

# HUGONIS GROTI ANNOTATIONES

IN

## NOVUM TESTAMENTUM.

DENUO EMENDATIUS EDITAE.

---

VOLUMEN IX.

CONTINENS INDICES.

---

GRONINGAE,

Ex officina W. ZUIDEMA, Bibliopolae.

M D C C C X X X I V.

101. c. 152.

Digitized by Google



## **P R A E F A T I O.**

---

*Tandem novas huic Editioni finem imponere contingit, additis Indicibus, prumi voluminis praefatione promissis. Hos multis locis emendare, opus erat taedii plenum; unde longe maius, quam inter reliqua volumina, inter hoc et octavum volumen editum temporis intervallum exstitit.*

*Ne vero Novi Testamenti interpretationi iuvandae minus prosim, quam et officium illius, qui nostro tempore has G R O T T I Annotationes edit et vero ipse animus me iubet, consilium cepi, deinde, huic Editioni addere Supplementum, quod cum historicam ac*

*cri-*

*criticam continebit in harum Annotationum pretium et  
usum inquisitionem, tum HUGONIS GROTTI  
Opuscula nonnulla aut integra aut excerpta, quibus  
quaedam Novi Testamenti loca ulterius explicuit.*

*Cui consilio perficiendo Deus, precor, annos mihi  
viresque largiatur.*

*Scribebam Groningae mense Martio 1834.*

**P. HOFSTEDE DE GROOT.**

~~~~~②~~~~~

**I N-**

# INDEX

## RERUM ET VERBORUM.

---

### A.

**A Longum ut O efferre, Syrorum est,** Luc. 3: 2.

**Aaron in fronte gerebat Sanc-**

**tum Domini , Apoc. 14: 1.**

**Aaronis filii cur generationes**

**Mosis dicti, Luc. 3: 23. Aaro-**

**nis stirps sacerdotio sacra,**

**quam Senatus aut Rex in e-**

**lectione egredi non poterat,**

**Matth. 26: 3, Hebr. 5: 4, 7: 12.**

**Aaronidae populares suos e-**

**decumarunt dupli modo ,**

**Hebr. 7: 5.**

**Abadon , Apoc. 9: 11.**

**Abba , Pater , vox filiorum**

**patribus blandientium , Rom.**

**8: 15 , Gal. 4: 6. Solemne**

**verbum in administratione**

**baptismi , Matth. 28: 19.**

**Abelis caedes a Deo vindictam**

**exigit , Hebr. 11: 4. Abelis**

**oblatio acceptior propter fi-**

**dem , Hebr. 11: 4.**

**Abesse res videntur , quarum**

**forma mutata est , 2 Petr.**

**3: 10.**

**Abiathar Pontifex , patris vica-**

**rius , successor patris. Fuisse**

**ei idem cum patre Achime-**

**lecho nomen , non probatur ,**

**Marc. 2: 26.**

**Abiae ad familiam redit ordo**

**ministerii post intervallo**

**168 dierum , Luc. 1: 8.**

**Abib , mensis Nisan nomen ,**

**Luc. 6: 1.**

**Abila urbs , Luc. 3: 1.**

**Abilene regio , Luc. 3: 1.**

**Abire pro mori , Matth. 26: 24;**

**Abitio pro morte , Luc. 2:**

**29.**

**Abluendi se totos , morem ha-**

**buere olim a congressu me-**

**retorio venientes , 1 Cor. 6:**

**18. Ablutio Pharisaica ma-**

**nuum et poculorum diceba-**

**tur Baptismus , Ioh. 3: 25.**

**Ablutio , pedum unctio et os-**

**culatio , Luc. 7: 38.**

**Aboleri quaenam dicantur ,**

**Eph. 2: 15.**

**Abora , Ioh. 1: 28.**

**Abortus cur faciant quaedam**

**mulleres , 1 Tim. 5: 14.**

A

Abra-

**Abraham ad quod tempus dictus Abram**, Rom. 4: 3. Cur pro Abram dictus Abraham, Rom. 4: 17. Amicus Dei dictus, Rom. 4: 4, Iac. 2: 23. Ante vocationem fuit impius, id est, idololatra, Rom. 4: 5. Ante circumcisionem iustitiae a Deo reportavit testimonium, Rom. 4: 10. Cur dictus Hebraeus, 2 Cor. 11: 22. Cum Deo fedus facit dissectis pecudibus, Matth. 26: 28. Deo pollente fretus cogitationem de inutili ad gignendum corpore suo expulit animo, Rom. 4: 19. Abraham et Sara mortui erant figurate, Jesus vere et perfecte, Rom. 4: 24. Abraham expetivit cognoscere beatitudinem Divinae benedictionis, Ioh. 8: 56. Immolasse filium suum dicitur, Hebr. 11: 17. Nachoro cur praepositus, Hebr. 11: 20. Ne glebamquidem terrae promissae possedit praeter tantillum, quod sibi comparavit ad Saram sepelendam, Hébr. 11: 9. Pater mysticus omnium ipsius fidem et opera imitantium, Ioh. 1: 47, Rom. 4: 12, Gal. 3: 7. Quot annorum fuerit promissionem seminis accipiens, Rom. 4: 19. Quot annis ante circumcisionem Deo crediderit, Rom. 4: 10. Saturnus dicitur et quare, Matth. 5: 31. Sideralis scientiae fama celebris etiam apud Gentes, Matth. 5: 31. Sine lege Davidem sub lege constitutum multum superavit, Rom. 3: 20. Sicut sanctus fuit, ita posteri eius fidem imitantes, Rom. 11: 16. Unus interdum vocatur, et cur?

Matth. 5: 31. Abrahami sinus, Luc. 16: 22. Abrahami de semine cur dicatur, quod de ipso dictum erat, Gal. 3: 16. Abrahami et Pauli comparatio, 1 Cor. 9: 1. Abrahami filius aut filia nomen maximi pretii, Luc. 13: 16. Abrahami fides et opera, Ioh. 8: 40. Abrahami fides Euangelicae suppar, Hebr. 11: 19. Abrahami inter Iudeeos summa existimatio, Ioh. 8: 59. Abrahami iustitia tenuior iustitia Christianorum in primitiva ecclesia, Rom. 3: 20. Abrahami oblatio filii sui, typus oblationis Christi, Matth. 26: 36. Abrahami posteritas praeter Iudeam tenuit etiam Idumeam et multa in Arabia et Aethiopia, Rom. 4: 13. Abrahami posterorum felicitas aeternae felicitatis imago, Rom. 4: 13. Abrahami pars genitalis per naturam inutilis per fidem facta est actuosa, Rom. 4: 11. Per Abrahami semen quid mystice intelligatur, Rom. 4: 18. Abrahamo antiquior et maior Christus, Ioh. 8: 58. Abrahamo concessae vires manserunt ad tempus Cheturae, Hebr. 11: 12. Abrahamo Deum apparuisse traditio est Hebraeorum, Act. 7: 2. Ab Abrahamo incipiunt promissiones, Luc. 3: 23. Abrahamo, Isaaco et Iacobio maiora bona post hanc vitam reservari, unde colligi potuerit, Act. 26: 6. Abrahamo non data est promissio propter legem, sed propter fidem, Rom. 4: 12. Abrahamo non profuit fides sine operibus, Iac. 2: 21. Abrahamo

**Abrahamo quid Deus promiserit**, Rom. 4: 11. **Abrahamo cur reputatum sit ad iustitiam**, quod crediderit, Gal. 3: 6. **Abrahamum amabat Deus**, non locum, quo eum duxit, Act. 7: 3. **Abrahamum cur dives in inferno adoraverit**, Luc. 16: 26.

**Abrahamicae ab Abrahamo**, Hebr. 3: 4.

**Abrenuntio Satanae**, aolemnis in baptismo responsio, 1 Petr. 3: 21.

**Absentia Christi pios Deo commendat**, Ioh. 17: 11, apud non malos eius desiderium excitat, Ioh. 11: 54.

**Absentem corpore, praesentem vero spiritu Corinthiis cur se dicat Paulus**, 1 Cor. 3: 4.

**Absinthus nomen urbis**, Apoc. 8: 11.

**Absolvere**, id est, interpretari omnia benignius, Luc. 6: 37. **Absolvere et damnare potestatis eiusdem est**, Ioh. 5: 22.

**Absolutos Dei iudicione nec mors manebit postea nec morbi ulli**, Apoc. 20: 14.

**Absolutio nulla apud Hebreos peremptoria**, Act. 4: 21.

**Abstemii vivebant qui Naziraeatum voverant**, Luc. 1: 15.

**Abstentio ab Ecclesiae communione**, Luc. 6: 22.

**Abstinencia**, 2 Petr. 5: 1. **Abstinencia ab animatis quibus tribuatur**, Rom. 14: 2. **Abstinencia a secundis nuptiis a multis laudatur**, Luc. 2: 36.

**Abstinencia a coniugio, vino et cibis melioribus** habet utilitatem quandam intra suos limites, 1 Tim. 4: 8. **Eam laudabant olim Christiani**, non exigebant, 1 Tim. 4: 3.

**Eam observabant Pythagoristae**, 1 Tim. 4: 3. **Abstinentia Pythagorizantium et Iudaizantium**, Col. 2: 16. **Abstinentiae Pythagoricae fundamentum quod**, 1 Tim. 4: 7. **Abstinentiae quorundam ab animatis causa**, Rom. 14: 2. **Abstinentia quando noxia**, Col. 2: 23.

**Abstinere debent Christiani etiam ab iis rebus**, quae malii speciem habent, 1 Thess. 5: 22. **Abstinere a pravis initium virtutis**, 1 Petr. 3: 11. **Abstinendum ab omnibus actibus qui cum doctrina Christi pugnant**, Apoc. 20: 4.

**Abstracta pro concretis usurpare omnium populorum Orientalium est**, Rom. 8: 38, 10: 6.

**Absurda ex scripturis oriuntur**, si mens scribentis negligatur et verba capiantur audacius, 2 Petr. 3: 16. **Aburdissima comminiscantur lucri causa homines valde impii**, Ioh. 11: 46.

**Abuti**, Luc. 17: 10. **Abutirem**, 1 Cor. 7: 31.

**Abyssus quid**, Rom. 10: 7, Apoc. 20: 1.

**Academici pro omnibus et contra omnia disputabant**, Rom. 1: 21.

**Accedere**, 1 Petr. 2: 4. **Accedere ad Deum**, Hebr. 11: 6. **Accedere sibi terram, locutio nautarum**, Act. 27: 27.

**Accidere cuivis potest**, quad cuiquam potest, Rom. 16: 19.

**Accingi lumbos solent ministraturi**, 1 Petr. 4: 11. **Accinctorum sacerdotum ministerium in rito Paschali**, 1 Petr. 1: 13.

**Accipere**, Ioh. 5: 34. **Accipere pro amplecti**, Ioh. 17: 8.

**Accipere** fin dandi significatio-  
tione sumitur et cur , Eph.  
4: 8. **Accipere** beneficium  
non semper convenit, Matth.  
10: 8. **Accipere** Spiritum  
Sanctum , Ioh. 20: 22. Ac-  
cipi dicitur interdum etiam  
sine effectu , 2 Cor. 6: 1.  
**Acclamatio** Angelorum coe-  
lestium , Apoc. 12: 10. Ac-  
clamationis Divinae formu-  
la , 1 Petr. 4: 11. **Acclama-**  
tionis fausta libenter usuros  
hostes suos , ut ipsius gra-  
tiam e blandiri possint , va-  
ticinatur Christus , Matth.  
23: 39.  
**Accommodationis** Divinae ex-  
emplum , Ioh. 20: 26.  
**Accubitus** in lectis quorum  
mos fuerit , Matth. 26: 20.  
**Accubitus** in coena Pascha-  
tis an securae libertatis sig-  
num fuerit , Matth. 26: 20.  
**Accusare** iusti non esse , Matth.  
1: 19. **Accusare** opus Diaboli ,  
Ioh. 14: 30 ; Apoc. 12: 10.  
**Accusatoris** Diaboli calum-  
nia , Hebr. 2: 14. **Accusatio**  
Christi coram Pilato more  
Romano , reo coram adstan-  
te , facta , Matth. 27: 12.  
**Accusationem** nemini Lex  
imperat , Matth. 1: 19. **Accu-**  
sator ferendus non est ,  
qui vitiorum suorum socios  
accusat , Ioh. 8: 7. **Accusa-**  
toris officium Christus non  
exsequitur , Ioh. 5: 45. **Accu-**  
satore non probante reum  
absolvi necesse est , Act.  
24: 14.  
**Acen** urbs Phoenices postea  
Ptolemais dicta , Act. 21: 7.  
**Acerrae** , Apoc. 5: 8.  
**Achabi** externa poenitentia ad  
aliquid valuit , Marc. 10: 21.  
**Achabi** idolatria maior le-  
roboami , et cur , Rom. 11: 4.

**Achaia** provincia proconsula-  
ris sub Augusto , Macedonii-  
ae adiuncta a Tiberio , Act.  
18: 12. **Achaiae** praecipua  
civitas Corinthus , 2 Cor.  
9: 2. **Achaeorum** legitima  
aetas petendorum magistra-  
tuum , Luc. 3: 23.  
**Achaicus** et **Fortunatus** , qua-  
lia nomina , et quinam fue-  
re , 1 Cor. 16: 17.  
**Achillis** cultum fuisse in mul-  
tis imperii Romani locis ,  
Apoc. 13: 14.  
**Achimelech** Pontifex Maxi-  
mus , dictus non fuit Abia-  
thar , Marc. 2: 26.  
**Achitophelis** et Iudee com-  
paratio , Ioh. 13: 18 , Act.  
1: 16.  
**Accio** idem ius quod Titio ,  
Rom. 2: 26 , 2 Cor. 8: 13.  
**Acta** in aurem legere , Matth.  
10: 27. **Acta** litis Divinae  
sunt hominum cogitata , dic-  
ta , facta , Apoc. 20: 12.  
**Actibus** bonis incumbendum ,  
1 Petr. 3: 11. **Actibus** multis  
acquiritur firma quaedam fa-  
cilitas , Rom. 3: 20. **Actibus**  
per se bonis aut mediis ma-  
lum animum adscribere con-  
tra dilectionis est regulam ,  
1 Cor. 4: 5. **Actibus** multis  
legi congruentibus acquiri-  
tur iustitia quaedam inter  
homines valens , non autem  
interior illa , quam Deus  
praecipue desiderat , Rom.  
3: 20.  
**Actione** , Marc. 13: 11. Quibus  
negetur , Matth. 5: 33. **Ac-**  
tionem ad rem qui habet ,  
rem habere videtur , Ioh.  
1: 12. **Actione** nisi libera sit  
landem non meretur , 2 Cor.  
9: 7 , Phil. 1: 14. **Actiones**  
Christi et hominum alternae  
sunt circa conversionem ,  
Apoc.

Apoc. 3: 20. Actiones Deus aestimat ex animo, Tit. 1: 15. Actiones plerumque sequi solent animi constitutionem, Rom. 8: 5. Actiones lege non vetitas finis praecipue discriminat, Matth. 26: 10. Actiones ex solo fine aestimandas non esse, Luc. 22: 22. Actiones vitae aeternae praemia sunt, non opera, Apoc. 21: 6. Actionum aestimandarum canon certus, Matth. 26: 11. Actionibus nomina aliarum actionum, quarum pares effectus, tribui solent, Act. 13: 46. Actionibus hominum oblatis ad eventum utitur Deus, Luc. 22: 22. Activae voces saepe nihil aliud quam permissionem indicant, Matth. 8: 31. Actum nihil videtur, quamvis superest quod agatur, Luc. 9: 62, Phil. 3: 14, Apoc. 3: 2. Actus et acta synonyma, Act. 1: 1. Actus secundi saepe intelliguntur sub verbis actus primi, Rom. 5: 10. Actus corporei animis a corpore solutis adscribuntur, Luc. 16: 23. Actum continuum significans locutio, Ioh. 1: 28. Aculeus mortis quid, et cur in homines praevaleat, 1 Cor. 15: 55. Adad quid et unde, Matth. 19: 17. Adam natura terrenus, Rom. 5: 12. Contraria gessit, quam quae Christus gerere debuit, Rom. 5: 12, Quod prius formatus fuerit quam Eva, dignitatis virilis signum, 1 Tim. 2: 13. Quo die erat conditus lapsus dicitur in crimen, Ioh. 8: 44. Cur dictus Dei

filius, Luc. 3: 38, Rom. 8: 14. Figura Christi, Rom. 5: 14, Hebr. 2: 6. Imago Dei, sed valde tenuis, Col. 1: 15. Adam secundus Christus dicitur, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adam secundus quantum priori praeest, Eph. 1: 22, Hebr. 2: 7, 5; 8. Adami honor et gloria, Hebr. 2: 7. Adami quies, Hebr. 4: 3. Adami peccatum symbolum prudentiae pietati non vacantis, Luc. 23: 43. In corde Adami scripta fuisse praecepta, quis dixerit, Rom. 2: 15. Adamo concessus locus abundaverat deliciis omnibus, Luc. 23: 43. De Adamo quid constitutum fuisse si praecepto Divino paruisse, et nobis et ipsi incertum, Rom. 5: 12. Adamo vaticinium de futuro mundi incendio adscribit Iosephus, Matth. 27: 9. Adamum decepit non ipse Diabolorum princeps, sed aliquis ab eo submissus, Ioh. 8: 44. Ad astra tolli pro florere, Matth. 11: 23. Adclavari, Ioh. 20: 25. Addas, alias Iudas dictus, Hebraeorum magister quando vixerit, Matth. 15: 2. Adducere de victimis proprius dicitur, 1 Petr. 3: 18. Adeodatus, Ioh. 1: 45. Adhaeresne Christo, solemnis Baptismo interrogatio, 1 Petr. 3: 21. Adiabenorum Rex Izates subsidia mittit Tiberio Alexander Procuratori, Matth. 24: 7. Aditus ad Euangelium per promissa Patribus olim facta, Apoc. 21: 12. Aditus in Sanctuarium per legalem mun-

mundationem dabatur, in coelum summum per res adversas datur, Hebr. 9: 23. Aditus patet ab omni parte ad Ierusalem sanctam, Apoc. 21: 13.

Adiuratio reorum solemnis per iudicem inter Iudeos, Matth. 26: 63.

Adiutor ipse est, sed laboranti Deus, Ioh. 7: 17. Adiutores Apostolorum qui et quales, Eph. 4: 11.

Administratores rerum alienarum tui sunt, quoties iis credunt quibus publice creditur, Matth. 25: 27.

Admissionis reorum ad Ecclesiam ratio et modus, Luc. 6: 22.

Admonitio fundatur in promissis, Hebr. 10: 23. Admonitionae saepe opus est ad inveniendam officiorum viam, 1 Ioh. 2: 27.

Adonai, Hebr. 11: 13.

Adonisedec, Hebr. 7: 1.

Adoptio huius et futuri saeculi, Ioh. 1: 13, Rom. 8: 23. Adoptio in fratres, Ioh. 8: 36. Adoptione servi liberi ex servis fiunt et filii, Rom. 8: 15. Adoptivi parentes genitores vocantur, Luc. 3: 23.

Adorari oblatis victimis unotantum in loco Deus voluerat, Ioh. 4: 20. Adoratio rectene an secus fieret extra Divinum cultum ex sensu exigentis et praestantis aestimandum erat, Matth. 4: 9. Adoratio submissionis maxima signum, Apoc. 3: 9. Adorationis descriptio, Luc. 5: 12. Adorationem nulli templo adstringendam praedicit Christus, Ioh. 4: 23. Adorabant Iudei et aliae gentes

Orientis omnes in dignitate positos, Graeci et Romani Deos tantum, Matth. 2: 2, Act. 10: 25, Apoc. 19: 10.

Adramyttus nomen commune multis urbibus, Act. 27: 2.

Adria pro toto Ionio dici incipit, Act. 27: 27.

Adrianus Imperator partem Hierosolymorum evertit, non templum, Matth. 24: 15. Barchochebam in urbe Bether obsedit, Matth. 24: 24. A multis regibus auxilia accepit, Apoc. 10: 11.

Adscendere pro oriri, Apoc. 13: 1. Adscendere vox militaris, Apoc. 20: 9. Adscendere dicunt Hebrei quoties de Hierosolymis loquuntur, Gal. 2: 1. Adscendere in coelum, Ioh. 3: 13. Adscendere ex terra cur magia dicitur, Apoc. 13: 11.

Adscendere sancti dicuntur in sacrarium mysteriorum Dei admissi, Apoc. 11: 12. Adscendere in cor, Hebreis quid, 1 Cor. 2: 9. Adscensio in coelum, Ioh. 15: 15. Adscensus Christi in coelum olim in Palaestina notissimus, Matth. 28: 20. Adscensus in coelum et descensus ad inferos quid significant, Rom. 10: 6.

Adscriptorum collegiis Deorum nota triplex, Apoc. 13: 17.

Adssessores septuaginta Episcopi Romani, Luc. 10: 1. Adsessorum officium, Matth. 2: 4.

Adventus Christi multiplici significatu usurpatur, Matth. 24: 3. Adventus Christi pro missione Spiritus, Matth. 10: 23. Adventus Christi ultimus, 2 Petr. 3: 12. Adven-

ventus Domini pro utroque indicio Christi tum in Iudeos tum in humanum genus, Ioh. 21: 23, 2 Thess. 2: 1, Iac. 5: 7. Adventus Messiae certa habebat signa a Vatisbus pronunciata, Luc. 12: 56. Adventus Christi promissio, 2 Petr. 3: 4. Adventus sui tempus Christus in occulto tenuerat, Phil. 4: 5. Adventus Divini signum, Act. 2: 2: Adventus Christi saepe virtutis documenta intelligi, Matth. 10: 23. Adventu in nubibus ultio Divina significari solet, Apoc. 1: 7. Adventum Christi quinam diligere dicantur, 2 Tim. 4: 8.

Adversa nobis immittuntur, ut fiamus meliores, Iac. 1: 13. Adversa pios pati cur Deus permittat, 2 Thess. 1: 5. Adversa passi Apostoli cur, 2 Cor. 4: 7. Adversa passis Christi causa promittitur a Christo auxilium et praemium, Ioh. 15: 21. Adversa facile tolerantur cum Deus ultius creditur, Apoc. 13: 10. Adversis funguntur Christiani omnes, 1 Petr. 5: 9. In adversis praesidia habet qui in secundis commodat, 2 Cor. 8: 14.

Advocati Iudeorum apud Deum, Rom. 11: 29. Advocatum alium Christus pollicetur, Ioh. 14: 16.

Adultera exemplum Ecclesiae ex gentibus colligendae, Ioh. 8: 11. Adulterae historia num ab Apostolis in Euangeliis scripta, an ab illorum successoribus attesta fuerit, Ioh. 8: 1. Adulterae se defendebant Platonis dogmate de communitate

mullierum, Rom. 8: 29. Adultero et adulterae a lege indicitur mortis poena, lob. 7: 5. Adulteros et fornicatores Deus iadicabit, Hebr. 13: 4. Adulterae quomodo notatae apud Germanos, 1 Cor. 11: 6.

Adulterium spirituale, Iac. 4: 4. Adulterium vel homicidium vel idolatriam qui post Baptismum admiserat, in prima Ecclesia nunquam ad communionem restituebatur, 2 Cor. 2: 6, Apoc. 2: 27; qui mos plerisque in locis postea mansit, 1 Ioh. 5: 16. Adulterium unius, quasi matrimonium esset, arduisse sui temporis soeminiis dicit Seneca, Rom. 1: 29.

Adytum, Luc. 1: 9. Adytum coeleste, Apoc. 15: 5. Adytum templi Hierosolymitani symbolum erat mundi intelligibilis, Matth. 27: 51. Adyti quod erat intra velum templi significatio, Hebr. 6: 19, 9: 8. Adyti velum car disruptum fuerit Christo morente, Hebr. 9: 8.

Aedicare quid significet in rebus spiritualibus, Act. 20: 32. Aedicare sepulchra et classem, Matth. 23: 29.

Aedificium Dei dicuntur fidèles, et ea quae in Ecclesia a doctoribus docentur, 1 Cor. 3: 10.

Aegrotantes peccatores ad mortis periculum Esseni et Christiani ad communionem recipiebant, Luc. 6: 22. Pro aegrotis Ecclesiae totius processus Paulus requirit, 2 Cor. 11: 8. Circa Aegrotos oleum et manuum impositio in nomine Christi adhiberi solita, Luc. 5: 14.

**Aegypti et Syriae eversio signum adventus Messiae, Luc. 2: 11.**

**Aegyptii Deorum gradus statuerunt, Act. 7: 40. Deum feris et pecudibus assimilabant, Rom. 1: 23; ideoque a Mose culpati, Rom. 1: 23. Ab Abrahamo Arithmeticam et Astrologiam didicerunt, Matth. 5: 31. Hebraeos servorum, imo pecudum habebant loco, Act. 7: 29. Aegyptiorum de mortuis opinio, Matth. 10: 28. Aegyptiorum Deos etiam Romani coluerunt, Rom. 1: 23. Aegyptiorum pollincturae ritualia, Matth. 27: 59. Aegyptiacum sermonem Hebrei imitatisunt, Ioh. 6: 31.**

**Aegyptius impostor a Felice oppugnatus, Matth. 24: 5.**

**Aelia, urbs extra locum templi condita ab Aelio Adriano, Apoc. 11: 2. Plurimis gentibus habitata Barchocheba tempore, Apoc. 11: 9. Aeliae per Romanos Ecclesiae duae restitutae, Apoc. 11: 12. Aeliam venire Barchocheba profligato prohibebantur Iudei non Christiani, Apoc. 11: 15.**

**Aelii Galli exercitus quingen-  
tos Iudeos habuit, Luc. 3:  
14.**

**Aemulatio schismatum mater, Act. 8: 38. Aemulatio ignis, Hebr. 10: 27.**

**Aeneas ceu Aeneas quale nomen, Act. 9: 33. Aeneas ad agrum Laurentem pervenit ductu stellae Veneris, Matth. 2: 9.**

**Aenon apud Salim locus ubi baptizavit Iohannes, Luc. 3: 3.**

**Aequalitas in contractibus**

**Christianis iniuncta, Luc. 6: 35. Aequatur vi promissi quod in praemio aeterno et opera Christianorum inaequale est, 2 Thess. 1: 5. Aequitas, Ioh. 16: 10. Aequitas Divini iudicij in Tyriis et Sidoniis puniendis, Matth. 11: 21.**

**Aer coelum primum, Ioh. 6: 31. Aer seu medium coeli quid significet, Apoc. 12: 1, 14: 6. Aer obscura caligo, 2 Petr. 2: 4. Aer an sit Daemoniorum carcer, Luc. 8: 31, 2 Petr. 2: 4. Aëris invisible infernum vocant Graeci, Luc. 16: 23. Aërem ferire, 1 Cor. 9: 26.**

**Aestus duplex a sole et a vento, Apoc. 7: 16. Aestus imago gravis vexationis, Matth. 13: 6, Phil. 2: 19, Apoc. 16: 9.**

**Aetas alia alios mores postulat, Gal. 3: 25, 1 Petr. 1: 14. Aetas ad prudentiam multum confert, Ioh. 20: 6. Aetas iuvenilis difficilis regi se patitur, Luc. 15: 12, 1 Petr. 5: 4. Legitima testium annus 13 apud Hebraeos, Ioh. 9: 21. Aetas obnoxia morbis quaenam, Luc. 8: 42. Aetas parentum peior avis, Matth. 23: 15. Aetates ut sunt hominum ita et populorum, Gal. 3: 24, 4: 3. Aetatis discrimin apud Hebraeos, Luc. 2: 42. Aetatis impedimentum una cum sterilitate sublatum duplici miraculo, Luc. 1: 7.**

**Aethiopes Regum staturam respiciebant, Luc. 16: 15. Aethiopum Baptismus, Matth. 3: 2. Aethiopes non Iudicantes a quibusnam cibis abstinerent, Act. 10: 15.**

**Ae-**

Aeternitas quomodo ab Hebraeis populariter describi solita, Ioh. 1: 1. Aeternitatem nulla res nisi aeterna potest comprehendere, 1 Ioh. 3: 2. Aeterna curanda potius quam temporalia et brevi desitura, 1 Cor. 6: 13. Aeterna curantibus temporalia non deerunt, Luc. 12: 26. Aeterna salus, vide Salus aeterna. Aeterna supplicia, vide Supplicia aeterna. Aeterna vita, vide Vita aeterna.

Aeternum pro vita hominis, Ioh. 8: 35.

Affectus et caro quid praecipue respiciant, 1 Cor. 3: 3, Gal. 5: 16. Affectus per spiritum Dei purgantur, Matth. 5: 22, 1 Petr. 1: 22; in vere Christianis correcti sunt per fidem et Spiritum, Rom. 7: 18. Affectus in veram

viam dirigendi sunt, Luc. 19: 41, Col. 3: 2; recte hos directuro luce mentis opus est, Matth. 7: 7. Affectus permanens erga Deum et proximum quomodo comparetur, Apoc. 3: 18. Affectus vitiosi sequuntur ex iudicio corrupto, Matth. 6: 21. Affectuum cum ratione et inter se pugna, Matth. 14: 9. Affectuum impedimentum obstitit Iudeis in agnoscendo Christo, Ioh. 8: 19. Affectuum morbi Dia-

bolo tribuuntur, Luc. 19: 41. Affectuum movendorum causa Veteres utebantur carminibus, Luc. 1: 46. Affectnum sedes rationis expers, Matth. 5: 22. Affectuum servus, Ioh. 8: 35. Affectuum ubertas te signa nihil saepe habent viti, Luc. 19. Affectibus ex

carne orientibus vix quicquam inest boni, Rom. 7: 18. Affectibus nil dandum in Euangelio, Rom. 12: 19. Afflatus Divini et Pythonici differentia, 1 Cor. 14: 32. Afflatus Dei in animum admittere, Ioh. 6: 45. Afflatus Divini discrimina, 1 Cor. 12: 4. Afflatus Divini dicuntur Spiritus sanctus, Luc. 2: 25.

Africa a Graecis Libya vocatur, Act. 2: 10.

Africanus, scriptor diligens, sed iudicio et linguarum cognitione destitutus, in multis rebus labitur, Luc. 3: 23.

Africus ventus, quanam ex parte flare dicatur, Act. 27: 14.

Agabus famem sub Claudio praedicit, Matth. 24: 7, Act. 11: 28.

Agapae convivia Christianorum, Luc. 14: 13, 1 Cor. 11: 20, 1 Petr. 2: 13.

Agar a Philone artium cognitione exponitur, quae Sarae, id est virtuti, famulari debet, aut alioquin expelli, Gal. 4: 22. Agar mons et Agra oppidum in Arabia, Gal. 4: 25.

Agareni et Saraceni circumcisioni, sacrificijs et dierum discrimini unde subiaceant, Gal. 4: 25.

Agere, in ius rapere Marc. 13: 11. Agere, vivere, Rom. 12: 1. Agere sub dio, Luc. 2: 8. Age lege, Iac. 2: 6. Age nunc, Iac. 4: 13. Age si quid agis, Ioh. 13: 27. Age videamus, Matth. 27: 49. Agedum, Luc. 2: 15. Agendi verbis studium saepe significatur, Matth. 7: 23. A-

gendo secundum legem homo assuefit ad iustitiam carnalem et praemium habentem temporale, Gal. 2: 16. Agentia sinendi potestatem habent, Ioh. 6: 39. Agi pro animari, Rom. 8: 14.

Ager figuli, Matth. 27: 7. Ager purus dicebatur tutela monumenti, Matth. 28: 2.

Agina quid, Rom. 8: 18.

Agnes Martyr, Matth. 27: 37.

Agnus, id est Christus, Deo proximus, Hebr. 1: 3. Agnus Dei dicitur Christus, Ioh. 1: 29. Agnus Dei, hoc est, emundator mundi, Ioh. 10: 41.

Agnus Paschalalis, Ioh. 1: 29; edebatur die parascives; Matth. 27: 62; perfectus esse debebat, 1 Petr. 1: 19; signum liberationis ex Aegypto, Matth. 1: 22; signum et umbra Christi, Matth. 1: 22, 1 Cor. 5: 7.

Agricola, Matth. 9: 38, Ioh. 15: 1. Agricolae foenore op primere odiosissimum, Luc. 6: 35. Agriculturae similitudo, Ioh. 15: 1.

Agrippa unde haberet nomen, Act. 13: 24; aureas catenas in templo suspendit, Marc. 12: 41; cum Romanis bellum Iudeis insert, Matth. 24: 7; cur a Paulo negetur ignarus rerum a Iesu gestarum, Rom. 10: 18. Herodis Agrippae filius, quibus regionibus imperaverit, Act. 24: 10, 25: 13. Sub Agrippa Rege alta pax Iudeis erat, Apoc. 7: 1.

Ah, Marc. 1: 24.

Ainan villa, Ioh. 3: 23.

Ainon nomen fontis in Iudea, Ioh. 3: 23.

Akibas Rabbi antiquior exilio Babylonico, Matth. 15: 2.

Alabastites, lapis, Matth. 26: 7.

Alacritate et fide, non labore et sudore opus est, Rom. 10: 9.

Alae fugam notant, Apoc. 12: 14. Alae sex quorum remigio ad solium Dei itur, Apoc. 4: 8.

Alasia, Laesaea et Thalessa, nomina civitatis Cretae, Act. 27: 8.

Albarii operis comparatio Iudeis usitata ad notandos mores personatos, Matth. 23: 27.

Album coeleste, Hebr. 12: 23.

Alcoranus ex traditionibus Iudeorum multa habet, Matth. 22: 28.

Aleator quanto in arte est melior tanto est nequior, Eph. 4: 14.

Alendi praeceptum includi in praecepto honorandi parentes, aiunt Hebrei, 1 Tim. 5: 3. Alendi sunt honeste qui aliorum saluti procurandae vacant, Matth. 10: 8.

Alexander Antiochi filius immunitatem tribuit civitati Hierosolymae, Matth. 24: 15.

Alexander, faber aerarius, Pauli accusator, Act. 19: 33; Ephesi habitavit, 1 Tim. 1: 20; qua ratione Paulo nocuerit, 2 Tim. 4: 14.

Alexander Simonis Cyrenaei filius, Marci aequalis, Romae vixit, Marc. 15: 21.

Alexandro Macedoni militarunt Iudei, Luc. 3: 14.

Alexandriae frequens sermo Graecus, Act. 6: 1, 11: 20.

Alexandrini Carabam quendam ornarunt regni insigniis in ludibrium Agrippae, Matth. 27: 28. Alexandrinae naves cur solae ius habebant ad Italicas oras

ap-

appellere non demissis superparis, Act. 27: 6. Alexandrina classis Niliacus catalplus Martiali, Act. 27: 6. Alexandrini Synedrii caput praeerat Aegypto, Libya et eis proximis, 1 Petr. 1: 1. Alexandriae unus modo, inde ab antiquissimo tempore, erat Episcopus, 1 Tim. 5: 7. Alienigena vocantur sub onere dispensationis credita, Luc. 16: 12. Alienigena septum lapideum templi transgressus, etiam Romanus, occidi poterat, Act. 21: 28, Philem. 15. Alienigenae non poterant honores capere nec pro civibus haberi, Eph. 1: 12. Non minus impuri Iudeis crediti quam cadavera, Marc. 7: 3. Alienigenae quinata intelligentur in causa foenoris, Luc. 6: 35. Alienigenarum genera, Matth. 5: 43, Act. 10: 28. Alienigenarum commercio uti lege vetitum non fuit, Ioh. 4: 9. Alienigenarum commercio quando abstineri coeptum, Matth. 5: 43, Act. 15: 20. Alienigenas diebus sacris et praeparatoriis ad sacra publice alloqui licebat Iudeis, privatim accedere non licebat, Ioh. 18: 28. Alienigenis salutis consequendae datur ampla spes, Luc. 13: 30. Alimentum infanti lac; iuveni, panis, caro, vinum, Hebr. 5: 13. Alimentum et tegumentum opes quas, natura postulat, 1 Tim. 6: 8. Alimenta ex terra nascuntur vi siderum, Hebr. 9: 2. Omnia sunt munda natura sua et Christi permissu, Rom. 14: 20.

Alleluia, laeta exclamatio, Apoc. 19: 1. Aloës usus in pollincturis, Ioh. 19: 39. Alon, hoc est, altissimus, nomen summi Dei, Marc. 5: 7, Hebr. 7: 1. Altare pro loco altaris, Apoc. 11: 1. Abrahami prope Simum, Ioh. 4: 20. Altare suffituum quatuor cornua habebat, Apoc. 9: 13. Altari prima imponebantur caput et iecur, Rom. 12: 2. Altaria primitus strui solebant in locis coelo proximis, Ioh. 4: 20. Altissimi et Omnipotentis appellationi omnia, etiam Daemonia, subiecta sunt, Matth. 12: 27. Altitudo dignitatem significat, Apoc. 21: 16. Aman dicitur Diabolus, Ioh. 6: 70. Amantibus sui tantum se patefacere vult Christus, Ioh. 14: 23. Amare Deum se, quando quis maxime ostendat, 1 Ioh. 2: 5, 1 Ioh. 4: 12. Amare de facie non cognitum multum est, 1 Petr. 1: 8. Amare verbo et lingua qui dicantur, 1 Ioh. 3: 18. Amando Deo frui possumus, 1 Ioh. 4: 12. Amaritiae nomen de ira specialiter usurpatum, Hebr. 12: 15. Amara aqua salsam sub se comprehendit, Iac. 3: 12. Amarum Hebraeis omne quod malum, Hebr. 12: 15. Ambigue dicta pro ambiguo relinquenda donec sensum declarat, Ioh. 21: 23. Ambrosii sententia de Natali Domini, Luc. 2: 8. Ambulare pro operari, Luc. 13: 33; pro sequi certum

vitae institutum, Marc. 7: 5, 1 Petr. 4: 3. Ambulare coram Deo, Hebr. 11: 5. Ambulare in carne et secundum carnem, 2 Cor. 10: 3. Ambulare Sabbatho quatenns licitum, Matth. 24: 20. Ambulare super aspidem et basiliscum, Luc. 10: 19. Ambulatio et lux coniungi solent, Ioh. 12: 35.

Amen vox approbantis publicam recitationem Ecclesiae, Matth. 6: 13, Luc. 24: 53, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor. 13: 13, Eph. 3: 21, Philem. 25, 1 Petr. 5: 14. Amen vocatur Christus, Apoc. 3: 14. Amen cur canatur in Ecclesiis, 2 Cor. 1: 20. Hebrews quando praecepit in usu, Rom. 1. Amen pupillum, 1 Cor. 14: 16.

Americani humanae carnis esu et sanguinis potu foedera firmant, Matth. 26: 27.

Amethistus quid mystice significet, Apoc. 21: 20.

Amicitia inter bonostantum, 1 Ioh. 1: 7. Amicitia maxima est societas, 1 Ioh. 1: 6. Pares aut recipit aut facit, 2 Cor. 6: 14. Sincera ac sine fuko, 1 Petr. 1: 22.

Amicitia cum mundo inimicitia cum Deo, Iac. 4: 4. Amicitia Christi perfectissime fruitur quis contactu spirituali, Ioh. 20: 17. Amicitiae hominis cum Deo tria signa, Rom. 4: 8. Amicitiae initium a Christo, Ioh. 15: 16. Amicitiae specie alterius famam laedere, Romae frequens, Rom. 1: 30. Amicitias bene fundatas intervalla locorum non disiungunt, 1 Cor. 16: 22, Gal. 4: 17.

Amicus quanto maior tanto liberalior, Rom. 4: 16. Amici vitia si feras, facias tua, Matth. 18: 15. Amici duo, animus unus, Act. 4: 32, 1 Cor. 6: 17. Amicis quam hostibus facilis datur, Rom. 8: 32. Amicis affectus mortis contemptu optime ostenditur, Ioh. 15: 13. Amicorum est eadem velle et nolle, Rom. 4: 4, 1 Ioh. 1: 7. Amicorum in precibus perpetuo meminisse, magni affectus signum, Rom. 1: 9. Amicorum est etiam absentium mandata meminisse et implere, Phil. 2: 12. Amicorum omnia communia, Philem. 1, 11. Amicorum privilegia, Luc. 12: 4, Ioh. 15: 15. Amicorum paria, Ioh. 15: 13, Rom. 5: 7. Amicos diligunt omnes, inimicos Christiani soli, Rom. 12: 20.

Amor est sine metu, 1 Ioh. 4: 18; cognitionem prae-supponit, 1 Ioh. 2: 5; est unio, 1 Ioh. 4: 12; duplex est, Luc. 7: 47. Amor fraternus, 1 Petr. 3: 8, 2 Petr. 1: 6. Amor Christianorum mutuus proprium Christi mandatum, Ioh. 13: 34. Amor in Christum quomodo optime demonstretur, Ioh. 21: 15. Amor inter Christum et Christianos comparatur amori inter Christum et Patrem, Ioh. 10: 15. Amor inconsultus, Ioh. 10: 18. Amor nothus, Rom. 1: 27. Amor omnibus idem, Luc. 9: 48. Amor sui homini agnatus, Rom. 6: 6. Amoris mutui principia certa, Luc. 7: 47.

Amphiaraei, Trophonii et Py-

Pythium templum , 1 Cor. 12: 2.

Amphisbaenae pro canda est caput alterum , Apoc. 9: 9.

Amphipolis vicina Philippis , Act. 17: 1.

Amphitheatrum quid , 1 Cor. 4: 9.

Amplius nomen proprium ex participio passivo , Rom. 16: 8.

Anacletus Episcopus Romanus Martyr , Apoc. 13: 15.

Anacreon talenta sibi donata reddidit , Matth. 19: 21.

Ananias nomen proprium amicorum Pauli et Danielis , Act. 9: 10. Ananias Pontifex Nebedaei filius , Romam cum Cumano missus , Act. 23: 2. Ananiae in Pontificatu suffectus Ismael Phabi , Act. 23: 3.

Anathema , Luc. 6: 22, Ioh. 16: 2, Act. 8: 20, Gal. 1: 7.

Anathema Iesum dicere quid , 1 Cor. 12: 3. Anathema gradus secundus separacionis , Ioh. 1: 22. Anathema pronuntiandum adversus facta , non adversus homines , Luc. 6: 22.

Anaxagoras quam sibi tribueret patriam , Phil. 3: 20.

Anchialus pro *Dene vivit* , corrupte ex Hebraico apud Martialem , Matth. 5: 34.

Anchorae tenacis vicem praestat consolatio , Hebr. 6: 19.

Anchoris pluribus opus ubi saevit mare , Act. 27: 29.

Anci Regis pater nullus dicitur , Hebr. 7: 3.

Ancilla triginta aestimabatur siclis apud Hebreos , Matth. 26: 15. Ancilla ianitrix , Matth. 26: 68. Ancillarum erat in mola molere , Matth. 24: 40. Ancillas in minis- terio Ecclesiae fuisse notat Plinius , 1 Cor. 1: 28.

Andreas aetate proiectior Philippo , Ioh. 6: 6. Andreea auxilio usi sunt Apostoli caeteri in compellando Domino , et quare , Ioh. 12: 22.

Andronicus quis et quale nomen , Rom. 16: 7.

Angariae nomen privatis vexationibus et oneribus publicis , Matth. 5: 41.

Angelus Christi vel Dei personam referens , Apoc. 14: 14.

Angelus Dei nomine locutus Abrahomo , Rom. 9: 9. Angelus Iehova aliquando dicitur , Iud. 9. Iehova cum dicitur intelligitur verbo iunctus , Ioh. 1: 1. Angelus Macedoniae curator , Act. 16: 9. Angelus precum Ecclesiae , Apoc. 8: 2. Angelus Satanae , Ioh. 8: 44. Angelum custodem singulis piorum a Deo esse donatum , Matth. 18: 10, Act. 12: 15; etiam singulis Rerumpublicarum , Matth. 18: 10. Angeli Christum consolantis rationes , Luc. 22: 43, Hebr. 5: 7. Angeli nomen omnibus creaturis datur , 2 Cor. 22: 7, Hebr. 1: 7, Apoc. 1: 13, 16: 5. Angeli adesse crediti in Synagoga et Ecclesia , 1 Cor. 11: 10. A quibusdam hospitio excepti , Hebr. 13: 2. Audiunt quae dicimus , 1 Tim. 5: 21. Christo et Christianis serviunt , Eph. 1: 10, Hebr. 1: 14. Conspicui aut inconspicui , ut volunt , Luc. 24: 31. Cum Iohanne ut amico locuti , Apoc. 17: 1. Cur Deo saepe addi solent ; 1 Tim. 5: 21. Angeli desertores servantur in aere velut in carcere , 2 Petr. 2: 4. An-

ge-

geli de Regibus et Principebus etiam vitiosis semper modeste loquuntur, 2 Petr. 2: 11. Deum laudant ab libertatem vivendi Christianis datam electis Hierosolyma Iudeis, Apoc. 11: 15. Angeli et pii adunabuntur cum Deo, ut scintillae cum sole, 1 Cor. 15: 28. Angeli homines intellectu et volendi libertate superant, Hebr. 2: 7. Hominibus reconciliati sub Christo, Col. 1: 16. Militia coelestis, Luc. 2: 12. Angeli in libertatem nusquam vindicantur, Hebr. 2: 16. In veris corporibus visi sunt, Luc. 24: 39. Non mentiuntur, Luc. 24: 39. Non quivis sed insigniores piorum custodiae assignati, Matth. 18: 10. Angeli peccantes mittuntur in stagnum ignis, Apoc. 20: 10. Pios percusso quomodo consolari soleant, Matth. 28: 5. Plus possunt pollutque quam Reges, 2 Petr. 2: 11. Angeli qui peccarunt, 2 Petr. 2: 4. Angeli qui Patribus apparuerere custodes portarum novae urbis, Apoc. 21: 12. Angeli septem primi Dei oculi dicuntur, Matth. 18: 10. Angeli septem iudiciorum Divinorum exsecutores, Apoc. 14: 7. Angeli se mutuo excitant, Apoc. 12: 14. Serius didicerunt Gentium vocationem, Matth. 1: 21. Ubi plures adsunt, unus tantum verba facit, Matth. 28: 2, Luc. 2: 13. Vocantur viri ubi virili specie apparent, Apoc. 21: 17. Christo ministrarunt tentatione absoluta, Marc. 1: 13. Quale ministerium Christo exhibi-

buerint, Ioh. 1: 52. Angeli extra ipsum monumentum visi a mulieribus, Matth. 28: 2. Idem ab omnibus mulieribus visi sunt, Matth. 28: 2. Sedentes visi sunt a mulieribus, Matth. 28: 2. Angelorum alii Iudeis, alii Graecis, alii Persis favebant, Eph. 1: 10. Angelorum beatorum sedes coelum, defectorum aer, 2 Petr. 2: 4. Angelorum cultus a quibusbam institutus, Col. 2: 10. Angelorum descensus magnum quid atque eximum indicat, Matth. 28: 2, Ioh. 5: 4, Apoc. 20: 1. Angelorum dignitas noscitur ex mandati pondere, Matth. 28: 2. Angelorum distinctiones apud Hebraeos et Pythagoricos, Matth. 1: 20. Angelorum in ordinis distinctio unde ortum habeat, Rom. 7: 37, Eph. 1: 21. Angelorum in conspectu omnia seria esse debent, 1 Cor. 11: 10. Angelorum ministerio in morbis immittendis Deus utitur, Act. 12: 23. Angelorum ministerio uti Deus solet ad impios puniendos, Apoc. 7: 2. Angelorum nemini datur Filii titulus, Hebr. 1: 4. Angelorum nomina ab Essenis diligenter custodita, Col. 2: 18. Angelis aliquid simile est linguis, per quod conceptus sibi mutuo tradunt, 1 Cor. 13: 1. Angelis aptari solent quae hominum sunt, Ioh. 5: 4. Angelis candida et fulgens vestis, Luc. 23: 11, Act. 10: 30. Angelis cur dentur nomina, Luc. 1: 19; cur tubae in omnibus Dei iudiciis,

I Thess.

I Thess. 4: 16. Angelis tribui solita a Rabbinis verba, quae verisimiliter dicere potuerant, Iud. 9. Angelis similes fore homines, Apoc. 21: 17. Angelos flentes ob peccatum Hebraei inducunt Hebraeorum magistri, Luc. 15: 7. Angelos maximos Deo edstantes fuisse septem, putant Hebraei, Apoc. 1: 4. Angelos malos ex bonis saepe factos putant Hebraei, Gal. 1: 8. Angelos nominare cur vetuerit Synodus Laodicensis, Col. 2: 18. Angelos nisi ipsis apparentes non compellabant Iudei, Col. 2: 18. Angelos de rebus magnis missos adorare solebant Sancti veterum temporum, Apoc. 19: 10. Angelos proficere per homines, I Petr. 1: 12. Angelos videre metuebant pii homines, Luc. 5: 8.

Anguli voce vocantur Hellenistis Primores populi, Matth. 21: 42. Angulis praecipua vis est, qua aedificia sustinentur, Eph. 2: 20. Angustias pro miseria etiam Latini dicunt, Rom. 2: 9. Angustas iustitiae trames, I Cor. 1: 26.

Animalia muta meliorem statum post resurrectionem acceptura existimant Rabbini, Rom. 8: 21. Animalia munda et immunda, Act. 10: 12. Animalia quatuor, Apoc. 4: 6, 14: 3, 15: 7. Animalibus immundis significantur homines impii, Act. 10: 15. Animalium est vivere ad tempus, I Cor. 15: 45. Animalium esus indifferens, abstinentia rationi magis conveniens, Rom. 14: 2.

Anima modo pro vita, modo pro spiritu, Matth. 10: 28, 12: 11, 26: 41, I Thess. 5: 23. Anima pro persona, Matth. 10: 39, Ioh. 12: 25, Rom. 2: 9, I Petr. 3: 20, Apoc. 12: 11. Pro appetitu rerum terrenarum, Hebr. 4: 12, quomodo perire dicatur, Matth. 10: 28. Anima est vox huius vitae, alterius non nisi improprie, I Cor. 15. Anima Christi quomodo in inferno fuisse dicatur, Luc. 23: 43. Anima non lavatione sed responsione sanctitur, I Petr. 3: 21. Anima nulla sine crimen, Rom. 1: 18. Animae et corporis causa par est in ratione sacrorum, Matth. 26: 26. Animae festus dies, Hebr. 4: 10. Animae in terras curvae studia, Matth. 24: 38. Animae immortalitas, vide Immortalitas animarum. Animae lucidum corpus videri posse, Iudei et Pythagoraei crediderunt, Matth. 28: 9. Animae sanitas, Matth. 26: 41. Animae impiorum quas poenas sustineant, dissentient Hebraei, Matth. 10: 28. Animae translateae sub solium gloriae, Apoc. 20: 4. Animae quando vivere dicantur, Apoc. 20: 4. Animam poneare, pro mortem non defugere, Ioh. 10: 11. Animorum alimentum, Ioh. 6: 26. Animarum prior coelestis vita, Hebr. 11: 13. Animorum status post hanc vitam, Hebr. 4: 9. Animas defunctorum in alia corpora transire docuerunt ante Pythagoram Hebraei, Matth. 14: 2, 28: 9, Ioh. 9: 2. Animas in terram curvas gerere non  
opor-

oportet, Luc. 13: 11. Animas manere putabant Stoici ad tempus conflagrationis, Eph. 2: 12. Animas putabant Platonici nunc beatas nunc miseras fieri, Eph. 2: 12. Animas suas benefactis commendare, 1 Petr. 4: 19. Animas subsistere post mortem, Christi exemplo docetur, Luc. 23: 43. Animas utpote igneas vi humoris extingui posse, Veteres credidere, Apoc. 20: 13. Animis a corpore solutis actus corporei qua figura adseribi soleant, Luc. 16: 23. Animis mortuorum nomina propria hominum dant Poetae, Luc. 16: 22, Ioh. 6: 62. Animis omnium hominum Deus et sub Deo Christus imperat, Eph. 6: 5. Animis praemia et poenae contingunt sub terra, Luc. 23: 43.

Animus ab omni malitia alienus, ideo non ab infirmitate protinus liberatur, 17: 16. Animus accensus rerum Divinarum studio, Ioh. 4: 28. Animus a veritate alienus, Ioh. 8: 45. Animus bene sibi conscient nulla re inquinatur, Matth. 23: 26. Animus blanditiis aut metu corruptus male verum examinat, Matth. 26: 35. Animus corpori comparatur, Matth. 6: 22. Animus humanus est substantia imperfecta, Matth. 22: 32. Animus non promptus ut Deo obediatur, Christi doctrinam adversatur, Ioh. 7: 59. Animus omnibus similis, Luc. 14: 18. Ibi est, ubi amat, Phil. 3: 20. Inutilis comparatur ensi in vagina detento, 1 Petr. 3: 19. Impurus

flagitorum conscientia, Luc. 11: 39. Animus laetus plus valet ad obeundum munus suum quam moestus, Hebr. 13: 17. Animus per se subsistit, Luc. 8: 5. Animus paulatim et per partes vitam accipit, amittit et recipit, Luc. 22: 32. Animus peccans servus est peccati, Ioh. 8: 34. Animus praevaleret factis apud Deum, Matth. 10: 42, Hebr. 7: 3. Animus per poenitentiam mundatur, Luc. 11: 41. Plenus dilectionis ad sublevendam proximi misericordiam ultro festinat, Luc. 10: 32. Animus quomodo in corpore habitet, 2 Cor. 5: 1. Animus spectandus in rebus singulis, Marc. 12: 43. Animus voluntati Divinae se subiiciat oportet, Iac. 1: 4. Animi corrupti vitium, Ioh. 5: 44. Deficientis sanatio, Hebr. 12: 13. Dubii incertitudo, Iac. 1: 6. Emendationes requiruntur pro culpe magnitudine, Ioh. 21: 16. Animi fortitudo magna in Christo, Marc. 10: 30. Animi ius fasque compositum, Ioh. 4: 23. Animi mors est amissio virtutis, Luc. 15: 24, Rom. 6: 5. Animi motus si foveantur transeunt in habitum, Eph. 4: 27. Animi pars in qua τὸ πάθη sunt, ἀλογος est per se, Matth. 5: 22. Animi probitas in fide consistit et ex fide nascitur alitunque, Rom. 4: 13. Animi probi indicium est severissima in se censura, Luc. 5: 8. Animi puritas interior ex fide nascitur et crescit, Rom. 1. Animi puritatem Deus solus inspicit, Eph. 1: 4. Animi qualitates mutabiles sunt,

sunt, Matth. 7: 18. Animi sordes abluuntur per verbum Euangelii, Eph. 5: 26. Animi submissio maxime decet eos qui Divinis visis illustrantur, Apoc. 1. Animi vita est Deus, Luc. 15: 24. Ex animi sui sententia, Iurisirandi formula apud Romanos, Matth. 5: 34. Animi leves facile inveniunt quo offendantur, Luc. 7: 39. Animi, post exitum vitae mortalis, ubi sint, Luc. 8: 55. Animo facta discernuntur, Luc. 24: 25. Animo laeto faciendum quod nostri est officii, Hebr. 13: 17, 1 Petr. 5: 2. Animo non purgato frustra corpus lavatur, Matth. 23: 25. Animorum a corpore solutorum cruciatus ante publicum iudicium, Luc. 16: 23. Animorum emundatio, Ioh. 1: 29. Animorum exploratio in adversis ignis dicitur, Luc. 12: 49. Animorum extra corpus sustentatio cogitari potest, Matth. 22: 29. Animorum inspector Christus, Ioh. 1: 48. Animorum obduratio poena est quam Dens comminatur, Apoc. 11: 19. Animorum purgatio exactior, 1 Petr. 1: 22. Animorum vitia, ut corporum, molliter tractanda sunt, Rom. 12: 21. Animos explorare et scrutari Dei est, 1 Thess. 2: 4. Animos durissimos vellicare possunt testimonia Euangelii, Apoc. 14: 11. Animum a vitiis gravioribus avertisse non sufficit, Ioh. 13: 8. Animum peccantis Dens intuetur, Iac. 4: 3. Animum quidnam vere tranquillet, 1 Ioh. 3: 19.

Annus duodecimus pueris pubertati proximus, eo foeminae viripotentes iudicantur, Luc. 2: 42. Annus duodecimus est aetas morbis obnoxia, Luc. 8: 42. Annus nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Annus voluntatis, Luc. 4: 19. Annus trigesimus legitima aetas ministerii Levitici et petendorum magistratum, Luc. 3: 23. Anni ferme 450 interfluxere ab exitu ab Aegypto ad tempus, quo David eiecit Iebusaeos ex Sione, Act. 13: 20. Anni ferme 400 interfluxere, ex quo Abraham oraculum datum usque ad liberationem ex Aegypto, Act. 7: 6. Anni mille, quibus clausus dicitur Draco, quando incooperint, Apoc. 20: 3. Annis 40 stetit Hierusalem post Christi passionem, Matth. 24: 22, Luc. 13: 7. Annos tres et dimidium ad varia Deus elegit, Luc. 4: 25, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 2, 12: 10.

Annotationes privatas oraculorum habuerunt Iudei, Matth. 27: 9. Annotationes Paulinæ Epistolis adiectæ cur nullius sint auctoritatis, Rom. 16: 27.

Annulus in Oriente ingenuitatis, dignitatis, et opulentiae signum, Luc. 15: 22, Iac. 2: 2. Annulus symbolum Spiritus Sancti, Luc. 15: 22. Annulus usu consumitur, 1 Petr. 1: 7. Annuli signum firmat id quod actum est, Eph. 1: 13. Annulorum signa quaenam consueta, 2 Tim. 2: 19. Annulo figura primario, cereæ secundario inesse dicuntur, Hebr. 1: 3.

B

An-

**Antichristus et Adversarius** quomodo differant, 1 Tim. 2: 18. Antichristi cur dicti quidam impostores, 1 Ioh. 1, 1 Ioh. 2. Antichristo applicari solent quae de Gog et Magog exstant, Matth. 17: 11. Antichristorum quaenam aetas fuerit feracissima, 1 Ioh. 2.

**Antiochus** vocatur radix peccatrix, Hebr. 12: 15. In templo simulacrum Iovis Olympii collocavit, Matth. 24: 15. Antiochi vexatio duravit per annos tres et dimidium, Luc. 4: 25, Apoc. 11: 2, 13: 5. Antiochi et Domitian comparatio, Apoc. 13: 2.

**Antiochia duplex**, Pisidiae et Syriae, Act. 13: 14. Antiochia sedes regni quod Magog Ezechieli; et eversum ante adventum Christi secundum oracula, Act. 11: 26. Antiochenae Ecclesiae institutum de Natali Domini, Luc. 2: 8.

**Antipater Herodis** filius quando occisus, Matth. 2: 16.

**Antipatri et Antipae** idem nomen, Matth. 14: 3. Luc. 1.

**Antiphanes** in Stobaeo emendatus, Matth. 6: 16.

**Antisthenia** dictum, Etiam medici cum aegrotis, Matth. 9: 12.

**Antonia arx**, Matth. 26: 47, Act. 21: 34.

**Apelles** quale nomen, Rom. 16: 10.

**Aperire cor** quomodo Deus dicatur, Ioh. 6: 37, Act. 16: 14. Aperire labia quando Deus dicatur, Eph. 6: 19.

**Aperiri uterus** quando dicatur, Luc. 2: 23.

**Apidis cultus** apud Aegyptios valde vetus, Act. 3: 41.

**Apocalypsis** ubi et quando scripta, Apoc. 1: 9. De eius auctore et auctoritate diu dubitatum, praef. ad 1 Thess. et ad Apoc. Cur a multis Cerintho adscripta, Apoc. 20: 4. A Iohanne Apostolo scripta, a Iohanne Presbytero custodita est. Cur et reliqua et in primis cap. 17 diu in paucorum fuerint manibus, praef. ad Apoc., Apoc. 17: 1, 22: 9. Libri argumentum praecipuum, Apoc. 3: 12.

**Apocalypsis Moisa**, Gal. 6: 15, Iud. 14.

**Apollo** proprium Caesaribus numen, eiusque agnominata varia, Apoc. 9: 11.

**Apollonia** urbs ubi sita, Act. 17: 1, Rom. 15: 19.

**Apollonius Tyanaeus** Deos adorabat, Apoc. 13: 12. Ephesum venit vivente adhuc Timotheo, 1 Tim. 4: 1. Pro Deo habitus, Apoc. 13: 14.

**Amicus Nervae** et Traiani ultra 100 annos vixit, Apoc. 13: 15. Persecutionem in Christianos excitavit, Apoc. 13: 15. Christo oppositus a suis sectatoribus, Apoc. 13: 11. Vino, animalium esu et Venere abstinuit, Apoc. 13: 11.

**Apollonii et Simonis Magi** comparatio, Apoc. 13: 11.

**Apollos Corinthiis** gratus cur fuerit, 1 Cor. 16: 12. Apollos quale nomen, Act. 18: 24.

**Apostasia** multorum praedicatur, Matth. 24. Apostata sui ordinis pessimus osor, 1 Tim. 1: 20.

**Apestatarum crudelitas**, Matth. 24: 10; descriptio Philonea, Rom. 1: 31.

Apos-

**Apostolus**, vide *'Apostolos.*  
**Apostoli** Christum ipsi non elegerunt, sed ab ipso electi sunt, Marc. 3: 13. Ante passionem Christo familiariter usi sunt, Luc. 24: 52. Christum de futuris interrogant, Matth. 24: 3. Duo tantum incesserunt armati, Luc. 22: 38. Cum Christo post resurrectionem cibum sumpserunt, Luc. 24: 43. Eodem coenaculo usi videntur Christo mortuo quo ille postremo, Marc. 16: 14. Apostoli ex comitatu Christi alimoniam habebant, Ioh. 21: 3. Filios quosnam nominent, Marc. In quid vocati sint, 1 Cor. 12: 28. Non intellexerunt vaticinia Domini de modo mortis eius, Marc. 9: 32. Non vendiderunt bona sua, neque id ab illis exactum, Matth. 19: 27. Prima legatio caruit apparatu ad necessaria itineris, Marc. 6: 8. Apostolos duodecim cur Christus elegerit, Matth. 10: 1, Luc. 10: 1. Apostoli ad baptizandum etiam aliorum utebantur opera, Act. 10: 48. An fuerint baptizati et a quo, Matth. 28: 19. A quibus impostaores dicti fuerint, Matth. 27: 63. Cur interdum furent, Act. 14: 6, 16: 40. Cur multis in locis coetus habuerint, Act. 12: 18. Cur non permissi in Asiam ire, Rom. 10: 18. Gratias Deo agunt quod pro Christo pati possent, Act. 16: 25. Grem Christi ut suum curabant, Ioh. 10: 12. Apostoli idola ubique oppugnabant, Act. 13: 13. Illustriora signa dederunt quam Moses, 2 Cor.

3: 6. In rebus maioribus presbyteros et plebem convocabant, Act. 21: 22. Sine signis luctus neminem puniebant, 2 Cor. 12: 21. Cur prodigiosam paniendi potestatem habuerint, Act. 6: 5, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 13: 10. In quos eam exercuerint, 1 Cor. 12: 10, 2 Cor. 10: 6. Loquendo et scribendo docebant, 2 Thess. 2: 15. Ministri et legati sunt iuris quod Christo datum fuit in coelo et terra, Matth. 28: 18. Non tantum res sed et symbola observarunt, Act. 13: 51. Nasquam minus tuti quam in Iudea, Ioh. 7: 36. Apostoli omnes omnibus linguis locuti, 1 Cor. 12: 28. Omnia dona possidebant, 1 Cor. 14: 18. Per sabbata Iudeos instituebant, Act. 13: 42. Quales resurrectionis Christi testes, Act. 2: 32. Apostoli qualis eloquentiae fuerint, 1 Cor. 2: 4. Quomodo adducant Prophetarum auctoritatem, Matth. 1: 22. Sacras scripturas memoria tenebant, Act. 4: 13. Suos auditores ad Christum remittebant, Marc. 6: 12. An uxoribus ut uxoribus usi sint, 1 Cor. 9: 5. Duodecim cur semper dicti etiam cum tot non essent, 1 Cor. 15: 5. Uxoribus suis usi ad convertendas matronas, 1 Cor. 9: 5. Apostolis exhibere omnia officia Christiani obligantur, Ioh. 13: 20. Apostolorum decreta obligantia erant, Act. 16: 4. Apostolorum humilitas, Act. 20: 19. Inter Iudeos dignitas, Luc. 4: 20. In templo assiduitas, Luc. 24: 53. Lo-

quendi fiducia, Act. 4: 10. Munus, 1 Cor. 5: 2. Obedientia, Luc. 24: 52, Ioh. 6: 10. Prudentia et bonitas, Rom. 14: 1. Vita tam emendata eos ab omni falsimoniæ suspicione liberat, 1 Cor. 15: 15. Apostolos peccata expiisse, Hebr. 13: 11. A Deo supra omnes Prophetas donis ornati, Act. 1: 5, 1 Cor. 2: 7. Cives coelestes, etiam cum viverent, et primogeniti regenerationis, Hebr. 12: 23. Dignitatis suae meminisse solent in initio Epistolam, Iac. 1: 1, 1 Petr. 1: 1. Apostoli et Doctores alii Dei sunt cooperarii, 1 Cor. 3: 9. Fundamenta sunt Jerusalem coelestis, Apoc. 21: 14. Apostoli respondent Principibus tribuum, Eph. 4: 11. Stellæ vocantur, Apoc. 12: 1. Apostolis ac nominatim Petro quomodo tribuatur petrae ac fundamenti nomen, Matth. 16: 18. Apostolorum summa dignitas in futuro seculo, Apoc. 21: 17. Apostoli per excellentiam dicti Petrus et Paulus, Act. 1. Quinam miraculis insignes, 1 Cor. 1: 12. Quo maiores eo magis se submittere debabant, Ioh. 13: 16. Apostoli supernumerarii Paulus et Barnabas, Apoc. 12: 1. Apostolorum praecipui quinam vocantur, 2 Cor. 11: 5. Quis primus martyr, quis ultimus superstes, Matth. 17: 1. Apostolorum qui Hierosolymis erat Episcopi munere fungebatur, Act. 21: 18. Apostolorum sub nomine multi epistolas fabricabant, 2 Thess. 2: 2. Apostolorum sub no-

minibus varia Corinthi dogmata tradita, 1 Cor. 1: 12. Apostolorum verba et sua non bona fide referri testatur Paulus, Rom. 3: 8. Apostolatus summus in Ecclesia honor, Eph. 3: 2. Apostolatus vocatur gratia, Rom. 1: 5, Eph. 3: 2. Apostolica auctoritas spreta Deum habet vindicem, 1 Cor. 14: 38. Apostolica legatio maior Euangelica, Act. 10: 5. Apostolicum est plura quam caeteri adversa fortiter tolerare, 2 Cor. 12: 12. Apostolicum dictum, 2 Cor. 12: 14. Apparere apud Deum Sacerdos dicitur apud Arcam stans, Hebr. 9: 24. Apparitio Christi apud Deum nobis impetrat auxilia necessaria, Hebr. 9: 26. Apparitiones Christi tres post resurrectionem, Ioh. 21: 14. Apparuisse cum dicitur Deus aut Christus, quomodo intelligendum, Apoc. 1: 1. Approbandi dictum formulae, Rom. 11: 20. Appropinquare Deo, Iac. 4: 8. Est vox Sacerdotalis, Hebr. 7: 19. Aqua dari solebat peregre adventantibus, Luc. 7: 44. Aqua ex cinere vitulae facta, Hebr. 9: 13. Aqua peccati, Luc. 2: 22. Aqua vocatur Gabriel, Luc. 1: 19. Aqua viva, Ioh. 4: 10, 7: 38, Apoc. 7: 17. Aqua zelotypæ, Ioh. 8: 4. Ex aqua seu massa humida omnia orta dicuntur, 2 Petr. 3: 5. Aqua et igni interdicti, Luc. 6: 22. Aquis periisse antiquum mundum, 2 Petr. 3: 6. Aquae elemento indicatur puritas, Matth.

27: 24, Ioh. 3: 5, Hebr. 10: 23. Aquae effectus temporarii, Ioh. 4: 11. Aquae pro aquae copia, Ioh. 3: 23. Aquae inutiliter effluentis similitudo, Hebr. 2: 1. Aquae mutatio in vinum in hydriis facta fuit in nuptiis Canae Galilaeae, Ioh. 2: 7. Aquae solent esse in montanis locis, Apoc. 16: 16. Aquae sunt populi, Apoc. 4: 6, 13: 1, 17: 14. Aquam hauriturae mulieris descriptio, Ioh. 4: 7. Aquarum in Bethesda medicatio quare supernaturalis credita, Ioh. 5: 4.

Aquibas et alii eius aetatis Hebraeorum sapientes Barchochebae παρασάται, Matth. 24: 24.

Aquila celeritatis symbolum, Hebr. 9: 5. Ab aquilae natura desumpta similitudo, Matth. 24: 28. Aquilae magnae alae duae, Apoc. 12: 14. Aquila nomen proprium, Act. 18: 2.

Arabes pars posteriorum Chus, Act. 2: 11. Vicini Iudeorum, Luc. 3: 14.

Arabia quomodo sita respectu Iudeorum, Matth. 2: 1. Aurifera dicitur, Matth. 2: 11.

Arabica dicuntur munera Magorum, Matth. 2: 1.

Arabica versio, vide Versio Arabica.

Arbitrium liberum potentiori Dei gratiae subiacet, Matth. 7: 18, Luc. 17: 5. Arbitrii liberi mentio addita fuit Symbolo fidei quibusdam in partibus contra Manichaeos, Matth. 28: 19. Arbitrii libertate concessa Deus non fit mutabilis, Luc. 7: 30.

Arbiter potius adeundus quam index, 1 Cor. 5: 1. Arbitrii

inter Christianos disceptantes Presbyteri, Luc. 12: 14. An Iudaeis in usu, Luc. 12: 13. Pro arbitratu, Hebr. 12: 10. Arbor scientiae boni et mali symbolum mediae scientiae, Luc. 23: 43. Arbor vitae quid, Apoc. 2: 7. Ex arbore vitae vesci, Luc. 23: 43. Arborum nomine significantur quae ex arboribus fiunt, Apoc. 6: 1. Arboribus virulentibus boni, emortuis mali comparantur, Luc. 23: 31. Arca Dei nomine vocabatur, Hebr. 3: 11, 9: 4. Arca foederis, Apoc. 11: 19. Arcæ foederis inerant tantum duae Testamenti Veteris tabulae, Hebr. 9: 4. Arcæ pedes imprimebat Deus, Apoc. 16: 17. Arcam illustrabat quaedam effulgentia, Hebr. 1: 3. Arcae Noae celebritas, Matth. 24: 38. Arcam intrare iubemur allegorice, Hebr. 11: 7.

Arcanum Dei ingens patuit cum Euangelium Gentibus annuntiari coepit, Col. 1: 27. Arcanum Christi nomen, Apoc. 19: 12.

Arcere a communione, Luc. 6: 22.

Arces in arduo sitae montes appellantur, Apoc. 13: 2, 16: 21.

Archangeli vox est vox Christi eum mittentis, Ioh. 5: 28.

Archippus, Col. 4: 17, Philem. 1: 2.

Archidiaconi, Luc. 4: 20.

Archisynagogus, Luc. 4: 20, 13: 14. Archisynagogi unius coetus plures, sed inter eos unus primarius, Matth. 9: 18.

Ardor maximus Iudeorum ad Christum capiendum, Ioh. 18: 3.

Arenae comparatur quod ingentis est numeri, Apoc. 20: 8.

Areopagitarum senatus, Act. 17: 34. Cur puerum damnaverint coturnicum oculos eruentem, 1 Cor. 9: 9.

Aretas Arabum Rex tempore Pauli Damascum tenebat, 2 Cor. 12: 32.

Argentum pro siculo argenteo, Act. 19: 19, Hebr. 3: 14.

Argumentatio a minori ad maius, Rom. 3: 20.

Argumentum ab eo quod in textu non dicitur Veteribus non infrequens, Hebr. 7: 3.

Ariani cui loco potius addiderint quam abstulerint, 1 Ioh. 5: 7, 8. Ariani primi vindicentur poenas graviores et persecutiones adversus dissidentes instituisse et usurpare, Matth. 13: 41.

Aristarchus Pauli comes, Act. 19: 29, 27: 2, Col. 4: 10.

Aristoteles cur de Deo melius docuerit in libris exotericis, quam in acroamaticis, Rom. 1: 21. Deum non curare res humanas creditit, 1 Tim. 6: 4. Aristotelis placita diversa, Rom. 1: 21, 32, Eph. 2: 12. Quomodo ab Origene refutetur, Matth. 7: 22.

Arma Christianae militiae, Rem. 13: 12. Arma fulgentia decent milites, Rom. 13: 12. Arma pia quae, Matth. 5: 40.

Armatura Dei opponitur armatura Diaboli, Luc. 11: 22.

Armenia Hebraice Harmon et Charmon, Ieh. 9: 7.

Aromata ad Christi pollincturam quando comparaverint mulieres, Luc. 23: 54. Ara-

mata ad pollincturam optimam quaenam, Ioh. 19: 39. Aromatum in magno cumulo deponebantur Magnatum corpora, Ioh. 19: 39.

Arrogantia Pharisaica, Luc. 12: 1. Arrogantiae domande consilium, Luc. 15: 21, 2 Cor. 12: 1.

Asia pro Ionia, 1 Petr. 1: 1. Asiae terrae motus variii, Matth. 24: 7.

Asiarchae et Asiarchia, Act. 19: 31.

Asinus, Procerum vector in libera republica, a Salomonis tempore eviluit, Matth. 21: 5.

Asmodaeus, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.

Asamonaeorum domus Hierosolymis, Matth. 26: 3.

Assensionis contemplativae et activae discrimen, Matth. 7: 24.

Assuescere a teneris multum est, Matth. 19: 13.

Assumere et assumptio propria vox de ascensione Domini, Marc. 13: 19.

Assyriorum, Aegyptiorum et Aethiopum bella, Apoc. 12: 16.

Astronomiam et alias artes homines a malis Angelis dicere secundum traditionem Enochii, Iud. 14.

Astu agere intelligendus serpens cum cauda nocet, Apoc. 12: 4.

Astutia inimicorum Christi, Ioh. 10: 23.

Athaliam et Balthasarem cur Deus perdiderit, 1 Cor. 3: 17.

Athenae fanis refertae, Act. 17: 16. Athenis aerae multae fuere hac inscriptione ignoto Deo, Act. 17: 23. Athenis etiam publico scito extra-

trantea Numina admittebantur, Act. 17: 18. Athenieses caeteris populis religiosiores, Act. 17: 22.

**Athletae et boni viri compara-**  
ratio frequens, 2 Tim. 2: 5.

**Atrium templi mundum ele-**  
mentarem designabat, Hebr. 4: 14.

**Attalus Rex Membranarum si-**  
ve Pergamenarum inventor, 2 Tim. 4: 13.

**Attalus Martyr**, Matth. 27: 37.

**Attentionis utilitas et neces-**  
sitas, Matth. 11: 15, Lyc. 21: 36. Attentione et illumi-  
natione Divina opus in  
rebus sacris, 2 Tim. 2: 7.

**Avaritia corpus animumque**  
effoeminat, Eph. 4: 19; om-  
nium malorum radix est,  
1 Tim. 6: 10.

**Avaritiae foeneratorum scrip-**  
tae leges, Lyc. 6: 35. Avari-  
tiae irrisio, Lyc. 12: 20,  
Jac. 5: 3, 1 Tim. 6: 7.

**Avarus est idololatra**, Eph. 5: 5. Avarus quis a Paulo  
nominetur, 1 Cor. 6: 10.

**Avari descriptio**, Matth. 20:  
15; Lyc. 12: 20. Avaris in-  
grata est liberalitatis pre-  
scriptio, Lyc. 16: 14.

**Auctoritas fidei in Christum**  
pendet ab uno ac vero Deo,  
Iac. 2: 19. Auctoritas pecu-  
niae demenda, Iac. 2: 3.

**Auctoritatem Christo qui de-**  
trahit, Patri detrahit, 1 Ioh.  
2: 22.

**Aucupor**, Lyc. 11: 53.

**Audire verbum**, Lyc. 11: 28.

**Audire praestat quam loqui**,  
Iac. 1: 19. Audire aliquem  
Deus dicitur etiam non ro-  
gatus, Ioh. 11: 41. Audit  
Deus qui eum colunt, Ioh.  
9: 31. Audire cum fructu,  
Lyc. 16: 29.

**Auditor primus gradus disce-**  
re cupientium, Ioh. 1: 42.

**Auditorum qualis in iudicio**  
locus, Matth. 27: 19.

**Ave**, Matth. 27: 29.

**Averni et Asphalitae halitus**  
extialis, 2 Cor. 2: 16.

**Aversari non debemus quo-**  
rum Deus miseretur, Lyc.  
15: 4.

**Aufertur quod condonatur**,  
Ioh. 9: 41.

**Augusta nomen legionis**, Act.  
28: 1.

**Augustus censum habuit non**  
tuno tempore, sed modo hic  
modo illic, Lyc. 2: 1. Do-  
mini nomen recusavit, Act.  
25: 26. Iudeis concessit ut  
utrum vinctum die Festo Pa-  
schatis dimittere possent,  
Matth. 27: 15. Sententiam  
cuins maxime meminisse vo-  
lebat Praesides provinciarum  
saepe sua manu adscri-  
bebat, 1 Cor. 16: 22. Au-  
gusti in Herodis saevitiam  
ioculare dictum, Matth. 2:  
16; in Iudaicam Religionem  
favor, Lyc. 7: 5, 2 Thess.  
2: 3.

**Augustini sententia de men-**  
dacio, Lyc. 24: 28; de poe-  
nis haereticorum, Matth. 13:  
41. Augustini error circa  
descensum Christi ad infer-  
num, Lyc. 23: 43.

**Aula Dei cur a Iudeis ad**  
formam Aulae Regis Persa-  
rum formata fuerit, Apoc.  
1: 4.

**Aulaei scissura moriente**  
Christo quomodo sit intel-  
ligenda, Matth. 27: 51

**Avorum nomina posteris qua-**  
re imposita, Lyc. 1: 59.

**Aurichalcum aeris genus prea-**  
stantissimum, Apoc. 1: 15.

**Aures tribuantur cordi**, Marc.  
B 4 7:

7: 34. Auris posti affixa signum corporis quod hero ad dicebatur, Hebr. 10: 5. Aurium et oris convenientia, Luc. 1: 20. Aurium tactus in Baptismi ritibus unde, Marc. 7: 34.

Aurum pro affectu permanente erga Deum et proximum, Apoc. 3: 18. Aurum coronarium, Matth. 17: 24. Aurum per ignem probatur, Luc. 12: 49. Aurum rubiginem non sentit, Iac. 4: 3. Aurea vasa templi quid significant, Hebr. 9: 4. Aureum poculum pro divitiis, Apoc. 17: 4.

Auxilium legitime certare voluntibus a Christo paratum, Hebr. 4: 14. Auxilium Divinum subtrahitur iis qui aequo sunt confidentiores, Luc. 22: 32.

Auxilio Dei egent veritatis Divinae testes, Ioh. 17: 18. Auxilio egerimus ad fugam malorum et acquisitionem honorum, Matth. 19: 17. Auxilium Christi suis praesentissimum, Ioh. 13: 20. Auxilia Romanis a Regibus sibi subditis missa, Apoc. 17: 13.

Azotus nomen urbis, Act. 8: 40.

Azymorum dies quot sint et quando incipiunt, Matth. 26: 17, Marc. 14, Act. 12: 3. Unde ita dicti, 1 Cor. 5: 7. Azymi mystice quinam, 1 Cor. 5: 7.

## B.

Babylon magna, Apoc. 16: 18, 17: 5. Babylon pro Roma, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 14: 8, 17: 4. Babylon urbs impe-

rii Parthorum, 1 Petr. 1. Eius potentia, Apoc. 14: 8. Babylone nullos fuisse Iudeos sua aetate ait Philo, 1 Petr. 1: 1. Babylonis devastatio non semel a Prophetis praedicta, Apoc. 18: 1; solitudo quid significet, Apoc. 17: 3. Babylonici regni casus figura destructionis falsarum religionum, Luc. 10: 1. Babylonici exsilii fatum, Matth. 24: 22.

Babyloniensis Patriarcha praeerat Mediae, Hyrcaniae et longius sitis regionibus, 1 Petr. 1.

Babyloniorum potus e palma, Luc. 1: 15.

Baalam et eius sequaces gladio periere, Apoc. 2: 16. Mercedis causa inceptor fuit libidinum, Iud. 2. Propheta contumax, 2 Petr. 2: 15. Balaami consilium Regi Madianitarum datum, Apoc. 2: 14; vaticinium ad Messiam refertur, Matth. 2: 1.

Balneorum et Baptismi differentia, 1 Petr. 3: 21.

Baltheus aureus Regum est, Apoc. 1: 13, 15: 6. Baltheo comparatur veritas, Eph. 6: 14.

Baptarum nomen Athenis celebre, Matth. 28: 19.

Baptismus aliquis circa temporā Messiae exspectabatur, Ioh. 1: 25. Baptismus Iohannis num humanum sit institutum an divinum, Ioh. 3: 25; auspicandi muneris initium fuit Christo, Act. 1: 22; initium Baptismatis melioris, Ioh. 1: 26; in remissionem peccatorum datus dicitur in Euangeliō Nazareorum, Matth. inscript. Baptismi imago quaedam etiam

iam apud Iudeos et profanas gentes, Matth. 28: 19. Baptismus Christi perfectior Baptismate Iohannis, Act. 19: 4. Baptismus Christianismi solemnis professio, Matth. 23: 8, Marc. 16: 16, Ioh. 4: 10, 1 Cor. 12: 13. Bonae conscientiae sponsio, 1 Petr. 3: 21. Cur administretur in nomine Patris, Filii et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Datus est pro iniuitate populorum, Gal. 1: 4. Interior et exterior, Hebr. 2: 2. Exteriora corporis lavat, calix irrigat interiora, 1 Cor. 12: 13. E throno Dei et Christi eur fluere dieatur, Apoc. 12: 2. Illuminatio vocatur, Matth. 28: 19; iudicium resipiscentiae, Luc. 7: 29, Matth. 3: 6, 2 Petr. 1: 9. Regenerationis lavacrum est, Tit. 3: 5. Poenitentiae Baptismus dicitur candidatus remissionis et sanctificationis in Christo subsecutuae, Marc. 1: 4, Act. 19: 4. Baptismus Iudeorum antitypus diluvii, Matth. 3: 6. Baptismus per mersionem sepulturae et resurrectionis est imago, Rom. 6: 4, Col. 3: 12. Baptismus per quemlibet impleri potest, 1 Cor. 1: 17. Baptismus simul doctrinam Baptismi significat, 1 Petr. 3: 21. Serius aspersione peragi coepitus et in quorum gratiam, Matth. 3: 6. Baptismi administrandi formula vetus, Matth. 28: 19. Ratio apud varias gentes, Matth. 3: 11. Baptismi infantium antiqua observantia et dissuasio, Matth. 19: 13. Baptismi per interrogaciones olim admini-

nistrati formulae, 1 Petr. 3: 21. Baptismi regula quando immutabilis dicatur, Matth. 28: 19. Baptismi res in quibus sit, 1 Cor. 10: 2. Baptismi verbum pro ablutione Pharisaica, Ioh. 3: 25. Baptismo administrando dicta oratio ad Patrem dirigebatur, Matth. 28: 19. Baptismo neminem excludit facinus anteactum, 1 Cor. 6: 2. Baptismo novo ab errore conversi non egebant cum ad Ecclesiam admitterentur, Marc. 6: 13. Baptismo precessuendae exemplo Christi, Luc. 3: 21. De Baptismo quoties agitur, adiecta sola mentione Christi, intelligitur mentio Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Baptismum differre solent Graecorum plerique, Matth. 19: 13. Post Baptismum probabi exitiale est, Hebr. 10: 18. Ad Baptismum quinam ab Ecclesia non admittebantur vel admissi excludebantur, Apoc. 22: 15. Baptistae nomen sectae inter Iudeos, Marc. 7: 4. Baptisterium olim erat in area ante Basilicas, Apoc. 22: 1. Baptizare Spiritu, Christi proprium, Matth. 3: 11. Baptizare, tingere, mersare, sunt verba aequivalentia, Matth. 3: 6. Baptizari in aliquem vel in eius nomen, Matth. 28: 19, 1 Cor. 10: 2. Baptizandi ius Diaconis est, Episcopis absentibus, Act. 8: 38. Baptizandi mos in Proselytis usitatus Hebraeis, Ioh. 3: 25; vox donorum spiritualium ubertatem significat, Matth. 3: 11. Bap-

tizandi vestes deponebant, et post baptismum resumebant, Eph. 4: 22. Baptizandis commendabatur fides et propositum vitae emendatris, Matth. 28: 19.

Baptizati memores esse debent eius quod promiserunt et acceperunt, Hebr. 6: 2, 2 Petr. 1: 9. Eodem lavacro ulterius non egent, Ioh. 13: 10. Baptizati quidam vice ac nomine mortuorum Catechumenorum cur, 1 Cor. 15: 29. Baptizata olim quibusdam in locis mortuorum corpora, 1 Cor. 15: 29.

Barachiae et Ioiadae nomen eadem significatio, Matth. 23: 35.

Barbari Graecis omnes linguae Graecae ignari, Act. 28: 2, 1 Cor. 14: 11, Col. 3: 11. Barbaros credidisse, esse Numen et nostri curam gerere, Hebr. 11: 6.

Barchochebas falsus Messias et impostor, Matth. 2: 1, 9: 4, 24: 24, Ioh. 5: 43, 1 Ioh. 2: 18. Titio non fuit obsessus sed Bargioras, Matth. 24: 24. Barchochebae factio in Iudea potens et Christianis inimica, Apoc. 11: 7. Barchochebae dicti Iudeis omnes Pseudochristi, Matth. 24: 24.

Barnabas Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1; a Graecis Apostolus decimus quartus vocatur, Gal. 2: 9. Eius nomen quid significet, Act. 4: 37. Pauli diu comes, 1 Cor. 9: 6. Barnabam divitem fuisse unde constet, Act. 4: 47. Barnabae epistola an sit genuina, Ad Hebr. inscript. Barnabae pars epistolae ad Hebreos recte adscribi potest, Ad Hebr. inscrip.

Barsabas, id est, filius iuramenti, Act. 1: 23; alio nomine Iustus dictus, Marc. praef. Barsabae venenum non nocuit, Marc. 16: 18.

Baruch et Barachias idem nomen, Matth. 23: 25.

Basilica templi coelum siderum designabat, Hebr. 4: 14.

Basilidis sectatorum sententia de Natali Domini, Luc. 2: 8.

Battologia vitium Ethnicis potius quam Iudeis familiare, Matth. 6: 7.

Batus quidam in deserto vivens, Luc. 3: 2.

Beatus est amator veri, Ioh. 1: 47. Beatus qui adversis exploratur, Hebr. 2: 10, Iac. 1: 12. Beati dicuntur credentes Divinis promissis, Luc. 1: 45.

Beatitude aeterna in quo sita sit, Luc. 11: 28. Beatitudinis pars est, amicos eius habere testes, Ioh. 17: 24. Beelzebub unde sic dictus, et cur Daemonum princeps appelletur, Matth. 10: 25. Beelzebub vocatur ab hostibus suis Christus, Marc. 3: 22.

Belial quid significet, 2 Cor. 6: 15.

Bellum cupiditatum, Iac. 4: 1. Bellum, fames et pestilentia plerumque se mutuo comitantur, Apoc. 6: 2. Bellum in Barbaros venatus genus secundum Aristotelem, Rom. 1: 32. Bellum pro pngna, Apoc. 12: 7. Bellum quando licitum et quibus conditio-nibus, Matth. 5: 40. Bello captus capientis fit servus, Rom. 7: 23. Bello capti in pericula naufragii saepe truci-

cidati a militibus vel nautis, Act. 27: 12. Bellorum titulus factus ex amoris vinculo, Luc. 21: 26. Bellum Iudaicum a Iosepho descriptum praedixit Christus, Matth. 24: 6. Belli Iudaici causa, Iac. 4: 1.

Bene agendo os obstruimus ignorantiae, 1 Petr. 2: 15; imitatores Dei sumus, Eph. 5: 1.

Bene precandum maledicentibus, 1 Petr. 3: 9.

Benedicere charissimis Deo dignitatis magnae est, Hebr. 7: 6. Benedicere Deo cum tribuitar est benefacere, Ioh. 14: 27.

Benedictio fiebat manibus impositis, Luc. 24: 30, Hebr. 6: 2, 7: 7. Benedictionis, antequam cibus capitur, formulae usus et ratio, Matth. 26: 26. Benedictionem publicam adhibebant Iudei et Christiani in matrimoniiis inuenidis, Matth. 25: 1.

Benefacere quid apud Latinos et Graecos, Act. 10: 33.

Benefacta exprobrare solent qui aliquem non amant, 1 Cor. 11: 11. Benefactorum in pauperes commendatio, Matth. 6: 20.

Beneficentia de damnatione triumphat, Iac. 2: 13. Beneficentiae praeceptum ex mente Mosis et legis Christi, Luc. 16: 19.

Beneficium commune datum etiam ad singulos pertinet, Gal. 2: 20. Quod sanctis praestatur non perit, Ioh. 11: 5. Superveniens iniuriam apparere non patitur, Rom. 4: 7. Beneficia coelestia infinita sunt, Marc. 4: 24; corporalia spiritua-

lia argumentum sunt, Ioh. 9: 5; Dei quomodo provocentur, conserventur, augmentur, 2 Ioh. 3; acceptare quinam optime possint, Luc. 7: 36. Beneficia genitoribus conferuntur quae propter ipsos contingunt posteris, Luc. 1: 72. Interna in Christo confidentibus contingunt, Marc. 5: 36. Omnia cibo et potu indicantur, Rom. 12: 20. Plura recipit qui scit reddere, Matth. 13: 12. Beneficii acceptatio saepe intelligitur in vocibus beneficium significantibus, Act. 2: 39; nomen quid retineat, Ind. 22. Beneficii sui quemque oportet esse arbitrum, Rom. 11: 55. Beneficiorum collocandorum vera ratio, Luc. 6: 35, 14: 12. Beneficiorum Dei genera tria, Luc. 7: 13; contemptus causa deportationis Babylonicae Iudeorum, Act. 13: 40. Beneficiorum loco quaerad apud Deum habentur, Luc. 17: 10. Beneficiorum nomen quibus tributum, Luc. 22: 25.

Benevolentia, Luc. 12: 37; Dei salutem nobis acquirit, 1 Petr. 1: 5; peccatum minuit, 1 Cor. 13: 7. Benevolentia audientium indiget oratio, Hebr. 4: 2.

Berenice, soror Regis Agripae, nupsit patruo Herodi et postea Polemoni Ciliciae Regi, Act. 25: 13. Infamis in fratre, Act. 25: 13.

Beroea, Act. 17: 9, 20: 4. Beroeenses cur auditis Apostolis scripturas scrutati fuerint, Act. 17: 11.

Beryllus creditur animos addere gestantibus, Apoc. 22: 20.

Bes-

**Bestia pro magia**, Apoc. 13: 11; pro religione idololatria, Apoc. 13: 14. Bestiae os dicitur Dómitianus, Apoc. 13: 5. Bestiae sedes, Apoc. 16: 10. Bestiam adorare, Apoc. 13: 4, 20: 4. Bestiae vocari solent quae venenis nocent, Act. 28: 4. Bestiarum nominibus Reges describi solent a Prophetis, Luc. 13: 32.

**Bethania** sita ad montem Oliveti, Luc. 24: 50. Bethaniae distantia ab Hierosolymis, Act. 1: 12.

**Bethabara** locus in Peraea ad traiectum Iordanis ubi baptizavit Iohannes, Luc. 3: 3, Ioh. 1: 28, 10: 40.

**Bethel** quid significet, Matth. 10: 25.

**Bethlehem** paterna domus Davidis, Luc. 2: 4, Ioh. 7: 42. Eius ager valde pascuus, Luc. 2: 8. Extra Bethlehami muros Christus natus est, Luc. 2: 7.

**Bethsaida** vicus cum oppidi iure, Marc. 8: 23.

**Bibere sanguinem filii hominis**, Ioh. 6: 53. Bibere terra dicitur cum irrigatur, Hebr. 6: 7. Bibebatur in coena, et post in orbem saepius, Matth. 26: 27, Luc. 22: 17.

**Bithynia**, Act. 16: 7, 1 Petr. 1: 1.

**Blandiri** sibi non oportet ob dona a Deo accepta, 1 Cor. 10: 1. Blandientium mos repetere voces easdem aut paris significatus, Rom. 8: 15.

**Blandimenta sponsi** ad sponsam, Ioh. 3: 29. Blandimenta verborum ipse Christus adhibet in moerore gravissimo, Ioh. 13: 33.

**Blasphemare pro maledicere**, 1 Petr. 4: 4.

**Blasphemandi vox** in Graeco etiam sermone proprie refertur ad Dei iniuriam, Matth. 9: 3.

**Blasphemia de commentis idololatriae novis**, Apoc. 13: 5, 18: 3. Blasphemiae poena lapidatio, Ioh. 10: 39.

**Bona agenti bono animo laus** dabitur a Deo, 1 Cor. 4: 5.

**Bona communia et hominum peculiaria**, Luc. 15: 12. Bona exspectata pios gaudio perfundunt, 1 Petr. 1: 6.

**Bona futura**, Hebr. 9: 11, 10: 1. Bona opera quae landis aut gratiae humanae studio fiunt non placent Deo, Matth. 6: 1. Bona parentum dicuntur etiam posteriorum bona in iure, Hebr. 7: 8.

**Bona quo iure vocentur dignitiae**, Luc. 12: 18. Bona Christianis confert Deus ob Christum, 1 Ioh. 2: 12.

**Bona terrena cum salute aeterna nequeunt comparari**, Phil. 2: 4. Bona vera non sunt quae ab iniustis maximi fiunt, Luc. 16: 9. Bonorum terrenorum non sumus proprietarii sed dispensatores, Luc. 16: 9. Bonorum et malorum ordo conversus, Luc. 16: 25. Bonorum est omnia experiri, ne mali bonis aliis noceant, 1 Cor. 16: 10; nomine omnia chara huins vitae continentur, Luc. 14: 33.

**Bonorum temporalium fallax felicitas**, Luc. 16: 25.

**Boni cur malis exosi**, Matth. 10: 22. Metu vel malis exemplis interdum mutantur, 2 Tim. 4: 9. Bonos mala passos bonis aliquibus Rectores solari debent, Ioh. 16: 10.

10. Malorum conspiratione  
facile opprimuntur, Luc. 23:

31. Sponte faciunt, quod  
reliqui ob legem, I Tim. 1: 9.  
Suspiciōes semper quam  
mali, Matth. 14: 3. Boni  
viri quidam, quidam satis  
boni, Apoc. 2: 2. Boni viri  
aequiores iudices, Ioh. 10:  
16. Bonis doctrina facilis,  
Ioh. 7: 17. Bonis et malis  
Deus novit uti, 2 Tim. 2: 20.  
Bonis malos immixtos cur  
Christus velit ad iudicii tem-  
pus tolerandos, Matth. 13: 41.  
Bonis pauci nocent, I Petr.  
3: 13. Bonis suae virtutes  
manent, Luc. 16: 22.

Bonitas Dei, vide Dei bonitas.

Bonum et honestum, Luc. 8:  
15. Bonum nostrum, Luc.  
16: 12. Bonum publicum  
praetextus saepe malis ad  
nocendum, Ioh. 12: 10.

Bonus princeps quoties sae-  
vus cogitur esse, dolet,  
2 Cor. 2: 3. Bonus vir non  
faciet malum, Ioh. 3: 9.  
Legitimum imperium voto  
ex petit, qualecunque tolerat,  
Matth. 22: 16.

Bos patientiae nota, Apoc. 4: 7;  
tarditatis nota, Hebr. 9: 5.  
Brabentarum mos in distri-  
buendis praemiis, Phil. 3: 14.  
Brachium Dei, Luc. 1: 51,  
Ioh. 12: 38. Brachia signa-  
ri, Apoc. 13: 16. Brachiis  
et pedibus nudis populi mul-  
ti incedunt, I Cor. 12: 23.

Breviarium Euangelii, Luc.  
11: 1.

Byssus in aulaeo templi tel-  
lurēm significabat, Matth.  
27: 51. Byssus tenuissimum  
lini genus, Luc. 16: 19, A-  
poc. 1: 13, 18: 12.

## C.

Cabalistae Hebrei imitantur  
Platonicos et Christianos in  
Trinitate Divina, Ioh. 1: 2.  
Eorum traditio de tempore  
liberationis per Messiam,  
Matth. 26: 2.

Cadaver tangere impurum Iu-  
daeis et aliis gentibus, Matth.  
8: 22; in Lege erat pecca-  
tum, Matth. 27: 51. De ca-  
davere sumpta similitudo,  
Matth. 24: 28. Cadavera la-  
vabantur a proximis, Act.  
9: 37; loca vetita reddebant  
impura apud Iudeos, Matth.  
5: 22.

Cadere in Evangelio qui di-  
cantur, Luc. 2: 34. Cadere  
montes dicuntur, ubi arces  
evertuntur, Apoc. 13: 3. Ca-  
dere pro peccare, Rom. 5: 2;  
pro pudefieri, Luc. 21: 36.  
Cadere verba dicuntur He-  
breis, quae suo eventu ca-  
rent, Luc. 16: 17.

Caecilius libertinus qui cum  
Cicerone certavit de Verre  
accusando Iudeus fuit, Luc.  
tit., Act. 6: 9.

Caecitas a nativitate vitium  
est insanabile, Ioh. 9: 1.  
Caecitas animi, Ioh. 9: 40.  
Caecitas peccatorum poena,  
Ioh. 9: 2, 20: 23. Caecita-  
te percussi Christi hostes,  
cum eum capere vellent,  
ut Sodomae cives, Ioh. 18:  
4, 5.

Caecus natus mundi imago,  
Ioh. 9: 5. Caeci sanati li-  
bera confessio fidei suae in  
Christum, Ioh. 9: 22. Caeci  
car per salivam a Christo  
sanantur, Marc. 7: 33. Caeci  
dicuntur qui in tenebris vi-  
vunt, Luc. 4: 18; qui coe-  
lestia non vident, Ioh. 9: 39,  
2 Petr.

**2 Petr. I: 9.** Caecis perpetua nox est, Ioh. 9: 4.  
**Caesar et Augustus principatus vocabula,** Act. 25: 21.  
**Caesares mortui inter Deos collocabantur,** Rom. 1: 25;  
**se mundi Dominos appellabant,** Act. 17: 7.  
**Caesarea urbs maritima,** Act. 18: 22, Act. 8: 40. **Caesareenses Iudei erant,** Luc. 3: 14. **Caesarensium legati duodecim ad Iudeeos Ecabant,** Luc. 10: 1.  
**Caiaphas Pontifex Maximus,** Annae socii sui consiliis ferme regebatur, Luc. 3: 2, Ioh. 11: 47. **Eius sententia specialiter a Deo directa,** Ioh. 11: 51. **Eius odium implacabile in Christum,** Ioh. 18: 13.  
**Cainan suppositum nomen in LXX Interpretibus et Evangelio Lucae,** Luc. 3: 36.  
**Cain primus Evaee partus,** Iac. 1: 15. **Ob homicidium exsiliij poenam sustinuit,** Luc. 6: 22. **Eius mors non scribitur,** Hebr. 7: 3. **Caini vera progenies loquitur ad modum Caini,** Matth. 27: 4.  
**Caius Imperator bonum se simulando omnium spem excitaverat,** factis suis Deum fecit sibi hostem, omnibus se Diis gentium praetulit, Lunam dixit sibi esse concubinam et Castores ianitores, insignia Diis abstulit, 2 Thess. 2: 3. **Voluit Deus credi,** propositum suum in Iudea exsequi non potuit aliquamdiu ob Vitellium, 2 Thess. 2: 4. **Eius impietas,** Rom. 1: 30. **Semet in templo Dei posuit,** 2 Thess. 2: 4.  
**Caius Thessalonicensis,** Act. 19: 29. **Cains Corinthius Pauli comes,** Rom. 1.  
**Calamitas sine remedio est invidia,** Iac. 4: 2. **Calamitas virtutis occasio est,** 2 Cor. 12: 9. **Calamitates aestui, liberatio aurae refrigeranti comparatur,** Act. 3: 19, Phil. 2: 19.  
**Calceamentorum gēfēra apud Iudeeos,** Marc. 6: 9. **Calceamentorum sensus mysticus,** Luc. 15: 22.  
**Caligae,** Marc. 6: 9.  
**Calix pro boni aut mali portione,** Apoc. 14: 9; pro vi-  
no, Apoc. 14: 20. **Calix Sacrae Coenae Testamentum dicitur,** Matth. 26: 28. **Circumferebatur saepe in coena,** Matth. 26: 27. **Calicem mixtum Irenaeus vocat Eucharistiam,** Matth. 26: 27.  
**Calor cordis vehementis motus indicium,** Luc. 24: 32.  
**Calumnia agitat sapientem,** Hebr. 13: 9; fisci Iudaici sublata quid, Matth. 17: 24. **Calumnia res nulla pestilenter,** Iac. 3: 8. **Calumniae atrocitas gladio comparatur,** Luc. 2: 35; occasionibus non patuit Christi sermo vel doctrina, Luc. 20: 26.  
**Calumniantes Diabolo tribunnt quod est Dei,** Marc. 3: 30. **Calumniantes in sanguinem in aulis multi,** Rom. 3: 15. **Calumniandi ius ablatum Diabolo,** Hebr. 2: 14.  
**Campi Elysii,** Luc. 16: 22.  
**Cananaei vide Chananaei.**  
**Candelabrum templi imago planetarum,** Hebr. 9: 2. **Candelabra dicuntur Ecclesiae,** Apoc. 1: 12, 4: 5, 11: 4. **Candelabrorum in medio versari dicitur Christus,** Apoc. 1: 13.

Can-

**Candor** puritatem significat, Matth. 28: 3, Apoc. 14: 14. **Canis** quam exsestrandum animal fuerit in Lege, Matth. 7: 6. Canis reversus ad vomitum suum, quale proverbium sit, 2 Petr. 2: 22. **Canes** cadaverum sanguinem sugere dicuntur, Luc. 16: 21. Dicuntur homines invercundi et avari, Phil. 3: 2, Apoc. 22: 15. **Canibus** assimilantur qui monitis oblatrant, Matth. 7: 6. **Canones Ecclesiastici** propugnacula Legis Divinae, Matth. 15: 2. **Canonum Apostoliconrum origo**, 1 Cor. 11: 34. **Canticum agni**, Apoc. 15: 3. **Canticum Mariae** a quibusdam minus recte Elizabetae tributum, Luc. 1: 46. **Canticum Mosis**, Apoc. 15: 3. **Cantici Salomonis** sensus mysticus, 2 Cor. 11: 2. **Caph veritatis**, Luc. 3: 23. **Caphernaum urbe maritima**, Matth. 11: 23, Marc. 2: 14. **Caphernaum usque Christum** quasi a se abeuntem prosecuti sunt mater et consanguinei, Ioh. 2: 12. **Capilli sumnum formae decus**, Ioh. 12: 3, 1 Cor. 11: 6. **Capitolii lapsus**, Apoc. 13: 3. **Capitolio fatum urbis contineri** credebatur, Apoc. 13: 3. **Captivi apud Romanos** longa catena alligabantur militi, Act. 28: 16. **Captivarum castitas** suspicioni obnoxia, Hebr. 7: 3. **Captura**, Luc. 5: 9. **Captura hominum** per Apostolos felicior apud Gentes quam Iudeos, Ioh. 21: 6; piscium maior in mari quam in minimibus, Apoc. 12: 18; minor proprius littus, Ioh. 21: 6.

**Capuae Duumviri** Praetores sedi volebant, Act. 16: 19. **Caput** cur praeципue tuendum militi, Eph. 6: 17. **Caput Ecclesiae Christus**, Eph. 1: 22. **Caput periculo** ponere, Ioh. 10: 11. **Capitis quassatio** signum insultationis, Matth. 27: 39. **Capita septem ferae**, Apoc. 12: 3, 13: 1, 17: 3. **Carbonibus** comparatur lingua dolosa, Iac. 3: 6. **Carcerem obsignare**; Apoc. 20: 3. **Cardines** quatuor Hierusalem coelestis totum orbem significant, Apoc. 21: 13. **Carmina** ab antiquis Christianis Christo dicta, Matth. 26: 30. In carminibus res eaedem multis nominibus exprimi solent, Luc. 1: 46. **Caro Christi** quo sensu dicitur cibus, Ioh. 6: 53; velum templi refert, Hebr. 10: 20. **Caro** est quod natum est ex carne, Ioh. 3: 6. **Caro infirmitatem et humilem statum** significat, Ioh. 1: 14; omnia amat quae delectant, et ideo consuetudini peccandi patrocinatur, Rom. 7: 21. **Caro pro corpore toto**, Rom. 7: 25, 8: 10; pro homine, Matth. 19: 5, Ioh. 17: 2, Rom. 3: 20, 1 Tim. 3: 16, 1 Petr. 1: 24; pro vita mortali, Hebr. 7: 19, 9: 10, 1 Petr. 3: 18, 4: 2. **Affectus includit**, et pro illis saepe sumitur, Rom. 7: 18, 8: 10. **Caro et spiritus natura in diversum feruntur**, Gal. 5: 17. **Caro et sanguis iunctim** pro homine mortali, Matth. 16: 16, Ioh. 1: 13, 1 Cor. 15: 50, Gal. 1: 16, Eph. 6: 12, Hebr. 5: 7, 1 Ioh. 4: 12. **Opponitur Di-**

**Divinae revelationi**, Rom. 4: 1, 1 Cor. 1: 26. Pabulum temporarium est, Ioh. 6: 63. **Caro vagina afflatus Dei**, 1 Petr. 3: 19. **Caro victimarum** vocatur panis, Matth. 26: 26. Carnis obsequendi affectibus studium ducit ad mortem aeternam, eiusque sapientia inimicitia cum Deo est, Rom. 8: 6. Carnis peccati similitudo Christo tribuitur, Ioh. 3: 14. Carni indulgent qui resurrectionem non credunt, 2 Petr 3: 3. Carnem habere dicuntur etiam pisces, 1 Cor. 15: 39. Carnem suam vocat Paulus iunctos sibi ortu sanguinis, Rom. 11: 14. Carnibus humanis vesci non possumus, Ioh. 6: 52.

**Carnales**. Deo placere non possunt, Rom. 8: 8. Erant plerique sub Lege, Rom. 7: 5. Spiritualia facere non possunt, 1 Ioh. 3: 9. Carnalia umbram habuerunt spirituum, Luc. 1: 74.

**Carpocrates haereticus** Adriani temporibus Divinitatem Christi negans, 2 Petr. 2: 1. Angelos veneratus est, Eius dogma, Matth. 24: 11.

**Carpocratiani** Barchochebae fautores, 2 Petr. 2: 1, Iud. 2. Divinitatem Christi negabant, 2 Petr. 2: 1, Iud. 4. Falsi Prophetae dicuntur et scandala, Matth. 7: 16, 13: 41. In omnem Venerem erant proiecti, Iud. 4. Leges avitas pro nihilo ducebant et superiores spernebant, Iud. 8. Resurrectionem corporis negabant, 2 Petr. 3: 3. Superiores se mundi fabricatoribus iactabant, Iud. 16. Sola

opinione negotia vel bona vel mala esse dicebant, 2 Petr. 2: 2. Agaparum intemperantia his adscribitur, 2 Petr. 2: 13.

**Castigare**, Luc. 23: 16. Castigari quinam proprie dicantur, 2 Cor. 6: 9. Castigantes recte verbis primum utuntur lenibus, Ioh. 2.

**Castigatio**, Luc. 23: 16. Castigatio Dei paulatim procedit, Ioh. 8: 41. Castigatio fraterna Christiani officii pars cuiusmodi esse debeat, Matth. 18: 15. Castigationes amoris, Hebr. 12: 6.

**Castimoniam** quibus de causis servaverint Iudei, 1 Cor. 7: 5.

**Castra Dei**, Apoc. 20: 9. Castra Israelitis erant pro urbe, Hebr. 13: 11. Castra multarum urbium initia et nomina, Hebr. 13: 13.

**Capona**, Luc. 10: 34. Caponariae meretrices, Hebr. 11: 31.

**Causa princeps**, cui sumus obligati, Deus Pater, secunda Christus, Eph. 6: 23. Causa Christi suis defensoribus non caret absente Christo, Ioh. 15: 26. Causa cognita possunt multi absolvi, ineognita nemo condemnari, Act. 16: 37. Causae Christi probatae maximus fructus, Ioh. 16: 11. Causae maiores, non nisi pro tribunali, leves de pleno fieri poterant, Act. 25: 6. Causae per accidens improprie causae dicuntur, Rom. 7: 13. Causarum tria genera, Ioh. 16: 8. Causarum actori quid conveniat, Ioh. 16: 8. Causas fictas et absurdas milites praetexere solent iniuriis, Luc.

Luc. 3: 14. Causas cuiusque Deus discernere novit,  
Hebr. 3: 17.

Cavere homines quid fit,  
Matth. 10: 17. Cavenda ante omnia, Iac. 5: 12.

Cedri Libani celsiores caeteris, Matth. 27: 48. Cedrorum varia genera, Ioh. 18: 1.

Cedron vallis, Ioh. 17: 1.  
Celsus Iudeos et Christianos ut seditiosos accusat, Luc. 23: 5.

Cenotaphia struebantur eiectis coetu Pythagoreorum,  
Matth. 8: 22.

Cenchreae portus Corinthi ad Sinum Saronicum, Act. 18: 18, Rom. 16: 1.

Censendi morem in Provinciis antiquitus usurpatum Romani retinebant, Luc. 2: 3. Census Iudeorum per tribus, gentes et familias fiebat, Luc. 2: 3. Census orbis Romani ab Augusto habitus per intervalla temporum, Luc. 2: 1. Census tabulae publice proponebantur et in Archivis servabantur, Luc. 2: 3; fidissimi nativitatis Dominicae testes, Luc. 2: 3. Census verbum ad praediorum et capitum onera refertur, Matth. 22: 17. Census ratio, Luc. 2: 1. Senatores ei praefici soliti, Luc. 2: 2. In censu qui ex Lege agebatur, viri tantum numerabantur, Ioh. 6: 10. An censem dare Caesari oporteat, disputare sub Pilato periculose cur fuerit, Luc. 13: 1.

Ceremoniae et ritus cur Iudeis impositi, Gal. 4: 3. Ceremoniae Legis sapientibus significabant maius premium pro maiorि obedientia,

Luc. 10: 25. Ceremoniarum pompa indigna Deo, Matth. 27: 9. Ceremoniis ablutionis et victimarum Dei ira non placatur, Luc. 3: 2.

Cerinthus, Matth. 7: 16. Iudaismum revocare voluit, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 7. Cerinthum quantopere aver-satus fuerit Iohannes Apostolus, 2 Ioh. 10.

Cernuus, Marc. 1: 7, Luc. 13: 11.

Certamen certare, Hebr. 11: 1, 13: 14.

Cessator dicitur servus officium non faciens, Matth. 25: 26, Luc. 17: 10.

Chaldae respectu Iudeorum populi Septentrionales, Matth. 2: 1.

Chaldaeorum pharetrae sepulchro aperto a Ieremia comparantur, Rom. 3: 13.

Chananaei quinam dicantur, Matth. 15: 22. Hebraeis, stricte sumpti, sunt incolae maritimi Tyri et Sidonis, Matth. 15: 22.

Charitas Deo maxime placet, 1 Ioh. 4: 7. Communem utilitatem respicit, 1 Cor. 8: 1. A Christianis ex puro corde exigitur, 1 Petr. 1: 22. Fidei iuncta promissum habet vitae aeternae, Eph. 6: 22.

Operit multitudinem peccatorum, Luc. 11: 41, 1 Petr. 4: 8. Praecepti Euangelici finis est, 1 Tim. 1: 4. Vinculum animos coniungens, Col. 3: 14. Charitatis desertores, Matth. 24: 12. Charitatis fraternae commendatio, Matth. 5: 23. Charitatis naturalis praecepta illustriora apud Christianos reperiuntur, Matth. 2: 43. Vestigia ex Iure Mosis peti-

C pos-

posse, Matth. 5: 43. Charitatis regula in causa usurarum, Luc. 6: 35. Vide etiam Amor et Dilectio.

Chartae Hebraeorum in orbiculum convolvi solebant, Hebr. 10: 6.

Cherubini quid significant, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 5. Cherubinorum oculi versus propitiatorium spectabant, 1 Petr. 1: 12.

Chochebas pro Barchocheba, Apoc. 11: 7.

Christus est nomen hominis, 1 Cor. 10: 9; dignitatis, Matth. 16: 20, Ioh. 10: 24, Act. 2: 30; appellatur Iesus etiam a gentibus profanis, Matth. 1: 16; pro Ecclesia Christi, Rom. 9: 3; pro populo Israelitico, Matth. 2: 15, Hebr. 11: 26; pro Euangelio, Rom. 9: 32; generaliter pro vindice libertatis, Matth. 24: 5.

Christus Adam secundus, Luc. 1: 35, 1 Cor. 15: 27, Apoc. 12: 17. Adumbratus in agno Paschali, Matth. 1: 22. Auctor novae creationis et mundi melioris, Ioh. 17: 5. Circumcisionis minister, Matth. 10: 6, Rom. 15: 8. Cognatus omnibus Israelitis, Matth. 1: 2. Complementum Mosis et Prophetarum, Matth. 17: 5. Concordiae causa inter conversos ex Iudeis et gentibus, Eph. 2: 14, Marc. 2: 7, Ioh. 2: 24, 6: 15. Cordium introspector, Matth. 26: 50. Deus sub Legis observatione a Nazareis creditus, Matth. inscript. Dei filius, Ioh. 5: 18, 6: 69, Act. 9: 20, 1 Ioh. 5: 16. Dei imago, 2 Cor. 4: 4, Ioh. 1: 1, 14: 7, 1 Tim. 1: 16.

Dei Spiritus, Marc. 2: 8. Divino solio proximus, Hebr. 4: 16. Dominus noster quo iure sit, Ioh. 13: 13, Rom. 6: 11. Dominus per excellentiam vocatur, Marc. 16: 20, Luc. 1: 43, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 1, Apoc. 11: 15. Dominus gloriae per Arcam praefiguratus, 1 Cor. 2: 8. Donorum spiritualium et vitae aeternae dator et dispensator, Phil. 4: 19. Dux noster omni ex parte, Luc. 24: 26. Ecclesiae caput et cor, Eph. 4: 16. Ecclesiae Dominus, Eph. 4: 5. Ecclesiae patrem familias se testatur, Ioh. 21: 13. Facilis est ac comes, Luc. 7: 35. Filius Davidis, Matth. 1: 1, Ioh. 7: 42, Act. 2: 30. Filium hominis quomodo se dicat, Matth. 8: 26. Finis Legis et ministerii Legalis, Rom. 3: 31, 2 Cor. 3: 13. Fraternitatis novae princeps per mortem et resurrectionem, Matth. 28: 10. Galilaeus et Nazarenus dictus discriminis causa, Matth. 26: 69. Heres omnium et cum eo Christiani, Rom. 4: 13. Immortalis Spiritu et corpore post mortem et evectionem, Gal. 1: 1, Hebr. 7: 16, 9: 14. Iacobus a Prophetis dicitur, Matth. 2: 16, 27: 57. Iohanni Baptistae praelatus destinatione Divina, Ioh. 1: 15. Israelita secundum carnem, Act. 1: 7. Index verus, Ioh. 5: 30. Legatis se annumerat, Matth. 23: 34. Legislator noster est, Iac. 4: 12. Mosen multum dignitate praecedit, Hebr. 3: 3. Magister est docendo, Ioh. 13: 13. Nazarenus et Josephi filius

lius creditus, Ioh. 1: 45. Pascha mysticum seu Agnus Paschalis, 1 Cor. 5: 7. Patri in Maiestate proximus, Col. 3: 1. Peccatorum fautor non est, Ioh. 7: 11. Petra offendiculi, Luc. 2: 34. Post evasionem rerum omnium Dominus est, Hebr. 1: 2. Post evasionem regni plenam possessionem adeptus est, Matth. 27: 11. Post resurrectionem primum ab Apostolis Deus nominatus est, Ioh. 20: 28. Praecognitus ante mundi constitutionem, Matth. 1: 21, 1 Petr. 1: 20. Primogenitus ex mortuis, Act. 26: 23. Princeps Regum terrae quando vere erit, 1 Cor. 15: 24. Prophetarum arcanum absconditum, Matth. 1: 22. Quomodo Spiritus dicatur, 2 Cor. 3: 17. Resurrectio, Iustitia, Sanotificatio et Redemptio dicitur, Ioh. 11: 25. Rex est iustitiam et pacem adferens, Hebr. 7: 1. Sacerdos noster in aeternum, Hebr. 6: 20, 7: 3. Sacerdos in toto universo, Hebr. 8: 4. Sacerdos summo iure, quia Dei primogenitus, Hebr. 5: 5. Sacrificium nostrum piacularum, Matth. 26: 28. Scopus omnium et rerum et verborum antiqui foederis, Matth. 1: 22, Ioh. 20: 31. Secundum humanitatem animam ex Patribus ortus, Rom. 9: 5. Solo Deo Patre minor est, Hebr. 1: 3. Sospitator, Matth. 1: 21. Vitae Princeps, Rom. 5: 17. Unigenitus Dei filius quemodo dicatur, Ioh. 1: 14. Christus Abraham maior maiora adfert, Ioh. 8: 6. Ad exemplum Dei Patris etiam

sabbato operatus est, Ioh. 5: 15. Ad Gentes famam sui se vivente aliquam manare cur voluerit, Marc. 5: 19. Ad Hebraeos librandos venit, Hebr. 2: 16. Ad Patrem semper referebat operum suorum gloriam, Marc. 7: 33, Ioh. 11: 42, 6: 38, 17: 4, Act. 1: 7. A Iudeis Sacerdotibus aestimatus, quanti minimi potuit homo servus, Matth. 26: 15. A Iudeis vocatis impositor, Matth. 27: 63. Amat non solum virtutes sed et semina virtutum, Marc. 10: 21. Amplexu testatus est amorem quo simplicem puerorum aetatem prosequitur, Marc. 9: 36. A multis fuit vians et auditus, Luc. 12: 1. An in cena Paschali cantaverit hymnos cantari solitos a Iudeis, Matth. 26: 30. An non aliquando a proposito suo destiterit instanter rogatus, Marc. 6: 48, Luc. 24: 28. An Legi fuerit subditus iam baptizatus, Luc. 7: 14, Matth. 8: 3. An pro suis delictis etiam obtulerit, Luc. 2: 22. An semel a muliere unctus fuerit, Matth. 26: 6. Ante horam sextam crucifixus, post nonam exspiravit, Matth. 27: 45. Ante mortem regni sui indicia dedidit, et quale esset, Ioh. 12: 13. Ante resurrectionem imperium suum in mortem evulgari noluit, Marc. 5: 43. A pueris agnitus est, Ioh. 1: 12. Apostolos elegit quos volunt, non ipsi eum, Marc. 3: 13. Apparet coram solo Maiestatis ut res nosiras Deo commendat, Hebr. 9: 24. Araira et iuga fecit, Matth.

13: 55. A rebus obviis occasione sumpsit sententiarum suarum, Matth. 8: 22.

Attentius volens precari Patrem adscendit in montem, Marc. 3: 13, 6: 46. A turba undique obstante Capharnaumi impeditur cibum capere, Marc. 3: 20. Audiendi sui copiam quaerentibus facere solitus, Ioh. 7: 11. Baptismum et praedicationem Iohannis ipse coherestare voluit, Ioh. 1: 29. Bis conspiueo signo probavit se venisse ad purganda sacra, Ioh. 2: 14. Capharnaumi habitavit, Matth. 9: 1. Capharnaumi propinquos habuisse creditur, Marc. 3: 21. Coenabat saepe apud Lazarum, et eius sorores, Ioh. 8: 1.

Coniugibus qui ambo Christiani sunt, praeceptum dedit tantum, non iis quorum alter infidelis, 1 Cor. 7: 12. Consilia Dei M undo patefecit, Ioh. 1: 18. Coram Pilato accusatus curtauerit, Matth. 27: 12. Corpore prostrato a suis post resurrectionem adoratus est, Matth. 28: 9. Cum dicitur super omnia, tacite excipitur Pater, Rom. 9: 5. Cum diluculo incipiebat docere, Ioh. 7: 2. Cum elo-  
gio affectati regni Pilato traditus fuit, Matth. 27: 11. Cum praedicatione et baptismo venit, Ioh. 1: 27. Cum puer redentibus parentibus Hierosolyma remansisset, cur vesperi primum ab ipsis desideratus fuerit, Luc. 11: 44. Cum sacrificium Paschatis implere non posset ob tempus mortis imminet, memoriam tamen eius celebavit, Matth. 26: 18; Ioh.

13: 2. Cur circa tempus Paschale crucifixus sit, Ioh. 13: 1. Cur coecum extra Bethsaida duxerit ut eum sanaret, Marc. 8: 23. Cur de die ultimo, quando is futurus esset, nihil suis revelaverit, 1 Cor. 15: 52. Cur in parabolis opera potius nominet, quam affectus, Matth. 25: 35. Cur in Synagoga Capharnaumi docuerit, Ioh. 6: 59. Cur in temptationibus suis opus habuerit Angelorum solatio, Luc. 22: 43. Curiosas quaestiones sine responso reiicere solet, Luc. 13: 23. Cur Sicimae rogatus manere, duos dies tantum manserit, Ioh. 4: 40. Cum per multa tribunalia circumductus fuerit, Ioh. 18: 28. Cur Urbe sub vesperam exierit electis e templo nundinatoribus, Marc. 11: 19. Cur ipse neminem tinxerit, Matth. 28: 19. Cur fuisse cum bestiis dieatnr, Maro. 1: 13. Cur morbos non sanaverit nisi in credentibus, Rom. 1. Cur urbes et vicos Iudeae omnes obierit, Luc. 8: 1, Marc. 1: 38, 8: 10. Davidis stirps, in terris regnare coepit per Constantiū, Act. 1: 7. Dei nomine regnat semper, Apoc. 11: 15. Deum Patrem, Deum suum vocat, Apoc. 3: 3. Deo nos exhibebit ut suos, 1 Thess. 3: 13. Dicitur fecisse quod per Apostolos fieri volvuit, Ioh. 1: 9. Dicitur redditurus ad segregandos bonos a malis, Matth. 25: 32. Die natali suo non fuit baptizatus sed aliquot post diebus, Luc. 3: 23. Diem labori, noctem precibus impendebat, Luc. 21: 37. Digni-

nitatem personarum nec respicit, nec in iudicio respiciet, Eph. 6: 8. Dignitatem suam primum Samaritanæ mulieri cognitam fecit, Ioh. 4: 26. Divinis rebus vacans parentibus debita officia non subtraxit, Luc. 2: 51. Dux noster in perferendis malis omnibus, nobis praecivit, Luc. 3: 13. Ecclesiam genuisse recte dicitur, Hebr. 3: 4. E vivis eruptus est per captivitatem et iudicium, Matth. 26: 54. Ex amicorum collationem mar-supium habuit, Marc. 6: 37. Ex Scripturis noscitur, Ioh. 5: 39. Explicare voluit Apostolis quo respiceret ceremonia Paschalis, Luc. 22: 15. Ex veteribus Hebraeorum dictis multa sumpsit, Matth. 6: 20. Facere ipse dicitur quod Angelis facere iubet, Marc. 13: 27. Facinorosis annumerari debuit, Marc. 15: 28. Fidele studium spectat non ipsa opera, Matth. 25: 22. Fidelis malis eximet, Rom. 6: 10. Fidelitas paternae genuina imago, Apoc. 22: 13. Flagris caesus est quaestio[n]is in eum habendae gratia, Matth. 27: 19. Gerere debuit contraria iis quae ab Adamo gesta sunt, Rom. 5: 12. Homines non paucos, sed omnes dilexit, 1 Ioh. 2: 8. Honesta et iusta fecit et docuit, arguens contraria, Hebr. 1: 8. Iacobo apparuit statim post resurrectionem, 1 Cor. 15: 7. Idololatri de improviso se superventurum dicit, Apoc. 16: 15. In Apostolorum persona etiam successores eorum compellavit, Matth. 28: 20.

Incessit calceatus, Marc. 6: 9. In coenae et baptismi sacramento se accommodavit captui Hebraeorum et Gentium, Matth. 26: 27. In coelum adscendens visus fuit a quingentis discipulis simul, Matth. 28: 17. Inconspicuus inimicis factus Divina virtute, Luc. 4: 30. Imperium habet in Angelos et Archangelos, 1 Thess. 4: 16. In cruce gustavit vinum felle mixtum, Matth. 27: 34. In Daemoniaco ostendit se etiam absentem praesidio esse suis, Marc. 5: 15. In sacra coena babit vinum aqua temperatum, Matth. 26: 27. In miracula a se edenda ius matri esse negat, Luc. 2: 49. In nobis habitat per fidem, 1 Ioh. 5: 12. Iohanni Baptistae primum agnitus cum baptizaretur, Ioh. 1: 31. In parasceue tertia hora sententiam accepit a Pilato, Matth. 27: 45. In se habuit vim subsistentem ad quosvis effectus miraculosos, Marc. 5: 30, Luc. 10: 17. In terra degens nemini Legis gratiam fecit, Luc. 6: 5. Ipsa rerum comparatione homines in sui admirationem excitat, Marc. 10: 1. Iudeis se accenset, Ioh. 4: 22. Iudeeos Gentibus aperto praeposuit, Marc. 7: 24, Act. 3: 26. Iustos ad poenitentiam non vocavitsed peccatores, Marc. 2: 17. Legem Mosis non infregit, sed meliora praecepta dedit, Matth. 5: 32. Magna pro nobis passus mala, quae sui ferunt, ut sibi illata sentit, Col. 1: 24. Medio loco inter Deum et Angelos sedet, Apoc. 20: 4. Metere non vult, ubi C 3 non

nou sevit, Ioh. 5: 8. Ministerium suum in terra peragit, et in summo coelo peragit, Hebr. 8: 2. Morte regnum infinitum acquisivit, Matth. 28: 18. Mortuum tangendo cur contra Legem non fecerit, Luc. 7: 14. Mosis et Aaronis partes implevit simul, sed sublimius illis, Hebr. 3: 1. Mortuus ex decreto Patris ad novum fedus sanciendum, Gal. 1: 4. Mortuus est quoad vitam fragilē et caducam, 1 Petr. 3: 18. Mulierum obsequium admittere maluit, quam ignotis esse gravis, Luc. 8: 3. Naturaliter appetebat liberari a morte crucis, Hebr. 5: 7. Natus est partu muliebri quo nobis esset similior, Gal. 4: 4. Neminem excludit, 1 Ioh. 4: 14. Nobis debet esse pro exemplari, Rom. 14: 3. Nihil de se praedicat nisi necessitate extorqueat, Ioh. 11: 23. Nihil loquutus est non imperatum a Patre, Ioh. 7: 16, 12: 49, 14: 10. Nobis restituit amissum ius filiorum Dei, Luc. 3: 38. Non aliud doceri iubet, quam quae ipse praecepit, Matth. 28: 20. Non cognoscitur nisi ab iis, qui in unitate sunt corporis illius, Luc. 24: 31. Non lantinae sed menti inscriptam habet sanctitas Domini, Hebr. 7: 26. Non Levitarum sed verbi sui ministerio utitur, Hebr. 4: 14. Nos liberavit a servitute et Angelo vastante, 1 Petr. 1: 19. Nos citur ex maiestate sermonis et sanctitate dogmatis, Ioh. 10: 3. Nullo magisterio institutus admirantibus multis summa cum perspicuitate

Prophetarum verba explicat, Marc. 6: 2. Nullo suo crimen in mortem actus est, 1 Petr. 2: 22. Obedientiae exemplo nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Obedientia et precibus homines Patri reconciliavit, Rom. 3: 24. Omnia fecit nova, Eph. 3: 9. Omnia fecit quae fieri poterant ad corrigendos Iudeeos, Eph. 3: 10. Omnia habet quae in summo Sacerdote requiruntur, Hebr. 5: 1. Omnibus modis fugit regni affectationem, Ioh. 6: 15. Omnia sustinuit Dei et hominum causa, Rom. 15: 3, Apoc. 5: 9. Omniscium se ostendit, Ioh. 6: 43. Ostendit se natum ut regnaret, Ioh. 18: 37. Pilato suam dignitatem indicat et eum modestiae admonet, Ioh. 19: 11. Per seditionem Indaeorum cur mori noluerit, Ioh. 7: 1. Piorum facta benigne interpretatur, Matth. 25: 37. Post resurrectionem habitu interdum minus solito, sed semper tamen vultu apparuit, Marc. 16: 12. Post resurrectionem discipulis non semper, sed quoties sibi consultum videbatur, adfuit, Matth. 28: 9, Luc. 24: 44. Post resurrectionem de quibus cum Apostolis dissernit, Matth. 28: 18, Marc. 16: 15, Luc. 24: 44. Post resurrectionem demum omnem potestatem et omnem scientiam accepit, Marc. 13: 32. Potestatem habuit quaevis pericula evadendi, Luc. 4: 30, Ioh. 10: 18. Praeterea praecepta ipsa docuit addens auctorii causa parabolas et reprehensiones, Marc.

Marc. 4: 2. Praedecretus ante mundi constitutionem, Eph. 1: 4. Praescientiae suae documentum dedit in praedicenda proditione Iudee, Matth. 26: 23. Praeter fiduciam nihil exigit ad beneficia a aspectabili impetranda, Marc. 5: 36. Prius ipse crux per urbem tulit, Matth. 27: 32. Probavit quae Iohannes dixerat, Act. 11: 16. Pro exemplari passionis et gloriae nobis proponitur, 1 Petr. 1: 2. Prophetae munus sibi vindicat, Luc. 13: 32. Pro omnibus mortuis est etiam pro peritulis, Rom. praef., Rom. 14: 15, 1 Cor. 8: 11. Pro peccatis suis obtulisse quomodo dicatur, Hebr. 5: 3, 7: 27. Providentiae Divinae signum dare voluit in prima legatione Apostolorum, Marc. 6: 8. Qua dialecto usus fuerit, Matth. 27: 46. Quando corpus suum obtulerit, Luc. 22: 19. Quadragesima illis post resurrectionem diebus qua ratione cum volebat, ex oculis praesentium evanescere potuerit, Luc. 24: 31. Quae dixit humano ab ingenio non sunt profecta, 1 Cor. 11: 12. Quare apud Caiapham accusatus nihil responderit, Matth. 26: 63. Quibus rebus nos ad Deum colendum idoneos fecerit, 1 Petr. 3: 18. Quomodo dicatur sedere ad dexteram Dei, Matth. 26: 64. Quomodo obedientiam dicatur didicisse, Matth. 26: 38. Quo sensu dixerit Iudeos se sedentem ad dexteram Dei visuros, Matth. 26: 64. Quos diligit, arguit et castigat, Apoc. 3: 19. Regnum suum

aliquo modo inchoavit, cum veritatem coepit docere, Matth. 27: 11. Regni sui specimen dedit et sacerdotium inchoavit apud Hierosolymam, Hebr. 7: 2. Res easdem plus semel dixit fecitque, Matth. 16: 3. Resuscitatus cum Apostolis cibum cur sumpserit, Ioh. 21: 12. Resuscitatus est, ut sciremus idem nobis eventurum, Eph. 2: 6. Ritus Iudaicos a Sapientibus introductos probat, Matth. 24: 19. Sacerdotale munus aggreditur impleto munere Doctoris et Vatis, Matth. 26: 1. Sacrificiorum peracturus cur in aeredentea eius participes velit facere, Matth. 26: 26. Satori se comparat, Marc. 4: 26. Saepe exerno signo inadspectabilem efficaciam velut spectandam exhibuit, Marc. 7: 33. Sciebat ea quae ante aetatem suam clam aciderant, Ioh. 5: 14. Seditionis accusatur, Luc. 23: 2. Se fecisse omnia quae Prophetae fecerunt, et praeterea maiora affirmat, Ioh. 15: 24. Se Legatis Dei annumerare videtur, Matth. 23: 34. Secutoribus suis maiora incommoda proponit, quam Iudei proselytis, Luc. 14: 26. Sibi fieri dicit, quod fit piis, Luc. 12: 50. Sibi tribuit, quae verbo conveniunt, Ioh. 6: 62. Sibi vindicat inter homines viventi ius peccata condonandi, Marc. 2: 7, Luc. 5: 26. Sine praedicationis damno ad tempus sibi consoluit, Ioh. 4: 3. Singularum negotiis se non miscuit, Luc. 12: 14. Solidum hominem postulat, Gal. 1: 10.

Soli merito comparatur, Apoc. 12: 1. Statim a resurrectione a Thoma Deus dici coepitus, Gal. 1: 1. Spiritus mittendi ius per mortem debuit consequi, Luc. 17: 25. Statim post nonam sublatus est de cruce, Matth. 27: 57. Suis per resurrectionem qualia dederit beneficia, Matth. 28: 8. Suapte voluntate in manus hostium venit, Ioh. 18: 4. Summo honore et potestate ornatus est, Hebr. 2: 9. Tractatus est ut Deo maledictus, Gal. 3: 13. Tribus modis a peccatis liberare dicitur, Matth. 1: 21. Verbo potentiae paternae regit cuncta, Hebr. 1: 3. Verbis et exemplo nobis praeivit, 1 Ioh. 3: 5. Venditores et emptores in semel tantum a templo eiecerit, Marc. 11: 15. Verum invito Legisperito admirabili prudentia extorquet, Luc. 10: 37. Vitam immortalem per Euangelium in lucem produxit, Matth. 5: 20. Christus et Ecclesia unum faciunt corpus, Act. 9: 3. Christus et Iustitia quam attulit promittuntur in Lege, Rom. 3: 31. Christus et Martyres sibi non pepercunt, Hebr. 11: 17. Christus quovis modo efficaciter annunciat, Marc. 9: 38. Christi absentis verba eius vicem supplent in consolandis fidelibus, Ioh. 15: 11. Christi actiones aliae aliis denotandis inservierunt, Matth. 8: 17. Christi adventus saepe non corporis praesentiam sed virtutis documenta significat, Matth. 10: 23. Agnomina, Apoc. 19: 11. Amo causa amoris Dei in Chris-

tianos, Ioh. 16: 27, Rom. 8: 39. Apparitio fratribus plusquam quingentis simul ubi contigerit, 1 Cor. 15: 6. Beneficia ex intimo cordis affectu proficiscuntur, Marc. 1: 41. Bona voluntas incredulitate pertinaci impeditur, Marc. 6: 5. Caro cur vocetur panis, Matth. 26: 26. Christi Causa omnia condita, Hebr. 1: 2. Christi Corpus, Vide et Corpus Christi. Corpus crucis aptatum in obedientiae testimonium, Hebr. 10: 5. Corpus divinitatis velum, id est peccatum, dicitur, Matth. 27: 51. Corpus et sanguis alimentum novae creationis, 1 Cor. 10: 13. Christi Corpus ipsum apparuit Apostolis et mulieribus post resurrectionem, Matth. 28: 9. Corpus post resurrectionem quale fuerit, Luc. 24: 31. Crux et mors Legis imperium suscepit, Rom. 7: 4. Eius cum hominibus caeterissimilitudo in conditione mortis et iudicii, Hebr. 9: 28. Christi cum clamore morientis existus miraculum fuit, Matth. 27: 50. Eius facta ante resurrectionem et post resurrectionem quomodo distinguuntur, Act. 10: 39. Christi Deitas ex Psalmis quomodo probetur, Matth. 22: 43. Desiderium pro exploratione fidei suorum, Luc. 12: 49. Dignitas, Luc. 2: 11. Divina natura vocatur Spiritus Christi et filius Dei unigenitus, Marc. 2: 8, Rom. 8: 11, 2 Cor. 3: 17. Eius Divina natura quibus in rebus seu factis apparuerit, Matth. 10: 1, 11: 25, Luc. 23: 42, Ioh. 1, Phil.

Phil. 2: 6. Christi doctrina Philosophiae et Legi plurimum praestat, Col. 2: 9, Hebr. 12: 14; quod sibi nomen iure vindicare dicatur, quomodo a Sanctis scriptoribus vocetur, spiritualis est, 1 Cor. 3: 1; animo impressa facit Christianum, Gal. 4: 19; hominum affectibus repugnat, Ioh. 7: 7. Christi docendi genus populare fuit, Marc. 4: 21. Christi et Adami comparatio, Phil. 2: 8, Hebr. 2: 7. Christi et Iona comparatio, Marc. 4: 38. Christi et Davidis regnorum comparatio, Act. 2: 30. Christi et Nabonidi regnorum comparatio, Act. 1: 15. Christi et Ecclesiae damnum est unius exitium, 2 Cor. 2: 10. Christi adscensus in coelum et Eliae differentia, Act. 1: 9. Christi et Sacerdotis summi comparatio, Hebr. 9: 25. Christi exemplo benefici in alios esse debemus, 2 Cor. 8: 9. Christi gloria diem quo crucifixus est maxime respicit, 1 Cor. 2: 8. Gloriatio de sapientia consilii Divini, Lue. 10: 21. Gratia dicendi Divina, Luc. 4: 22. Christi honos cur Iudeis magis invidiosus quam Iohannis, Ioh. 4: 1. In terris agentis vultus ut sol luxit, quanto magis in coelo regnantis, Act. 26: 13. Eius Maiestas quo titulo maxime exprimatur, 2 Tim. 4: 1. Christi mater et propinquai veri, Matth. 12: 49. Metus et liberatio ab eo, Hebr. 5: 7. Modestia, Ioh. 5: 34. Morientis ultima verba, Matth. 27: 50. Christi resuscitati e mortuis cur saepe

mentio fiat cum magni quid a Deo optatur, Hebr. 12: 20. Christi mentio in Baptismo includit mentionem Patris et Spiritus Sancti, Matth. 28: 19. Christi mors nos a peccatis abstrahit, Gal. 1: 4. Christi mors quomodo profuerit Iudeis, Ioh. 11: 51. Mors et resurrectio cur tam accurate sint conscriptae, 1 Cor. 15: 3. Mortem et resurrectionem Esaias et Daniel praedixerunt, Ionas praefiguravit, 1 Cor. 15: 4. Eius oblatio una sufficit, Hebr. 9: 26, 10: 12. Opus in terra, Ioh. 4: 34. Naturae eius humanae veritas, Ioh. 4: 6. Opera eius talia fuere, ut nisi a Deo proficiantur nequeant, Ioh. 14: 11. Eius Pater quomodo Iosephus dicatur, Matth. 1: 16. Christi patientis intentae preces, Matth. 26: 39. Patria quae, Matth. 13: 54. Paupertas, Matih. 7: 19. Per Spiritum Christi pervenitur ad gloriam aeternam, 2 Cor. 3: 18. Christi potentia in immundos Spiritus et morborum infirmitates, Marc. 1: 25. Christi potestas a Patre fluit, Ioh. 6: 50, Gal. 1: 1. Christi praecepta, Vide Praecepta Christi. Eius prædicatio uno anno peracta non est, Luc. 4: 19. Christi precibus quid Deus tribuerit, Rom. 1. Christi professio de sua qualitate, Ioh. 8: 18, 10: 24. Reditus in vitam cur resurgendi et resuscitandi verbis significetur, 1 Cor. 15: 4. Resurrectio initium gloriae eius, Hebr. 1: 5. Responsio Pharisaeis data dicensibus Herodem eum occi-

cidere velle, Luc. 13: 32. Scientiae et potentiae eius exemplum, Ioh. 4: 53. Christi sermo ad omnes Christianos pertinet, Matth. 5: 20. Eius sermo Matthaei quinto et Lucae sexto capite descriptus idem est, Luc. 6: 17. Eius Spiritus Spiritus lenitatis et mansuetudinis, Luc. 9: 56. Eius tempus quo sensu dicatur plenitudo temporum, Matth. 1: 22. Eius temporibus quaedam vaticinia Prophetarum magis congruunt, quam eis quorum res primitus significabant, Matth. 27: 9. Christi tentatio figura temptationis quae Christianis post Baptismum imminet, Marc. 1: 12. Eius in terra existentis gloria, Ioh. 1: 14. Eius vestes spolia fuerunt militum Romanorum, Matth. 27: 34. Christi umbra fuere res gestae priorum temporum nobiliores, Matth. 1: 22, 8: 17.

Christo credere et in Christum credere quis dicatur, Phil. 1: 29. Christo Dei consilia patent, et ea aliis patet facere potest, Apoc. 5: 7. Christo destinata gloria apparuit mortuo eo in dignitate pollinctoris, Matth. 27: 57. Christo impositum annuntiationis munus, Luc. 4: 18. In omnibus habenda fides, Ioh. 6: 69. In Sacerdotium Leviticum ius nullum ex natalibus fuit, Luc. 3: 23. Nihil defuit ad iustam aetatem triginta annorum cum inciperet functionem sibi mandatam, Luc. 3: 23. Pater semper adest, Ioh. 11: 42, Act. 10: 38. Post Deum omnia debemus, Rom. 5: 2.

Pendent in cruce cur potum praebuerint, Matth. 27: 48. Christo quam sibi se notiorem Petrus proficitur, Ioh. 21: 15. Qui habetur honor ad Patrem ut auctor rem redit, Rom. 14: 11, Phil. 2: 11. Christo qui credit certus fit de remissione peccatorum, Act. 2: 38. Ne Christo quidem se crediturum fuisse dicebat Irenaeus, si alium Deam quam Mundi opificem praedicasset, 1 Cor. 15: 27. Christo similis laudis encomium datur ac Patri, Hebr. 13: 21. Ei servitur cum ipsis paretur legibus, Col. 3: 23. Christo tanto quisque propior, quanto Deo est obsequentior, Matth. 12: 49. In Christo desideria naturalia vivendi, evitandi dolorem ac probra fuere, Ioh. 12: 27. Christo tribuuntur in Novo quae Deo in Veteri Testamento, Ioh. 1: 52, 1 Cor. 6: 17, Eph. 5: 32, Apoc. 1: 7. Ei tribuuntur quae Euangilio convenient, Ioh. 6: 33. Tribuenda omnia quae Ecclesiae puritatem spectare videntur, Luc. 6: 22. Christo vita et mors ipsa consecranda sunt, Rom. 14: 8. Ut iudicii tribunal tribuitur, Rom. 14: 10. Christo duce et auspice nil desperandum, 1 Ioh. 5: 3. Christo moriente cur aperta sint monumenta, Matth. 27: 52. In Christo esse dicuntur qui sunt in eius Ecclesia, 1 Petr. 5: 14. In Christo sunt secundario quae in Patre primario, Hebr. 1: 3. Christum a Deo missum apparet etiam ipso iudicio la-

latentis proditoris, Ioh. 13: 31. A Discipulis subtractum dormientibus militibus cur a Synedrio divulgatum, Matth. 28: 13. Christum a morte liberari erat ex re humani generis, Hebr. 5: 7. Ad Christum configere debent qui in aeternum servari cupiunt, 1 Petr. 2: 6. Christum cur a Romanis maluerint prehendi quam a suis Pontifices, Matth. 26: 48. Cur voluerint occidere Iudeorum principes, Luc. 20: 19. Cur Christum mori siverit et suscittaverit Deus, Rom. 14: 9. Christum debere esse ex tribu Iuda constabat inter Iudeos, Hebr. 7: 13. Christum deserens Deum deserit, Hebr. 3: 12. Christum discipuli interrogant de tempore excidii templi, de eius adventu et seculorum fine, Matth. 24: 3. Ex Bethania esse sublatum unde colligitur, Act. 1: 12. Eum in morte manere cur aequum non fuisset, Rom. 8: 11. Non fuisse Legi subditum unde quidam probare voluerint, Matth. 8: 3. Nudum hominem fuisse falso dicebant Ebionaei, Ioh. 1: 6. Passuum multa Prophetae significant, 1 Petr. 1: 11. Per eum hodie via unica est ad iustitiam internam, Rom. 10: 4. Pro Messia cur non cognoscebant Antichristi et Pseudo-Prophetae, 2 Ioh. 7. Christum quinam cruci addixerint, 1 Cor. 2: 8. Christum qui profitetur, est velut homo novus, 2 Cor. 5: 17. Christum qui se falso dicit in Deum est contumeliosus,

Matth. 26: 65. Christum vita et operibus conspicuum fore praedicatur a Simeone, Luc. 2: 34. Secundum Christum vivere volentibus nunquam deerunt vexationes, 1 Cor. 7: 26. Christianus animo adversus libidinem coecus, Matth. 5: 28. Ut dominus in servos, sic Rex in subditos imperium habere potest, Philem. 1, 15. Quidam ad Christum abnegan- dum provocatus Persarum Regem amplius noluit adorare, Matth. 4: 9, Luc. 4: 27. Christianus nullius hostis est, Rom. 13: 1. Nullis malis a fide et dilectione absterri debet, Matth. 24: 13. Ob adversa quae fert contemnendus non est, 2 Cor. 13: 4. Christianus populus in Isacco adumbratus, Rom. 9: 9. Christianus si Christi nomine puniatur Deo gratias eo nomine agere debet, 1 Petr. 4: 16. Christiano desperandum non est in magnis miseriis imperii civilis et Ecclesiae, Luc. 21: 28. Christiano pio nihil est excellentes; si nominis vis absit nihil nocentius, Luc. 24: 34. Christianum non facit professio sed actio, Matth. 7: 21. Christiani qui' et unde sic dicti, Matth. inscr., Act. 11: 26. Aaroni similes professione, Apoc. 14: 1. Ab Angelis fratres dicuntur, Apoc. 12: 10. Ad salutem destinantur nisi sibimet obstant, Hebr. 1: 14. An ab omnibus legibus liberi, 1 Cor. 5: 2, 1 Petr. 2: 16. A regula fidei aut vitae deficiente Diaboli fiunt mancipia, Marc. 5: 10. Christiani Chris-

**Christo magistro Dei solius veneratores, Col. 2: 18.** Crucis candidati dicuntur, Matth. 5: 40. Electi dicuntur, Ioh. 15: 19. In negotio religionis dignitate pares sunt, Apoc. 21: 16. Iudeis posteriores tempore, priores Dei donis, Rom. 9: 13, Apoc. 12: 4. Levitae mystici, Rom. 12: 2. Mystica Abrahami soboles, Gal. 4: 23. Nova creatura, Rom. 8: 19. Oves ab Apostolo vocantur unius Pastoris, ut commendet gregis concordiam, Hebr. 12: 20. Per Christum Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21, Hebr. 7: 19. Omnibus Christianis fratres, Eph. 6: 9. Primum siunt iusti, deinde sancti, Eph. 1: 1. Nomine et re erant Christiani plerique crucis tempore, Rom. 8: 4. Servi Dei et Christi et propter hoc alii aliorum, 1 Tim. 6: 9. Sunt de familia Dei, Gal. 6: 10. Veri ac probi sunt perfecti, 1 Cor. 2: 6. Sal terrae et lumina Mundi, Matth. 5: 13. Vocantur Sacerdotes et Nazarae, Matth. 8: 23. Abhorrente debent Christiani ab omni perfidia et vanitate ut a periurio, Luc. 24: 28. Animos ad coelum attollere iubentur, Apoc. 11: 19. Bonis operibus praeesse debent, Tít. 3: 8. Damnum quodvis potius faciant quam ut litigent, 1 Cor. 6: 7. Cur in servos Christianos benevoli esse debeant, Eph. 6: 9. Cur Christiani sint, semper parati esse debent causam reddere, 1 Petr. 3: 15. Diris devoventur passim in libris et ritualibus Iudeorum, Luc. 6: 22. Exemplo aliis praeire

et verbis commonefacere debent, Matth. 5: 19. In adversis nec recalcitrare nec animum despondere debent, Hebr. 12: 6. Se invicem damnare non debent, Rom. 13: 4. Iudicandi secundum Leges Euangeli, Apoc. 20: 12. Mutum dare debent, ita ut beneficii vicem non exspectent, Luc. 6: 35. Non a rebus malis tantum, sed et ab iis quae speciem habent mali, abstinere debent, 1 Thess. 5: 22. Sorte in quam Apostoli libenter ferant, recusare non debent, Rom. 8: 19. Omnia locorum numerum corpus esse debent, 1 Cor. 1: 2. Omnia officia Apostolis exhibere tenentur, Ioh. 13: 20. Per baptisma iubentur tres auctores sui dogmatis agnoscere, Matth. 28: 19. Sine factis piis habentur a Deo pro non Christianis, Ioh. 15: 2. Tolerant brevia, exspectant aeterna, Rom. 8: 18. Vere qui sunt praestant quae in Mosis Lege honesta sunt et illis maiora, Rom. 8: 4. — Christiani Diabolum vincunt per sanguinem Agni, Apoc. 12: 11. Gaudent ob perpetuam vitam ac potestatem Christi, Ioh. 16: 22. Non decipiuntur per Pseudoprophetas, sed se decipiunt, Matth. 24: 24. Patrem per Christum precantur et gratias agunt, Rom. 1: 8, 16: 27. — Christianorum et Christi portio apud malos, Luc. 23: 11. Christianorum est ad Christi gloriam et aedificationem fratum suorum mori aut mala perpeti, 1 Petr. 3: 18. Christianorum ex factis religionis pu-

ritas apparere debet, 1 Petr. 3: 16. Gradus tres, Matth. 10: 41, 13: 23, 1 Ioh. 2: 12, Apoc. 17: 14. Obedientia et assensio caeca non sunt, Matth. 9: 22. Pastoribus vivere ex Euangelio, non deliciari licet, Hebr. 13: 10. Proprium est mite ingenium, Rom. 9: 9. Schismata et malos mores manet seculi finis, Apoc. 20: 7. — Christianis adversa unde veniant, Rom. 8: 28. Baptizatis novum imminet certamen adversus malignos spiritus, Marc. 1: 12. Bene expendenda incommoda et pericula professionis, Lut. 14: 28. Iis de foenore exercendo nihil dixit Christus, Luc. 6: 35. Militare interdum omnino nefas habetur, Luc. 3: 14. Prohibita non est militia, Luc. 3: 14. Per Christum data est sanctitas eximia, Iud. 1. Persona gravis maxime convenit, Matth. 11: 17. Propter Christum libenter inserviunt omnes Angeli, Eph. 1: 10. Quomodo loqui conveniat, 1 Cor. 4: 19. Rerum affluentia promissa non est, Hebr. 13: 11. Singulis competit improborum consuetudinem devitare, 2 Thess. 3: 6. Singulis quomodo sit data potestas solvendi atque ligandi, Matth. 18: 18. Vindictam iis privatam Christus non permisit, Rom. 12: 17, 1 Thess. 5: 15. Vetatur esse curiosis et alienarum rerum introspectoribus, Ioh. 21: 22. In Christianis spiritualiter impletur quod de Levitis dictum fuerat, Rom. 12: 12. Christiani posteriores Platonicos sequuntur in dogma-

te de Trinitate, Ioh. 1: 2. Christiani veteres Apostolorum temporibus cur etiam apud extraneos gratiosi erant, Act. 2: 47. Ante Constantini tempora a vi publica repellenda abstinebant, sed non aestimatione imbecillitatis sua, Matth. 26: 52. Balneis et foro prohibebantur, Apoc. 13: 17. Canebant assa voce, Eph. 5: 19. Claudii edicto Roma et ex magnis urbibus electi sunt, Rom. 8: 35, Iac. 1: 2. Christiani veteres Claudii temporibus male tractaricooperunt, Rom. 8: 19. Coetus nocturnos ianuis clausis saeppe habuerunt, Ioh. 20: 19. Conventuum suorum loca quomodo vocaverint, Act. 7: 48. Cur ad Orientem orabant, Apoc. 7: 2. Cur gentibus magis exosi quam Iudei, Matth. 24: 8. De liberis serendis non erant solliciti, 1 Cor. 7: 1. Eorum aliqui ab animatis abstinebant, Rom. 14: 2. Eorum aliqui circumcisionem defendebant, Act. 15: 5. Eorum de de vitiis opinio, Luc. 12: 18. Felix constantia, Hebr. 10: 18. In malis patientia et vitae tenor qualis erat, Rom. 3: 21. Essenorum instituta quae retinuerint, Luc. 6: 22. Feris obiecti, 1 Cor. 15: 32. Ferme omnes humilis conditio, 1 Cor. 120, Apoc. 14: 6. Gaudebant cum pati possent ob nomen Christi, Apoc. 14: 3. In Iudea Legis ritus observabant, 3 Ioh. 9. In Iudea post Stephani mortem vehementer vexati fuere, Hebr. 10: 34. Inter coenandum semper coenae Dominicæ me-

memoriam recolebant, Matth. 26: 26. Iuramento omni non abstinerunt, Matth. 5: 34. Iuraverunt quidam per salutem Caesarum, Matth. 5: 34. Quidam noluerunt iurare per Genium Caesaris vel Principis, et quare. Quidam vero iuraverint per salutem Principis omnibus Geniis augustiorem, Matth. 5: 34. Lapsos post baptismum in gravissima criminis communioni non restituebant, Act. 8: 22. Laudabant abstinenciam a secundis nuptiis, Luc. 2: 36. Macedones vehementer vexati a Iudeis et gentibus, 2 Cor. 8: 2. Molesti et Iudeis et gentibus quare, Apoc. 11: 40. Non minus sabbato quam Dominicis diebus conveniebant, Act. 15: 21. Nonnulli quomodo Imperatorum statuas honorarint, vel non honorarint, Matth. 4: 9. Nudis pedibus indebant, Marc. 6: 9. Ob nudam Christianismi professionem a gentibus pauci, Matth. 24: 9. Pacatis temporibus certas aedes habebant in quibus convenirent, 1 Cor. 11: 18. Propter Carthaginianos male audierunt, 2 Petr. 2: 2. Quamvis pauci ab initio, aliqui tamen in dignitate positi, Rom. 16: 23. Quia unum Deum colebant pro atheis habitu a gentibus, Matth. 10: 25, Apoc. 16: 11. Quibus tormentorum generibus cruciati fuerint, Rom. 8: 38. Quidam sub Marco imperatore militarunt, Matth. 5: 40. Quidam cur Iudaismi partem observaverint, Gal. 5: 3. Relegationem a coetu necessario usurpare

decebant, Luc. 6: 22. Stato die ante lucem convenire soliti carmenque Christo dicere, Act. 9: 14. Ter de die orabant, Act. 3: 1. Usibus signis exprimebant allegoria, Marc. 6: 13. Christiani multi erant per omnem Italiam sub finem principatus Neronis, Hebr. 13: 24. — Christianorum cautio egregia in promittendis futuris, Act. 18: 21, 1 Cor. 16: 7. Constantiam quibus modis labefactare iam ab initio tentaverit Satan, Matth. 24: 11. E Iudea Hierosolymis ob sideri a Tito cooptis, profugientium perfagia, Matth. 24: 16. Maximus Christianorum numerus Traiani temporibus, Apoc. 14: 2. Christianorum veterum agapae seu convivia unde ortum habuerint, Luc. 14: 13. Claudebantur Eucharistia, Act. 20: 7. Eorum conventibus singulis suus erat magister seu Episcopus, in rebus magnis magistri ex omnibus urbis regionibus coibant, Act. 13: 1. Christianorum veterum prompti in mortem animi, Rom. 8: 37. Virtutes illustriores fuere sub primis Principibus Christianis, Apoc. 21: 1. Christianis concessa per Adrianum libera Hierosolymorum habitatio et Dei cultus expulsis Iudeorum reliquiis, Apoc. 10: 7. Imputabantur ab idololatria mala mundi, Apoc. 13: 6, 16: 9. Quibusdam observata Mosis praecepta usque ad Adriani tempora, Matth. 24: 20. — Christianos ad Leonem a Gentilibus ex Apoc. 13: 2, 21: 4. Christianos ad iudicia ra-

rapiendos tam Iudeorum quam gentium praedicitur a Christo, Matth. 24: 9. Damnam Reges terreni, at Rex coelestis patrocinatur, Rom. 8: 34. Factos esse Dei populum unde appareat, Rom. 9: 19. Solus Spiritu Dei donari unde apparebat, Rom. 1. Christiana religio, vide Religio Christiana.

Christianismi exordium factum in exiguo loco et per exiguum hominum numerum, Act. 1: 13. In iis Romae nocuit Simon Magus, Apoc. 12: 4. Libertas per annos mille, Apoc. 20: 7. Christianismi professio sine conformatione vitae totius nihil predest, Luc. 6: 47. In Christianismi professione solida quā perseverat, servatur, Rom. 10: 10, Hebr. 10: 23. Christianismi fundamenta cur saepe repeti et animis incalcati debeant, Hebr. 6: 4. Professionem detrectantium periculum, Luc. 17: 33. Christianismi prae Iudaismo praestantiam alte infigit animis Epistola ad Hebraeos, Hebr. inscr. Christianismi summa est fides et dilectio, 2 Thess. 1: 3. Christianismi suspectus habebatur non adscriptus Deorum collegiis, Apoc. 19: 17. Christianismum amplexis Judaice non vivendam, 1 Petr. 2: 2. Christianismum cum paganismō confundere quinam studuerint, Matth. 24: 11, 2 Tim. 2: 17. A Christianismo deficere, quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6. Chrysostomo et Cypriano futurorum revelatio a Deo facta legitur, 2 Tim. 4: 6.

Chutaei dicuntur Iudeis Samaritae, Luc. 17: 18. Cibus nullus abominabilis contra Dei legem, quae gentibus nunquam data et a Iudeis per Christum sublata, 1 Tim. 4: 4. A cibis Lege vetitis etiam populi extra Iudeam in vicinis quibusdam locis valetudinis causa abstinebant; eosdemque extra Iudeam sumi licite posse Iudeorum quidam crediderint, Act. 10: 15. Cibi immunditia per alvum eiecta purgat in corpore relictum cibum, Marc. 7: 19. Cibus solidior adultioribus datur, lac infantibus, Hebr. 5: 12. Verus quid, Ioh. 6: 55. Cibus vocatur explicatio mysteriorum in Veteri historia latentium, 1 Cor. 3: 1. Cibum Iudei non sumebant nisi gratiis Deo actis; quem morem suo exemplo Christus probavit, Matth. 26: 26. Non sumebant cum excommunicatis, 1 Cor. 5: 11. Cibum sumere solebant primi hominum iacentes in herba aut sedentes, Matth. 26: 20. Ciborum servus est qui ciborum delicias sectatur, 1 Cor. 6: 12. Cingi solebant milites iter facientes et ministrantes, Luc. 12: 35. Cinis quid Hebreis, Matth. 11: 21. Cinnamomi pretium et genus, Apoc. 18: 13. Circumcidebantur infantes domi ab exercitato in ea arte pluribus praesentibus, Luc. 1: 59. Circumcidendi filium ius matri non erat invito patre, Act. 16: 3. Circumcisio Abrahami cura signata.

naculum vocata, Rom. 4: 11. Signum erat circumcisionis internae, Rom. 3: 28, 4: 11. A quibusdam Iudeorum unita ad salutem via credita, ab aliis vero non, Act. 15: 1. Circumcisio duplex carnis et cordis, Rom. 2: 28, Eph. 2: 11. Cordis necessaria et a Deo expetenda, Rom. 2: 28, Phil. 3: 3. Circumcisio in diem octavum cur dilata, Luc. 1: 59. Praecepta a Moysi, quoniam ipso antiquior, Act. 15: 1. Notis militum comparatur, Rom. 4: 11. Posteris Abrahami tantum imperata, Act. 15: 1, 21: 21. Quomodo per excellentiam vocetur. Sabbatho peragi poterat, Ioh. 7: 22. Timotheum non obligavit Iudaeis ritibus, Luc. 24: 28. Circumcisio infantium signum foederis gentilitii, Luc. 1: 59. Circumcisionis diebus nomina infantibus imposita apud Iudeos, ut diebus lustricis apud Romanos, Luc. 1: 59. Circumcisionis obedientia causa non fuit promissorum Abrahamo factorum, Act. 7: 8. Circumcisionis praeceptum Sabbathi praecetto antiquius, Ioh. 6: 23. Circumcisionis praecptum cur stabile et praecepit a Iudeis vocatum sit, Gal. 5: 6.

Circumcisio pro circumcisione, Rom. 3: 30. Circumcisio tua praeputium facta est, quid significet, Rom. 2: 25.

Circumspectare pro cavere, Gal. 6: 1.

Citationes Prophetarum et Homeri quonodo inter se comparentur, Matth. 11: 10. Cithara canit res Heroum et

amores, 1 Cor. 14: 7. Instrumentum laudis, Apoc. 5: 8, 14: 2, 15: 2. Cittium Phoenicum in Cypro colonia, 2 Petr. 3: 7. Civis bonus est qui praesentem Rempublicam mutari non vult, Matth. 22: 16. Cives coelestes iure, non possessione erant Apostoli dum viverent, Hebr. 12: 23. Cives tui, Luc. 19: 14. Civium nomina libro publico inscribi solita multis in locis, Apoc. 13: 8. Civium regni coelestis matricula, Apoc. 20: 12.

Civitas magna pro Roma, Apoc. 16: 19; pro Ecclesia, Apoc. 21: 10. Civitas pro territorio civitatis, Luc. 2: 7, Ioh. 4: 5. Nostra dicitur ubi larem fiximus, Matth. 9: 1. Sancta Hierusalem dicta, 2 Petr. 11: 2. Civitatis Romanae ius in Iudea Pauli tempore validius iure Syndrii, Act. 25: 9. Civitatum poenae cur seriores sint quam hominum omnium, Apoc. 13: 19.

Clamor seditionem significat, Apoc. 21: 4. Equus est irae, Eph. 4: 31. Nocte latius auditur, Matth. 25: 5. Clamor pulsantis Dei significat cogitata iniecta ad monendam peccatoris conscientiam, Apoc. 3: 20.

Classico convocabatur populus apud Hebreos Graecos et Latinos, Matth. 24: 31, 27: 38, 1 Thess. 4: 16.

Clauda insula, Act. 27: 16.

Claudius Caesar Achaim Senatui reddidit, Act. 18: 12. Nunc mitis nunc saevus, Apoc. 13: 2. Matronis magis per contumeliam quam per li-

libidinem illudebat, Rom. 1: 30. Peregrinis religioni- bus inimicus, Apoc. 1: 9. Eius in honorem ludi insti- tuti ab Herode, Act. 12: 21. Eius edictum de Iudeis Ro- ma pellendis non diu vi- guit, Act. 18: 2, 16: 3. Eius aetate accidit terrae motus in Creta, Matth. 24: 7. Quinto imperii eius anno sol quarta parte diametri defecit, Apoc. 6: 12. Septimo imperii eius anno lu- nae defectus ingens fuit, Apoc. 6: 12.

Claudiae familiae superbia, Rom. 1: 30.

Clandianorum temporum ava- ritia, Act. 22: 28.

Clavis significat imperium et potestatem, Apoc. 1: 18. Clavis dicitur interpretatio scripturarum, Luc. 11: 52. Clavis figura intexta Epomidi insigne functionis Cu- ratoris Palatii, Act. 3: 7.

Clavis traditione potestas interpretandi Legem et Pro- phetas confirmabatur, Luc. 11: 52. Clavem cordis cum habeat Christus cur ad os- tum pulset, Apoc. 3: 20. Claves Propheticae et Apos- tolicae, Matth. 16: 19.

Clavis ad crucem figi damnati solebant, Ioh. 20: 25. Clavis transfigi edicta antiquata quibusdam in locis solita, Col. 2: 14.

Clemens Presbyter Ecclesiae Philippensis, Phil. 4: 3. Cle- menti Romano tribuitur mi- nus recte Epistola ad He- braeos, Ad Hebr inscr.

Clementia Divina praecipua est inter Dei proprietates, Iac. 2: 13. Eam imitari decet in ignoscendis proximorum

erratis si poenitentia duca- tur, Luc. 26: 2.

Cleopas quale nomen, Luc. 24: 18. Unus Discipulorum Emauntem euntium, Luc. 24: 13.

Cleopatra quale nomen, Luc. 24: 18. Cleopatra veneno aspidum de medio sublata, Rom. 3: 13.

Clerici ad maiorem diligen- tiam in observandis pree- ceptis tenentur quam Laici, Luc. 6: 36. Clericorum no- men unde, Act. 1: 17.

Clopas Iosephi frater dicitur, Matth. 13: 56.

Coccinum belli gestamen Im- peratorum et Senatorum Ro- manorum, Apoc. 13: 3. In aulaeo templi ignem signifi- cabat, Matth. 27: 51. Eius et purpurae vicinus color, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2.

Cochaba Galilaeae nobilis vi- cus, Barchochebae patria, Matth. 24: 24.

Coelum ab Hebreis quomodo disinguatur, Matth. 3: 1, 2 Cor. 12: 2, Apoc. 5: 13. A Iudeis ad modum templi figuratur, Apoc. 8: 3, 15: 6. Templum etiam Latinis di- citur, Apoc. 11: 19. Sedes Christiariorum propria, Phil. 3: 20, Apoc. 13: 6, 14: 2.

Est Paradisus superior, Luc. 23: 43, Hebr. 4: 14. Coelum novum et terra nova pro novo rerum statu, Matth. 24: 29, Apoc. 21: 1. Coelum pro Deo, Luc. 15: 18, Act. 16: 19; pro Ecclesia, Matth. 24: 29; pro aere et aethere, Hebr. 1: 10, 12: 27, Apoc. 12: 1; ex aqua constat, 2 Petr. 3: 5. Coelum supre- num seu tertium Dei solium, Matth. 23: 22, Ioh. 6: 32,

**1 Cor. 15: 48, 2 Cor. 12: 2,**  
**Eph. 4: 10, Hebr. 1: 3. Lux**  
**sub solio gloriae ab Hebreis**  
**dictum, 1 Tim. 6: 16. Re-**  
**spondet templi adyto, Hebr.**  
**5:5. Coelum silet, idest, venti**  
**cessant, Apoc. 8: 1. Coeli**  
**pro coelis coelorum, Hebr.**  
**9: 8. Coeli apertura solenne**  
**signum visionibus praemitti**  
**solutum, Matth. 3: 16, Ioh.**  
**1: 52. Coeli fortitudo a**  
**Daniele vocantur Hebrei,**  
**Apoc. 13: 6. Cœlo delap-**  
**sum quid dicatur, Ioh. 3: 13.**  
**Coelorum scissura Christo**  
**baptizato signum fuit per-**  
**ruptus subito obstantia regni**  
**coelestis, Marc. 1: 10.**  
**Coelibatus Christianismi ini-**  
**tis frequens, Matth. 19: 12;**  
**coniugio preeferendus, ibid.**  
**Luc. 10: 42, 1 Cor. 7: 1.**  
**Coenae Dominicæ mysterium**  
**quando ab Agapis separatum**  
**sit, et quo modo postea ce-**  
**lebratum, Matth. 26: 26.**  
**Coenae Dominicæ partici-**  
**patio male viventibus non**  
**proderit, imo nocebit, Luc.**  
**13: 26. Coenae Paschalis**  
**ritualis et iustae solennia,**  
**Matth. 26: 18, Ioh. 13: 2.**  
**Coenis solennioribus se et**  
**amicos excipere solebant Iu-**  
**dæi ante dies Paschatis,**  
**Ioh. 12: 2.**  
**Coepisse non sufficit, perstan-**  
**dum est, 2 Cor. 8: 10,**  
**Hebr. 10: 36.**  
**Coërectionis ins citra mortem**  
**Iudeis a Romanis permis-**  
**sunm, Matth. 26: 45.**  
**Coetus habere non erat contra**  
**Legem nec pugnabat cum**  
**institutis Iudeorum, Matth.**  
**18: 17. Coetum Christia-**  
**norum ortus et usus, Matth.**  
**17: 17. Coetus nocturnos**

ianuis clausis pœ metu  
 Christianorum primi saepe  
 habuere, Ioh. 20: 19.  
**Cogitationes secundæ non**  
**semper prioribus meliores,**  
**Luc. 14: 23. Malæ effectu**  
**non secuto non censemur**  
**peccata Iudeis, Matth. 15:**  
**19. Foeda opera producunt,**  
**quorum exemplo multi cor-**  
**rumpuntur, Hebr. 12: 15.**  
**Cogitationum et rerum futu-**  
**rarum conscientia se Christus**  
**ostendit, Ioh. 13: 19. Co-**  
**gitationibus impiorum sem-**  
**per obversantur male a se**  
**habiti, Luc. 16: 24.**  
**Cognati Christi ex eius cele-**  
**britate gloriam sibi quære-**  
**bant, Ioh. 6: 4.**  
**Cognitio de causa pertinet ad**  
**iudicem originis aut habita-**  
**tionis, Luc. 23: 7. Cognitio**  
**alia utilis, alia inutilis et**  
**damnosa, 1 Ioh. 2: 3. Cognitio**  
**activa quæ, Ioh. 17: 25. Cog-**  
**nitio in vita altera perfecta**  
**erit, 1 Cor. 13: 2. Cognitio**  
**inutilis est nisi quis ea recte**  
**utatur, 1 Cor. 8: 2. Cognitio**  
**necessaria ad salutem Chris-**  
**tianis aequaliter datur, Luc.**  
**19: 13. Cognitio de incor-**  
**rupto Dei iudicio in multis**  
**excitari solet circa mortem,**  
**Rom. 2: 2. Cognitioni absque**  
**amore pietatis non est fidem-**  
**dum, Ioh. 2: 24. Cognitionem**  
**Dei nemo effugit, Hebr.**  
**10: 28.**  
**Cognomina gentilia quando**  
**a Iudeis usurpari coepta,**  
**Luc. 3: 23.**  
**Cognoscere Dominum, Hebr.**  
**8: 11.**  
**Cognovit virum, Luc. 1: 34.**  
**Cohaeredes Christi ut simus**  
**quid oporteat facere, Ioh.**  
**13: 8.**

Cohibere a communione, Luc. 6: 22.

Cohors est ducentorum militum, Matth. 27: 65. Romana Pontificibus a Praeside festis diebus concedi solebat ad servandam Urbis et Templi quietem, Matth. 26: 45, 27: 65, Luc. 3: 14.

Collecta successerunt in locum decimarum apud Christianos, 1 Cor. 16: 2.

Collegia omnia, Magis auctoribus, sub Traiano vetita, Apoc. 13: 16. Collegiis maioribus erigendis numerus septuagenarius, minoribus duodenus sacer habebatur, Luc. 10: 1.

Colloquia prava mores corrumpunt, Apoc. 11: 18. Maxime periculosa eorum qui spem tollunt vitae alterius, 1 Cor. 15: 33. Colloquia Salomes et Christi ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.

Coloniae populosae erant et a variis gentibus frequentari solebant, Act. 16: 12.

Color pro excusatione, Ioh. 15: 22.

Colossae urbs Phrygiae non longe a Laodicea sita, Col. 1. Ambae terrae motu quando corruerint, ibid.

Columbae duas a pauperibus offerebantur loco maiorum victimarum, Matth. 21: 12, Luc. 2: 24. Eae pretio accepto reddi solebant a prefecto oblationum, Matth. 21: 12. Columbae serpentem miscere prudentiae est, Act. 23: 6.

Columnae duas Templi Salomonis ob firmitatem dictae Iakin et Booz, Apoc. 3: 12. Columnae Ecclesiae cura

cobus et Iohannes vocentur a Paulo, Gal. 2: 9.

Coma longa Clericis per canones interdicta, 1 Cor. 11: 14. Comae curam maximam impendunt foeminae impudicae, Luc. 7: 37. Coma demissâ obligatio, abrasâ liberatio voti exprimebatur, Act. 21: 21.

Comedere ignis dicitur, Hebr. 10: 27. Comedere pro intellectu apprehendere, Matth. 26: 26, Apoc. 10: 9.

Comem se facere, Phil. 2: 8.

Comes iucundus in via pro vehiculo est, Luc. 24: 28.

Cometae etiam in melius mutationem praenotant, Matth. 2: 1.

Commentariensis Pauli et Siliae spem vitae melioris ante habuit, Act. 16: 30. Commentarienses, si effugerent vinciti, solebant eorum loco poenas pati, Act. 16: 27. Domus eorum vicinae carceri solent esse, Act. 16: 34.

Commentarios rerum gestarum Reges habere solebant, Apoc. 20: 12.

Commilitones dicti milites ab Imperatoribus, 1 Petr. 5: 1.

Commodare pro mutuere, Luc. 11: 5.

Commune quid dicatur, Act. 10: 14, Hebr. 9: 13.

Communicare passioni Domini, Ioh. 6: 53.

Communio Fidelium cum Christo, 1 Cor. 1: 9. Communio unde originem sumpsaserit, et quid fractio panis in ea significet, Matth. 26: 26. Communionis iure excidit qui ianocentem a communione arbet, Luc. 6: 22.

Communionis Sanctorum pars est gratias Deo etiam pro aliis agere, Eph. 1: 16.

**Comparationis scopus intuen-**  
**dus est , non singulae par-**  
**tes premendae , Matth. 24: 1 ,**  
**Luc. 12: 37. Comparatio-**  
**nibus similibus res simi-**  
**les Christus saepe illustrat ,**  
**Matth. 25: 14. Comparatio-**  
**nes easdem diversis recita-**  
**vit Christus temporibus ,**  
**Matth. 22: 1.**

**Compendium ad omnia vitia**  
**exscindenda , Rom. 3: 22;**  
**praeceptorum est imitari di-**  
**lectionem Christi , Ioh. 6: 53.**

**Compendia dictionum amant**  
**Hebrae et Hellenistae , Matth.**  
**26: 25. Compendia scriptu-**  
**rae in libris saepe causa**  
**vitiorum , Iud. 5.**

**Complementum iniquitatis ,**  
**Matth. 23: 32. Complementum**  
**Mosis et Prophetarum**  
**est Christus , Matth. 17: 5.**  
**Complementi eius quod de**  
**Messia dictum erat speci-**  
**men , Ioh. 4: 39. Comple-**  
**menta dictorum quorundam**  
**et promissionum Christi ,**  
**Matth. 9: 38.**

**Conatus dari solent nomen**  
**effectus , Act. 5: 3 , 7: 26 ,**  
**2 Cor. 13: 1 , 2 Thess. 2: 4.**

**Conceptacula apud scaturigi-**  
**nes aquarum fieri solent ,**  
**Ioh. 8: 38.**

**Concio quid , Act. 19: 32.**

**Concordiae commendatio ,**  
**Matth. 12: 25 , Hebr. 13: 20.**

**Concorporationis nostrae cum**  
**Christo signa , Luc. 22: 16.**

**Concubinae stupri lege vel**  
**infamia apud Hebreos non**  
**tenebantur , Matth. 5: 32.**  
**Earum et matrum familias fi-**  
**liarumque discriminem , Matth.**  
**5: 32.**

**Concubitus omnis ante nupti-**  
**as dishonestus , Matth. 5: 27.**

**Concupitio significat consue-**

**tudinem Mundi callum ob-**  
**ducentis ad pietatis prae-**  
**cepta , Luc. 8: 5.**

**Concupiscentia abstrahimur**  
**ut pisces esca , Iac. 1: 14.**  
**Concupiscentiis indulgentes**  
**ab aliis vitiis tantum poe-**  
**nae metu abstinent , Rom.**  
**7: 6.**

**Concupiscere quid in Lege**  
**significet , Rom. 7: 7.**

**Concursus sine iusta causa**  
**auctores capite puniebantur ,**  
**Act. 19: 40.**

**Concussio et concutere , Luc.**  
**3: 14.**

**Condemnat alios , qui ostendit**  
**facto suo quid facere**  
**deberent , Hebr. 11: 7.**

**Conditio impossibilis dicitur**  
**quae honestati repugnat , Ioh.**  
**6: 52. Conditio tacita in**  
**promissis et minis Dei ,**  
**Matth. 10: 33 , Ioh. 16: 23.**

**Condolere iis qui ignorant et**  
**errant , non exigua pars est**  
**muneris Doctoris Ecclesiae ,**  
**Matth. 26: 35 , 5: 41.**

**Condonatio an consequens sit**  
**dilectionis , Luc. 7: 47. Con-**  
**donatio duplex , Matth. 18: 21.**  
**Utraque vel privata vel pu-**  
**blica , ibid. 5: 22.**

**Confessio bona , Ioh. 18: 37.**

**Confessio culpae in mediis**  
**malis poena improborum ,**  
**Luc. 16: 23. Confessio fidei**  
**seu symbolum olim ei ordini**  
**et verbis non fuit ad-**  
**strictum , quibus postea scrip-**  
**tum , Matth. 28: 19. Confessio**  
**perire volentium ad-**  
**mittenda non est , Matth.**  
**27: 14. Confessionis pecca-**  
**torum necessitas , Iac. 5: 16.**  
**Confessione propria iam con-**  
**demnati sunt qui Euangeli-**  
**um contempserunt , Matth. 25:**  
**32 , Ioh. 3: 18.**

Con-

Confessores Christianismi constantes, Apoc. 15: 2.

Confessos reos nihil manet nisi condemnatio, Matth. 25: 32.

Confidere Christo quomodo oporteat, Ioh. 6: 47.

Confirmare fratres suos quid sit, Luc. 22: 32.

Confirmatio in fide et charitas omnibus Christianis aequae necessaria, Ioh. 17: 20. Conformatio cum morte Christi est imperfectio vitiosorum affectuum, Phil. 3: 10.

Coniugium individuam copulam ex Dei facto et verbis esse oportet, Marc. 10: 8.

Coniugii finis liberorum procreatio, 1 Cor. 7: 2; mors repudium, Rom. 7: 2. Coniugia illegitima pro scortatione ab Ecclesia olim habebantur, 1 Cor. 5: 1. Coniugia Iudeorum cum foemini alieni cultus cur Nehemias dissolvi voluerit, 1 Cor. 7: 12.

Coniunctio Patris et Christi quibus rebus indicetur, Ioh. 13: 10.

Conniti debemus in eam partem, a qua sponte nostra alieniores sumus, Luc. 18: 9.

Connubiorum nimium desiderium damnatur, Matth. 24: 38.

Conscientia mille testes, Rom. 9: 1; bona prodire vult et conspici, Ioh. 3: 21; magis erigitur de iis, quae ex nulla obligatione egregia fecit, 1 Cor. 9: 16; est vestis animi, et quibus polluatur et pura servetur, Apoc. 3: 4; intus adurens hospitium gehennae est, Apoc. 14: 10. Conscientia in Spiritu Sancto quid, Rom. 9: 1. Conscientia pro anima, Hebr. 9: 9, 10: 22.

Conscientiae bonitas servanda omnibus, 1 Petr. 3: 16; cruciatus flammea urenti comparatur, Luc. 16: 24; pax, piorum quies in labore, Apoc. 14: 13; via qualis, Matth. 14: 2. Conscientiae Divinis verbis commotae exemplum, Ioh. 7: 46.

Conscientiae sensu carent ignorantiae peccata, Apoc. 14: 11. Conscientiae tenerae homines, Luc. 20: 20. — Conscientiam minas convellit peccatum, ubi lex Divina non adest, Rom. 7: 8. Consecratio panis et poculi cuius rei signum sit, Luc. 22: 16.

Consequi vitam aeternam et ad Patrem venire idem, Ioh. 14: 6. Consequimur et quod in posteris consequimur, Hebr. 11: 35.

Consequens ex antecedente intelligitur, Matth. 13: 21.

Consensus, Matth. 26: 57. Consensus Sacerdotum atque Iudicium idem apud Iudeos, Matth. 5: 22, 10: 17; quot virorum fuerit in qualibet urbe, Matth. 5: 21, 5: 22, 10: 17; quomodo appellatus fuerit, Matth. 5: 22.

Consilium duplex est, Luc. 7: 30. Consilium Dei in mittendo Iohanne Baptista, Luc. 1: 17; definitum et praescientia Dei quomodo coniungantur, Luc. 22: 22. Consilium emendandae vitae, Ioh. 3: 21. Id petere primus est poenitentiae motus, Luc. 3: 10. Consilium factis anteponendum, Luc. 14: 31. Consilium dantis est spectare, quid ei expediat, cui consilium dat, 1 Cor. 7: 35. — Consilii Divini dis-

penitentia in eversione Hierosolymorum, Matth. 24: 22. Consilii sui utilitatem commendat Paulus ex rebus futuris sibi revelatis, 1 Cor. 9: 29. De consilii sententia Praesides pronuntiare soliti, Matth. 27: 19. Consilii et laboris verba simul saepe eventum includunt, Rom. 9: 24. — Consilia a praecoptis nimis subtiliter hodie distinguuntur, Matth. 5: 40. Consilia Dei non sunt uniusmodi, Luc. 7: 30; saepe unum reiiciuntur, Luc. 7: 30. Consilia Patris a Christo revelata, Ioh. 15: 15. Consilia sua homines super rebus incertis quasi super certis disponant, Iac. 4: 13. — Consilio Divino gubernantur animi Poiesatum et causae naturales, Luc. 13: 2. Consiliorum suorum exitum felicem prospicere solarium magnum est, Apoc. 11: 16. Consobrini saepe fratres nominantur apud Graecos et Latinos, Matth. 13: 55. Consolandi officium post mortem alicuius per septem dies extendi solebat apud Iudeos, Ioh. 11: 19. Consolatio coelum intrans, Hebr. 6: 19; firma est, quae nititur dictis immutabilibus, Hebr. 6: 18. Consolacioni Christus preces addit, Ioh. 17: 1. Constantia quibus rebus recte comparetur, Eph. 3: 18. Constantinus Magnus quomodo Christo famulatus fuisse dicitur, Matth. 5: 40; Ecclesiae sua iudicia reliquit, Luc. 6: 22; eius conversio immensum auxit Christianorum numerum, Apoc. 19: 6;

exercitus eius contra Maxentium, Apoc. 15: 16. A Constantino incipiunt mille anni regnantis Ecclesiae, Act. 8: 2, Apoc. 21: 9. Constantinopolis nova Sion dicta, Apoc. 20: 9. Constantinopolitanae Ecclesiae institutum de festo nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Consuetudo pravorum hominum cur vitanda, Matth. 9: 13. Consuetudo vitiosa vitanda est, Rom. 6: 6, Tit. 2: 3. Consuetudinis pars in utramque partem, Matth. 7: 13; ad bonum fortior, Matth. 11: 30, Rom. 6: 19. Consuetudinem vitiorum abrumpere difficile est, Luc. 15: 7. Consuetudines easdem ubique introducere amant Apostoli, 1 Cor. 16: 1. Consulere suae saluti quomodo liceat, Ioh. 3: 3. Contemptus honorum quantum noceat, Matth. 18: 6; Numinis Divini manifestus quid sit, Luc. 17: 10; veniam non habet, Luc. 12: 47. Contemptus signum apud Hebreweos spuere in faciem alicuius, Matth. 26: 66. Contemptus Euangelii, Vide Euangelii contemptus. Controversiae Asmonaeorum temporibus in adventum Prophetae reiiciebantur, Ioh. 4: 25. Contumacia delinquendi animum testatur, Luc. 6: 22. Contumacie magnae character, Ioh. 18: 7. Contumacie in Deum exemplum in Iudeorum Magistratu et Legisperitis, Luc. 14: 18. Contumacium certum exitium, Marc. 4: 12, Luc. 17: 26, Ioh. 8: 21.

Con-

**Contumeliam ob bonam causam honori ducere magna virtus est, Act. 5: 41. Contumeliarum vindex Deus, Ioh. 8: 50.**

**Conventus Christianorum et Iudeorum quibus diebus et cur fieri soliti, 1 Cor. 16: 2. Conventus deserere initium quoddam defectionis, Hebr. 10: 25.**

**Conversi ex Iudeis et Gentibus pari donati fuere spiritu, Apoc. 14: 3.**

**Convitiae bilem movent, Rom. 12: 21; non ex verbis sed ex animo dicentis aestimanda; Matth. 5: 22; negligenda sunt Christi exemplo, Ioh. 8: 49, 1 Petr. 2: 23, 3: 9.**

**Convivia assidua culpa non carent, 1 Petr. 4: 3; fidelium quamdiu in Ecclesiarum aedibus celebrata sunt, Matth. 26: 26; instructiora in publica vel privata laetitia adhiberi solebant, Luc. 5: 29; a Iudeis ante diem Paschatis celebrari solebant, Ioh. 12: 2. Conviviis idololatrum adesse, idolatriae species est, 1 Petr. 4: 3. Convivio depingitur felicitas vitae alterius, Luc. 6: 25. In convivio dilectissimi solebant recumbere in sinu principis convivii, Luc. 16: 22. Convivorum similitudine exprimuntur magnae laetitiae, Apoc. 3: 20. Convivii curator et princeps inter se differunt, Ioh. 2: 8.**

**Convivis oleum affundi solitum, Luc. 7: 46.**

**Cophinos secum portandi mos Iudeorum, quoties longius ab oppidis iter sacerent, Matth. 14: 20.**

**Coptus urbs qualis, Act. 2: 10.**

**Coquere Sabbatho non licet, licebat die festo, Matth. 26: 17.**

**Corbonas quid, Matth. 27: 6, Corculum et Corculi quinam Romae dicti fuerint, Math. 10: 3.**

**Cor et similes partes, in quibus corporis sanitas sita est, sanitatem suam amissam non habent unde recuperent, Luc. 14: 34. Cor sedes animi, Matth. 15: 17; consuetudine recte agendi tutum est, Eph. 6: 14; grave quodnam dicitur, Rom. 9: 17; voluptatibus obstupefactum, Matth. 13: 15; vulneratum mortis certae indicium est, Ioh. 19: 35. Cor pro toto animo, 1 Cor. 2: 9; pro internis animi, 1 Petr. 3: 4. Cor refugit, Marc. 3: 21. — Cordis alieni index esse Petrus noluit, Ioh. 21: 15. Cordis intimum Deus solus novit, Ioh. 2: 25, Rom. 3: 21. Cordis mentionem cur faciant Moses et Prophetae in commendatione poenitentiae, Marc. 1: 4. Cordis novi creatio promissa Messiae temporibus, Ioh. 3: 10. Corda quaedam caduco quam coelestis vitae pabulo magis afficiuntur, Ioh. 6: 25. Corda purgantur per fidem, Rom. 3: 30. Cordibus fide mundatis infundit Deus Spiritum suum, Rom. praef.**

**Corinthus ubi sita et qualis civitas, 1 Cor. 1: 1; a Mummo excisa, a Julio Caesare restituta, Act. 18: 1, 1 Cor. 1: 1, Apoc. 18: 6; celebris Philosophiae studio, 1 Cor. 1. Corinthi initio pauci divites aut praeparci erant in Ecclesia, 2 Cor. 11: 8. Corinthi**

principue colebatur Venus, multaeque erant meretrices, 1 Cor. 1: 1.

Corinthum non cuiusvis navigatio est, 1 Cor. 1: 1.

Corinthii Christiani cur initio pauxillum contulerint ad iuvandos in Iudea fratres, 2 Cor. 8: 10; plerique Pauli tempore nomine Christiani, intus Graecanici Philosophi, 1 Cor. 8: 1. Corinthii magni mercatores et navigatores, 2 Cor. 10: 15; quibus vitiis obnoxii erant, scortationem pro re illicita non ducebant, 1 Cor. 1. Eorum arrogantia et divitiae, 1 Cor. 1: 26, 4: 12. Eorum arrogantia, schismatum et seditionum causa, 1 Cor. 1: 1. Eorum ope sperabat Paulus aliquam Euangelii famam ad exterios perventuram, 2 Cor. 10: 16. Eos victui et diebus legalibus quidam volebant subiicere, 2 Cor. 11: 20.

Cornelia, incircumcisorum primitiae, Act. 8: 27; et cuias, Act. 10: 1.

Cornu Hebraeis omnem potentiam denotat, praecipue regale, Luc. 1: 69, Apoc. 5: 6, 12: 3, 13: 1, 17: 3.

Cornua pro virtutibus, Apoc. 13: 11.

Corona aurea signum victoriae, Apoc. 14: 14. Corona regni, vitae, iustitiae, Iac. 1: 12. Corona pro vita immortali et coelesti, 2 Tim. 4: 8. Coronae duae, auditio nis et operis, Iac. 1: 22.

Coronarum genera, 1 Cor. 9: 25, 1 Petr. 5: 4. Coronas Dei suis imponebant Gen tes, Act. 14: 13.

Corpus animi carcer, 1 Petr. 3: 19; animi instrumentum,

1 Thess. 4: 4; durius tractandum ne animo male parat, 1 Cor. 9: 27; honorat qui caste id habet, qui aliter, dehonestat, 1 Thess. 4: 4; mortale esse potest, etiam quod non moritur, 1 Cor. 15: 53; onustum hesternis vitiis animum quoque degradat, 1 Cor. 6: 12; quale habuit Adamus, tale et in posteros sevit, 1 Cor. 15: 48; sepultum grano comparatur frequenter a Rabbinis, 1 Cor. 15: 36. Corpus tribuitur consuetudini peccandi, Rom. 6: 6, Col. 3: 5; Ecclesiae et omnibus collegiis, Rom. 12: 4, Eph. 2: 16, 4: 4, Iac. 3: 2, 3: 6, morti, accidentibus etiam, Rom. 6: 6. Corpus pro doloribus corporis, Hebr. 9: 11, pro materia, 2 Petr. 3: 10; pro perpetuo vitae tenore, Luc. 11: 36. Corpus lucidum animae a Platoniceis et aliis tribuitur, Matth. 28: 9, 2 Cor. 4: 7. Corpus spirituale quale sit, in hac vita non possumus assequi, Luc. 24: 31; vice animae habet spiritum immutabilem et nunquam abscessurum, 1 Cor. 15: 43.— Corporis deiectione signum venerationis regiae et Divini cultus, Luc 4: 22, 1 Cor. 14: 25. Corporis membra et actus ad animum transferri solent, 1 Petr. 1: 13; mortal is species alia est, alia immortalis, 1 Cor. 15: 42. Corporis vitia interdum poena sunt peccatorum, Ioh. 9: 2. Corpori nihil immun dum, animo sibi bene con scio, Luc. 11: 40; non ultra indulgendum quam natura exigit, Rom. 6: 12. Corpo-

pore bene aut male uti licet, Rom. 6: 13; etiam servendum est Christo, 1 Cor. 6: 15. -- Corpora Angelica cibi non egent, 1 Cor. 6: 13. Corpora mortuorum fasciis involvi solebant, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44; in specu e rupe excavato sepeliebantur a Iudeis, Matth. 27: 60. Corpora sua comburenda, famae post mortem duraturae causa, quinam tradiderint, 1 Cor. 13: 3. Corporum coelestium et terrenorum inter se est differentia, 1 Cor. 15: 41. Corpus Christi templum dicitur, Hebr. 9: 11, 10: 20. Eius in sepulchro situs, Ioh. 20: 12. Corpus Christi e sepulchro a discipulis subtractum fuisse fama undorta, et eius falsitas, Matth. 28: 13. Quale fuerit post resurrectionem, Luc. 24: 31. Sumitur in Eucharistia sacramentali modo, Eph. 5: 30; significat vero communicationem per pessimum et gloriae Christi, Matth. 26: 28. Quinam id indigne edere vel bibere dicantur, 1 Cor. 11: 27. Vide porro Christi Corpus. Coryorum pulli a suis parentibus nido expulsi speciali Dei cura aluntur, Luc. 12: 24. Cons insula, Act. 21: 6. Cramosinum, Matth. 27: 28, Ioh. 19: 2. Cranium urbs Cephalleniae, Luc. 23: 33. Crassae aures, Matth. 13: 15. Cras quid eventurum sit nescitur, Iac. 4: 14. Cras serum est vivere, vive hodie Luc. 12: 19. Crastinum pro omni futuro, Matth. 6: 11. Creari et creatura dicitur et-

iam de iis quae substantiae non sunt, Rom. 8: 39. Creatio Deo non adimitur si de Verbo Dei affirmatur, Ioh. 1: 3. Creatio nova quid dicatur, et cur a Deo facta, Ioh. 1: 4, Eph. 2: 10; dicitur et de vita Christiana et de ipso Christiano, 2 Cor. 5: 17; eadem die de septem inchoata qua creatio Mundi, Matth. 28: 1; quae anteacta sunt non respicit, Rom. 9: 11; eius et Mundi melioris conditor est Christus, Ioh. 17: 5. Creatio pro ordine in natura constituto, Hebr. 9: 11. Creationis externae opera habent in se imaginem creationis internae, Phil. 2: 15. Creationis Mundi cur plerumque mentio addatur, ubi de Euangelii doctrina agitur, Matth. 13: 35. Creatura per excellentiam homo dicitur, Col. 1: 23. Creatura pro hominis opere, Hebr. 4: 13; pro ordinazione, 1 Petr. 2: 13; pro universo hoc quod conspicimus, Rom. 8: 19. Credere quid sit, Matth. 14: 31, Ioh. 2: 11, 3: 36, 5: 24, 6: 35, 7: 38, 11: 15; de augmento fidei dicitur, Ioh. 13: 19, 19: 35. Credere cum intellectu, Ioh. 2: 22. Credere Euangelio et in Euangelium, Marc. 1: 15. Credere et baptizatum esse ad salutem non sufficit, Rom. 8: 9. Credere Iesum a Deo esse missum et Euangelio credere idem est, Ioh. 17: 21. Credere nocet magis quam prodest iis qui mandata Christi non servant, Ioh. 14: 21. Credere nolentes verbo Euangelii gravissimas

poenas ferent, 1 Petr. 2: 8. Credere nostrum Dei donum est, Luc. 17: 5. Non credere pro non satis credere, Ioh. 4: 48. Credendum nulli magis de Deo quam Deo, 1 Cor. 2: 16.

Credentes eadem bona accipient quae Christus, 1 Petr. 1: 21; eadem via qua Christus ad regnum coeleste perveniunt, Rom. 8: 29; Filio servandos ac vivificandos dat Pater, Ioh. 10: 29. Creditum, ut oportet, privilegia, Marc. 16: 17, Ioh. 14: 12.

Crescens Cynicus quis fuerit, Matth. 7: 6, 2 Tim. 4: 10. Creta ob urbium frequentiam quomodo nominata sit, Tit. 1: 5. Semper fuit valde seditiosa, Tit. 3: 2. Cretae terrae motus accidit gravis Claudio imperante, Matth. 24: 7.

Cretenses mendaces, Tit. 1: 12. Cretensium Sacerdotes qua abstinenter commendati, Rom. 14: 2.

Crimen falsum quasi venenum telum dixit Cicero, Iac. 3: 8. Crimen laesae Maiestatis committebat qui civem Romanum laedebat, Act. 16: 38. Crimina eorum, qui se veritatem iudicis effugerunt, Deum ultorem habent, et quando, Rom. 2: 12; gravia a Deo non condonantur nisi post vitam iam emendari coeptam, Rom. 4: 7; multa dissimulabantur vel leviter puniebantur ante Legem Moses, Rom. 4: 15; priora per vitam meliorem obtiegenda sunt, Apoc. 16: 15; quae nam consensu hominum mortem mereantur, Rom. 1: 32;

tribus modis impune ferunt homines, Rom. 2: 3; vitae ab ipso vivendi genere discrevit Christus, Luc. 3: 13. Criminum cum debitiss pecuniariis similitudo, Act. 7: 60. Criminum recordari dicitur Deus ubi ea punit, Apoc. 18: 5. Criminum atrocium reos indicare tenebantur Iudei, celantibus vero dirae imprecabantur, Ioh. 11: 57. Graviorum rei quomodo habiti in primitiva Ecclesia, 2 Cor. 2: 6.

Crispus Archisynagogus, Act. 18: 8, 1 Cor. 1: 14.

Crux pro quovis incommode rum genere, Matth. 10: 38. Crucis aut patibuli poena apud Hebreos non erat, Gal. 3: 13. Poena Romani iuris, Matth. 10: 38, 27: 23, Ioh. 18: 32. Etiam Persis usurpata, Matth. 10: 38. Supplicium ignominiosissimum, Matth. 10: 38, 27: 23, Gal. 3: 13, Phil. 2: 8. Poena latronum, Matth. 27: 38. Crux complementum est status hamilis Christi, 1 Ioh. 4: 3. Arbor semper fructifera, Apoc. 22: 2. Christo irrogata tanquam seditionis auctori, Matth. 27: 26. Iuncta Euangelio Iudeos offendit, Rom. 9: 3p. Crux Christi causa nobis optimarum actionum, Apoc. 22: 2; fundamentum praedicationis, 1 Petr. 2: 24; imperatorio more praetulit titulos gentium nondum quidem subactarum sed brevi subigendarum, Matth. 27: 37. Crux dicitur quicquid Christi causa ferimus, Gal. 4: 11. Crucis evitandae causa Iudaismus et Philosophica instituta

ta a quibusdam inventa sunt in Ecclesiam, 2 Tim. 2: 17. Crucis mors lenta, Ioh. 19: 31. Crucis sermone gentes ad Deum convertuntur, Apoc. 22: 2; plures quam Philosophorum dogmatibus ad probitatem perducti sunt, 1 Cor. 1: 20. Crucem nostram nos portare debere post Christum conspicuo signo adumbratum in Simone Cyrenaeo, Matth. 27: 32. Cruce intelligitur doctrina cruce sancita, Eph. 2: 16.

**Crucifigere** iterum Christum quid sit, Hebr. 6: 6, 10: 29. Crucifigendus crucem prius portabat, Matth. 27: 32. Crucifixorum corpora aliquandiu in crucibus servabantur ostentui, Matth. 27: 58.

**Crucifragium** poena distincta a cruce, Ioh. 19: 31.

**Crystallus** puritatem denotat, Apoc. 21: 11.

**Crystallinis** honor quidam habetur sollicite tractando, 1 Petr. 3: 7.

**Cubicularii** quale officium, Aet. 12: 20.

**Calmen** unde dicatur, 1 Cor. 3: 12.

**Culpae** impiorum aggravatio pios consolatur, Ioh. 15: 23.

**Culpae** vestigia post emendationem quotidie opus habent Divina miseratione, Luc. 17: 7. Culpam auget quod mente diversum dictante homo consentiat peccato, Rom. 7: 20. Culpam suam agnoscere expedit homini etiam post annuntiationem remissionem, Luc. 15: 21.

**Cultro** Levitico cur sermo Dei comparetur, Hebr. 4: 12.

**Cultus** Dei non in donis et victimis sed in pia ac recta

voluntate situs est, Matth. 5: 23; omnis per iuramentum exprimi solet, Rom. 14: 11; quis optimus dicatur Pythagoreis, Matth. 5: 48. Cultus falsorum Numinum cur illicitus, 1 Petr. 4: 3. Cultus Israëlitarum ab Assyriis deportatorum præparatio ad Euangelium, Hebr. 13: 15. Cultus Leviticus nimirabilis erat, Hebr. 8: 5. Eius pars præcipua circa altare victimarum versabatur, Hebr. 13: 10. Eum Deo esse gratissimum, error inutilis, Hebr. 9: 9. Cultus tenuitate in Christo non offendebantur Samaritæ, Ioh. 4: 42. Cultum omnem externum in rebus mediis esse, dogma Christianismo multum nocens, Matth. 24: 11. Cultum peragere, Act. 9: 6. Cultum unius Dei soli ferme Iudei profitebantur, Luc. 7: 5. Cultu corporeo cur Deus nec per se nec præcipue delectetur, Ioh. 4: 24, 16: 3.

Cultura animae culturae agri comparata, Ioh. 15: 1.

**Cumanus** Iudeorum Procurator, Matth. 24: 7.

Cupiditas per Evam signata, Iac. 1: 15; de se nil nisi pravum producere potest, 1 Ioh. 2: 16. Odiorum et dissidiorum causa, Iac. 4: 1. Cupiditates carnis cur Legi subiici nequeant, Rom. 8: 7; fraenum si absit ducunt ad peccatum, Rom. 6: 12; pabulum morti præbent ipsum hominem, Rom. 7: 5; pugnant cum bono animae, 1 Petr. 2: 11. Cupiditates a Deo alienas fugare a nobis debemus, Hebr. 11: 34. A cu-

cupiditatibus suis nebulones,  
 a ventis nebulae agitantur,  
 2 Petr. 2: 17.  
 Cura pietatis nobis omnino  
 necessaria, Luc. 10: 42. Cura  
 sequitur crescentem pecuni-  
 am, Matth. 19: 22. Curam  
 atque tutelam Dei singularem  
 suis Christus precatur, Ioh.  
 17: 15. Curam nimiam rerum  
 corporalium Christus impro-  
 bat, Matth. 8: 22, Luc. 12: 15.  
 Curam nostri Deus agit, 1  
 Petr. 5: 7. Curae leves lo-  
 quuntur, ingentes stupent,  
 Apoc. 11: 15.  
 Curiosi hominis descriptio,  
 Luc. 24: 12. Curiosi quam  
 studiose fugiendi, 2 Thess. 3: 2.  
 Curiositas humani ingenii  
 quaenam sit, 1 Thess. 5: 1.  
 Eidei cedere debet, 2 Petr.  
 3: 16. Curiositatis humani  
 ingenii exemplum in Petro,  
 Ioh. 21: 20. Curiositati in-  
 servire non vult Deus poten-  
 tiam suam, Luc. 23: 8.  
 Currere cursum, Hebr. 12: 1.  
 Currus Dei et Christi nubes  
 est, 1 Thess. 4: 17.  
 Cursus laborem magnum et  
 assiduum significat, Act. 20:  
 24. Cursus naturae, Iac. 3: 6.  
 Cuspis Fadus Iudeae Prae-  
 ses Theudam impostorem ca-  
 pite plectit, Matth. 24: 5.  
 Custodia pro custodibus,  
 Matth. 27: 65. Custodia erat  
 sexaginta militum, Matth. 27:  
 65; Romanorum militum ad  
 templi praesidium missa pa-  
 rebat Sacerdotibus, Matth.  
 26: 45, 27: 65; salvo tamen  
 Praesidis honore et actorum  
 relatione, Matth. 28: 11.  
 Custodes in Templo etiam  
 nocte vigilabant, Apoc. 3: 3.  
 Cybeles nomine quid intelli-  
 git Varro, Rom. 1: 25.

Cylonium piaculum, Matth.  
 27: 25.  
 Cymbala pleraque ex argento,  
 1 Cor. 13: 1.  
 Cynici incestum putabant rem  
 medium, 1 Cor. 5. Cynicum  
 agere quid sit, 1 Cor. 13: 5.  
 Cyprianus martyr audita dam-  
 natione sua Deo gratias egit,  
 1 Petr. 3: 15. Cypriani iudicium de lapsis recipiendis,  
 Hebr. 6: 6.  
 Cyprns et Cyrene Aegyptio  
 regno diu connexa, Act.  
 11: 20. Cypro qui praeverat  
 quomodo appellatus, Act.  
 13: 7. In Cypro multi erant  
 Iudei Apostolorum tempore.  
 Cypselidae et Bacchiadae Co-  
 rinthi genere nobiles, 1 Cor.  
 1: 26.  
 Cyrenaica quam multis Iudeis  
 frequentata, Act. 6: 9.  
 Cyrus Christi figura, Rom.  
 11: 26. Non fuit idololatra,  
 Eph. 3: 10. Iudeeos in pa-  
 triam restituit. Cyri caput  
 demissum in utrem plenum  
 sanguinis, Apoc. 16: 6. —  
 Cyri iunioris liberalitas erga  
 Praesides provincias bene  
 administrantes, Matth. 25: 21.

## D.

Daemon religatur et conclu-  
 ditur ne noceat, Apoc. 20: 3;  
 terrenis curis se admiscere  
 solet, Iac. 3: 15. Daemonis  
 nomen cur ab Hellenistis  
 Spiritibus noxiis tantum tri-  
 butum sit, Matth. 4: 24.  
 Daemones aves appellantur a  
 Iudeis, Matth. 13: 19. Do-  
 minium usurpant in Iudeeos  
 et Christianos Apostatas;  
 Marc. 5: 10. Fugabantur prius  
 nomine Dei Israelis, nunc  
 nomine Iesu Nazareni, Matth.

12: 27, Luc. 10: 17. Locis desertis gaudent, Matth. 12: 43, Apoc. 18: 2. Multi saepe unum hominem obsident, Luc. 8: 2. Nisi humana aut bestiarum corpora obsideant, in aere ferme vagantur, Luc. 8: 31. Per nomina falsorum Deorum homines a vero Deo abducunt, 1 Cor. 10: 20. Se saepe in varias formas transformant, 2 Cor. 11: 14. Terreni suggestus appetitus crassiores, aerei vero subtiliores, Eph. 2: 2. Unde multa praedicere et stupenda edere possint, 1 Cor. 12: 2.— Daemonum genera multa, 2: 2. Apparentium species tactum non patitur, Luc. 24: 39. Daemonum legio, Luc. 2: 13. Daemonum princeps Deus huius seculi cur vocetur, 2 Cor. 4: 4. Cur Pater generis Diabolorum, Ioh. 8: 44. Ipse Adamum non decepit sed aliquis ab eo submissus. Satan et Diabolus eximie dicitur, Matth. 25: 41. Daemonum principis vi ac potestate pro ultimo remedio incantatores adversus malos Spiritus atabantur, Matth. 12: 24. Daemonas aliorum Daemonum vi coactos aliquafacere, suppositio Pharisaeorum a Magis accepta, Matth. 12: 25. Daemonas morbos hominibus immittere opinio Iudeorum vetus, Luc. 13: 11. Daemonia subiiciuntur cuilibet credenti, Marc. 16: 17. Eorum carcer ubinam sit, Luc. 8: 31. Daemoniorum imperii casus, Luc. 10: 8. Daemoniaci plerumque furore simul corripiantur, Marc. 5: 15, Ioh. 10: 20. Ner-

vorum convulsiones perpeti solent, quas sequitur oris despumatio, Marc. 1: 26. Quidam per intervalla vexantur a Daemone, Marc. 9: 25.

Dalmatia Italiae obiacet, 2 Tim. 4: 10.

Damascus sub Arabum erat regno Pauli tempore, 2 Cor. 11: 32, Gal. 1: 17. Prima gentium, cui Paulus Euangelium annuntiavit, Gal. 1: 17. Commorabantur ibi multi Christiani, Act. 9: 19.

Damnare in alio non debet quis, quod sibi permittit, Ioh. 7: 24. Damnatur se vir potens, qui furenti plebi serviliter morem gerit, Ioh. 19: 4. Damnasse mundum Noë cur datur, 2 Petr. 2: 5. Damnari nemo poterat Lege Mosis nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19. Damnati apud Iudeos et Romanos ad supplicium ducebantur extra urbem vel castra, Matth. 27: 32. Eorum corpora non aliter sepeluntur, quam si fuerit petitum et permissum, Matth. 27: 58. Damnatorum ad bestias sors erat omnium infama, 1 Cor. 4: 9.

Damnatione cur pro morte datur, Rom. 5: 16. A damnatione rei statim sacris veseci Hebraeis non licebat, Ioh. 18: 28.

Damnum ad tempus facere maximum interdum est lucrum, Luc. 21: 18; intelligitur post subductas rationes, Luc. 21: 18; non accipit qui melior fit, 2 Cor. 7: 9; semper metuendum est, Matth. 24: 42; unde aestimandum sit, Luc. 6: 35.

Dan

Dan tribus ad unam familiam  
Hussim recidit, quae et ipsa  
ante Esdrae tempora bellis  
interiit, Apoc. 7: 5.

Daniel Christi figura, Apoc.  
5: 5. Ab Angelo tempus  
inquisivit liberationis per  
Christum, 1 Petr. 1: 11.  
Praedixit eversionem Hie-  
rosolymorum per Titum,  
Matth. 24: 15. Eodem tem-  
pore ad Danielem foveae  
leonum inclusum venit Da-  
rius, quo mulieres ad Chris-  
ti sepulchrum, Luc. 24: 1.  
Danielis encomium, Matth.  
24: 15. Obsignatio in leo-  
num spelunca imago fuit  
obsignationis corporis Chris-  
ti in sepulchro, Matth. 27: 66.  
Oracula Christi tempora spec-  
tantia Iudeis non Chaldaeis  
tradita sunt, Matth. 2: 1.  
Vaticinium de imperio ae-  
terno in Christo impletum  
est, Act. 10: 36. Danielis  
versio Graeca Theodotionis  
est, non LXX, Matth. 24: 15.  
Dare pro promittere daturum,  
Ioh. 13: 3, 17: 2. Dandi  
verbum saepe cum effectu  
intelligitur, Ioh. 6: 37, 65,  
17: 2, 11; interdum sine ef-  
fectu, 2 Cor. 6: 1, 10: 5.  
Dat qui per alium dat, Ioh.  
6: 11. Dare corpus dicitur  
qui vexandum aut occiden-  
dum praebet, Ioh. 6: 51.  
Dare se Christo est credere,  
Ioh. 6: 45.

Daricorum nomen unde,  
Matth. 22: 20.

David quare appellatus πα-  
τριάρχης, Act. 7: 8. Christi  
typum gessit, Matth. 1: 22,  
26: 38, 27: 11, Luc. 24: 26,  
Ioh. 10: 11, 13: 18, 15: 25,  
18: 1, 8, 19: 24, Act. 2: 26,  
Rom. 15: 3, Hebr. 1: 3, 2: 12.

Annis ferme quadraginta re-  
gnavit, Act. 13: 20. An  
Absalomo veniam dederit,  
Matth. 27: 15. Convivia gen-  
tilitia semper Bethleemi ce-  
lebrare solitus erat, Ioh.  
7: 42. Cur labi permissus,  
1 Tim. 1: 16. Panes propo-  
sitionis comedendos a quo  
acceperit, Marc. 2: 26. Quos-  
nam Reges et gentes sube-  
gerit, Luc. 1: 33, Hebr. 11:  
33, Apoc. 22: 16. Quomo-  
do distribueret Sacerdotum  
funciones, Act. 1: 25. —  
Davidis dominus nemo potest  
esse nisi coelestis et aeter-  
nus, Hebr. 7: 17. Davidis  
filius Christus dicitur, Matth.  
1: 1, Ioh. 7: 42. Davidis  
liberatio a vi Saulis figura  
liberationis a corpore pec-  
cati, mundo, morte, Dia-  
bolo, Luc. 1: 71. Pugna cum  
Goliatho et evectio in reg-  
num cuius rei figura fuerit,  
1 Cor. 1: 28. Eius sepulchri  
locus, Act. 2: 29. Davidis  
oris Spiritus Sanctus quis-  
nam, Act. 4: 25. Davidis  
urbs solium Messiae promis-  
sum; Luc. 24: 47. Davidi la-  
cernam dedisse dicitur Deus,  
multo post mortem eius tem-  
pore, Gal. 3: 18.

Debere quis proprius, quis im-  
proprius dicatur, Rom. 15: 27;  
servi Dominis possunt non  
quidem civiliter sed natura-  
liter, Phil. 19.

Deborae hymnus qualis, 1  
Cor. 14: 26.

Decalogus Angelis tribuitur,  
Ioh. 12: 29. Non omnia deli-  
cta, quae lex civilis, pu-  
nit, sed in quoque genere  
summa tantum comprehen-  
dit, Matth. 5: 27, 33. De-  
calogi praeceptorum divisio  
et

et differentia, Eph. 6: 2. Decem homines facere Ecclesiastem Matth. 18: 17. Decembbris dies 25 ex instituto Ecclesiae Romanae habetur pro natali Domini, Luc. 2: 8. Deceptores quinam perniciosissimi, 1 Ioh. 2: 21. Decimae Pharisaei etiam ea subiiciebant quae controversi iuris erant, Matth. 23: 23, Luc. 18: 12. Decimam de praeda Deo dare mos vetustissimus, Hebr. 7: 2. Decimas accipere a popularibus alicuius dignitatis est, Hebr. 7: 5. Decretum Dei dicitur esse definitum de eventu, non de actionibus hominum, Luc. 22: 22. Decretum Dei de Christo exaltando, Luc. 24: 26, Ioh. 3: 14; de vocatione gentium Deus per Iesum apernit, Act. 10: 36. Decretum Dei benevoli de piorum malis, Hebr. 12: 6. Decretum Dei Patris generale quid, Ioh. 6: 39. Decreti Divini in mysteriorum revelatione aequitas et sapientia, Matth. 11: 26; peremptorii exemplum, Luc. 10: 20, Hebr. 3: 19. Decreto, excludente omnem actum humanae voluntatis, numerus servandorum non est definitus, Luc. 13: 24. Decreto non parum ponderis adfert concors sententia, Act. 15: 24. Decreta Dei diversi sunt generis, Luc. 2: 34, Eph. 1: 5. Decreta firma et immutabilia Deo soli tribuuntur, Ioh. 6: 6. Decreta Apostolorum qualia comparatione praceptorum Mosis, Act. 16: 4. Decmandi vox ad res et ad

personas refertur, Hebr. 7: 5. Decumatio legionum monstrat quid omnes meruerint, Luc. 13: 2. Decuriones, Matth. 27: 57, Luc. 19: 47. Decurionum primi quomodo appellati et quot in singulis civitatibus, Act. 13: 50. Decurrere laborem, Hebr. 12: 1. Defensio etiam est ubi factum negatur, Act. 22: 1. Defensio ab ultione differt, Matth. 5: 39. Armata adversus publicam potestatem illicita est, Matth. 5: 40, 26: 52. Defensioni quando silentium praestet, Matth. 26: 63. Deficientes voluntarie a fide Christiana per nullas victimas iuvabuntur, Hebr. 10: 27. Defectio a Christianismo quantum sit peccatum, Hebr. 6: 6. Cui rei comparetur. Defectionis initium desertio conventus, Hebr. 10: 25. Defectores fieri possunt qui iam acceperunt Spiritum Sanctum, Hebr. 6: 6, 10: 29. Deiotarus a Senatu Romano Rex appellatus, Act. 17: 7. Ei in multa senectute urbem condenti quid dictum fuerit, Matth. 20: 6. Deletorum e libro vitae nulla habebitur ratio, Apoc. 20: 12. Delicati quinam vocabantur, Rom. 2: 1. Deliciis studentes pietatem negligunt, Heb. 13: 9. Delictum facere dicitur qui causam delinquendi dat sua culpa, Marc. 10: 11. Delicta minora sacrificiis expiabantur, maioribus mulcta aut verbera indicebantur, maximorum poena mors erat apud

apud Hebraeos, Luc. 6: 22,  
15: 2. Delicta parentum  
etiam suppliciter agnoscere  
praecipitur Hebraeis, Matth.  
27: 25. Delictorum tria ge-  
nera, infotrnia, peccata,  
iniuriae, Luc. 23: 34.

Delirandi vox cui rei propria,  
Luc. 9: 62.

Demas quale nomen, et cuias,  
Col. 4: 14, 2 Tim. 4: 10.

Demetrius Rex ius confugii  
concessit Templo Hierosoly-  
mitano, Matth. 24: 15. Eius  
insolentia, cum Diis se aqua-  
ret, coelitus notata, Matth.  
27: 51. Demetrii apud Li-  
vium poenitentia quae, Act.  
25: 11.

Democritus interfectores ma-  
leficorum innocentes pro-  
nuntiat, Matth. 5: 43.

Demonstratio Spiritus et vir-  
tutis, quae erat in Apostolis,  
omnibus demonstrationibus  
praestat, 1 Cor. 2: 4.

Denarius diurnum est stipen-  
dium, Matth. 20: 2, Apoc.  
6: 6. Est nummus quo tri-  
buta solvi solebant, non tri-  
buti modus, Matth. 22: 19.

Dendrophori, professio gen-  
tilitia, Apoc. 13: 17.

Dentes leonis, proverbiale  
est, Apoc. 9: 8.

Dentibus frendere, gestus ve-  
hementer irascentium, Act.  
7: 54.

Depellere a communione vel  
de Ecclesia, Luc. 6: 22.

Deponere eius est proprie qui  
dominium rei habet, Luc.  
23: 46.

Depositum cur vocetur Eu-  
angelica doctrina, 1 Tim. 6: 20.

Depositum duplex, Dei apud  
nos, et nostrum apud Deum,  
2 Tim. 1: 12. Depositum  
qui abnegant infames sunt

apud omnes gentes, 1 Tim.  
1: 18.

Deprecatio humiliis Deo magis  
placet quam externa sancti-  
monia cum confidentia su-  
perba, Luc. 18: 14.

Deprecatores quid facere so-  
leant, Luc. 23: 34, Philem.  
1, 2.

Deputationis arborum usus,  
Ioh. 15: 2.

Descendere dicuntur, qui ab  
Hierosolymis mare versus  
eunt, Act. 24: 1, 25: 5. E  
coelo dicitur Christus, quia  
a Deo singulariter missus est,  
Ioh. 6: 38, 41. Deus dicitur,  
quoties magni aliquid dictu-  
rus est aut facturus, Apoc.  
10: 1. Descendere in aby-  
sum, Luc. 8: 31.

Descentium a Divinis le-  
gibus descriptio, Rom. 1: 31.

Desertum comparate pro op-  
pidis minoribus et provin-  
ciis, Apoc. 12: 6. Ge-  
hennae aliquando respon-  
det, Hebr. 3: 17. Deserta  
Pseudo-Christorum et impos-  
torum refugio, Matth. 24: 26.

Desertores civilis societatis  
cur Christiani dicti fuerint,  
1 Petr. 4: 4. Desertorum  
a Legis professione apud Iu-  
daeos poena, Matth. 26: 28,  
Luc. 6: 22.

Desiderium bene vivendi non  
sufficit ad salutem, 1 Ioh.  
3: 7, 18.

Desideria maxime naturalia  
quaenam sint, Matth. 26: 41;  
naturalia vivendi, evitandi  
dolorem et probra, in Christo  
fuere, Ioh. 12: 27.

Dencalion Noae comparatur,  
Matth. 24: 39.

Devovendi se formula fre-  
quens in Veteri Foedere,  
Matth. 26: 74. Devovendi

se et liberos mos vetus fuit,  
Matth. 27: 25.

Deus cur solus sapiens dicatur, Rom. 16: 27. Dicitur Christi Deus et Pater eximie, et per ipsum noster, Rom. 15: 6. Esse dicitur ubi maxime mira operatur, 1 Cor. 14: 25. Est immutabilis etiam si consiliorum eius exitus conditionate suspendatur, Luc. 7: 30. Est invisibilis, Ioh. 1: 1, 1 Ioh. 4: 12. Est ubique, Ioh. 4: 21. Fidelis in comminationibus et promissis, 2 Tim. 2: 13. Figulus dicitur Platoni, Rom. 9: 21. Formam humanae similem non habet, nedum peiorum animalium, Rom. 1: 23. In coelo cur potius esse dicatur quam alibi, Matth. 5: 16. Non est surdus ad iustas preces, Ioh. 9: 31, Iac. 1: 5, 5: 16. Nostra opera beatior fieri non potest, Luc. 17: 7, Act. 17: 25, 1 Tim. 1: 11. Omnia Dominus, piorum Deus, Luc. 1: 68. Patrem quo sensu se dicat, Luc. 3: 38. Pater Spirituum cur dicatur, Act. 17: 25. Prodigus non est potentiae suae, Luc. 23: 8. Qua nota distinguntur a Diis falsis, Act. 14: 15. Quomodo membra habere dicatur, Matth. 8: 11. Quomodo dicatur nobiscum esse, Matth. 1: 22. Quo sensu dicatur Deus alicuius, ac nominatim Abrahami, Isaaci et Iacobii, Matth. 22: 32, Rom. 1: 8, Hebr. 11: 16, Apoc. 21: 7. Non vocatur Deus cuiusquam ante vitae huius exitum, Matth. 22: 32.

Deus ad affligendos bonos et malos quorum opera utatur,

Apoc. 9: 11. Ad calculos vocandus non est, Luc. 17: 7. Alia vult praecedanea alia consecutanea, Luc. 2: 34. Alternis beneficia praestat, et officia exigit, Matth. 13: 58. Ante Christi tempora neminem admisit ad arcana sua pernoscenda, 1 Cor. 2: 16. Arcana sua non revelat nisi se amantibus, id est, inquietibus, 1 Cor. 2: 9. Ario-lationes novit in veri testimonium trahere, Matth. 2: 1. Bene utenti datis dat plura, Act. 10: 3. Beneficia sua cumulatius implet quam verba ferunt, Matth. 11: 5, Marc. 8: 31, Act. 15: 16. Beneficiorum suorum rationes nemini reddere tenetur, Rom. 9: 1, 11: 36, Hebr. 2: 4. Christum, Mosem et Asorenem quo sensu dicatur fecisse, Hebr. 3: 2. Cordis munditiem ut efficit, ita et laude et praemiis prosequitur, Rom. 2: 28. Cum foenore redditurus est piis si quid eorum ad tempus interit, Luc. 21: 18. Cum ignoroscit, causas primarias et finales habere solet, 1 Tim. 1: 16. Cur ex unius semine totum genus humanum produxerit, Act. 17: 26. Cur omnibus bene velit, 1 Tim. 2: 5. Debitor noster non est nisi ex misericordi promissione, Luc. 17: 7. Deserit qui ipsum deserunt, Rom. 1: 24. Est in nobis per operationem, nos in Deo per obedientiam, 1 Ioh. 4: 13. Etiam in animis regnat, Luc. 7: 14. Exhibere potest quae non conspicimus, Hebr. 11: 3. Facile efficit difficilima quaeque, Marc. 10: 27.

Fecisse dicitur quod facere decreverat; Hebr. 2: 10. Flagitiis exaequat poenas, Math. 23: 35, Ioh. 3: 17. Hominem totum sibi poscit, Matth. 6: 33, 1 Cor. 6: 20, Apoc. 3: 2. Homini iram cum remittat, non statim omnia tolluntur: quae meditationes aut poenae temporalis rationem habent, Luc. 1: 18. Homines cur creaverit, 1 Cor. 8: 6. Homines singulos curat, animantium vero tantum genera, Iac. 4: 4. Honorem suum extraneo non concedit, Ioh. 5: 23. Idolatriam dissimulasse curdatur, Act. 17: 30. Illustrat eos, qui vitiis suis non patrocinantur, Ioh. 7: 17. Inevitabiles nobis non inicit necessitates ad peccandum, Iac. 1: 13. In nobis coronat sua dona, Luc. 19: 16. In nobis summa benignitate sevit vita melioris studium, Luc. 17: 7. Interpretatur facta et dicta hominum non ut ipsi volunt, sed ut aequum est, Matth. 23: 29. Ipse solus scit quid sae bonitati ac severitati conveniens sit, Rom. 9: 17. Iuste agit cum omnibus imperiis et hominibus, Apoc. 16: 5. Libera vult obsequia non coacta, Act. 26: 19, Apoc. 22: 11. Magna prudenteria curavit ut novae terrae patescerent, gente aliqua exundare incipiente, Act. 17: 26. Meminisse populi sui quando dicatur, Luc. 1: 54. Mens aeterna et optima cum sit, mentem potissimum spectat, Rom. 2: 28, 10: 12. Multis unius pii hominis causa benefacit,

Act. 11: 14. Natura Dei ex operibus, doctrina ex praedicationibus cognoscitur, Rom. 1: 21. Neminem excludit, Act. 28: 30. Nil frustra facit, 2 Tim. 3: 16. Non fallit, si nos eum non fallimus, Gal. 3: 20, Hebr. 6: 18, 10: 23. Non ignoravit saturos qui veri doctrinam crudeli odio insectarentur, Luc. 22: 22. Non tantum de actionibus, sed et de cogitationibus et consiliis hominum iudicat, Hebr. 4: 12. Non tantum se bonum ostendit, sed et bonos facit sibi credentes, Rom. 3: 26. Non omnes quos indurat, in perpetuum indurat, Rom. 11: 8. Nos prior dilexit, Ioh. 3: 16. Nos vocavit, 1 Petr. 2: 9. Omnia fecit nostri causa, 1 Tim. 1: 2. Omnium salutem desiderat, sed impiorum intima studia vult detegi, Luc. 2: 34. Deus omnia efficere potest in usum confidentium, Marc. 9: 23. Operatur in nobis et velle et perficere, Phil. 2: 13. Patitur interdum ad tempus amicos suos improborum iniuriis vexari, Luc. 18: 7. Poenitentiam non omnibus qui petunt, sed quibus vult, concedit, Act. 8: 22. Penas luentibus impiis virtuti sua praemia conservat, Luc. 17: 29. Pravorum hominum facta sua dispensatione dirigit, Matth. 27: 9. Promissionibus cur addiderit iusserandum, Hebr. 6: 13. Opifex mundi, Apoc. 14: 8. Pulchrum creavit mundum, sed caducum, Rom. 8: 20. Qua conditione det Spiritum suum, Rom. 8: 11. Quan-

do

do adscendere , quando descendere dicatur , Act. 7: 34. Quando alicui adesse dicitur , Ioh. 3: 2. Quia omnipotens est , effectum dat quod vult , Act. 4: 28. Quid in homine respiciat , Matth. 20: 16. Quomodo dispensationes suas temperet , Matth. 11: 25. Quomodo nos confirmet , 1 Cor. 1: 8. Quos pro filiis habeat , Rom. praef. Quot modis voluntatem suam patefaciat hominibus , Matth. 1: 20. Repensat bona et mala facta , Hebr. 11: 4. Rimulis quibusdam penetrare solet in aulas sibi aliquin nimium paeclusas , Luc. 8: 3. Saepe ea mala cur permittat ad quae homines sua sponte feruntur , Matth. 24: 6. Scrutator cordium solus est , Marc. 2: 7 , Luc. 16: 15 , Act. 1: 24. Semper cum vivat , semper etiam poenas sumere potest , Hebr. 3: 12. Semper et ubique adest piis , Act. 7: 29 , 17: 17 , Iac. 1: 17. Semper operatur , Ioh. 5: 17. Se diligentes non potest non summe diligere , Rom. 8: 28. Spiritum suum dat , ut arrhabonem vitae aeternae securae , Rom. 8: 11. Spiritu suo facit , quod homines verbis et exemplis , Rom. 16: 25. Statim exaudit , at non statim dat , 1 Ioh. 5: 15. Sub qua conditione orandus sit , Rom. 1: 10. Summum bonum paecepta sua serpentibus non dat , Rom. 8: 13. Tarditatem supplicii gravitate compensat , et cur , Matth. 23: 32. Temporibus ultionis puniendorum mentes occaecat , Matth. 24: 16.

Ubi plus contulit , plus etiam exigit , Rom. 3: 20. Verbum suum apud nos , nos spiritum nostrum apud Deum depositum , 2 Tim. 1: 12. In Veteri Testamento omnia per Angelos , in Novo per Christum maxima , minora per Angelos exsequitur , Apoc. 5: 2. Ultra vires neminem tentat , 1 Cor. 10: 13. Deus conspicitur in operibus , et apertissime in Filio , 1 Tim. 1: 17. Cur clementem et beneficum se ostendat per et propter Christum , Eph. 1: 6. Cur Iudeis permisit de Christo agere quae vellet , Act. 2: 23. Cur sanare non velit nisi in Christum credentes , Rom. 9: 19. Cur voluerit prophetias impleri in Messia magis ad verba , Act. 2: 25. Iesum resuscitando e mortuis maximum eius doctrinae testimonium paeebuit , Act. 17: 31. In Christo aestimatus est triginta siclis a Pontificibus , Matth. 27: 9. In Christo restituit domum Davidis , Act. 15: 16. Per Christum ostendit et potentiam suam ad homines convertendos et sapientiam , 1 Cor. 1: 24. Per Christum regnat semper , ibi vero eximie ubi libere paeeditur Euangelium , Col. 4: 11 , Apoc. 11: 15. Per Filium noscitur , Ioh. 5: 37. Post Christum missum noluit aliam salutis esse viam quam per Christum , Act. 11: 14 , 2 Ioh. 9. Tempora Messiae ob oculos habuit in omnibus actionibus prisci seculi , 1 Cor. 10: 11. Voluntatem suam nobis per Christum tes-

testatam fecit, 1 Cor. 2: 1. Deus cur exiguum terram de-  
derit Iacobi posteris, et  
primum decem, deinde duas  
tribus spargi siverit in oras  
longinquas, Act. 15: 18. A  
Iudeis desertus vicissim ip-  
pos abdicavit a tutela sua,  
Rom. 3: 5. Fecit in Iudeis,  
quod fieri solet in rationi-  
bus putandis, Rom. 9: 28.  
Id perinde aestimat quasi  
secum iurgati essent Israë-  
litae altercantes cum Mose  
et Aarone, Hebr. 3: 8. Is-  
raelitas eximia quadam sem-  
per prosequitur misericor-  
dia, Luc. 1: 55. Iudeos  
invitare voluit ad obedien-  
tiam Euangelii etiam exem-  
plo Gentium barbararum,  
Math. 24: 14. Propitium se  
ostendebat populo, praesen-  
tiae suae signum ostendendo  
inter Cherubinos, Hebr. 9: 5.  
Quibus temporibus et modis  
Hebraeorum Patribus locutus  
fuerit, Hebr. 1: 1. Se  
saepe clementem Israëlitis  
ostendebat propter Abraha-  
mum, Isaatum et Iacobum,  
Eph. 1: 6.

Deus postresurrectionem suam  
Christus primum appellatus  
fuit, Ioh. 20: 28. Deus nun-  
quam vocatur Christus a Pau-  
lo ubi Patris est mentio,  
1 Cor. 7: 6. Dei nomen  
Patri, Domini Filio tribuit  
Paulus cum de utrisque lo-  
quitur, Rom. 9: 5. Dei no-  
minis duplex significatio,  
Rom. 3: 29.

Deus nullus apud Romanos  
colebatur, nisi ex decreto  
Senatus, Act. 16: 21, Apoc.  
17: 3. Deus regnavit, in Psal-  
mis semper aliquid magnum  
significat, Apoc. 19: 6.

Dei actiones non videmus;  
sed ex operibus cognoscim-  
mus, Rom. 1: 20. Arbitru-  
eius liberrimo miracula dis-  
pensantur, Luc. 4: 26. Be-  
neficentia eius summa tem-  
poribus Apostolorum unde  
maxime intelligi possit, 1  
Cor. 14: 26. Bonitas in dis-  
simulandis et transmittendis  
peccatis, Rom. 3: 25. De  
potentia eius dubitant, qui  
Deum nihil aliud esse quam  
ipsam naturam putant, Rom.  
4: 21. De essentiali eius  
praesentia opiniones variae,  
Act. 17: 27. Dona eius fi-  
nem nesciunt, Marc. 16: 17.  
Eius filii sunt omnes homi-  
nes, ortu et animo, Luc.  
15: 19, Act. 17: 28. Honor  
eius ne ullo nostro facto  
laedatur, cavendum, 1 Cor.  
10: 31. Honor eius purissi-  
mus in quo cultu situs sit,  
Act. 17: 29. Eius in homi-  
nes benevolentia, Matth. 25:  
41, Ioh. 6: 45, Act. 14: 17.  
Eius iudicium cur nemo ef-  
fugere possit, Rom. 2: 3.  
Iudicii eius adversus Pha-  
raonem ratio, Rom. 9: 17.  
Iudicia eius quaenam dicantur,  
Matth. 5: 22. Iudicia  
eius atrocia cur maxima be-  
neficia praecedant, Act. 2: 16.  
Laudes canendo solebant  
pronuntiari, 1 Cor. 14: 15.  
Maiestas eius maxime con-  
spicitur in operibus naturam  
superantibus, Ioh. 11: 40,  
1 Cor. 4: 20. Mandatum  
decretis Sapientum praepo-  
nendum est, Act. 11: 3. De  
misericordia eius nunquam  
desperandum, 2 Cor. 2: 11.  
Dei nomen cum possessivo  
casu adiuncto quid signifi-  
cat, Matth. 22: 32. In ver-  
bis

bis saepe subintelligitur, Matth. 17: 23. Gentibus in cognitionem, et Iudeis vulgo pronuntiare non licebat, Act. 17: 23, Iac. 5: 12. Τέρπαγοματος cur Iudei pronuntiare desierint, Matth. 22: 44. Quamque varie a variis gentibus expressum fuerit, ibid. Dei osores quinam recte dicantur, Rom. 1: 30. Dei proprietates omnes ex solo foedere Sinaitico metiebantur Iudei, Luc. 15: 2. Regnum hic inchoatur, consummabitur post resurrectionem, Act. 8: 12. Dei res dicuntur quae eximiae sunt, Act. 7: 20. Dei sumus iure creationis et redemptionis, Ioh. 17: 9, 1 Cor. 6: 20. Verbum exemplar hominis, Ioh. 1: 10. Verbum eius et Spiritus dicuntur membra, pignora et instrumenta Dei Latinis, Ioh. 1: 3. Dei efficaciter agentis signum, Act. 4: 31. Eius epitheta, Eph. 1: 17, 1 Tim. 6: 15. Dei est omne quod possumus, Luc. 17: 7. Dei est incrementum dare plantatis et rigatis, Marc. 16: 20, 1 Tim. 2: 4. Dei proprium est dimittere peccata, Marc. 2: 7.

Dei bonitas; caet. Vide Bonitas Dei.

Dei cultus, vide Cultus Dei.

Dei sedes dicitur Coelum tertium, vide Coelum tertium.

Deo credere minoris non constat quam Christo credere, Rom. 9: 32. Deo credit qui Christo credit, Hebr. 3: 12. Deo cur honos debeat, Rom. 1: 21, Eph. 1: 6. Deo fidendum, non vero divitiis, 1 Tim. 6: 17. Deo gloriam

dare quis dicatur, Rom. 4: 20. Deo in perpetuum sepositi abstemiam vitam vivere iubentur, Luc. 1: 15. Deo nitendum et Deo omnia accepta ferenda, Rom. 3: 27. Deo omnes non sunt exosi, qui in incommodis versantur, 2 Cor. 1: 4. Deo omnia esse possibilia, etiam gentibus cognitum, Matth. 19: 26. Deo omnia possibilia esse quo sensu dicatur, Luc. 1: 37. Deo Patri ut principi causae tribui solet resurrectio Christi, Rom. 8: 11. Ei per mortem Christi quomodo reconciliati simus, Rom. 5: 10. Deo quae competit verba, sensu quodam subordinato interdum hominibus tribuntur, 1 Tim. 4: 16. Deo quae in Veteri Testamento, eadem Christo in Novo tribui solent, 1 Ioh. 1: 52, Apoc. 1: 7. Deo reddimus similes non maiestate sed bonitate, Ioh. 1: 13. Deo servit, qui bonitati rebusque honestis servit, Rom. 6: 22. A Deo descendere quaenam dicuntur, Apoc. 21: 2. A Deo fieri quod apparet, rationem habet, etiamsi ea nobis non appareat, Rom. praef. 9: 1. De Deo einsque decretis nihil certi habemus nisi Deo docente, Col. 2: 8. Ex Deo esse quid sit, Ioh. 6: 44. Pro Deo habemus cuius causa omnia facimus, Phil. 3: 19.

Deum benefacere iis, quibus homines maxime nocent, non sine exemplo est, Act. 7: 9. Deum colere nostri officii est, Act. 17: 25. Concipere non possumus sine iustitia, Rom. 2: 2. Deum boni et virtutis

.omnis fontem esse etiam gentibus notum , Matth. 19: 17. Deum curam avertisse ab humanarum rerum respectu, fons impietatis , Luc. 4: 6. Deum curam humanarum rerum non gerere quinam Philosophi crediderint , 1 Tim. 4: 6. Deum destruere magna et evehere parva , quando praefiguratum fuerit , 1 Cor. 1: 28. Deum esse et nostri curam gerere etiam a Barbaris affirmatur , Hebr. 11: 6. Deum unum esse , car fundamentalis fidei in Christum sit , Iac. 2: 19. Deum esse qui creasset mundum , aut non credebant gentes , aut quis esset ignorabant , Act. 17: 23. Deum esse corporenum an crediderint Samaritanorum et Iudeorum quidam , Ioh. 4: 22. Deum honorare praecipue fit obsequendo , 1 Cor. 6: 20. Deum ignorant , qui voluntatem eius ignorant , 1 Thess. 4: 5. Deum in Messia fore digito monstrabilem dicunt Thal-mudici , Hebr. 1: 6. In nobis esse quid significet , et quid eius sit certissimum argumentum , 1 Ioh. 3: 24. Deum offendere quis dicatur , Act. 15: 10. Deum qui irritant praeda sunt Diaboli , 1 Cor. 10: 9. Deum tentare quid sit , 1 Cor. 10: 9. Deum velle coli a gentibus , et vicissim summa beneficia conserre a Prophetis praedictum , Rom. 3: 29.

Deorum falsorum nomina Iudei leviter flexu in contumeliam mutabant , Math. 10: 25, Apoc. 9: 11. Deorum multitudinem quo colore defendebant Philosophi , Col. 2: 18.

Deorum nomine quid intel-ligere se dicebant Philosophi , Rom. 1: 25. Deos falsos colere et verum spoliare non multum distat , Rom. 2: 22. Dii gentium erant homines mortui , 1 Cor. 8: 1, 2 Cor. 6: 16. Quibus nominibus a Iudeis et Christianis vocati fuerint , Act. 14: 15, 17: 16, Rom. 2: 21, 1 Cor. 8: 4, 10: 20, 1 Ioh. 5: 20. Dii et Domini Imperatores post mortem vocabantur , Apoc. 13: 5. Dii aurei et argentei quinam Iudeis dicti , Act. 23: 5. Diis suis si maledicat , peccat insigniter paganus , 2 Thess. 2: 4.

Divina cognoscere per se homo non potest , Luc. 16: 25, Ioh. 9: 6, 2 Cor. 4: 7; humanis potiora sunt putanda , Act. 4: 19; in modum humanarum rerum explicari solent , Rom. 14: 10. Divinae severitatis adversus Romanos et Iudeos causa , Rom. 2: 9.

Deuteronomium quomodo ap-pelletur Philoni , Math. 22: 37; quidque contineat , ibid., Luc. 10: 26.

Dextra virtutes et benedictio-nes , sinistra vitia et male-dictiones notat , Matth. 25: 33. Dextra Dei quid signifi-cet , Rom. 8: 34. A Dextra venire , boni ominis signum , Luc. 1: 11. Dextram dare apud Hebraeos societatis signum , Gal. 2: 9. Dexter locus eius est qui Regi proximus est , Matth. 20: 21 , Hebr. 1: 3.

Diabolus pro tota universitate malorum Daemonum , Ioh. 8: 44, Eph. 6: 11. Diabolus causa mortis Christi , Ioh.

16: 11. Eorum accusator est qui vitiis se dedant, Hebr. 2: 14. Eccleiam Christi ubique infestare volait, Apoc. 12: 15. Habet imperium mortis, Ioh. 14: 30, Hebr. 2: 14. Quid ei pro morte sit, Ioh. 16: 11. Homicida et mendax fuit, cum primos homines seducebat, Ioh. 8: 44. Ibit quo ministeria eius praecesserunt, Apoc. 20: 10. Magnam vim ad nocendum habet, Apoc. 13: 2. Non peccat tantum, sed et alios ad peccandum instigat, 1 Ioh. 3: 8. Ob superbiam de coelo deiectus est, 1 Tim. 3: 6. Quomodo ante adventum Christi in mundo regnaverit, Ioh. 12: 31. Saepe repulsus a fugiet, et cur, Iac. 4: 7. Tentat, Iac. 1: 13. Verum corpus inferre nequit, sed phantasma, Luc. 24: 39. Verum falso permiscere sollet, Luc. 4: 6. Diabolus et qui eum imitantur quomodo eximie vocentur, 2 Thess. 2: 4. — Diaboli astutia ad tollendam religionem Christianam, Matth. 24: 11. Eius instigatione ortae vexationes Christianorum, Matth. 24: 8. Eius in malos. visible dominium unde apparet, Ioh. 20: 23. Eius regnum in hominam animos, Apoc. 13: 2. Sapientiae eius resistendum per Dei sapientiam, Iac. 4: 7. — Diabolo proprium atque perpetuum est male agere, 1 Ioh. 3: 8. Diabolo, cultui, pompa et Angelis eius renunciabatur olim in Baptismo solemniter, Matth. 28: 19. Diabolo serviant qui colunt idola, Apoc. 13: 4. Diabolo locum dare

dicitur qui ei aditum ad se aperit, Rom. 12: 19. — Diabolam vinclum liberat qui peccat, Apoc. 20: 7. Per fidem vincere debemus, Hebr. 11: 33.

Diaconus in Ecclesia quodammodo imaginem gerit Spiritus Sancti, Rom. 8: 26. Diaconus, id est, minister quo sensu dicatur Christus, Rom. 15: 8. Diaconi in primitiva Ecclesia ex optimis de Christiana plebe eligebantur, 1 Tim: 3: 13. Diaconi discipulis septuaginta Christi comparantur, Luc. 10: 1. Eorum munus in Ecclesia, Luc. 4: 20, Iac. 2: 3. Ex Diaconis optimis Presbyteri eligebantur, ibid. Preces pro Diaconia electis, ibid. Diaconis quando ius baptizandi concedatur, Act. 8: 38. Diaconos ordinare quorunnam sit, Act. 6: 6.

Diaconissae Ecclesiae Christianae, Luc. 4: 20, Rom. 16: 1, 1 Tim. 3: 2. Earum institutio et abrogatio, Luc. 2: 37.

Diademata ius plenum in subditos significant, Apoc. 13: 1. Tot sibi imponere solebant Reges, quot alios Reges devicerant, Apoc. 19: 12. Diademata septem pro septem Caesaribus, Apoc. 12: 31. Diagorae opinio de Deo, 1 Tim. 6: 4.

Diana Ephesia Magna dicebatur, Act. 19: 10. Haeres a Romanis testatoribus institui poterat, ibid. Pedibus, zone et corona literas enigmaticas inscriptas habebat, Act. 19: 19. Simulachrum eius cur de coelo delapsum credebatur, Act. 19:

35. Eius templum Asiae  
commune erat, Act. 19: 10,  
27. Fuit ante tempora Ama-  
zonum et Liberi Patris, ibid.  
Dianam Ephesiam corona-  
tam fuisse quinam testes sint,  
Act. 14: 13. Dianae templum  
celebre Pergae, Act. 13: 13.  
Dicarchaea vetus Puteolorum  
nomen, Act. 28: 13.  
Dicere pro cogitare, Ioh. 9:  
41, Hebr. 6: 16; pro facere  
aut moliri, Ioh. 19: 12; pro  
significare, Ioh. 8: 27.  
Dictum cuiusdam de Christo  
contra Julianum Apostatum,  
Matth. 13: 55; de bonis Prin-  
cipibus, Matth. 20: 25. Dic-  
tum quorundam in mare pe-  
cuniam proiicientium, Matth.  
19: 21. Dictum sapienti sat  
est, 1 Ioh. 2: 20. Dicta  
quaedam simpliciter et ab-  
solute, comparete intelliga-  
nda, Matth. 5: 18. Dicta  
similiter gentium multarum  
unde veniant, Apoc. 20: 12.  
Didrachmum a Iudeis pen-  
satum est in usum Templi  
ad ipsa Vespasiani tempora,  
Matth. 17: 24; dari solitum  
in usum Templi, impensum  
in usus Capitolii, Iac. 5: 1.  
Dienses cuiusnam iuris fue-  
rint, Act. 16: 12.  
Dies ab occasu solis incipie-  
bat apud Hebraeos, Ioh.  
20: 1. Apud Prophetas male  
a quibusdam pro anno acci-  
pitur, Apoc. 2: 10. Pro  
iudicio dicitur, 1 Cor. 4: 3;  
pro tempore, Hebr. 4: 8,  
8: 9; 12: 10. Dies dicitur  
praesentia Christi conspicua,  
Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4,  
12: 35. Dies apud Deum  
mille anni, 2 Petr. 3: 8.  
Dies venisse dicitur, qui de  
proximo imminet, Matth. 26:

17. Dies Dei eadem quae  
Christi, 2 Petr. 3: 12. Dies  
Dominica Graecorum more  
dies Solis a Iustino nomi-  
natur, Apoc. 1: 10; disci-  
pulis in memoriam resur-  
rectionis Dominicae conven-  
tibus dicata, Ioh. 20: 26,  
Act. 20: 7. Dies Domini  
vocantur dies omnes bene-  
ficiis aut poenis illustres,  
Act. 2: 20. Dies iudicij  
universalis per excellentiam  
dicitur illa dies vel dies Do-  
mini, 2 Tim. 1: 12; 2 Petr.  
3: 10. Cur tempus eius suis  
non revelaverit Christus,  
1 Cor. 15: 52. Ab eo vivum  
se deprehendi posse Paulus  
credebat, 2 Cor. 5: 3. Om-  
nium tum facta et cogitata  
nudabuntur, Ioh. 12: 48.  
Dies legalis non computatur  
de tempore ad tempus, Matth.  
12: 40. Dies nativitatis Do-  
mini dubius habetur, Luc.  
2: 8. Diei partitio apud He-  
braeos, Matth. 27: 45. Diem  
dicere quid sit, 1 Cor. 4: 3.  
Diem magnam vocant, qua  
Constantinus Romam cepit,  
Apoc. 16: 14. Dies civiles,  
Luc. 4: 2. Dies solemnes  
post victimas pacificas con-  
viviis celebrari solebant,  
Iac. 5: 5. Dies spontanei  
ieiunii apud Iudeos secun-  
dus et quintus, apud Chris-  
tianos quartus et sextus,  
Luc. 18: 12.  
Differentia inter Baptista et  
Christi sapientiam, Matth.  
3: 16; inter scripta Pro-  
phetarum et Apostolorum,  
Matth. praef. 3. Differentia  
dispensationis temporum in-  
dicata diversis nubibus,  
Matth. 17: 5. Differentias  
quasdam exigunt tempora,  
per-

personae et loca, 1 Ioh. 2: 37. Digami in ordinem sacerdotalem non eligebantur, et qui fiebant loco deiiciebantur, 1 Tim. 3: 2.

Digitus Dei quid significet, Luc. 1: 51, 11: 20.

Dignari passive usurpatum, 1 Tim. 5: 17.

Digni vox congruentiam significat inter actus et honorem actibus redditum, Apoc. 3: 4.

Dignitas Legatorum Christi, Matth. 23: 34; personae facti aestimationem auget, Ioh. 13: 3. Eius differentia non tollit aequalitatem hominum naturalem, Luc. 24: 28. Eius iactura quando vehementius urat, Apoc. 3: 11. Dignitatis nostrae magna pars est indignitatem ingenue consiteri, Luc. 21: 36. Dignitatis, quae Regiae proxima est, descrip-  
tio, Luc. 22: 30. Dignitates Christi, Ioh. 8: 28.

Dilectio a Deo est, sed et studio nostro indiget, 1 Thess. 3: 12. A Deo Patre et Christo non aestimatur sine praceptorum observantia, Ioh. 14: 23. Unde nascatur, 1 Tim. 1: 5. An consequens sit condonatio-  
nis, Luc. 7: 47. Cur plus valeat fide et spe, 1 Cor. 13: 2, Iac. 2: 14. Est ever-  
riculum omnis iniuria, Rom. 13: 10. Fidem perficit, Iac. 2: 22. In altero aevo effectu suo manebit, 1 Cor. 13: 13. In quo maxime spectetur, 1 Petr. 4: 8. Maxima est alterum ut semetipsum dili-  
gere, Gal. 4: 12. Per se multum est, sed maius si accedant molesti labores, 1 Thess. 1: 3. Proximi bono-

multa fert et de suo remittit, Luc. 6: 30, Rom. 14: 15. Quid peculiariter dici soleat, Luc. 7: 47. Seria et perpetua sine auxilio Divini Spiritus in animum admitti non potest, Luc. 10: 29. Virtutum prima, quaenam habeat effectus, Luc. 3: 2. Dilectio Christianorum inter se propria quae, Hebr. 13: 1. Erga Christianos et non Christianos, 2 Petr. 1: 7. Magnum est in malis leni-  
mentum, Phil. 2: 1. Dilectionis Legalis et Evangelicae differentia, Gal. 5: 14. Dilectio Dei antecedens quae, Rom. 5: 8. Dilectio Dei in Lege praescripta an et quatenus ab homine praestari possit, Matth. 22: 37. Huic praecepto cur simile dicatur praeceptum de dilectione proximi, Matth. 22: 39. Ab his duobus praeceptis quomo-  
do caetera omnia pen-  
deant, Matth. 22: 40. Ori-  
nuntur ex cognitione Christi, Eph. 3: 19. Dilectio Iudeis praescripta adversus certos quosdam inimicos ex populo, quousque extendi debeat, Matth. 5: 43. Dilectio Patris et dilectio mundi opponuntur, Ioh. 15: 9. Dilectionis debitum semper et solvit  
et manet, Rom. 13: 8. Mer-  
itum quale, Luc. 7: 47. Genera, Ioh. 13: 34. Ma-  
ximum testimonium est mors Christi, Eph. 5: 2. Mos est etiam in iusta commotione modum servare, 1 Cor. 13: 5. Mos non est dissimulare, 1 Cor. 13: 4. Officia quaenam respiciant Hebraeorum victimas pacificas, Hebr. 13: 16. Vis et necessitas, Ioh. 13:

13: 34, 1 Cor. 13: 1. Verae opera nisi ex animo mundato proficiunt non possunt, Luc. 18: 12. Dilectionis praeceptum suum cur novum dicat Christus, Ioh. 13: 34. Dilectionis Christi imitatio compendium est praeceptorum, Ioh. 6: 53, 56, 14: 15, Rom. 15: 7. Quomodo eam imitari debeamus, Ioh. 13: 34, 1 Cor. 13: 2, 2 Thess. 1: 2. Vide etiam Amor et Charitas.

Diligens proximum Dei causa et Deum diligit, 1 Ioh. 3: 10, 23, 5: 20.

Diluculo Christus cur docere incipiebat, Ioh. 7: 2.

Diluvii universalis memoria apud omnes gentes celebrata, Matth. 24: 38, 39. Diluvio comparantur res adversae, Luc. 12: 49.

Dimitti inanes quinam dicantur, Luc. 1: 53. Diocles et Diocletianus idem nomen, Act. 13: 9.

Diogenes receptarum inter homines opinionum derisor, 1 Cor. praef. Corinthi multum versatus, ibid. Eius dannosa sententia, ibid. Eius responsio de rebus quae in coelo geruntur, Rom. 10: 6.

Dionysius Areopagita, Act. 17: 34.

Dionysius Petavius Chronologus accuratissimus, 2 Thess. praef.

Diotrepes quisnam fuerit, et eius ingenii, Rom. 12: 3, 3 Ioh. 9.

Dirae recidunt in caput iniuste eas emittentium, Luc. 6: 22.

Discedere a sese quid sit, Marc. 3: 21.

Discernere quando Deus datur, 1 Cor. 4: 7.

Disciplina Militaris, Vide Militaris disciplina.

Disciplina pueris adhiberi debet simulatque liciti vel illiciti cognitionem haurire possunt, Eph. 6: 4. Disciplina Ecclesiastica magno cum temperamento et lenitate exercenda, Matth. 13: 41. Eius exemplum Christus in Petro dedit, Ioh. 21: 15. Eius regula, Matth. 13: 41. Lenitali cur non obstet, Gal. 6: 1.

Discipulus dicitur qui venit auditum, Ioh. 8: 31. Discipulus Christi quis, et cur Pontifici notus, Ioh. 18: 15. Discipuli Christi quinam in Novo Testamento vocentur, Matth. 5: 1, Marc. 4: 10, Luc. 6: 17, 10: 1, 17: 22. Septuaginta electi fuere a Christo, Luc. 10: 1. Ignobiles electi fuere a Christo, Ioh. 1: 43. Successores fuere munera Baptistae impositi, Luc. 10: 1. Cum Christus caperetur, fugerunt alii citius, alii serius, Matth. 26: 56. Mortis Christi tempus tam cito imminere non crediderant, Ioh. 13: 29. Miracula faciebant vi Magistri, Luc. 10: 17. Eos cum Christo prehendere volebant Sacerdotes, Marc. 14: 51. Eos corpus Christi sepulchro subtraxisse falsa fama unde orta, Matth. 28: 13. Discipuli Christi ex dilectione mutua noti sunt, Ioh. 13: 35. Factis probant fidem suam, Ioh. 17: 25. Eorum gradus tres, Matth. 10: 41. Datur iis Spiritus Christi ut inter se summa pace et dilectione vivant, Act. 10: 36. Eos non vult Chris-

**Christus nisi volentes**, Ioh. 6: 67. Discipuli libenter stare solent arbitrio Magistrorum, Luc. 12: 13. Provec-tiores iunioribus prae-ficie-bantur, Luc. 11: 53. Qui-nam de Doctoribus suis ma-xime gloriabantur, 1 Cor. 3: 21. Sede-bant apud He-braeos ad pedes Doctorum, Iac. 2: 3. Discipulorum cau-sa sunt Doctores, 1 Cor. 3: 21. Discipulis evenire quod Magistro non est mirum, Apoc. 11: 8. Discipulos ma-gistro praesente docere pu-gnabat cum veteri more, Luc. 8: 1; multos sibi at-trahunt, qui salutem pro-mittunt vitam non corrigen-tibus, 2 Petr. 2: 3.

**Discretio hominum salutaris** per Euangelii sermonem, Matth. 24: 28, 40, Luc. 17: 37.

**Discrimen ovium et hirco-rum**, Matth. 25: 32. Tem-porum Legis et Euangelii, Luc. 16: 16.

**Dispensatio Deo et ministris eius tribuitur**, Eph. 1: 10. Dispensatio Dei circa salu-tem simplex est per fidem in Christum, 1 Tim. 1: 4. Dis-pensationis Dei admirandae enarratio, Eph. 3: 10, Hebr. 9: 8. Dispensationis Divinae decreta quoad cognitionem mysteriorum et fidem qualia, Matth. 11: 25. Dispensatio-nes suas quomodo Dominus semper temperat, Matth. 11: 27.

**Dispensator procuratore mi-nor est**, Matth. 24: 47. Eius laus praecipua fidelem esse, 1 Cor. 4: 2. Eius officium, Matth. 24: 45. Dispensato-ribus quale industriae et fidei

praemium concedi soleat, Luc. 16: 12.

**Dispersiones Iudeorum no-biliores**, Ioh. 7: 35, 1 Petr. 1: 1.

**Disputandi antiquissimus mos** sicut per interrogations, Marc. 8: 11.

**Disserendi copia siebat post** absolutam diurnae sectionis lectionem in Synagoga, Luc. 4: 16.

**Dissimulare**, res per se media, quando vitio non careat, Luc. 24: 28.

**Divorsoria multis in regioni-bus extra portas sunt**; quare quovis tempore adventantes recipiant, Luc. 2: 7.

**Dives** est qui sua sorte gau-det, 1 Tim. 6: 6. **Divites** cur vix recipient salutaria dogmata, Marc. 10: 24; quo-modo a divitiarum contagio immunes fieri possint, Matth. 19: 26. **Divitum multa inter** se officia Christus non pro-hibet, Luc. 14: 12. **Mos** eorum est imperiose agere aduersus pauperes, Iac. 2: 6. **Status** eorum periculosus, Iac. 5: 1. **Divitibus com-mendatur studium animi sub-missi**, Iac. 1: 10.

**Divitiae aduersus mortem ni-hil possunt**, Luc. 16: 22; an bona merito dicantur, Luc. 12: 18. **Duūm** sunt ge-nerum, 1 Tim. 6: 17. Im-pediunt nos Deo, ut oportet, servire, 1 Tim. 6: 9. In-utiliter saepe pereunt possi-dentibus, Iac. 5: 2. **Morien-tes** relinquant, Luc. 16: 9. Quando siant bonum spirituale, Rom. 12: 8. **Summae**, nullius rei plane indigere, Apoc. 3: 17. **Divitiae** pro omni abundantia, Rom. 9:

23, 11: 12. Divitiarum et divitium affectiones atque incommoda, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Luc. 16: 13, 19, Divitiarum contemptores erant ore Philosophi Graeci, re vero divitium asseclae, 1 Tim. 6: 1.

Dividere quando Deus dicitur, 1 Cor. 7: 17.

Divortere et discedere dicitur de uxore, non de viro, Matth. 5: 31.

Divortii et repudii differentia, Matth. 5: 31. Divortii lex quid permittebat, Ioh. 4: 18. Ea permissio a Christo improbata, Luc. 16: 18. Quaestio haec pertractata, Matth. 5: 32.

Diuturnum est, quod ad posteros transit, Hebr. 11: 25.

Docere est pascere, Eph. 4: 11; quid secundo loco significet, Rom. 2: 21. Docere alios magnae dilectionis est opus, Eph. 4: 16; monere privatorum est aliquatenus, Col. 3: 16; omnium Christianorum est, Matth. 5: 19.

Docere in Ecclesia, munus proprium Episcoporum, 1 Thess. 5: 12, Iac. 3: 1. Docendi ratio duplex, Matth. 28: 20; regula, Matth. 13: 52.

Dociles imitandis turpibus ac pravis sumus omnes, Matth. 23: 15. Dociles ac morigeros quaerit Dei Spiritus, Ioh. 14: 17.

Doctor quisnam apud Ecclesias honorem consequetur, 1 Cor. 3: 14. Is honor cuius rei sit praesagium, ibid. Doctores Ecclesiae quinam dicebantur, 1 Cor. 12: 28.

Cur sinat vivere aut mori Deus ob Euangelium, 1 Cor. 3: 22. Plus tribuere debent utilitati fidelium, quam Philosophicis disputationibus, 1 Cor. 9: 1. Doctores Legis sedentes de sacris dissertabant, stabant vero cum verba Legis legebantur, Luc. 4: 20, 6: 17. Eorum auctoritas impeditiebat Iudeos, ne coelestia monita recipieren, Matth. 23: 37. Doctores rerum novarum seditionis accusantur, Luc. 23: 5. Doctores stellae vocantur, Ind. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. Doctores coecos fore, quo tempore Deus inter ipsos habitaret, vetus traditio Hebraeorum, Matth. 15: 14. Falsos et veros optima dignoscendi ratio, Apoc. 2: 2.

Doctorum multitudinem vexit Christus, 1 Cor. 1: 13. Doctorum gradus proximus a Prophetis, Rom. 12: 7. Auctoritas et differentia inter Christianos et Iudeos, Matth. 23: 8, Rom. 12: 7. Doctorum pedum pulvere se sordidare, Luc. 10: 39. Doctoribus dona dantur in usum discipulorum, 1 Cor. 3: 21. A Doctoribus plora Deus exigit, quam ab aliis, Iac. 3: 1. Doctrina Christi ad dilectionem tendit, 1 Tim. 1: 5; accusatur seditionis, Ioh. 18: 19. Cur Euangelium Regni vocetur, Matth. praef. Cur vocetur doctrina Dei Patris, Tit. 2: 10. Cur a Iudeis reiiceretur, Ioh. 5: 43. Non tollit statuum differentias, Philem. 15. Eius plenior explicatio per Spiritum promissa, Ioh. 21: 25. Per eam homines certi fiunt de regno illo coelesti, Act. 28: 31. Doctrinae Christi excellencia, Col. 2: 9; effectus, 1 Thess.

**Thess.** 5: 9. **Doctrina** perniciosissima quaenam sit, Tit. 1: 10; salutaris nobis datur, ut luceat in nobis per facta pietati consentanea, Marc. 4: 21; vera sine vitae totius conformatio nihil prodest, Luc. 6: 47. **Doctrinae coelestis compendium** dicitur **Oratio Dominic a**, Luc. 11: 1. **Doctrinae Iudaicae quales**, Hebr. 13: 9.

**Dogma qualis vox**, Eph. 2: 12. **Dogma Herodianorum quale**, Marc. 8: 15. **Dogma nullum reparat eos qui a Christi disciplina deficiunt**, Marc. 9: 50. **Dogmata vitanda eorum quibus pietas summa est rituum observatio et regnum huins mundi**, Matth. 16: 6. **Dolona quid Pollux vocet**, Act. 27: 40.

**Dolor nimius quando esse non possit**, Luc. 19: 41. **Dolor secundum Deum quis vocetur**, 2 Cor. 7: 9. **Dolorem gravat felicitatis alienae conspectus**, 2 Thess. 1: 10. **Dolores Christi nos a vitiis quomodo sanaverint**, 1 Petr. 2: 24; parturientis maximi et maximis comparandi, Matth. 24: 8.

**Dolosi sunt duplices**, Rom. 12: 8.

**Dominae vocantur a maritis uxores**, 1 Petr. 3: 6.

**Dominium hominum in bestias imminutum**, non penitus ablatum, Hebr. 2: 7; in res mundi inferioris Adamo et posteris eius datum, dominii Christi in mundo supremo imago, Hebr. 2: 6. **Dominii continuatio inter parentes et suos haeredes**, Luc. 15: 31. **Dominici quinam dicti fuerint**, Ioh. 7: 3.

**Dominus in domo**, et Rex in regno pares sunt, 1 Cor. 11: 34, Philem. 15. **Dominus honoris appellatio**, Matth. 8: 1, Ioh. 4: 14, Act. 16: 30. **Domini nomen Imperatoribus non negatum a Christianis veteribus**, Luc. 4: 27; ab Augusto et Tiberio recusatum, posteriores Imperatores receperunt, Act. 25: 26. **Domini honor est cum servi officium bene faciant**, 2 Cor. 8: 19; erga servos officium, Luc. 7: 2. **Domine mi, blanda compellatio**, Apoc. 7: 14. **Domini servis Romae ministrabant Saturnalibus**, Luc. 12: 37. **Servos olim indicta causa poterant occidere**, Matth. 5: 31. **Plures unius possunt esse servi**, non tamen in solidum, Act. 16: 19. **Domitorum imperium in servos non tollit doctrina Euangelica**, Philem. 15. **Domitorum duorum**, peccati et vitae secundum Euangeliū electio nostra est, Rom. 6: 16. **Dominos viros suos vocabant uxores olim**, 1 Petr. 3: 6.

**Domnula vocabatur filia familias**, Hebr. 3: 6.

**Domitianus Calvus Nero et portio Neronis de crudelitate**, Apoc. 17: 11. **Dominum et Deum semet primus Imperatorum**, dum viveret, vocari voluit, Apoc. 13: 5. **Octavus Principum qui Christianos affixerunt**, Apoc. 17: 11. **Os ferae vocatur**, Apoc. 13: 2, 5, 17: 8. **Patre et fratre absente imperavit**, Apoc. 17: 8. **Eius simulatio et pessimus exitus**, Apoc. 17: 8. **Eventus eius idola**

la-

Iatriae eventum praeligurabat, Apoc. 13: 2. Eius blasphemia cum fulgararet, Apoc. 13: 6.

Domus natura esse sterilis quomodo dicitur, Luc. 6: 35. Domus pro familia, Hebr. 3: 3. Pro patrefamilias, Luc. 19: 9. Domus Dei Ecclesia dicitur, Hebr. 10: 21, I Petr. 2: 5. Domus nostra quae dicitur, Matth. 8: 14, 9: 28. Domum ductio quid, Matth. 1: 18.

Donatilla martyr ante supplicium felle et aceto potata fuit, Matth. 27: 34.

Donare pro remittere debitum, Luc. 7: 42, Col. 2: 13. Donec saepe non posterius, sed anterius tempus spectat, Matth. 1: 25, Iac. 5: 8.

Donum Dei Euangelica vocatio dicitur, Ioh. 4: 10; interpretationis et explicatio[n]is, Luc. 24: 45; linguarum maxime dabatur Apostolis et Euangelistis, I Cor. 12: 10. Id non dabatur ostentationis causa, sed ad utilitatem aliorum, I Cor. 13: 1, 14: 23; sanandi morbos maxime dabatur Presbyteris, Marc. 16: 18, I Cor. 12: 9. Donum Spiritus Sancti ordinarie post opera poenitentiae conceditur, Luc. 16: 11. Cur id aliquando anticipatum fuerit, Act. 8: 19, 9: 17, 10: 44. Dona Dei acquirebantur a Christianis citra laborem, Ioh. 1: 16, I Cor. 12: 8; etiam dicuntur quae multo labore obtinentur, I Cor. 7: 7; hominem qui ea obtinuit, modestum reddere debent, I Cor. 4: 7; hominum liberis usibus subiiciuntur,

I Cor. 14: 33; inter se non pugnant, ibid. 32; non contingebant nisi in Christum creditibus, qui ea in sese extinguere poterant, I Cor. 13: 1, 14: 2. Quibus modis custodienda sint, I Tim. 4: 14. Quaedam absoluta sunt, quae-dam conditionata, Rom. 11: 29. Conditionatis quomodo poenitentia tribuatur, ibid. Dona communia ad communem causam conferenda, Ioh. 17: 23. Dona Spiritus Sancti vitae aeternae erant arrhabo, I Tim. 1: 16. Quibus data, Eph. 1: 14. Dona sua quibus vult Christus distribuit, Matth. 25: 14. Donorum magnitudo supra proph[et]ica qua voce significata, Act. 2: 2.

Dormire promori, Ioh. 11: 11, Act. 7: 60, I Cor. 11: 30, I Thess. 4: 13.

Dositheus aetate posterior Iesu, sibi vindicavit titulum Christi, Matth. 24: 5, Marc. 3: 6

Dositheani sabbatum caeteris rigidius servabant, Marc. 3: 6. Dositheani et Herodiani eiusdem instituti non erant, ibid.

Draco serpens vetus sive malus daemon, Apoc. 12: 3. Tertiam partem Doctorum ad se traxerat per Simonem Magum, Apoc. 12: 4. Draco malitia primus Simon Magnus dicitur, ibid. Draconis pugna cum bonis Angelis traditio Iudaica, ibid. Dracones numina vocantur, Apoc. 12: 3.

Drauci, I Cor. 6: 9.

Druides Gallorum multa de Deorum vi ac potestate inventati tradebant, Matth. 15:

15: 2. Sacrificiis interdicebant eos, qui decretis suis non stabant, Luc. 6: 22. Drusilla Agrippae Regis soror et Felicis coniux qualis fuerit, Act. 23: 24, 24: 24. Dryadum nomine quid Varro intelligat, Rom. 1: 25. Dubia facienda non sunt, Matth. 5: 40. Dubiarum rerum iudicium Christo relinquentum, Iac. 4: 12. Dubitare de occultis, melius quam litigare de incertis, Luc. 16: 25. Dubitatio precum impedimentum, Iac. 1: 6. Dubitantium inconstantia, Iac. 1: 6. Duces pro militum tempora salutem solicii sunt, Hebr. 13: 17. Duo Prophetae pro coetu Prophetarum, Apoc. 16: 13, 19: 20. Duodenarius numerus cur Hebrewis sacer, Iac. 1: 1, Apoc. 7: 5. Duodenario numero quaenam in Veteri Testamento constabant, ibid. Duplum reddere sumitur in bonam et in malam partem, Apoc. 18: 6. Dura molliter efferendi mos vetus, Matth. 8: 6. Dorities animi quid vocetur, Rom. 2: 5. Dynastae vox generalis, specialius explicata, Act. 8: 27. Dyrracheni cuius iuris fuerint, Act. 16: 12. Dysenteria quomodo vertatur a Celso, Act. 28: 8.

## E.

Eadem dicuntur quae eandem ob causam sufferuntur, 2 Cor. 1: 6.

Earinus libertus cur dictus Flavius, Act. 27: 1. Ebion non agnoscebat Christum nisi pro nudo Legis Mosaicae interprete, Matth. 19: 21, 24: 11, Ioh. 1: 17. Cur Pauli epistolas non recipiebat, Rom. 7: 4. Eins in Christum calumniae, Luc. 23: 35. Ebionis spiritus inter Iudeos qualis, Rom. 11: 16. Ebionitae Christum nudum fuisse hominem dicebant, Ioh. 1: 6. Usi dicuntur Euangelio Matthei mutilo et corrupto, Matth. praef. Ebionitas duplices facit Origenes, comprehendens Nazaraeos, ibid. Ebrietas omnium vitiorum mater et nutrix, Eph. 5: 18. Ecclesiae vox quid significet, Matth. 16: 18, 18: 17. Etiam de coetu Iudeorum dicitur, Iac. 2: 2. Interdum pro loco ponitur, Act. 4: 15. Ecclesia Christi cur intelligatur Iudei et Israëlis nomine, Hebr. 8: 8. Electa est a Deo, 1 Petr. 5: 13. Est populus Christianus, ut olim populus Israëliticus, Matth. 16: 18. Est corpus spirituale, 1 Cor. 6: 15, Eph. 2: 15, 20, 4: 3, 16. Est respublica quaedam non locorum, sed legum consortio, Eph. 2: 19. Est ubi tres sunt, licet Laici, Rom. 16: 4, 2 Thess. 1: 1, Philem. 1, 2. Nova Ierusalem de caelo cur dicatur, Apoc. 3: 12. Tempore persecutionis domus quaeque Ecclesia est, Rom. 16: 4. Vocatur exercitus seu *dùrōnūs*, Apoc. 3: 8. Ecclesia per Euangelium colligitur, Eph. 3: 6. Dei et Christi beneficio exstitit, 2 Thess. 1: 1.

1: 1. Coelestia curat ac cogitat, Apoc. 19: 1. Comparatur domui, Rom. 14: 1, Eph. 2: 21. Comparatur sponsae, et urbi monti impositae, Ioh. 3: 29, Rom. 7: 4, Apoc. 19: 7, 21: 9. Ex passione Christi praedicata et credita ortum habuit, Eph. 5: 30. Non intercedit pro peccatoribus contumacibus, Luc. 6: 22. Per tabernaculum figurata, Hebr. 13: 10. Sine malis nunquam est futura, Ioh. 12: 6. In Samaritide praefigurata, Ioh. 4: 42. Turri Babylonicae et iudicio ex duobus surdis apud iudicem surdum agitato quando comparari possit, 1 Cor. 14: 23. Veritatis columna est et firmamentum, 1 Tim. 3: 15. Ecclesia et qui ad eam pertinent quales esse debeat, 2 Cor. 11: 2. Ecclesiae sibi colligendae potestatem per quid Christus adeptus sit, Act. 20: 28. Ecclesiae auctor et conservator Christus, Ioh. 14: 1, 16: 15, Act. 20: 28. Qui et eius caput, Ioh. 10: 16, Eph. 1: 22, Col. 2: 18. Cur Christi corpus dicatur, ibid. Causam eius agit Christus apud Patrem, Spiritus Sanctus apud homines, 1 Ioh. 2: 1. Disciplina eius in criminosos, 1 Tim. 5: 20. Eius in componendis litibus Christianorum sub profano imperio auctoritas, Luc. 12: 14. Eius titulorum explicatio, 1 Tim. 3: 15. Unitas quomodo retinenda, Col. 2: 19. Unitas eius ubi servari non potest, Eph. 4: 3. Unitatis eius figura fuit unum Templum et Tabernaculum

Iudeorum, Eph. 4: 4. Ecclesiae Catholicae mentio abfuit a primis fidei formulis, Matth. 28: 19. Ecclesiae factiones unde ortae, Luc. 21: 26. Ecclesiae iudicia quatenus inhibenda, Luc. 6: 22. Ordo eius in sacramentis, Rom. praef. Perfectissimae forma quaenam, Rom. 15: 6. Splendor eius et tranquillitas, postquam accessit Constantini et sequentium Principum tutela, Apoc. 20: 1, 21: 1. Status eius florentissimus a Constantino ad Iustinianum imago felicitatis seculi futuri, ibid. Ecclesiae primitivae constitutio et forma, Act. 2: 44, 6: 2, 11: 30, Rom. 12: 3. Eius nota insignis, Ioh. 13: 35. Eius et modernae Ecclesiae differentia magna, Ioh. 13: 35. Ecclesiae schisma ex ambitione ortum Mahometismo originem dedit, Apoc. 20: 7. Ecclesiae Romanae initium a quibus factum et auctum, Rom. praef. Eius victoriae pro Christo et dignitas, Apoc. 12: 5. Ecclesiae sua iudicia reliquerunt Constantinus et Imperatores eum secuti, Luc. 6: 22. Ecclesiae totius suffragii iudicia inter Christianos olim exerceri solita moderantibus Presbyteris, Matth. 18: 17. Ecclesiae Christianae quaenam dona reservata sint, Act. 19: 2. Ecclesiae Praepositorum grave munus, Hebr. 13: 17. Ecclesiae qui praeficietur diu ab Ordinatore explorandus est, 1 Tim. 5: 22. Ecclesiae Rectoribus prima esse debet unitatis cura, Rom.

16: 14. Videndum iis non modo quid optimum, sed quid obtineri possit, Rom. 16: 14. Ecclesiae servit, qui Euangelio servit, Col. 1: 25. Ecclesiam Deus nutrit Verbo et Spiritu, vestit virtutibus, Eph. 5: 29. Ecclesiam Hierosolymitanam Apostolica auctoritate primi rexerunt quatuor viri, Apoc. 19: 4. In Ecclesia omnia geri debent summa cum verecundia, 1 Cor. 11: 10. Ibi ad sunt et ipsi Dei Angeli, ibid. Ecclesiae ante Leonem solebant sumere pecunias subtrientalibus usuris, Luc. 6: 35. Ecclesiae Asiae septem castra Dei vocantur, Apoc. 20: 9. Ecclesiae per Macedonianas structae quomodo Paulum orabant, 1 Thess. 2: 18. Ecclesiae cur modo virili specie, modo muliebri describuntur, Apoc. 12: 1. Ecclesiae multae in Iudea fure Apostolorum temporibus postea dispersae, 1 Thess. 2: 14. Ecclesiae plures in una magna urbe erant, et cuique suus Praeses, 1 Tim. 5: 17. Ecclesiae veteres post Baptismum lapaos quosdam admittebant ad communio nem, sed non omnes, Hebr. 6: 6. Ecclesiarum totum regimen conformatum fuit ad Synagogarum exemplar, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. Ecclesiarum in Palestina penuriae causa tempore Pauli, Matth. 24: 7. Ecclesiarum sanarum iudicio quae stare non possint, 1 Cor. 3: 15. Ecclesias adire solebant Pagani ad videnda quae ibi agebantur, 1 Cor. 14: 23. In Ecclesiis Deus auget sua dona, Hebr. 10: 25.

Ecclesiastica disciplina, vide Disciplina Ecclesiastica. Ecclesiasticis foenus exercere non licet, Luc. 6: 35. Ecclatensium Legati septuaginta a Varo interfici, Luc. 10: 1. Edere, symbolum alimenti animarum, Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27. Edere saepe usum ciborum supra necessitatem significat, Hebr. 13: 10. Edere et bibere pro uti exemplo, Ioh. 6: 53. Edecumare quid, Hebr. 7: 5. Edicta antiquata quibusdam in locis clavis transfigi solita, Col. 2: 14. Effectus idem modo Deo tribuitur, modo Christo, modo nobis subordinate, 1 Ioh. 3: 3. Effecta solent ex causis intelligi, 1 Ioh. 1: 9. Efferendi verbum cur de mortuis dicatur, Luc. 7: 12. Effigies pro re ipsa quae plene spectatur, Hebr. 10: 1. Effusio tacitum habet aquarum comparationem, Ioh. 7: 38. Egeni a nobis adiuti quo sensu efficiant ut recipiamur in habitacula aeterna, Luc. 16: 9. Egenis popularibus succurrendum ex pracepto Mosia, Luc. 16: 29. Egenti subveniendum ex pracepto Dei, Matth. 26: 11. Egenti dandum, sed non ut ipsi egeamus, Luc. 6: 35, 2 Cor. 8: 13. In Egentes foenus non est exercendum, Luc. 6: 35. Eiicere de Ecclesia, Luc. 6: 22. Eldadus unus e numerorum illorum LXX, quos Moses in Synedrium legerat, Luc. 10: 1.

Eleazarus idem nomen quod Lazarus, Luc. 16: 20. Eleazar Ananiae filii falsum dogma, Apoc. 9: 1.  
 Elegisse Deus dicitur, quibus eximie benefecit, Rom. 11: 28.  
 Electa nomen proprium, 2 Ioh. 1.  
 Electus Messiae titulus, Luc. 23: 35. Electi vocabantur primum Iudei, deinde Christiani, Matth. 24: 22, 1 Petr. 1: 1.  
 Electio comitum Christi, ea quae est ad fidem, Patri adscribitur, Ioh. 13: 18. Electio et unctionis Regis ad quos pertinebant, Act. 6: 6. Electio Ministrorum in prima Ecclesia qualis, Rom. 12: 3. Electio quaenam fidem sequatur, 2 Thess. 2: 13. Electionis sub nomine quaenam beneficia veniant, Eph. 1: 4. Electionis causa omnis exclusa a Christo in eligendis Apostolis, Marc. 3: 13. Electionem eorum, qui pecunias administrabant Paulus Synodo permittebat, 2 Cor. 8: 19. Electionem suam Iudei ab Abrahamo aut ab exitu ex Aegypto auspicantur, Eph. 1: 4. Electionem suam per bona opera ratam Facere oportet, 2 Petr. 1: 10. Eleemosynae commendatio, Luc. 3: 11, 11: 41, 12: 33. Eleemosynis dispensandis Hebrei tres praeficerent se lebant, 2 Cor. 8: 18. Elementa artis dicuntur eius rudimenta, Gal. 4: 3, Hebr. 5: 12. Eleusinae Sacerdotes qua abstinentia commendati, Rom. 14: 2. Elias dicitur metonymice pars

libri Regum, quae res Eliae continet, Rom. 11: 2. Elias Legis interpretum Princeps, Luc. 9: 31. Ex traditione Hebraeorum Messiam erat unctionas eumque populo notum facturus, Matth. 17: 10, Marc. 9: 19. Igne coelitus delapo interfecit duos militum Praefectos, Luc. 9: 54. Eliae dictum de futurae vitae gaudiis, Matth. 27: 9. Eius et Christi comparatio, Luc. 23: 2, Act. 1: 9. Eius preces siccitatem et imbre Divinitus impetrarunt, Iac. 5: 17. Temporum eius siccitas cur duraverit tres annos et dimidium, Apoc. 11: 2. Eliam redditum vetus fama apud Iudeos, Matth. 28: 47, Ioh. 1: 21, 4: 25. Eliam quomodo Baptista referat, Matth. 3: 4. Eliam post tempora Messiae occultatum iri, rursusque se patefactum in diebus Gog et Magog Iudei dicunt, Matth. 17: 11. Eliam venisse in Spiritu Phineae, Matth. 11: 14. De Elia quod dicit solebat Iohanni Baptista aptiatur, Ioh. 5: 35. Eliakim dictus Rex Ioiakim, Matth. 23: 35. Eliezer servus Abrahami requiescere dicitur in sinu Abrahami, Luc. 16: 22. Elizabet mater Iohannis Baptiste, modestiae exemplum, Luc. 1: 43. Praesigurata per Elizabet Aaronis uxorem, Luc. 1: 46. Quo gradu pietatis illustris, Act. 22: 12, Rom. 3: 9. Afflatus eius, Iohanne nondum nafo, cuius rei indicium fterit, Luc. 1: 16. Nomen eius per insurandum explicatur, Luc. 1: 72.

Eli-

Eliaeus ad propheticum munus ab Eliae vocatus spatium salutandi parentes oravit, Luc. 9: 61. Viginti panibus centum homines cibavit, Ioh. 6: 9.

Elul messis mensis partim Iunio, partim Iulio respondet, Luc. 6: 1.

Elxaenus dixit cultum Dei exterrnum omnem in rebus mediis esse, Matth. 24: 11. Elymaci vicini Persis et Medis, Act. 2: 9.

Emaua qualis locus, Luc. 24: 13. Emauatem petentium discipulorum nomina; ibi et non alibi Christus diversatus est cum Cleopa et altero discipulo, Luc. 24: 28.

Emere Latinis veteribus sumere erat, i Cor. 6: 20. Emendatissimus quis sit, Matth. 18: 22.

Emmanuel qnid significet, Luc. 1: 31. Et Iesus idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1: 31. Emmanuelis nomen in Christum excellentissimo modo quadrat; ibid.

Encaenia sive festum Dedicationis, Ioh. 10: 22.

Encratitiae cur Pauli epistolas non receperint, i Tim. 4: 3. Enochium et Eliam, testes insti iudicij Dei, in Paradiso vivere traditio vetus, Matth. 8: 11. Enochus dicitur mandasse filio Mathusalae, ut posteris traderet, quae haereditaria traditione audierat, Iud. 14. Speciali privilegio a morte immunit servatus creditur, Hebr. 11: 5. Eins vaticinium de futuro mundi incendio, Matth. 28: 9.

Epaphras et Epaphroditus idem nomen, Col. 1: 7. praeef. Epaphroditus Elias fuerit;

Col. 4: 9. Princeps etat coetus Philippensem, Phil. 1: 1, Col. 4: 12. Magnum a Paulo testimonium accepit, ibid. Multis locis oberratis Philippis consedit, et inde ad Paulum missus, Phil. 1: 1, Col. 1: 7. Epaphroditus Traiani libertus et procurator, Luc. 1: 3.

Epaenetus Romanus ex Paganismo ad Christianismum pervenit, Rom. 1: 6.

Ephesus urbs valde mercatrix, i Tim. 3: 8; magicis et pravis studiis valde dedita, Act. 19: 19, Eph. 2: 2, 4: 14. Ephesi multi erant sectatores Pythagorae, Eph. praef. Ephesum saepe ex aliis Asiae civitatibus sacrorum causa conveniebant gentes, Iudei mercatus et indiciorum causa, Act. 19: 10. Ephesii cur dicantur a Paulo fuisse quondam sine Christo, Eph. 2: 11. Dianae cultores maximi, Act. 19: 35. Ionum traduces, i Tim. 3: 10. Eorum detestanda vitia, Eph. 4: 19. Ephesiorum Christianorum perseverantia in persecuzione Neronis, Act. 20: 29. Ephesini mercatores multa negotia Romae habebant, 2 Tim. 1: 17. Ephesija cur tam eximia vocatio contigerit, Eph. 1: 5.

Ephoris solis apud Spartanos licebat somnia referre, Ioh. 11: 51.

Ephraimitae ab aliis Iudeis dialecto distinguebantur, Ioh. 4: 9. Ephraimiticae tribus reliquae post cladem ab Isphata illatam se contulerunt in urbem Ephraim, Ioh. 11: 54. Ephrem et Ephron urbes diverse, Ioh. 11: 54,

Ephphata vox solemnis olim  
in Baptismi ritibus, Marc.  
7: 34.

Epicuri improba sententia de  
incestu, Rom. 1: 32, 1 Cor.  
praef. Eius opinio de resur-  
rectione, Eph. 2: 12; circa  
Deum, 1 Tim. 6: 4.

Epicurei et eorum dogma,  
Act. 17: 18, 1 Thess. 4: 13.

Divinam providentiam nega-  
bant, Matth. 24: 9. Eorum  
dicta quaedam voluptuosa,  
1 Cor. 15: 32.

Epimenides quis et qualis fue-  
rit, Tit. 1: 12. Cur Paulo  
dicatur Propheta, ibid. Fu-  
tura non praedicebat, sed  
incognita revelabat, Matth.  
26: 68, Tit. 1: 12.

Epiphanius castigatus, Matth.  
22: 23; daebus locis emen-  
datus, Matth. 5: 2. Eius  
opinio de Natali Domini,  
Luc. 2: 8.

Episcopus qua forma uti pos-  
sit, valedicens Ecclesiae sua-  
ex causis necessariis, Act.  
20: 18. Episcopi manusquale,  
Luc. 10: 1, 1 Thess. 5: 12,  
Tit. 1: 3, Hebr. 13: 7. Illud  
ambire olim erat fortitudinis  
maximae signum, 1 Tim. 3: 1.

Episcopi Romani LXX Epis-  
copi adsc̄ssores cur olim Li-  
bra dicti, Luc. 10: 1. Epis-  
cupo quinam responderunt in  
Templo et in Synagoga, Act.  
20: 17. Episcopi vocati Pres-  
byteri omnes, per excellen-  
tiā autem hoc nomen Prin-  
cipi coetus adhaesit, Act.  
20: 17, Eph. 4: 11, Phil. 1: 1,  
1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 5,  
1 Petr. 5: 2. Episcopi quo-  
modo intelligantur constituti  
a Spiritu Sancto, Act. 20:  
28. Expendendis privatorum  
controversiis an recte va-

cent, Luc. 12: 14. Cum  
Presbyteris moram iudicia  
exercebant praeſente multi-  
tudine, Luc. 6: 22, 12: 14.

Curam gregis paulatim in  
mundani imperii speciem mu-  
tarant, Matth. 20: 28. Eli-  
gendi non sunt nisi qui an-  
num aetatis trigesimum com-  
pleverunt, Luc. 3: 23. In  
electione Presbyterorum ni-  
hil affectibus suis tribaere  
debent, Act. 16: 2. Nihil  
agere debent sine Presbyte-  
rorum consilio, Act. 15: 2,  
21: 22. Quales esse debeant,  
1 Tim. 3: 1, Tit. 1: 6. Quo-  
modo specialiter a veteribus  
Christianis nominati fuerint,  
Luc. 2: 25. Sunt veluti  
gemmae pretiosi in manu  
Christi, Apoc. 2: 1. Vo-  
cantur Angeli in Apocalypsi,  
Luc. 10: 1, Tit. 1: 5, Apoc.  
2: 1, 4: 8, 20: 17. Ultra  
terminos suos neminem eli-  
gere poterant, 2 Cor. 10: 13.

Legibus civilibus subiecti  
sunt, Rōm. 13: 1. Episcopi  
Hierosolymitani a Simeone  
ad Iadam quinam fuerint,  
Iud. 1. Cur ex gentibus  
primum lecti post profligati-  
um Barchochabam, Apoc.  
11: 15. Episcoporum bene-  
dictio per manus protensio-  
nem initio et sine conven-  
tus, Luc. 24: 50. Episcopo-  
rum quorundam iuramen-  
tam, Vide Iuramentum E-  
piscoporum. Ad Episcopo-  
rum gradum vel Presbytero-  
rum non poterant perve-  
nire servi nolente Domino,  
1 Cor. 7: 21. Episcopos  
plures, quam unum in una  
urbē esse vobis Synodus Ni-  
cena, Act. 18: 17.

Epistola ad Romanos eur. prī-  
ma

ma in ordine Epistolarum Pauli ponatur, cur Graece scripta, ubi scripta, quando scripta sit, Rom. praef.; aliis Epistolis Pauli cur difficilior intellectu, ibid., Rom. 2: 25. A Veteribus melius intellecta quam a novis Scriptoribus, Rom. praef. Haec et ad Galatas Epistola plane germanae sunt, Gal. 3: 19. In Marcionis exemplaribus finitur capite 14, Rom. 14: 23. Epistola prior ad Corinthios ubi scripta sit, caet. 1 Cor. praef., 1 Cor. 16: 19. Epistola posterior ad Corinthios quando scripta sit, et cur priore lenior sit, 2 Cor. praef., 2 Cor. 1. Etiam ad alias Achiae Eccleias missa, 2 Cor. 1.

Epistola ad Galatas inter primas Pauli esse existimatur, Gal. praef. Cur caeteris vehementior, ibid. Quo tempore scripta sit, Gal. praef. 3: 11.

Epistola ad Ephesios cur a Paulo scripta, Eph. praef. Haec et ad Colossenses eodem tempore scriptae, ibid. Huius epistolae argumentum, ibid. Putatur esse eadem quae ad Laodiceos, ibid., Col. 4: 16. Epistola ad Philippenses quando et cur scripta sit, Gal. 6: 12. Cur caeteris blandior et alacrior, Phil. praef.

Epistola ad Colossenses ubi et quando scripta, Col. praef. Epistola prior ad Thessalonenses quando et ubi sit scripta, 1 Thess. praef. 3: 6.

Epistola altera ad Thessalonenses ad quos scripta, Rom. 16: 21, 1 Thess. praef., 2 Thess. praef. Cur secunda dicatur, ibid. Cur diu ot-

cultata fuerit, 2 Thess. praef. Quando scripta, ibid. Videtur de Caio Imperatore et Simone Mago agere, ibid. Epistola prior ad Timotheum ubi scripta sit, 1 Tim. 3: 14. Epistola posterior ad Timotheum quando et ubi scripta, 2 Tim. praef. Multa continet ex priore ad Timotheum et epistola ad Titum, ibid.

Epistola ad Titum quando et ubi sit scripta, Tit. 1.

Epistola ad Philemonem ubi scripta sit, Philem. 1.

Epistola ad Hebraeos ad quos scripta sit, Act. 21: 20. Quo fine scripta sit, Hebr. praef. Quanta prudentia scripta sit, Hebr. 6: 11. Scripta stante adhuc templo, Hebr. 8: 13, 9: 9. Lucae potius adscribenda videtur, quam alicui alii, Hebr. praef. Cur ultimum inter Paulinas sortita sit locum, 1 Thess. 1. Cur serius ab Ecclesia Romana in canonem recepta sit, Hebr. 6: 6. Epistolas plures ad Hebraeos forsitan extitisse, Hebr. 6: 3.

Epistolae quas Paulus Roma ex vinculis scripsit maxime omnium sunt egregiae, Col. praef. Quaenam sint, Eph. 3: 1, Col. 1. Epistolae Paulinae quo ordine digestae, Rom. 1, praef.

Epistolarum Paulinarum prima earum quae ad nos pervenere, quaenam sit; 2 Thess. praef. Quaedam Paulus sua manu scribebat, quaedam aliena, Gal. 6: 11.

Epistola Iacobiquibus et quando scripta sit, Iac. 1: 1.

Epistola Petri ad Traiano imperante scripta est, 2 Petr.

1: 14. Petri esse multi non crediderunt, 2 Petr. 1: 1. Ex binis constat epistolis, ibid.

Epistola prima Iohannis dicta est olim Epistola ad Parthos. Cur nec in fronte titulum Apostoli, nec in fine salutationes Apostolicas habeat. Ubi, cur et quando scripta, 1 Ioh. praef.

Epistola Iohannis secunda quando scripta sit, 2 Ioh. 7. Hanc et tertiam non esse Iohannis Apostoli unde constet, ibid.

Epistola Iudae, a quo, quando, et ad quos scripta sit, Iud. 1, 17.

Epistolae multae sub Apostolorum nomine fabricatae, 2 Thess. 2: 2.

Epistolae quaenam apud multas gentes non habebantur pro Apostolicis, 2 Ioh. 1.

Epistolam suam quo sensu vocet eos Paulus ad quos scribit, 2 Cor. 3: 2.

Epitaphiorum quaenam frequens tam apud Graecos quam apud Romanos inscriptio, Matth. 28: 6.

Epulae sacrificium sequi solebant, Apoc. 19: 17. Epulum dare populo post sacrificium quibus mos fuerit, 1 Cor. 8: 1. Epulo excipi solebant victores, Apoc. 2: 17.

Equus celeritatem significat, Apoc. 14: 14; potentiae signum, ibid. 6: 1. Sine causa male tractatus non redditur docilis, Eph. 6: 4. Equus candidus vocatur Euangeliū in Apocalypsi, Apoc. 6: 2, 19: 11, 14. Equus pallidus quid in Apocalypsi significet, Matth. 24: 7.

Erastus quale nomen, Rom. 16: 23. Erastus Corinthi arcarius, Rom. 1, 2 Tim. 4: 20. Errare vel falli qui passim dicantur, Matth. 19: 6, 22: 37, 44, 23: 2, 23. Errasse alicubi in quibusdam codicibus sacri textus dicuntur librarii, Matth. 5: 37. Erratur landabiliter et tutius in fuga rerum nobis gratarum, Luc. 18: 9. Errantes leniter tractandi non maledictis exasperandi, 2 Tim. 2: 25.

Errores quinam primo seculo se Ecclesiae insinuaverint, Ioh. praef.

Erubescere aliquem pro revererius usurpat Latini, Marc. 8: 38, Luc. 9: 26.

Erythraeum mare unde nomen habeat, Hebr. 11: 29.

Esaias fuit figura Christi, Luc. 4: 21. Multa pertulit mala Manassis tempore, Act. 8: 34. Quo sensu dicatur vidisse gloriam Christi, Ioh. 12: 41, 48. Serra dissectus fuit, Matth. 27: 44, Hebr. 11: 37. Eius in Deum fiducia, Hebr. 2: 13. Eius hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26.

Ei annuntiationis munus datum fuit, Luc. 4: 18.

Esau quomodo a Graecis alter appellatus, Hebr. 11: 29.

Esau et Edom pro Idumaeis, Rom. 9: 12.

Esdras usus fuit separatione a coetus communione, Luc. 6: 22.

Esse apud Deum quid dicitur, Rom. 9: 14. Esse cum aliquo quid significet, Ioh. 16: 32; peculiariter de Deo dicitur, Matth. 28: 20. Esse alicui dicitur quod ab eo habetur, Rom. 7: 3. Esse in aliquo; aut manere quid significat.

significet, Ioh. 6: 66, 14: 17, 1 Ioh. 2: 5. Esse in Christo quinam dicantur, Gal. 3: 28. Esse dicitur id quod apparet, Luc. 10: 36, Ioh. 15: 8, 19: 12, Rom. 3: 4, 5: 20, 15: 16, 1 Tim. 3: 10. Esse pro esse debere, 1 Cor. 5: 7; pro versari, 1 Thess. 2: 5; pro vivere, Matth. 2: 18. Est et non quid significet, 2 Cor. 1: 17.

Esseni a iuramentis in rebus incertis sibi cavebant, Iac. 5: 12. Idem qui Hasidaei vocantur, Matth. 5: 44. Per ege proficiscentes armati erant latronum metu, Luc. 22: 38. Potissima sementis Christianorum in Iudea, Matth. 3: 6, 5: 44, 10: 10, Act. 2: 44. Scortatione velut re illicita abstinebant, Matth. 15: 19. Una veste contenti fuere, Matth. 10: 10. Essenorum instituta qualia, Matth. 3: 6, 15: 2, Act. 2: 44. Eadem erant cum Pythagoricis, Matth. 1: 20. Cum veterum Christianorum institutis multum congruebant, Matth. 5: 34, 23: 6. Eorum iuramenta rara et religiosa, Matth. 5: 34. Eorum multi a matrimonio abstinebant, Hebr. 13: 4. Qui a matrimonio abstinebant soli meditationi vacabant, 1 Cor. 15: 1. Eorum opinio de animarum statu, Luc. 16: 23. Eorum ministri ingenui, Act. 6: 3. Eorum precatio, Matth. 5: 44; supersticio, Matth. 15: 2; Synagogae, Matth. 23: 6; temperantia, Matth. 15: 19.

Esurientes in Euangelio quidam dicantur, Luc. 6: 21. Et particula apud Hebreos

saepe librum inchoat, Apoc. 11: 19.

Etiam, vocis etymologia, Luc. 1: 15.

Eva concupiscentiam significat, Iac. 1: 14; morituros non peperisset, nisi Adam actu ipso peccasset, ibid. Eva secunda est tota Ecclesia, Apoc. 12: 17. Eins semen omnes Christiani, ibid.

Euangelium cur secundum Matthaeum, Marcum etc., et non Matthei, Marci etc. dicatur, Matth. praef. Euangelium Pauli quo sensu dicatur, ibid.

Euangelium Matthei quam lingua sit scriptum, Matth. praef. Eodem utebantur et Nazarei et Ebionitae; sed illi aucto et interpolato, hi corrupto et mutilato, ibid., Matth. 3: 16, 19: 21.

Euangelium Lucae qua ratione sit a Marcione refectum, Matth. 19: 21.

Euangelium Aegyptiacum, Luc. praef.

Euangelium Hebraicum, Matth. praef., 21: 9.

Euangelium Iohannis ibi et quo tempore a scriptum, Ioh. praef. Praetermissa a ceteris tractat, ibid., 3: 24. Ei ab Ephesina Ecclesia additum caput ultimum, Ioh. 20: 30.

Euangelium facilis res est, Rom. 10: 8. Est causa verae apud Deum iustitiae, Rom. 9: 33, 2 Cor. 11: 15. Est cibus, Ioh. 6: 27. Cur Dei brachium vocatur, Rom. 1: 16, Gal. 4: 7. Cur dicitur in Sione positum, Rom. 9: 33. Cur sole lucidus, Rom. 1: 18. Eximie veritas dicitur, Eph. 1: 13, 1 Petr. 1: 22.

Est Thalmud seu doctrina, sed oppositum Iudaico, Rom. 6: 17. Est instrumentum Christi, Eph. 3: 7. Fides dicitur, Gal. 3: 23. Gratia Dei vocatur, Act. 13: 43, 14: 3, Iud. 4. Lex nova et complementum veteris, Act. 2: 1. Lumen dicitur, 1 Petr. 2: 9. Mysterium cur dicatur, 1 Tim. 3: 16. Testimonium Christi cur dicatur, 1 Cor. 2: 1. Potentia Dei ad salutem, Iac. 1: 21. Per excellentiam dicitur scientia Dei, 2 Cor. 10: 5. Dicitur verbum, Gal. 6: 6. Sermo veritatis, Ioh. 14: 6. Via veritatis, Iac. 5: 19. Via ducens ad sedes superaethereas, Hebr. 9: 8, 1 Ioh. 1: 1. Vim Dei in se positam habet, 1 Cor. 1: 18.

Euangelium Christo praedicante paucos, eo vitae mortali exempto plurimos peperit, Gal. 4: 27. Colligendae et servandae Ecclesiae causa datum est, Col. 1: 25. Committem habet veram sapientiam, Col. 3: 16. Condemnaturum quomodo dicatur incredulos, Ioh. 12: 48. Cur pauperibus et humilibus annuntiatum, 1 Cor. 1: 26. Cur maximi faciendum, Ioh. 12: 48. Dat conscientiae sensum, Apoc. 14: 11, Rom. 2: 7. Etiam ante excidium Hierosolymorum per totum orbem sive omni creaturae praedicatum dicitur, Matth. 24: 14. Per quos primum innotuit, 1 Tim. 3: 16. Fructum producit vere aeternum, 1 Petr. 1: 25. Habet ultimae necessitatis tuae tela, et quando iis uti liceat, Luc. 9: 56. In credentibus ope-

ratur patientiam, 1 Thess. 2: 13. Nec stupidos contemnit, nec ab ingeniosis contempti debet, Rom. 1: 14. Nemini assentatur, 2 Tim. 4: 4. Nil prodest nisi fides ei habeatur, Rom. 1: 16. Purgat a vitiis sectatorum suorum animos; Ioh. 3: 5, 13: 10, Rom. 8: 1, Hebr. 9: 9. Quod die ab Apostolis praedicari coepit, Act. 2: 1. Qua reverentia tractandum, 1 Tim. 6: 3. Receptum mundi odium parit, Ioh. 17: 14, 2 Tim. 3: 12. Sanctimoniae personam detrahit iis, qui pii indicantur, Luc. 2: 34. Speculo comparatur, Iac. 1: 25. Vires dat magnas uti volentibus, Rom. 6: 14. Ut arbor simul profert fructus et crescit, Col. 1: 6. Euangelii historia quantum temporis complectatur, Matth. praef. unde incipiat, Act. 1: 22. Euangelii liber cur potius καίνη διαθήκη quam καιρὸς νόμος Christianis veteribus appelletur, Matth. praef. et novum potius Foe-dus quam Testamentum Latinus dicatur, ibid. Euangelii nomine quomodo et cur ipsa historia Christi inscribatur, Matth. praef. Tituli huius, libris res Christi continentibus praefixi, antiquitas, ibid. Euangelii vox, item Euangelii regni et pacis a Prophetis accepta, Matth. praef. Eiusdem duplex significatio primaria et secundaria, Matth. 24: 3; 1 Cor. 16: 1, Apoc. 1: 9. Euangelii annuntiatio est sacrificium egregium, 2 Tim. 2: 15. Duas habet partes, postulationem et promissio-nem,

nem, Luc. 24: 47. Euangelii beneficium Iudeis et Gentibus aequa necessarium, Rom. 3: 9. Euangeli causa in bonam partem Christus accipit quaevis beneficia a quovis hominum, Marc. 9: 41. Euangelii cognitio vim habet a peccatis liberandi, 2 Petr. 2: 20. Contemptus non est effectus necessarius vitii cuiusdam communis, Matth. 10: 15. Contemptoribus gravior poena imminet quam Sodomitis, ibid. Contemptoribus maiores poenae imminent quam quibus Euangelium annuntiatum non est, Marc. 16: 16, Luc. 12: 47. Eius contemptoribus immitit Deus seductionem praevalit, 2 Thess. 2: 11. Eius fideles praecones et ministri, Dei sunt socii, quodam respectu, Marc. 16: 20. Gustum eius quendam habuerunt Israëlitae liberatione a captivitate Babylonica, Eph. 2: 12, 3: 10, Hebr. 8: 8. Eius lux ex tenebris Legis, 2 Cor. 4: 6. Mirabilis eius brevi tempore propagatio, Matth. 13: 31, 24: 14, Luc. 10: 18, Rom. 15: 20. Euangelii negotium et Agricultura comparantur, 1 Cor. 3: 6. Eius praecepta omnia an verbis, Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, continentur, Act. 15: 20. Promotio eius opus Domini est, 1 Cor. 16: 10. Seges felicior sicut apud Génites quam Iudeos, Act. 28: 28. Sermo eius pura ac pura veritas est, Ioh. 7: 17. Discernit permixtos, etiam coniuges, Luc. 17: 34. Spiritus eius, Spiritus mansuetudinis et lenitatis, Luc. 9:

56. Summa eius in dilectione consistit, Eph. 1: 4, Rom. 15: 7. Eius vestibulum quid, Eph. 2: 12. Euangelii ministri omnes modestiam pree se ferre debent omnia ad Dei honorem referendo, 1 Cor. 1: 12. Euangelio obedire quinam dicantur, Rom. 10: 16. Eorum qui Euangelio non credunt poenae, Marc. 16: 16, 1 Cor. 1: 18. Euangelio cur citius crediderint pauperes quam divites, 1 Cor. 1: 26. Euangelium derelinquentes Iudei maximorum criminum rei facti sunt, Ioh. 12: 35. Euangelium praedicandi ius unde, Matth. 28: 18. Euangelium Paulus proprio sumptu annuntiavit, 1 Cor. 15: 58. Euangelium praedicare quorum sit, Act. 8: 5. Euangelium prius spretum Iudeorum quidam Christi parrocidae receperunt, Rom. 11: 8. Per Euangelium Deus regnat in hominibus etiam Regibus, Act. 1: 3. Per Euangelium patet nos naturae nostrae ope vitam consequi non posse, Rom. 3: 27. Euangelia ut Sabbatis legarentur non minus quam veteres Scripturae introduxit primam Synodus Laodicena, Act. 15: 21. Euangelia quo titulo possent Latine appellari, Matth. praef. Euangeliorum scriptores multa referunt non temporis ordine, sed ex rerum ductu, Matth. 26: 6, 28: 2. Exakte notant locum et modum sepulturae Domini ad probandam veritatem resurrectionis, Matth. 27: 59. Evangelica Doctrina cur de-

po-

positum vecetur, 1 Tim. 6: 20. Omnia seculis absconditantes revelationem Divinam, Matth. 13: 35, 41. Occupatur in fide et dilectione propter Christum, 2 Tim. 1: 13. Statuum differentias non tollit, Philem. 15. Evangelica functio quo tendat, Tit. 1: 1. Evangelicae Legis initium unde sit, Hebr. 2: 4. Evangelicae veritati Paulus fidem adstruebat miraculis, Rom. 2: 16. Evangelicum ministerium cur Prophetico avidius accipiendum, Luc. 9: 61.

Euangelistae qui vocati, et eorum munus, Act. 21: 8, Eph. 4: 11. Euangelistae munus Lucas Pauli vice multis in locis fideliter obivit, 2 Cor. 8: 18.

Eubulus nomen Atticum, et quinam ita appellati fuerint, 2 Tim. 4: 21.

Eucharistia mortuis corporibus olim etiam data, 1 Cor. 15: 29. Infantibus data, Matth. 19: 13. Quando extra convivii formam celebrari coepit, Matth. 26: 26. Vide etiam Coena Domini.

Euclides Megarensis Socratis audiendi causa noctu Athenas veniebat, Ioh. 3: 2.

Eventus et Eventa idem, Act. praef. Eventus optimus vaticiniorum interpres, Luc. 24: 45. Eventus nomen saepe datur operae in id impensae, Hebr. 2: 16.

Everriculum quale retis genus sit, Matth. 13: 47.

Euge laudantis exclamatio, Matth. 25: 21.

Eunice Timothei mater, Act. 16: 1.

Eunuchus Candacis quo in

fonte Baptizatus fuerit, Act. 8: 36. De Baptismi necessitate a Philippo etiam instructus fuit, Act. 8: 36. Cur Philippum post Baptismum ultra non viderit, Act. 8: 39. Hebraeo sermone Esaiam legebat, quem cum religione a Iudeis in Aethiopia acceperat, ibid. 32.

Eunuchi dicuntur viri, quod virorum habeant speciem; iis ad vitandas suspiciones utebantur Reginae, Act. 8: 27. Euphrates pro Tiberi, Apoc. 16: 12.

Eutychus sive Eutyches nomen frequens in Graecia, Act. 20: 9.

Eutychetae praepotens olim secta, Luc. 1: 35.

Euthymius castigatus, Marc. 16: 12.

Exceptiones tacite insunt Legibus generalibus, Matth. 5: 32.

Excerpere ex' Sacris Literis quod maxime placet non licet, Luc. 24: 25.

Excessus et Exitus pro morte, Luc. 9: 31, 2 Petr. 1: 15.

Excessus nihil facit in eo quod satis est, Luc. 12: 15.

Excessibus quotidianis institutum lavacrum, Ioh. 13: 10.

Excidium Urbis et Templi Hierosolymorum figura iudiciorum Dei generalium, Luc. 21: 32. A Paulo latenter praedicitur, Rom. 3: 8. Eius signum fuit Evangelici sermonis ablatio, Luc. 17: 22.

Excitare quid significet, Act. 3: 26, Rom. 9: 17. Etiam de aedificio dicitur, Ioh. 2: 19. Excludere de Ecclesia, Luc. 6: 22.

Excommunicandiforma, 1 Cor. 5: 12. Quae olim apud His-  
pa-

pates usitata , 1 Cor. 16: 22. Excommunicatio temeraria in Ecclésia vitanda , Matth. 24: 29. Excommunicationis causae praecipuae , 1 Cor. 5: 11.

Excutere pulverem quid significet , Matth. 10: 14.

Exsecrabiles pronuntiabantur in Lege qui ex Lege vivere nollebant , Ioh. 7: 49.

Exemplar nostrum Christus factus est , Ioh. 12: 27.

Exemplum Christi plurimum valet ad ferenda fortiter adversa , Hebr. 2: 10. Via ad Patrem , Ioh. 14: 6. Exemplum obedientiae , patientiae , mansuetudinis , dilectionis est Christus , 1 Petr. 2: 24. Exemplo Christi pii ad crucem vocantur , 1 Petr. 4: 19. Eō suos ad mutuan dilectionem provocat Christus , Ioh. 15: 17. Eō uti est Christum edere et bibere , Ioh. 6: 53. Exemplo blandissime iubetur , 1 Petr. 5: 3.

Exempla spectatae virtutis in Veteri Foedere quaenam , Luc. 13: 2. Exemplorum bonorum utilitas , Ioh. 6: 53. Exemplis facile corrumperunt homines , Apoc. 14: 8.

Exercitationem corporalem voluntariam Christus non improbat , Luc. 18: 12.

Exilium legibus Mosaicis incognitum , Luc. 6: 22.

Exire et incidere in tentationem quis dicatur , 1 Cor. 10: 13.

Exitus ex Aegypto figura liberationis ex ignorantiae tenebris et peccati servitute , Luc. 1: 54. Exitus ex Aegypto immortalitatis animorum Symbolum , Luc. 9: 31. Tempora Messiae reserbat , Luc. 1: 46 , 1 Cor. 1: 23.

Quo die contigit , Matth. 26: 2. Exitus consiliorum Dei quomodo suspendatur interdum conditionate , Luc. 7: 30.

Exorcismi formula , In Nominis Iesu Nazareni egredere , eur etiam per minus bonos pronuntiata vim habuerit saepe , Marc. 9: 38. Exorcismi per nomen Dei veri , quomodo etiam apud Gentes eventus suos habuerint , Matth. 12: 27.

Exorcistae Iudei fugabant Daemones invocatione Divini nominis , Marc. 1: 27.

Expiare hominem cum dicitur Sacerdos in delictis minoribus quid significet , Marc. 2: 7. Expiandi apud Gentes ter se mergebant sub aqua , Matth. 28: 19.

Expiatio anniversaria per Pontificem figurae magis quam rei causa siebat , Hebr. 9: 7. EIus ritus , Hebr. 9: 4. EIus in Veteri Foedere via ac fructus , Gal. 3: 10. EIus dies annuus tempus conceptionis Elizabetae , Luc. 2: 8.

Exspectatio longa promissionum Dei nos lassare non debet , Hebr. 11: 9.

Extorum pars , quae in aram vel focum dabatur , quo nomine a Graecis appellata , Act. 15: 20.

Extraneum foenerare Iudeis licuit , Luc. 6: 35. Quem in causa foenoris nominent Iudei , ibid.

Extraneis licuit sacrificare extra Hierosolymam , Luc. 4: 27. Vide etiam Alienigena.

Ezechias Rex non obscura Christi imago , Rom. 15: 12. Ezechiae et Theodosii comparatio , Apoc. 21: 4.

Eze-

Ezechiel cum ad Chaboram esset, quomodo viderit ea quae gerebantur in Templo Hierosolymitano, 2 Cor. 12: 2. Cur quadraginta dies lateri suo incumbere iüssus fuerit, Apoc. 2: 10. Interdum Chaldaizat, Matth. 27: 46. Tempora putat a sua deportatione, Apoc. 12: 3, 16: 10. Eius vaticinia impios eludebant, 2 Petr. 3: 4. Vaticinio eius deceptus Sedi-chias, Hebr. 6: 18.

## F.

Fabulae, Matth. 7: 3, 13: 3. Fabulae Iudaicae, 1 Tim. 1: 4, Tit. 1: 14. Fabulae de expiationibus ex Chaldaica et Orphica disciplina, 2 Tim. 4: 4.

Fabulandi quae fuerit materia Poëtis et Thalmudistis et Mahumeti, Matth. 8: 11.

Facere dicitur et qui facto causam vel occasionem praebet, Matth. 19: 9, Ioh. 12: 40, Act. 2: 23, 7: 9, Rom. 12: 20, 2 Thess. 2: 4, 1 Tim. 3: 2, Hebr. 13: 21.

Facere dicitur qui per alium facit, Matth. 28: 11, Ioh. 3: 22, 6: 11, Act. 10: 48, 16: 37, Apoc. 2: 16. Facere si dicitur in S. Scriptura qui facit quod eodem loco habetur Deo iudice, Ioh. 15: 23.

Facere dicuntur qui factum approbant, Hebr. 6: 1. Facere pro faciendi potestatem habere, Ioh. 6: 4. Pro in actu perseverare, Apoc. 13: 5.

Facere Scriptura dicitur quod ostendit, Gal. 3: 22. Facere dicuntur Prophetae quod praedicunt, 1 Tim. 4: 14.

1 Ioh. 3: 15. Fecisse dici-

tur, qui facere volait, 1 Cor. 15: 31. Fecisse scelus dicitur, cui prodest, Matth. 27: 6. Facere aliquid ad hunc aut illum finem quis dicitar, qui tamen ab ipso non intentus, sed actum eius aliunde consequitur, Matth. 26: 12. Facere dicuntur homines, quod faciunt per gratiam Dei excitati, Act. 13: 48. Facere bellum pro hostiliter tractare, Apoc. 11: 7, 12: 17, 13: 7. Facere iustitiam quid in Veteri Testamento significet, Hebr. 11: 33. Facere rem, Matth. 25: 16. Facere veritatem pro sincere agere, Ioh. 3: 21. Facere quod nostrum est tenemur, quia Deus fecit quod suum est, 2 Petr. 1: 5. Facere ac loqui omnia in nomine Christi quid sit, Col. 3: 17. Facere cum aliquo paucos dies quomodo intelligendum, Iac. 4: 13. Faciendum parato quod faciendum docetur, Luc. 19: 8. Facies in homine pulcherrima, 1 Cor. 12: 24. Cui rei comparetur, ibid. Hebraeis omne quod adspicitur, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, 2 Cor. 4: 6, 5: 12. Faciem verberare inter maxima ludibria est, 2 Cor. 11: 20. Faciem Regis videre et stare coram Rege quid, Matth. 18: 10. Facie in terram prostrata precari summa demissio, Matth. 26: 39.

Facta aeternum remuneranda quaenam Deo aestimantur, Rom. 10: 9. Externa nude non spectanda, sed animus, Marc. 12: 43. Fidei opponuntur a Paulo, Luc. 10: 26. Facta naturaliter nullam habent significationem nisi quam

quam quisque vult, Luc. 24: 28. Ad certam significationem restringuntur Lege aut ex pacto, ibid. Facta nostra dignissima comparari non possunt cum futura gloria, Luc. 17: 7. In Factorum contentione temporum et circumstantiarum ratione habenda est, Matth. 26: 11. Factorum quorundam facientorum gratia peccata remittuntur, Luc. 7: 47. Talia non sunt prohibenda, ibid. Factorum serie perpetua quisque optime se potest explorare, 1 Ioh. 3: 19. Factis bonis bona, malis mala Deus reddit, Rom. 2: 6. Falsi amantes cur alieni sint a Christo, Ioh. 18: 37. Falsi crimen abeat ab eo qui intendi causam non habet, Ioh. 7: 18.

Faux pro praedicatione Euangelii, Apoc. 14: 14. Fama magna potius quam mala, sub quibus Regibus aut Regulis periculosa, Marc. 6: 20. Famae malae qui fuerant etiam recipi poterant ad Christianismum, 1 Tim. 3: 7.

Fames ignis nomine appellatur, quia urit, Apoc. 16: 8. Fames ingens sub Commodo, ibid. Fames in Iudea: sub Claudio, Matth. 24: 7; ab Agabo praedicta fuit, ibid., Apoc. 6: 5. Fame et siti depingitur: status futurae damnandorum poenas, Luc. 6: 25.

Familia Dei, fidei, et Spiritualis quae, Gal. 6: 10. Familia Dei superior Angeli, inferior homines, Luc. 2: 14, 1 Cor. 4: 9, Eph. 3: 15. Familiae Dominus Christus,

pars Moses, Hebr. 3: 3. Familiae imperat Materfamilias, sed viri nomine, 1 Cor. 11: 7. Familiae tutandae occasiones negligi non vult Christus, Luc. 12: 16. Familiarum iura conservabat Lex Leviratus, Luc. 3: 23. Familiarum simul ad fidem conversarum exempla, Ioh. 4: 53. Familiarum progenitores quo nomine appellati, Hebr. 7: 4.

Familiaritatis propioris indicia inter Deum et pios, Ioh. 14: 23.

Famula opera, Matth. 12: 1. Fascinare deducitur a Graeco *θεωρίασιν*, Matth. 20: 15, Gal. 3: 1.

Fastus est opibus comes, Iac. 2: 6.

Fatum vocat Iosephus providentiam circa ea quae facimus, Matth. 22: 23. Fati discrimen in iudicio Dei nihil potest, Apoc. 20: 13.

Fatis manum iniecantibus hebetar isolent hominum sensus et obtandi, Rom. 11: 8. Fedus aferiendo, Matth. praeferendum.

Pactum publicum est, Hebr. 9: 15. Fedus novum et aeternum sancitum est effuso Christi sanguine, Hebr. 8: 8, 13: 20. Fedus Dei cum Ieraelitis conceptum propter temporum atque hominum ratione, Luc. 15: 2. Sempiternum est, Luc. 1: 55, 73. Tale fuit ut alterum posset esse perfectius, Hebr. 8: 7.

Federis tabulae quid denarent, Hebr. 9: 4. Federis vocabulo appellantur circumcisio et adspersio sanguinis, Rom. 9: 4. Federis veteris et novi differentia, Matth. 20: 20.

20: 4. Federis et Testamen-  
ti discrimen, Matth. praef.  
Federis et Legis differentia,  
Matth. praef. Federis novi-  
mentio in vetare cur inve-  
niatur, et nullius alterius  
novi in novo, Gal. 1: 8.  
Dispensatio propria, Luc.  
13: 2. Suavitas unde appa-  
reat, Ioh. 4: 21. In Federe  
novo Deus respicit, quod  
summam suam bonitatem de-  
cet, Luc. 17: 10. Federis  
sanctiendi formula vetus,  
Matth. 26: 28. Federa sanguine  
et dissecatis pecudibus  
sanctiendi mos, Matth. praef.  
26: 28, Col. 1: 20, Hebr. 8: 10;  
9: 20. Etiam admodum catice  
humani sanguinis sanctita,  
Matth. 26: 27.

Fel Hebraeis vocatur omne  
venustum, Hebr. 12: 15. Fel-  
amarissimum quid mystice  
significet, Act. 8: 23.

Felicitas hominis imitatio Dei,  
Matth. 5: 48. Alterius seculi  
per verba edendi et bibe-  
di populariter describi solet,  
Matth. 8: 11, 26; 26: 20.

Coelestis cur dicatur haere-  
ditas, Eph. 1: 14. Tempo-  
raria Christianis promissa  
non est, Marc. 10: 30. Fe-  
licitatis alienae conspectus  
gravat dolorem, 2 Thess. 1:  
10. Felicitatis omne genus  
promittitur piis, eum vita  
eterna, Ioh. 10: 30.

Felix Iudeae Praeses quis et  
qualis fuerit, Adi. 23: 24,  
24: 25. Quibus regionibus  
praefuerit, ibid. 24: 10. A-  
pud Neroem accusatus per  
fratris Pallantis potentiam  
potentiae erexitur est, ibid. 24:  
27. Cui in causa Pauli in-  
terlocutus fuerit, ibid. 24: 22.

Oppugnavit Aegyptium in-

postorem, Matth. 24: 5.

Femina mas est imperfectus,  
1 Cor. 11: 7. Res imbecilla,  
1 Petr. 3: 7. Cur ineptior sit  
viro ad actiones humanas,  
1 Cor. 11: 9. Femina He-  
braeis in publico non ad-  
spiciebatur nisi operto ca-  
pite, 1 Cor. 11: 5. Femina  
libidinosum deserens lauda-  
tur, Matth. 5: 32. Feinina  
bona cur a veteribus testu-  
dini comparata, 1 Tim. 5: 13.

Feminae persona apud Pro-  
phetas refert. Populum Iu-  
daicum, Apoc. 11: 3. Femina  
fecit Deus coma nati-  
va, ut equum iuba exaltan-  
tem, 1 Cor. 11: 14. Femina  
cur optis fuerit, 1 Cor. 11: 9.

Feminae cam de iis Lex non  
exstaret, propria religione  
semel in anno locum sacer-  
orum conventum adibant,  
Luc. 22: 41. Feminae for-  
mosiores sunt doctores occu-  
torum, Matth. 5: 29. Feminae  
in primitiva Ecclesia in Dia-  
conissas et Presbyteras elec-  
tas, Ioh. 22: 37; 1 Tim. 3:  
11. Electionis earum rato  
in Graecia quaenam, Rom.  
16: 1, Phil. 4: 3. Earto-  
minus quid, ibid. Feminae  
non accumbabant in convi-  
viis solemnibus Iudeorum,  
Ioh. 12: 2. Feminae parum  
pudicae, virtus et prostibula  
publica Hebraeis non eodem  
modo vocantur, Luc. 7: 37.

Feminae Prophetesse, 1 Cor.  
11: 5. Feminae quaedam  
Christi discipulis ammu-  
randate sunt, Ioh. 8: 17.

Feminarum habitos in pa-  
bligo apud Graecos et Ro-  
manos fuit varius, 1 Cor.  
11: 5. Habitua verecundiae  
maxime conveniens praefe-  
ren-

rendus, ibid. Feminarum ludaicarum ministerii statio consistens in precibus et ieiuniis, Luc. 2: 37. Earum aditus liberior erat quam feminarum in Graecia, Rom. 16: 1. Feminarum mos calumniandi, 1 Tim. 3: 11. Feminarum nomina enuntiabantur modo simpliciter modo diminutive, Rom. 16: 3. Feminis adulteris Germanicæ accidebant, 1 Cor. 11: 6. Feminis maxime convenit pudor etiam circa naturales voluptates, Rom. 1: 25. Feminis docere in Ecclesia non permittebatur, nisi speciale Dei mandatum haberent, 1 Cor. 10: 5; Apoc. 2: 20. Feminis in luctu, caput radi solebat, 1 Cor. 11: 5. Feminas operto esse capite ob pudorem sexus decet, 1 Cor. 11: 2. Feminas viri potentes Romani indicant aetate annorum duodecim, Luc. 2: 42.

Femininitati sexus vera ornamenta sunt pudor et modestia, 1 Tim. 2: 9.

Fera terrestris dicitur coetus Pseudo-prophetarum, Apoc. 16: 13. Ferae nomine Barchochebas appellatur, Apoc. 11: 7. Ferae vocantur regna idololatria, Apoc. 13: 1. Feris comparantur impii et Reges, Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17.

Feralia non attractanda, Matth. 8: 22.

Fermentum quid recte dicatur, Luc. 12: 1, 1 Cor. 5: 6. Vetus quid significet, ibid.

Ferre pro auferre, Hebr. 9: 28.

Ferri pro exspectari, Hebr. 9: 16.

Festas eur provocationem Pau-

li libenter arripuerit, Act. 25: 12.

Festum Legis quodnam vocabatur, Act. 2: 1. Festum Nativitatis Christi varie celebratum, Luc. 2: 8. Festum collectarum in horrea frumentorum vocabatur festum tabernaculorum, Luc. 6: 1. Festum tabernaculorum Christi mystice sumtum quid significet, Ioh. 7: 8. Festa Iudeorum cur seditionibus opportuna, Matth. 26: 5. Festi dies sua habent tempora, Ioh. 7: 6. Festorum dierum primus, ultimus et sabbatum otio peragebantur, caeferi laboribus permissi, Matth. 26: 5, Luc. 6: 1, Ioh. 7: 37. Festorum dierum ratio, Matth. 21: 9. Translatio in aliud tempus apud Iudeos quomodo intelligenda, Matth. 26: 17. Festis diebus Iudei in ius vocari non poterant, Matth. 26: 2, 5. Plecti solabant apud Iudeos sonium insigniores, Matth. 26: 5. Romani Praesides cohortem mittebant ad Templi custodiæ, Matth. 26: 45, Act. 21: 31. Festis tribus maximis pars tertia ex oppidis, viciis et agris ibat Hierosolymam, Luc. 2: 41. Ficus symbolum populi Iudeici, Marc. 11: 12, Luc. 13: 6. Sub sicu agere signum tranquilli animi, Ioh. 1: 48. Fidelis dicitur, qui munere suo bene fungitur, Hebr. 2: 17, 3: 2. Fidelis quoties convenient, convenient in Christi nomine, 1 Cor. 5: 3. Sunt templum Dei, Rom. 14: 19, Eph. 2: 22. Quomodo id templum aedificetur,

tur, Rom. 14: 19. Quomodo destrnatur, ibid. Fidelium coetus honorandi diligendo, 1 Petr. 2: 17. Fidelium mala ad breve tempus tantum durant, Hebr. 10: 37. Fidelibus omnibus consulere debemus, Gal. 6: 10.

Fides Abrahami Euangelicae suppar, Hebr. 11: 19. Fides quaenam maior fide Abrahami, Rom. 4: 24. Fidem in Abrahamo cur Deus respxerit, Rom. 4: 16. Fides Patriarcharum qualis fuerit, Rom. 3: 22. Fides Petri cum Christum negaret, an plane defecerit, Luc. 22: 32. Fides miraculorum non cessavit, Marc. 16: 17.

Fides quid re ipsa sit in epistolis Paulinis, Rom. praef. Fides prima credulitatis quaenam sit, Matth. 28: 19.

Fides Euangelica per crucis tolerantiam demonstrata, Hebr. 11: 25. Fides Christiana quibus argumentis initatur, Matth. 9: 22, Apoc. 21: 14. Praecipue initio morte et resurrectione Christi, Rom. 5: 6, Hebr. 9: 14. Cur non debuerit tradi verbis eruditis et artificiis, 1 Cor. 1: 17. In quibus rebus consistat, Phil. 3: 10. Repellit libidines omnes, Eph. 6: 16. Unde tota pendeat, Iac. 2: 19. Simil est fides in Deum, Rom. 3: 26, Hebr. 6: 1, 11: 1. Fides pro Euangelio, Gal. 3: 23. Fides operi Dei donum vocetur, Rom. 3: 27, 5: 16, Eph. 2: 8, Phil. 1: 29. Est animae quod esca carni, Matth. 26: 26. Baptismum praecedit, Hebr. 6: 1. Comparatur partibus humani corporis per quae sit digestio, Hebr. 4: 2. Corda purgat, Rom. 1: 17, 3: 23, 10: 9, Hebr. 9: 14, Iac. 2: 14. Cum bonis verbis solum nec aliis nec habenti prodest, Iac. 2: 17. Fides de potentia Dei, ut est initium pietatis, ita considere Dei potentiae in Christo principium est Christianae Religionis, Matth. 8: 2. Fides efficit sanctitatem et iustitiam illam cui vita aeterna promittitur, Hebr. 11: 1. Est ut navis, vita pura ut gubernaculum, 1 Tim. 1: 19. Hominem iustum reddit, opera iustiorum, Iac. 2: 23. Initium vitae est, finis vero charitas, 1 Cor. 13: 13.

Fides ad iustitiam internam sine labore dicit, Rom. 1: 17, 3: 23, 25, 5: 9, 9: 32. Ubi iustitiam peperit non quiescit, sed perpetuo in opera influit, Rom. 1: 17. Fides magna vincit metus omnes, Rom. 11: 20, Hebr. 11: 23. Magna est, quae principatus spernit et contemptis se aggregat, ibid. Fides cur multa promissa habeat, 1 Cor. 13: 2. Non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Ioh. 4: 14. Per puram conscientiam custoditur, 1 Tim. 3: 9. Obediendi propositum includit, Ioh. 3: 36, 5: 24, Act. 16: 31. Poenitentiam operata nos a vita prioris criminibus absolvit, Luc. 7: 50. Quaenam preces commendet, Luc. 18: 8. Quae remissionem imperat sine dilectione non est, Luc. 7: 47. Fides radix Legis, Hebr. 11: 1. Fides robustissima est credere resurrectionem mortuorum, Ioh.

Ioh. 4: 49. Fides sine operibus bonis non sufficit, Marc. 16: 16, Luc. 22: 32, Ioh. 13: 17, 20: 31, Rom. 4: 17, Philem. 6, Hebr. 3: 14, Iac. 2: 14, 24, 26, 2 Petr. 3: 16. Fides bonam conscientiam gignit, 1 Tim. 1: 5. Spem gignit, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4. Quibus operibus externis opponatur, Ioh. 6: 29. Vera quaenam dicatur, Ioh. 3: 15, Hebr. 11: 1. Cur sola exigatur, Ioh. 6: 29, 35. Virtus est maxima caeterarumque mater et altrix, Rom. 4: 3. Fides et dilectio par admirabile, Eph. 1: 15, 1 Thess. 3: 6, 2 Tim. 1: 13. Si simul sint in animo et factis nihil ultra ad salutem requiritur, Gal. 4: 6, Eph. 1: 15, 1 Ioh. 3: 23. Fides et spes per Christum tendit in Deum, 1 Petr. 1: 21.

Fidei et fidelium cum arbore comparatio, Col. 1: 6. Fidei adultae praemium res miras efficere, 1 Cor. 12: 9, 13: 2. Fidei argumenta sive fulcra, Matth. 9: 22. Definitiones variae, Rom. 1, praef. Fidei beneficio novam naturam accipimus et velut iterum gignimur, 1 Tim. 1: 2. Fidei Christianorum et Iudaeorum argumentum, Phil. 3: 5. Fidei Christianae causa est sanguis seu mors Christi, Rom. 5: 9. Quis proprius sit effectus, ibid. 3. Ingens momentum est in ipsa morte Christi, 1 Ioh. 5: 6. Eius perfectio est vivere secundum Christum, Act. 8: 13. Eius professio cur Iudeis videbatur scandalum, 1 Cor. 1: 23. Fidei actu deficiente

habitus servari potest, Luc. 22: 32. Activae et contemplativae differentia, Ioh. 12: 42. Fidei descriptiones eximiae, Rom. 4: 3, Hebr. 11: 1. Fidei discipulorum tarditas fidem nostram confirmat, Marc. 16: 13. Fidei exiguae a Christo non spretae exemplum, Marc. 9: 22. Fidei infirmae exemplum, Ioh. 10: 21. Fidei initia si Deo placent, multo magis incrementa, Rom. 4: 22. Fidei nulla est mentio in Lege in Sinai data, Gal. 3: 11. Fidei obedientis effectus, Hebr. 4: 3. Fidei opus vocatur quod ex fide venit et fidem perficit, 1 Thess. 1: 3. Eius præparationes Patritribuntur, operatio Filio, obsignatio Spiritui Sancto, Ioh. 6: 37. Eius regula immobilis quid Veteribus significet, Matth. 28: 19. Fidei salvificae descriptio, Matth. 9: 22, 17: 20. Fidei semina subito interdum erumpunt, Matth. 27: 57. Fidei tres gradus, Ioh. 4: 50. Fidei vis, Matth. 9: 29, 17: 20, Luc. 10: 19. Eius obtinendae ratio, Matth. 17: 21. Fidei mixtus sermo Euangeli animum purgat, Ioh. 13: 10. Fidei et eius professioni quae per Baptismum fit, simul coniunctis promittitur remissio peccatorum, Act. 22: 16. Ad Fidei professionem an homines cogendi sint, Luc. 14: 23. Fidem adhibere probabilibus testimentiis recte sentientium est de Deo, Ioh. 20: 29. Fidem famulorum heri explorant in re non magni momenti, Luc. 16: 10. Fidem habent parem quae sunt

paria, Ioh. 20: 19. Fidei Dei promissis habere quid praesupponat, Rom. 4: 3. Fidem ante miracula exigit Christus, Ioh. 11: 26. Fidem Deus semper pro re egregia habuit, Gal. 3: 6. Fidem cur Deus ad consequenda huius vitae beneficia saepe requirat, Act. 27: 25. Fidem et dilectionem excitat vita aeterna a Christo promissa, Col. 1: 5. Fidem et obedientiam esse exhibendam constitutis supra nos iure humano, Lex Christi est, Col. 3: 23. Fidem quale opus ostendat, 1 Thess. 1: 3. Qualem Deus nunc requirat, Rom. 9: 32. Fidem sequitur Spiritus Sanctus, 1 Thess. 1: 6. Fidem veram assequi cupientem quomodo oporteat esse animatum, Rom. 9: 32. Eam probat sanctitas et in malis constantia, Iac. 2: 18, 1 Petr. 1: 7. Fide ante opera an aliqui servari possint, Iac. 2: 14. Fide in Christum sanare homines elegit Deus; ne de propriis viribus gloriarentur, Rom. 3: 26. Fide infirmari quinam dicantur, Rom. 4: 18. In Fide manere cur omnes serio moneantur, Rom. 11: 21. Fide perveniens in maiorem veritatis agnitionem, Tit. 1: 1. Fiducia pro iure intrandi in summum coelum, Hebr. 9: 19. Fiducia insignis Petri, Matth. 14: 31. Fiducia sola sufficit ad impetranda adspectabilia, Marc. 5: 36. Fiduciam Abrahami nova fiduciae confirmatione remuneravit Deus, Luc. 1: 72. Fiduciam in virtutibus falso creditis ponere

quam perniciosum, Lut. 18: 9. Fieri saepe dicitur quod patescit, 1 Ioh. 1: 7. Fieri aliquid dicitur per aliquid quod sine eo non fit, Hebr. 9: 12.

Figuram et figuratum dissimile quid habere non est novum, Luc. 3: 5: Figurae Veteris Federis res Novi adumbrabant, 1 Cor. 3: 1. Figurarum veterum complementa, Matth. 4: 1, 5: 17, 8: 17, 9: 21, 36, 37, 10: 2, 11: 11, 12: 28, 16: 21, 19: 29.

Filia quae fratres habebat, heres esse non poterat, Matth. 1: 16. Filia si post 25 aetatis annum in corpus suum peccaverit, ob id a parentibus exheredari nequit, 1 Cor. 7: 36. De filiabus superadulta sententia Rabbiorum, 1 Cor. 7: 36. Filia Sacerdotis apud Hebraeos cur gravissime puniebatur, si domum paternam dehonestaret, 1 Tim. 3: 4. Filiae nolenti virginitatis necessitas non est imponenda, 1 Cor. 7: 37. Filiam dare nuptum, ex auctoritate patrum pendet, 1 Cor. 7: 36. Filiae Sarae carne et moribus quaenam, 1 Petr. 3: 6. Filiarum nomine comprehenditur nurus, Luc. 2: 27.

Filius Davidis cur Iesus sit dictus, Matth. 1: 1, 5, Apoc. 22: 16.

Filius Dei pro eo quem Deus eximie diligit, Matth. 27: 40. Filius Dei Christus Deo ipso teste, Act. 3: 12. Messiae cognomen, Matth. 14: 33. Divina Christi natura vocatur, Marc. 2: 8. Supra omnes est Christus, ad imperium etiam in

An-

**Angelos** evectus , Hebr. 1: 5. Dei per omnia simillima est **imago** , Hebr. 1: 3. Imitatur **Patris** opera , Ioh. 5: 20. Patrem in arcanis suis novit , Ioh. 4: 22. Vice Patris indicat Mundum , Ioh. 5: 22. Eius gloria omnis redit ad Patrem , Ioh. 11: 4. Potes-  
tas perpetuo fluit a Patre , Ioh. 6: 50. Voluntarium ob-sequium , Ioh. 6: 51. Eius vox vox Patris , Ioh. 5: 28. Ei dantur tituli eminentissimi , Hebr. 1: 8. Filio res maximas et coelestes credidit Pater , non servis , Hebr. 1: 1. Filio cur tribuitur quod veritati , Ioh. 8: 36. Filiu-  
sum in quem finem Deus miserit in Mundum , i Ioh. 4: 9. Eum Deus gratis tra-didit pro peccatis Mundi , Ioh. 3: 16.

Filius hominis pro quovis ho-mine , Matth. 12: 8 , 32 , Marc. 2: 28. Cur et quo-modio Christus sit dictus , Matth. 8: 20 , Ioh. 5: 27. Quis intelligebatur ab Hebraeis , Ioh. 12: 34.

Filius Paralipomenon Scrip-tori dicitur qui iuris est successor , Luc. 3: 23. Filius alicuius dicitur qui ei similiis est , Apoc. 21: 7. Filius pro obnoxio , Matth. 23: 15. Filius dicitur , a quo ex-spectantur filii officia , Ioh. 19: 26. Filius cum patre idem in iure esse dicitur , Ioh. 10: 33. Rerum pater-narum quasi Dominus est , Ioh. 8: 35 , 10: 33 , 16: 15 , 17: 10 , Gal. 4: 1 , Hebr. 3: 6. Filius praecepti , Luc. 2: 42. Filius Regis maior Satrapis , Hebr. 1: 14.

Fili Dei quinam dicantur ,

Matth. 13: 38 , Luc. 20: 35 , Ioh. 1: 12 , Gal. 3: 26. Om-nibus subiecti sunt incom-modis vitae huius mortalis , Hebr. 2: 14. Qua de causa sic vocentur , Act. 17: 29. Eorum et filiorum Diaboli differentia , i Ioh. 3: 10. Eos Christo educandos atque cu-randos dat Deus , Hebr. 2: 13. Filii Diaboli quinam dicantur , Matth. 13: 38. Filii pacti quinam dicantur , Matth. 11: 19. Filii terrae quinam di-cantur , Matth. 8: 20. Filii tonitru vocantur viri effi-caciter loquentes , Apoc. 19: 6. Filii nomine appellatur popu-lus iudaicus interdum apud Prophetas , Apoc. 11: 3. Filii prodigi parabola inter ele-gantissimas ponenda , Luc. 15: 20. Filii Lege Mosis ha-e-redes necessario , filiae non nisi filiis deficientibus , Rom. 8: 17 , Gal. 4: 7. Filii obe-dientiam erga parentes et probos mores addiscere de-bent , i Tim. 3: 4. Filii A-postolorum quinam dicti ab ipsis , i Petr. 5: 13. Filii concubinarum succedebant Patri ab intestato apud Hebraeos , Gal. 4: 30. Filii huius seculi et filii lucis quinam , Luc. 16: 8. Na-turae et morum qui , Luc. 11: 48.

Filiorum inter se distinctio , Rom. 9: 7. Filiorum et li-berorum discrimin , Matth. 1: 1. Filiorum est accum-bere cum Patrefamilias , Luc. 17: 7. Filiorum voce Hebrei participes intelligebant , Ioh. 12: 36.

Finis pro monitorum summa , i Petr. 3: 8. Finis actuum saepe alius est quam inten-di-

ditur, Matth. 26: 12. Finis discriminata actiones Legem non vetitas, Matth. 26: 10. Solus non facit actiones rectas, Luc. 22: 22. Finis operis merces, 1 Petr. 1: 9. Fini malo adhibiti actus medii, mali sunt, Luc. 24: 28. Ad finem operis stultos reiicere solemus, Ioh. 2: 19. Fine caret Christi regnum, Luc. 1: 33.

**Flagellatio** partim quaestionis causa, partim in poenam a Romanis adhiberi solita, Matth. 27: 19. Eius sententiae formula, ibid.

**Flagello** in signum irae Divinae Christus usus est in Templo purgando a nundinatibus, Ioh. 2: 15.

**Flagitium** a scelere distinguunt Latini, Eph. 2: 1. Flagitia abscondita hominibus Dei iudicio servantur, Hebr. 13: 4.

**Flagra** virginis saeviora, Act. 22: 24.

**Flaminius** cur Romae accusatus, Matth. 14: 10.

**Flaminiae** Graecorum virgines, Luc. 1: 34.

**Fletus** Christo non fuit indignus, Luc. 19: 41. Ad quid Christo profuit, Ioh. 11: 36.

**Flendum** cum flentibus, Ioh. 11: 33.

**Florus**, vide Cestius Florus; Flumen res adversas significat, Apoc. 12: 15. Flumina quaedam a terra absorbentur, Apoc. 12: 16.

**Foeunditas** inter alia bona externa Hebraeis Deum pie colentibus promissa cur non omnibus aut non nisi serius quibusdam contigerit, Luc. 1: 7.

**Foemina**, vide Femina.

**Foedus**, vide Fedus.

**Foenus** venenum est patrimonii, Luc. 6: 35. Ne speciem quidem habet beneficii, Matth. 5: 42. Non est interdictum lege naturae, Luc. 6: 35. Interdictum fuit Iudeis, Matth. 5: 42. An lege Christi sit vetitum, Luc. 6: 35. An et quatenus Christianis ab antiquis Canonibus permittatur, ibid. Ab alienigenis accipere quomodo licuerit Iudeis, ibid.

**Foetus**, qui in utero est, matris portio censetur, Matth. 19: 13, Luc. 1: 15.

**Fomes** dicitur quicquid ignem alit, Act. 28: 3.

**Fons** Hebraeis omnis scaterra, Marc. 5: 29, Ioh. 4: 6. Fons salutis quis vere sit, Ioh. 7: 37. Fons vitae vocabatur Lex Pharisaieis, Ioh. 5: 39. Fonti debetur quicquid est in flumine, Eph. 2: 9. Fontes in Baptismi usum extucti olim erant ante Ecclesiarum aedes, Matth. 28: 19. Fontes septuaginta in Elim quid significant, Luc. 10: 1. Fontes sine aqua fontes non sunt, 2 Petr. 2: 16.

**Fores** clausae designatio eius quod clam fit, Ioh. 20: 19.

**Forma** et formare ad animum cur saepe transferantur, Rom. 2: 20. Forma et figura quandoque promiscue usurpantur, Matth. 17: 2. Formae decus capilli, Ioh. 12: 3, 1 Cor. 11: 6.

**Formido** Christum capientium, Ioh. 18: 3.

**Fornicatio** pro idolatria, Apoc. 14: 8.

**Framea** Germanorum hasta brevis, Luc. 2: 35.

Frae-

Fraenare pro regere , Iac. 3: 3.

Fraenum dicitur Graecis pellicula linguae adhaerens , Iac. 3: 3.

Fragmenta unde dicta , Act. 2: 42.

Francofurtensis Synodus Symbolum Hieronymi approbat , Matth. 28: 19.

Frater benigna appellatio patrum inter se , Eph. 6: 21 , 1 Tim. 5: 1. Pro homine quovis , Matth. 5: 22 , 23. Frater qui filia relicta moritur non censemur sine liberis mortuus , Matth. 22: 24. Quare nec in hoc ius leviratus locum habuisse videtur , ibid. Fratri Iudeo foenori dare Iudeis lex vetat , Luc. 6: 35.

Fratres Christi quinam , Ioh. 19: 16. Fratres falsi Christianorum quinam dicantur , 2 Cor. 11: 26. Fratres in Adamo sumus omnes , 1 Ioh. 2: 9. Fratres et sorores se mutuo vocabant Christiani , 1 Cor. 5: 11. Idque ob communem regenerationem , Philem. 1. Etiam coniuges sic se vocabant , 1 Cor. 7: 14. Fratres cur se invicem vocabant Iudei , Act. 22: 5 , 28: 21.

Fraterne admonitio Christianorum officii pars , et cuiusmodi eam esse oporteat , Matth. 18: 15.

Fraternitatis memoria quid debeat operari , 2 Thess. 3: 15.

Frictrices quaenam foeminae Tertulliano dictae , Rom. 1: 26.

Frigus quibus ex causis oriens et augeri soleat , Act. 27: 2.

Frigidi et fervidi quinam vocentur , Apoc. 3: 15.

Frontis servorum notandae mos ex Oriente , Apoc. 13: 16. Fronte praeferre dicimus quod aperte profitemur , Apoc. 16: 1.

Fructus satori omni iure debentur , Luc. 17: 1. Fructus in matrimonio partus dicitur , Rom. 7: 4. Apostolicus quis sit , Rom. 1: 13. Disciplinae Christianae qui tranquillitatem conscientiae adfert , Hebr. 12: 11. Falsorum Prophetarum quis , Matth. 7: 16. Fructuum nomine opera designantur , Matth. 13: 23 , Eph. 5: 9 , Iac. 3: 11. Etiam praemia operum designantur , Iac. 3: 18.

Frugalitas Christi et Apostolorum , Ioh. 6: 9.

Frugis qua maxime alimur magnus semper honos et apud Iudeos et apud Christianos , Iac. 5: 7. Duplicis in homine descriptio , Luc. 8: 7. Frugis bonae nihil ex pectandum est ab eo , qui discedit a Christi praeceptis et exemplo , Ioh. 15: 5. Frugum Christi colligendarum tempus quando venit , Ioh. 7: 6. Frugum tota congeries sanctificatur per primicias , Eph. 2: 6. Frugibus comparantur opera pietatis , Hebr. 6: 7.

Fruitio tactus voce denotatur , Ioh. 20: 17.

Fuga non semper pavoris indicium est , Luc. 24: 28. Quandoque licita est , Matth. 10: 23 , 12: 15. Fuga ac furtum coniuncta esse solent , Philem. 11. Fugae impedimenta magna sunt parvi liberi , Matth. 24: 19. Fugae prae-

*praecipitandae a malorum  
contagio necessitas, Luc.  
17: 31, 32.*  
*Fugere saevitiam hostium Dei  
quando non liceat, Ioh.  
10: 12.*  
*Fulcire cor alio sensu de Di-  
vina gratia, alio de epulis  
dicitur, Hebr. 13: 9.*  
*Fulmina et tonitrua Dei minas  
significant, Apoc. 4: 5, 8: 5,  
11: 19. Fulmini cur regnum  
sum Christus comparet,  
Math. 24: 27, Luc. 10: 18.*  
*Fundamenta Christianismi  
sunt Christi historia, prae-  
cepta et promissa, 1 Cor.  
3: 11.*  
*Fur est qui alienum iniuste  
arripit, 1 Cor. 6: 10, 1 Petr.  
4: 15. Dicitur in iure etiam  
qui semel tantum furatus  
est, 1 Cor. 6: 9. Furis com-  
paratio Dei iudiciis et morti  
improvisae aptatur, Matth.  
24: 37., Apoc. 3: 3. Furis  
et raptoris differentia, 1 Cor.  
6: 10. Fures festinare solent,  
Ioh. 20: 7. Quam amici sint  
noctis, 1 Thess. 5: 4. Non  
sunt necandi, Matth. 5: 40.  
*Furtum de pascuo gravius pu-  
nitur quam de ovili, Ioh.  
8: 5. Furti pecudis poena  
apud Hebraeos, Luc. 19: 8.  
Furti genus maximum est  
hominem liberum furari, 1  
Tim. 1: 10. Furti comes  
mendacium, Math. 15: 11.  
*Futura cur in praeterito tem-  
pore enuntiabant Prophetae,  
Ioh. 4: 5. Futurorum reve-  
latio a Deo Cypriano et  
Chrysostomo evenisse legi-  
tur, 2 Tim. 4: 6. De futu-  
ris incertis loquendi cautio  
Christianis usitata, Act. 18:  
21, 1 Cor. 16: 7.***

G.

*Gabriel virtus Dei, Luc. 1: 19.  
Nomen Angeli primarii, ibid.  
Misericordiae minister se-  
cundum Hebraeos, ibid. A-  
qua dicitur, ibid.*  
*Galatae orti a Gallis, Gal. 1: 6.  
Colebant Deum matrem,  
Gal. 4: 9. Galatas quo tem-  
pore inviserit Paulus, Gal.  
1: 2. A Paulo conversos  
Petrus sua auctoritate firma-  
vit, 1 Petr. 5: 12. Galata-  
rum Ecclesias cur Paulus  
non nominet sanctas, Gal.  
1: 2.*  
*Galatia idem quod Gallia,  
2 Tim. 4: 10. Vocabatur et  
Asiae pars a Gallis antiqui-  
tus habitata, ibid. Galatia  
et Phrygia partes Asiae mi-  
noris, Act. 16: 6. Galatiae  
Ecclesiarum nomina, Gal.  
1: 2.*  
*Galilaea gentium sive conve-  
narum, Matth. 4: 15. Alia  
Herodis, alia Philippi, ibid.  
Galilaeae non praefuit Pilat-  
us, Luc. 13: 1.*  
*Galilaei bellicosi, Luc. 22: 38.  
Cur Christo faventes, Ioh.  
7: 12, 52. Despecti Deo  
iuxta Iudeos quod nullus ex  
illis Propheta, Ioh. 7: 52.  
Dialecto distinguebantur a  
Iudeis, Ioh. 4: 9. Habiti  
homines indocti, Act. 2: 7.  
Sacrificantes a Pilato Hiero-  
solymis interficti, Luc.  
13: 1. Tardiores Samaritis  
in fide Christo adhibenda,  
Ioh. 4: 45. Una cum Iudeis  
Procuratore Cumano Samari-  
tis bellum inferunt, Matth.  
24: 7. Galilaeorum nomine  
quisnam Christianos appelle-  
ret, Rom. 16: 2. Galilaeo-  
rum Bethsaidensium fre-  
quens*

quens commercium cum Syrophenicibus, Ioh. 12: 20. Galilaeis cum Samaritis nulla fuit Sacrorum societas, Luc. 13: 1.

Galli in consiliis capiendis mobiles, et novis plerumque rebus studentes, Gal. 1: 6. Eorum mos in lustranda civitate, I Cor. 4: 13.

Galli Deum Matris, non circumcidebantur, sed castrabantur, Gal. 4: 9. Eorum pudenda erant abscissa, Gal. 4: 12.

Gallio frater Senecæ, Act. 18: 12.

Gallus bis canit, Matth. 26: 34. Gallicinium proprie dicitur posterior galli cantus, Matth. 26: 34. Post gallicinum Christus munus suum sacerdotale anspicatur, ut Pontifex Maximus facere solebat, Matth. 26: 34.

Gamaliel nomen frequens inter Hebreos, Act. 5: 34. Eius nominis Patriarcha quoniam tempore fuit, ibid. Gamaliel senior instituit Iudeos sepeliri operimento ex lino, Matth. 27: 59. Gamalielis consilio abstinet Senatus Iudeorum a caede Apostolorum, Act. 5: 40.

Garizim mons Palaestinae, Matth. 25: 33. Sicimis imminens, Ioh. 4: 5; 20. Garizitani erant Chutæi, Luc. 17: 18.

Gaudendum in castigationibus, Iac. 1: 2, 1 Petr. 4: 13. Gaudium Christi pro vita immortali et summa eius potestate, Hebr. 12: 2. Gaudium Christianorum in adversis, Apoc. 14: 3. Piorum absente Christo, Ioh. 17: 13. Gaudium pulrum, est certam

habere spem immortalitatis, 1 Ioh. 1: 4. Gaudium suum quid vocent Latini, Phil. 4: 1. Gaudium vitae nomine venit apud Hebreos, Rom. 11: 15. A Paulo saepe appellatur animi tranquillitas ex bona conscientia, Act. 20: 24. Sumitur pro causa gaudii, Ioh. 16: 22. Gaudii iustior causa, suae salutis habere fiduciam, quam alienæ saluti inservire, Lnc. 10: 20. Gaudia de bonis huins vitae suscepta, iacturae et mortis metu fiunt turbida, 1 Ioh. 1: 4. Gaudia futurae vitae adumbrata imagine rerum huius vitae, Matth. 8: 11, 26: 26, 29.

Gaulonitici, Matth. 22: 16. Gaza vetus ab Alexandro disiecta, Act. 8: 26. Sed alia sub eius nomine in proximo aedificata, ibid.

Gazophylacium, Marc. 12: 41. Locns eius qualis, Ioh. 8: 20. Ubi ille, ibid.

Gazophylax, sive Gazae custos, unus ex Sacerdotum ordine, Marc. 12: 41. Eius munus quale, Act. 8: 27.

Gehenna ubinam sit, Lnc. 16: 23. Accipitur pro suppliciis aeternis, Matth. 5: 20, 22. Gehennæ est velut hospitium quoddam conscientia intus adurens, Apoc. 14: 10. Gehennæ poena incendio comparata, Hebr. 6: 8.

Genealogiae Iudeorum saepe pugnare videntur, nec tamen pugnant, Luc. 3: 23. Genealogiae Matthei sequuntur ius successionalis, Lucae ius sanguinus Christi, Luc. 3: 23. Genealogiae quas de Deitate fingebant Iudei, 1 Tim. 1: 4. Genealogiae Sa-

cerdotum diligentissime servabantur, Hebr. 7: 3. Genealogias Platonici, Gnostici et Magi Persarum docebant, 1 Tim. 1: 4.

Genesaralacus, Hebraeis mare Galilaeum dictum fuit, Ioh. 6: 1. Genesareti lacus unde denominetur, Matth. 14: 33.

Genitores etiam vocantur Parentes adoptivi, Luc. 3: 23. Genius Principis in formula iuris-iurandi quid, Matth. 5: 34.

Gens non gens quomodo intelligatur, Rom. 10: 19. Gens pro optima parte gentis, Ioh. 11: 51. Gentes ut moribus differunt, ita et ingenio, Rom. 1: 14, Col. 3: 11.

Gentes dicuntur Hebraeis omnes, qui Iudei non sunt, neque Iudeis additi, 2 Cor. 11: 26, Eph. 2: 11. Gentes putabant tales esse in coelo Deos, quales simulacra exhibebant, Act. 17: 29. Credebant Deos hominibus similes factos interdum in terram descendisse, Act. 14: 10. Falso Deos colebant, Act. 26: 20. Deum colentes extra Iudeos ante Christum passum nullum inter se constituebant Ecclesiae corpus, Ioh. 11: 52.

Gentium consensus in multis rebus sufficit, Phil. 4: 8. Contra eum disputare impudentium est, ibid. Gentium non conversarum mores corruptissimi erant tempore Apostolorum, Phil. 2: 15. Gentium ab Apostolis conversarum recensio, Act. 15: 3. Gentium in odio eur Israelite, et contra Gentes spretae ab Israelitis, Eph. 2: 15.

Gentium subdiale in templo, 2 Petr. 1: 18. Gentium votatio, Matth. 28: 19. Beneficium est gratuitae misericordiae Divinae, Luc. 7: 13, Rom. 3: 5, 15: 9. Sine ulla ciborum lege, Rom. 14: 3. Gentium gratia Iudeis nihil obest, Matth. 22: 9. Gentium Dii in Oriente Baalim vocabantur, 1 Cor. 8: 5. Qua nota designentur a Paulo, 2 Thess. 2: 4. Gentiles quinam dicti, Ioh. 12: 20.

Genua flectere signum reverentiae, Phil. 2: 10. Mos est precantium in rebus anxiis, Act. 7: 60, Eph. 3: 14. Genua in littoribus flectere mos Christianorum congruens mori Iudeorum, Act. 21: 5. Genua inter Pascha et Pentecosten non flectendi mos quando introductus, Act. 20: 36.

Genus in Sacerdotibus spectabatur non solummodo paternum, sed et maternum apud plurimas gentes, Hebr. 7: 3. Genus suum posse referre ad unum ex Patriarchis magnificum putant Iudei, Eph. 3: 15.

Germanorum mores quales, 1 Tim. 1: 9. Mos in notandis foeminiis adulteris, 1 Cor. 11: 5.

Germanicus a Samothrace in Troada venit, Act. 16: 11. Germini comparatur verbum Euangelicum, Act. 12: 24. Gestus olim erant varii, sicut in Regum ita in Dei honore, 1 Cor. 14: 24. Gestus qui avocare possunt homines a vera pietate, vitandi, Luc. 24: 28.

Gethsemane, Matth. 26: 30, 36. Vil-

**Villa ubi Christus orare et pernoctare solebat, Ioh. 8: 1.**  
**Girgaزا vicina Gadarae, Marc. 5: 1.**

**Giumus arbos fructus profrenens sicui similes, Luc. 19: 4.**  
**Gladiatorum auctoratio, Hebr. 10: 7.**

**Gladius verbum Dei, Apoc. 12: 5.** Pro praedicatione Euangelii, Apoc. 13: 14. Gladius acutus et anceps pro Euangelio, Apoc. 19: 15. Gladii vocem de calumnia saepe Hebraei usurpant, Luc. 2: 35. Gladii officium est dividere, Matth. 10: 34. Gladii ius est ius publicarum animadversionum, Matth. 5: 40. Gladio peregrinantes utebantur in Iudea, Ioh. 18: 10. Gladio quinam mortui, Hebr. 11: 37. Gladiis utrimque secantibus utebantur Levitae in dissecandis victimis, Hebr. 4: 12. Gladiis Apostolorum ad significationem tantum Christus usus est, Luc. 22: 38. Gladios per fidem quinam effugerint, Hebr. 11: 34.

**Gloria aliqua statim sequitur ultimum Christi contempnum, Ioh. 19: 38.** Gloria fugientem sequitur, Marc. 7: 36. Gloria apud Hebraeos a gravitate nomen habet, 2 Cor. 4: 17. Quaenam dicitur gravis, 1 Cor. 4: 17. Quae a solo Deo proficiuntur, quaenam, Ioh. 5: 44. Coelestis, gratia dicitur, Luc. 6: 32. Vera, paratur per ignominiam et passiones, Ioh. 12: 24. Gloria Christi dignior, potestas faciendi miracula, Ioh. 17: 22. Gloria Christi quaenam, 2 Thess. 2: 14. Supremo die omnibus

apparebit, 1 Petr. 4: 13. Gloria Dei inclarescit ex sanctis piorum operibus, Ioh. 15: 8. Gloria Filii Patri cordi est, ut Patris Filio, Ioh. 12: 28. Gloria pro ipso Deo, 2 Petr. 1: 18. Gloria, honos et gratiae ob quaenam Deo dentur, Apoc. 4: 9. Gloria saluti cedere debet, 2 Petr. 3: 16. Gloriae causa Thebanum quendam distribuisse omnes facultates suas in pauperes, memorat Origenes, 1 Cor. 13: 3. Gloriae Christi maximum signum quid, Ioh. 14: 12. Gloriae Divinae effulgentia in Christo, Hebr. 1: 3. Gloriae Divinae studium in animo habendum est, Ioh. 5: 42. Gloriam Deo dare quis dicitur, Rom. 4: 20. Quid significet, Apoc. 19: 7. Gloriam in terris quaerere non debent, quorum gloria in coelo reposita est, Luc. 22: 29. Ad gloriam coelestem via est humilis patientia, ibid.

Gloriandum in nullo, quando nostrum nihil est, Luc. 17: 7. Gloriatio quaedam insta apud Deum, Rom. 4: 2.

Gloriolae et lucri causa multi nova docent, 2 Thess. 2: 6. Gloriosius nihil est quam optima de causa pati pessima, 2 Thess. 1: 12.

Gnidus insula Cariae obiecta Veneris simulacro et culto nobilis, Act. 27: 7.

Gnosti quinam dicebantur, 1 Tim. 6: 20. Cur se ita vocabant, 1 Cor. 8: 10. Inter scandala nominantur, Matth. 13: 41. Paulo obtrectabant tanquam minus intelligenti quanta esset hominis sapientis libertas, 1 Cor. 9: 3. Cur Epis-

Epiſtolam ad Timotheum priorem repudiarunt, 1 Tim. 6: 20. Alium dicebant esse Iesum, alium Christum, alium unigenitum, Ioh. 1: 17, 1 Ioh. 4: 3. Distinguebant inter Vitam et Verbum, Ioh. praef., 1: 4, 14. Statuebant alium visibilium rerum opificem, alium invisibilium, Ioh. 1: 3.

Gnosticorum dogma, Matth. 24: 11, 1 Tim. 1: 4. Eorundem error, Matth. 7: 16, Luc. 19: 41. Error eorundem circa vocem Plenitudo, Ioh. 1: 16. Alter circa vocem Sinus, ibid. 18.

Gog quibus in partibus regnaverit et deſtructus fuerit, Act. 13: 14. Eius regnum ubi ſitum, ibid. 16: 7. Gog exponunt Pamphylos et Lydos Sibyllina Poēmata, Apoc. 20: 8. Gog et Magog nomina ad finem Mundi Rabbinī referunt, Apoc. 20: 8. Gogi nomen pertinet ad Dominum Ottomannicam, Apoc. 20: 8. Gogi et Magogi bella annorum mille, Apoc. 20: 5.

Graeci humanum genus in Graecos et Barbaros distinguebant, Rom. 1: 14. Adulatores egregii, Act. 13: 7, 18: 17. Sapientiores per Iovem intelligebant summum Deum, Act. 17: 28. Sabbatho disputare solebant, Act. 18: 4. Quo vitio plurimum laborarunt, 1 Thess. 4: 11. Volunt, quae dicuntur, sibi probari per causas naturales, 1 Cor. 1: 22. Iudeis quinam a tempore imperii Macedonici dicebantur, Act. 11: 20, Rom. 1: 14, 2: 12, Col. 3: 11. A Mose culpati quod Deum homini similem

facerent, Rom. 1: 23. Notati idolorum punctis, Eph. 1: 13. Neminem adorantium more salutabant, Matth. 2: 2, 4: 9, Act. 10: 23. Graecorum inhumanitas aduersus exterios, Matth. 5: 43. Graecorum libris postquam Iudei se dedere, doctrina ipsorum vetus multis modis interpolata est, Col. 2: 8. Graecorum regnum Hebraeis dicitur Macedonicum, Ioh. 7: 35. Graeci nonnulla dicunt a Syris edocti, Matth. 16: 18. Graeca lingua post Macedonum imperium facta quasi communis populorum Asiae et Aegypti, Matth. 27: 14, Act. 21: 37. Romanis omnibus, etiam foeminis, quotidiano olim in usu, Rom. praef. Graecae originis vocabula cum Latinis coalescere novum non est, Act. 27: 14. Graece norant plerique Iudeorum viventibus Apostolis, Hebr. inscript. Gradus sunt peccatorum remissionis et aliorum Dei beneficiorum, 2 Cor. 5: 19. Gradus sunt poenarum et delictorum, Ioh. 14: 2, Gal. 6: 5. Gratia et merces quomodo distant, Luc. 17: 9. Gratia habetur liberaliter servientibus, Luc. 17: 9. Gratia pro datis, et precatio prodandis iungi debent, Eph. 1: 16, Phil. 4: 6, Col. 4: 2. Gratia post beneficium brevi senescit, Ioh. 6: 30. Gratia abundantissima quid vocatur, Rom. 5: 17. Gratia vocatur doctrina Christi, 1 Petr. 5: 12. Gratia pro donis Spiritus Sancti, Hebr. 12: 28. Pro incremento Ecclesiae, Act. 11: 21. Pro Di-

**Divinis beneficiis,** 2 Cor. 6: 1,  
1 Petr. 4: 10. Pro copia Spiritus in Christianos passim effusa, Ioh. 1: 17. Pro vita aeterna, 1 Petr. 1: 13. Gratia Spiritus modo ignis, modo aqua vocatur, Ioh. 3: 5. Gratia vocatur ipsum pati pro Christo, Phil. 1: 7. Gratia saepe dicitur singularis Dei protectio et donorum collatio, Luc. 2: 40. Gratia Dei ante fidem Patris tractio vocatur, Act. 13: 48. Gratia Dei cum quo dicatur esse, 1 Cor. 15: 10. Gratia omnis salutaris a Deo progreditur, Ioh. 3: 14. In Iesu quando nobis data dicatur, Rom. 8: 30. Gratia recedit, recedente disciplina, Marc 5: 10. Gratia debetur Deo pro omni bono adepto, Ioh. 10: 41.

Gratiae Divinae plus quam arbitrio humano in rebus salutis tribuendum est, 1 Tim. 1: 14. Gratiae Divinae filii dicuntur iam credentes, Ioh. 1: 42. Gratiae commemoratio cur uberior sit et esse debeat in Novo Testamento, quam in Veteri, 2 Cor. 8: 1. Eius mensura quae, Rom. 12: 3. Gratiae Dei generalis ad omnes pios se extendentis exempla in Melchisedeco, Iobo, Naaman, Cyro, Act. 10: 36. Gratiae Euangelicae, quae ad vitam aeternam ducit, participes et viri et foeminae sunt, 1 Petr. 3: 7. Gratias agebant Patres Veteris Testamenti pro bonis terrenis; Apostoli vero pro iis quae ad Dei gloriam pertinebant, Rom. 1: 8. Gratias agendi solemnis formula,

2 Cor. 1, 1 Petr. 1: 3. Gratias debemus Deo pro donis non tantum in nos, sed et in alios collatis, Philem. 1. Gratias agere ante et post sumptum cibum mos vetus Hebraeorum, et hinc Christianorum, 1 Tim. 4: 3. Grossus fucus immatura, Apoc. 6: 13.

Gubernaculum navem regit, Iac. 3: 3. Gubernacula in antiquis navibus bina erant, Act. 27: 40. Vinculis anneteabant navi, ibid.

Gubernatoris locus in puppi, Marc. 4: 38. Gubernatoris, navicularii et magistri navis differentia, Act. 27: 11.

Gygae Reges Asiae et Gygea, pars Asiae in Lydia, Apoc. 20: 8.

Gynaeconitis in Graecia viris clausa, non item in Iudea, ubi liberior erat viris ad foeminas aditus, Phil. 3: 3. Gypidae Reges Asiae, Apoc. 20: 8.

## H.

Habere dupliciter accipitur, Matth. 13: 12. Habere dicimus id quod in nostro est usu, Hebr. 9: 4. Quod in promptu est ut emi possit, Ioh. 6: 9. Habentes pro non possessoribus se debent gerere, Luc. 14: 33. Habenti et utenti amplius dariaequum est, Luc. 19: 26.

Habitare pro frequenter se ostendere, 2 Cor. 12: 9.

Habitaculum omne quo nomine ab Hebreis appellatum, Act. 15: 16.

Habitus quid in scientiis et virtutibus, Hebr. 5: 14.

Hadessa nomen proprium de-

sump-

sumptum a Myrto, Act. 12: 13.

Haeres, vide Heres.

Haeresis secundum Phryges, Col. 2: 4. Haeresis vox media, 2 Petr. 2: 1, 1 Cor. 11: 19. Haereseos et hæretici definitio, Tit. 3: 11. Haereses cur non impedit Deus, 1 Cor. 11: 19.

Haeretici an sint cogendi, Matth. 13: 41, Luc. 14: 23. Quemodo tractandi, Tit. 3: 10. Eorum artes ad vexandos orthodoxos, Matth. 24: 11. Persecutionum adversus illos origo et progressus, Matth. 13: 41. Discrimen inter hos et falsos Prophetas, quos Iudei ad intercessionem delere iussi erant, ibid. Eorum opinaciones a factis distinguendae, ibid. Haereticorum Patriarchae quinam dicantur, 1 Tim. 4: 1. Hasidaei iidem qui Esseni vocantur, Matth. 5: 44. Hasmonaeorum cognomen unde, Luc. 3: 23. Eorum decretum contra Philosophiam, Col. 2: 8.

Hebal mons Sicimis immensus, Ioh. 4: 5. Item mons Palaestinae versus quem maledictiones proferebantur, Matth. 25: 33.

Hebdomas quid significet, Apoc. 8: 2. Hebdomas vox generalis est, et tam de annis quam de diebus et rebus aliis accipi potest, Apoc. 2: 10. Hebdomades Danielis excurrunt tempora Antiochi et Maccabaeorum, Matth. 24: 15.

Hebrei populi antiqui res fuisse figuram temporum Messiae, tradunt Hebraeorum sapientissimi, 1 Cor. 10: 1. Hebrei sunt Iudei, Hebr.

inscript. Amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. Ipsi et eorum interpretes Graeci raro compositis vocibus utuntur, Matth. 1: 1, 12: 40. Solent intelligere nomina ex verbis, 1 Petr. 2: 6. Propria nomina saepe mutant in alia eiusdem aut vicini significatus, Matth. 23: 35. Pluribus vocibus res magnas eloqui solent, Act. 2: 22, 2 Tim. 3: 17. Universum mundum modo duobus, modo tribus nominibus exprimunt, Act. 4: 24. Non solent genns recensere per foeminas, Rom. 5: 12. Cur ipsi infantes suos mares exposuerint in Aegypto, Act. 7: 19. Gentium Deos veri Dei indigitamentis decorare non solebant, Matth. 26: 64. Hebrei generis descriptio, ante et post legem, Rom. 7: 7. Vide etiam Iudei. Hebraeorum dictum de Israelite non adducendo ad tribunal Gentium, 1 Cor. 6: 1. Hebraeorum mos ut ditiones etiam opificium aliquod addiscerent, Matth. 13: 55. Eorum rythmi lege soluti, uti et saltationes, Luc. 1: 46. Hebraeorum mos erat non loqui in publico cum mulieribus, Ioh. 4: 27. Hebraeorum mos sensum mysticum sensui vulgari opponere, Rom. 2: 28. Hebraeorum opiniones de Adamo, si Deo paruisse, Rom. 5: 12. Hebraeorum proverbium de nocte paschali, Rom. 14: 5. Hebraeorum respublice quamdiu manebat, tam diu Iudei utebantur sua lege iudicali, sed a Romanis limitata, Act. 23: 3.

He-

Hebraeis dubia est quaestio, an se interficere liceat, Act. 26: 28. Hebraeis voluit Deus inter se esse praeter communia proprioris necessitudinis multa paecepta, Luc. 6: 35. Manente adhuc lege Deus Spiritum suum non dabant nisi iustis secundum legem, Rom. 2: 13. Hebraeis paria censentur cultus idolorum, stuprum, caedes, Matth. 27: 6. Praecipitur ut et parentum delicta suppli-citer agnoscant, Matth. 27: 25. Hebraeis quinam dicebantur ἀγράμματοι seu illiterati, Act. 4: 13.

Hebraea lingua est Iudaica, Hebr. inscript. Eius angustia quaedam, Matth. 13: 3. Hebraea vocabula quomodo in Graecum transferuntur, Act. 4: 36.

Hebron urbs praecipua portionis Iudee, Luc. 1: 39.

Helena Constantini Magni mater templum exstruxit Bethlehemi, Luc. 2: 7. Helena Izatis Adiabenorum Regis mater, Matth. 24: 7.

Hellenistae qui et quales, Ioh. 7: 35. Plerique Hebraice non intelligebant, Act. 6: 19, 9: 29. Hebraeos secuti amant dictionum compendia, Matth. 26: 26. In interpretandis Hebraicis, non semper solent attendere ad Graeci sermonis proprietatem, ibid. 13: 3.

Heracitus Philosophus Ephesius, Eph. praef.

Herba Latinis etiam vocatur quod primum enascitur, Marc. 4: 28.

Hercules Alexicacus in insula Melite olim colebatur, Act. 28: 6. Eius nomine

simulacrum ab Ephesiis constitutum Apollonio, Apoc. 13: 14. Herculi sacrum cur factum sit aperto capite, 1 Cor. 11: 2.

Heres Christus omnium, pii fidei commissi titulo, Rom. 8: 17. Heres heredis mei, heres meus est, Luc. 3: 23, Heredis vox quomodo etiam sumi soleat, Matth. praef. Heredem qui habet, in herede vivit, Rom. 7: 1. Heredes necessario sunt filii lege Mosis, filiae vero non nisi filiis deficientibus, Rom. 8: 17, Gal. 4: 7.

Hereditas vocatur vita aeterna, Hebr. 9: 15. Cur dicitur felicitas coelestis, Eph. 1: 14. Hereditas dicitur Hebraeis omnis firma et perpetua possessio, Rom. 4: 13. Hereditas terrena et caduca data Patribus, coelestis et aeterna Christo, Hebr. 1: 2. Hereditas viventis nulla est, Hebr. 9: 17. Hereditatis pars quam filii negotiatores accipiunt, in hereditatem conferenda post mortem patris, Luc. 15: 12. Hereditatem parentum lex quaedam tacita liberis addicit, Rom. 8: 17, 2 Cor. 12: 14. Hereditate acceptae res soli apud Hebraeos erant inalienabiles, Rom. 4: 13.

Heri pro tempore praeterito, Hebr. 13: 8.

Hermas nomen libertini hominis contractum ex Hermodoro, Rom. 16: 14. Vetus tatis primae scriptor, Marc. 2: 8, Luc. 17: 7. Auctor putatus libri pastoris, qui Latinus habetur et olim certavit cum Epistola ad Hebraeos de autoritate, Rom. 16:

16: 14. Eius lenitus circa lapsos , ibid.

Hermes nomen ubi reperiatur et de quo , Rom. 16: 14.

Hermogenis nomen quibus commune fuit , 2 Tim. 1: 15.

Herodes et Hyrodes qualia nomina , Rom. 16: 10. Herodes dicebantur quotquot ex familia Magni Herodis erant , Act. 12: 1.

Herodes Magnus templum auxit , non novum fecit , Ioh. 2: 20. Romano imperio tributa dabat , Luc. 2: 1. Ignoravit ea quae Christi nativitatem proxime fuerunt subsecuta , Luc. 2: 22.

Herodes Tetrarcha quisnam fuerit , et quibus imperaverit , Act. 13: 1. Eius imperium Galilaeam et Peraeam non excedebat , Luc. 13: 31. Rex a Galilaeis vocatus , Marc. 6: 14 , Ioh. 4: 26. Eius instinctu Pharisei Christum adiere , Luc. 13: 31. Merito a Christo vulpi comparatur , Luc. 13: 32. Causam dixit apud Senatum Hieroselymitanum , Matth. 5: 22. Herodianis clam favit , ibid. Cum occideretur Iohannes Baptista , exercitum paratum habebat adversus Aretam , Marc. 6: 21. Eius in spernendo Christo superbia , Luc. 23: 11. Cur Christum illuserit veste purpurea , ibid.

Herodes Agrippa a Claudio Tetrarcha Iudeae factus est , Act. 12: 2. Eius vestitus regius qualis erat , Act. 12: 21. Cur ab Angelo Domini percutitur , et quomodo , Act. 12: 23. Angelorum vestitum imitari voluit , Matth. 28: 3. Ludos exhibuit in Claudii Caesaris honorem , Act. 12: 21.

Herodis posteri , Herodis Magni exemplo , Caesaribus et populo Iudaico placere studentes , rectumne esset vel non quod agerent , plane securi , Act. 12: 3.

Herodiani an sint iidem cum Dositheanis , quod Thalmudistae volunt , Marc. 3: 6. Herodi honorem deferebant , qui Messiae debebatur , et Sadducaeis in plerisque consentiebant , Matth. 16: 6 , 22: 16 , Marc. 8: 15.

Herus Latinis idem quod Heres , Hebr. 1: 2. Herns Minor vocatur in Comoediis filius-familias , Luc. 15: 31 , Ioh. 8: 35 , Hebr. 3: 6.

Herae infami servire indignum , Rom. 6: 12.

Hesiodi locus de iure gentium , Rom. 16: 37. Eius genealogias Deorum ad quid Gnostici referebant , 1 Tim. 1: 4.

Hierapolis nomen variarum urbium , Col. 4: 13.

Hierichuntem versus ab Hierosolymis via latrociniis infamis , Luc. 10: 30. Hierichus sita erat inter Galilaeam et Hierosolyma , Luc. 19: 1. Eius munimenta quomodo a Iosua deiecta , Rom. 10: 4 , 2 Cor. 10: 5. Quo die conciderint , Hebr. 11: 30.

Hieronymus Didymi discipulus , 1 Ioh. 3: 9. Biblia ex LXX versione transtulit in Latinum , Hebr. 10: 5.

Hierosolyma cuius numeri et generis , Matth. 2: 3. Caput regni Iudaici , Luc. 1: 39. Ultimum gentis Israeliticae refugium , 1 Petr. 2: 6. Qui nam cum Romanis eam obser- si-

sidebant, Apoc. 9: 16. In obsidione clausa fuit muro XXXIV stadiorum additis castellis, Matth. 24: 15. Appellata postea est Aelia, Apoc. 12: 7. Coelestis civitatis imago, Hebr. 11: 10. Quae sursum est, vocatur Ecclesia Christiana, Apoc. 21: 1. Coelestis quoisque se extendat, Apoc. 21: 16. Ecclesiae figura, Matth. 5: 14. Cur sita dicatur in meditullio orbis, Matth. 24: 7.

Hierosolymorum circuitus eximie sacer, Matth. 24: 15. Encomium, Luc. 19: 42. Excidium eorundem irrevo- cabiliter nondum decretum fuit Christo inter homines vivente, Luc. 19: 44. Eorumdem excidii signa, Luc. 21: 11. Eorumdem et Iudeorum excidium, praesagium universalis iudicii, Ioh. 8: 21. Eorumdem obsessio ab Imperatore Vespasiano incepta et per Titum prae- cipitata, et quare, Matth. 24: 22. Quot in eadem occisi, Luc. 21: 24. Eorum portae noctu patebant alta pace, praesertim festis diebus, Ioh. 18: 1. Hierosolymorum in Prophetas con- stans crudelitas, Luc. 13: 33.

Hierosolymis exierat sermo Euangeli, 1 Cor. 14: 36. Scepturn Messiae exire debbat, Marc. 12: 20. De Hierolymis quoties loquuntur Hebrei dicunt adscendere, et cur, Gal. 2: 1. Hierusalem notat pacis visionem, Apoc. 21: 2. Urbs Sancta vocabatur, Matth. 4: 5, 27: 53. Eadem quae Salem, Hebr. 7: 1.

Hierosolymitana lingua, quae magna ex parte erat Syriaca, utebantur Iudei temporibus Apostolorum, Matth. praef., Act. 1: 19, 21: 40. Hierosolymitanae et Antiochenae linguae differentia, Ioh. 19: 13.

Hierosolymitanae urbis Senatus ius verberandi habebat, Philem. 15.

Hierosolymitanorum Princeps quibus praefuerit, 1 Petr. 1: 1.

Hierosolymitanum excidium poenarum gravitate durissimum, iustitiae Divinae aequitate non nimium, Matth. 23: 35, 24: 21. Hierosolymitani excidii ingens calamitas praedicitur, Matth. 23: 35. Latenter etiam a Paulo, Rom. 3: 8. Hierosolymitani obsessi LXX e plebe elegerunt in speciem Iudicum, Luc. 10: 1.

Hierosolymitanum Templum, vide Templum Hierosolymitanum.

Hillel nomen proprium nobilis cuiusdam Magistri Hierosolymitani, Act. 9: 33. Eius Parentes, Matth. 1: 16. Quomodo a Graecis appellatus, Act. 3: 9. Hillel et Sameas diversarum sectarum auctores inter Iudeos, Matth. 7: 29. Sapientes habiti, Matth. 11: 25.

Hipparchus ciuidam cenotaphium exstructum, et quare, Matth. 8: 22.

Hispania a Paulo lustrata, Rom. 15: 24.

Historia Mosis, Iosuae et Samuelis multa habet a Prophetis et sapientibus explicandi causa adiecta, Luc. 10: 30. Historiae auctoritas non

non statim perit, si quando forte in loci vel temporis designatione historicus titubaverit, Act. 7: 3. Historiarum scriptores quomodo soleant libros posteriores cum prioribus connectere, Act. 1: 2. Historiam Abrahāmi, Isaaci, Iacobi et Iosephi cur legibus suis praeponuerit Moses, Rom. 4: 23. Historicī saepe rerum conexarū, non temporū sequuntur seriem, Luc. 22: 63, Ioh. 6: 13, Apoc. 9: 1. Historicorū cogitationes in historiis positae extra historias sententiae fiunt, Matth. 26: 31. Historicos nihil oportet scribere quam quod exacte norunt, Luc. 1: 2. Historicus sermo picturæ conferri solet, Gal. 3: 1. Hodie vocatur festum fixionis tabernaculorum, Hebr. 3: 7, 13. Usurpari solet de temporibus insignis laetitiae, Hebr. 1: 5. Holocaustum quale sacrificium, Marc. 9: 49, Rom. 12: 1. Impenditur tantum ut apparet ius summum Dei, Marc. 9: 49. Quibus vocibus exprimi soleat, Rom. 12: 1. Homerum Syrorum locutionib⁹ uti; a doctis observatum, Matth. 16: 18. Homicidium inter crimina a regno coelorum arcentia, Apoc. 21: 8. Eius poenae variae, Math. 5: 40. Qualis ei poena sit debita, Act. 18: 6. Homicidae non recipiebantur ad communionem nisi post longam poenitentiam, Hebr. 6: 6. Homo pro quovis homine, Ioh. 2: 25. Ad imaginem

Dei conditus, Matth. 24: 38. A Deo factus ut eum coleret, 1 Cor. 8: 6, Eph. 1: 4. Nihil boni potest sine Deo, Matth. 19: 17. Dei ope potest aliquid conferre ad suam conversionem, 2 Tim. 2: 21. Ex terra sumptus terrae comparatur, Hebr. 6: 7. Ex luto factus, luteos habet affectus, Ioh. 9: 6. Opus habet aliamento, successione, iustitia, Luc. 20: 34. Cum caro appellatur, fit ad fastum reprimendum, 1 Cor. 1: 29. Ne sui quidem Dominus est, Matth. 5: 36. Posse legem praestare quomodo dicatur, Matth. 22: 37. Homo homini Deus Eph. 5: 1. Interior et exterior quid, ibid. Homo interior et novus differunt, Eph. 3: 16. Homo natura sui amans, Rom. 3: 27. Terra cogitans potest nil nisi pravum de se producere, Iac. 1: 15. Homo sum, humanum nihil alienum a me puto, Matth. 5: 43, Hebr. 13: 3. Homo vetus et novus pro eius qualitatibus, Rom. 8: 22. Affectibus pravis absumptis conservatur in aeternum, Marc. 9: 49. Homo Dei cognomen Prophetarum, 1 Tim. 6: 11, 2 Tim. 3: 17. Hominis in potestate situm esse aliquid, unde ad longaevitatem perveniat, apparet, Eph. 6: 3. Animalis et carnalis differentia, 1 Cor. 2: 14. Interioris et exterioris sentiendi organa, Hebr. 5: 14. Pii Deus speciale curat gerit, Ioh. 19: 36. Renati per Spiritum origo et finis latet, Ioh. 3: 8. Summa perfectio quae, Hebr. 2: 10. Hominis forma in Chernbinis Sym-

Symbolum beneficentiae, Hebr. 9: 5. Hominis vocabulo seorsim appellantur animus et corpus, Ioh. 6: 62, Rom. 7: 18. Hominem alterum non amans, Deum se amare falso dicit, Luc. 10: 37. Hominem ab omni macula purum mortalis conditio non patitur, Iac. 3: 2. Totum et Deus et Mundus postulant, Ioh. 2: 15. Vitiosum qui non vult peccare, in finu sui generis succum esse non vult, Iac. 3: 12.

Homines Angelis inferiores, Hebr. 2: 7. Inferior Dei familia, Luc. 2: 11. Quomodo dispersi, Act. 2: 3. Homines animales plerumque aliqua in parte sunt carnales, Cor. 2: 14. Homines non admittit Deus ad consilia sua, Rom. 11: 34. Homines non debent reprehendere facta opificis sui Dei, Rom. 9: 20. A Deo plane abalienati Noae non crediderunt, Christo crediderunt, Petr. 3: 20. Ingenio rudes et despectae conditionis possunt adspirare ad regnum aeternum, Matth. 24: 40. De interioribus certo non iudicant, sed Deus solus, Rom. 2: 28. Et sui et aliarum rerum dominium ad instar Dei acceperunt, Act. 17: 25. Non sunt proprietarii, sed dispensatores bonorum suorum, Luc. 16: 9. Ita esse possunt miseri, ut merito optent non esse, Matth. 26: 24. Non semper volunt pro modo eius, quod est in intellectu, Iac. 4: 17.

Omnis ortu Dei filii, sed eo iure excidunt semet a-

Deo alienando, Luc. 15: 19. Omnes hic peregrini, Petr. 1: 17, 2: 11. Peccandi consuetudine corrupti opus habent praeceptis particularibus non generalioribus, Luc. 3: 10. Per Deum cur iurent, Hebr. 6: 16. Per impoenitiam alienum supplicium in se traxerunt, Matth. 25: 41. Quod faciunt verbis et exemplis, suo id Deus Spiritu, Rom. 16: 26. Quos a tutela sua destituit Deus, habere dicitur velut pisces et insecta, Cor. 9: 9. Saepe iniuste iudicant, Petr. 2: 23. Semel gignunt hominem, Deus perpetuo, Ioh. 4: 7. Subito non pertrahendi sunt ad austriorem vitam, Luc. 2: 39. Hominum maiori ex parte descriptio, Rom. 7: 15. Hominum inter se cognatio a Deo, Ioh. 8: 40. Hominum consiliis sua attemperat Deus consilia, Rom. 9: 21. Hominum divisio in eos qui sub Lege, et qui sine Lege sunt, Rom. 2: 12. In eos qui pereunt, et qui salvi fiunt, Cor. 1: 18. Hominum est tentare omnia pro salute proximi, Tim. 2: 23. Hominum paritatis admonemur in nascendo et moriendo, Luc. 2: 23. Hominum quodnam genus perniciosissimum, Cor. 11: 13.

Hominibus omnibus conspicuum fore promittitur beneficium liberationis uti ex Babylonia, Luc. 3: 6. Hominibus quae eximia videntur, Deo saepe displicant, Luc. 16: 15.

Honestas aut turpitudine rerum ad cultum corporis et

victum pertinentium, potissimum ex motibus aestimanda, Matth. 6: 17. Honestas manet in recte factis; labor abit, Luc. 15: 14. Honeste quaedam accipiuntur, quae in honeste petantur, Matth. 10: 8.

Honesti et boni viri descrip-  
tio, Luc. 8: 15.

Honestum quicquid est, apud Hebreos et Graecos quo modo significatum, Rom. 3: iv.

Honor cur Deo maxime de-  
beatur, Rom. 1: 21. Honor adorationis, quo Imperato-  
rum imagines adorarunt milites Christiani, qualis fue-  
rit, Matth. 4: 19. Omnis ad auctorem redit, Hebr. 13: 16. Qui Christo habetur ad Patrem auctorem, redit, Rom. 14: 11. Doctori ab Ecclesiis habitus cuius rei praezagium, 1 Cor. 3: 14. Penes dante, non penes accipientem est, 1 Cor. 4: 7. In mortuo futuras laudabili-  
s, in vivente invidiosus esse non debet, Matth. 26: 12.

Horae nomine quid Graeci et Latini exprimebant, 2 Cor. 8: 8. Horae diei insigniores apud veteres Iudeos et Christianos, Matth. 27: 45. Horae precationis apud Hebreos, Act. 3: 1, 10: 3. Horae diei insigniores signifabantur tuba apud Hebreos, Matth. 27: 45.

Hortus Eden Iudeis vocatur felicitas futurae vitae, Luc. 23: 43. Horti sub imagine gaudia coelestia exprimebantur apud Hebreos, Luc. 23: 43.

Hospes quis sua in urbe, Luc. 24: 18.

Hospitalitatis praemia apud Deum, Hebr. 13: 2.

Hospitalium qui negat, satis excludit, Luc. 9: 52. Hos-  
pitalium sibi praebentes ama-  
vit Iesus, Ioh. 11: 5. Hos-  
pitiis gratia Zachaeo reddi-  
tar a Christo, Luc. 19: 9.

Hostia animalis quae, Hebr. 9: 22. Hostiae dicuntur per-  
missiones Christi et Sanctorum eum imitantium preci-  
bus et misericordiae operi-  
bus, Hebr. 9: 23.

Hostis Dei quis, 2 Thess. 2: 4.

Hostes Christi qui, Hebr. 1: 13. Hostium Christi con-  
natus inanes, Ioh. 7: 33.

Humana sapientia quibus ser-  
monibus uti soleat, 1 Cor. 2: 4. Humana dogmata E-  
saiae et Christo dicuntur,  
quae humana et futile per-  
suasione nituntur, Matth. 15: 9. Humana humaniter  
et aequo animo ferre pii di-  
dicere, 1 Cor. 7: 10. Hu-  
manae naturae praestantia,  
Matth. 24: 38. Humanae hostiae et carnis humanae  
eius et sanguinis potus ad  
foederum confirmationem  
prohibita non fuerunt apud  
populos minis mansuetos,  
Matth. 26: 28.

Humanum genus ad suam amicitiam revocandi mandata Apostolis dedit Deus, 2 Cor. 5: 19. Humana in re, qua parte locati simus nihil ad salutem refert, Eph. 6: 6.

Humilitas Deo grata, superbia exosa, Matth. 23: 12, Luc. 1: 51. Humilitas et Paupertas Christi conducebat ad nostram salutem, 2 Cor. 8: 9. Humilitatis praecepta suis Christus tradi-  
cuit abiturus, Luc. 22: 24.

**Humilitatis virtus Philosophis ferme omnibus fuit incognita,** Eph. 4: 2.

**Humilis animus sine operibus faciliter ad salutem perveniet, quam cum operibus coniuncta superbia,** Luc. 17: 7.

**Hymenaei nomen unde,** 2 Tim. 2: 17. **Hymenaeus Christianus quidem, sed qualis,** 1 Cor. 15: 1. **Resurrectionem in fine seculorum futuram negavit,** 1 Tim. 1: 20. **Iam factam resurrectionem esse dicebat,** Matth. 24: 11.

**Hymnus in Festo fixioris tabernaculorum recitari solitus,** Hebr. 3: 7. **Hymni Hebraeorum nullis numeris ad stricti, eorum usus pro re nata,** Matth. 27: 30. **Hymnos ab afflato quinam ceter nere,** 1 Cor. 14: 26.

**Hypocritarum est sanctimoniae summam in ritibus collocare,** Luc. 13: 14.

**Hyssopum in Iudea ex crescere in magnitudinem arboris, satis probabile,** Matth. 27: 48. **Hyssopi usus in ad spersione,** Hebr. 9: 19.

## I.

**Iacob et Israel pro Iacobi posteris,** Act. 9: 12.

**Iacob significat supplantator em,** Luc. 1: 33.

**Iacobus Patriarcha quid a Deo supra caeteros homines ac ceperit,** Act. 26: 6. **Eius et familiae vis non erat tanta, ut aperto bello quidquam auderet,** Ioh. 4: 5.

**Eius posteris cur Deus pri munum exiguam terram dede rit,** Act. 15: 18. **Eius donatio Iosepho facta non ha-**

**buit effectum, nisi post ob cupatam terram promissam,** Ioh. 4: 5. **Eius vaticinium de Christo,** Ioh. 9: 7. **Eius testamentum figura Iudeorum et Christiani populi,** Hebr. 11: 20. **Eius sepulchrum ubinam,** Act. 7: 16. **Eius corpus induruisse aromatibus memorant Hebrei,** Ioh. 19: 39. **Corporis eius pollinatura, imago fuit pol lincturae Christi,** Matth. 27: 57.

**Iacobus, Ioses, Simon, Iudas, Iesu consobrini,** Matth. 13: 55.

**Iacobus frater Domini dictus, non fuit Apostolus sed Episcopus Hierosolymitanus;** Act. 21: 19, Gal. 1: 19, 2: 12, Iac. 1: 1. **A quibusdam Iosephi filius ex pri ore uxore putatur fuisse,** Iac. 1: 1. **Dictus Iustus et columna Ecclesiae,** ibid. et Gal. 2: 12. **Scripsit epistolam quam habemus,** Act. 12: 17, Iac. 1: 1. **Cur primam sententiam dixerit in accusacione Petri et Pauli,** Act. 15: 13. **Cur Paulum hortetur ad liberalitatem,** Act. 21: 24.

**Iacobus Zebedaides,** Maro. 15: 40. **Primus inter Apostolos Martyr,** Marc. 3: 17, Act. 12: 2, Iac. 1: 1.

**Iacobus Zebedaei et Iacobus Alphaei a nonnullis confuse sumuntur,** Matth. 17: 1.

**Iacobus Minor,** Marc. 15: 40. **Iacobus a Mattheo nuncupatus Pater Iosephi iure legitimo,** Lnc. 3: 23.

**Iakim quo alio nomine donatus,** Act. 13: 9.

**Iamblichus Magus Pythagoricus Julianum a Christianis**

nismo abdaxit, Apoc. 13: 15, 19: 20. Veneno semet interemis, ibid. Signa quae fecerit in honorem idololatriae, ibid.

Iamnes et Mambres quomodo paria Mosi fecisse dicantur, 2 Thess. 2: 9.

Ianitores in primitiva Ecclesia, Luc. 4: 11. Ianitrices foeminae, Ioh. 18: 16.

Iannes quale nomen, 2 Tim. 3: 8.

Ianuis clavis noctu saepe convenire soliti fuere Christiani, Ioh. 20: 19.

Iason et Jesus idem nomen, Matth. 1: 21, 2 Thess. 1, 2 Petr. 1: 1.

Iason praecipua inter Iudeos Christianam religionem amplexos, Act. 17: 5, Rom. 16: 21, 2 Thess. 1. Propinquus Silae et Timothei, ibid. Hospes Pauli Thessalonicae, Rom. 16: 21.

Iason Cyrenaeus scriptor historiae Maccabaicae, paris fati cum Togo Pompeio, Matth. 1: 21.

Iaspis utriusque generis, masculini et foeminini, Apoc. 21: 11. Quid mystice denotet, ibid. Qualis sit lapis, ibid. Iaspidi Deus comparatur, ibid.

Iconium urbs Lycaoniae, Act. 13: 51.

Idiota quis dicatur, 1 Cor. 14: 16. Idiotae quinam dicebantur Hebraeis, Act. 6: 13.

Idola quid sint, et quomodo vocentur, 1 Cor. 8: 4. Idola Romanorum quae, Rom. 11: 26. Idolorum responsa unde, 1 Cor. 12: 2.

Idololatra moecho similis, 1 Cor. 8: 15. Idololatralae clandestini multi fuere tem-

pore Iustiniani, Apoc. 19: 21. Idololatrae etiam Deos suos Patres vocabant, Apoc. 19: 20. Idololatrae mystici Hierosolymitani omnes, ibid. Morte puniti per Iustinianum, Apoc. 19: 21. Idololatrae Principes ferarum nomine appellantur, Luc. 13: 32, 1 Cor. 15: 32, 2 Tim. 4: 17. Idololatras censebant Iudei pro hostibus habendos et necandos, Matth. 5: 43. Idololatras intelligi per animalia immunda sentiunt Hebrei, 2 Cor. 6: 17. Qua orationis formula eos alloqui debeant, qui ad veram viam eos revocare student, Act. 14: 15, 17: 23.

Idololatriae vocem cur retinuerint Christiani, 1 Cor. 5: 10. Idololatria quo nomine significata, Act. 26: 18. Occulta quaenam Synodo Laodicensi dicta, Col. 2: 18. Concidit Christi temporibus ad sonum verbi eius, Hebr. 11: 30. Dicitur fera et belua, Apoc. 13: 1. Impietatem adfert, impietas mores pessimos, Rom. 1: 21, Eph. 3: 10, Tit. 2: 12, Apoc. 12: 9. Per Domitianum latius quam ante propagata est, Apoc. 13: 7. Per Domitianum contumeliose Deum tractavit, Apoc. 13: 6. Romae culta et renata, defunctis Caesribus et in Deos relatis, Apoc. 13: 1. Idololatriae auctores apud Iudeos quomodo puniti, Act. 7: 57. Eius origo et poena, Eph. 3: 10. Eius destructio poena Diaboli, Ioh. 16: 11. Eius moribundae singultus ultimus, Apoc. 16: 21. Eius exitus combustioni similis, Apoc.

Apoc. 19: 20. Eius saevitia et interitus, Apoc. 17: 8. Saevitia eius usque leonibus et ursis in Christianos, Apoc. 13: 2. Idololatriae semper adhaerest mendacium, Apoc. 14: 5.

Idolothytis vesci quando licitum, quando non, 1 Cor. 10: 23. Cur abstinendum, Act. 15: 20, 1 Cor. 10: 32. Idumen pro Iudea apud Poetas, Luc. 3: 14.

Idumaei religionis societate iungebantur Iudeis vivente Domino, Marc. 3: 8. Eorum servitus quid denotet, Rom. 9: 13. Idumaeis cur praelati Israëlitae, ibid.

Iechonias Salathielem successorem habuit, non filium, Luc. 3: 23.

Iedidias dictus Rex Solomo, Matth. 23: 35.

Iehoiachim Pater Mariae fuisse dicitur, Luc. 3: 23.

Leiunandi per 40 dies mos unde ad Christianos derivatus, Matth. 4: 2.

Leiunium per excellentiam dicatur dies expiationis, decima mensis Tisri, Act. 27: 9. Leiunium apud profanas gentes etiam in usu fuit, Matth. 28: 19. Ad quam horam olim observatum, Act.

2: 15. Indicebatur ante administrationem Baptismi, Matth. 28: 19. Optimum quale sit, Luc. 16: 29. Ple-

rumque soles coniungi precibus, Matth. 17: 21. Niveniticum, Matth. 4: 2. Leiunii spontanei dies festi apud Iudeos et Christianos qui, Luc. 18: 12. Leiunii usus et utilitas, Matth. 4: 2,

6: 18. Leinnamon luctus signauit magni periculi, Matth.

9: 15. A Christianis sponte suscepta ad accendendas preces, 2 Cor. 11: 27. Pharisaeorum, praeter communia totius populi, Matth. 6: 16. Sabbatariorum, Matth. 9: 15. Leiunos mysteria sumere, et quae eius causa, Matth. 26: 26.

Iepheth a Josepho cur Prophetam vocetur, Hebr. 11: 32. Quando vixerit, ibid. Filiam mactasse non creditur, Matth. 14: 9. Eius filia virginitatis votrix fuit, Luc. 1: 34.

Ieremias quam ob rem in periculum venerit, Act. 6: 14. Moderato Dei afflatus actus, 1 Cor. 14: 31. Iussus prophetiam suam testae includere, Apoc. 22: 10. Quare zonam defodere iussus, Act. 21: 11. Ieremiae quaedam dicta eminentius convenient in tempora Messiae, Rom. 10: 14. Eius redditum expectabant Iudei, Ioh. 1: 21. Eius et Pauli comparatio, 2 Cor. 10: 8.

Hierichuntis munimenta, Deo agente, deiecit Iosua ad buccinæ sonitum, 2 Cor. 10: 5. Vide Hierichus.

Ierusalem, vide Hierosolyma et Hierusalem.

Iesabel Episcopi Thyathirae uxor cur sic dicta, Apoc. 2: 20.

Iesus nomen inter communissima temporibus Domini nostri, Matth. 26: 69. Diversimode Hebraice scribitur, Matth. 1: 21. Nomen proprium Christi, Matth. 16: 20. Iesus quomodo Graece declinetur, Matth. 1: 21. Iesus et Emanuel idem nomen, Matth. 1: 22, Luc. 1:

31. Αὐτὸν λαθεῖς quibus-dam derivatur, Matth. 1: 21. Sospitatem significat, ibid.

Iesus Dominus noster, quo modo et cur filius Panther appelletur, Luc. 3: 23. Multa modis dicitur Filius Dei, Rom. 1: 4. Nobilis ex materna parte, sed nobilior ex paterna, Rom. 1: 4. Iesu nomen quando coepit esse celebre, Ioh. 7: 6. Adscriptum tabulia census Romani, Lac. 2: 5. Iesu nomine pronuntiato, narrant Thalmudistae cognatum quendam Iosuae filii Levi a veneno convaluisse, Marc. 16: 18.

Iesum agnoscere Christum quid sit, 1 Ioh. 4: 2. Christum esse quomodo abunde probetur, Matth. 1: 22. Eum esse Christum, dum in terra ageret, non erat ab Apostolis publicatum, Matth. 16: 20. Caeterum vide Christus.

Jesus Nave imago Christi, Matth. 27: 33.

Jesus alter itidem a Nazaretha fuit ante Dominum nostrum, iuxta Thalmudistas, Matth. 26: 69.

Jesus Oniae frater Iasonem se dici voluit, praef. in Marc.

Iesu filii Ananielis praesagium adversus Hierosolyma, Luc. 21: 11, Apoc. 8: 13.

Ignatius Antiochenus Episcopus Martyr, Apoc. 13: 15. Non potuit vidiisse Christum in carne, Matth. 28: 17. Eius Epistola ad Philippenses quae habetur, supposita est, Matth. 27: 5.

Ignis vocatur Michael, Luc. 1: 19. Ignis flammieus attri-

bui solet omnibus Dei iudi-ciis praesertim novissimo, 2 Thess. 1: 8. Ignis iram Dei flagrantissimam et non parcentem significat, Marc. 9: 44, Hebr. 10: 77, lac. 5: 3, Apoc. 8: 5. Ignis holocaustorum inextinguibilis erat, Marc. 9: 49. In altari victimarum symbolum verbi Dei, Hebr. 4: 12. Ignis infernalis non dicitur paratus aut assignatus hominibus, sed Diabolo et Angelis eius, Matth. 25: 41. Sulphuratus vehementior aliis, Apoc. 19: 20. Ignis voce utuntur Prophetae in celeri exitu, Apoc. 20: 9. Ignis et vermis vocabulis gravissima supplicia Iudeis notari solent, Marc. 9: 44. Ignis Dei iudicia comparantur, 1 Cor. 3: 14. Amor comparatur, Apoc. 15: 2. Comparantur perpersiones gravissimae, Hebr. 9: 4. Recte comparatur quidquid adversum animos explorat, Luc. 12: 49. Comparatur lingua mala, Iac. 3: 6. Ignem Deus post aquas condidit, 2 Petr. 3: 7. Ignem et aquam principia animalium quis dicat, Matth. 20: 20. Ignominiae metu saepe succumbunt qui mortem contemnunt, Rom. 8: 39. Ignominiosi ex catalogo ci-vium eradebantur Athenis et aliis in locis, Apoc. 13: 8. Ignoscendi potestas nemini data per legem, Matth. 27: 15. Illicitum duplex apud Indeos, lege Mosis et decreto Sapientum, Act. 10: 28. Illicitum aliquid qui credit, nihil ei licitum, dum id credit, Rom. 14: 14.

Illotis Iudeis cibus omnis erat imminutus, *Luc. 14: 38.* Illuminantur homines postquam a pravis affectibus mandati sunt, *Ioh. 9: 7.*

Illuminationis nomen car datum baptismo, *Ioh. 9: 7.* Illuminationum spiritualium auctor Deus, *Iac. 1: 17.*

Imago Dei in Christo perfectissime apparuit, in Adamo tenuiter, *Col. 1: 15.* Imaginis et umbrae diacrimen, *Col. 1: 15.* Imaginem Dei quandam Adam repraesentavit, sed Christiani longe perfectiorem, *Col. 3: 10.* Imagine non est opus praesente veritate, *Col. 3: 17.*

Impolatitia vide Idolothyla. Immortalitas animarum, *Matth. 10: 28.* Tradition antiquissima, *Luc. 9: 31.* Puis ex gentibus probabiliter credita, *Rom. 2: 7.* Immortalitatis animorum argumenta praecipua, *Matth. 22: 32.* Divinum testimonium, *Luc. 12: 4.* Immortalitatis cupiditas non omnibus aequa grata, *Luc. 13: 24.*

Imperatoris Romani eadem potestas quae Regum, *Ioh. 19: 15.* Eius exemplum, alios Reges Christianis conciliasse aut inimicos fecisse, *Apoc. 20: 3.* Imperatores Romani committebant impune quod in subditos severe puniebant, *Rom. 2: 1.* Graecis et Iudeis Reges dicuntur, *1 Petr. 2: 13.* Quomodo constitutiones suas Graece vocabant, *Rom. 13: 2.* Qui nam Christianis aequi fuere, *1 Tim. 2: 3.* Cur pugionem gesserunt, *Rom. 13: 4.* Milites suos commilitones vocabant, *1 Petr. 5: 1.* Se Se-

natus pariem esse dicebant, *ibid.* Imperatores, Constantinus et alii, Ecclesiae reliquerunt sua iudicia, *Luc. 6: 22.* Imperatoribus Romanis quotidianum erat levissimum ex suspicionibus hominem morti addicere, *Rom. 1: 29.*

Impii egregia similitudine expressi, *Act. 23: 3.* A Christo comparantur holocaustis, *Marc. 9: 49.* Victimae apud Prophetas passim vocantur destinatae irae Divinae, *ibid.* Impii dum vivunt sunt mortui, *1 Ioh. 3: 14.* Omnes Deo sunt iniicii, *Rom. 5: 10.* Ne conspecta quidem resurrectione mortuorum recipiencie solent, *Ioh. 4: 46.* Pios odiq. persecuti solent, *Rom. 3: 14.* Impiorum aliquis usus non erit quam ut iustitiae Divinae argumenta sint, *Marc. 9: 49.* Impiorum animis pax esse nequit, *Marc. 6: 20.* Impiorum poenae vide Poena impiorum. Impiorum cogitationibus semper obverantur male a se habiti, *Luc. 16: 24.* Impiorum poenae et facta conscripta sunt ad deterrendos alios, *Rom. 4: 23.* Impiis saepo verba erumpunt animi laniationes testantia, *Apoc. 14: 11.*

Impleri quomodo scriptura Prophetarum dicatur, *Matth. 1: 22, 8: 17.* Vide et Prophetiarum complementum, item Sensus prophetiarum duplex. Impositio manuum, vide Manum impositio.

Impunitatis spe etiam post hanc vitam consequendae fallerantur olim homines uti et nunc Iudei, *Rom. 7: 11.*

**Impuritas legalis**, an fuerit testimonium vitiositatis hominibus agnatae, *Luc.* 2: 22.

**Incendii sub figura describuntur poenae alterius seculi**, *2 Petr.* 2: 17.

**Incendio mundum peritum sciverunt Gentilium plurimi ex traditione antiquissima**, *2 Petr.* 3: 7.

**Incendio rei plectebantur interdum apud Hebraeos**, *Ioh.* 8: 5.

**Incestum in se nihil habere malum**, quinam Philosophi statuebant, *1 Cor.* 1.

**Incidere in manus est poenas dare**, *Hebr.* 10: 31.

**Incircumcisi quomodo a Iudeis vocati**, *Act.* 11: 1. A quibus rebus cavere sibi debuerint, ut cum Iudeis sine eorum offensione vivarent, *Act.* 15: 20.

**Incognita multis seculis Deus per Euangelium patifecit**, *2 Cor.* 3: 5.

**Incommoda nulla defugere debemus pro aliorum aeterna salute**, *Ioh.* 13: 34.

**Incorrumpibilis proprium Dei nomen**, *Rom.* 1: 23.

**Increduli in hoc a Deo destinati**, ut gravissime impingant, *1 Petr.* 2: 8. **Increduli piis evadentibus in summa mewartur mala**, *Hebr.* 11: 29. **Incredulis baptismus non impariendus**, *Ioh.* 20: 23.

**Incredulitas aliquid habet de voluntario**, *Ioh.* 20: 27.

**Quantum damnsa sit**, *Rom.* 11: 23. **Incredulitas duplex**, alia ab initio vocationis, alia ex post facto, *Hebr.* 13: 12.

**Incredulitatis causa plerumque incuria vel attentionis negligentia**, *Matth.* 13: 19.

**Indemnum caedere est con-**

tra omnium gentium bene moratarum leges, *Act.* 22.

**Interficere vetant decreta XII Tabularum**, *Act.* 16: 37.

**Indices unde facti**, *2 Tim.* 4: 13.

**Indignitatem nostram ingenue confiteri pars magna dignitatis nostrae**, *Luc.* 21: 36.

**Indorum Samanaei contemtores rerum secularium esse feruntur**, *Luc.* 9: 61.

**Indui Hebraea dicitur quod penitus adhaeret**, *Luc.* 24: 49, *Rom.* 13: 1.

**Indulgentiae nomine multa Deo debemus**, *Luc.* 17: 7.

**Indurat Deus hominum animos consilia sua ipsos celando**, *Rom.* 9: 18.

**Infamia non seqnebatur virginis caesum quaestio[n]is habendae causa**, *Matth.* 27: 19.

**Infans pro impuro habebatur ex lege Mosis statim post nativitatem**, *Luc.* 2: 22. **Infanti nomen quando imponi solitum apud Hebraeos et alias gentes**, et quare, *Luc.* 1: 59. **Infantem non spectavit oblatio matris pro sui purificatione**, *Luc.* 2: 24.

**Infantem occidit**, qui ei dat panem et carnes, *1 Cor.* 3: 2.

**Infantes non baptizatos quomodo damnaverit Augustinus**, *Matth.* 19: 13. **Infantum capita etiam censebantur**, *Luc.* 2: 5.

**Infanticidii Bethlehemiti** non meminit Josephus in historia sua, *Luc.* 13: 1.

**Inseunditas piorum Veteris Testamenti unde**, *Luc.* 1: 7.

**Inferorum historiam a Barbaris accepisse dicuntur Graeci**, *Luc.* 23: 43.

**Infernus ubi dicatur esse**, et quorum receptaculum, *Luc.* 8: 31, 16: 23, 23: 43.

In-

**Infidelium consortia fidelibus sunt vitanda,** 2 Cor. 6: 14. **Infirmitas modo de animo, modo de corpore dicitur,** Hebr. 5: 11. **Infirmitati humanae succurrit Christus, non superbiae nec socordiae,** Luc. 22: 32. **Infirmitatem humanae naturae cur et quando Christus maxime senserit,** Hebr. 5: 7. **Infirmitates aliquas corporis cur voluit Deus manere in Apostolis et eorum amicis,** Matth. 26: 35, 2 Tim. 4: 20. **Infirmitatibus aliorum condolendum,** Matth. 26: 35, 41.

**Infirmi quinam dicti Paulus,** Act. 20: 35. **Infirmorum duo genera,** ibid. **Infirmorum ingenia leniter tractanda, non obtundenda,** Rom. 14: 15.

**Insetari quid significet,** 1 Cor. 4: 6.

**Ingenium rude spem coeli non aufert,** Matth. 24: 31. **Ingenii humani ad meliorem frugem tarditas,** Luc. 8: 7. **Eius curiositas, quae maxime latens, maxime sciens caput,** 1 Thess. 5: 1. **Ingenii praecocis descriptio;** Ioh. 8: 31.

**Ingenio vano praeditis difficultum Christo credere,** Ioh. 12: 39. **Ingenio Deum referre,** qui honesta amat, Ioh. 8: 47.

**Iniquitas expiatur veritate et misericordia,** Luc. 11: 41.

**Iniquitatis magnae exemplum,** Ioh. 18: 30. **Iniquitatis mensura et complementum quid dicatur,** Matth. 23: 32.

**Iniuges pecudes sacros in usus adhibebantur,** Marc. 11: 2.

**Iniuria non sit volenti,** 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. **Iniuria quae in publico sit maior est,**

Act. 16: 37. **Iniuriae atrocitatem auget cognita aut quae potuit cognosci qualitas eius cui insertur,** Ioh. 19: 11. **Iniuriae titulum querere solent iniusti,** Luc. 33: 16. **Iniuria afficere non possumus quod est nostrum,** Luc. 17: 7. **Iniurias a summis potestatis bus illatas repensabit Deus,** 1 Petr. 2: 14. **Iniurias Iovis pugillaribus inscribi,** Apoc. 20: 12.

**Iniustitia pro vita extra leges,** 2 Petr. 2: 12.

**Iniustus aliquo modo Deus dici posset, si non staret promissis,** Hebr. 6: 10. **Iniusti sunt qui plus sumunt quam oportet,** 2 Cor. 12: 13. **Innocens externa aliqua specie laudem potest sperare ab hominibus temporariam, non illam aeternam a Deo,** Rom. 4: 2. **Innocentium opprimentorum tituli,** Luc. 20: 20. **Inscriptio crucis Christi;** Matth. 25: 11. **Inscriptio sepulchri epulonis mundani,** Matth. 24: 38.

**Inspuere in faciem alienius, contemptus signum frequens apud Hebreos,** Matth. 26: 66.

**Insulae quales ad deportationem exsilium eligi solitae,** Apoc. 1: 9. **Insulae pro oppidis maritimis,** Apoc. 6: 14. **Insularum sermo et mores continent proxiimo affines,** Matth. 24: 40. **Circa insulas multa solent esse loca saxosa,** Act. 27: 29.

**Intellectio et affectus mutuo se subsequuntur sed per gradus quosdam,** 1 Ioh. 4: 6.

**Intelligibilia sub figura sensibilium proponebantur apud Hebreos,** Matth. 26: 29, Luc. 23: 43.

In-

**I**nterfectio sui ipsius an licita sit, dubitant Hebrei, Ioh. 8: 22, Act. 16: 28. Romanis et Graecis frequens, ibid. A Philosophis non improbata, ibid. Dubitant Christiani de malieribus quarum pudor periclitatur, ibid.

**I**nterficere peccatum est efficiētiam adimere, Rom. 8: 3.

**I**nteruentia aquae effluentia comparantur, Hebr. 2: 1. Interire est perinde ac natum non esse, Matth. 26: 24.

**I**nteritum ortui cohaerere, Matth. 20: 20, 22: 30.

**I**nterpretum in Ecclesia officium, 1 Cor. 12: 10.

**I**ntervenire Latinis dicuntur, qui fidem alicuius fulciunt, Hebr. 6: 17.

**I**ntrare in adytum est discere arcana Dei, Apoc. 15: 8. Intrandi et exundi vocabulo omnes vitae actus significantur, Act. 1: 21, 9: 28.

**I**nvidia annumeratur violentissimis affectibus, Marc. 9: 50. Invidia recti super ignorantiam vitium civitatis eommune, Matth. 13: 57, Rom. 1: 26. Invidia in malorum genere non est minimum, Iac. 4: 5. Alienis benis ingemere solet, Iac. 5: 9. Philosophis frequens, 1 Tim. 6: 4. Eius perversitas, Iac. 4: 2.

**I**nvidi character oculus malus, Matth. 20: 15. Eiusdem definitio, ibid. Invidorum animi caecitas, Ioh. 11: 47.

**I**obus non insolenter diluit calumniam testimonio innocentis conscientiae, Luc. 17: 14. Eius historia vera est, sed poētice tractata, Iac. 5: 11. Eius dolorum exitus quis, ibid.

lod consonantem Graeca litteratura ignorat, Matth. 1: 16. Iohannes gaudii et gratiae nomen, Luc. 1: 13. Misericordiae demonstrationem indicat, Luc. 1: 73.

**I**ohannes Baptista homo venerandae sanctitatis, Ioh. 5: 33. Eliam vita, et moribus expressit, Luc. 1: 80. In deserto maneri se præparavit, Luc. 3: 2. Inchoavit manus suum anno trigesimo peracto, Luc. 3: 23. Nuncius novi Regni, Luc. 16: 16. Propheta Christi tradidit Christo populum Iudaicum, Ioh. 3: 29. Prædicavit eadem quae Apostoli a Christo missi, Marc. 6: 12. Quae dixerat, probavit Christus, Act. 4: 16. An suam precum ad poenitentiam pertinentium proposuerit, Luc. 14: 1. Ubi baptisma suum exercuerit, Luc. 3: 3, Ioh. 1: 28. Cuj pluribus in locis functus officio que esse legitur, Ioh. 3: 23. Ipse met baptizabat, inferiorem se Christo hoc opere confessus, Ioh. 3: 22. Qua nota Christum depinxerit, Act. 19: 4. Baptizatos ad Christum ex officio remittit, Ioh. 1: 31. Postponit se Christo, Ioh. 3: 28. Testatur nos iusta sponte, sed Divina revelatione, se novi esse Christum, Ioh. 1: 31. Cur nulla miracula fecerit, Ioh. 3: 31, 10: 41. In multis præsul publice privatimque, Marc. 6: 20. Cur Sacerdos dictus Hebreorum magistris, Matth. 14: 2. Rudimentorum Evangelii traditione animos ad coelestem Christi doctrinam præparat, Marc. 1: 4.

Iohannis Baptistae auctoritas Herodi formidolosa , Marc. 6: 20. Modestia laudatur , Luc. 1: 43. Eius legationis causa , Luc. 1: 17. Nobilitas ex utroque parente , Luc. 1: 5. Lans eius , Ioh. 1: 7. Conceptio eius Divina dispositio ne cur aliquamdiu occulta , Luc. 1: 24. Motus eius myaticus in utero matris , Luc. 1: 41. Testimonium eius legitimum de Christo , Ioh. 1: 19. Eius testimonium editum eo in loco ubi Dei populus traiecit in terra promissa , Ioh. 1: 28. Discipuli eius ex vita austere et ieiuniis noscebantur , Ioh. 13: 35. Discipulorum eius querela de baptismate Christi , Ioh. 3: 26. Eius sectatores quinam se dixerint , Ioh. tit. Eius sectatores publica confessione sua reselluntur , Ioh. 1: 5. Virtus eius anterior Pharisaeorum , Luc. 7: 35.

Iohanni Baptistae collatus fuit spiritus plusquam propheticus , Luc. 1: 15. In figura Eliae non defuerunt Achabi et le-sabeles , Marc. 9: 13. Rationis usum anticipatum non fuisse , Luc. 1: 44. Laboris a Iohanne Baptista suscepti eventus , teste Domino , Luc. 7: 29.

Iohannem Baptistam ex utero matris impletum iri Spiritu quomodo explicetur , Luc. 1: 15. Vide et Baptista.

Iohannes Zebedaides et frater eius unde dicti filii tonitru , Apoc. 6: 1. Iohannes inter Apostolos diutissime vixit , Marc. 3: 17. Eius patria et vita , Ioh. praef. Circa Iudeos maxime laborabat , 3

Ioh. 4. A quo , cur , et quando insulam Patmum fuit relegatus , Apoc. 1: 9. Columna Ecclesias vocatur , Gal. 2: 9. Epheso electus , Iac. 1: 2. Saepius repetit quae vult haerere in auditorum animis , 1 Ioh. 4: 16. Quae narrat in Apocalypsi non vidit sensibus corporis , sed intra animum , Apoc. 1: 10. Principes numerat a sua deportatione , Apoc. 17: 10; 12: 3. Diversa visa habuit diversis temporibus , Apoc. 1: 10. Cur visa ei in littore obtigerint , Apoc. 12: 18. Leicum templi et altaria metiri cur inbeatitur , Apoc. 11: 1. Eius designatio , Ioh. 21: 20. Biusdem exitua qualis fuerit , Matth. 20: 23. Creditur non nocuisse ei venenata patio , Marc. 16: 18. Qua modesta circumlocutio ne se designare soleat , Ioh. 13: 23. In Evangelio semper docet Christi excellentiam , Ioh. 5: 21. Multa transit a caeteris memorata , Ioh. 6: 1. In Evangelio suo scripsit praetermissa , Matth. 28: 20. Cur sum et Petri testimoniun praestruxerit testimonio Mariae Magdalena de resurrectione , Matth. 28: 2; Iohannea duo fuerunt Ephesi , Apostolus nempe et Presbyter eius discipulus , 2 Ioh. 1: Iohannes Presbyter Ephesinae Ecclesiae Episcopus , auctor easse a quibusdam dicitur duarum Iohannis Epistolarum et ultimi Evangeliorum capit is , Ioh. 21: 25. Iohannes Marcus , alius est a Iohanne Evangelista et Presbytero , Marc. praef. , Act. 12: 12, 15: 37. Minister fuit Pau-

**Pauli et Barnabae**, Luc. 4: 20. Unus ex 70 Discipulis Christi, Praef. in Marc. Vide et Marcus.  
**Ioiada et Barachia**, unum et idem nomen, Math. 23: 35.  
**Ionathas impostor** multos post excidium Hietosolymae Iudeos in Cyrenaicam solitudinem perduxit, Matth. 24: 24.  
**Joppe urbs** Palaestinae diluvio antiquior, Math. 24: 39.  
**Iosaphat et Samuel** viri honesti et laudabiles, Hebr. 11: 35.  
**Iosephus Iacobi Patriarchae filius**, a fratribus venundatus, imago Christi, Matth. 27: 18, Luc. 3: 23, Ioh. 3: 34. Eius nomen Aegyptiacum, ibid. In Aegypto servientis historiae comparatio, Matth. 24: 47. Mandata eius de ossibus suis in terram promissam deportandis, fidei eius signum, Hebr. 11: 22. Ipse et fratres eius ubi sepulti, Act. 7: 16. Eius historiam cur Moses legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23.  
**Iosephi tribum bipartitam** cur pro una sumat Paulus, Act. 16: 7.  
**Iosephus Mariae matris Domini sponsus** fuit oriundus ex Davidis familia, Luc. 2: 4. Senex admodum fuisse fertur quum Maria illi desponderetur, Luc. 1: 34. Quomodo Christi Pater dicatur, Matth. 1: 16, Luc. 2: 27. Eius origo an et quomodo ad Christum pertinere dicatur, ibid. Filius dicitur fuisse Iacobi cognominati Panther, Luc. 3: 23. Ante inchoatam Christi prae-  
dicationem iam mortuus fuit, Marc. 3: 21.  
**Iosephus Arimathensis** creditur fuisse Senator urbis Hierosolymitanæ, Matth. 27: 57. Cum imperio et puniendo potestate, Philem. 15. Occultus Iesu discipulus, Ioh. 3: 2. Vir piae et laudatae vitae, Matth. 27: 57.  
**Iosephus Herodis Procurator**, Matth. 24: 15.  
**Iosephus Historicus Galilæae Praefectus** 70 sibi adcessores elegit, Luc. 10: 1. Iohannis placita sectatus fuit, Luc. 3: 14. In historia sua nihil dixit de primo Angusti censu Iudaico, et cur, Luc. 2: 2. Romahis aliud persuadere conatur quam quod Lex vult, Act. 19: 37. Eius commendatio et auctoritas, Matth. 14: 3. Eius septem solos indices in singulis urbibus statuentis cum aliorum Hebreorum, qui 23 numerant, sententia conciliata, Matth. 5: 21. Ipsius error historicus notatus, Luc. 3: 14. Ipse emendatus, Matth. 22: 23, 27: 51, Act. 1: 12.  
**Iosephus scriptor Iudaens ailius ab Historico**, Luc. 16: 19.  
**Ioses et Joseph**, idem nomen, Matth. 13: 55, 27: 56, Marc. 15: 47.  
**Ioses Iacobi frater**, Marc. 15: 40.  
**Iosua et Jesus** idem nomen, Hebr. 4: 8.  
**Iosua typus Christi**, Matth. 1: 21. Eius lans, Hebr. 3: 16. Eius insurandum an cum Lege Divina pugnaverit, Matth. 14: 9.  
**Iosuae libro** caput ultimum additum a Synedrio, Ioh. 20: 30.

Iovis Latinum esse a Iehova deductum probabile est, Matth. 22: 44. Iovis stella Melchisedeco sacrata a Phoenicibus, Hebr. 7: 1. Iovem secum Mercurium ducere solere Gentes credebant, Act. 4: 12. Per Iovem Graeci sapientiores Deum summum intelligebant, Act. 17: 28. Iovem pro coelo dici frequens Graecis et Latinis, Act. 19: 35, Rom. 1: 25. Irae atrocis descriptio, Act. 23: 10. Iram honestam esse posse, Matth. 5: 22. Iracundiae Dei obtentu se vindicantis suspicio vitan da, Luc. 9: 56. Iracundus quis sit, Matth. 5: 22.

Irasci nunquam, difficile est, 1 Cor. 13: 5. Irascendum tarde, Iac. 1: 19.

Irenaei libri cuius sint argumenti, 1 Tim. 6: 20. Irenarchae in Provinciis captivos post interrogationem ad Praesidem vincitos mittebant, Matth. 27: 2.

Iris cuiusnam rei sit symbolum, Hebr. 1: 3, Apoc. 4: 3.

Isaacus Dei opus, Rom. 9: 9. Propter promissa datus, non autem promissa propter Isaacum, Act. 7: 8. Umbra gratiae per Euangelium dandae, ibid. Christi gessit figuram, Luc. 24: 26, Gal. 3: 16. Improles morti destinatur, Hebr. 11: 18. Quid supra caeteros habuerit, Act. 26: 6. Isaaci testamentum figura populi Iudaici et Christiani, Hebr. 11: 20. Eius historiam cur Moses legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23.

Isaacum mystice intelligit

Philo gaudium in animis piorum, Gal. 4: 29.

Ismael Philoni Sophista dicitur, Gal. 4: 29. Hebreis dicitur irriguisse pietatem Isaaci, ibid.

Ismael Phabi quo tempore suffectus Ananiae, Act. 23: 3.

Iamaëlitae et Idumaei etiam circumcidabantur, Phil. 3: 5.

Israël est, qui Deum superat, id est, quidvis a Deo obtinet, Hebr. 8: 8. Sumitur pro posteritate Israëlis, ibid. Ubi Iudei opponitur significat decem tribus, ibid. Israëlis nomen a Deo Iacobo datum, Rom. 9: 4. Israëlis gloria cur Messias dicatur, Luc. 2: 32.

Israëlitae an omnes Deo exosí, Rom. 11: 1. Quare in Aegypto variis malorum poenit coerciti, Gal. 3: 19. Saepe moniti, ne Angelum offendenter, Eph. 4: 30. Recete dicuntur, qui Iacobi virtutes referunt, Ioh. 1: 47, Gal. 6: 16. Israëlitae et Christiani cur vocentur filii Dei, Rom. 9: 4, Gal. 3: 26. Israëlitarum pars certis temporibus ad templum conveniens precibus vacabat, Luc. 2: 37. Deportatorum ab Assyriis cultus, praeparatio ad Euangelium, Hebr. 13: 15. Eorundem prostratio in deserto aeterni excidii imago, 1 Cor. 10: 5. Nube protectorum et mare rubrum transiunt cum Christianis comparatio, 1 Cor. 10: 1.

Israëlista verus omnis partem habebit in futuro seculo, Rom. 11: 26. Israëlista dicitur quilibet fidelis, Luc. 1: 33.

Israëlitae nomen quibus eximie

mie conveniat, Rom. 9: 6.  
 Israëliticus populus sub lege  
 quasi in pueritia erat, Gal.  
 3: 24, 4: 3. Per templi au-  
 ream vitem designatus, Luc.  
 21: 5. Tempore solemnis  
 suffitus precibus suis iuvabat  
 Sacerdotem, Luc. 1: 10.  
 Israëlitidem prostare veta-  
 lex Mosis, 1 Tim. 1: 14,  
 Hebr. 12: 16.  
 Itabyrinus mons, unde Chris-  
 tus adscendisse creditur in  
 coelum, Matth. 28: 16.  
 Iter noctu facere frēquens in  
 Syria ob calores diurnos,  
 Act. 23: 23, Apoc. 8: 12.  
 Itineris apparatum significan-  
 tia verba, Luc. 9: 53. Iti-  
 neris molestiae per desertum  
 praefiguraverant molestiam  
 itineris ad regnum coelorum,  
 Act. 14: 22.  
 Ituraea, quae regio proprie-  
 sit, Luc. 3: 1.  
 Iuba vox significat Deum,  
 Matth. 22: 44.  
 Iabilaeus annus per praeco-  
 nem indicī solebat, Luc.  
 4: 19.  
 Iudea olim dicta terra Ca-  
 naan, Act. 2: 9. Iudea  
 per excellentiam Terra di-  
 citur seu Orbis Terrarum,  
 Rom. 9: 28, Apoc. 11: 15.  
 Sumitur pro tractu Hieroso-  
 lymitano, Matth. 24: 16.  
 Aegyptus dicitur, Apoc. 11: 8.  
 Eius situs, Luc. 12: 55. E-  
 ius longitudo quae, Apoc.  
 14: 20. Ei ad meridiem ob-  
 iacent regiones calidissimae,  
 Luc. 12: 55. Iudeam cur  
 reliquerit Christus, Ioh. 4: 3.  
 Prophetae Sodomis saepe  
 comparant, Apoc. 11: 8. Ro-  
 mani partim suo, partim Se-  
 basteno, partim Caesareensi  
 milite custodiebant, Luc. 3:

14. Ex Iudea proditorum  
 constans fama erat circa  
 Christi nativitatem qui orbi  
 imperaret, Luc. 24: 47.  
 Iudeus quale nomen, et quid  
 olim significaverit, Rom. 2:  
 17. Commune nomen Isra-  
 ēitarum, Ioh. 6: 41.  
 Iudei stricte dicti habitantes  
 circa Hierosolymam, Matth.  
 27: 57. Fratres se vocabant  
 ob communem ex Iacobo  
 originem, Act. 22: 5. Deum  
 Patrem suum dicebant, Ioh.  
 5: 18. Cur vocabantur Filii  
 Dei viventis, 1 Cor. 8: 4.  
 Vinea Dei olim dicti, Apoc.  
 14: 18, Feruntur fuisse pro-  
 jectae libidinis, Matth. 5: 32,  
 Act. 16: 1, Apoc. 9: 21.  
 Soli ferme unius Dei cultum  
 profitebantur, Luc. 7: 5. An  
 habuerint duplicem Senatum  
 summum, Matth. 2: 4, 5: 22.  
 Nec cibum, nec panem sum-  
 mebant nisi actis Deo gratiis,  
 Matth. 26: 26. Ante solem  
 plane occasum non attinge-  
 bant labores sabbatho veti-  
 os, Marc. 1: 32. Auspicab-  
 antur sabbathorum et festo-  
 rum otium hora una ante  
 solem occasum, Matth. 27:  
 58. Leinabant diebus festis  
 ad horam usque sextam,  
 Act. 2: 15. Apparebant in  
 templo diebus festis cum san-  
 dalis e melium pellibus,  
 Marc. 6: 9. Post Paschatis  
 convivium, aut in diebus  
 festis in coena et post coe-  
 nam cum gratiarum actione  
 bibeant vinum, et panis  
 distribuebatur coena ferme  
 peracta, Matth. 26: 26. Cur  
 parascene metuerint praeto-  
 rium Praesidis accedere,  
 Marc. 7: 4. Cur Sabbatho  
 ab hostibus suis aggressi,  
 Matth.

Matth. 24: 20. Diebus sacris et praepotoriis ad sacra alienigenas publice alloqui poterant, accedere privatum non licet, Ioh. 18: 28. In humani adversus alienigenas contra rationem Legis, Matth. 5: 43. Quantopere et cur alienigenas omnes aversarentur, ibid., Eph. 1: 10. Gentiliter viventes alienigenas vocabant peccatores, Matth. 26: 45. Magni faciunt explicationes allegoricas, Matth. 1: 22. Non ponunt inter praecelta Noae data interdictum scortandi, Act. 15: 20. Irascebantur implacabiliter delinquentibus contra legem, Luc. 15: 2. Valde proni erant ad intramenta, Matth. 5: 34, Iac. 5: 12. Superstitiosiores ad vulgaria iuramenta non diserte Dei nomen sed res alias usurabant, ibid. Sanctissima eorum iurandi formula, Matth. 5: 34. Lavari et angiolebant tempore laetitiae, Matth. 6: 17. Negarunt in Scripturis esse Prius et Posteriorius, Matth. 14: 3. Non obligabantur ex pactis nisi surefirando firmatis, Matth. 5: 33. Metiebantur omnes Dei proprietates ex solo Foedere Sinaitico, Luc. 15: 7. Putabant quaedam criminata tempore finiri, Marc. 3: 29. Putabant ad salutem sibi sufficere quod orti essent ex Patriarchis, Rom. 2: 13, 8: 1, Quaerebant viam iustitiae, sed frustra plerique, Rom. 9: 31. Quia ratione nominatim huic vel illi gentium Deo non maledicebant, Act. 19: 37. In Samaritas iniqiores quam Samaritani in-

ipsos, Luc. 9: 53. Reddebat loca vetitis caeremoniis usurpata illatis cadaveribus impura, Matth. 5: 22. Sepeliebantur in operimento ex lino haud magni pretij, Matth. 27: 59. Deponebant in funere sandalia, Marc. 6: 9. In luctu magni erant ostentatores, 1 Thess. 4: 13. Adhibebant tibias in luctu, Matth. 9: 23. In exequiis mortuorum maxime ostentant liberalitatem suam, Matth. 6: 2. Lavant manus a funere venientes, et cur, Matth. 27: 24. Stantes legebant in cathedra verba Legis, quae sedentes interpretabantur, Matth. 23: 2. Divisi erant temporibus Baptistae in tres praecipuas sectas, Luc. 1: 17. Precari solebant tempulum versus, Act. 9: 9. In precando quos mores habebant, Matth. 6: 5. Quomodo novisse Deum dicantur, Ioh. 4: 22. Quid p[re]a Gentibus habeant praecipuum, Rom. 3: 2. Unde facilius quam Gentiles Messiam cognoscere potuerint, ibid. Dicuntur nihil certi acivisse de impiorum exitu ante Christum natum, Matth. 5: 20. Cur ante alios ex Dei decreto ad Euangelium vocati, Eph. 1: 12. Impulsores ad interfectionem Christi, Iac. 5: 6. Cur Christum crucifixisse dicantur, Act. 2: 23. Cur non possint dici crucifixisse Christum per ignorantiam, 1 Cor. 2: 8. Cur Pilatum rogarent, ut paulo maturius demerentur crucifixorum corpora cum Christo, Matth. 27: 58. Cur accusaverint Pilatum apud Caesarem, Luc.

Luc. 13: 1. Spem abdicant de Messia, et rebellio-  
nis se damnant, Ioh. 19: 15. Quomodo dicantur accepiisse  
aliquid de resurrectione, Matth. 5: 20. Cur excludan-  
tur a bonis aeternis et coe-  
lestibus, Rom. 1. Paulo dum  
student nocere, multos per-  
trahebant ad Euangelium,  
Phil. 1: 18. Non videntur  
habuisse Synagogam Romae  
tempore Pauli, Act. 28: 17.  
Plurimi quando Christiani  
facti, Rom. 11: 26. Suum  
exspectandum Messiam non  
Christum, sed Delibutum  
Graece vocant, Matth. 1: 6.  
Christianam religionem am-  
plexi ante dispersionem per  
Adrianum non perceperant  
libertatem a Legis onere,  
Act. 21: 20. Conversi ad  
Christum cibis lege vetitis,  
dum patria illis frui licuit,  
non utebantur, Act. 10: 48.  
Si ex praescripto Christi  
vivant, lege Mosis ne qui-  
dem tenentur, Rom. 8: 1.  
Misericordiam Dei in Gen-  
tes cur non recte accusent,  
Ioh. 8: 11, Act. 10: 39,  
28: 28. Pessimi historiae  
magistri ex quo patria ex-  
pulsi sunt, Matth. 24: 24.  
Cur traditi fuerint in manus  
Chaldaeorum, Act. 7: 42.  
Ob contemptum beneficium  
Dei, urbe et templo exciso,  
olim in Babylonem deportati,  
Matth. 26: 66. In ex-  
silio 70 annorum multos ad  
cognitionem veri Dei per-  
duxerunt, Eph. 3: 10. In  
exsilio stabant Seniorum sno-  
rum arbitriis quasi rebus iu-  
dicatis inter gentes exteris,  
Luc. 6: 22, 12: 14. Extra  
Palaestinam Senatus suos

habebant; Matth. 52: 2. Gentium coacti ferre iugum com-  
mercum tamen Sapientum  
suorum instituto aversaban-  
tur, et cur, Act. 10: 2. Gentibus invisi ob institu-  
torum diversitatem, Eph. 1:  
10. Inter exteros ad nomen  
Iudaicum adsciscere soliti  
alterum Graecum vel Latini-  
num, Praef. in Marc., Ioh.  
3: 1, 11: 16. Collidendi  
multis caedibus significan-  
tur, et quando hoc factum  
sit et ubi, Matth. 24: 7.  
Romanorum permissu in Iudea  
et vicinis locis ius  
animadvertisendi in suos ad  
verbera usque habebant, 2  
Cor. 11: 24. Ponebant par-  
tem iuris utendi suis legi-  
bus in eo, ne quid publice  
etiam a Romanis fieret quod  
tempus festum dedecret,  
Ioh. 19: 31. Vatabantur va-  
dari die preparationis a  
nona, ex Augusti edicto,  
Matth. 26: 2. In Achaia non  
habebant animadversiones in  
populares suos, quales in  
Iudea et vicinis regionibus,  
Act. 18: 13. Apud Romanos  
quibus signis noscebantur,  
Gal. 4: 3. In praesidiis mi-  
litiam sub Romanis non de-  
fugiebant, Luc. 3: 14. Mi-  
litarunt non semel exteris  
gentibus, ibid. Militiae ad-  
scripti, et Roma in Sardi-  
niam missi, ibid. Usque ad  
excidium urbis habuerunt ta-  
bulas publicas stemmatum,  
ibid. Alexandrini per Caii  
Caesaris Divinum nomen iu-  
rare nolebant, Matth. 5: 34.  
Peraenses bellum gesserunt  
adversus Philadelphenos ob-  
finium controversiam, Matth.  
24: 7. Roma et ex magnis

ar-

urbibus electi ex edicto Claudii, Iac. 1: 2. Hodierni negant Messiam miracula facturum, Matth. 12: 23. An in patriam restituendi, Luc. 21: 24. In locis ubi Synagogae non erant, habebant loca orationibus destinata procul a turba, ad amnes maxime et mare, Act. 16: 13. Omnes post redditum a Babylone, qui non perpetuo labore victimum quaerere cogerentur, legem ediscebant, Hebr. 8: 11. Non putabantur delinquere, rem habentes cum muliere non Israëlitide, Hebr. 12: 16. Iudeis nefas contra populares arma sumere, Luc. 3: 14. Extraneas ducere lege vetabatur, non vero foeminis Iudeis nubere viris extraneis, Act. 16: 1. In orbem tondere vetitum, Luc. 3: 14. Invicem se obstringere soenore non licuit, Luc. 6: 35. Extraneos obstringere licuit, ibid. 6. Perauaum erat res Davidis esse typos Regis Messiae, Act. 2: 25. Iosephus exprobat furga, rapiñas et adulteria, Rom. 2: 21. Abominatio dicebatur omnis humana effigies et omne simulacrum, Matth. 24: 15. Eis quid Senatus sit, quid Iudicium, Matth. 5: 22. Vettitum sociare verba cum Christianis, Luc. 6: 22. Iudeis se accenseret Christus, Ioh. 4: 22. Christus proprie se missum eis cur prositeatur, Matth. 10: 6. In eis caedis propositum et veritatis contemptus maxime notatur a Christo, Ioh. 8: 44. Iohannes Apostolus Iudeis ad Christum conversis mul-

tum largiri solebat, 3 Ioh. 9. Iudeis in magnis urbibus Synagogae erant plures, et singulis sni Archisynagogi, Act. 18: 17. Apostolorum temporibus conveniebant eis omnia quae Deus Maioribus eorum exprobravit, Rom. 3: 19. Iudeis nullum imperium externum lenius fuit Romano, Iud. 16. Concessum erat a Romanis etiam in Graecia vivere secundum legem Mosis, Act. 18: 13. Temporibus Pauli libera erat Religionis functio per edicta et leges Romanas, non item Christianis, Gal. 1. A Romanis ius gladii ademptum, Ioh. 8: 5, 18: 31. Quando indicta capitatio, Luc. 2: 1. Hierosolymam accedere vettitum nisi uno die quotannis sub Traiano, Apoc. 11: 15. Iudeorum dictum de ordine temporum in S. literis, Matth. 14: 3. Fabula de Elia, Matth. 11: 14. Opinio de afflictis in hac vita, Matth. 12: 32. Hodiernorum caecitas, Matth. 12: 23. Honesta eorumdem mentio facta, Matth. 14: 3. Effugient in disputationibus, Matth. 17: 10. Privilegium omnibus aliis maius quod ex illis Christus natus sit, Rom. 9: 5. Ipsorum doctissimis mos erat opificium aliquod discere, Act. 18: 3. Genealogiae cursus pugnare videantur quae non pugnant, Luc. 3: 23. Eorum abstinentia a suillis carnibus gentibus irrisa, Matth. 8: 31. Bella inter se et contra Romanos, Matth. 24: 6. Iudeorum magnae caedes Alexandriae, et circa

Babylonem Caio imperante, Matth. 24: 6. Excidium infra ipsorum mala merita, Rom. 9: 17. Eorum dispersio inter omnes gentes, Luc. 21: 24. Vitia eorum Deus castigavit per Romanos et Macedones, Eph. 3: 10. Eorum multa millia caesa sub Traiano in locis Indaeae vicinis, Apoc. 14: 20. Pauci Hierosolymis servi ex occidione per Résinem et Phaceen facta, Rom. 9: 29. Eorum calamitates post excisa Hierosolyma, Iac. 5: 1. Iudeorum inexcusabilis impietas, Luc. 16: 31. Iusta reiectio, Matth. 20: 16. Mores corruptissimi tempore Christi, Ioh. 8: 9. Idem tempore excidii Hierosolymitani, Matth. 24: 21. Iudeorum summus Senatus quot fuerit virerum, et quare, Matth. 5: 22. Consensus iudicium viginti quatuor in qualibet civitate, ibid. 21. Iudicarii consesus minores iudicium dicabantur, ibid. Potestas iudicaria regiae fuit auctoritatis, ibid. Ea multum fuit diminuta per Pompeium et Herodem, ibid. Eorum sectae aique scholae diversae, Matth. 18: 17. Mos eorum erat liberos suos a prima aetate imbuere lectione et notitia Legis, Rom. 7: 1. Incredulitas ipsorum quomodo inserviit gentibus, Rom. 11: 11. Plurimos car. Dens ad tempus dereliquit, ibid. Ipsorum durities in fide, Ioh. 4: 48. Poena ipsorum aeternae poenae imago et omen, Luc. 13: 3. Eorumdem et Christianorum

veterum mos in dirimendis quaestionibus schismaticis, Act. 15: 2. Sicut eorum Synagogae in magnis urbibus erant multae, ita plures Christianorum conventus, et cur, Act. 13: 1, 18: 17. Iudeorum negligentia nota in audiendo Christum, Marc. 8: 18. Paucos eorum tempore Pauli perduxit Deus ad viam salutis, Rom. 9: 29. Ignorantia in tollendo Christo qualis, Luc. 23: 34. Multi Christianismum amplexi exempti sunt subsequentibus malis, Rom. 11: 26. Cum Samaritis controversiae unde praecipue, Luc. 9: 53. Ipsorum in Samaritas odium, Matth. 15: 2; Luc. 10: 37. Multi, qui in legem Sabbati aut ciborum peccaverant, in Samariam migrabant, Luc. 17: 18. Externa Legis opera mediocriter implentum conditio, Luc. 17: 9. Magistri eorum cur proselytos sua institutione et exemplo non faciebant meliores sed peiores, Rom. 2: 19. Institutis adversabatur corpora intersectorum ultra vesperam ostentari, Matth. 27: 58. Morientium precatio, Matth. 12: 32. Noxia eorum de se ob Majorum virtutes persuasio, Rom. 4: 1. Non agnoscentium extraneam protestatem pernicioseissimus error, Matth. 22: 16. Certa eorum norma de miraculis iudicandi, Matth. 12: 28. Opinio de mortuorum animis, Matth. 8: 28, 10: 28, 14: 2. Opinio de temporibus Messiae, Matth. 7: 14. Opinio diversa de via ad salutem, Act. 15: 1. Pietas umbra-

bratica caeteris gentibus parum utilis, Luc. 13: 7. Persuasio de peccatis in hoc vel futuro seculo expiandis, Matth. 12: 32. Perplexitas propter auctoritatem Christi apud populum, Marc. 11: 18. Quidam Iudeorum cives Romani ordinis equestris pro tribunali flagellis caesi a Floro, Luc. 19: 9. Eorum scrupulositas in Sabbati observantia, Ioh. 5: 8. Deportatorum Principibus concessa saepe Regum beneficio animadversio in populares, Matth. 10: 17.

Iudeos aliquando etiam a recitandis Decalogi verbis abstinuisse, Matth. 23: 44. Temporibus Asmonaeorum gravissime lapsos, Matth. 12: 45. Cur Deus non distinguat eos a gentibus, Rom. 3: 23. Cur vocati a gentibus non debeant eos spernere, Rom. 15: 8. Iudeos vere esse Iudeos cur neget Iohannes in Apocalypsi, Rom. 2: 17. Iudeos Christianos non obligari lege Mosis revelatum Paulo, Rom. 7: 1. Cur Deus eos siverit pati tanta incommoda sub Caio, Clandio et Neronne, Luc. 13: 8. In patria sua sub Imperatoribus asuetos sermoni Graeco et Latino, Matth. 27: 37. Deus per Cyrum eos in patriam restituit, sed non cum plena libertate, et cur, Eph. 3: 10. Quidnam eos retinuerit et retineat, quo minus Iesum pro Messia agnoscant, i. Ioh. 4: 2. Apostoli cur eos semper primum in praedicando Euangelio affati sint, Act. 9: 20, 17: 2. Cqr Deus

semper aliquos in maximis excidiis servaverit, Act. 3: 25, Rom. 11: 29. Multos vixisse in Galatia Apostolorum aetate, i. Petr. 1: 2. Iudaica dogmata quandonam Christianae Religioni admixta, Col. 2: 4. Iudaicensis Petri curis commissa, Ioh. 21: 16. Eam Deo velut *άπαγγειλε* esse ait Philo, Rom. 11: 16. Iudaicae doctrinae quales, Hebr. 13: 9. Iudaicas fabulas quinam Christianismo admiscebant, i. Tim. 1: 4.

Iudaicus populus prius a Deo genitus, sed dignitate minor populo Christiano, Rom. 9: 13. Herodi tributa pependit, Herodes imperio Romano, Luc. 2: 1. Eiusdem Respublica imago a spiritualis et aeterni regni Christi, Matth. 10: 2. Eius poena nulla celebrior quam doni Propheetiae et notitiae Legis ablatio, eorumque ad Christianos translatio, Matth. 21: 43.

Iudaismus Christianismi comparatio, Gal. 5: 2. Eius odio quidam Iudei circumcisio nem obtegebant, i. Cor. 7: 18. Eum suscipiendum suadebant Christianorum quidam Pauli temporibus, et cur, Phil. 1: 1.

Iudaizantes Christiani, Ioh. praef.

Iudas quid significet, Rom. 2: 17.

Iudei tribus ad sacerdotium ius nullum, Luc. 3: 23. Eius familiae regnum promissum, Hebr. 7: 14.

Iudas cognominatus Barnabas quisnam fuerit, Act. 15: 21.

Iudas Gaulonites, Matth. 22: 16. Eius filios interfecit A-

Alexander Iudeae Procurator, Luc. 13: 1. Eius factio in Galilaea ortum habuit et multos defensores, ibid. Iudas Galilaeus quis, Act. 5: 37. Eius factio odiosa Romanis, Luc. 22: 2. Iudas Iscariotes adhuc vixisse creditur post Christum resuscitatum, Matth. 27: 5, 28: 16. Quomodo dicatur sibi acquisivisse agrum sanguinis, Matth. 27: 8. Cur sit furatus, Ioh. 12: 6. Exemplum est multorum privatis commodis obtendentium nomen pietatis, Ioh. 12: 6. Eius dolus malus in reprehendenda Maria quae Dominum unxit, ibid. Offerens se Primoribus Iudeorum ad proditionem, matrandae mortis Christi causa fuit, Matth. 26: 5, 14. Quali poenitentia ductus fuerit, Matth. 27: 3. Quo mortis genere interierit, ibid. 5. Eius exitus similis Achitophelis, Ioh. 13: 18, Act. 1: 16. Ubi putetur expirasse, Act. 1: 18. Eius pessima avaritia, Matth. 26: 15. Eius malitia, Luc. 21: 3. Eius mala voluntas in Iesum unde, Ioh. 6: 70. An peccandi necessitas ei a Deo imposita fuerit, Matth. 26: 24. Indicatur ei sceleris abominabile propositam a ipso Domino, ibid. 23. Qualis ei titulus detar, 2 Thess. 2: 3. Eum diu ante proditionem noverat Christas, Ioh. 6: 64.

Iudices cur saepius et per intervalla temporum reos audiunt, Act. 23: 14. Quo sensu Dii vocati fuerint, Ioh. 10: 34. Ex legibus ali-

quem damnaturi, manibus ad coelum elevatis, testabantur suam innocentiam, Matth. 27: 24. Iudices Hebraeorum cur Iosepho Prophetae etiam dicantur, Hebr. 11: 32. Iudices quot in singulis Iudeae oppidis constitui soliti, Matth. 5: 21. Iudices usque ad Samuelem fuere velut Dictatores cum potestate, sine pompa Regia, Act. 13: 20. Iudicibus electis apud Hebreos manus imponebat Princeps Syndrii, 1 Tim. 4: 14. Iudicare significat profiteri quid de re aliqua sentias, Ioh. 8: 15, 26. Regere, 1 Petr. 2: 13. Vindicare, Hebr. 10: 31. In libertatem vindicare, Ioh. 12: 31. Iudicium pro vindicta, 2 Petr. 2: 11. Pro constitutione Dei sumitur, 1 Petr. 4: 17. Iudicium Zeli quid, Luc. 20: 6. Iudicium, Legis datio et Regnum quomodo inter se considerentur, Matth. 16: 28. Iudicium comparatur oculis vel visui, Matth. 6: 22, 23. Iudicium rectum probos, vitiosum affectus gignit vitiosos, Matth. 6: 21—23. Iudicium iustum nihil dat odio vel gratiae, Rom. 2: 6. Iudicium quale de alio tulteris, tale de te feretur, Rom. 14: 13. Iudicium aliud post hanc vitam exspectari, unde colligitur, Rom. 2: 2. Iudicium Dei in Iudeos fuit iudicium universalis imago, Apoc. 6: 12. Iudicium ultimum a Christo praedicatur Syndrio Iudeorum, Matth. 26: 64. Antecedet poena quorundam, Apoc. 20: 11. Id esse futurum

rum Deus revelavit per Spiritum suum, 1 Cor. 2: 10. Cur Archangeli tuba inchoandum, 1 Thess. 4: 16. Ubina Christus erit exercitus, ibid. 19. Ad quos proprie pertineat, Matth. 25: 32. Cur semper a Christianis exspectari debeat, Apoc. 2: 25. Hoc credentium Hebraeorum pia locutio, Ioh. 19: 30. Iudicium Christi in genus humanum universum et gentem Iudaicam propinqua inter se fore Veterum fuit opinio, Iac. 5: 7. Iudicii extremi dies olim agenti in terris Filio hominis quomodo ignotus, Marc. 13: 32. Iudicii extremi diem proxime instare existimauit Apostoli, Ioh. 21: 23, 1 Thess. 4: 15, 1 Petr. 4: 7. Eius imagines sunt omnia localia indicia Iudeorum, Luc. 17: 30, 33. Nomine intelligitur hominum apparitio post mortem coram Deo, Hebr. 9: 27. Iudicii vis hebetatur in posterum iis, qui conspicua vide noluerunt, Rom. 11: 8. Iudicia Dei, res Dei vocantur, Ioh. 10: 35. Abyssus vocantur, Luc. 8: 31. Iudicia Dei invocabantur adversus Christianos factis pietatem abnegantes, Luc. 6: 22. Sua Deus huius seculi ambitu non metitur, 1 Ioh. 4: 6. Eorum vera ratio, Luc. 13: 2. Vide etiam Dei Iudicia.

Iudicia apud Romanos tertia hora diei exerceri inciperant, Matth. 27: 45. Erant corruptissima, Rom. 2: 2. Iudicia morum in Ecclesia Veteri quomodo peragebantur, Luc. 6: 22. Immitia excentur non tam in mo-

rum examine, quem circa quaestiones dogmatum rituumque, Luc. 6: 22. Iudicia Sacerdotum et Senatus Iudaici, sive Synedrii eadem sunt, Matth. 5: 22. Julianus Apostata ictus ab Ecclesia extremi anathematis telo, Luc. 6: 22. Exercitibus in Christianos etiam usus est, Apoc. 19: 19. Eius abstinentia a carne, Rom. 14: 2. Digihi eius abscissi in terram cecidere esca volatilibus, Apoc. 19: 18. Iunicem piacularem comburere solebant in monte Olivarum, Matth. 26: 36. Luniores sedebant sub Senioribus secundum aetates ordinatim in templo, Luc. 2: 46. Iuramentum dicitur omnis vehemens Dei affirmatio, Act. 7: 17. Per quae verba solet exprimi, Rom. 14: 11. Iuramentum et vim et fidem suam a Deo accipit, Hebr. 6: 17. Aliud promissionum, aliud testimoniale, Matth. 5: 33. Confirmativum promissi dubitationem omnem tollit, Hebr. 6: 17. Vide Ius iurandum.

Iuramenta Hebraeorum Magistris alia magna, alia parva dicta, Matth. 23: 16. An omnia directe vetentur in Decalogo, Matth. 5: 33. Per alias res extra Deum Hebraeorum Magistri in quotidiano usu non illicita esse putabant, Matth. 5: 34. Per quas res apud Hebraeos fieri solita, Iac. 5: 12. Additis diris non infrequentia Iudeis, Act. 23: 12. Iuramenta per Christum in Novo Testamento cur non minoris habenda quam iuramenta in

**Veteri Testamento per Deum,**  
**Rom. 9: 1.** Iuramenta sacra  
 et profana in re gravissima,  
**2 Cor. 1: 23.** Iuramentorum  
 inter Iudeos absus, Matth.  
 14: 7. Iuramentorum obli-  
 gatio, vide Obligatio.

Iurare per alia quam per  
 Deum, etiam vetitum est,  
 Matth. 5: 34. Juravit Pan-  
 dus, sed non nisi in causa  
 Dei atque salutis, Matth.  
 5: 34.

**Ius pro Tribunalī capitūr,**  
**Ioh. 19: 13.** Ius etiam id  
 dicitur quod quamvis ini-  
 quam ferendum tamen est,  
 Matth. 26: 52. Ius et ae-  
 quam nulla de causa vio-  
 lendum est, Matth. 27: 24.

**Ius Canonicum** vocantur mo-  
 res veterum Christianorum,  
**Luc. 6: 35.** Ius Radaman-  
 thi, Matth. 5: 38. Ius rituale  
 sive Pontificum Iudeorum,  
 vide Lex ritualis. Ius sum-  
 mum, vide Summum ius.

**Ius Naturale iure civili Iu-**  
 daeorum abrogatum non est,  
**Luc. 10: 37.**

**Ius Naturae Graecis Lex di-**  
 vina, Rom. 1: 32. Iura na-  
 turalia praeponderant con-  
 stitutis, Matth. 23: 23. Na-  
 turalis ac civilis differentia,  
 Matth. 5: 17. Iuris distinc-  
 tio, Rom. 2: 14. Ius consti-  
 tutam unde ortum habere  
 soleat, Marc. 2: 26, Luc.  
 1: 6. Ius constitutum, sive  
 civile Iudeorum, quotuplex,  
 Matth. 5: 17. Iuris prae-  
 cepta omnia eminenter in  
 Religione Christiana conti-  
 nentur, Tit. 3: 12. Ius nasci-  
 tor ex promisso, Rom. 2: 6.  
 Ius aliquod est etiam inter  
 inaequales, Col. 4: 1. Ius  
 stricte dictum inter domi-

num et servum locum non  
 habet, Luc. 17: 7. Ius ad  
 haereditatem coelestem, non  
 est ipsa coelestis haereditas,  
 Ioh. 1: 12. Ius ad futuram  
 gloriam habemus, res ipsa  
 latet, 1 Petr. 5: 1. Ius ad  
 rem habens rem habere vi-  
 detur, Ioh. 6: 47, Eph. 1: 11,  
 Col. 3: 3, Hebr. 4: 12, 10: 34,  
 1 Ioh. 3: 14. Ius ad recipiendū  
 idem genere vice  
 dominii est in rebus quae  
 genere recipiunt functionem,  
 Lue. 6: 35. Ius idem valet  
 ubi eadem est ratio, Matth.  
 5: 32. Ius utendi legibus  
 suis concessum multis civi-  
 tatis sub Romanis, Act.  
 20: 39.

**Ius iurandum** quid, Matth. 5:  
 34. Aliud testimoniale, ali-  
 ud promissorium, Matth. 5:  
 33. Testimoniale illicitum  
 nisi ob res necessarias et  
 egregias quae aliter obtineri  
 nequeant, Matth. 5: 34. Pro-  
 missorium similiter idque  
 multo magis, ibid. Ius iuri-  
 randum an prorsus a Christo  
 vetetur, Matth. 5: 37, Luc.  
 24: 28. Episcoporum quo-  
 rundam, Matth. 5: 34. Mo-  
 nachorum, ibid. Omne fieri  
 respectu Dei, Matth. 5: 36.  
 Ius iurandum, fides maxima  
 ab Aegyptiis vocatum, Hebr.  
 6: 16. Ius iurandum Deus  
 solet adiicere promissioni-  
 bus quae in omne tempus  
 se extendunt, Luc. 1: 72.  
 Ius iurandum Dei nostrae im-  
 belligitatis subsidium, Luc.  
 1: 72.

**Iurisiurandi rarus usus** apud  
 Romanos veteres in contrac-  
 tibus, Matth. 5: 33. Iurisi-  
 urandi vicem quid apud  
 Romanos impleverit, Matth.  
 5:

**S: 34.** Eins formula qua  
utebatur ludex apud He-  
braeos, ut verum fateretur  
reus, Matth. 26: 63. Iuris-  
jurandi religione nihil con-  
tra legem Divinam commit-  
tendum, Matth. 14: 9. Iu-  
risjurandi religioni cessit  
aliquando lex Divina, ibid.  
Iustificare pro approbare aut  
etiam laudare, Matth. 11: 19.  
Iustificari quid significet,  
1 Cor. 1: 18. Plus est quam  
accipere remissionem pec-  
catorum, Rom. 1.

Iustinianas sericam et bys-  
sum ab ultimo orbe petitum  
euravit ut in Imperio Ro-  
mano fierent, Apoc. 18: 12.  
Eius tempore ingens pesti-  
lentia per orbem Romanum,  
ibid.

Iustinus Martyr fuit Samari-  
tés natione, Luc. 2: 7. Eins  
adversarius Crescens Cyni-  
cus Philosophus, Matth. 7: 6.  
Iustitia pro perfectione, Hebr.  
5: 13. Pro praemic iustitiae,  
Hebr. 11: 7. Pro rebus nostri  
officii, Iac. 3: 18. Pro om-  
nibus iis quae Deo grata  
sunt, 2 Petr. 2: 21.

Iustitia Dei quid, et unde,  
Matth. 5: 20, 6: 33, Rom.  
10: 3. Iustitia Divina cur  
donum vocetur, Rom. 6: 13.  
Iustitia est initium, et Sanc-  
titas profectus in maiora,  
Apoc. 22: 2. Iustitia cur  
dono dari dicatur, Rom. 5: 17.  
Iustitia duplex, Rom. 1. Ius-  
titia distributiva et commu-  
tativa et generalis aequitatis,  
Matth. 1: 19, 3: 15. Iustitia  
carnalis praemia habet ter-  
rena, Gal. 5: 4. Iustitia  
sinceri cordis probatur Deo,  
Luc. 1: 75. Iustitia interna  
dicunt causa vitae aeternae,

Rom. 8: 10. Iustitia legis  
quae, et qualis eius merces,  
Rom. 10: 5. Legis valet apud  
homines, non apud Deum  
nempe ut datorem vitae ae-  
ternae, Rom. 2: 13, Gal.  
3: 11, Hebr. 7: 9. Iustitia  
Pharisaica qualis, Matth. 5:  
20. Iustitia pura sine vitiis  
erit in altero seculo, 2 Petr.  
3: 13. Iustitia Dei spiritua-  
lis, opposita carnali vel hu-  
mana, Matth. 5: 20. Ius-  
titia vestitus Christianorum;  
Apoc. 3: 17. Iustitiam ex-  
ternam salutis aeternae cau-  
sam statuere volebant Iu-  
daeи, Rom. 10: 3. Iustitia  
ex fide nascitur, Rom. 1: 17.  
Iustitia interna non nisi per  
Christum acquiri potest, Rom.  
10: 4. Iustitia ex fide nobis  
dabit possessionem mundi  
melioria, Hebr. 11: 7.  
Iustitiae adeptio animi resus-  
citatio, Rom. 4: 2. Iustitiae  
Poëtae attribuunt tardum pe-  
dem, Rom. 2: 4. Iustitiae  
pars est stare promissis,  
Hebr. 6: 10, 2 Petr. 1: 1.  
Iustitiae praecepta sunt vi-  
tiosis et male viventibus a-  
mara, Luc. 16: 14. Iustitiae  
nomine veniunt omnia bona  
opera, Phil. 1: 11.

Iustitiam facere quis dicatur,  
1 Ioh. 2: 29. Iustitiam fac-  
torum in Legis peritis cur  
reprehenderit Christus, Luc.  
Luc. 10: 25. Iustitiam Deus  
dat non per laborem sed per  
fidem, Rom. 3: 27. In Ius-  
titiam imputare quid signi-  
ficit, Hebr. 5: 13.

Iustus quisnam dicatur, Marc.  
2: 17. Iusti descriptio, Matth.  
6: 1. Iusti coram Deo di-  
cuntur studiosi pietatis, Luc.  
1: 6, 1 Ioh. 3: 7. Quale  
ip-

ipsois esse debeat pietatis studium, Luc. 1: 6. Ut sol splendebunt, quanto magis omnium iustorum Princeps, Act. 16: 14. Iusti nulli aestimantur ex solo verbi auditu, Luc. 13: 26. Iustis solis Deus suam benevolentiam promisit, Iac. 2: 22. Iustos iniustos fieri posse, 2 Petr. 2: 20. Iustos nonoginta quomodo Christus opponat uni peccatori, Luc. 15: 7. Iustum dicitur Hebraeis omne honestum, Rom. 1.

## L.

Labia aperire quando Deus dicatur, Eph. 6: 19. Labia mordere solent qui irascuntur nec vindicare se valent, Apoc. 16: 10. Labium apud Hebraeos loquela significat, 1 Cor. 14: 21.

Lac et mel quid designant apud Hebraeos, Matth. 1: 22. Lac opponitur rebus non sinceris et cibo solidi, 1 Petr. 2: 2. Lac dicitur bibi et edi, 1 Cor. 9: 7. Lac infantibus datur, Hebr. 5: 12. Lacte quinam nutriti soletant, 1 Cor. 3: 2. Lacte periculum urgente necessitate sustentare se solent pastores, 1 Cor. 9: 7. Lacte intelliguntur elementa Religionis Christianae, 1 Cor. 3: 1.

Lacedaemoniorum preces insignes, Matth. 5: 39. Usurariae eorum uxores reprehenduntur, Matth. 5: 32.

Laconica convivia qualia, 1 Cor. 11: 17. Ea imitati sunt primi Christiani in Achaia, ibid.

Lactantius in articulo de Trinitate defensus contra Hier-

ronymum, Marc. 2: 8. Eius locus integer de Sapientiae Divinae viribus, Rom. 3: 23. Lacus quale genus vasis, Ioh. 2: 6.

Laetari malis ob Christum toleratis, Christianorum proprium est, Col. 1: 11.

Laici Synodorum actis quomodo subscribebant, Act. 15: 21. Laicis etiam quandoque permissum concionari, Matth. 4: 23.

Laodicea urbs Lydiae, ad Lycum amnem, Apoc. 3: 13. Vicina Colossis, Col. praef. Terrae motu prolapsa, Neroni et Cor. Cocco Consilibus, Matth. 24: 7.

Laodicenis an scripta a Paulo epistola, Eph. praef.

Lapidatio poena atrocior, et de eius modo, Ioh. 8: 5. Gladio gravior, Matth. 5: 22. Lapidationis initium testibus deferebatur, Act. 7: 58. Lapidari solebant etiam animantia bruta, apud Iudeos, Hebr. 12: 20.

Lapis sepulchri Christi maior erat ore specus, et extrorsum non introrsum devolutus, Matth. 28: 2. Eius amotio praefigurata in Iacobi facto cum potaret oves Labanis, Matth. 28: 2. Lapide projecto denunciabant Romani Divinum iudicium, Matth. 10: 14. Lapides Christo dicuntur gentes extraneae, ibid. Lapides pretiosi quid in Apocalypsi mystice significant, Apoc. 21: 20. Lapidum magnitudo ex quibus templum erat aedificatum, Marc. 13: 1.

Lapsi non omnes a peccatis repurgantur, Luc. 5: 16. Lapsi quando et quoties re-

cep-

cepti in Ecclesia fuerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 6. Laquens Diaboli quid sit, 2 Tim. 2: 26.

Largitio vere bona, quae, Iac. 1: 17.

Latina versio Euangeliorum unum anctorem habet, Praef. in Marc. Eius antiquitas, Matth. 6: 13. Usus ad emendationem textus Graeci, Matth. 19: 20.

Latino sermone ob maiestatem imperii usus est Pilatus in scribendo titulo crucis Christi, Matth. 27: 37,

Latronum unus, qui in Christianum credidit, Christo non maledixit, Matth. 27: 44. Ei Christus plus promittit quam rogatus erat, Luc. 23: 43.

Lavare cadavera quibusnam concedebatur, Act. 9: 37. Lavari et ungi solebant Iudei extra luctus tempora, Matth. 6: 17. Lavandi manus mos apud Hebraeos, Luc. 11: 38.

Laudare et benedicere, synonyma Iudeis, Matth. 26: 26, 27.

Laus quomodo dicatur iustitia, Rom. 4: 11. Laus non debetur nisi liberis actionibus, Philem. 14. Laus maxima sapientis, Matth. 18: 13. Laus non est, iniurium esse nemini, Rom. 4: 2.

Lazarus et Eleazarus idem nomén, Luc. 16: 20.

Lazari et divitis exemplum historiane an parabola sit, Luc. 16: 19.

Lazari mors pluribus testimoniis probata, Ioh. 11: 37. Resuscitati historiam cur o- miserint caeteri Euangelistae praeter Iohanneum, Ioh. 11: 1.

Eius resuscitatio Iudeorum quorundam conversionem et quorundam induratam militiam operatur et probat, Ioh. 11: 46. Apud Lazarum et eius sororem Christus saepe coenabat, Ioh. 8: 1.

Lector Synagogae, Luc. 4: 16. Lectores in Ecclesia Christiana veteri species Diaconorum, Luc. 4: 20.

Lecti ex ebore Romanis usitati, Apoc. 18: 12. Lectulus in quo mortui efferebantur, Luc. 7: 14.

Lectisternii indicti diebus, apud Romanos vinctis dempta vincula, Matth. 27: 15.

Legatio pro Christo munus durum, Ioh. 17: 18. Legatio Apostolica maior est quam Angelica, Act. 10: 5. Legationis Divinae principes Apostoli, Ioh. 16: 5. Legatione probata, quidquid Legatus affirmat, id censendus est qui legavit affirmare, Ioh. 8: 16, 2 Cor. 5: 20.

Legatus Christi et Ecclesiarum differt, 2 Cor. 8: 23. Legatum qui iniuria afficit, is iniuria afficere censetur eum cuius personam Legatus sustinet, Ioh. 5: 25. Legatum excludens Regis mandata discere non potest, Ioh. 5: 38. Legatorum fides unde probanda, Ioh. 8: 14. Legatorum est de singulis mandati partibus quid actum sit rennitiare, Marc. 6: 30.

Leo ob vaticinium Iacobi semper fuit in vexillo Iudei, Apoc. 5: 4. Leo ex tribu Iudei et radix Davidis dicitur Christus, Apoc. 5: 5, 10: 3. Leonis forma in Chernbinis iram significabat, Hebr. 9: 5. Leonis mu-

gi-

gitai verba Dei irati comparantur, Apoc. 10: 3. Leonum nomine appellantur Principes idololatiae et Tyranni, 2 Tim. 4: 17. Leōnibus datur hiatus dentium, Apoc. 13: 2.

Levitae surrogati sunt in locum primogenitorum, Luc. 2: 23. Levitas et Sacerdotes, doctissimi Iudeorum, Ioh. 1: 19. Caeteros per contemptum vocabant populam terrae, Rom. 12: 16. Inter se fratres erant, Rom. 12: 9. Figura Christianorum, Rom. 12: 12. Levitae Mosi et Phineae adhaerebant ardenti odio idolatriae, Rom. 12: 9. Pecudes macababant et de sacro seu victimis vivebant, 1 Cor. 9: 13. Cum pauperibus et peregrinis de tertiis decimis epulabantur, Rom. 12: 13. Sacerdotibus decimas pendebant, quas secundas decimas appellabant, Luc. 6: 1. Qua ratione res aliquas soli possidere potuerint, Act. 4: 36. Cui in templo erant capite teeto, 1 Cor. 11: 2.

Levitarum ministeria antitypa erant Christianae Ecclesiae, Rom. 12: 3. Eorum aliqui semper in templo Hierosolymitano pervigilabant, Apoc. 7: 15. Eorum ministeria diversa diversis aetatibus imponebantur, Rom. 12: 3. Munera seu functiones, Rom. 12: 10. Eorum obsequium per pecudes erat, ibid.

Levitici sacerdotii ius per mares ex maribus tantum deferri potuit, Luc. 3: 23. Id ipsum ius non pertinuit ad Christum, ibid.

Lex Ivarie a Paulo in Epis-

tola ad Romanos usurpatur, Rom. 2: 25. Lex pro omni vivendi regula, Rom. 3: 27. Pro iure, Hebr. 7: 16. Quomodo definiatur Aristoteli et aliis. Lex fidei quid. Libertatis quid. Lex naturae et Lex Dei, quomodo inter se convenient, Matth. 5: 40. Lex naturae quomodo sepulta et resuscitata dicatur, ibid. 43. Dividitur in natam et acrip-tam, Rom. 2: 16.

Lex bona est, sed mores mali, Luc. 16: 31. Lex abrogata obligandi vim non habet, Rom. 7: 1. Lex conscientiam iustitiae suae debet eis a quibus obsequium exspectat, Luc. 24: 28. Accusatis quidem poenam irrogat, accusationem vero non imperat, Matth. 1: 19, 5: 32. Lex ad poenas non obligat nisi ubi populus sui iuris est, Ioh. 8: 7. Posterior priori derogat, nova veteri, Hebr. 8: 8. Ritualis et ci-vilis cedunt necessitatibus humanae, Matth. 12: 3, Marc. 2: 25. A mundi initio data quaenam, Luc. 10: 26.

Legis-datio, Regnum et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 26: 28. Legis cognitio duplex, 2 Cor. 6: 6. Eius vis et verba opponuntur a Celso Iurisconsulto, Rom. 2: 27. Eius virtus est imperare, vetare, permittere, punire, ibid., 4: 15.

Legi naturali cedit lex ritualis, Ioh. 7: 23. Legi non subiectur, quod ad Dei honorem pertinet, Ioh. 9: 16.

Legem communem et mandata Dei specialiter hominibus siue

singulis data, quomodo obligent, Luc. 17: 10. Legem legi quandoque cedere, Matth. 14: 9. Divinam alii cubi iuris iurandi religioni cessisse, ibid. Naturae scriptam in corde cur dicat Paulus, Rom. 2: 15. Datam post diluvium generi humano quomodo Iudei interpretantur, Act. 15: 26. Quamdiu et quinam illam observaverint, ibid. Legem nescire quam spernere, minoris criminis reatus est, Luc. 12: 47.

Leges ad multa connivent, Luc. 6: 35. Multa concedunt, quae bonitatem ac patientiam Christianam non decent, Matth. 5: 40. Improbos suppicio afficiant, defendant bonos, Rom. 13: 3, Iud. 10. Leges rituales omnes sunt minoris pretii apud Deum quam leges morum, Matth. 12: 7. Leges peccatorum sunt obices, Gal. 3: 23. Civiles suo officio fanguntur, ubi graviora et societati maxime nocentia delicta coercent, Luc. 6: 22. Legibus introductis quae ante palam siebant, clam fieri coeperant, Rom. 7: 7. Eis exceptiones quasdam inesse, Matth. 5: 32. Posteriora in eis debere esse perfectiora, Hebr. 7: 28. Ipsa praeter Legislatoris mentem inter se pugnantibus, quid sequendum, Matth. 9: 13.

Lex Divina omnis pacti naturam induit, quia sub conditione quaedam promittit, Hebr. 8: 6. Sub nobilissima specie indicare solet officia minora, aequitate servata, Matth. 18: 15. Lex Dei per-

Mosem data effectus magna ex parte habuit communes cum aliis civilibus populi regibus, 1 Tim. 1: 9. Lex pro pacto in Sinai facto, Matth. 5: 20. Lex et foedus quomodo differant, inscript. N. T.

Lex Mosaica in quid data, et quid observata pariebat, Rom. 9: 32. Christum praecessit multis seculis, Hebr. 7: 18. Per Filium data non est, sed per unum e precipuis Angelis Dei nomine loquentem, Gal. 3: 19, Hebr. 2: 2. Data est inter multas Angelorum turmas, Act. 7: 53. Legis promulgatae sonum quidem perceptam a populo Iudaico, sed vocem non distincte perceptam nisi a Mose volunt Hebraeorum doctissimi, Gal. 3: 19. Cur data die nubilo, 2 Cor. 3: 14. Hebraeis dicitur Regnum Dei, Col. 4: 11. Item cibus animae et arbor vitae, et cur, Apoc. 2: 7. Aben-Esdræ principium, Act. 3: 20. Maimonidae verba duplicata, Gal. 4: 24. Quomodo spiritualis et carnalis dicatur, Matth. 5: 17. Praeceptrix Divini humanique iuris, Matth. 2: 4. De transverso intervenit inter exordium peccati et exordium novae iustitiae, Rom. 5: 20. Solos Israëlitas et eos qui se sponte ei subiecerunt, obligabat, Act. 15: 20, Rom. 1: 18. Iudaico populo officium Pædagogi praestitit, Gal. 3: 24. Israëlitis cur post promissa fuerit apposita, Gal. 3: 19. Cur mortis intempestivae morborumque comminacionibus sancta, Matth. 9: 2. Lex

Lex ignoscere néquit, Matth. 27: 15. Per praecepta moralia vitam aeternam non dabat, sed ad eam ducebat, Rom. 7: 10. Eius promissa spatio vitae unius hominis limitata, Rom. 3: 20. Promissa coelestia, quae Lex non habuit, a Christo sunt allata, Act. 13: 39. Ad Christum nos dicit, Rom. 3: 31. Cur non potuit prae-stare id quod Christus, Rom. 8: 3. Cur non satis virium dabat ad animum mundandum, Rom. 3: 20, 6: 14, Gal. 2: 16, Hebr. 7: 19. Magnas divitias homini pro-mittit, Luc. 16: 14. Nihil praecepit quod rectum non sit, permittit quaedam minus perfecta, Rom. 7: 12. Nullibi vitam aeternam pro-mittit, 2 Cor. 3: 4. Lex ritualis cur a Deo imposita Iudeis, Matth. 5: 17, Eph. 3: 10, Hebr. 9: 10. Praecipuum eius sunt sacri-ficia, Rom. 12: 1. Eius antiquatio, Matth. 5: 17, 15: 11, 22. Lex factorum quid, et quare sic dic-ta, Matth. 5: 20, 19: 19. Legi spiritus opponitur, ibid.

Lex Sabbathi ab initio otiandi necessitate caruit, Marc. 2: 27. Lex de talione quo-modio non cum Christi de patientia praecepto pugnare dicatur, Matth. 5: 39. De orborum et orbarum coniu-giis, Matth. 1: 16. De Le-vitico sacerdotio, Hebr. 7: 11. De Pseudo-Prophetis morte afficiendis, Ioh. 19: 7. De dimidio sicli pendendo in usum tabernaculi per-pe-tuaue fuerit an temporaria,

Matth. 22: 24. De re usu-  
aria per se non obstringit  
populos alios, Luc. 6: 35.  
De Leviratu ad conservanda  
familiarum iura spectabat,  
Luc. 3: 23.

Lex vocalis quid Hebraeis,  
Matth. 15: 2. Eius et scrip-tae quodnam et unde natum  
discrimen, Matth. 5: 20. Lex ut in Sabbatho legeretur,  
institutum creditur a Mose,  
Act. 15: 21.

Legis nomine Pentateuchum  
intelligunt Hebrei; inter-dum totam Veteris Testa-  
menti Scripturam, Matth.  
2: 23, Rom. 3: 19. Le-  
gis Mosaicae in ritualem  
et moralem divisio, Rom.  
12: 1. Eius cognitio acqui-situ non est difficilis, Rom.  
10: 6. Eius scopus, Matth.  
5: 17. Eius promissiones qua-  
les fuerint, ibid. Eius tem-  
pore etiam communis cum  
Christianis gloria reportari  
potuit, ibid. Eiusdem ef-  
fectus per se, Rom. 4: 15. Iustitia, Luc. 1: 6. Aequi-tas, Ioh. 7: 51. Eius ius-  
titia alia corporalis vel car-  
nalis, alia Spiritualis, Matth.  
5: 20. Legis Mosaicae igno-rantiae et incogitantiae re-  
spondent Christi affectibus  
naturalibus, Hebr. 5: 7. E-  
ius maximam partem circa  
sacra versari, Hebr. 7: 12. Legis de non comedenda  
suilla mysticus sensus, Matth.  
8: 31. De Pontifice maximo  
et Nazarenis ne proximorum  
exsequiis\* intersint sensus  
mysticus, Matth. 15: 11, 22. De victimis explicatio mys-tica, 2 Petr. 3: 14. Eius non τὸ ἀγνῶν, sed διάγονα  
et mens spectanda, Matth.

12: 3. Legis proprium quid, ibid. Per Legis excisionem quid significetur, Rom. 2: 12. Legis optimus interpres Iudeorum mores antiquissimi, Matth. 25: 2. Legis semperimenta quaenam vocarentur, Matth. 15: 2, 2 Cor. 11: 24. Legis Spiritus, Spiritus timoris dicitur, Luc. 9: 56. Eius usus est ostendere scelera et flagitia dispergere Deo, 1 Tim. 1: 8. Eius pro Israëlitis egregius usus, Rom. 3: 20. Regem iuxta ac privatum quemvis obligat, Matth. 14: 4.

Legi Mosis tribuitur vis a-lens, Ioh. 6: 28. Ei apud Paulum Gratia opponitur, Ioh. 1: 14.

Legem Israëlitis necessariam fecit Aegyptius incolatus et contagia inde nata, 1 Tim. 1: 9. Cur per Legem non fuerit via optima, Rom. 3: 29. Legem nosse nec Gentibus nec Iudeis ad salutem sufficientebat, Rom. 2: 14. Illam Christus dum viveret, nec infriguit, nec aliis infringendi auctor fuit, Luc. 6: 5, Philem. 15. Legem Mosis mutatum iri in multis apparet, Hebr. 7: 12, 15. Legem facere quid sit, Rom. 2: 27. Legem personam fingere frequens Hebraeis, Rom. 7: 1. Ad Legem addere, est facere quod Lex vetat, diminuere est omittere quod Lex iubet, 2 Cor. 11: 24. Legem non oppugnari sed perfici in statutis Christi ostenditur, Luc. 10: 26, 16: 17.

Lege stante Sacerdos non Aaronides esse non potuit, Hebr. 7: 12. Nemo damnari

poterat nisi causa per testes duos probata, 1 Tim. 5: 19. Lex Mosis a Christo eiusque Apostolis, quoad scopum eius praecipuum, non abrogata, sed impleta est, Matth. 5: 17. Idque quantum ad Legem moralē, tum ritualem, tum civilem, per Euangeliū perficitur, Rom. 12: 1. Lex perfecta pro Euangeliō, Iac. 1: 25. Lex vetus per fulgura et tonitrua, Lex nova per sanationes plurimas testimonium habuit, Hebr. 2: 4. Legis novae prae veteri praestantia, Hebr. 9: 1. Lex utraque vetus et nova et pactum continet, et habet praeter officii praeescriptionem etiam promissa, Hebr. 7: 22, 1 Ioh. 3: 4. Lex non omnia coercent, quae Euangeliū improbat, 1 Tim. 1: 11. Lex Israëlitas tantum interesse iungit, Euangeliū omnes homines, Gal. 5: 14. Lex Christi dilectionem in omnes fraternalē imperans non sinit quenquam aliena uti turpitudine, Act. 15: 20. Melioribus promissis firmata est, Matth. 5: 17.

Legis et Gratiae temporum differentia, Luc. 16: 16. Legis Mosaicae necessitatē Christus noluerat fidelibus imponi, Gal. 1: 7. Ritualis ablato ad quae pertineat, Ioh. 16: 13. Legis Mosaicae ab onere liberi, communī decreto Apostolorum pronunciati sunt vocati ex gentibus, Act. 21: 25. Legis exacta consummatio de tempore mortis Messiae, Matth. 26: 2. Legis nomen quomodo Christianae doctrinae tri-

tribuantur, inscript. N. T. Legis Evangelicae initium ab ipso Domino Dei Filio, Hebr. 2: 3. Ei convenienter quae de Lege Mosis dicuntur, Iac. 2: 12. Eius inscriptio in cordibus Apostolorum per Spiritum, Ioh. 7: 6.

Leges Christi multo plus exigunt quam in communis civibus imperii praescribi soleat aut possit, Luc. 6: 22. Legislatio in Hebraeorum Republica penes quos fuerit, Matth. 15: 2.

Legisperiti quatenus audiendi, quatenus non, Matth. 23: 3. Quid pre delicto habuerint, Matth. 5: 22. Eorum et Phariseorum dogma de obedientia Deo praestantia quale fuerit, ibid. Eorum error perniciosus, Luc. 10: 25. Insighis eorum improborum descriptio, Marc. 12: 40. Legisperiti Iudeorum eruditione celebres, Luc. 19: 47. Vita aeternae spem ex traditione sciverunt, Luc. 10: 25. Eorum discipuli noscebantur ex sententiis quibusdam receptis et interpretationibus Legis, Ioh. 13: 35.

Pharisei ipsorum decreta exactissime observabant et illi vicissim aliorum sacerdotiam magnis laudibus celebrabant, Luc. 11: 45.

Legum discrepantium ea est servanda, quae ad maximas res pertineat, Matth. 9: 13, 12: 7. Legum severitas an et quomodo mitigari possit, Matth. 1: 19, 5: 32. Omnia communis interpretatio, ibid. Humanarum, Politicae Mosis et Christi differentia, ibid. Legum aut Legislatoris con-

temptor non est, qui, praeterquam quod legibus obedit, plus etiam facit ac docet quam leges praescribant, Matth. 5: 17.

Libellus divertii quid, Matth. 5: 31. Eins formula, ibid. Libellus repudii libertatem demissae alteri nubendi dat, Matth. 5: 32.

Libelli vocantur acta litis Divinae, Apoc. 20: 12.

Liber natalitus civium publice scriptus diversis erat civitatibus, Apoc. 13: 8.

Liber vitae matricula civium coelestium, Luc. 10: 20, Apoc. 20: 12. Libro vitae inserbitur iustus, auferitur iniustus, Apoc. 13: 8. Libro vitae inscriptum inveniri iudicii tempore tantum prodet, Apoc. 20: 15.

Libri de rebus Christi existentia olim plures, Luc. 1: 1. Libri nomen Petri et Iacobi falso praefarentes, Matth. 13: 55. Libri posteriores quomodo cum prioribus connecti soleant ab Historicis, Act. 1: 2.

Librorum sacrorum alia divisione quam nunc usurpatur, notata Iosepho, Luc. 24: 44. Libros multos veteres periisse, 1 Cor. 2: 9.

Liberalitas undedicatur, Rom. 11: 35. Vera quae nam sit, Luc. 14: 12. Non ex datorum quantitate, sed ex animo et facultate dantis aestimanda, Marc. 12: 43. Liberalitatis effectus quis, 2 Cor. 9: 12.

Liberatio a voto quomodo expressa, Act. 21: 24. Liberatio a praesentissimis periculis et resuscitatio a morte comparantur, Hebr.

11: 19. Liberatio a peccatis causa est vitae aeternae, Rom. 5: 18, Hebr. 9: 15. Liberatio nostra saepe tribuitur sanguini Christi, 1 Petr. 1: 19. Liberatio ex Aegyptiaca servitute promissa post annos quadrigenitos, praestita post ducentos et quod excurrit, Marc. 8: 31. Figura liberationis per Christum promeritae, Matth. 1: 22, Luc. 1: 71, 22: 16. Liberatio e Babylonia figura fuit liberationis spiritualis, Luc. 3: 5. Liberationem omnem Veterum figuram gessisse liberationis Messiae temporibus exspectandae, receptum erat inter Hebraeos, Rom. 9: 33. Libere quae fiunt & solo Deo coronari, Matth. 19: 12. Liberi homines manumitti non possunt, Ioh. 8: 33. Liberis vineiri grave est, 2 Tim. 2: 9. Liberi nomine quid intelligat Varro, Rom. 1: 26.

Liberi quasi idem cum parentibus, Hebr. 11: 15. Liberi parvi, magna fugae impedimenta, Matth. 24: 19. Liberi ex uno fidieli et altero infideli nati cur dicantur Sancti, 1 Cor. 7: 14. Liberorum est Patrem moribus referre, Eph. 6: 1. Eorum bona institutio cuius rei signum, Tit. 1: 6. Liberorum sationem ut alia tributa Reipublicae debemus, 1 Cor. 7: 1. Liberorum et filiorum discriminem, Matth. 1: 1. Liberorum turpitudo ad parentes redundat, 1 Cor. 7: 36. Liberis haereditatem parentum Lex quaedam tacita addicit, Rom. 8: 17,

2 Cor. 12: 14. Liberos encare aut exponere apud Romanos quondam licebat impune, Rom. 1: 31. Liberos miseriae participes videre duplex dolor, Luc. 23: 29. Liberum arbitrium potentiori Dei gratiae subiacet; Matth. 7: 18. Libero arbitrio an Patres nimum tribuerint, Matth. 19: 17.

Libertas Dei in dispensandis beneficiis quaenam, Rom. 9: 13.

Libertas a lege Moses debetur Christo, Matth. 28: 18. Libertas Christiana si inde schismata orientur, male audit apud extraneos, Rom. 14: 16. Libertas in Christo non fecit innocentiae iniuriam, Rom. 6: 1, Hebr. 12: 14. Libertas Daemonis quid sit, Apoc. 20: 3. Libertas rituum causa impotentis odii Iudeorum in Christianos, Luc. 6: 22. Libertatis et servitutis differentia, Matth. 5: 41. Libertatis Christianae pravus obtentus, 1 Petr. 2: 16. Eius usus circumscribendus finibus prudentiae et dilectionis, 1 Cor. 9: 3. Libertatis lex cur dicatur Euangelium, Iac. 2: 12. Libertatem qualem, et quibus in rebus Christus suis dederit, Gal. 5: 13. Libertatem non semper paci praeserendam, Matth. 22: 16.

Libertini Romae multi erant Iudaicae religionis, Luc. praef., Act. 6: 9.

Libertum populi Romani quis se dixerat, Matth. 20: 25.

Libra vox originis Siculae, Ioh. 12: 3. Libra Romana erat solidorum septuaginta, Luc. 10: 1. Ita vocati sunt sep-

**septuaginta Ad sessores Pontificis Romani, et cur, ibid.**  
**Libya vocatur Graecis Africa, Act. 2: 10.**  
**Licere quid dicatur, Matth. 5: 31, Ioh. 19: 10.**  
**Licit et illiciti discrimina, Rom. 2: 18. Licitum melius aliquid est, 1 Cor. 7: 38.**  
**Ligare et solvere, aliter Deo et Christo, aliter Apostolis tribuitur, Matth. 16: 19. Singularis Christianis attribuitur, Matth. 18: 18. Ligare et solvere in terra, quid significet, ibid.**  
**Ligna viridia vocantur viri boni, et mali arida, apud Hebreos, Luc. 23: 31.**  
**Linea veste induiti cubare solebant Iudei, Marc. 14: 51.**  
**Lingua quare tantum una, et aures duae nobis datae sint, Iac. 1: 19. Lingua igni comparari solet, Iac. 3: 6.**  
**Lingua est res optima simili et pessima, ibid. Lingua Christi ex Hebreo et Syriaco mixta, Matth. 27: 46.**  
**Lingua et Labium apud Hebreos loquelandam significat, 1 Cor. 14: 21. Lingua Graeca quo tempore maxime communis, Act. 21: 37. Linguarum Latinae et Graecae ultra latius pateat, Rom. praeferuntur. Linguae extraneae homines inter versari poena est, 1 Cor. 14: 21. Lingua alienam domare nemo potest, Iac. 3: 8. Lingua populari cur preces et laudes celebabantur apud Hebreos et Christianos, 1 Cor. 14: 16.**  
**Linguarum donum dispersos in unum populum re-collegit, Act. 2: 3. Non ad omnes linguas se extendebat nisi in Apostolis, 1 Cor. 12:**

**Eximum est effectum potentiae Divinae ad convertendas gentes, Eph. 3: 7. Latissime patuit, Marc. 16: 7. Serviebat ad agendam Iesu causam, Ioh. 15: 26. Linguarum poena dispersit homines, Act. 2: 3.**  
**Linus Pauli comes, Phil. 4: 21.**  
**Litem lite resolvere, Matth. 21: 24. Litem pertinaciter prosequi, damnosum, Luc. 12: 14. Lites ex quibus causis nascantur, 1 Cor. 6: 7.**  
**Litium morae, odii nutrices, Iac. 12: 14.**  
**Literae sunt secundariae vocum notae, Matth. 1: 22.**  
**Literae pro chirographis, Luc. 16: 6. Literae Hebraicae quaenam ab Esdra temporibus in usu, Matth. 5: 18. Literae vetustae solent evanescere, Rom. 7: 6.**  
**Literarum apicea quid, Matth. 5: 18.**  
**Liturgiae Iudeorum cum ieiuniis et precibus quos imitati Christiani, Luc. 2: 57.**  
**Livia et Livilla idem nomen, Rom. 16: 3. Livia omnem Augusti domum evertit, ut suos proveheret, Rom. 1: 29.**  
**Loca arida sive infructuosa, Luc. 8: 6. Loca continentia urbibus accensentur, Apoc. 11: 8. Loca minus frequentia tutam vitam praestant, Apoc. 12: 6.**  
**Loca Veteris Testamenti ad Christum accommodata, sed non primo sensu, Matth. 17: 5. Loca Veteris Testamenti de Messia ab ipsis Iudeis explicata, Matth. 1: 22, 2: 1, 9: 21, 10: 34, 14: 33, 16: 14, 21: 5, 22: 43.**  
**Loca Veteris Testimenti, ad**

ad quae dicatur alludi in Novo, Matth. 6: 34, 8: 17, 9: 20, 12: 32, 13: 32, 15: 14, 18: 4, 20: 28, 21: 35, 23: 23. Loca a Masoretis non observata, Matth. 15: 9. Loca Novi Testamenti a Iudeis impugnata, Matth. 2: 15, 5: 17, 8: 17. Locorum quorundam apparerter contradicentium conciliatio, Matth. 12: 4, 13: 13—15, 16: 18, 17: 20, Marc. 16: 1. Locorum mysticorum articuli non omnes ad speculum respondent, Hebr. 2: 7.

Locorum discrimen ad Dei cultum nihil facit, Ioh. 4: 24. Locorum in coelo magnus numerus cum graduum differentiis, Ioh. 14: 2.

Loquendo Christus se accommodavit ad frequentissimas et notissimas locutiones atque sententias, Matth. 12: 43, 13: 3, 12, 32, 35, 46, 52, 16: 24, 26, 18: 20, 25. Loris caedere reos sub Romanorum imperio Iudeis licitum, Ioh. 18: 31.

Loth iustus vocatus comparatione eorum inter quos habitabat, 2 Petr. 2: 7.

Lotio verbo Euangelii trahitur, Ioh. 3: 5. Interna discipulorum Christi, Ioh. 13: 8. Manuum ante preces quid Hebraeis significabat, 1 Tim. 2: 8. Manuum ad testandam innocentiam non solis Iudeis usurpata, Matth. 26: 24. Cur ante cibum Iudeis usurpata, Matth. 15: 2. Pedum ante coenas fieri solebat, Ioh. 12: 2. Lotiones variae Iudeorum, Hebr. 9: 10. Lotiones expiatoriis profanarum gentium adhibebatur ieunium, Matth. 28: 19.

Lucas contractum ex Romano nomine Lucilius, Luc. praef. Lucas Euangelista, Syrus fuit et medicinam fecit, Luc. tit. Est idem de quo Paulus scribit Colossensibus, Luc. tit. Comes itinerum Pauli Christianismum Antiochiae suscepit, Luc. tit. Obiter significat fuisse se comitem itinerum Pauli Romam usque, Act. 20: 5. Ibidem vinctus fuisse creditur, ad Hebr. inscript. Mansit in Italia cum Paulo, 2 Tim. 4: 11. Euangelium et Acta quando et ubi scripserit, Luc. ibid. Scripsit Euangelium post Matthaeum et Marcum, Luc. 1: 1. Cur ordiatur a mentione imperii Herodis, ibid. In omnia radicitus inquisivit, antequam inciperet scribere, ibid. Ab ipsa Maria quaedam intellexit, Luc. 2: 51. Sponte sua Euangelium scripsit, non Pauli iussu, Luc. 1: 3. Inseruisse eum in libro suo sermones quosdam Domini a Paulo descriptos, credibile est, Luc. 21: 34. In Euangelio Marcum in quibusdam sequitur, Marc. 1: 23. Connectit diversos Christi sermones nulla habita ordinis ratione, Luc. 22: 21. Rerum magis quam temporum ordinem spectavit, Luc. 3: 16, 6: 39, 4: 21, 13: 32, 9: 51. Scripsit extra Iudeam viventibus, Matth. 28: 20. Ut eruditus multis utitur vocibus pure Graecis, Luc. tit., Act. 5: 30. Eius sermo liberius spatiatur, et bene Graecus et floridus est. Inscript. ad Hebr. Dicitur quibusdam juris ordinem sequi in

**genealogia Domini**, aliis vero naturae, Luc. 3: 23. **Lucas** cur ad Adamum perduxerit Domini genus, Luc. 3: 38. Septuaginta duas tantum personas recenset in stemmate Christi, ut ait Irenaeus, Luc. 3: 24. **Lucae** stemma Domini petitum est ex tabulis publicis, Luc. 3: 23. Numerus est ei plenior quam Mattheo in rectione generis Domini, Luc. 3: 23. Adscribitur ei epistola ad Hebraeos. Inscript. ad Hebr. Vide etiam Euangelium Lucae.

**Lucius Cyrenaeus** quis fuerit, Rom. 16: 21. **Lucius Simonis Cyrenaei** filius natu minimus, Marc. 15: 21. Verbi semen in Germania sparsit, ibid. Item Luc. tit. Luctus immodicus ob mortuos error gentilium, Luc. 7: 13. Luctus septemdialis apud Hebraeos mos, non ex lege aliqua sed ex antiqua consuetudine, Matth. 9: 23.

**Lugere** cur dicitur pro excommunicare, 1 Cor. 5: 2. **Luna** significat lucem Legis ac Prophetarum, Apoc. 12: 1. Per lunam imperium Romanum denotatur, Matth. 24: 29. Lunae et solis caligo quid in Sacris significet, et quomodo sumatur, Matth. 24: 29.

**Lunatici** a Caducis distincti, Matth. 4: 24. **Lunaticus** morbus sua habet intervalla, Marc. 9: 25.

**Lustrare** civitatem humana hostia quibus erat mos, et quomodo peragebatur, 1 Cor. 4: 13.

**Lustricus** dies infantium apud Romanos, Luc. 1: 59.

**Lustrum** et **Lustrales** victimae, Matth. 20: 28. **Lux** pro initio lucis, Rom. 13: 11. Pro puritate sumitur, 1 Ioh. 1: 5. Lux pro sole fuit in prima creatione, Apoc. 21: 23. Lux dicitur cognitio rerum Divinarum, 1 Thess. 5: 4. Lux pro doctrina apertissima ad lucem, Act. 26: 23. Lux Euangelii ultro hominibus oblata est, Ioh. 3: 19. Lux appellatur doctrina Christi, Apoc. 12: 1. Lux gentium Christus, Ioh. 8: 12. Lux Mundi Christus, ibid. 24, 9: 5. Lux mera in coelo est, 2 Petr. 2: 4. Lux veritati grata, Ioh. 3: 20. Lux et vita coniunguntur apud Hebraeos, Graecos et Latinos, Ioh. 1: 4. Lucem Moses vocat ignem primum, 2 Petr. 2: 7. Lucem Deus ex tenebris fecit existere, Rom. 11: 11.

**Lucifugae**, unde ita dicti, Ioh. 3: 20.

**Lychni** in templo incensi mysterium, Eph. 5: 8, 1 Thess. 5: 5. Lychni septem Planetas indicabant, Matth. 27: 51.

**Lycii** unde falso Iudeorum progenitores nominentur ab antiquis, Luc. 3: 14. **Lycios** lingua Phoenissa usos vix credibile, ibid.

**Lydda** vicus Palaestinae ad occasum Iordanis, Act. 9: 32.

**Lydia** a sole natali appellata, Act. 16: 14.

**Lydiae** feminae vestium textu nobiles, ibid.

## M.

Maccabaeorum liber primus cur in Bibliis tertio loco sit positus, 1 Thess. 1.

Macedonia ubi sita, Rom. 15: 19. Vetus negotantium Iudeorum nutrix, 2 Thess. 1.

Macedones quando Iudeam summo imperio tenuerint, Act. 15: 20. Mysteria acceperunt a Thracibus, Phil. 4: 12. Macedones Christiani a quibus maxime et quantum vexati, 2 Cor. 8: 8. Macedonum regnum Hebrei vocant regnum Graecorum, Ioh. 7: 35.

Macellum unde dicatur, 1 Cor. 10: 25.

Magi quinam dicantur, Matth. 2: 1. Magi ad Christum venientes unde venisse dicantur, Matth. 2: 1, 11: 11. Quomodo Christi adventum cognovisse dicantur, ibid. Quando coram Christo apparuerint, ibid. Quantum auri dederint Christo, Luc. 2: 24. Quos praefiguraverint, Apoc. 16: 12. Magi auctoritate et exemplo adorabant Deos gentium, Apoc. 13: 12. Ex antris loquebantur, Apoc. 13: 11. Vino, animalium esu et Venere abstinere solebant, Col. 2: 21, Apoc. 13: 11. Facere dicuntur id, quod ad eorum invocationem Daemones faciunt, ibid. Magorum signa et prodigia, Apoc. 13: 13.

Magia cur e terra adscendere dicatur, Apoc. 13: 11. Pythagorica vulnus inflictum idolatriae quodammodo medicata est, Apoc. 13: 12. Magia noxia primis Christianis, ibid.

Magister navis quis vocetur, Act. 27: 11. Magistri vox quibus tribui solita, Luo. 5: 5. Magistri boni et sapientis quid proprium, Ioh. 16: 12. Magistri ignominia atque odium ad discipulos redundat, Luc. 22: 37. Magistrum de dubiis non interrogans se accusat, Ioh. 6: 60. Magistri equitum nomen est vox Magistratus, Luc. 5: 5.

Magistratus Romani cur cum securibus incedebant, Apoc. 20: 4. Magistratus Romanus non sollicite solebat inquirere in ea quae statum publicum non directe tangebant, 1 Cor. 5: 2. Magistratus templi officium, Matth. 26: 45.

Magistratum nomine comprehenduntur heri seu domini domestici, Rom. 2: 1. Magistratum et dominorum imperia specie libertatis Christianae spernere non oportet, 1 Cor. 7: 21. Qualis reverentia iis debeatur, Ioh. 17: 22. Magistratibus mercedem dixit Plato esse honorem, 1 Cor. 3: 14. Magistratibus si qua saevitia Religionis causa, nulli piorum metuenda, 1 Pet. 3: 14.

Magog vocantur Scythae, Apoc. 20: 8. Magogi regni sedes olim erat Antiochia, Act. 12: 26.

Mahometis Religio Satanae repertum, Apoc. 20: 7. Mahometismus nihil aliud nisi ingens Christianismi depravatio, Matth. 24: 17.

Maiestas nulla sine bonitate est, Hebr. 11: 6. Maiestas Dei quomodo repraesentata, Act. 7: 55. In quibus rebus

appareat, 1 Cor. 4: 20. Maiestas Divina inconspicua per se in Christo cernitur, Hebr. 1: 3. Maiestatis Divinae radium Hebrei vocabant gloriam, 1 Cor. 11: 7. Malachias Propheta, Angelus dictus, Matth. 11: 10. Malchus apud Syros nomen frequens, Ioh. 18: 10. Malchi vulnerati historia a Iohanne per retrocessum posita est, Matth. 26: 56. Maledicentia Hebraeorum vitium, Iac. 1: 26. Maledicta non regessit Dominus in maledicentes ipsum, Ioh 18: 23. Maledicorum duo genera sunt, susurrones et detractores, Marc. 7: 22. Malefici quinam dicantur, Luc. 23: 32, 1 Petr. 4: 15. Mali Principes oderunt quidquid vitiis inimicum, Matth. 14: 3. Malignitas quid sit, Rom. 1: 29. Malitia quale vitium, Marc. 7: 22. Malitiae vocis significatio, Act. 3: 26, 1 Petr. 2: 1. Malitiae definitio et exempla, Rem. 1: 29. Malitia est res deprehensa non difficilis, Matth. 28: 13. Praecepit est et semper ultra repit, Ioh. 12: 10. Quaerit non quod miretur, sed quod calumnietur, Ioh. 5: 12. Mala punica in vestibus Sacerdotis Magni quid significabant, Hebr. 5: 14. Malus nemo est gratis, Ioh. 7: 18. Malus bonum cum simulat tunc est pessimus, Act. 16: 17, 1 Petr. 2: 1. Malorum contagia omni modo fugienda, Luc. 17: 32. Malorum opera utitur etiam Deus ad nominis sui gloriam et Ecclesiae purgationem, Luc. 12: 49. Malis non adeo deputatur ad culpam quod ignorant, quam quod negligant quaerere quod ignorant, 2 Petr. 3: 16. Mali mens conscientia quidquam boni sperare non audet, Rom. 6: 22. Malum temporarium multos sanat, 1 Cor. 5: 5. Malum vincitur ferendo, Rom. 12: 21. A Malo vincitur qui malos imitatur, ibid. Mala quaedam sunt etiam citra legem, Luc. 22: 22. Mala quaenam vere sint, Luc. 12: 18. Mala multa patiuntur, qui pietati se dedunt, Hebr. 11: 10. Mala fidelium ad breve tempus durant, Hebr. 10: 37. Mala magna brevibus, sed efficacibus verbis praetervehi solet Iohannes, Apoc. 11: 15. Mala praevisa minus percellunt, Ioh. 16: 1. Mala quae in hac vita eveniunt, quando fiant admonitiones, 1 Cor. 11: 32. Mala stare non solent ubi incipiunt, Apoc. 2: 6. Malorum praedictio quomodo piis inseriat, Apoc. 4: 1. Malorum constans perpessio ad exemplum Christi, ut a Christo optima exspectemus, facit, 1 Ioh. 4: 17. Malorum in Mundo causae tres sunt, Luxuria, Ambitio et Avaritia, 1 Ioh. 2: 16. Malis obiicere unum caput quam multa satius est, 1 Cor. 7: 26. Malis levioribus defatigari pudendum fidelibus, Hebr. 12: 4. Malvae arborescunt in Arabia et baculi usum praebent, Matth. 27: 48.

Mem-

Mamma, Marc. 14: 36. :  
Mammona iustitiae, id est,  
verae divitiae, Hebr. 5: 13.  
Manassis coaevorum descrip-  
tio, Röm. 3: 15.

Mandatum omne Divinum  
continet expressam aut ta-  
citam rerum necessiarum  
promissionem, Matth. 4: 4.  
Mandata oratione directa  
exprimere mos Hebraeorum,  
Ioh. 1: 19. Mandatorum  
Dei personalium obligatio  
et merces, Luc. 17: 10.  
Manducandi verbum Iudeis  
significavit etiam animorum  
pastum et gaudia coelestia,  
Matth. 26: 26, Ioh. 6: 27.  
Mane primum quid sit,  
Matth. 28: 1.

Manere pro esse, Ioh. 3: 36.  
Manes Haereticus duo statuit  
principia aeterna, Matth.  
24: 29. Manichaeorum er-  
ror, Matth. 13: 38.

Manna unde nomen habeat,  
Ioh. 6: 31. Cur vocetur esca  
spiritualis, 1 Cor. 10: 3,  
Hebr. 9: 4. Temporariae  
vitae profuit, Ioh. 6: 49.  
De coelo datum quid figu-  
rabat, 1 Cor. 10: 3. Manna  
intelligibile quid, Apoc. 2:  
17. Manna et virga quo-  
modo olim in Arca et alibi  
custodita, Hebr. 9: 4. Man-  
nae dulcedine quidquid ad-  
umbratur, habet magnam in-  
se dulcedinem, ibid.

Manus Domini quid signifi-  
cat, Act. 13: 11. Manus  
pro potentia, Act. 4: 28.  
Pro potestate plena, Ioh.  
3: 35. Manum extendere  
dicturi solent, Act. 26: 2.  
Manus tota et brachii pars  
cubito tenuis mersabatur in  
lavando, Marc. 7: 3, Luc.  
11: 38.

Manus crebro lavare com-  
mune Iudeorum institutum  
fuit antiquitus, Marc. 7: 3.  
Manus imponere quale sig-  
num, Act. 6: 6. Manus im-  
ponere Baptizatis, solis A-  
postolis competebat, Act. 8: 5.  
Manus inter orandum ad  
coelum tollendi simul cum  
oculis mos, Luc. 18: 13.  
Manus signari solebant,  
Apoc. 13: 16.

Manuum impositio unde orta,  
Luc. 22: 36. Divinae gra-  
tiae argumentum, Iac. 5: 14.  
Quando olim usurpata, et  
cur, Matth. 5: 22, 9: 18,  
19: 13, 20: 3. Quibus in  
ritibus usurpata apud veter-  
res Christianos, Hebr. 6: 2.  
Apud Hebraeos solebat iungi  
precibus pro aliquo sus-  
ceptis, Marc. 6: 13. Pre-  
cationis signum, Marc. 16: 18.  
Manufactum dicitur Hebraeis  
omne quod fit per modum  
naturale, Hebr. 9: 11.

Manu-missi nomen Patroni  
induebant apud Romanos,  
Luc. tit.

Manuscriptus Ecclesiae Lug-  
dunensis Cantabrigiam de-  
latus, Luc. 3: 36.

Maran-Atha, gravissimum ex-  
seccrationis genus, 1 Cor.  
16: 22.

Marcio Vetus Testamentum  
negat a Deo profectum, et  
passionem Christi destruit  
supposito imaginario corpo-  
re, Matth. 24: 29. Tota  
loca Novi Testamenti fal-  
savit, Apoc. 22: 18. Mar-  
cionis Euangelium, inscript.  
ad Matth. Eius Spiritus in-  
ter Christianos qualis, Rom.  
11: 16. Marcionis haeresis,  
Act. 5: 30. Eius audacia in  
interpolando Lucae et Pauli

libris, Luc. 4: 31. Eiusdem Euangelio utitur Tertullianus ad ipsum convincendum, Luc. 24: 25.

Marcionitarum mores notati, 1 Cor. 15: 29.

Marcus, aliquis primus Hierosolymitanus Episcopus ex gentibus, Apoc. 11: 15.

Marcus, Barnabae consobrinus, Col. 4: 10. A Paulo et Barnaba commendatus Collossensibus, ibid.

Marcus Euangelista alius fuit a Iohanne Marco, Mariae filio, Barnabae consanguineo, inscript. ad Marc. Petri opera conversus fuit, et eius comes ac discipulus, ibid. Iudeus fuit, ibid. Scripsit Graece, et creditur non vidisse Christum, ibid. Petro suggestente Euangeliū scripsit, Matth. 24: 36, Marc. 8: 30. Euangeliū suum scripsit vivente Petro, Praefat. ad Marc. Dicitur unus Graeco Matthei Euangilio, inscript. ad Matth., Marc. 1: 1. Compendium magis historiae, quam historiam conscripsit, Luc. 1: 1. Extra Iudeam viventibus scripsit, Matth. 28: 20. Ex consilio deliberato nihil scripsit de nativitate Christi, Marc. 1: 1. Marci Euangeliī exemplaria quaedam Graeca ad Latinam versionem mutata, Marc. 14: 8. Vide quoque Euangeliū Marci.

Mardochaeus et Marcus idem nomen, Praefat. in Marc., 1 Petr. 5: 13.

Mare significat statum Mundi turbidum, Luc. 21: 25. Populum magnum, Apoc. 7: 1. Mare pro hominum multitudine in urbe Roma, Apoc. 16: 3. Pro ingenti idololatrarum multitudine, Apoc. 21: 1. Pro civitate et populo ingenti, Apoc. 12: 12. Mare cedens Israeli, imago ianuaram cedentem Christe post resurrectionem, Ioh. 20: 19. Mare dicebatur labrum ingens quod in tabernaculo et in templo erat, Apoc. 4: 6. Plebem Hierosolymitanam significabat, ibid.

Maria Mater Domini fuit ex familia Davidis, Luc. 2: 5. Dicitur habuisse ius successione et fuisse agnata Iosepho, Luc. 3: 23. Ne quidem extra familiam nubere potuit, Matth. 1: 16. Mariae Matris Christi stemma a Luca non recenseri, Matth. 1: 16. An ex Iosephi stemmate colligi possit, ibid. Cognatio eius cum Elizabetha, Matth. 1: 16. Eius genus ex traditione Graecorum Veterum, Luc. 3: 23. Ad salutationem Angeli attonita fuit, adspectu et auditu, Luc. 1: 29. Applicat sibi verba Leae, sed cum augmento, Luc. 1: 48. Quomodo dici possit Prophetissa, Matth. 1: 22. Tenebatur lege de purificazione, Luc. 2: 22. Ecclesiae gerebat imaginem, Luc. 1: 27, Eph. 1: 6. Obedientiae et fiduciae exemplum, Luc. 1: 38. Fortitudinis Christianae praesagium, Ioh. 19: 25. Eius de potentia Christi fiducia magna, Ioh. 2: 5. Testimonium eius de Christo filio quo loco habendum, Luc. 1: 2. Supervixit Iosephum, Ioh. 2: 1. Iosepho mor-

**mortuo Capharnaum migravit**, Marc. 3: 21, 6: 3. **Maria quomodo dieatur mater Iohannis Apostoli**, Rom. 16: 13.

**Maria Cleopae vel Clopae quae fuerit**, Matth. 13: 56. **Maria Alphaei uxor**, Iacobi et Iose mater, Cleopam patrem habuisse putatur, Matth. 27: 56. **Soror matris Christi**, Matth. 13: 55.

**Maria et Marthas sorores Christo carae**, Ioh. 11: 1. **Christo cur nuntium miserint de morbo fratris sui Lazari**, Ioh. 11: 3. **Maria sacerdotis Lazarus non eadem fuit cum Maria Magdalena**, Matth. 26: 6. **In Christum mire officiosa**, Luc. 7: 44.

**Maria Magdalene, foemina erat Galilaea**, Matth. 27: 56. **Nobilior cur caeteris sociabus suis videatur**, Matth. 28: 1. **Cum sociabus quo tempore iverit ad sepulchrum Christi**, ibid., Ioh. 20: 1. **Creditur rediisse ad monumentum post apparitionem Angelorum sine caeteris mulieribus**, Matth. 28: 9. **Christus post resurrectionem suam ei primum apparet**, Marc. 16: 9.

**Mariam nomen Syriacum**, Rom. 16: 6.

**Maronitae quinam fuerint appellati**, et cur, 1 Cor. 16: 22.

**Mars Daemon Romanae urbi praesidens**, Apoc. 12: 2. **Mars vigilia**, dictum militare, Eph. 6: 18. **Martia Roma**, Apoc. 12: 3.

**Martha nomen Syriacum pro quo Tacitus bis Martinam posuit**, Ioh. 11: 1. **Martha**

**vidua suis videtur**, Luc. 10: 38. **Eius sedulitas in curis domesticis**, Ioh. 10: 20, 12: 2. **Eius fides infirma**, Ioh. 10: 22.

**Martyres vocantur doctores qui eximie supra alios testimonium Christo praebent**, Apoc. 17: 5. **Damnatione audita Deo gratias eggerunt**, 1 Petr. 3: 15. **Dicuntur morte sua Deum glorificare**, Phil. 1: 20. **Sub Christo regnant**, Apoc. 20: 4. **Angelos in quo supererent**, Rom. 9: 6. **Martyrum animae cur esse sub altari dicantur**, 2 Tim. 4: 6, Apoc. 16: 7. **Eorum subita poenitentia gloria peccatorum expiatio est**, Apoc. 20: 4. **Eorum preces pro Ecclesia Deus exaudit**, ibid. 6. **Eorum gloria indicium antecedit**, ibid. 11. **Eorum monumenta ante Constantinum non tuto adibantur**, ibid. 4. **Eorum honos quando, et quo modo imminutus**, ibid. 4. **Eorum sanguis semen Ecclesiae**, Apoc. 14: 14. **Eorum reliquias cur pii honoraverint**, Act. 8: 2.

**Martyriorum causa quae**, Hebr. 7: 19.

**Masoretæ non omnes lectiones discrepantes Veteris Scripturae annotarunt**, Matth. 15: 9.

**Mater Christi quaenam dicatur**, Matth. 12: 49. **Mater est cui materna debetur obedientia**, Ioh. 19: 27. **Matrum loco venient socrus, noverca et quae mammadat**, Luc. 2: 27. **Matrum vocabulo appellare foeminas seniores mos apud omnes gentes**, 1 Tim. 5: 1.

**Matrimonium vinculum est,**  
**1 Cor. 7: 27.** Semper per  
 se multas, habet molestias,  
 ibid. Matrimonio est res  
 honestior castus coelibatus,  
**1 Cor. 7: 35, Hebr. 13: 4.**  
**Matrimonium inire cum in-**  
**fidelibus post fidem non li-**  
**cebat, 1 Cor. 6: 12.** Secun-  
 dum quibusdam Christianis  
 non fuisse probatum, Matth.  
**5: 32.** Vide Nuptias secun-  
 das. Matrimonii institutio  
 argumentum communione  
 Sanctorum cum Christo,  
**Matth. 26: 26.** Eiusdem in-  
 commoda, Matth. 19: 10.  
**Matrimonia Hebraeis non**  
**modo extra familiam sed**  
**etiam extra tribum licita,**  
**Matth. 1: 16.** Non privatim  
 sed in piorum conventu ce-  
 lebrata a Iudeis, et ad ho-  
 rapi exemplum a Veteribus  
 Christianis, Matth. 25: 1.  
**Matthaeus ἀρχιτελώνης** Pu-  
 blicanorum magister, Marc.  
**2: 15.** Creditur Hebraice  
 scripsisse Euangelium suum  
 octavo ab adscensione Christi  
 anno, Matth. 9: 9, 28: 15.  
 Iudeis scribens ab Abra-  
 hamo demum orditur recen-  
 sionem stemmatis Christi,  
 Luc. 3: 27. Breviter se in-  
 dicasse fatetur stemma Chris-  
 ti, Luc. 3: 23. Naturae or-  
 dinem sequi dicitur et Lucas  
 iuris, in recensione Maiorum  
 Domini, aliis vero contra  
 videtur, ibid. Cur de adscensu  
 Christi in coelum nihil di-  
 xerit, Matth. 28: 20. An idem  
 qui Levin, Matth. 9: 9.  
**Matthaei Euangelium Luca**  
 scribente Hebraice tantum  
 exstitit, Luc. 1: 1. Eius  
 interpres solet ex textu He-  
 braeo citare loca Veteris

Scripturae, Matth. 13: 14.  
 Eundem tamen alicubi etiam  
 ex LXX illa citare, ibid. et  
**15: 9, 21: 42.** Graecus eius  
 interpres unde, et quo modo  
 scriperit Euangelium suum,  
 Matth. inscript. Eius Euangeli-  
 o Graeco usi dicuntur  
 Syrus et Arabs, Matth. 1: 23.  
 Vide et Euangelium Mat-  
 thaei.

**Matthias plenius scribitur Ma-**  
**thathias, Act. 1: 23.** Mat-  
 thias e numero septuaginta  
 Christi discipulorum ad A-  
 postolicum Episcopatum pro-  
 vectus, Luc. 10: 1.

**Mediator novi pacti Chris-**  
**tus, Hebr. 9: 15, 12: 23.** Eius Mediatoris munus in  
 Iobo praefiguratum, 1 Tim.  
**2: 5.**

**Medicina munus fuit servile,**  
 Luc. tit. Medicinam Sab-  
 batho facere quatenus lici-  
 tum apud Iudeos, Luc.  
**24: 4.**

**Medico ultra mercedem gra-**  
 tia quando possit haberi,  
 Luc. 17: 9. Medicum cru-  
 delem intemperans aeger fa-  
 cit, Luc. 24: 25. Medice  
 cura te ipsum, proverbium  
 Hebraeis, Syris et Arabibus  
 tritum, Luc. 4: 23. Medi-  
 corum aedium porticus ple-  
 ni aegris esse solebant,  
 Ioh. 5: 2.

**Mel et Lac quid designent**  
 Hebraeis, Matth. 1: 22.

**Melchisedech Sacerdos in per-**  
 petuum quo sensu dicatur,  
 Hebr. 7: 3. Non minus Rex  
 fuit quam Sacerdos, Hebr.  
**6: 20, 7: 1.** Stemmatis eius  
 ignoratio mysterio non ca-  
 ret, Hebr. 7: 3. Eius na-  
 tivitatis et mortis dies car-  
 in historia Mosis non inven-  
 ni-

niantur, ibid. A Phoenici-  
bus stella lovis ei conse-  
cratur, ibid.

Melite insula non longe ab  
Africa, Act. 28: 1. In-  
scriptio vetus ibi inventa,  
ibid.

Melitensium Princeps nomen  
Magistratus, ibid.

Melius dicitur id quod minus  
malum, 2 Petr. 2: 21. Melius  
est homini in ignem  
coniici, quam proximum dif-  
famare, Matth. 18: 15.

Membra in corpore quomodo  
Deus disposuerit, in Cor.  
12: 18. Membris humanis  
quomodo virtutes Divinae  
exprimantur, Matth. 8: 11.

Membranae seu pergamenae  
olim loco chartae Attali Re-  
gis invento, 2 Tim. 4: 13.

Meminisse pro curam gerere,  
Gal. 2: 9. Meminisse Deus  
malarum actionum dicitur,  
quam eas ulciscitur, Apoc.  
16: 19.

Memoria malorum similium  
quam maxime nos movet ad  
miserandum, Hebr. 2: 18.

Menander historicus meminit  
siccitatis Eliae, Iac. 5: 17.  
Menander Samaritanus im-  
postor pro Christo se ven-  
ditans, Matth. 24: 24.

Mendacium, an semper illi-  
citum, Luc. 24: 28. Furti  
comes, Matth. 15: 11. Ido-  
lolatriae adhaeret, Apoc.  
14: 5. Mendacii convictos  
pudor sequi solet, 2 Cor.  
7: 14.

Mendacem facere Deum quis  
dicatur, Ioh. 3: 33, 1 Ioh.  
1: 10. Mendaces dicuntur,  
qui pacta contractusve vio-  
lant, Apoc. 21: 8, vani sol-  
lent vocari et cur, 2 Cor.  
1: 17.

Mens vocatur homo interior  
et vere est homo, Rom. 7:  
22. Languidius agit in vo-  
luntatem quam affectus car-  
nalis, nisi magnis adiuta  
praesidiis, ibid 15. Appro-  
bat honesta, Caro dulcia,  
ibid. 23. Ei caro cur ad-  
versetur, ibid. Mens quae  
se custodit, virginis compa-  
ratur, Apoc. 14: 4. Mens  
pura, Ioh. 4: 23. Distracta  
ad pietatem inhabilis, Maith.  
6: 24. Mentis est appro-  
bare, non gaudere, Rom.  
7: 22. Eius dissuasio ho-  
minis peccato consentientia  
culpam auget, Rom. 7: 20.  
Mentem non impeditam quis  
habeat, Ioh. 7: 17.

Mensa pro altari, Rom. 11: 9.  
Mensa participata, sincerae  
amicitiae symbolum, Marc.  
14: 18, Ioh. 13: 18. Mensae  
servos adhibere manumis-  
sionis erat species, Luc.  
17: 7. Mensae regiae ad-  
hibiti post delictum ad com-  
munionem Ecclesiae reci-  
piebantur, Luc. 6: 22.

Mentiendi vox animum sig-  
nificat studentem fallere,  
Luc. 24: 28, Rom. 3: 4.  
Mentiri Diabolorum propri-  
um, Ioh. 8: 44. Mentiri Deo  
vel Spiritui Sancto quisnam  
dicatur, Act. 5: 3. Mentitur  
qui verum ad rem pertinens  
subtinet, Luc. 23: 2.

Mercatores plerumque vani,  
1 Tim. 3: 8. Invicem foen-  
nerare non iniustum existi-  
matur, Luc. 6: 35.

Mercedis vox unde dicta,  
Matth. 6: 1. Quid proprie  
significet, ibid., Luc. 17: 8.  
Merce in fine operis datur,  
1 Petr. 1: 9. Factum pree-  
cipue respicit, uti gratia ani-  
mum,

mum, Luc. 17: 9. Non exigit aequalitatem inter factum et rem, Matth. 6: 1. Datur merces laboris, vel in pecunia, vel parte rei in qua laboratur, 1 Cor. 9: 10. Donum dici potest ubi quis pro opere plus reddit quam quanti est opera, Rom. 6: 23. Non reputatur operanti secundum gratiam, sed debitum, Luc. 27: 10. Merces iniustiae Balaamo et sui similibus exitalis, 2 Petr. 2: 15. Merces plena dicitur merces vitae aeternae, 2 Ioh. 8. Merces vocatur vitae aeternae honor, Apoc. 21: 6. Mercedis coelestis spes primarium religionis incitamentum, Matth. 16: 24. Mercedem magnam habet quod supra praeceptum fit, 1 Cor. 9: 17. Mercedem operariis suis fraudare magna iniustitia, Iac. 5: 4. Mercedem pacisci pro actu directe ad Dei gloriam ordinato, haud dubie Dei gloriae adversatur, Matth. 10: 18.

Mercurii dies ieiunio sacer apud Veteres Christianos, Luc. 18: 12.

Mereri vocis quae plerumque significatio, Luc. 21: 36. Meretrix est velut uxor usuraria, 1 Cor. 6: 16. Meretrix Babylon sive Roma dicitur, Apoc. 17: 1. Purpureata pro Roma, ibid. Meretrix in fronte cur dicatur signata, ibid. Meretrices olim non ausae prostare in urbibus, sed in agris tantum, idque obiecto vultu, Matth. 5: 27. Meretrices intrare in regnum coeleste quomodo intelligendum, Hebr. 11: 31. Meretricum

usus gentibus habebatur licitus, Act. 15: 20. Meritis nullis provocatus Deus homines amavit, Ioh. 3: 6. Meroe quae Aethiopiae accensetur, subiecta erat imperio foeminarum, Act. 8: 27. Mero vis maior attrahendi venenum, quam vino diluto, Apoc. 14: 10. Mero venter aestuans cito despamat in libidines, Iud. 13. Mesopotamia quam late patuerit, Act. 7: 2. Eius possessio quo tempore inter Romanos et Persas armis disceptata, Iac. 2: 2. Messias Hebreis erat promisus, non gentibus, Rom. 15: 8. Natus ex virgine contemptae sortis, Luc. 1: 51. Doctor gentium et idolatriae destructor, Ioh. 1: 29. Dei Filius vocabatur a Iudeis, Matth. 14: 33, 26: 3. Cuditus gloria Israëlis, Luc. 2: 32. In Davide praefiguratus, Ioh. 2: 16, Act. 2: 29. Exspectandus erat stante Templo secundo, Matth. 23: 1. Messias Propheta maximus creditus Iudeis, et qui maiora quam Moses praestaret, Ioh. 6: 14. Plus quam Prophetas, Ioh. 19: 7. In quod missus, Luc. 9: 55. Quomodo exspectaretur Iudeis cum iam adesset, Matth. 2: 1. Daniel dicitur Sanctus Sanctorum, Marc. 1: 24. Iudeis Sanctuarium Sanctuariorum dicitur, Ioh. 2: 19. Messiae nomen dicunt Hebrei fuisse ante Mundum conditum, Eph. 1: 4, Ioh. 17: 5. Eius titulus et dignitas, Ioh. 1: 40. Eius epitheta, 2 Cor. 8: 9. Quaenam eius nota iuxta Thalmudicos, Matth. 9:

9: 4. Eius imperium curdicatur Davidis solium, Luc. 1: 32. Eius adventus tempora Iudaeis promissa, Luc. 2: 2. Conveniunt eius tempora Aegyptiaci exitus temporibus, Luc. 1: 46. Magnum est Messiae esse ministrum et Dei dispensatorem, 1 Cor. 4: 1. Pancos temporibus Messiae servandos, dictum Sinai Hebraeorum magistri, Matth. 20: 16. Vita eius gloriosam fore ubi mortem obierit pro peccatoribus, Ioh. 2: 22. Eius passiones in Prophetis non annotatae a Legisperitis, Ioh. 12: 34. Eius regnum Euangelicum, Matth. 24: 3. Eius Patrem indicari non posse fama, unde apud Iudeos quosdam, Ioh. 7: 27. Messiae elogia dantur quae Angelis aptari nequeunt, Hebr. 1: 13. Applicari solebant quae de honore Dei dicuntur, Hebr. 1: 6, ibid. In omnibus ei fidem habere aequum est, Ioh. 11: 27. Messiam quomodo Veteris Iudei vocaverint, Matth. 20: 28. Suum quomodo Iudei Graece appellaverint, Matth. 1: 16. Non fore Prophetam posteriores Iudei in nostri odium confinxerunt, Ioh. 4: 25. Midrasch ait coecis aperitum oculos, Ioh. 9: 32. Metropolitae quinam dicti, Eph. 4: 11. Eorum officia, ibid. Quomodo ab Episcopis differebant, 2 Tim. 2: 2. Metus servilem conditionem secum trahit, Hebr. 2: 15. Michaël Archangelus defensor Iudeorum, et nunc sub Christo Christianorum, Iud. 9, Apoc. 12: 7. Severitatis minister, secundum Iudeos,

Luc. 1: 19. Diaboli potestatem modeste agnoscit, 2 Petr. 2: 11. Miles malus est qui imperia ducum interpretari mavult quam exsequi, Rom. 9: 15. Publicis non privatis utilitatibus et negotiis vacare debet, 2 Tim. 2: 4. Praetorianus a Tiberij temporibus in castris habitus, et sub eius cura reorum fuit custodia, Act. 18: 16. Militis est non fatigari et stare in paelio, Eph. 6: 12. Milites scuto et hasta quando utantur, et haec ubi gestent, 2 Cor. 6: 7. Ex more Romanorum servabant crucifixos, Matth. 27: 36, 54. Apud Romanos exactores mortis et suppliciorum erant, Matth. 27: 29, 35. Sontium spolia sibi vindicabant ex more Romano, ibid. 35, 54. Quo sensu Filium Dei uoverint morientem, ibid. Non praestiterunt redemptum silentium, sed evulgarunt historiam de Angelo cum gloria descendente et Christi sepulchrum aperiente, Matth. 28: 1. Solebant notari in parte quae est inter manum et brachium, Apoc. 13: 16. Cingi solebant, Luc. 12: 35. Militum opera uti solebant Romani ad substructiones aedificiorum et theatrorum, Luc. 7: 5. Concussiones ipsorum notantur, Luc. 3: 14. Hodieñorum summa iniustitia, ibid. Militia servitus quaedam, Rom. 6: 23. Militia est omnis vita hominis, imprimis Christiani, 1 Tim. 1: 18. Militia castrensis sub Imperatoribus gentilibus an et quatenus lu-

Iudeis licita fuerit et an  
Christiani veteres consue-  
rint militiam in totum a  
Christo sibi vetitam esse,  
Luc. 3: 14.

Militaris disciplinae mos,  
Matth. 8: 9.

Mimi per ludibrium imitantes  
mysteria Christiana subito  
conversi, Luc. 14: 23. Mi-  
morum dicta in Comoedis  
Graecis et Latinis qualia,  
Eph. 5: 4.

Minister Ecclesiae qualis esse  
debeat, Act. 6: 3. Ministri  
Dei appellantur omnes crea-  
turae, Hebr. 1: 7. Minis-  
trorum munus in Synagogis  
Iudeorum, Luc. 4: 20.

Ministerium vocatur omnis  
Divini verbi annuntiatio,  
1 Petr. 1: 12. Ministerium  
Mosis cur dicatur lapideis  
tabulis inscriptum, 2 Cor.  
3: 7. Ministerium vile non  
detrectare, magnae dilectio-  
nis est, Ioh. 13: 1, 14. Mi-  
nisterium esse desinit quod  
fit affectu amici, Luc. 17: 9.  
Ministerii mandati signum  
quodnam, Act. 6: 6. Minis-  
teria piis iniuncta suis sola-  
tiis non sunt caritura, Ioh.  
13: 20.

Ministrare Sanctis quid sit,  
Hebr. 6: 10. Ministrantes  
alte cincti esse debent, Luc.  
12: 35, 17: 8. Minimum  
habent in Ecclesia gradum,  
Luc. 22: 26.

Mira faciendi potestatem nul-  
las ante Christum Propheta  
suopte arbitrio ulli concessit,  
Matth. 10: 1.

Miraculum de captura piscium  
cur omissum a Matthaeo et  
Marco, Luc. 5: 3. Miraculo  
peracto, testimonii causa  
Christus aliquid imperari

solebat, Ioh. 5: 8. Miracula  
Dei moneta, 1 Cor. 15: 15.  
Sigillum Euangelicae praedi-  
cationis, Luc. 4: 42. Apud  
credentes nondum cessarunt,  
Marc. 16: 17. Non dispen-  
santur pro privatis affecti-  
bus, Luc. 4: 26. A Messia  
exspectabantur, Matth. 27:  
42. Iesu maiora Mosis, Ioh.  
9: 32. Miracula Christus  
propria vi faciebat; discipuli  
Christi, vi Magistri, Luc.  
10: 17. Christi miracula  
testimonium sunt invictum  
veritatis doctrinae eius, 1  
Ioh. 5: 6. Data sunt mira-  
cula non tam ad commen-  
dandos eos per quos siebant,  
quam ad testandam verita-  
tem, Matth. 7: 22, 11: 21.  
Quomodo etiam apud quos-  
dam haereticos facta sint,  
Matth. 13: 41. Cur fieri ea  
a Pseudo-Prophetis nonnun-  
quam Deus permittat, Matth.  
24: 24, Ioh. 9: 31. Facienti  
miracula quatenus creden-  
dum, iuxta regulam Iudaicam,  
Matth. 12: 28. Per  
miracula naturalia allegorice  
moralia significari, Luc. 17: 6.  
Vera et falsa Veteris et Novi  
Testamenti quomodo dignos-  
cenda, 2 Thess. 2: 9. Mi-  
raculorum Christi initium,  
Ioh. 2: 11. Suorum Christus  
liberalis fuit, ibid. 19. Mi-  
raculorum beneficia ad Dei  
honorem hominibus confe-  
runtur, Ioh. 2: 4. Eorum  
signa, imagines erant bene-  
ficiorum maiorum, Marc.  
16: 18. Miraculorum vis,  
Matth. 11: 21.

Miseriae eorum, qui vitiis ser-  
viunt, descriptio, Luc. 15: 14.  
Miseriis suis non carent etiam  
Deo chari, Ioh. 11: 3.

Mi-

**Miseris succurrere novit**  
Christus non ignarus mali,  
Hebr. 2: 17.

**Misericordia Dei**, Hebr. 4: 16.  
Nunquam hominibus defuit,  
1 Cor. 7: 25. In Euangelio  
apertissime est patefacta,  
etiam in Iudeos contumaces,  
ibid., Ioh. 12: 35. Eam  
Christus probat argumentis  
ex quotidiana hominum expe-  
rientialia petitis, Luc. 15: 2.  
**Misericordia quodvis Dei**  
beneficium vocatur a Scrip-  
toribus Novi Testamenti,  
2 Cor. 4: 1. **Hebraeis et**  
**Hellenistis** dicitur omne ge-  
nus beneficentiae, Luc. 6:  
36, Iac. 2: 13. **Deo gratiōr**  
quam sacrificium, Luc. 10: 32.  
**Virtutum princeps**, Matth.  
25: 35. **Iram Dei finit**, Iac.  
2: 13. In pauperes caeteris  
virtutibus associata praemia  
confert aeterna, 2 Cor. 9: 9.  
Eius praeceptum, Hebr. 13: 3.  
Eam exercere erga iumenta  
cur iubeamur, 1 Cor. 9: 9.  
**Misericordia quid Stoicis**,  
Matth. 5: 7. Misericordiae  
opera sunt sacrificia accepta  
coram Deo, Phil. 4: 18. Cur  
fundamento comparēntur, 1  
Tim. 6: 19. An consequantur  
munditiam, et antecedant,  
Luc. 9: 41. Veram comi-  
tantia poenitentiam magnos  
habent effectus, Luc. 16: 4.  
Iuncta cum donis redimunt  
delicta, Luc. 10: 41.

**Misericors proprium Dei no-**  
men apud Chaldaeos et Ara-  
bes, Luc. 6: 36.

**Mittere dicuntur qui alijs cum**  
potestate delegant, 1 Petr.  
2: 14. **Mittere Deus dicitur**,  
ubi mandata dat, Ioh. 7: 29,  
8: 42, 10: 36, Rom. 8: 3,  
Gal. 4: 4.

**Mitylene**, urbs insulae Lesbi  
Pittaci, Alcae et Sapphonis  
patria, Act. 20: 14.

**Modestia Christi**, Ioh. 11:  
11, 21. Modestia cur Chris-  
tianos maxime deceat, Rom.  
12: 3. Animi submissa in  
precibus praecipue usu venit,  
Luc. 18: 9. Modestia Chris-  
tiani Iudeos veteres vin-  
cunt, Luc. 18: 14. Modes-  
tiae exemplum, Luc. 19: 16.  
Eius ingenium est de aliis  
magnificentius quam de se  
opinari, Phil. 2: 3. Chris-  
tianae imago, Luc. 15: 21.

**Moechi** post Baptismum re-  
cipiebantur interdum in Ec-  
clesia Romana, Hebr. 6: 6.  
**Molles quinam dicti**, 1 Cor.  
6: 9.

**Monere memores** etiam utile  
est, 2 Petr. 1: 12. Monere  
in Ecclesia cuius officium  
proprium, 1 Thess. 5: 12.  
**Moniti et praecepti differen-**  
**tia**, 1 Cor. 7: 6. Monita  
generalia addi solent spe-  
cialibus a sanctis Scriptori-  
bus, Hebr. 12: 16. Non  
possunt ita esse perpetua  
quin ob circumstantias re-  
stringantur, 1 Cor. 7: 12.  
**Monitio acerbitate careat**,  
Matth. 18: 15.

**Mons Oliveti Templo vici-**  
nus, Matth. 24: 1. **Mons**  
**Sanctus** Hebraeis vocatur  
**Mons Moriae** in quo erat  
Templum, 2 Petr. 1: 18.  
**Mons Domini** dicitur Tem-  
plum Hierosolymitanum, Apoc.  
13: 3.

**Montes iuxta Prophetas** saepe  
sunt magna imperia, Marc.  
11: 23. Frequenter sunt ar-  
ces, Apoc. 8: 8, 16: 21.  
**Montes septem** pro urbe  
Roma, Apoc. 13: 1, 17: 3.

Mon-

Montes transferre quid significet, I Cor. 13: 2.

Monumentorum pars in hor-  
tis exempta erat usibus hu-  
manis, Matth. 28: 2. Illo-  
rum duae erant partes, sub-  
diale et spelunca, ibid. Mo-  
numentum Christi non lon-  
ge aberat a loco crucifixio-  
nis eius, Ioh. 19: 42. Fuisse  
illud novum probat fidem  
resurrectionis, ibid. Monu-  
menti Christi accurata de-  
scriptio, Matth. 28: 2.

Morbus vinculum dicitur,  
Marc. 7: 35. Imaginosus per  
remedia imaginosa curatur,  
Luc. 24: 28. Morbum fa-  
teri sanitatis initium, Luc.  
7: 35. Morbo ablato novis  
medicamentis non est opus,  
Hebr. 9: 2. Morbi piis im-  
mittuntur a Satana, Deo id  
sinente, Luc. 13: 11, 2 Cor.  
12: 7. Morbi vetustate ver-  
tuntur in naturam, Marc.  
5: 26. Morbos transgressoribus  
Lex minabatur, Ioh.  
5: 14.

Mores oratio profert, Matth.  
12: 34. Sunt veluti animi  
vestes, Col. 3: 9. Potius  
respiciendi quam sanguinis  
cognatio, in sacris, Act.  
15: 38. Exemplo noxii, Luc.  
12: 1, 1 Cor. 15: 33. Mores  
patris et doctoris indolem  
probant, Ioh. 8: 37. Mores  
personati, Matth. 6: 2. No-  
tantur hi a Iudeis per com-  
parisonem operis albarii,  
Matth. 23: 27. Mores Le-  
ges perduxerunt in potesta-  
tem suam, Matth. 19: 4. Morum  
ordinandi cuiusque  
et apud Iudeos et apud  
Christianos fieri solebat ex-  
ploratio, et quomodo, 1  
Tim. 3: 10. Moram corrup-

tio in Mundo esse dicitur,  
2 Petr. 1: 4.

Morigera pectora quaerit Spi-  
ritus, Ioh. 14: 17.

Moria Mons ubi Isaacus sa-  
crificatus, Ioh. 4: 20.

Mori Philosophis in puncto  
consistit, Luc. 8: 42. He-  
braeis saepe est misere vi-  
vere, Gal. 3: 12. Sumitur  
pro miserias summas et pe-  
ricula mortis subire, 2 Tim.  
2: 11. Mori dicitur victima  
pro homine, Matth. 26: 28.

Mori indies est maximum  
vitae lucrum, Phil. 1: 21.

Moriendo liberamur a vitae  
incommodis, Col. 2: 20.

Mors pro mortis periculo,  
2 Cor. 11: 23. Hebraeis di-  
citur gravis vexatio, Apoc.  
14: 13. Mortis nomine tris-  
titiam vocant Hebrei, Rom.  
11: 15. Mors pro pestilen-  
tia, Matth. 24: 7, Apoc. 21: 4.

Pro morbis letiferis, A-  
poc. 6: 8. Pro permanescione  
in morte, Ioh. 11: 4. Mors  
dicitur vita in peccatis, et  
salus liberatio a peccatis,  
Eph. 2: 8. Philosophis est  
vita mala, et resurrectio  
vita correcta, 2 Tim. 2: 18.

Mors vulgaris sensu est se-  
paratio corporis ab anima,  
ibid. Cur Medica dicitur  
Aeschylo, Rom. 6: 7. Ex  
peccato secuta est, Ioh. 8:  
44. Stipendum peccati est,  
Ioh. 14: 30. Aeterna unde,  
Rom. 6: 16. Mors finis dis-  
pensationis hominibus cre-  
ditae, Luc. 16: 9. Mors  
facile inde sequitur, si ad  
morbum accedat animi cru-  
ciatus, 2 Cor. 2: 7.

Mors nobis via ad gloriam,  
Christi exemplo, Luc. 9: 31.

Christus ei dominium ade-  
mit,

mit, vim quoque suo tempore adempturus, 2 Tim. 1: 10. Mors Christo subiecta alteram oblationem excludit, Hebr. 10: 13. Mortis contemptum quid operetur, Hebr. 7: 19. Mortis suaed diem instare qui sciverint, 2 Petr. 1: 14. Mortis secundae mentio etiam apud Rabbinos, Apoc. 20: 6. Morti sapientiam Porphyrius comparat, Rom. 6: 2. Mortem ex Naturae lege provenientem an Deus impedire potuerit, et cur non impedierit, Rom. 5: 14. Mortem homo maxime metuit, Hebr. 2: 15. Secundam non evadet qui in Christo non moritur, Apoc. 20: 15. Mortem ubi obierimus non refert, sed quales, ibid. Hanc se mernisse significabat qui pecudem pro se offerebat, Hebr. 9: 22. A morte eripi quis dicatur, Iac. 5: 20. Mors Christi, causa dignitatis eius, Hebr. 2: 9. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Praeparatio ad transitum nostrum in vitam meliorem, Ioh. 19: 14. Liberatio nostra propter nos suscepta, 1 Petr. 1: 19. Testimonium fuit de veritate doctrinae ipsius et exemplum perfectissimum omnium Christianarum virtutum, Eph. 1: 8, Gal. 1: 4, 1 Tim. 2: 6. Verbum visibile est, Ioh. 6: 53. In quod a Deo destinata sit, Gal. 2: 21. Iudeis quomodo profuerit, Ioh. 11: 51. Mortis Christi culpa magis erat penes Senatores Iudeorum quam plebem, Act. 3: 17. Eiusdem memoria cur prae cae-

teris commendata, Luc. 22: 19. Eiusdem mortis quae ratio, Hebr. 2: 9. Eins virtus quando minus apparuisset, 1 Cor. 1: 17. Finis eius inter alios eximius vita Apostolorum purior indies reddenda, Ioh. 17: 19. Mortem Christi et resurrectionem Apostoli magno molmine adstruunt, 1 Thess. 4: 14. Mortuum dicitur quidquid effectum suum non consequitur, Rom. 4: 17, Iac. 2: 17. Mortuus simul quis est, factus liber est a praceptis, Rom. 6: 7. Mortui in vitam revocati non polluerunt tactu suo Prophetas nec Christum ipsum, Luc. 7: 14. Mortui translate dicantur homines decrepiti et inutilles ad generationem, Rom. 4: 17. Proprie ipsa cadavera, Matth. 8: 22. Impropius homines a vera disciplina alieni, ibid. Hebraeis dicuntur quibus vita vitalis non est, Apoc. 14: 13. Interdum qui quasi mortui sunt, et resuscitati qui liberantur, 2 Cor. 1: 9. Mortui qui obesse non possunt, honorantur, Matth. 23: 29. Mortui in peccatis quinam dicantur, Eph. 2: 1. Mortui quomodo dicantur Deo vivere, Luc. 20: 38. Mortuorum non est peccare, Rom. 6: 7. Eorum status post hanc vitam depingitur figuris expressis ad exemplum vitae mortalis, Luc. 16: 19. Mortuis cur annumerari Christus voluerit, 1 Petr. 4: 6. Mortuus deflere erat genus honoris defunctis habiti apud Hebreos, Act.

8: 2. Vocari beatos unde ortum, Matth. 9: 24. Excitandi eos ad vitam vires non deesse Deo, unde patet, Hebr. 11: 12. Plures in vitam revocavit Christus, Luc. 7: 15. Sepeliri eos cur viventium intersit, 1 Cor. 15: 43.

Mosaica Lex; vide Lex Mosaica.

Moses etiam Propheta dicitur, Matth. 2: 23. Cur alius Prophetis praefatur, 1 Cor. 13: 12. Sprevit dici filius adoptivus filiae Pharaonis, Hebr. 11: 24. Eruditus fuit omni sapientia Aegyptiorum, Act. 7: 22. Mediator inter Deum et populum Israëliticum, Gal. 3: 19. Pro Deo sponponit in Lege veteri, Hebr. 7: 22. Cur historiam Abrahami, Isaaci, Iacobi et Josephi legibus suis praeposuerit, Rom. 4: 23. Cur dictus Deus Pharaonis, Phil. 2: 6. Dei nomine populum Israëliticum alloquens cur velum habuerit vultui opansum, 1 Cor. 11: 2. Eius fulgor et velum quid praefigurarent, 2 Cor. 3: 13. Fidelis curator totius domus Domini, Hebr. 3: 2. Temporarii pacti mediator, Hebr. 12: 23. In serpente exaltando figuram crucis servasse dicitur, Ioh. 3: 14. Moses et Paulus comparantur, Rom. 1: 1, Gal. 1: 17. Ipse et Elias videntur appariisse Discipulis vero et suo corpore, Matth. 17: 3. Sed gloria quasi pro mutuo data, ibid.

Mosis mira venustas praesagium melioris indolis, Hebr. 11: 23. Eius in legibus

Astrologiae et Medicinae peritia passim apparet, Act. 7: 22. Eius patrocinium apud Deum Iudei sperant, Ioh. 5: 45. Eius hymni quales, 1 Cor. 14: 26. Eius statuta Christiani primi ex Iudeis noluerunt negligere, Matth. 24: 20. Eius preces gladio omnia secanti pares, Hebr. 4: 12. Eius dictum de circumcisionis nullitate et nova creatura, Matth. 27: 8. Praecepta eius qui tantum exsequitur, ei adhuc aliiquid deest, Rom. 13: 8. Corpus eius Michael Archangelus volebat abscondere, Diabolus vero in medium proferre cur voluerit, Iud. 9. Mosis Scripturæ et Apostoli verbi comparatio, 2 Cor. 3: 6. Mosi per comparationem opponitur Christus, Ioh. 1: 14. Quomodo ei dicta et facta Dei nonnulla adscribantur, Matth. 5: 31. Mosen fuisse absconditum 3 mensibus per fidem a parentibus suis, Hebr. 11: 23. Cur Israëlite a Deo redeuntem non audebant accedere, 2 Cor. 3: 7. Didicisse quaedam praeteriti temporis per revelationem credibile est, 1 Cor. 11: 23. Mosen legebant Christiani in suis conventibus per omne Sabbathum, more antiquo, Act. 15: 21.

Muliebris sexus per se ferox, 1 Tim. 2. Muliebri obsequio accensentur, ablutio, pedum unctio et osculatio, Luc. 7: 38.

Mulier sui Domina non est, Marc. 10: 12. Mulieris specie describitur Romana et Babylonica dominatio, Apoc.

17: 1. Mulieris praegnantis symbolum, Luc. 12: 51. Mulieris apud nationes pene omnes laus magna non repetere nuptias, Luc. 2: 36. Eius velamen cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10. Eius caput nudare quid sit, 1 Cor. 11: 5. Mulierem de latere viri desuntam ad significandum mystice viri supremi benedicti coniugium, aiant Hebraei, Eph. 5: 32. Mulieres garrisui maxime deditae, 1 Tim. 2: 10. Ad superstitiones pronae, Marc. 12: 40. Quae amare soleant, 1 Cor. 7: 33. Laborantes mensium profluvio viris interdictae apud Hebraeos, Luc. 2: 5. In Synagoga cur seclusum a virorum conspectu haberent locum, 1 Tim. 2: 10. Cur in Ecclesia debeant esse velatae, 1 Cor. 11: 10. Ut docerent et interrogarent in Ecclesia, Corinthii doctores introduxerant, 1 Cor. 14: 36. Viduae praesertim solebant suppeditare Magistris necessaria more Iudaico, Luc. 8: 3. Mulierum cultus in auro, argento et vestibus, Apoc. 17: 4; effraenis audacia multum semper mali dedit Ecclesiis, 1 Cor. 14: 35. Eorum familiari sermone non utebantur Iudei, Ioh. 4: 27. Eorum nomina unde dici solerent apud Iudeos, Act. 12: 13. Mulieribus imperium in viros interdicitur, 1 Tim. 2: 12. In Ecclesia docere non permittitur nisi Prophetissis, ibid., 1 Cor. 14: 34. Iis decus adfert silentium maxime in publico, ibid. Mulieres testes resurrectionis

Christi a Luca nominantur pleraequae, Matth. 28: 2. Exierunt cum aromatibus ut viderent an sepulchrum ad unctionem pateret, ibid. Tantum semel viderunt Angelorum visionem, ibid. Antea ignorarunt custodiam sepulchro appositam fuisse, Marc. 16: 3. Prae metu Iudeorum Apostolis tantum comperta narrarunt, ibid. Multi pro plebe, Hebr. 12: 15. Mundus ponitur vice materiae quam ignis, hoc est, lingua incendit, Iac. 3: 6. Mundus pro rebus huius vitae, 1 Cor. 7: 31. Mundus pro maiore parte hominum, Ioh. 14: 27, Rom. 3: 19, 1 Ioh. 2: 16. Pro universitate eorum qui carni et seculo student, Ioh. 15: 19, 1 Cor. 11: 32. Mundus qua Mundus Spiritum Sanctum recipere non potest, Ioh. 14: 17. Curat tantum quae oculis corporis conspicuntur, ibid. Suos amat, odit contrarios, 1 Cor. 7: 28. Qua occasione Deo reconciliatus, Rom. 10: 15. Mundi imago in sanctuario Templi, Hebr. 9: 1. Eius tristitia saepe mortem adfert, 2 Cor. 7: 10. Inferioris dominium datum Adamo et posteris eius, imago domini quod Christus in Mundum supremum habiturus est, Hebr. 2: 6. Melioris possessio per iustitiam ex fide nobis obveniet, Hebr. 11: 7. Mundi machina in id facta est, ut alteri et meliori locum faciat, Hebr. 12: 26. Finis eius quando erit, nemini patefactum, Matth. 24: 36. Ipsius excidium in Hierosolymitano L ad-

adumbratum, *ibid.* Eius status impacatissimus quando futurus, *Luc. 21: 26.* Eius ruinam de propinquum imminere crediderunt Paulus et alii, illius aetatis Christiani, *Hebr. 9: 26,* *2 Petr. 1: 1, 3: 3.* Eam non tam de propinquum imminere sciverant Petrus et Iohannes, *Hebr. 9: 26.* Mundus Christus precatur veniam et poenitentiam, *Ioh. 17: 9.* Mundum esse conditum propter Messiam, dictum vetus Hebraeorum, *Hebr. 1: 2.* Conditum, quia Deo ita visum fuit, dicunt Hebrei, *Eph. 1: 5.* Condidit eum et hominem Deus per Verbum, *Ioh. 17: 5.* Condidit enim Deus hominis causa, hominem vero ut Deum coleret, *Eph. 1: 4.* Eum esse interitum sua docet corruptibilis constructio, *2 Petr. 3: 5.* In Mundo esse quaenam dicantur, *1 Ioh. 2: 15.* Monumentum vide Monumen-

Munitio dicitur per similitudinem omnes cui quis confidit, et cur, *2 Cor. 10: 4.* Munitoris officium, *Luc. 1: 76.* Allegorice descriptum, *Luc. 3: 5.* Musae unde dictae, *Phil. 4: 12.* Muscarum Iupiter unde dictus, *Matth. 10: 25.* Muscas in templo Hierosolymitano nunquam visas, *ibid.* Myopes quinam dicantur, *2 Petr. 1: 9.* Myrrha in Arabia tantum nascitur, *Matth. 2: 11.* Eius usus, *ibid.* Mysterium quidnam dicatur, *1 Cor. 14: 2, Col. 2: 2,*

*2 Thess. 2: 7.* Mysteria regni coelestis Christus disponit pro suo arbitrio, *Ioh. 3: 35.* Mysteria ad salutem humanam pertinentia, *Matth. 11: 27.* Mysteria quam ob rem a ieunis sumi coepta, *Matth. 26: 26.* Mysticus legis sensus, *Matth. 8: 31;* Prophetarum, *Matth. 12: 21;* Cantici Canticorum, *ibid.*

## N.

Naaman quid condonari sibi postulaverit descendens a Propheta, *Luc. 4: 27.* Nabuchodonosor quo nomine designatus ab Amoso, *2 Tim. 4: 17.* Ei pareri cur praeceperit Ieremias, *Rom. 13: 1.* Nabuchodonosoris statuam vedit Daniel esse agmen feratum, *Apoc. 13: 14.* Nain vicus Galilaeae, non Samaritidis, *Luc. 7: 11.* Nardus odora valde, *Ioh. 12: 3.* Eius species variae, *Matth. 26: 7,* *Marc. 14: 3.* Narrationes circumstantiis congruentes non temere ad res diversas referendae sunt, *Luc. 6: 17.* Nasci de formatione animi Hebreis usurpari solet, *Ioh. 3: 3.* Natalis Christi dies nobis incertus, apud Veteres ipsos magis habetur dubius, *Luc. 2: 8.* Non uno tempore ab Ecclesiis omnibus celebratus, *ibid.* Natalibus restituantur homines per poenitentiam apud Deum, *Luc. 19: 9.* Natalitia celebrare mos Regum Orientis, *Matth. 14: 6.* Nathanis Davidis filii posteris

ris spes fuit facta regni patria sui, Luc. 3: 24.

Nathanaël quibusdam putatur nomen Apostoli, qui aliter Bartholomaeus dictus, Luc. 24: 13. Eruditus fuisse creditur, Ioh. 1: 45.

Nativitas pro eo quod naturale alicui est, Iac. 1: 23. Nativitas salutaris non accepta sed custodita vivificat, Luc. 18: 8, Rom. 8: 17, Hebr. 3: 6. Nativitatis novae pars est exactio vitiorum, quae in Baptismo promittitur, Tit. 3: 5. Novam hominum nativitatem quomodo Deus perfecerit, Ioh. 3: 14.

Natum non esse adeo malum non est, quam miserum esse, Matth. 26: 24.

Natura pro inolita illa pridem peccandi consuetudine, Rom. 7: 17. Natura paucis tantum et parabilibus iudicet, 1 Ioh. 2: 16. Plena est miraculis, quae sui frequentia migrant in nomen aliud, 1 Cor. 15: 36. Divinam voluntatem aliquo modo indicat, Rom. 3: 20. Legi opposita quid significet, Rom. 2: 14. Natura vox de Dei proprietatibus, 2 Petr. 1: 4.

Naturae Divinae propria commode interpretanda, non maligne cavillanda sunt, Hebr. 1: 3. Naturae novae initium quid, Rom. 5: 18. Naturae iura sunt immutabilia, Luc. 10: 37. Eius Leges in magnis rebus Deus tantum excedit, Luc. 23: 8. Eius praeepta circumcisione antiquiora, Ioh. 7: 23. Haec a nullis gentibus ignorantur, Luc. 12: 47. Eius partes omnes deposita sua exhibituras tempore iudicii

universalis, Apoc. 20: 13. Natura humanae vis exigua consiliis et artibus iuyatur, Iac. 3: 7. Ei praeepta Christi valde convenient, Matth. 11: 30. Natura quomodo Lex Dei consentire dicitur, Matth. 5: 40. Naturam non posse ab ulla arte superari, Matth. 6: 28.

Naturam hanc totam hominum causa esse conditam docent Moses et Philosophorum optimi, Rom. 8: 19. Natura nihil dishonestum esse, sed differre omnia hominum institutis Philosophi quidam docuerunt, Rom. 1: 32. Naturalia constitutis praeponderant, Matth. 23: 23. Naturalia dicuntur etiam quae non sine ratione probabili longe ac late recepta sunt, 1 Cor. 11: 14. Naturalia Legis quænam dicantur, et a quo, Matth. 5: 17.

Natus ex Deo cur, et quamdiu non peccet, 1 Ioh. 3: 9. Naucum quid, Matth. 5: 37, 1 Cor. 1: 17.

Naufragia Pauli quibus temporibus evenerint, 2 Cor. 11: 25. Naufragii mortem eur exhoruerint Veteres, Apoc. 20: 13.

Navis Ecclesiae Iudeorum et Gentium, Luc. 5: 10. Navis qua vehebatur Paulus unde veniebat, et quo ibat, Act. 27: 2. Navis et Reipublicae comparatio, Act. 27: 24. Navis cursus diei et noctis aestimatur mille stadiis, Ioh. 6: 19. Navis, qua vectus Ovidius, insigne et tutela, Act. 28: 11. Navi periclitante, scapha saluti suae consulere solent nauiae, ibid. Navium onera

soluti bis terve et saepius mutari, ibid. Navium Insignis et Tuteiae differentia, Act. 28: 11. Navibus antiquorum bina erant gubernacula, suum nempe cuique lateri, Act. 27: 4.

Nazaraei vocis significatio duplex, Matth. 27: 33. Nazaraei qui dicantur, Matth. 6: 11. Hebraeorum quales, Matth. 3: 4. Nazarei et Esseni pro eodem, Luc. 6: 22. Nazaraei vetabantur bibere quidquid inebriat, Luc. 1: 15, Act. 24: 18. Nazareatis votum et ritus, Act. 18: 18, 21: 23.

Nazaraei Beroenses Christiani, Matth. inscript. Unde sic dicti, ibid. Eorum religio qualis fuerit, ibid. Nazaraei vocabantur Christiani Palaestinae, qui Mosis statuta observabant, Matth. 24: 20. Nazaraei dicti olim Christiani, ut et hodie a Iudeis et Mahometistis, Luc. 6: 22, Act. 24: 5.

Nazaraeorum votum cur magnum vocetur, Matth. 2: 23. Nazaraeus cur Christus vocetur, ibid.

Nazaraeorum Euangeliū ex Hebraico Matthei fluxit, sed postea depravatum fuit, Matth. inscript. Quomodo a Graeco differat, ibid. Quomodo ab Ebionitarum Euan-gelio, ibid.

Nazarethi Christus habitavit, Ioh. 4: 43. Ut et eius Mater et consanguinei, Ioh. 2: 12. Nazereth Prophetam exspectari posse Legisperiti negabant, Ioh. 1: 46.

Necessitas magnum naturae humanae patrocinium, Matth. 12: 3. Saepe ex materia non

ex fine dicitur, Matth. 18: 7. Necessitas ducendi viduam illibarem fratri soli constituta ex vi Legis, ex consuetudine ad remotiores etiam affines pertracta, Matth. 22: 24. Necessitas etiam vocatur obligatio ex mandato, Luc. 17: 10. Necessitatis exceptionem legibus omnibus tacite inesse, Matth. 12: 3, 12. Necessitate, et sponte facere opponantur, 1 Petr. 5: 2. Necessitates immutabiles ad peccandum Deus nobis non iniicit, Iac. 1: 13.

Necessitudines nullae abducere nos debent ab officio pietatis, Luc. 14: 26.

Negligentes stertere dicuntur Latinis, 1 Thess. 5: 6. Negligentibus et nolentibus scientia non datur, Marc. 4: 12.

Negotium proprie de quo dicitur, 1 Thesa. 4: 6. Negotium in spe est, Rom. 8: 24. Negotio eidem qui incumbunt, non debent partes facere, 1 Cor. 3: 8. Negotio uni quod datur, decedit alteri, Act. 6: 3. Negotia quaerad am suapte natura requirunt veri patefactionem, Luc. 24: 28.

Nehemiae interpres posteriores LXX interpretibus, Luc. 1: 5.

Nemo, pro paucis, Ioh. 3: 32. Nemo hominum alienas a nobis censendus est qui aliquid opis a nobis sentire possit, Luc. 10: 37.

Nequam quid, Luc. 15: 13.

Nequitia quid, ibid.

Nero a Paulo et Seneca Leo vocatur, Apoc. 27: 11. In nomen Claudiae familiae additus, Rom. 1: 30, 2 Thess. 1: 9.

1: 9. Intrâ primam imperii sui quinquennium probabilem egit Principem , Act. 28: 31. Uni Virginum Vestalium vim intulit, Rom. 2: 1. Primus Romanorum Caesarum auctor cruentae persecutionis contra Christianos , Matth. 24: 9. Christianos reos subdit urbis a se incensae rumori , ibid. Neronis in Thraseam contumelia praenuntia caedis imminentis , Rom. 1: 30. Ritus et dictum eius cum venenum coqui inberet , Rom. 2: 1. In eius aula non defuerunt Christianismo faventes , Luc. 8: 3. Illo imperante factos terrae motus quos praedixit Christus , Matth. 24: 7.

Nescire Hebraeis dicitur aliquis quod non curat , Rom. 3: 17. Nescire Deum , Ioh. 7: 28.

Nestoriani falso accusati interpolati textus Graeci , Hebr. 2: 9.

Nicaeae magnam partem evertit terrae motus cum solis obscuratione factus Christo paciente , Matth. 27: 45.

Nicaeni Concilii de lapsis iudicium , Hebr. 6: 6.

Nicodemus Senator fuit cum imperio et puniendi potestate , Philem. 15. Eius opulentia , Ioh. 19: 39.

Nicolaus Diaconus zelotypiae accusatus , exemplo Laconum et Catonis , usum uxoris suae aliis permisisse fertur , Apoc. 2: 6. Falsus Propheta dicitur , Matth. 7: 16. Nicolai nomen qui falso obtempererunt , eins verba in pravum detorserunt , Act. 20: 30, 42.

Nicolaite unde dicti , Act. 6: 5. Eorum vita et dogma , Matth. 24: 11, Act. 20: 30, Apoc. 2: 6.

Nicopolis Epiri unde nomen habeat , Tit. 1. In ea Paulum fuisse medio illo tempore inter eius vincutas putant quidam , Tit. 3: 12.

Niger quale nomen , et quia ita appellati , Act. 13: 1.

Nihili homines quinam vocentur , Luc. 15: 13. Ex nihilo Deus omnia produxit per Verbum , Ioh. 1: 3.

Ninivitae testes futuri , Ioh. 12: 48. Ninivitae et Regina Saba damnabunt Iudeos , Rom. 2: 27. Niniviticum ieiunium , Matth. 4: 2.

Nisan mensis , anni initium , Ioh. 4: 35. Eius decimo quarto die mactabatur Pascha , et Azymorum observatio incipiebat , Matth. 26: 15.

Nix et lana alba quid mystice significant , Apoc. 1: 14. Niv comparatur summus candor , Matth. 28: 3.

Nobilitas generis ex participatione Sacerdotalis honoris probabatur apud Iudeos , Luc. 1: 5.

Nocere student qui se aliis opponunt , Iac. 5: 6. Nocens se damnat illo quo peccat die , 1 Ioh. 3: 20.

Noë Abydeno dicitur Sisithrus , Matth. 24: 39. Gratiam apud Deum invenit antequam aliquid boni fecisset , Rom. 3: 27, Hebr. 7: 3, 10: 7. Praeco iustitiae , et mundum damnasse cur dicatur , 2 Petr. 2: 5. Noae praedicatio non tam efficax quam Apostolorum , 1 Petr. 3: 19. Eins diluvium universale fuit , Matth.

Matth. 24: 39. Dies eius referendi ad tempora quae exciditum Hierosolymitanum praecesserunt, ibid. 37. Noe data praecepta quae-nam, et a quibus observata, Act. 15: 20. Noe nepotes generis humani propagato-res quot, Act. 2: 5. Noahidarum status quis, Act. 11: 14.

Nomen sine actu suo atque officio nihil est, Luc. 22: 32. Nomen Dei maledictis im-petitur cum male vivunt qui eius se dicunt cultores, 1 Tim. 6: 1. Tetragramma-tum etiam ab alienigenis olim pronunciatum, Matth. 12: 44. Quare illud pronunciare Iudei desierint, ibid. Quam varie a diversis pronuntie-tur, ibid.

Nomen per excellentiam po-nitur pro nomine Christi, 3. Ioh. 5: 7. Nomen Iesu Christi pro praeceptis saepe ponitur, Rom. 15: 5.

Nomen Ulpi Traiani per nu-meros designatum, Apoc. 13: 18. Nomen idem duobus sensibus servit, Matth. 26: 29. Nomen septem vocalium quid, Matth. 22: 44. Nomen pro officio aut dignitate, Matth. 23: 5, 24: 5; Eph. 1: 21; pro mandato, Matth. 24: 5; pro qualitate, Matth. 10: 41.

Nomen imponebatur infantibus apud Iudeos post per-actam circumcisio[n]em, Luc. 1: 59. Christo impositum plurimis praesentibus, Luc. 2: 21. Nominis benefici ti-tulum affectantes quid pul-chrum sit vident, Luc. 22: 25. Nominis omisi aut positi ratio, Luc. 7: 47. Nomina pro hominibus dicere apud Iudeos receptum, Act. 1: 15, Apoc. 3: 4, 11: 13. Nomina eorum qui impios convertunt in coelis praedicari tradunt Iudei, Luc. 10: 20. Nomina non esse ex instituto quo-modi probare voluerit Ori-genes, Matth. 7: 22. Nomina Hebraea quomodo Graece scribantur et declinentur, Matth. 1: 16, 21. Propria apud Hebraeos saepe mutan-tur in alia eiusdem aut vicini signicatns, Matth. 23: 35, Hebr. 3: 8. Propria in as, Graece in ἄστροι, terminata ex aliis longioribus contracta esse, Luc. inscript. Nomini Paulo communiori Hebrei discriminis gratia addunt pa-tronymicum, Matth. 16: 17. Nomina duo, Graecum et Hebraeum, saepe ponantur in usum Hebraeorum et Gen-tilium, Apoc. 12: 9. Nomina Deorum pro insignibus, Apoc. 13: 17. Nomina non nisi Mystis cognita, ibid. No-mina propria ex adiectivis facta, 2 Ioh. 1: 1. Ex par-ticipio passivo, Rom. 16: 8. Nominum imponendorum ra-tio apud Veteres, Luc. 1: 59. Nomina Israëlitarum tribu-bus omnibus communia, Luc. 3: 23. Nominibus addere verba cognata amant He-brei et Latini, Eph. 1: 5.

Nominalis Romanorum infan-tium dies, Luc. 1: 59. Nosci incipiunt qui ad honores evehuntur, sicut qui nascon-tur, Act. 13: 33. Nosse pro ostendere nosse, saepe usur-patur apud Hebraeos, 2 Ioh. 9. Novit aliquem, qui attributa eius novit, Marc. 1: 34. Nosse pro curare, Hebr. 3: 10. Nos-

Nosse semet difficillimum, Luc. 18: 9. Nosse Deum quis quomodo dicatur, Ioh. 4: 22.

Notae liberae professionis Christianismi, Apoc. 14: 1.

Notae quibus et cui corporis parti imprimi solebant, Apoc. 13: 16.

Novatus et Novatianus quae de causa schismata fecerint, Rom. 16: 14, Hebr. 6: 4. Novatianus castigatus, Luc. 1: 35. Novatiani in Evangelii non oblitterarunt historiam adulterae, Ioh. 8: 1. Novatianorum descriptio, Matth. 13: 41. Novatianus Chrysostomus respondit, Matth. 18: 22.

Novum Fedus aive pactum quo sensu sic dictum, Matth. inscript. Eius vox unde accepta, ibid. Appellationes plures, ibid. Novum Testamentum cur ita sit dictum, ibid.

Novum nihil a Christo praecipi, Matth. 18: 17.

Nox pro rerum bonarum ignorantia, Rom. 13: 12; pro aerumnis, Lue. 17: 34. Nox pro corporali absentia Christi, Ioh. 9: 4. Nox fures

segit, 1 Thess. 5: 4. Navigantibus terribilis, Ioh. 6: 17.

Pudorem adimit, Rom. 13: 13. Noxae vox ad privata delicta referri solet, Lue. 23: 4.

Nubere de quibus proprius dicatur, 1 Cor. 7: 9...

Nubes pro efficacia Dei, Apoc. 11: 5. Celeritatem significat, Apoc. 14: 14. Dicitur Dei et Christi currus, 1 Thess. 4: 17, Matth. 24: 30.

Argumentum est irae et vindictae Divinae, Matth. 26: 64.

Nudus Hebreis dicitur superiore veste exutus, Ioh. 21: 7. Nudo capite fieri quid dicatur apud Graecos, 1 Cor. 11: 2. Nudi dicuntur qui extra corpus sunt, 2 Petr. 1: 14.

Nudipedalia sunt dies ieiuniorum, Matth. 9: 15.

Numae videbatur pium non esse assimilare meliora peioribus, Rom. 1: 23.

Numen quod est, est et semper, et nunquam non erit, 2 Petr. 3: 8. Numina gentium antiquissima, Matth. 10: 25. Numina legionum, Matth. 24: 15.

Numeri scribebantur olim per notas, et inde in Bibliis multi admissi errores, Gal. 2: 1.

Nummum cudere, signum summi imperii, Matth. 22: 20. Nummos corrumpere crimen laesae Maiestatis, ibid.

Nuncius vox originis Siculae, Ioh. 12: 3.

Nuptiae decorum non est, beneficium conferre marito inconscio, Ioh. 4: 16. Nuptiae novae comparatur Ecclesiae splendor, temporibus Constantini et postea, Apoc. 21: 2.

Nuptiae quibus necessariae, 1 Cor. 7: 2. Nuptiarum celebrandarum ritus inter Iudeos veteres, Matth. 25: 1. Nuptias secundas non recte damnari, Matth. 5: 32. Apud Romanos et alias gentes esse, minus laudabiles, Lue. 2: 36, 1 Tim. 3: 2, 5: 8. Eas non obire laus magna mulieris, pene apud omnes nationes, Lue. 2: 36.

Nurus vocatur filia, Lue. 2: 27. Nutare quinam soleant, Rom. 11: 8.

## O.

**O** longum et o breve olim ad eandem formam scribatur apud Graecos, Act. 13: 42.

**Obedientia Christi quae**, Rom. 5: 18. **Eius effectus**, Rom. 3: 24. **Obedientia est id quo** tendit fides, Rom. 1: 5. **Quomodo generetur et quid** generet, Matth. 7: 24. **Qualis** a nobis debeatur Deo, Luc. 17: 10. **A Deo praefertur** hostiis et holocaustis, Hebr. 10: 5, 10. **Exigitur a Christo** in amoris signum, Ioh. 14: 15. **Distinguit veros Christianos** a falsis, Matth. 7: 21. **Hu-** milis humili magistro prae- standa, Matth. 10: 25. **Obe-** dientiae Novae necessitas, Matth. 6: 14. **Obedientiae** Christianae praecipua pars voluntatem suam subiicere voluntati Divinae, Matth. 26: 39.

**Obedire Deo**, arduum, Hebr. 5: 8.

**Obeli usus in rebus criticis**, Matth. 12: 18.

**Obiungator non ferendus est**, qui vitium reprehendit in quo reprehenditur, Ioh. 8: 7.

**Oblatio imperfecta Sacerdo-** tum Hebraeorum, Hebr. 10: 1. **Oblatio Christi largitur no-** bis cognitionem et spiritum, Hebr. 13: 16. **Eiusdem et** oblationis legalis in adyto comparatio, Hebr. 9: 14, 25, 26.

**Obligatio omnis servituti est** similis, 1 Cor. 7: 15. **Obligatio votiva** quomodo ex- pressa, Act. 21: 24. **Obliga-** tione nulla vel votorum vel iuramentorum excludi-

posse beneficentiam proximo, nedum parentibus debitam, Matth. 25: 6. **Obliga-** tionum tres modi, inscript. N. T.

**Obscura cur quaedam Christi** verba, Matth. 5: 18, 13: 10, 11.

**Obsecrare quid Latinis veteri-** bus, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7.

**Obsequinm amicos**, veritas odium parit, Matth. 22: 16, Luc. 6: 26, Matth. 18: 15.

**Obsonium quid**, Ioh. 21: 5. **Obsonia** olim loco pecuniae debantur militi in stipen- dium, Rom. 6: 23.

**Obtestari quomodo construc-** tum, 1 Thess. 5: 27.

**Obtestatio maximi iuramenti** vim habens, 2 Tim. 4: 1.

**Obtundere quid**, Luc. 18: 5.

**Occulta Dei sciri** humanitus non possunt, ibid. Occulta cordium nosse, solius Dei est et Christi, 1 Cor. 4: 6. **Occultissime benefaciendum**, Matth. 6: 3.

**Occidit qui necis causam dat**, Act. 3: 15.

**Octo dies** appellant Iudei quod ab uno Sabbatho ad alterum est, Matth. 17: 1.

**Oculus qui non videt**, Aristoteli non est oculus, 2 Petr. 2: 17, 1 Ioh. 3: 9. **Oculo** nihil tenerius aut utilius, 1 Cor. 12: 22. **Oculi pro** coloribus, Apoc. 4: 6, 5: 6. **Humore pravo suffusi** ne- queunt recte indicare de coloribus, Ioh. 7: 17. **Sunt** in amore duces, Matth. 5: 28, 2 Petr. 2: 14. **Oculi et au-** res tribuuntur animo, et quare, Eph. 1: 18. **Oculorum** mentis lux, Matth. 7: 7. **Interiorum illuminationem** op-

optare solebant viri magni, Eph. 1: 18. Oculis capti vocantur caeci, Luc. 4: 18. Eis credere certissima ad veri perceptionem via, Matth. 28: 6. Oculos aperire est facere ut videant, Ioh. 9: 10. Eos in precibus ad coelum tollendi mos simul cum manibus, Luc. 18: 13.

Odium Iudeis prae scriptum adversus extraneos quosdam quo usque extendi debuerit, Matth. 5: 43. Eius aequitas, ibid. Odii via ingens, Matth. 24: 9; mos et perversitas, Marc. 2: 7. Odii in Christum vera causa, Ioh. 7: 32, 8: 19. Odia acerbissima ex diversitate morum, 1 Ioh. 3: 12. Odia Mundi et cruciatus subsequentes, sunt summi in nos amoris Dei testimonium, 1 Ioh. 4: 17. Odiis multum patent qui aliorum vitia corrigit, 1 Tim. 5: 19.

Odiisse mala, landabile est, Apoc. 2: 2. Odiisse pro minus amare, Luc. 14: 26.

Offendicula quomodo vitanda, Matth. 15: 13.

Offensae debitiss pecuniariis saepe comparantur, Matth. 18: 3.

Officium Christiani etiam erga eos a quibus laesus est, Luc. 17: 3. Officii humani partes tres, Tit. 2: 12. Officia debent inter amicos esse matua, Luc. 10: 37, 2 Cor. 8: 14. Officiis non convenient affectus vel consilia carnis, Matth. 12: 48. Oleae metaphora cur potius quam aliis arboris utitur Paulus, Rom. 11: 17.

Oleum dicitur Hebreis et Graecis unguentum quodvis,

Luc. 7: 45. Adhibitum antiquitas in Baptismo, manuum impositione et unctione postrema, Marc. 6: 13. Gratiam Divinam significabat, Iac. 5: 14. Gaudium significabat et morborum lenimen, Marc. 6: 13. Constantiam et patientiam significabat, ibid. Olei usus ad delicias, Apoc. 6: 6. Olivae quinam vocentur, Apoc. 11: 4.

Oliveti mons, locus submissionis et gloriae Christi testis, Luc. 24: 50.

Omne postposito non apud Hebreos Graece scribentes universaliter negat, 1 Ioh. 2: 21. Omne pro eo quod est summum, Iac. 1: 2. Omne opus in Misnaiot prohibetur in Sabbatho, nisi sit pro anima, Matth. 12: 11.

Omnis per Christum vocatur, et ob Christum diligunt debent, 1 Ioh. 2: 9. Omnes pro plerisque, Matth. 10: 22.

Onera cur dicta Prophetarum minae et obiurgationes, 2 Cor. 2: 5.

Onesimus cuias fuerit, Col. 4: 9. Ephesinae Ecclesiae Episcopus morte affectus editio Traiani, Apoc. 13: 15.

Operari dedecus non est, Tit. 3: 8. Operari, Dei opus est, Luc. 17: 5.

Operatio intelligitur ex operre, Rom. 1: 20. Sola ad professionem verae doctrinae nihil prodest, Luc. 6: 47.

Opus quodnam fidem ostendat, 1 Thess. 1: 2. Opus, sed internum, est fiducia in Deum, Ioh. 6: 29. Opera mortua vocantur peccata, Hebr. 9: 14. Opera Christi,

L 5 Ioh.

Ioh. 10: 25. Opera corporis quaelibet cum fide et dilectione stare non possunt, 2 Petr. 3: 16. Antecedentia et consequentia munditiem, Luc. 10: 41. Piorum ipsos sequuntur, Luc. 23: 43. Nulla Deus probat nisi fiant animo bene emendato, Rom. 2: 25. Pia hominum antea impiorum ad magnam Divinae gratiae laudem redundant, Phil. 1: 11. Dilectionis, a Deo ut finis spectantur in remittendis peccatis, Luc. 7: 47. Ea quae ex fide nascantur demum Deo placent, 2 Thess. 1: 11, Hebr. 11: 4, Iac. 2: 14. Opera misericordiae sunt opes apud Deum repositae, Luc. 12: 21. Opera exceedentia praecepti necessitatem a Deo suam consequuntur mercedem, Luc. 17: 10. Opera in Lege requiruntur, Luc. 12: 47. Opera ac dicta hominum saepe Dens interpretatur aliter ac ipsi volunt, sic tamen ut vere in ipsos quadret, Matth. 23: 29. Operibus bonis indiget fides, ut ignis pabulo, 1 Tim. 1: 19. Opinio omnis prava, praesertim circa res Divinas, inquinamentum quoddam est animi, 1 Cor. 8: 7. Opinio de re aliqua, ut illicita, hominem quasi illaqueatum tenet, 1 Cor. 7: 35. Quae servitutem inutilem adfert, malum est, Gal. 2: 4, 5. Habet simile quid conscientiae, 1 Cor. 8: 7. Oportet, saepe non praecissam necessitatem, sed quod melius et utilius significat, Hebr. 9: 26.

Optimus quis, Matth. 18: 22. Optimus dignitatis epitheton, Luc. 1: 3. Optimus corruptio pessima, Luc. 14: 34. Optimus sumus dum infirmamur; 2 Cor. 12: 9. Opulentia, bonum temporale, in usus pauperum collata, fit spirituale, Rom. 12: 8. Oracula quae penitus animo insigi Deus vult, repeti solent, Act. 10: 16. Multa apud Iudeos conservata fuerant, non scripto, sed memoria, Matth. 27: 9. Messiam praemonstrantia ubinam significata, Rom. 3: 2. Ante Christi tempora diucessaverant, Hebr. 1: 1. Oracleorum Christi evidentia, Matth. 24: 35. Oralis Lex, vide Lex Oralis. Orandum nobis indesinenter, Luc. 18: 1. Pro omnibus etiam nondum credentibus, 1 Tim. 2: 1. Pro inimicis exemplo Christi, Luc. 23: 34. Pro lapsis, Iac. 5: 16. An pro delinquentibus ad mortem, ibid. Orandi pro Regibus mos, primum a Iudeis venit, 1 Tim. 2: 2. Communis mos orandi Iudeis stando, nisi tempore luctus, Matth. 6: 5, Luc. 22: 41. In genibus vero aut procumbendo, quoties res maior urgeret, ibid. Orandi ratio apud Hebraeos et Christianos, Ioh. 14: 13. Orationes Christianorum qua ceremonia finitae, Rom. 16: 16. Orationum horae quae-nam ex Tertulliano, Act. 3: 1. Oratio profecta ex fide impetrat aegroto salutem corporis, Iac. 5: 15. Orationis Dominicae laudes, Luc. 11: 1. Oratio animi in-

index, Matth. 12: 34. Orationis simplex Hebreis saepe comparandi habet significationem, ibid.

Oratorum mos alios interrogare et mox sibi responde-re, Act. 26: 27.

Orbis terrarum vocatur Iudea, Hebr. 1: 6, Apoc. 11: 15.

Ordinandi quales esse debeant, et quid sit officium ordinatoris, 1 Tim. 5: 24.

Ordinationis ritus quis fuerit Apostolorum sicut et Synodi Carthaginensis tempore, 1 Tim. 4: 14. Ordinationis definitio et ortus, 1 Tim. 5: 22. Ordinationes a pre-cibus auspicandi semper exemplum suis dedit Christus, Marc. 3: 13.

Ordo fecisse dicitur, quod pars maior fecerit, Matth. 26: 66. Ordinis conservationi praescripta ab Apostolis, praecepta ipsis Ecclesiae sociis, ad salutem necessaria per se non sunt, Matth. 28: 20. Ordinem temporis in S. Literis non semper observari, Matth. 14: 3. Ordines nobis propter Christum servandi quot, Eph. 5: 21.

Oriens dicitur Christus, Hebr. 7: 14, Apoc. 16: 12. Orientis gentes qualem honorem Regibus et aliis in dignitate positis exhibebant, Act. 10: 25. Orientis mos in aristis exterendis, 1 Cor. 9: 8. Orientis Ecclesiarum institutum de festo Nativitatis Domini, Luc. 2: 8. Orientalium linguarum angustia, Matth. 22: 24.

Origenes credit animarum praexistentiam, Matth. 25: 46. A Ruffino interpolatus,

ibid. Eius error de revolutione temporum ab Augustino notatus, ibid. Opinio de piorum praemiis et impiorum suppliciis difficulter colligitur ex ipsis scriptis, ibid.

Origo interdum valet in beneficiis distribuendis, non autem in iudiciis Divinis, Rom. 2: 11.

Ornamenta mulierum vera quaenam, 1 Tim. 2: 9.

Ornatum a mundo mulieris Latini distinguunt, Graeci non item, 1 Petr. 3: 3.

Orpheus a Thressis discerp-tus, Act. 23: 10. Eius post tergum respicientis fabula cum historia uxoris Loth comparata, Luc. 9: 62.

Os aperire quid significet apud Hebraeos, 2 Cor. 6: 11. Oris Domini Spiritus quam potens, 2 Thess. 2: 8. Oris et aurum convenientia, Luc. 1: 20. Oris effraenati finis miseria, lac. 1: 26.

Osculari invicem mos Orientis populorum, 1 Petr. 5: 14, Act. 20: 1. Osculabantur Hebrei peregre adventantes, Luc. 7: 45. Osculandi se invicem consuetudines et causae apud Iudeos et Christianos, Matth. 26: 49, Rom. 16: 16. Osculandum inferioribus manum dabant superiores apud Persas et populos Orientis, Rom. 16: 16. Osculabantur se invicem pares apud eosdem; ibid.

Ostulum quodnam pacis nomine appellabant. Veteres Christiani, Matth. 26: 49, Rom. 16: 16. Osculum Sanctum; ibid. Osculum, dilectitatis signum apud Iudeos et

et Christianos, Matth. 26: 49; reconciliationis, Luc. 15: 20. Ostium spem significat, 1 Cor. 16: 9.

Ostrogothorum dominatus in Italia, Apoc. 16: 18.

Otium apud Iudeeos inhonestum, Ioh. 21: 3.

Ottomanica Domus mille post Constantimum Magnum annis orta, Apoc. 20: 7. EIus Mahumetismus, Satanae inventum, ibid. Quas in partes terrae ab illa invectus, ibid.

Ovare dicitur a Graeco ὄντα, Marc. 15: 29.

Oves dicuntur pii, Ioh. 10: 3.

Reiiculae vocantur Latinis, quae ob morbum reiicuntur, Rom. 1: 28. Ovium et caprarum deliciae, Ioh. 10: 10. Oves disiectas Christus cur vocaverit Iudeeos, Luc. 1: 17.

Ozias alias Azarias dictus, Matth. 23: 35.

### P.

Pachon septimus Aegyptiorum mensis, Luc. 2: 8.

Pacisci aliquid potest pro pecuniae usu, Luc. 6: 35.

Pactum quid Mosi sit dictum. Pactum et Lex iunguntur, Hebr. 8: 6.

Pactum novum sanguine Medicatrix sanctum, Hebr. 9: 15.

Pacti filii quinam dicantur Hebreis, Act. 3: 25. Pacti naturam induit Lex Divina, Hebr. 8: 6.

Pacti veteris renovatio quomodo facta, Hebr. 8: 8. Pacta quomodo olim sanciebantur. Nulla apud Iudeeos valida fuisse videntur, nisi Religione iuris iurandi firmata, Matth.

5: 33. Vetera recte dicuntur Pacta promissionis, et cur, Eph. 2: 12.

Pactiones Dei duas distinctae quaenam sint, inscript. N. T.

Paedagogus quis propriè dicatur, 1 Cor. 4: 15. Paedagogi auctoritas non est nisi temporaria, Gal. 3: 24.

Paganus homo graviter peccat, si suis Diis maledicat, 2 Thess. 2: 4. Pagani olim dicti, qui de eodem bibebant fonte, Phil. 2: 1.

Paganismum cum Christianismo miscere a quibus tentatum, Matth. 24: 11.

Paginae Hebraeae erant volamina, Apoc. 5: 1.

Palaestina Iudeis vocatur οἰκουμένη, Matth. 24: 7. In Palaestina et extra Palaestinam viventes Iudei Sy nedrio subiecti a Romanis, Act. 9: 2.

Palma signum victoriae, Apoc. 7: 9. Palmarum rami laetitiae signum, Ioh. 12: 13. E palma potius Babyloniorum, Luc. 1: 15.

Pampinatio quem usum praebat, Ioh. 16: 2.

Panis pro cibo aut pro omnibus ad vitam necessariis, Matth. 6: 11. Panis vox carnis significationem habet apud Arabes et Hebreos, Matth. 26: 26. Panis communia mutuae amicitiae symbolum, Matth. 26: 26. Proxime accedit ad corporis naturam, ibid. Panis lapidosus Seneca quid, lac. 1: 5.

Panem edere illotria manibus quid, Matth. 15: 19.

Panes Hebræorum ita magni erant ut omnibus convivis sufficerent, Matth. 26: 26.

mag-

Facile frangi poterant, *ibid.*  
 Apud Graecos et Syros ita  
 magni ut denie aut pluribus  
 satis essent, *1 Cor. 10: 17.*  
 Panes duodecim in templo  
 Hierosolymis referebant to-  
 tidem Zodiaci signa et men-  
 ses, *Matth. 27: 51.* Signifi-  
 cabant nasci alimenta ex  
 terra vivificata per vim si-  
 derum, *Hebr. 9: 2.*  
 Panis Eucharistiae allegoria,  
*Luc. 22: 19.* Panis fractio  
 in Eucharistia perpessiones  
 Christi in cruce eiusque li-  
 beralitatem significat, *Matth.*  
*26: 26.* Panis et poculi Do-  
 minici mysterium primis  
 Christianis celebratum ex-  
 emplo Christi et ex more  
 Iudeorum, *ibid.* Unde et  
 quando factum sit ut extra  
 convivii fermam cooperit  
 celebrari, *ibid.* Pane azymo  
 usus est Christus in Eucha-  
 ristiae institutione, *ibid.*  
 Pannus radix, et pannus in-  
 terpolatus quid, *Matth. 9: 16.*  
 Panther cognomen gentilium  
 posterorum Melchi fuisse  
 dicitur, *Luc. 3: 23.* Item  
 Iacobi patris Iosephi, et  
 ipsius Iosephi, *ibid.*  
 Papias, Iohannis discipulus,  
 dicitur attexuisse eius Enan-  
 gelio adulterae historiam,  
*Ioh. 8: 1.*  
 Pappare unde dictum, *Marc.*  
*14: 36.*  
 Parium par est ratio, *Rom.*  
*4: 22,* *Gal. 5: 21.* Pares  
 in Christo sunt omnes, *Rom.*  
*1: 7.*  
 Parabola quid sit, et eius  
 usus, *Matth. 23: 3.* Para-  
 bolae in re significante saepe  
 sensum habent proprium, in  
 fe significata figuratum,  
*Luc. 14: 23.* Parabolis uti  
 quibus familiare, *Matth.*  
*13: 3.*  
 Parabolani quinam diceban-  
 tur, *Rom. 12: 8,* *Phil. 2: 30.*  
 Paracletus defensor causae,  
*Ioh. 16: 8.*  
 Paradisus qualis vox et quid  
 sit, *Luc. 16: 22,* *23: 43.*  
 Duplex, inferior et superior,  
*ibid.* Paradisus allegorice  
 sumitus, *ibid.* Pro statu  
 post hanc vitam beato quo-  
 modo dicatur, *Matth. 5: 20.*  
 Paradisi et coeli supremi  
 distinctio et definitio, *2 Cor.*  
*12: 4.* Paradisi imaginem  
 gessit vitis aurea in templo,  
*Luc. 21: 5.*  
 Paranympchorum apud Iudeos  
 officium, *Matth. 9: 15.*  
 Pararius quis dicatur, *Gal.*  
*3: 19.*  
 Parentes Deo proximi, *2 Tim.*  
*3: 2.* Signum sunt quod filii  
 sequantur, *Hebr. 4: 11.* Pro  
 liberis nominantur quasi una  
 essent persona, *Hebr. 6: 14.*  
 Quomodo honorandi et a-  
 mandi, *Eph. 6: 1.* Honorati  
 quomodo dicantur bonis vi-  
 tam producere, *Luc. 16: 9.*  
 Parentum honor in Decalogo  
 unicum praeceptum est iu-  
 bens, caetera vetantia, *Eph.*  
*6: 2.* Eorum reverentia mul-  
 totus custodit a peccato, *Hebr.*  
*2: 17.* Eorum delicta sup-  
 pliciter agnoscere Hebreis  
 praecipitur, *Matth. 27: 25.*  
 Eorum haereditatem liberis  
 lex quaedam tacita addicit,  
*Rom. 8: 17,* *2 Cor. 12: 14.*  
 Eorum ius bono liberorum  
 introductum est, *2 Cor.*  
*12: 14.* Eorum ius in  
 liberos Christi facto com-  
 probatum, *Luc. 7: 15.* Eo-  
 rum nomina posteris solita  
 imponi, et quare, *Luc. 1: 59.*  
 Pa-

Parentibus quatenus obtinerendum, Matth. 10: 28, 37, Luc. 2: 49. Eis ea conferrenda beneficia, quae propter ipos posteris contingunt, Luc. 1: 72.

Parietes dealbati quinam videntur, Act. 23: 3.

Paritas in Christo caetera personarum discrimina non tollit, 1 Tim. 6: 2, Phil. 1: 15.

Parthorum sub imperio multi olim Iudei vivebant, 1 Ioh. 1.

Partus maternum ius sequitur, Gal. 4: 26. Partum abigere secundum quos et quando dicuerit, Rom. 1: 32.

Pascha quid significet, Luc. 22: 16. Synecdochice totum tempus azymorum, Matth. 27: 15. Per excellentiam Festum dicitur, ibid. Pascha Mosis figura Christi, Hebr. 11: 28. Non semper stantes Iudei id consumederunt, Matth. 26: 20. Sedentes ab exitu Aegypti comedebunt, Ioh. 13: 4. Duplex, memoriale et victimale, Matth. 26: 18. Memoriale erat in quo edebatur agnus et aliquid azymorum cum herbis amaris; ibid. Memoriale mactabatur a quovis Iudeorum, ubivis dicis causa, et voluntarium magis erat quam Lege praeceptum, ibid. Victimale edebatur certo in loco Hierosolymis et tempore, et a Sacerdotibus mactabatur tantum, ibid. Sub tempore passionis Christi Pascha eodie celebratum quo oportuit, ibid. Ex Lege quando mactari debuerit, ibid. Eius praeparandi mos apud Iudeos et celebratio, ibid.

Paschatis dies quo agnus edebatur exemptus suppliciis oblaetitiam, Act. 12: 4. Die eius primo dissolvebantur vincula clausorum in carcere, nisi ob certa crimina quae Lex enumerat, Matth. 27: 15. Paschatis postridie spicaram manipulus ad altare deferebatur, cur et quomodo, Luc. 6: 1. Vide etiam Agnus Paschalil.

Pascha Christi ultimum a Christo anticipatum, Matth. 26: 18. Memoriale fuit non victimale, ibid. Pascha celebrabant Christiani conversi ex gentibus in memoriam resurrectionis Domini cae, sed non more Iudeorum, Ioh. 2: 13.

Passio Christi sudem nobis ingenerat et corda purificat, Hebr. 9: 26. Passio nis Sacramento instituto finivit Christus ultimam suam coenam domesticam, Ioh. 13: 12. Passione Christi Deus eximie glorificatus est, Ioh. 17: 4. Vide Christi passio.

Passionum esse partem ob Christum maior honor est quam sanguinis, Rom. 16: 7. Passionum Christianorum effectus, 2 Thess. 1: 12.

Passus nautarum mensura, Act. 27: 28. Quot ulnas contineat, Act. 1: 12.

Pastor apud Iudeos vocabatur Synagogue gubernator, Eph. 4: 11. Ia Messiae verus titulus, Ioh. 10: 1, 15: 1. Populi sui Deus, Luc. 12: 32. Noster Christus, Hebr. 13: 20, 1 Petr. 2: 25. Pastor infidus quis, ibid. 5: 2. Pastoris boni officium, Matth. 9: 36, 24: 45. Libertatis et vitae dis-

dispendio constat, Ioh. 21: 18. Character eius egregius, 2 Cor. 7: 3. Pastores innocens hominum genus, Luc. 2: 10. Gregem et praefire et subsequi solent, Ioh. 10: 4. Veces proprias habent quibus assuescant pecudes, ibid. Pastores Ecclesiaram officii sui admonentur, Luc. 12: 41. Quorundam crudelitas in alter sentientes, Matth. 24: 49. Pastoribus Christianis ex Evangelio vivere, non deliciari solet, Hebr. 13: 10. Patefactionis Divinae modi quatuor, Matth. 1: 20. Pater Iudeis Deus dicitur, Ioh. 8: 27. Etiam is, ex quo quis natus non est, ibid. Item qui alicuius rei auctor, Eph. 1: 17, Iac. 1: 17. Qui alios exemplo aut institutio ne prait, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. Pater in Novo Federe Deus dicitur, Ioh. 4: 21. Non nisi se amantibus se vult patescere, Ioh. 14: 23. Eius titulus, Matth. 23: 9. Eius descriptio ex Veterum formulis in Baptismo, Matth. 28: 19. Patris et gignendi titulus convenit suo cuique gradu, Deo Patri, Christo et Apostolis, 1 Cor. 4: 15. Patres per excellentiam appellantur, Abraham, Isaac et Jacob, Rom. 9: 1. Patres Idololatrae Deos suos vocabant, Ioh. 8: 41. Patres olim dicebantur Senatores Romani, Act. 7: 2. Patres dicuntur viri seniores ex more omnium gentium, 1 Tim. 5: 1, 1 Ioh. 2: 13.

Patrisfamilias est suum cuique demensum dare, Ioh. 21: 13. Patrisfamilias ritibus inter discipulos Chris-

tas defungi solebat, Luc. 24: 30. Pathici quinam, Rom. 1: 26, 1 Cor. 6: 9. Patibuli aut crucis poena non erat apud Hebraeos, sed lapidatorum ob gravia criminis corpora patibulo suspendebantur ostentui populo, Gal. 3: 13. Patientia quotuplex sit, Apoc. 2: 3. Gaudet Patientia duris, Matth. 5: 4. Hunilis, via ad veram gloriam, Luc. 22: 29. Patientia veterum Christianorum, Matth. 5: 39. Patientia et fides Sanctorum, Matth. 26: 52. Patientiae encomium, Matth. 6: 1. Patientiae est, etiam in gravioribus iram cohibere, Eph. 4: 2. Divinae magnum signum, quod dilata sit Mundi ruina, 2 Petr. 1: 1. Magnae Christi exemplum, Ioh. 5: 35. Perfectae exemplar ipse Christus, 1 Petr. 2: 23. Ingentis exemplum in Lazaro, Luc. 16: 21. Christianae causa est spes vitae aeternae, 1 Thess. 1: 3. Patientiae praeceptum Christi quomodo cum talionis Lege Mosaica non dicatur pugnare, Matth. 5: 39.

Patria Christi, Matth. 13: 54. Patria ingrata, Luc. 4: 24. Patriam terrenam non amarunt Patriarchae, Hebr. 11: 15. Patriarchae dicuntur triuum progenitores et familiarum, Hebr. 7: 4. Patriarchae et pii ex gentibus praemium quidem sperarunt post hanc vitam, sed non quantum Christiani, Rom. 2: 6. Patriarcharum et Phylarcharum distinctio, Act. 7: 8. Patriarchas ex Davidis stir-

pe

pe Iudei semper sibi elegerant, Matth. 1: 16. Patrimonium Dei olim vocatur populus Israëliticus, nunc Christianus, 1 Petr. 5: 3. Patrimonii locum apud Deum habet coelestis felicitas, Rom. 8: 17. Paulus et Aratus orti ex eadem patria Cilicia, Act. 17: 28. Paulus ortu Iudeus, natus Tarsi, Act. 21: 39. Oriundus ex tribu Beniamini, 2 Tim. 2: 3. Ante conversionem qualis fuerit, 1 Tim. 1: 13. Post conversionem vere Pharisaeus, Rom. 1: 1. Apostolus supernumerarius, Apoc. 12: 1. Cardictus gentium Apostolus, Rom. 11: 13, Gal. 1. Est, sub Deo et Christo, Ecclesiae pater, 2 Cor. 10: 8. Aquilae cur comparetur, Apoc. 4: 7. Exemplum esurientis et sitientis propter iustitiam, Luc. 6: 21. Amans recti ordinis, 1 Cor. 14: 21. Ad Christum conversus Chronologis putatur anno Tiberii 36, 2 Thess. praef. Quando donum S. Spiritus accepit, Rom. 8: 23. Habuit Graece descripitos quosdam Domini sermones, Luc. 21: 34. Erat quidem aliquo modo perfectus, sed non extra periculum constitutus, Phil. 3: 12. Erat eruditus in Lege et scriptis interpretum, sed non aequa in Philosophia Graecanica, 1 Cor. 2: 1. Non erat indisertus, sed erant multi in Graecia ipso disertiores, ibid. In rebus ad temporum locorumque rationem diadicandis lumine fuit persusus maiori, quam caeteri Apos-

toli, Act. 16: 3. Operandi morem ab initio praedicationis sibi indixerat, Act. 18: 3. Urbes eas quaerebat, ubi maximam speraret messem, Act. 16: 12, 19: 21. Quibus in regionibus extra Iudeam Euangelium predicaverit, Act. 22: 21. Apud Galatas fuit, aliquanto antequam Corinthum veniret, Gal. 1: 2. Secundum ad Galatas iter videtur instituisse post scriptam ad Galatas Epistolam, ibid. Ephesi an feris obiectus fuerit, 1 Cor. 15: 32. Pisidia vi electus, et Iconii et Lystris lapidatus, 2 Tim. 3: 11. Transeundo Bosporum ivit in Macedoniam, Act. 15: 10. Macedoniam transiendo non adiit Ephesum, sed Presbyteros ad se accersivit, 1 Cor. 16: 5. Beraea Athenas terrestri itinere properavit, Act. 17: 14. Quando Romanis traditus, Act. 18: 17. Beneficio publicae tutelae usus, Act. 23: 33. Cur Syndrum agnosceret Iudices non tenebatur, Act. 25: 9. Hierosolymis cur noctu deducitur ad Felicem Iudeae Procuratorem, Act. 23: 23. Quinam eius Hierosolymis Romam comites itineris fuerint, Tit. 1. Quando in Creta fuerit, ibid. In Hispaniam ivisse quando putetur, Rom. 15: 24. Itinera multa in animo habuit, quae exsequatus non est, ibid. Propter imitationem virtutum Christi maxime spernebatur, 2 Cor. 10: 4. Quae tulerit pro nomine Christi, Act. 9: 16. In vinculis septies fuit, Rom. 16: 7.

Pau-

**P**aulus plurimas Ecclesias instituit, Pauli obtrectatores nullas, 2 Cor. 10: 13. Multis locis docet Christum mortuum esse pro omnibus, Rom. 1. Proprio sumptu Euangelium annunciat, 1 Cor. 15: 58. Quae docuit, unde acceperit, ibid. Libertatem vocatorum ex gentibus tuebatur, sed ipse dies Iudeorum festos observabat, Act. 20: 6. Neminem excludebat, Dei exemplo, Act. 28: 30. Ipse suum exemplum adducit ubi ad magna hortatur, 1 Cor. 7: 7. Monita sua cur emallire soleat, Rom. 15: 14. Qualem sui imitationem requirat, 1 Cor. 4: 16. Ad consilia danda aptior fuit Petro, et cur, 2 Cor. 12: 4. Noluit spiritum mendacem sibi esse testem, Act. 16: 18. Quare tam diligenter commendaverit necessitatem Ecclesiae Palaestinae aliarum gentium Ecclesiis, Matth. 24: 7. Ut Propheta magis illustratus Petrum illustravit, Eph. 3: 3. Quando iurare soleat, 2 Cor. 11: 31, Gal. 1: 20. Omnia sua ad Ecclesiae utilitatem refert, 2 Cor. 1: 4. Ad causae bonae praesidium etiam Legibus uti noverat, Act. 16: 37. Epistolam ad Romanos cur Graece scripsit, praef. in Marc., Rom. 1. In Epistolis solebat sua manu scribere sententias insigniores ac perpetuo retinendas, Gal. 6: 11. Non ignoravit artem rhetorum laudando mouere, 2 Cor. 8: 7. Simplex et perspicuus est attendentibus, 2 Petr. 3: 16. Solet peculiariter ea

vitia tangere, quae quoquo in loco maxime vigebant, 1 Thess. 4: 11. Post monita generalia attexere solet quae temporibus ac locis maxime necessaria erant, 1 Thess. 5: 13. Ex suo et veterum more post praecepta dogmatica subiungit ethica, Rom. 12: 1. Parte doctrinae absoluta adoritur hortationes, Eph. 4: 1. Cum libertate aliqua Veteris Testamenti loca citare consuevit, 2 Cor. 6: 16. Diversa Prophetarum loca compingere solet, Rom. 11: 27. Repetit dicta, ubi altius animo quidpiam vult infigere, Rom. 3: 26. Esaiæ dictum de salute temporali refert ad aeternam, 2 Cor. 6: 12. Mosis verba applicat Euangeli, Rom. 10: 6. Paulus Dei nomen Patri, Domini Filio tribuit, cum de utrisque agit, Rom. 9: 5. Semper amat plus innuere, quam dicere, ibid. Conditionaliter saepe solet ponere primam personam, 1 Cor. 14: 6. Solet obiter quaedam non a re aliena intericere ac deinde coeptum sermonem repetere, 1 Cor. 7: 17. Ipse et Lucas LXX interpretum verba multum sequuntur, Rom. 3: 4. Frequenter respicit id quod subintelligitur, Eph. 4: 2. Amat compositiones cum praepositionibus augmentibus, Rom. 5: 20. Multum utitur interrogationibus et interrogatis, Rom. 4: 17. Plurali primæ personæ uti solet ubi aliquid odiosum dicit, 1 Cor. 10: 8. Amat voces easdem variis sensibus ponere, Rom. 7: 23, 8: 16, Gal. 4: 9, Eph. 1: 3.

M

Pau-

**P**aulus et Barnabas cur nihil sui causa credendi sunt fecisse, Act. 15: 26. Eorumdem dissensionis causa, et penes quem culpa, ibid. Utique ut Abrahamus et Lothus discedebant salva amicitia, ibid. Ipsius Epistola ad Romanos continet omnia religionis Christianae munimenta, Rom. 1. Plus habet confragosi, quam caeterae, ibid. Vide quoque Epistolam ad Romanos.

**P**auli mira semper est gravitas cum modestia coniuncta in praedicationibus de se, 2 Cor. 10: 8. Modestia, 1 Cor. 2, 3: 5, 15: 9, 2 Cor. 4: 5, 12: 2. Eius iuramentum cui usui, Matth. 5: 34. Eius prudentia, Act. 21: 39, 23: 6, 1 Cor. 1, 11: 17, 16: 3. Eius severitas tandem profuit Iohanni Marco, Act. 15: 39. Pauli et Ieremiae comparatio, 2 Cor. 10: 8. Eius et Ionae, Act. 27: 23. Eius et Mosis, Rom. 1: 1, 2 Cor. 12: 4. Eius et Sauli Regis, Act. 9: 5. Eius et Samuelis de se praedicationum collatio, Act. 20: 33. Pauli obtrectatores quid in ipsis virtutum dicebant, Gal. 1. Et quibus se defendat, ibid. Eius provocatio non erat simpliciter facta, sed cum conditione, Act. 25: 12. Pauli argumentum maximi ponderis pro adstruenda fide Christiana, 1 Cor. 15: 19. Eius excusatio amphibolica, Act. 23: 5. Eius praefatiuncula qua calumniam amoliri solet, Rom. 9: 14. Eius praefatio ante egregiam sententiam, 2 Tim. 2: 11. Ad-

monitio ad Christianos ex gentibus collectos, Rom. 11: 13. Amannenses Tertius et Timotheus, 1 Cor. 16: 21. Eius honor in regno Christi, Matth. 20: 23. Eius verba non erant inflata rore Achaiaco, 2 Cor. 10: 10. Sed sinistre saepe detorta, etiam Apostolorum aetate, Rom. 7: 19.

**P**aulo fuisse uxorem non improbabiliter colligitur, 1 Cor. 7: 8. Et mortuam, cum epistolam 1 ad Corinthios scriberet, ibid. Abeunti solebant se itineria comites adiungere aliquousque quidam ex Ecclesiis, 1 Cor. 16: 6. Deus ei revelabat quae Colossis fierent, 1 Col. 2: 5. Gravia ei certamina fuerunt contra Ebionitas et Marcionitas, Rom. 11: 16. In secundis vinculis ei nemo adfuit, Phil. 1: 7. Eu absente multa mendosa fiebant in Ecclesiis, 1 Cor. 4: 18. Obiectum ei a Tertullo seditionis crimem, Luc. 23: 5. Multa fuere in eo coniecturalia, 1 Thess. 4: 15. Ostensa sunt ei perfectissima gaudia post resurrectionem, Luc. 23: 43. Recte sapientia, nempe coelestis, ei tribuitur, 2 Petr. 3: 15. Recte ei tribui potest pars Epistolae ad Hebraeos, non tota debetur, inscript. ad Hebr. Non ei satis erat culpa carere, nisi et suspiciones excluderet, 2 Cor. 8: 19.

**P**aulum ex opulenta familia fuisse colligitur, quod Maiores eius ius Romanae civitatis emerint, Act. 22: 28. Eum pauperem fuisse unde colligitur, 2 Tim. 4: 13. In-

Invitabant eum, quae alium terruisserunt, 1 Cor. 16: 9. Cur Deus in tanta pericula venire eum voluerit, 2 Cor. 1: 9. Docuisse eum universum orbem iustitiam ait Clemens, Rom. 10: 18. Eum ex Lucae commentariis quedam sumpsiisse credibile est, 1 Cor. 11: 25.

Paulinae functionis sacrae signa manifesta, Rom. 15: 19. Ubi illa exercuit, ibid. Paulinas Epistolas non temporis ordine locatas esse, sed pro dignitate eorum ad quos scriptae sunt unde colligatur, Rom. 1. In eis car quedam sint obscuriora, Rom. 1, 9: 1. Illarum multas intercidisse, 1 Cor. 5: 9. Pauperum cura, Matth. 6: 20. Ea in primitiva Ecclesia Episcopos maxime spectavit, Apoc. 2: 4.

Paupertas Apostolorum qualis, 1 Cor. 4: 16. Paupertatis magnae Iosephi et Mariae indicium manifestum, Luc. 2: 23.

Pax Hebraeis omne bonorum genus dicitur, Matth. 26: 26, Rom. 2: 10, 8: 6, Phil. 1: 3, Iac. 3: 18. Pax mentis oriatur ex memoria beneficiorum, Apoc. 14: 13. Publica in quem usum Christianis optanda sit, 1 Tim. 2: 2. Tenenda cum omnibus commendatur, Rom. 16: 17, Hebr. 12: 14. Etiam servanda cum Paganis quoad fieri potest, 1 Cor. 7: 15. Pacis interrogatio quid Hebraeis, Matth. 5: 47. Pacis studium purgationis nostrae magna pars, Marc. 9: 50. Pacis temporibus exitus atque aditus patuit in urbes Iudeaeae, Luc.

2: 7. Pacem habere quid Christiani vocabunt, Act. 9: 31. Pacem relinquare aut dare pro valedicere, Ioh. 14: 27. Pacem interdum praestare libertate, Matth. 22: 16. Pacem Deus non probat cum detimento fidei in Christum, Rom. 15: 13. Peccare quo sensu accipiatur, Rom. 2: 12. Peccare pro Christianismum abiicere, Hebr. 10: 27; pro poenam subire, frequens metonymia Hebraeis, Rom. 5: 12; pro malum aliquod pati etiam sine culpa, ibid. Peccare graviter etiam potest, qui aliquando Dei filius fuit, 1 Ioh. 3: 9. Peccare in minimis idem est, ac si peccetur in maximis, Iac. 2: 10. Peccare qui cessat, iam ex Lege novi pacti, in pace cum Deo est, Hebr. 9: 15. Peccare non potest, qui nondum natus est, Ioh. 9: 3. Peccandi commeatum Christus non dat, Ioh. 8: 11. Peccandi consuetudo cur in membris ponatur, Rom. 7: 23. Peccandi occasiones omnes Diaboli sunt laquei, 1 Tim. 3: 7. Peccandi ab inolita consuetudine homo non avellitur nisi gravibus poenis, Rom. 7: 8.

Peccati vox varie sumitur, 1 Cor. 15: 57, 1 Ioh. 1: 8. Peccatum Hebrei vocant obligationem, quae ex Lege sine ulla hominis culpa contrahitur, Matth. 27: 51, Luc. 2: 22. Peccatum pro consuetudine peccandi, Rom. 7: 5. Pro peccatorum universalitate, Ioh. 1: 29. Pro poena peccati, Marc. 3: 29, Rom. 5: 12, Hebr. 7: 27.

Peccatum est quidquid fit, conscientia non adstipulante, Rom. 14: 23, 1 Ioh. 3: 4. Diaboli est opus, 1 Ioh. 3: 8. Ad mortem, et non ad mortem quodnam dicatur, ibid. 5: 16. Cur verum sit malum, Luc. 12: 18. Duplex est, velitum malum committere, Rom. 2: 9. In Spiritum Sanctum quid sit, Matth. 12: 32. Eo est gravius quo voluntas Dei magis patet, 1 Cor. 15: 56. Peccati poena quae, Iac. 1: 15. Eius iteratio quam vitanda, Hebr. 10: 27. Eius notitia salutis initium, Ioh. 9: 41. Peccato corpus cur tribuat Paulus, Rom. 6: 6.

Peccata pro mortalitate et qualitatibus inseparabiliter cum ea coniunctis, Matth. 27: 51. Peccata sunt onera, Gal. 6: 2. Sunt mors animi, Rom. 4: 25. Aliena portare quis dicatur, Gal. 6: 2. Nostra humiles nos Deo substernere debent, Luc. 17: 7. Praeterita semper coram Deo agnoscenda, Matth. 6: 12. Illa qui defendit, eo qui peccat, gravius delinquit, Rom. 1: 32. Peccata elemosynis redimuntur, Luc. 11: 41. A Deo remittuntur in finem operum dilectionis faciendorum, Luc. 7: 47. Remittere aliter ea dicitur Deus, aliter Apostoli, Ioh. 20: 23. Ut nostra remitterentur, voluit Deus Filium suum victimam fieri, Eph. 1: 7. An iterum imputentur semel remissa, Matth. 18: 35. Christianis remissa sunt ut posthac Christo vivant, 1 Ioh. 2: 12. Paria esse Christus negat, Ioh. 19: 11. Quae-

nam clamare ad Deum dicantur, Iac. 5: 4. Nostra cum Christo in crucem sunt acta, 1 Petr. 2: 24. Quomodo retineantur incredulis, Ioh. 20: 23. Peccata omnia, quibus poena mortis adiecta, non erat, expiabantur in die propitiationum, Hebr. 9: 7. Peccatorum genera multiplicia, Luc. 23: 34, 1 Cor. 6: 9, 1 Tim. 1: 13. Illorum Deus non meminit amplius in homine emendato, Apoc. 3: 18. Illorum quos poenitet, quid faciendum, Luc. 19: 8. Peccatorum confessio qualis sub Legis Mosaicae observantia et sub Baptistae praeconio, Matth. 3: 6. Peccatorum condonatio aeterna est solius Dei incommunicabilis, Marc. 2: 7. Condonandorum protestatem sibi tribuit Christus, Luc. 7: 48. Peccatorum remissio quid sit, et cur ea de causa Deus voluerit Christum victimam intercedere, Eph. 1: 7. Conditionem adiunctam habet indulgentiae in alios, Matth. 6: 12. Haec quid sit in Epistola ad Romanos multi non recte intelligunt, Rom. 1. Peccatis ita irasci oportet, ut simul peccantium nos misereat, Marc. 3: 5, Rom. 2: 1.

Peccatoris vox quomodo sumatur, Rom. 5: 19. Peccatores Iudeis dicebantur homines impurae vitae, Matth. 9: 10. Peccatores quinam Iudeis pro extraneis habebantur, Luc. 19: 9. Peccatores non diu sinere ex sententia sua agere, maximae misericordiae Divinae signum est, Rom. 9: 18.

Pec-

**Peccatrices** quaenam foeminae a iudeis nominarentur, **Luc. 7: 37.**

**Pecuniam** collocare, **Luc. 19: 13.** Pecuniae olim erant aesi grave, quod pendi et sic solvi solebat, **Act. 7: 60.** **Pecunias** quaerere magna est molestia, deinde maior servare, **1 Tim. 6: 10.**

**Pedare** et **Peditare**, **Act. 20: 13.**

**Pedis** occulta significatio, **Ioh. 13: 10.** Pedem ponere, dominium significat, **Apoc. 10: 2.** **Pedes** quotidianas actiones significant, **Eph. 6: 15.** **Pedes** alicuius lavare, vile ministerium, **Ioh. 12: 1.** Pedum lotio in Ecclesiis quibusdam diu retenta, **Ioh. 13: 15.** Illa quid significet, **Ioh. 15: 3.** Pedibus calcare victos mos Regum Orientis, **Hebr. 1: 13.** Ad **Pedes** sedere erat dissentium, **Iac. 2: 3.**

**Peierare** per Caesarem puniebatur gravissime apud Romanos, per Deum ferebatur impune, **Rom. 1: 25.**

**Pelagii** errores, **Matth. 22: 23.**

**Pella** civitas, asylum Christianorum in Iudea ante excidium, **Apoc. 6: 3.** Pellam fugere nolentes cum Christianis, Hierosolymis perierunt, **Luc. 17: 33.**

**Pentateuchus** Hebraeis Legis nomine appellatur, inscript. N. T. Pentateuchi caput ultimum a Synedrio additum, **Ioh. 20: 30.**

**Pentecoste** est finis 50 dierum a Paschate, **1 Cor. 16: 8.**

Hellenistis saepe totum tempus 50 dierum a Paschate vocabatur, **Act. 2: 1.** Eius diebus genua flecti vetat Canon Nicaenus, **ibid.** Eins

dies ultimus erat dies latae Legis, et quomodo apud Hebraeos vocatus, **ibid.** Eodem die Apostoli Legem novam praedicare coeperunt, **ibid.** An eo die miraculum Linguarum in auribus auditentium factum fuerit, **ibid.** Pentecostes Sabbatum dicitur Primorum secundum, **Luc. 6: 1.**

**Pera** idem quod mantica, **Matth. 10: 10.**

**Perdite** vivere quid Latinis significet, **Luc. 15: 13.** Perditus quis a Latinis vocetur, **Eph. 5: 18.**

**Peregrinari** dicitur, qui quid in urbe agatur, ignorat, **Luc. 24: 17.**

**Peregrinorum** defensores quomodo Athenis appellati, **Rom. 16: 2.** Peregrinos hic esse omnes homines, **1 Petr. 1: 17.**

**Peregrinus** Philosophus quid νέτεροφημίας causa fecerit, **1 Cor. 13: 3.**

**Perfectio** ex operatione nescitur, **1 Ioh. 4: 18.** Perfectio hominis summa quae, **Hebr. 2: 10.**

**Perficiendi** verbum in duplice significatione, **Hebr. 12: 23.** Perficitur res quaeque cum effectum sibi destinatum patit, **Iac. 2: 22.**

**Pergama** dicta Asiaticis omnia sublimia, **Apoc. 1: 11.**

**Pergamenae** pelles unde dictae, **2 Tim. 4: 13.**

**Pergamus**, Regia Attalidarum, **Apoc. 2: 12.** Sedes Satanae cur vocetur, **ibid.**

**Pergis** Pamphyliae celebris Diana templo, **Act. 13: 13.**

**Périander**, unus ex Graeciae septem Sapientibus, qualis, **1 Cor. praef.**

**Periocha quid sit, Act. 8: 32.**

**Peripatetici moderandos affectus censebant, Luc. 19: 41.**

**Eorum de divitiis sententia, Luc. 12: 18.**

**Perire dicuntur in iure, quae deteriora fiunt, 2 Cor. 4: 16.**

**Periurii descriptio popularis et subtilior, Matth. 5: 33.**

**Permissio etiam obligat, Marc. 10: 5.** Permissio ex Legem formam negotio praescribente infertur, Matth. 19: 7.

**Permissum legibus civilibus non semper fas piumque est, ibid.**

**Persarum opinio de Diis, Rom. 1: 23.** Eorum mos in osculis, Rom. 16: 16. Persis et Chaldaeis cur parnent Prophetae, Rom. 13: 1.

**Persecutio Domitiana, Apoc. 13: 5.** Domitian et Traiani, Apoc. 12: 13. Neroniana, ibid. Persecutiones graviores omnes olim Ecclesiis praedictae, Apoc. 2: 10.

**Perseverantibus, non inchoantibus salus aeterna promittitur, Matth. 24: 13.**

**Perseverantia a spe gignitur, Col. 1: 23.** Spe amissa concidit, ibid. Perseverantia duplex, Matth. 10: 22. Perseverantiae de praemio quamquam quis certus sit, de ipsa perseverantia certus non est, Phil. 3: 13.

**Persis quaenam fuerit, Rom. 16: 12.**

**Personae tribuitur aeepe quod rei est, Act. 28: 13.** Personam quamvis bene agere licet, Eph. 6: 6. Personam respicere quis dicatur, Rom. 2: 11. Personarum acceptiones in causa fidei et iudiciis, Iac. 2: 1.

**Personati mores quid sint,** Rom. 1: 20. Personati mores Pharisaeorum, Luc. 12: 1. Pertica sive decempeda agrimensorum ex arundine solebat esse, Apoc. 11: 1. Pessinus civitas ubi sita, Gal. 5: 12.

**Pestilentia vocatur mors, Matth. 24: 7, Apoc. 2: 23.** Haec et fames naturali nexu inter se copulantur, Matth. 24: 7. Pestilentiae multae infestantes vetus Romanum imperium, Apoc. 16: 2.

**Pethora, 2 Petr. 2: 15.**

**Peti a Deo quaenam possunt absolute, et quaenam conditionaliter, 1 Ioh. 5: 14.**

**Petrarum scissura irae Divinae significationem habebat, Matth. 27: 51.** Consequens est terrae motus, ibid.

**Petrus quale nomen, Ioh. 1: 42, Act. 2: 14.** Petrus Iudeorum Apostolus, Ioh. 21: 16. Maxime circa Iudeos laborabat, Gal. 2: 9, 3 Ioh. 4.

**Praeses Apostolici coetus designatus a Christo, Act. 1: 13.**

**Comparatur leoni, Apoc. 4: 7.**

**Fervidior caeteris Apostolis, Ioh. 6: 68.** Incessit armatus, Luc. 22: 38. Magnus Christi amicus, Iohannes Iesu, Ioh. tit. Christo non maledixit, sed iureiurando confirmavit se eum non esse, Matth. 26: 74. Ex quibus notis agnitus Christi seator, ibid. Metuit ne violatae potestatis reus ageretur, Ioh. 18: 26. Christum vincit et crucifixum vidit, 1 Petr. 5: 1. Una cum Iohanne exiit ad spectandum Christi sepulchrum, Luc. 24: 12. Ostendit se solutum praecepsit Sapientum de vitanda familiaritate cum incircum-

cisis, Act. 10: 48. Cibis Lege vetitis non putatur unus fuisse, ibid. Uxorem suam habuit itinerum comitem, quae et coram ipso ad mortem ducta est, 1 Cor. 9: 5. Cur de exitu et morte Iohannis curiosus fuerit, Ioh. 21: 20. Umbras contactu morbos sanavit, Act. 5: 15. Resuscitatus Dordcadem e mortuis cur omnes eiecerit foras, Act. 9: 40. Ab Herode in custodia anxie custoditus, Act. 12: 6. Cur Romam venerit et quando, Rom. 1.

Petri lapsus secundi causa quae, Ioh. 18: 24. Constatatio causa incredibilis mendacii eius cum diris confirmati, Matth. 26: 74. Animus eius incertus in aula Pontificis, Ioh. 18: 18. Eius culpa in vulnerando Pontificis servo, impatentia erat, non libido effundendi sanguinis, Matth. 26: 52. Fides eius a defecerit in negatione, Luc. 22: 32. Adiutores et velut adstipulatores eius, Iacobus et Iohannes, Gal. 2: 9. Ingenii eius prompti et sinceri indicium, Act. 10: 34. Pietas unde pateat, Luc. 5: 8. Eius preces efficaciores artibus magicis Simonis Magi, Apoc. 12: 8. Dictorum eius antiqua collectio, praef. ad Marc. Epistola ad Ponticos, 1 Petr. 1: 1. Ei apparuit Dominus inter primos post resurrectionem, Luc. 24: 34. Eum pro Apostolis alloquitur Christus, et ipse pro Apostolis loqui solebat, Luc. 22: 32. Christus eum facit exem-

plum disciplinae Ecclesiasticae, Ioh. 21: 15. Romae eum fuisse non est dubitandum, 1 Petr. 5: 13. Nec dubitandum cruce ibi eum obiisse, Ioh. 21: 18.

Petronius Syriæ Praeses, vir pius et unum Denm colens, Luc. 6: 5. Eum L. Vitellius successorem accepit, 2 Thess. 2: 6.

Phacees quam vastitatem fecerit circa Hierosblyma, Rom. 9: 29.

Pharao semet indurasse, et Deus Pharaonem quomodo dicitur, Rom. 9: 5, 9: 18, Populi Iudaici, a Christi temporibus et deinde ipsi mago, ibid. Pharaonis edictum, Hebr. 11: 28. Quem in finem promulgatum, Act. 7: 19. Pharaonis Deus quis et quare dictus, Phil. 2: 6. Pharao nem contumaceum cur Deus non illico prostraverit sed vivum servaverit, Rom. 9: 17.

Pharisæi vocis explicatio, Rom. 1: 1. Pharisæi unde dicti, Matth. 6: 16, Ioh. 9: 34. Quomodo ab aliis distincti, Matth. 15: 1. Majorum instituta rigide servanda docent, Sadducaeis in laude positum de istis dubitate, ibid. Habebant quidem zelum Phineae sed non cum veri scientia coniunctum, Act. 22: 3. In atrio Israëlitarum stabant, Luc. 18: 11. Circa poenas exigendas leniores Sadducaeis, Act. 14: 1, 5: 34. In explicatione Prophetarum Legisperitis multum credebant, Marc. 12: 35. Illorum decreta exactissime observabant, Luc. 11: 45. Faciebant

maiores partem Synedrii, Luc. 6: 22, Ioh. 1: 24, 9: 13. Assidue captabant sermones Domini, ibid. 40, Luc. 11: 53. Ipsi et Pontificum primores cur prae caeteris Christi inimici, Ioh. 7: 32, 45. Pollicebantur eminentiorem sacerdotiam, Luc. 7: 29. Quia in re hanc ponebant, Luc. 18: 12, 16: 15. Censebant ritum nullum a Deo et Majoribus institutum a se omitendum, Ioh. 1: 24. Vitam aeternam ex traditione credabant, Luc. 10: 25. Lavabant et pocula, Matth. 23: 25. Homines erant invidi et superbi, Ioh. 8: 12.

Pharisaeorum ingens in Iudea et Galilaea fuit multitudo, Luc. 13: 31. Calumniandi studium, Luc. 16: 14. Superbia, Luc. 18: 11. Eorum hypothesis a Magis accepta, Daemones vi aliorum Daemonum coactos aliqua facere, Matth. 12: 25. Eorum discipuli Daemones eiiciebant, invocantes Deum Abrahami, Isaaci et Iacobi, ibid. 27. Eorum discipuli noscebantur ex habitu et caeremoniis, Ioh. 13: 36. Eorum sententia de resurrectione, Matth. 14: 2, 22: 28. Sententia de providentia Divina circa actiones humanas, ibid. Eique sententiae Stoicorum secta affinis, ibid. Eorum opinio de quibusdam adeo immundis natura sua, ut per se, non ex instituto animum poluerent, Matth. 15: 2. Eorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13.

Pharisaeica innocentia, Matth. 5: 20. Arrogantia simulatione iuncta, Luc. 12: 1.

Secta apud Iudeos omnium exquisitissima, Act. 22: 3. Philemon quale nomen, et quinam eo nomine dicti, Philem. 1.

Philetus quale nomen, 2 Tim. 2: 17. Philetus dicebat resurrectionem iam esse factam, Matth. 24: 11.

Philippenses cuius iuris fuerint, Act. 16: 12. Plerique fideliter custodierant quae a Paulo acceperant, Phil. 1: 1. Sumptus in pauperes suppeditaverunt Paulo, 2 Cor. 11: 9. Miserunt Paulo pecunias in vinculis detento, Phil. 2: 25.

Philippi urbis Macedoniae praecipua, Phil. 4. Philippis nulla erat Synagoga temporibus Pauli, Act. 16: 16.

Philippus Apostolus unde vocatus, Act. 6: 5. Philippus, qui Simonem Magum baptizavit, Diaconus fuit, non Apostolus, Act. 8: 5. Primo Diaconus postea et Presbyter factus περισσευτης, Act. 21: 8.

Philippos duos fuisse inter Herodis magni filios, Matth. 14: 3.

Philo emendatus, Matth. 13: 23, 19: 28, Luc. 1: 27. Plato Iudeus dictus, Matth. 15: 11. An Hebraice intellexerit, Act. 6: 1.

Philosophia humana omnis Euangilio repugnans, deceptio est, 1 Cor. 3: 18. Philosophiae nomine saepe Graeci Patres Christianam doctrinam appellant, Eph. 2: 15. Philosophiae studia, ab antiquo Corinthi maxime floruere, 1 Cor. praef. Philosophiam Graecam filiis non esse docendam Iudeis Hasmonaeorum temporibus male-

Iedictione interdicebatur, et quare, Col. 2: 8. Philosophi Haereticorum Patriarchae, 1 Tim. 4: 1. Admodum pauci Deum noverant, ac ne ii quidem recte exprimebant quod animo credebant, Gal. 4: 8. Erant vitiligatores, Rom. 1: 29. Quidam ponebant vicia inter res medias, Eph. 5: 6. Quinam maxime alieni a Christianismo, Act. 17: 18. Philosophorum sectis omnibus commune fuit habere sermones alios externos, alios internos, Matth. 28: 20. Eorum doctrina qualis, 1 Tim. 1: 11, 2 Tim. 1: 10. Eorum rationes, quae Evangelio opponebantur, turri et pinnis murorum comparantur, 2 Cor. 10: 5. Eoram de plurimis vitiis opiniones, Rom. 1: 32. Philosophorum et Christianorum differentia, 1 Cor. 1: 10. Philosophis, invidia, lites et maledicta erant frequentia, 1 Tim. 6: 4.

Phoebe nomen mulieris, Rom. 16: 1. Nomen Diaconissae Ecclesiae quae erat Cenchreis, Rom. praef.

Phoenices unde dicti, Matth. 15: 22. Sunt duplices, ibid. Eorum coloni dicuntur Poeni sive Carthaginenses, Matth. 1: 23, 10: 25. Idem qui Tyrii, Matth. 11: 21. Eorum lingua qualis, Matth. 1: 23. Mos honorandi Reges, Matth. 11: 21. Vicia, ibid. Dii eorum, Matth. 10: 25.

Phrygia pars Asiae Minoris, Act. 16: 6. An a Paulo ipso peragrata, Col. 1: 7. Phrygia haeresis, Col. 2: 4.

Phylacteria quid, Matth. 23: 5. Eorum usus consuetudinis magis quam praecepti, ibid.

Phylarchae Hebraeorum sub Rege iuxta solium eius sedebant in sellis curulibus, Matth. 19: 28.

Physicae quaestiones multis disputationibus ventilari solebant, 1 Cor. 1: 20, 1 Tim. 6: 9.

Pietas ante Legem quae fuerit, Matth. 5: 17. Pietas sine discrimine apud Deum valet, Rom. 3: 2. Quam Deus amat non est res difficilis, Rom. 10: 9. Vera noscitur ex fide in Iesum Christum, Rom. 3: 22. Pietatis avocamenta cessabunt in Paradiso coelesti, Luc. 23: 43. Pietatis fundamentum credere esse Deum et instum esse, Hebr. 11: 6. Pietatis nomen gratius quam potestatis, Matth. 8: 6. Pietatis in via quotidie magis magisque est proficiendum, Col. 3: 10. Pietatis summam intelligens et approbans non longe est a Regno Dei, Marc. 12: 34. Eius praecepta contemptoribus profanis neutram inculcanda, Matth. 7: 6. Pietati vita aeterna promittitur, 1 Tim. 4: 8. Pietatem irridentes homines qui, 2 Petr. 3: 9. Pietate salva quae retineri non possunt infra Christum sunt ducenda, Luc. 14: 33.

Pii vocantur Filii Dei, omnibus tamen subiecti incommodis huius vitae, Hebr. 2: 14. Merito dicuntur oblatio accepta Deo, Marc. 9: 49. Cum malorum orent levamenta cur non semper exaudiantur, 2 Cor. 12: 9. Dicuntur id fecisse, quod a Deo obtinuerunt ut fieret, Hebr. 11: 33. Ius certum habent ad vitam aeternam, sed possunt

sunt illud perdere, Phil. 4: 3. Semper eripientur a Deo communi exitio, Act. 2: 21. In periculis a Deo servantur, Apoc. 18: 4. Incommodis huins aevi mature eximuntur, Luc. 16: 22. Regnabunt, sed sub Christo et per eum, Rom. 8: 17. Non sectantur zelotas humana commoda sectantes, Ioh. 10: 8. Eorum qui vere sunt pii pia facta non latent, 1 Tim. 5: 25. Leguntur timuisse pii quoties videbant visiones augustiores, Matth. 28: 5. Piorum nulla sunt opera in quae fides non influat, Rom. 4: 22. Piorum opera usui esse debent plurimis in mundo, Ioh. 17: 15. Eorum consuetudine quotidiani caeteri homines digni non sunt, Hebr. 11: 38. Piis Deus, cum opus est, libenter concedit potestatem signorum, Ioh. 9: 31. Adversa iis etiam adminicula sunt ad incrementa virtutum et praemii, Rom. 8: 28. Cur parcus huius vitae bona obtingant, Matth. 6: 33. Pios impii solent execrari et maledictis impetere, Rom. 3: 14. Eos ad perpessiones Deus quando vocare dicatur, Rom. 8: 30. Peregrinari piis in his terris, Hebr. 11: 13. Extra professionem Iudaismi olim fuisse, Matth. 15: 22. Mortem non sensuros quos occupabit iudicii dies, Ioh. 21: 23. Post mortem vivere, quia et loquuntur, Hebr. 11: 4. In Piis Deus habitat per Spiritum Sanctum, 2 Cor. 6: 16. Pii ex gentibus qui dicantur, Act. 10: 2, 17: 4, Rom. 2: 10. Deum adorabant in subdiali

gentium, ex instituto Salomonis, Ioh. 12: 20. Pilatus fuit Procurator Iudeae, Matth. 27: 2. Homo ingenio inflexibilis et arrogantiae implacabilis, ibid., Ioh. 19: 24. Crudelis, Luc. 13: 1. Corbanam spoliat, ibid. Clypeos Romanorum Hierosolymis intulit, ibid. Aequi fuit observantior et minus superstiosus quam Iudei, Ioh. 18: 29. Num iudicis more damnaverit Christum,andumtaxat Iudeis permiserit, Matth. 27: 26. In titulo crucis Christi magis Iudeis, quam Iesu illusum voluit, ibid. Cur Christum supplicio afficerit, Act. 24: 27. Ipse se iniurias damnat, Ioh. 19: 4. Pilati annulo creditur monumentum Christi signatum fuisse, Matth. 27: 66. Eius reverentia Herodi habita in causa Domini, Luc. 23: 7. Eius tribunal erat extra praetorium, Matth. 27: 25. Eius uxor videtur fuisse Θεοφίης, ibid. 19. Pilatum a crimine condemnatae innocentiae liberare non potuit seditiosus populi clamor, ibid. 24. Pili mentio quid figurate denotet, Matth. 5: 36, 10: 30. Platonis opinio circa bonorum definitionem, 1 Tim. 6: 4. Platonem credidisse aliam post hanc vitam, Matth. 5: 20. Animorum immortalitatem, ibid. Eius Respublica duplex, ibid. Platonici quid de Deo senserint, Rom. 1: 19, 25. In Divina mente tres faciunt hypostases, Ioh. 1: 2. Platoniconrum celebris pedum nuditas, Marc. 6: 9. Eorum spes

spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Eorum opinio circa resurrectionem animarum, Eph. 2: 13.

Plebs rufus scabellum pedum Phariseorum, Matth. 23: 6. Pluralis numerus usurpatur, ubi unum e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44.

Plus est in verbis Scribarum quam in verbis Legis, dictum Rabbinorum, Matth. 15: 2. Plus qui accipit plus est cruciandus, si beneficio non responderit, Rom. 2: 9.

Poculi duplex significatio, refertur ad vitia et calamitates, Apoc. 18: 6. Poculum dicitur portio boni aut mali cuique a Deo attributa, Apoc. 14: 9. Poculum irae, pro rebus tristibus, ibid. Poculum boni genii, Matth. 26: 26. Poculum in coena, pro extrema potatione, ibid. 27. Poculum proximi remotionibus in Coena Paschali de manu in manum tradebant, Luc. 22: 17.

Poena malum dicitur, quia dura est tolerata, 2 Cor. 13: 7. Poena in Euangelio aut est Dei, aut Legis publicae, Rom. 12: 19. Non tantum ad delictum pertinet, quam ad exemplum, Matth. 27: 38. Per iustitiam mensuram criminis excedere non potest, praemium autem potest meriti, Rom. 2: 6. Ab ultione differt, Matth. 5: 40. Poenae nomine sibi aliquid indicere ob peccata commissa non inutile ducitur, Luc. 15: 8. Poenae subiiciuntur omnes sine exceptione, officium suum non facientes, Luc. 12: 47. Poenae aeternae

imaginem gerit Iudaici populi calamitas, Luc. 13: 3. Poenae inest ut iniuria affectos maxime sosoletur, 2 Cor. 7: 11. Poenam evadit, qui paeceptis Dei paret, Luc. 17: 10. Poenae mortis variae apud Iudeos, Ioh. 8: 5. Ignis an et qualis fuerit ipsis in usu, Matth. 5: 22. Læge præscriptae usque ad vesperam non extendebantur, Eph. 4: 26. Poenae capitales non sunt definitae ex iure naturali, Matth. 5: 40. Humanae ultra corpus se non protendunt, Matth. 10: 28. Civitatum seriores sunt quam hominum singulorum, Apoc. 13: 10. Impiorum aeternae exempla Sodoma, 2 Petr. 2: 6. Quae non videntur metuenda, Hebr. 11: 7. Poenarum tres sunt fines, 1 Tim. 5: 20. Earum gradus fuisse in Syndrio, Matth. 5: 22. Hos gradus futuros in altero seculo, ibid. 42, 16: 27. Irrrogandarum aetas, Luc. 2: 42. Poenas solvere, imputare, non imputare qui dicantur, et qua ratione, Act. 7: 60. Maiores delictis Deus non irrogat, Matth. 23: 35. Poenas dat quisquis exspectat, 1 Ioh. 3: 20.

Poeni duplices, Matth. 15: 22. Dicuntur traduces Phoenicum, Matth. 1: 23. Oriundi Sarra, Matth. 6: 24. Alon, hoc est, altissimum vocabant Deum, Marc. 5: 7. Eorum lingua dicitur esse Syriaca, Matth. 1: 23.

Poenitendi modus duplex, Matth. 27: 3. Poenitentium grande privilegium, Luc. 19: 9. Poenitentibus datur pro-

prodesse aliis voce et exemplo, Luc. 15: 22. Data veniam nisi nihil aufert, ibid. 31. Poenitentia est Dea servatrix, ibid. 7. Ante Mundum fuit secundum Hebreos, Eph. 1: 4. In Deo nihil aliud est quam mutatio sententiae prioris, Hebr. 7: 21. Poenitentia duas habet partes, desistere a malo, et inchoare opera melioris frugis, Luc. 11: 41. Aufert vitia, 1 Petr. 2: 24. Fit animo, et conversio factis, Act. 3: 19. Baptismum praecedit, Hebr. 6: 1. Matura nisi succurrat, ex malis in peiora prolabimur, Matth. 26: 74. Festinata restituit partes animi mortuas, Luc. 22: 32. Prima et secunda, Hebr. 6: 4. Poenitentiae nomine tota obedientia comprehenditur, Luc. 24: 47. Eius bonum Angelis deseritoribus datum non fuit, Matth. 25: 41. Eius causa prorogatur vita impiis, Luc. 16: 22. Eius locum invenire quis Hebraeis dicatur, Hebr. 12: 17. Agendae praefinitum tempus nobis quidem ignotum, sed notum Divinae providentiae, Luc. 4: 19. Tempus et causas ei dare, Dei est, Rom. 11: 27. Eius magnum signum acquiescere in poena, Luc. 23: 41. Eius portam interdum claudetiam apud Deum Hebrei sentiebant, Hebr. 6: 4. Eius ratio qualis in Veteri et Novo pacto, Marc. 1. Poenitentiam animo concipere non est satis, factis quoque ostendenda est, Act. 19: 19. Illam Deus non concedit omnibus, 1 Cor. 6: 10, 2 Tim. 2: 25. Poenitentiam dare pro-

effectum eius dare, Act. 11: 18. Poenitentiam cur Christus voluerit ante praedicationem regni coelestis praedicari, Matth. 7: 6. Poenitentiam fide animatam sequitur remissio peccatorum, Act. 5: 31. Illam sumere ab Ecclesia debebat sanatus, per preces et unctionem, Iac. 5: 15. Poenitentia luctuosa opus est Christianis in gravia lapsis, Iac. 4: 9. Opus iustis non esse quo sensu dicitur, Marc. 2: 17. Politia seu regimen penes quos fuerit in libera Hebraeorum republica, Matth. 5: 22. Politicae adhaerent iurisprudentia et historiarum cognitio, 1 Cor. 2: 6. Politici descriptio, Ioh. 11: 50. Politici omnia nova suspecta habent, Act. 17: 6. In deliberationibus multum utuntur exemplis, Act. 5: 36. Eorum de principibus dicta et apophthegmata, Rom. 9: 15. Pollinctura vetus etiam apud Italos mos fuit Tyrrhenorum a Tyriis acceptus, Matth. 26: 12. Sumptuosior ea, quae appositis aromatibus fiebat, Ioh. 19: 38. Pollinctura in testimonium creditae resurrectionis a Christianis Veteribus observata, Matth. 26: 12. Polycarpus Martyr, Matth. 27: 37. Pompeii exercitum Iudaei milites secuti sunt, Luc. 3: 14. Pontifex maximus Hebraeorum munus suum auspicabatur post galli cantum, ut et Christus fecit, Matth. 26: 34. Ab inferna parte vestes suas lacerabat, quum alii a superna solerent, ibid. 65.

Tem-

Temporibus Christi et Apostolorum fuit etiam Princeps Senatus, *ibid.* 57. In anniversario die expiationis vitulum pro se ac domo sua offerebat, *Hebr.* 5: 3. Preces et gratiarum actiones pro hominibus et elementis agebat, *1 Tim.* 2: 1. Pontificis maximi dignitas quo tempore maxime fuerit ambulatoria, *Matth.* 26: 3. Eius diligendius penes quos fuerit, *ibid.* Illius non erat convocare Synedrium nisi cum alius populi Princeps non existeret, *ibid.* 57. Eius erat orare pro toto populo, *Luc.* 23: 34. Pontifici maximo Iudeorum an extra genus Aaronicum uxorem ducere fuerit licitum, *Luc.* 1: 5.

Pontifices subinde mutabantur apud Iudeos, quem morem ambitio invexerat contra Lagem, *Ioh.* 11: 49, 18: 13. Pontifices et Pharisei ob privata studia Iesu maxime adversabantur, *Ioh.* 18: 3. Pontificis Veteris et Christi differentia, *Hebr.* 2: 17. Eius oblatio pro populo cum Christi oblatione comparatio, *ibid.* 11.

Poparum Romae ea erat functio quae Levitarum Hierosolymis, *Rom.* 12: 11.

Popularitas in Christo laudatur, *Marc.* 4: 21.

Populus idem est per multa secula, *Matth.* 23: 35, Totus uti una persona est civilis, sic et Ecclesiae, *Eph.* 1: 15. Populus Dei populus Iudeicus olim, *Act.* 13: 48. Nunc Ecclesia Christiana, *Rom.* 9: 1. Populus terrae, *Matth.* 23: 6, *Luc.* 7: 29, *Ioh.* 7: 49, *Rom.* 12: 16. Populi ad se-

ditionem proni clamores inconditi notantur, *Matth.* 27: 23. Populo tribui solet, quod aliquibus de populo competit, *Ioh.* 8: 37. Populum Christianum et Israëliticum quomodo Deus sibi fecerit, *Eph.* 2: 10.

Porci dicuntur homines impurae vitae, *Matth.* 7: 6. Porcia Lex virgas a corpore civium Romanorum removebat, *Act.* 22: 24.

Porphyrius Philosophus alio nomine Malchus, *Ioh.* 18: 10. Christum calumniatus est de mendacio, *Ioh.* 7: 8.

Portis urbium Veterum addebatur lacus propter pecudes, *Ioh.* 5: 2.

Porticus subdialis Israëlitarum sui usui inserviebat, *Luc.* 2: 46.

Posides ex Posidonio diminuendo factus, *Luc.* tit.

Posse dicimus quod per Deum possumus, *Rom.* 4: 20. Posse ius agendi significat, *1 Cor.* 3: 11. Non posse dicimus quod per difficile est, *Act.* 15: 10. Non posse dicuntur quibus affectus vehemens obstat, *Ioh.* 8: 43, *Apoc.* 2: 2.

Possessio naturalis utilitatem secum fert, *Luc.* 6: 35. Possessionum instabilitas ad liberalitatem invitare nos debet, *Matth.* 6: 19.

Posteri potuerunt seria detestatione paternorum scelerum piaculo solvi, *Matth.* 27: 25. Posteros obstringi magnis sceleribus omnium prope gentium opinio fuit, *ibid.* In Posteris Maiorum memoriam habere solebant Romani, *Luc.* 3: 1.

Potentia Dei se non extendit ad res Divinae naturae contra-

trarias, Luc. 1: 37. Potentiae Dei summae effectus, Eph. 1: 19. Potentiae Divinae descriptio, Matth. 25: 31. Eius et humanae potentiae differentia, Rom. 1: 20. Potentiam Divinam agnoscere principium religiosum, Matth. 8: 2, 9: 28.

Potestas Christo in terris agenti data, distinguenda ab ea quam post resurrectionem accepit, Matth. 9: 6. Potestas parentum in liberorum nuptiis non iuris mere naturalis est sed et civilis, Matth. 22: 30. Potestas summa quaenam in quoque imperio, 1 Petr. 2: 14. Potestati minori contra maiorem aliud iubentem non obtemperandum, ibid. Potestatem malorum non criminantur Angeli, ibid. Potestate suprema constituta simul constituta est potestas eorum qui sub ista populum regunt, Rom. 13: 1. Potestates terrenae fugiendae pastoribus Ecclesiae, Ieh. 6: 15. Potestates Latini quid, 2 Petr. 2: 10.

Praeceptum mutuae dilectionis cur praecipuum Domini vocetur, Ioh. 13: 34. Praecepti Legalis de proximo diligendo duplex sensus, Matth. 19: 19. Praecepta adstringenda sunt aut rectae rationi, aut Divinorum oraculorum finibus, Luc. 6: 35. Particularia ex universalibus fluunt, Matth. 22: 40. Memoriter discere parum refert, nisi re impleantur, Rom. 2: 13. Ad rectum ordinem et decorum pertinentia non omnia perscripta, sed permissa Apostolorum prudentiae et auctoritati, 1 Cor. 11: 2. Specialia aliquis Doctoris convenientia cum praecepsis Christi quo loco habenda, 1 Cor. 3: 14. Praecepta Divina non esse in consilii libertatem sed in necessitatem obedientiae accipienda, Matth. 5: 20. Praecepta Dei per Mosen quando vocari possunt praecepta hominum, Tit. 1: 14. Praecepta Legis quando redacta in summam, Matth. 22: 40. Praecepta iuris ritualis et indiciorum, Luc. 1: 6. Praecepta sua sub signis tradebant Aegyptii, Matth. 7: 6. Praeceptorum Mosaicorum differentia ex mente Rabbinorum, Luc. 10: 25. Praeceptorum et monitorum differentia, 1 Cor. 7: 6. Praeceptis Dei servandis secundum communem intellectum Deo placere possumus, Ioh. 7: 49. Praeceptis omnibus Divinis obtemperandum, Iac. 2: 12. Praecepta nostra ipsi prius implere tenemur, 1 Petr. 5: 3. Praecepta Christi appellantur Doctrinae nomine, Marc. 4: 2. Apertissima sunt, Matth. 5: 48, 13: 10. Pertinent ad animi actiones, Ioh. 6: 63. Quaedam temporaria sunt, at finis eorum perpetuus, Matth. 6: 8. Totam religionis substantiam continent, Matth. 13: 11, 28: 20. Voluntatem Dei exprimunt, 1 Ioh. 2: 5. Naturae humanae per se convenient, Matth. 11: 30. Suas exceptiones habent, Matth. 5: 40. Praecepta Christi facere est cessare a peccatis, 1 Ioh. 2: 3. Praeceptorum Christi natura, Matth. 5: 32.

Prae-

Praeceptis Adamo et Noae datis Christus quaedam addidit, nihil demit, Act. 15: 20. Praeceptis vetantibus minas addi, promissa iubentibus, notant Hebrei, Eph. 6: 2.

Praeco institiae Noë cur dictus, 2 Petr. 2: 5.

Praecox ingenium, praecox affectus, Matth. 13: 21.

Praedestinationis illios, de qua in Scholis multa dicuntur, nulla mentio in Epistola ad Romanos, Rom. 1. Praedestinatorum differentia, Act. 13: 48.

Praedicatio Euangelii res maxime digna Apostolis, et maximo cum periculo coniuncta erat, 1 Cor. 1: 17. Recte operae laboriosae et cursui comparatur, Phil. 2: 16. Ignis comparata, Act. 2: 3. Est poenitentiae fundamentum, 1 Petr. 2: 24. Eius effectus qualis, 2 Cor. 4: 12. Praedicatio de se omnis insipientias speciem habet, quamvis non semper illa subait, 2 Cor. 11: 1. Praedicationem de se ipso saepe adhibet Paulus, Rom. 15: 18.

Praedictiones Divinae duplum sensum habent, simplicem et mysticum, Matth. 1: 22.

Praeexistentiam animarum crediderunt Iudeorum multi, Ioh. 9: 2.

Praefandi modus Christo, Iacobus et Paulo familiaris, 1 Cor. 6: 9.

Praefectura aliquando non laboris sed honoris significacionem habet, Luc. 19: 17.

Praefectus cohortis quisnam Latinis dictus, Ioh. 18: 12.

Praefectis templi ministri duo singulis additi, Luc. 22: 4.

Praejudicium futuri iudicij quid sit, Ioh. 20: 23. Prae-iudicia non patitur Legis aequitas, Ioh. 7: 51.

Praemium datur ei, qui aliquid non iussus facit, Luc. 17: 9. Praemium aeternum si in Prophetis innuitur, promutuum est, sumptum de gratia Evangelica, Gal. 3: 10. Praemii post hanc vitam expectandi fidem facit resurrectio Christi, 1 Cor. 15: 19. Praemiorum et poenarum gradus in futuro seculo, Matth. 16: 27.

Praepositi delinquentes plectuntur gravius, Luc. 12: 47. Praepositi Ecclesiarum quinam dicantur, Hebr. 13: 7, 17, 24. Honorandi, ibid. 17. Reddituri Deo rationem si quid per eorum negligentiam peccetur, ibid. Eorum in Ecclesia gradus correspondent iuncturis corporis et aedificii, Eph. 4: 16. Praepositis obediendum in his, quae regiminis sunt et doctrinae, Hebr. 13: 17. Praepositos Ecclesiis nihil sibi splendoris aut comitati praecepit, Luc. 22: 26.

Praescientia Divina nullam hominibus imponit agendi necessitatem, Luc. 22: 22. Eius et decreti definiti distinctio, ibid. Praescientiae Christi exemplum, Luc. 23: 30.

Praesepe sive stabulum, in quo Christus natus est, fuisse in specu, Luc. 2: 7.

Praesidis nomen generale est quo omnes Provinciarum Re-

gen-

gentes appellantur, Matth. 27: 2, Luc. 3: 1, Act. 13: 7, 1 Petr. 2: 14. Praesidis in Ecclesia Christiana et Primi Senum in Synagogis Iudaeis idem erat munus, Act. 13: 1. Praesides in Provinciis imitabant Imperatorum licentias, Rom. 1: 29, 2: 1. Praesides Romani diebus festis mittebant cohortem ad templi custodiam, Matth. 26: 45. Praesides pronuntiare solebant de consilio sententia, Matth. 27: 19. In Provinciis utebantur Romanorum civium consiliis, ibid. Non pronuntiabant nisi pro tribunal, Ioh. 19: 13. Observare debebant in quam primum civitatem venirent vel applicarent, Act. 15: 1. Non semper in una urbe ius dicebant, sed ubicumque erant, ibid. 3. Nullam habebant ignoscendi libertatem, Matth. 27: 15. Solebant interdum adesse ordini civitatis, Act. 25: 9. In Provincias missos uxores comitari non permittebantur, nisi Tiberii tempore, Matth. 27: 19. Praesidum Romanorum et Regum odia mutua, Luc. 23: 12. Eorum erat de cive Romano cognoscere, Act. 25: 10. Eorum obvia facilitas, Ioh. 19: 38. Praesidiis Romanis mos erat res magnas agere de consilio sententia, Act. 25: 12. Periculum eis adferebat Provincialium qualiscumque accusatio sub Tiberio, Ioh. 19: 13.

Praetor templi et de eius officio, Matth. 26: 45. Praetor cum inique decernit, dicitur etiam ius reddere, ibid.

Praetorii etymon et significations, Act. 23: 35, Phil. 1: 13.

Pragmaticorum versutiae, 1 Cor. 4: 1.

Precandi expansis ad coelum manibus mos ab Hebreis ortum habet, 1 Tim. 2: 8. Precari stantes vel in genibus quando mos apud Hebreos fuerit, Matth. 6: 5. Precari nobis et aliis debemus illuminationem Divinam in rebus salutis, 2 Tim. 2: 7. Precari et gratias agere per Christum mos in Ecclesia, Eph. 3: 21. Precari quomodo nos doceat Spiritus Sanctus, Rom. 8: 26. Precandi modus, et quae potissimum a Deo optanda sint, Matth. 6: 9.

Precantium cum summa demissione mos, Matth. 26: 38. Precantibus promisit Deus, non pugnantibus, Iac. 4: 2. Precatio Hasidaeorum seu Esenorum pro hostibus suis, Matth. 5: 44. Precatio iusti multum valet, Iac. 5: 16. Subvehitur duabus alis, ieiunio et operibus misericordiae, Act. 10: 4. Precationis, qua pluribus inter se concordibus Deus invocatur, vis, Matth. 18: 19.

Preces quaedam sunt pro omnibus, quaedam pro fidelibus 1 Tim. 2: 1. Preces non placent Deo nisi quae ex animo tranquillo proveniant, 1 Petr. 3: 7. Certamen quoddam sunt, Rom. 15: 30. A dignis factae solae sunt perfecta et accepta Deo sacrificia, 1 Petr. 2: 5. Hominum quales naturaliter sint, Rom. 8: 26. Quomodo fieri debeant, Rom. 15: 6.

Thu-

Thuris similitudinem habent, Matth. 2: 11, Apoc. 5: 8. Fidelium pro peccatore apud Deum multum valent, 1 Ioh. 5: 16. Preces Iacobi arcui et gladio comparantur, 2 Co. 10: 4. Mosis gladio omnia secanti, Hebr. 4: 12. Preces pro totius mundi salute Sacerdos offerebat Deo simul cum suffitu, Luc. 1: 13. Sanctorum cum Christo regnantium nihil nobis prodesse, non existimandum est, Eph. 6: 19. Solemnis in Baptismi administratione adhiberi mos erat, Matth. 28: 19. Precum symbolum erat suffitus legalis, Act. 10: 4. Earum in templo stata tempora, Matth. 27: 45; assiduitas commendatur, Luc. 18: 1; complementum fructus diligentis fructificationis, Ioh. 15: 16; necessitas, Luc. 21: 36. Earum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Precibus impendebant Iudei purificationis ergo praevios aliquot dies ante festa solemnia, Ioh. 11: 55. Corinthiorum adiuvari cupit Paulus, 2 Cor. 1: 11. Aliorum iuvari merentur qui omnia faciunt ut aliis prosint, Hebr. 13: 18. Indefessis opus est in omnibus, Iac. 1: 16. Piorum Christianorum omnia impenetrari posse a Deo, Apoc. 11: 6. Iis cur ieunium adiungatur, Matth. 17: 21, 1 Cor. 7: 5.

Preces et gratiarum actiones saepe praecipit Christus, 1 Thess. 5: 18. Preces vocibus expressas tantum valere censebant Iudei, Christiani vero etiam solo animo con-

ceptas non perdunt, Rom. 8: 26. Preces Ecclesiae Christus more advocati Deo Patri commendat, 1 Ioh. 2: 1. Eas in Ecclesiis Christiani tanquam Sacerdotes Deo offerunt, Hebr. 12: 16. Publicae pro Catechumenis non solebant olim fieri, sed eleemosynas pro illis dare licet, 1 Cor. 15: 29. Preces fundebantur pro poenitentiam agentibus, non pro desertoribus Christianismi, Luc. 6: 22. Cum labore coniunctas laudat Deus, Matth. 7: 12, Luc. 21: 37. Quid Deo eas maxime faciat ingratas, 1 Tim. 2: 8. Preces piorum ubique exaudit Deus, ibid., Ioh. 9: 31, 1 Petr. 3: 12. Eas Paulus magni facit, Eph. 6: 19:

Presbyterae seu Seniores viduae in convertendis ad Christianismum foeminis laborabant, Phil. 4: 3. Earum officium, ibid., Rom. 16: 1, Philem. 1.

Presbyteri Synagogae quarum controversiarum fuerint iudices, Luc. 12: 14.

Presbyteri et praincipi Sacerdotes Templi Hierosolymitani quot erant, Apoc. 4: 4. Presbyteri unde dicti, 1 Tim. 4: 12. Sumuntur pro Senatoribus, Matth. 16: 21. Eorum dogmata non unius generis, Matth. 15: 2. Presbyteri quomodo et a quibus ordinari solebant, Act. 6: 6, 1 Tim. 4: 14. Presbyterorum eligendorum aetas olim annus trigesimus primus, Luc. 3: 23. Presbyteri comparantur septuaginta discipulis Christi praesertim si illis data sit docendi popu-

lum potestas, Lüt. 10: 1. Presbyteri sedentes circa solium Dei cur introducantur, Apoc. 4: 4. Septem adhibebantur ad unctiones aegrorum in Oriente, Iac. 5: 14. Ante Episcopos rexisse videntur Corinthis Ecclesiam, Luc. 12: 14. Presbyteri praesides populum commonefacere solebant officii sui, 1 Cor. 12: 28. Presbyterorum in Ecclesia prima mentio, Act. 11: 30. Munus in Ecclesia, Rom. 12: 8. Presbyteris tribuitur pars victoriae Christi, Apoc. 14: 14. Presbyteros inter Christianos litium et morum iudices esse voluit Paulus, Luc. 12: 14. Presbyteros omnes et Presbyteras Apostoli sui operis adiutores vocabant, Philem. 1.

Primi vox quid significet, Matth. 1: 25.

Primitiae quid vocabatur, Rom. 11: 16. Primitiae quinam a Paulo vocentur, Rom. 16: 5.

Primogenitura ius sacerdotii ante Legem complectebatur, Luc. 2: 23, Hebr. 5: 5, 12: 15. Eius ius triplex, Matth. 1: 25.

Primogenitus dicitur quem nemo antecessit, ibid. De Davide et Christo dicitur, Hebr. 1: 6. Primogeniti mares Israëlitarum in templo sisti debebant et redimi scilicet quinque, Luc. 2: 23. Tantundem divitibus et pauperibus imperatum, ibid. Primogenitorum consecratio quomodo mystice explicetur, ibid.

Princeps bonus dolet, cum saevus esse cogitur, 2 Cor.

2: 3. Principi quam necessaria clementia sit, Eph. 5: 29. Principi exsulum in Babylonico exsilio quid dici soleret, Matth. 20: 25. Principes Regesque tutores status publici, Rom. 13: 1. Principum ore tamquam instrumento utitur Deus, si quid publici negotii significari vult, Ioh. 11: 51. Principium Synagogae munus, Hebr. 13: 7. Principes esse quam non esse, satius est semper, Rom. 13: 3. Principes idololatras ferarum nomine appellare solet Scriptura, 2 Tim. 4: 17. Principes iniquos Deus puniet, 1 Petr. 2: 14.

Principales quinam vocabantur, et quis eorum numerus in quaque civitate, Act. 13: 50.

Prisca et Priscilla, idem vallet, Rom. 16: 3. Priscilla et Aquila Ephesum Corinthio Paulum sunt secuti, 1 Cor. 16: 19. Quocumque ibant secum ferebant Ecclesiam, ibid. Ubique ad Christianismum perducendis operam dederunt, Rom. 16: 3. Priscilla, Maximilla, Quintilla, falsae Prophetissae, Apoc. 2: 20.

Priscillianistarum descriptio, Matth. 13: 41.

Probabile spectari solet in iudiciis humânis, Luc. 7: 42. Probatio factorum in testibus maxime consistit, Luc. 1: 1. Probitas quid propriè dicatur, Luc. 11: 8. Probitas vera animi Deo probatur, Luc. 16: 15.

Proculus Christianus per oleum curavit Severum Imperatorem, Iac. 5: 14.

Pro-

**P**rocumbendi ad pedes mos ab Oriente in Macedoniam venit ab Alexandri Magni temporibus, Act. 16: 29.

**P**rocurator dispensatore maior, Matth. 24: 47. Procuratores ex equestri ordine legebantur, Luc. 2: 2. Procuratorum Provinciarum officium, Matth. 27: 2.

**P**rofectus in terris nullus est qui nos faciat plane securos, Hebr. 6: 6, Apoc. 3: 11.

**P**rofusum Latinis idem quod Prodigum, 1 Petr. 4: 4.

**P**romereri in passivo sensu, Hebr. 13: 16.

**P**romissori ut credamus duo requiruntur, 2 Tim. 1.

**P**romissio pro re promissa, Hebr. 10: 36. Promissio de Christianis, et Promissiones de Patribus dici solet, Hebr. 6: 12.

Promissiones Dei quales immutabiles sint, ibid. Promissiones Legis excellenter et supra communem sensum impleri coepiae a tempore conceptionis Messiae, Luc. 1: 42. Promissum Dei de summa potentia circa nos in altero seculo ostendenda, Hebr. 6: 6. Promissa Dei quae longe abesse videntur speranda sunt in ipso mortis tempore, Hebr. 11: 13. Promissa Dei meliora quaenam, Hebr. 8: 6. Omnia Iudei facta adumbrabant promissum de vita aeterna nobis factum, Hebr. 6: 12. Promissa quando pro rebus certis habeantur, Rom. 4: 21. Haec quibus de causis homines aliquando non impleant, Apoc. 1: 8. Ea implere etiam iustitiae est, 2 Tim. 4: 8, 2 Petr. 1: 1. Factis implenda sunt, Iac. 5: 12.

**T**errena non operantur mortis contemptum, Hebr. 7: 19. Temporaria sunt imago et arrha aeternorum, Apoc. 21: 6. Promissa sola nobis non attulit Christus, sed et conditiones et conditionum causas explicavit, 1 Ioh. 1: 5. Promissorum excellentia allicit Christus auditores suos, Ioh. 10: 28. Promissis vitae aeternae nihil maius aut honoratius, 2 Petr. 1: 4.

**P**romittendum nihil de re incerta, Iac. 5: 12. Promittentis fidem ut teneas, omnia debent eadem esse quae fuerunt cum promitteres, 2 Cor. 1: 12.

**P**rophetae qui dicerentur Hebreis, Matth. 7: 15. Ipsi et summi Sacerdotes in Veteri Testamento sub Regum et Synedrii potestate erant, Rom. 13: 1. Posteriores uti solebant verbis veterum Prophetarum, Matth. 27: 9. Quod non sibi sed nobis inservierint, magnus honos Christianorum, 1 Petr. 1: 12. Eorum cognitio pertinebat ad Synedrium, Ioh. 7: 26. Olim potissimum ad Reges mittebantur, Christus piscatoribus se primum patefecit, Matth. 11: 5. Eorum non tantum erat futura praedicere, sed et ea quae naturali cognitione sciri nequebant, Matth. 26: 68, Ioh. 4: 19, Hebr. 8: 11. Ipsorum et Apostolorum scripta quomodo differant, Matth. inscript. Ipsorum dicta cur Dei dicta dicantur, Matth. 1: 22. Futura ipsis veluti praesentia menti obversantur, Act. 20: 22.

Prophetas in antiquiores et recentiores distinguant Hebraei, Luc. 9: 8. Eos incertis sedibus errasse, Hebr. 11: 37. Eorum erat reprehendere non viros tantum principes sed et Reges, Act. 23: 3. Eorum dicta quomodo Apostoli explicaverint, 1 Cor. 2: 13. Eorum testimonia in quem finem ab Evangelicis Scriptoribus adduci soleant, Matth. 1: 22. Eorum excitatio ad cultum unius Dei semen Euangelicae frugis, Ioh. 4: 38. Eorum locis Scriptores Novi Federis utuntur saepe sensu tantum expresso, Luc. 4: 18. Eorum minae et obiurgationes onus vocabantur, 2 Cor. 2: 5. Prophetarum scripta valde generalia sunt et ante evenitum erant perobscura, Eph. 3: 5. Multa eorum oracula apud Iudeos conservata non scripto sed memoria, Matth. 27: 9. Ipsorum mos in arcanis tradendis, Matth. 5: 20. Eorum mos in rebus etiam conspicuis praesagiendi futura, Act. 21: 11. Eorum preces quomodo a Deo honorentur, Matth. 9: 18. De ipsorum sensu facile iudicat qui multa a Christo luce imbutus est, 1 Cor. 2: 15. Eorum verba cum citantur, subintelligenda sunt et sequentia, Ioh. 12: 38. Eorum verba quomodo a Christo citentur, Matth. 11: 10. Quomodo ad res Christi accommodentur, Matth. 1: 22, 11: 5. Prophetā verus eximie est Christus; Prophetae nomen etiam tribuitur Pseudo-Prophetis, 2 Petr. 2: 16, Act. 3: 22, Ioh. 5: 46. Prophetae

contempti vindicta Deus, Ioh. 8: 50. Prophetae nihil est ignotum, 2 Petr. 1: 19. Prophetae cur soleant nomina sua ponere et saepe repeteret, Apoc. 1: 1. Ea dimitaxat sciverant, quae Deo visum erat ipsis aperire, Luc. 7: 39. Modo Dei, modo Christi gerunt imaginem, Hebr. 2: 13. Regibus maiores in muneric sui obitu, Luc. 13: 32. Unigeniti praefuerunt, Christus omnibus, Ioh. 1: 9. Quomodo soliti honorari, Ioh. 11: 32. An ipsi Reges, an Reges Prophetas procumbendo honoraverint, Matth. 4: 9. Prophetae afflatu Dei agebantur, sed leniter et cum modo, Ioh. 12: 49, 1 Cor. 14: 32. Non erant certi quando dominum Propheticum essent habituri, Act. 2: 3. Stantes promere solebant Prophetias, 1 Cor. 14: 30. Ipsi quidem non satis intellexerint quae per se erant prodita, 1 Cor. 2: 14, 13: 9. Quod dixerunt de Euangeliō et doctrina Christi numquam intellectum est nisi ex eventu, Rom. 16: 25. Facere dicuntur quae praedicunt, Apoc. 15: 7. Oppida celebria sibi eligere solebant, Ioh. 2: 12. Fide digni, atque omni adeo fide maiores testes veritatis, 1 Cor. 2: 5. Saepe plus significant quam dicunt, Act. 7: 43. Tristissima tempora solis caligine describunt, Matth. 27: 45. Accuratam temporis descriptionem adhibere solent suis scriptis, Luc. 3: 1. Res gentium quantum attigerint, Apoc. 4: 1. Utebantur vili habitu, Matth. 3: 4, Hebr. 11: 37. Veri qni-

qnibus signis dignoscantur a falsis, Matth. 1: 22, 7: 16, Ioh. 3: 27, 1 Cor. 12: 3, 10. Prophetarum vox etiam Graecis in usu, Tit. 1: 12. Interdum sumitur pro tota Veteris Testamenti Scriptura, Matth. 2: 23. Prophetarum proximus gradus ab Apostolis in Ecclesia Christiana, 1 Cor. 12: 10, Eph. 4: 11. Eorum bene exploratorum siebat matricula, 1 Cor. 12: 10.

Prophetis aliis cur Moses preferatur, 1 Cor. 13: 12. Non omnibus habenda fides, 2 Petr. 2: 1. Veteribus Doctores Novi Testamenti preferuntur, 2 Tim. 3: 17. Cur mos eis fuerit ex comparationibus usitatis signa visibilia sumere, Ioh. 6: 53. Cur eis visa in ripis olim obtigerint, Apoc. 12: 18. Prophetas Samaritae reiiciebant, Ioh. 4: 22. Munuscula accipere solitos, a quibusdam oblata recusasse, et quare, Matth. 10: 8.

Prophetare dicuntur qui Prophetarum more mandata Dei explicant, Apoc. 11: 3.

Prophetia Hellenistis vocatur consolatio, Act. 4: 36. Cudicatur divinatio, 1 Cor. 14: 1. Hebraeis stilla dicitur, Hebr. 6: 7. Cur liber signatus saepe vocetur, Matth. 13: 10. Ad quid proposit, 1 Cor. 14: 3. Cur caeteris donis preferatur, ibid. Non est propriae interpretationis, 1 Cor. 2: 13. Res nostri impetus non est, 2 Petr. 1: 20. Prophetiae donum quidam habuisse possunt et tamen pietatem et salutem amittere, 1 Cor. 13: 2. Pro-

phetiae afflatus quomodo describi solent, Luc. 1: 35, 66, 2: 25. Eius donum a tempore Malachiae et Esdrae ad tempora Christi inter Iudeos cessaverat, Matth. 7: 29, Act. 13: 1. Quod olim rarum, frequens erat in Ecclesia Christiana, Rom. 12: 6, 2 Petr. 1: 14. Prophetiae posteriores solent per gradus eloqui clarius, quod priores dixerant occultius, Apoc. 17: 18. Ab Ecclesiis mitti solebant, 1 Cor. 14: 4. Prophetiae etiam sunt miracula, 2 Thess. 2: 9. Prophetiae de temporibus Messiae, Matth. 9: 20.

Prophetiarum complementa, Matth. 5: 40, 9: 30, 10: 1, 11: 5, 13: 35, 55, 14: 25, 15: 7, 31, 16: 3, 21, 17: 11, Act. 8: 27, 9: 11, 12: 11, 13: 27, 21: 9, Rom. 9: 12, 2 Cor. 6: 10, Gal. 4: 27, Eph. 2: 12, 14. Earum sensus geminus, Matth. 1: 22. Sensus de Christo ab ipsis proditum non fuisse, ibid.

Prophetici libri docent nos non omnia quae Christus, sed tamen aliqua eo pertinentia, 2 Tim. 3: 16. Propheticas in sermonibus cum futuris praeterita simul saepe exhibentur, Apoc. 17: 9. Propitiatorium in Veteri Testamento symbolum Divinae misericordiae, Matth. 27: 51. Vitulino et hircino sanguine adspargebatur, Hebr. 9: 7. Vocabatur in Veteri Testamento Christus et cur, Rom. 3: 25.

Prosecta vel Prosiciae vocabantur pars extorum quae in aram vel focum dabatur, Act. 15: 20.

Proselyti facti apud Iudeos baptizabantur, Ioh. 3: 25, Matth. 28: 19. Legi se subiiciebant, 1 Cor. 9: 20. Quo loco a Iudeis habebantur, Act. 10: 28. Proselytorum ingens numerus olim Antiochiae fuit, Luc. tit. Eorum centum et quinquaginta tria millia fuere Davidis et Salomonis temporibus, Ioh. 21: 11. Proselytis proponebantur incommoda quae comitantur Legem, Luc. 14: 26. Proselytos quales in Ecclesiam recipere dubitaverint Apostoli, Act. 6: 5.

Prosequi aliquem quid significet, Matth. 2: 8. Proseuchae et Synagogae idem, Matth. 4: 23. Locus Iudeorum in quo orant, Act. 16: 13.

Prosternuntur servi coram Dominis suis, Apoc. 13: 4.

Proverbiū, sententia, fabella brevior, quid sint, Matth. 13: 3. Proverbia communia, Matth. 24: 28. Proverbia, pro re nata, sensibus diversis aptari solent, Matth. 20: 16, Marc. 4: 21.

Proverbiales sententiae cum vocum allusione ferme in omnibus linguis inveniuntur, Hebr. 5: 8. Non semper eodem sensu dicuntur, Luc. 12: 2. Nihil habent mali earum mutationes, dum maneat sensus idem, Rom. 10: 7.

Providentiae Divinae cura universitati hominum nunquam desuit, Act. 14: 17. Providentiam non circa omnia uno modo se habere, Matth. 10: 29.

Provinciales civitatem consecuti Praesidibus Romanis in sua patria a consiliis esse

vetabantur, Matth. 27: 57. Provinciarum fines a Romanis saepe mutati, Act. 14: 24. Provincias Romani imperii agrorum pependisse tributa et humanorum capitum, Matth. 22: 17.

Proximus quisque sibi natura, Phil. 1: 4. Proximus sumitur pro solo homine, Matth. 15. Pro quovis homine, Matth. 22: 1, Iac. 2: 8. Noster, quis sit appellandus, Luc. 10: 29. Quis sit iuxta Legem Mosis et Euangelium, Rom. 13: 9, Gal. 5: 14, 1 Ioh. 3: 10. Cur amandus, 1 Ioh. 4: 21. Inter Christianos magnam partem nostri sibi vindicat, 1 Cor. 10: 24. Proximum diligendo, maiora a Deo acquiruntur dona, 1 Thess. 3: 13. Proximum qui amat, Deum amat, 1 Cor. 10: 24, 1 Ioh. 3: 10.

Proxima quae plane sunt ut praesentia solent enuntiari, 2 Thess. 2: 2.

Prudentia quid vere sit, Rom. 3: 8. Prudentiae comes innocentia, sive simplicitas commendatur, Matth. 7: 6, 10; 16. Prudentiae humanae symbolum Arbor scientiae boni et mali, et cur, Luc. 23: 43. Prudentia opus est docenti, Matth. 7: 6.

Prudentis est non inhaerere τοῖς χαθ' ὅλοι, sed spectare singula, 1 Cor. 9: 22.

Prunarium quid sit Arabibus, Hebr. 9: 4.

Prurire auribus, figurate quinam dicantur, 2 Thess. 4: 3. Psalmi in Hebreis codicibus, qui nunc primus et secundus, olim cohaerebant, Act. 13: 33. Nomen non habentes citabantur a Iudeis sub Da-

vidis nomine, Hebr. 4: 7. Quinam a Iudeis ad Messiam referebantur, Act. 13: 33, Hebr. 1: 6, 2: 6. Sensus mysticus Psalmi secundi non Davidem, sed Christum respicit, Hebr. 1: 5. Quinam in vindemiis cantati, Hebr. 2: 6. Psalmorum non unus est scriptor, ibid. Psalmos Hebraeorum more citat Grotius, Matth. 3: 17.

Pseudo-Christi qui, Matth. 24: 5. Iudeis vocantur Barchochebae, ibid. Trium ante Hierosolyma eversa historia, ibid. Post eversa Hierosolyma quinam, ibid. Pseudo-Christi et Pseudo-Prophetae distinctio, ibid. Pseudo-Propheta pro multitudine Pseudo-Prophetarum, Apoc. 16: 13, 19: 20. Pseudo-Prophetae, 2 Petr. 2: 1. In Veteri et Novo Testamento duobus signis dignoscuntur, 1 Ioh. 4: 1. Pseudo-Prophetarum multiplex genus, Matth. 24: 11. Pseudo-Prophetas fuisse duos illos quinquaginta militum praefectos ab Eliä occisis non est incredibile, Luc. 9: 54.

Publicani quo loco habiti fuerint apud Iudeos et cur, Matth. 5: 46. Vitae impiorum homines crediti ab Hebreis, Luc. 7: 19. Rapinarum et exactionum nomine vulgo infames, Luc. 3: 13. Stare solebant in atrio gentilium, Luc. 18: 11. Publicanis publicorum redemptio ne non interdixit Iohannes, Luc. 3: 13.

Pudor sequi solet eos, qui mendacii convincuntur, 2 Cor. 7: 14. Pudor et modestia vera ornamehta sexus

femininei, 1 Tim. 2: 9. Puer pro servo, Matth. 8: 6. Pueri a Magistris vicissim interrogabantur apud Iudeos, Luc. 2: 47. Tabulae rasa comparantur, Marc. 10: 15. Natura ab ambitu sunt alieni, et tales suos esse vult Christus, Matth. 18: 4, Marc. 9: 37. Pueri quinam delicati dicebantur apud Romanos, Rom. 2: 1. Puerorum est ostentare se in rebus inutilibus, 1 Cor. 14: 20.

Puerpera cum iustratur, cur offerre iubetur duas pecudes aut aves in Lege Mosis, Luc. 2: 22. Puerperas a contactu hominum cur et quamdiu abstinentem fuerit, ibid. Puerparum contactu homines impurari, Matth. 8: 22.

Pulveria excussio testimoniq[ue] erat contempti Euangelii, Matth. 10: 14, Marc. 6: 11. Pulverem lingere, Phil. 3: 19. Pulverem super caput spargendo moerorem testabantur Aegyptii et Syri, Apoc. 18: 18. Ex pulvere a Deo excitari Proceres, Matth. 13: 57.

Puniendi potestas periculosa alicuius culpe sibi consciis, Ioh. 8: 7. Penes quos fuerit in Lege Mosis, et penes quos sit in Euangilio, Rom. 12: 19.

Purgantur a criminibus, qui a peccandi consuetudine liberantur, Act. 13: 39.

Purgatio species defensionis, ubi facto concessa culpa removetur, Act. 22: 1. Purgationis Euangelicae et Legalis comparatio, Hebr. 9: 14. Purificatio antiquitus dicebatur de Baptismate, Ioh. 3: 25.

Purificationes nonnullae ex Legi Mosis per aquam solam fiebant, Hebr. 9: 22. Purificationis solemnī die, Sacerdos Maximus eximie personam gessit Christi, Hebr. 13: 11.

Puritas carnis et Spiritus, cordis et corporis commendatur, Hebr. 10: 23. Puritas cordis unde, 1 Tim. 1: 5. Puritate proxime ad Deum accedimus, 1 Ioh. 1: 5.

Purpura in aulaeo Templi denotabat Mare, Matth. 27: 51. Purpura utebantur olim lautioris fortunae homines, serius soli Reges et Imperatores, Luc. 16: 19. Purpura pacis gestamen Romanorum, in toga Imperatorum, et in lato clavo Senatorum, Apoc. 17: 4.

Purpurati vocabantur amici Regii, Luc. 16: 24.

Puris omnia pura, Matth. 23: 26. Purum ab impuro tangi nefas, Ioh. 7: 17.

Puteolis vetus nomen Dicarchaea, Act. 28: 14. Ante adventum Pauli fuerunt ibi Christiani, ibid. Puteolos appellere solebant naves Alexandrinae, ibid.

Pyctae seu Pugiles antequam certarent, manus et brachia in aera iactabant, 1 Cor. 9: 26. Eorum mos in certando, ibid.

Pyrrhus nomen frequens in Thessalia et vicinis regionibus, Act. 20: 4. Pyrrhi Regis ambitio a Cynea reprehensa, Luc. 12: 19.

Pythagoras cuius fuerit, Matth. 7: 6. Primus Philosophi nomen sumsit, Rom. 1: 22. Multos Ephesi habebat sectatores, Eph. pref., 2 Tim.

3: 13. Praecepta sua a Barbaris Philosophis accepisse fertur, Matth. 7: 6. Iudeos adiisse dicitur, ibid. 8: 22. Eius instituta eadem esse quae Essenorum, Matth. 1: 20, Act. 2: 44. Eius dictum de operandi necessitate, 2 Thess. 3: 10.

Pythagorai plerique erant Magi, Eph. 4: 14, 1 Tim. 4: 1, Apoc. 13: 11. Praecepta sua scripto non mandabant, Rom. 2: 28. Ipsi et Christiani veteres cur animatis abstinerent, Rom. 14: 2. Hominibus penitus vitiis immersis coenotaphium struebant, Eph. 2: 1. Eum qui non servabat instituta, coetu arcebant, Luc. 6: 22. A iuramentis sibi in incertis negotiis cavebant, Iac. 5: 12. Invicem infensi ante solis occasum gratiam redintegrabant, Eph. 4: 26. Horum de Deo sententia, Rom. 1: 19; abstinentia qualis, Col. 2: 16. Eorum discipuli distinguebantur per gradus, Matth. 28: 20. Pythagoricum bivium, Rom. 6: 16.

Pytha urbs Delphorum unde Pythones nomen traxere, Act. 16: 16. Pythonici quomodo afflati, 1 Cor. 14: 30.

## Q.

Quadragesimi numeri sensus mysticus in historiis sacris, Matth. 24: 22. Quadraginta annorum spatium Iudeis praefinitum ad poenitentiam, in deserto et post Christum evectum, Hebr. 3: 9. Quadrans minimum in numerorum generē, Matth. 5: 26. Qua-

**Quadrante** *victus diurnus pauperrimorum hominum admodum parabatur*, Marc. 12: 44.

**Quadrantaria** *Meretrix*, Matth. 5: 26.

**Quadrata** *figura perfectionem significat*, Apoc. 21: 16.

**Quae** *re Deum quid sit*, Rom. 3: 10, Hebr. 11: 6.

**Quaest** *ionariorum officium apud Romanos*, Matth. 27: 65.

**Quaest** *ionem habendi mos apud Romanos qualis*, Matth. 27: 19, Act. 22: 24. **Quaest** *iones curiosas nullo responso Christus dignari solet*, Luc. 13: 23.

**Quaestus** *magnus quis sit habendus*, 1 Tim. 6: 6. **Quaestus** *causa pecunia aliena uti quatenus liceat*, Luc. 6: 35. **Quaestum** *ex sacra docendi opera cur Christus discipulis prohibuerit*, Matth. 10: 8.

**Qualitates** *mutari posse*, Matth. 7: 18. **Qualitatibus** *similes solent esse actus*, Matth. 7: 18, 1 Ioh. 3: 9.

**Quidni** *qualis vox*, Matth. 5: 37.

**Quies** *quam suavis sit probat sollicitudo*, Luc. 12: 19.

**Quies** *diei septimae cuiusnam quietis signum*, Hebr. 4: 10. **Quietem** *in labore pii* habent, Apoc. 14: 13.

**Quinquagenarius** *numerus nobilis ob iubilaeum apud Hebreos*, Ioh. 8: 56.

**Quirinius** *Consul fuit et Senatorii ordinis vir*, Luc. 2: 2. **Quirinius** *non Quirinus vocabatur sub quo primus census factus in Iudea est*, ibid. *Eius apud Agnatum favor et historia*, ibid.

**R.**

**Rabbi** *plus erat quam Rab*, Matth. 23: 7. **Rabbini** *Iudeis vocantur Lux mundi*, Rom. 2: 19. **Rabbini** *Iudeorum plurimi adulteriis et affinibus vitiis fuere illigati*, Rom. 2: 22. **Rabbinorum** *pestilens sententia et praeiudicium de vita aeterna*, Rom. 2: 13, 8: 1. **Eorum** *doctrina qualis Euangilio comparata*, 1 Tim. 1: 11, 6: 3, 2 Tim. 1: 10.

**Rahab** *figura idololatrarum poenitentium*, Hebr. 11: 31. *Eius fides operosa*, Iac. 2: 25.

**Ratio** *Dei*, Deus est, humanis rebus consulens, Ioh. 1: 1. **Rationis** *rectus usus homini agnatus est*, neque omnia Dei auxilia excludit, Rom. 2: 14. **Rationis** *cum affectibus pugnantis exempla a Poëtis expressa*, Matth. 14: 9. **Secundum** *rationem vivere tam naturale esse homini debet*, quam bestiis vivere secundum naturae impulsu*m*, Luc. 17: 7. **Rationem** *iudiciorum snorum vindicantium Deus solet reddere*, non ita beneficiorum, Eph. 1: 5.

**Rationale** *soli Deo tribuit Plato*, Luc. 19: 41.

**Reconciliationis** *et remissio*n*is Divinae multi sunt gradus*, Rom. 11: 15.

**Recti** *et non Recti* *discrimen dictat aliquatenus Ratio*, Dei autem praecepta plenissime, Gal. 5: 16.

**Reddere** *multum aequum est ei qui accepit multum*, Luc. 12: 47.

**Redemptio** *humani generis nova creatio* *vocatur*, Ioh.

1: 4. Redemptio animorum et corporum quando et quomodo fiat, Rom. 8: 23. In Christo quid sit, et in quo consistat, Rom. 3: 24.  
 Redire ad se, quis dicatur, Luc. 15: 17. Redire in gratiam, Matth. 5: 24.  
 Refrigerium vocatur status animorum iustorum ante resurrectionem, Luc. 16: 25.  
 Regeneratio pro resurrectione, Matth. 19: 28. Regenerationis imaginem gessit salus Noae parta, 1 Petr. 3: 21.  
 Regeniti per Deum quo sensu peccare negentur, Rom. 2: 12.  
 Regeniti primi per Christum sunt Apostoli, Hebr. 12: 23.  
 Regnere hominem Dei opus est, Philem. 1.  
 Reginae olim dictae Regum filiae et neptes, Act. 23: 24.  
 Regio Dei, Coelum, Ioh. 6: 62.  
 Regia stirps sacerdotali nobilior, Luc. 1: 5. Regium esse nulli servire cupiditati, 1 Petr. 2: 9.  
 Regnabimus in Christo, sed in quos, difficile dictu est, Eph. 2: 6.  
 Regnum, splendida servitus, Matth. 20: 25. Regnum, Legislatio et Iudicium inter se cohaerent, Matth. 16: 28.  
 Regnum est in Rege et subditis, 1 Cor. 12: 12. Regnum qui laedit, laedit Regem, Act. 9: 4. Regnum sibi vindicantes dicere solent se cum eo iure natos, Ioh. 18: 37. Regnum, pro gloria Regni post resurrectionem, Luc. 9: 48. Regnum Sapientis Stoicorum, Ioh. 18: 38.  
 Regnum Christi coeleste et Angelicum, Ioh. 18: 36. Ex gloria et potestate sua aesti-

mandum, Matth. 22: 44. Passim resertur ad ea tempora quae post resurrectionem eius fluxerunt, Matth. 16: 28. Id in conspectu hominum humile, in se vere regnum et omnium sublimissimum, Ioh. 12: 16. Communiter ad omnes populos pertinet, Matth. 24: 27. Facile agnosci potest, Luc. 19: 40. Non est venturum cum regio splendore, Luc. 17: 20. Mere spirituale est, Ioh. 15: 15, 16: 13. Eiusmodi est ingenii, ut Regibus huius mundi non obstet, quin potius illorum imperia multis modis firmet, Act. 17: 7. Distinctionem personarum nullam facit, Matth. 24: 41. Est in iudicio, Regnum Dei post iudicium, Eph. 5: 5. Quo pacto innoverit Apostolis, Matth. 16: 28. Unde crediderint Apostoli fore adspectabile, Matth. 18: 1, 24: 3, Ioh. 14: 22. Florentissimum quando fuerit, Luc. 17: 22.  
 Regni Christi indicia ante eius mortem, Ioh. 12: 13. Initium eius aestimatur ab evectione in coelum, Matth. 27: 11. Incepit signa, Luc. 17: 21. Eius complementum, Ioh. 21: 23. Excellentia, Matth. 20: 28. Eius natura vel ingenium, Matth. 21: 12. Discrimen a regnis terrenis et imperiis mundi, Matth. 20: 26, 21: 5, 24: 41, Luc. 22: 27. Eius naturam Pilato Dominus interpretatur, Ioh. 18: 34.  
 Regnum coeli vel coeleste quid, Matth. 3: 2, 13: 39, 22: 2. Nusquam fuisse a Mose vel Prophetis nominatum,

tum, Matth. 5: 20. Hoc inse suscipere dicebantur Hebraeis qui Legi se subiicerent, Marc. 10: 15. Describi id solet cibi ac potus nomine, Luc. 12: 32. Regni coelestis arcana non propo nuntur negligentibus poenitentiae hortamenta, Marc. 4: 24. Eius munia distribuit Christus potestate a Patre accepta, Matth. 20: 23. Eius nomine quae et quanta bona significentur, Matth. 5: 3, Luc. 9: 62. Regni coelestis voces iunctae intrandi verbis, gloriā coelestem indicant, Matth. 5: 20. Regnum Dei quid, Matth. 3: 2, 6: 33, 13: 39, 16: 28, 21: 43. Quibus in rebus maxime appareat, 1 Cor. 4: 20. Hic inchoatur per pacem conscientiae, in altero seculo per summam felicitatem absolvetur, Ioh. 3: 3. Acquiritur per multas afflictiones exemplo Christi, Luc. 24: 26, 2 Thess. 1: 5. Significat tempora Messiae regnantis, Luc. 17: 20.

Regni Divini ac coelestis vo ces desumptae ex usu populari, Matth. 5: 20. Relegatio a coetu, Iudeis frequens erat, Luc. 6: 22. Relegationi coniunctae poena apud Iudeos, Luc. 6: 22. Relegatio, poena Arii, Macedonii, Nestorii, Entychetis, Matth. 13: 41. Religionis causam poscentibus satisfaciendum, 1 Petr. 3: 15. Eius causa vis publica illata patienter ferenda, Matth. 26: 52. Eius libertas ab antiquo per imperium Romanum concessa erat Iudeis, non vero Christianis,

Rom. 16: 17. Eius substantia quid requirat, Marc. 12: 29. Religionem nullam esse, si Deus rerum humanarum procreationem nullam habeat, Hebr. 11: 6.

Religio quid dicatur Hebraeis, 2 Cor. 5: Falsa appellatur fera et bellua, Apoc. 13: 1. Vera fidem requirit, sed perficitur beneficentia et vitae puritate, Iac. 1: 27. Polluitur magis funestato quam mortuo Sacerdote, Matth. 8: 22.

Religio Christiana praeter Dei cultum exigit institiam et castitatem in summo gradu, Act. 24: 25. Semper erit in Iudea, Apoc. 11: 15. Religionis Christianae fundatum est Deus per Iesum cognitus, 1 Cor. 12: 3. Puritas eius, 1 Petr. 3: 16. Mirifica virtus, Luc. 10: 19. Pleraque eius non natura nobis nota, sed coelesti patefactione, Matth. 13: 41. Tota eius substantia ad praecepta Christi referenda, Matth. 28: 20.

Religionum novarum introductio apud Romanos habebat poenam arbitrariam, Luc. 23: 16.

Religiosi viri quinam vocentur apud Hebreos, Act. 2: 5. Reliquiae quid, Rom. 9: 28. Reliquias Martyrum cur pii honoraverint, Act. 8: 2.

Remedii differre saepe ipsorum hominum interest, Matth. 13: 15. Remediis duris locus non est, ubi tota Ecclesia in morbo cubat, 2 Cor. 10: 6.

Remissio, pro sanatione animae a peccatis, Hebr. 10: 8. Remissio peccatorum an ex di-

dilectione tamquam signo probetur facta, Luc. 7: 47. Facit ne peccata appareant, veluti ablutio ne maculae, Act. 22: 16. Donum Sancti Spiritus praecedit, 1 Petr. 1: 2. Aequaliter Christianis datur, Luc. 19: 13. A Mose et Prophetis sperari iussa sub sola *metropolias* conditione, Marc. 1: 4. Remissionis peccatorum ius datum Christo, Matth. 28: 18. Remissionem fieri sanguinis effusione tantum, Matth. 26: 28.

Remittere multa peccata Divinae sapientiae convenit, ut exstare possint eximiae dilectionis opera, Luc. 7: 47. Remittendi peccata potestas nulli hominum ante Christum communicata legitur, Marc. 2: 7.

Remitti dicitur reus qui ad suum iudicem mittitur, Luc. 23: 7.

Remunerationes esse ex naturali aequitate aiunt Iuris Consulti, 2 Thess. 1: 6.

Repensationis spem habet qui ob Deum patitur, non habet qui ob facinora, 1 Petr. 3: 17.

Repetere saepius solemus quae valde volumus animis inculcare, Gal. 1: 9. Repetitionum vitiosarum vitium in multis libris unde occurrat, Luc. 3: 36.

Repromissio pro re promissa, Hebr. 9: 15.

Repudium ex causa levi, adulterii occasio, Matth. 5: 32. Inter Christianos vix licet, nisi ex causa adulterii, ibid.

Ob adulterium concessum ad Christianos coniuges tantum pertinet, ibid. De foeminis Christus nihil prouuntiavit,

ibid. Permittitur maioris mali vitandi causa, ibid. Repudii lex, Ioh. 4: 18. Eius ius apud Iudeos maritis concessum, non mulieribus, Matth. 5: 31. Eius atque divertii differentia, ibid. Repudia iudicis cognitionem non exigebant, ibid. Requies Dei quid, Hebr. 3: 11, 4: 1, 3.

Res sensum habentes amant sui conservationem, Rom. 8: 20. Res principales corpora, quae earum figuram habent umbrae vocantur, Hebr. 8: 5. Res Dei dicuntur indicia, Ioh. 10: 35. Res eadem Veteris Testamenti ad plures significatus referuntur, Hebr. 11: 11. Res adversae etiam bona sunt, si dextre sumantur, 1 Thess. 5: 23. Res soli haereditate acceptae apud Hebreos erant inalienabiles, Rom. 4: 13, Hebr. 1: 4. Rerum agenda rum insta aestimatio, Matth. 26: 11; terrenarum inutile studium damnatur, Matth. 24: 38: Rebus non minus quam vocibus Prophetarum scimus, Matth. 1: 22. Rebus diversis saepe aptantur eadem verba Prophetarum, Matth. 24: 30. In Rebus alienis cur plus sapere soleamus quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.

Resipiscenti ob priorem vitam insultare non oportet, Luc. 18: 11. Resipiscentes in veteris amicitiae ac familiaritatis ius admittere debemus, Luc. 17: 3.

Resipiscentiae doctrinae summatis per Iohannem commendatae plenior cognitio a Christo petenda, Luc. 1: 77.

Re-

**R**espondendi ratio in lingua Latina, Matth. 5: 37. Respondendo Christus interdum quid reservat, Matth. 18: 3. Respondentis partes in disputationibus, Matth. 22: 30.

**R**esponsionum ad Orthodoxos liber unum auctorem non habet, Matth. 28: 2.

**R**espublica et Ecclesia idem erant apud Iudeeos, apud Christianos non item, Luc. 6: 22. Reipublicae status praesens qualiscumque tolerandus, Matth. 22: 16. Rem publicam ex imis sedibus convellunt, qui ius et aequum violent quovis titulo, Matth. 27: 24.

**R**esurrectio de tota persona intelligenda est, Ioh. 11: 25. Est nativitas quaedam, Apoc. 1: 5. Praecipuum fidei objectum, Act. 24: 15. Spei Christianorum scopus, Thess. 4: 18. Exspectata minuere nobis debet luctum ob mortuos, Luc. 7: 13. Beata quibus contingat, Cor. 15: 21. Prima, dicitur evectio Martyrum in coelum, Apoc. 20: 5. An cum discrimine sexus futura sit, Matth. 22: 30. Cibus et potus in illa cessabunt, ibid. Resurrectionis doctrina quando et a quibus primus apertus proponi coepit dicatur, Matth. 5: 20. Eius doctrina apud Iudeeos, Matth. 16: 14, 22: 28. Resurrectionis corporum argumentum ex iustitia Dei et aequitate rei, ibid. 32. Nostrae causa erit Spiritus Dei qui in nobis est, 1 Petr. 3: 18. Eius gaudia Paradisi gaudiis maiora, Luc. 23: 43. Qualitas et circumstantiae, Cor.

15: 42. Eius status distinguitur Rabbinis a statu Edensis, Luc. 23: 43. Eius mysterium in Propheticis scriptis latenter adumbratum, Matth. 11: 23. Eius et vitae aeternae gustum aliquem Iudaei per Esdras acceperant, Eph. 2: 12. Resurrectionem generalem Christus manifeste promisit, Ioh. 11: 24. Eam sperabant Apostoli, sed qualis esset non satis intelligebant, Marc. 9: 10. Futuram qui negant pro Christianis habendi non sunt, Cor. 3: 15 Iam esse factam docuerunt Hymenaeus et Philetus, Matth. 24: 11. Idem cum Gnosticis eam allegorice intelligebant, et quomodo, Cor. 15: 1. De Resurrectione Philosophorum sententiae, Cor. 1, Eph. 2: 12, Thess. 4: 13.

**R**esurrectio Christi miraculum maximum, Ioh. 2: 19. Eius historia, licet apud 4 Euangelistas dissimiliter referri videatur, congruere secum invicem ostenditur, Matth. 28: 2. Testium eius fides et integritas, ibid., Luc. 24: 48. Cur multis egebat testibus, Cor. 15: 5. Cum accidente promissione resurrectionem aliorum hominum certam reddit, Col. 2: 12, 1 Petr. 1: 3, 3: 21. Resurrectionis Domini annuntiatio cur festinata fuit, Matth. 28: 7. Eius imagines in Veteri Testamento, Luc. 24: 46. Promissiones non potuerunt intelligere Iudeorum Principes, nisi forte ex indicio Iudee proditoris, Matth. 27: 63. Resurrectionem Domini difficulter credi-

diderunt Apostoli, Macr. 16: 11, Ioh. 20: 9. Resurrectione Christi evincunt Apostoli verum eius fuisse dogma, 1 Cor. 15: 14.

Resuscitatio dicitur etiam secunda generatio, Matth. 19: 28. Specialiter ea quae est ad vitam aeternam, Ioh. 6: 39. Christi a mortuis tribuitur Deo Patri, nostra et Deo et Christo, 2 Cor. 4: 14. Resuscitationis generalis imago in Lazaro, Ioh. 11: 43. Resuscitationis a morte et liberationis a praesentissimis periculis comparatio, Hebr. 11: 19.

Retributio plena in altera vita, redditis demum corporibus, siet, Luc. 16: 25. Retributionis mercedis, aequalis vel inaequalis, convenientia, Matth. 20: 14.

Reverentia Dei in Scripturis timor dicitur, 1 Petr. 3: 15. Reverentia vetat esse curiosum, Ioh. 4: 27. Debetur Magistratibus, sed non quae reis se tuendi libertatem tollat, Ioh. 18: 22. Maxima debetur iis qui dura ferunt honestissimis de causis, Phil. 1, 9.

Reverti verbum ad proferentem dicitur quod eventu optato caret, Matth. 10: 13.

Revocandi vocis significatio, Luc. 14: 12.

Reus audiendus antequam iudicetur, Ioh. 7: 51. Reo convenit vultu ac verbis praese ferre fiduciam, Act. 24: 10. Reo cuiquam parcere viro bono non indignum est, Matth. 1: 19. Reum inimicis donat, qui eum ipsorum iudicio tradit, Act. 25: 11. Reorum est stare, Act. 25: 6.

Reos foris secedere, moris est ubi de eorum negotio consultatur, Act. 5: 34.

Rex est qui nihil metuit, Rex est qui cupit nihil, 1 Petr. 2: 9. Rex si privatum adit multum est, plus si in eius aedibus velit divertere, Ioh. 14: 23. Regis boni et Pastoris boni vicina sunt opera, Ioh. 10: 1. Regis boni solliciti non pro se sed pro suis in Christo specimen, Ioh. 17: 8. Regis interest, ut Legatus honoretur, Ioh. 17: 3. Eius iam regnantis est dare dona regia, Ioh. 7: 39. Regis nomen quibus tributatur, Act. 6: 15, 1 Tim. 2: 2, 1 Petr. 2: 13, Apoc. 6: 15, 10: 11, 16: 12, 19: 18. Regi praeceptum ne se supra alios fastuose effera, 1 Cor. 4: 6. Regi Hebraeo quid in Lege Divina prae scriptum, Matth. 20: 25. Regem quempiam dici in regionibus devictis non patiebant populus Romanus vel Caesares, nisi suo permisso, Act. 17: 7. Regem eligebat olim populus, et Prophetae ungebant Dei nomine, Act. 6: 5. Regem eum agnoscere qui Rex est quantum intersit, Matth. 2: 1. Reges fuisse et Sacerdotes antiquis temporibus, Hebr. 7: 1. Reges bestiarum non minibus a Prophetis describuntur, Luc. 13: 32. Boni plenissime praestant, ut improbitate repressa, probi tuius vivant; Reges vero mali, aliquatenus tantum, Rom. 13: 3. Reges Romano imperio parentes qui, Apoc. 13: 1, 17: 12. Decem quibus Deus usurps ad dilacerandum imperium Romanum, Apoc.

Apoc. 13: 1. Reges cum donis adire qnibus in more fuerit, Matth. 2: 11. Reges Prophetas, an Prophetae Reges procumbendo honorarint, Matth. 4: 9. Reges vocantur Regum successiones, Apoc. 17: 12. Reges et Sacerdotes qna ratione dicantur Christiani, 1 Petr. 2: 9, Apoc. 1: 6. Reges more gentium Deos appellare Hebraeis ob periculum vocis non erat mos, Art. 12: 22. Regum est iudicare, Ioh. 5: 22. Officium in tributis exigen-dis, Luc. 3: 13. Eorum splendidissimus vestitus pul-chritudine litorum supera-tur, Matth. 6: 29. Piorum in Ecclesiasticis auctoritas, ibid. 22. Iudaeorum Regum servilis adulatio erga Roma-num imperium, Apoc. 13: 1. Regibus cum exercitu iter facientibus via complanari solet, Luc. 3: 5. Regibus in Oriente dabantur munera honoris habendicausa, Luc. 2: 24. Regibus qualibuscum-que obtemperandum, Ioh. 9: 48.

Rex noster Christus, Iac. 2: 8. Rex est Christus veritatem amantium, Ioh. 19: 9. Rex Israël, titulus Messiae, Ioh. 1: 49, 12: 13. Regis titu-lum a se abdicare cur no-luerit Christus, Ioh. 18: 37. Rhetorim est policeri se breves fore praesertim apud occupatos, Act. 24: 4. In-dicem laudando sibi bene-volum reddere, ibid. Movere laudando, 2 Cor. 8: 7.

Risu gaudium describitur, Luc. 6: 21.

Ritus inutiles, Ioh. 15: 4. Iudaici cur abrogandi, Ioh.

4: 23. Iudaici facientes ad pietatem ac probitatem a Christo prope ad verbum translati ad sua dogmata, Matth. 18: 15. Ritnum ca-villatores iudei, Ioh. 5: 10. Rituum obseruationem animo non emendato ad salu-tem sufficere, dogma Iudeae-orum, 1 Petr. 1: 18. Fu-neralium, praesertim hu-mandorum corporum, origo unde, Matth. 9: 23. Rituum consonantium et regiminis certior forma quando et a quibus in Ecclesia constitu-ta, Apoc. 21: 1. Ritibus operosis distenti paecepta Dei minus curare solent, Marc. 7: 8.

Rituale ius Iudeorum, vide Lex Ceremonialis.

Rogare pro orare, Luc. 4: 36. Roma a robore cur dicta, Apoc. 12: 3. Romulo con-dita quadrata fuit, Apoc. 21: 16. Ipsa inter Deos erat, Apoc. 17: 5. Urba aeterna fuit dicta, Apoc. 13: 1.

Roma resurges, additum num-mis Vespasiani, Apoc. 13: 3. Romae et Babylonis con-sensus mysticus, 1 Petr. 5: 13, Apoc. 17: 4. Romae imagi-nes quali ornatu in templis fuerint, Apoc. 17: 4. Eius excidium per Totilam, Apoc. 16: 19. Scipio inter-iustum eius ardente Carthagi-ne sibi olim cum lachrymis imaginatus est, Apoc. 18: 2. Eius odium in Christianos, Apoc. 12: 15. Romae id-o-latria remansit in Senatu et plebe, etiam postquam Imperatores Christiani facti essent, Apoc. 17: 16. Ro-mae quomodo initium Eccle-siae factum, Rom. praef.

Ro-

Romam esse mortalem, Apoc. 16: 17.

Romana Ecclesia in disciplina circa lapsos caeteris mitior, Hebr. 6: 6; Synodus cur Concilii universalis vim in se contineret, Act. 15: 2. Romana nomina quo tempore apud Graecos frequentia, i Cor. 16: 17. Romanae civitatis ius validius erat iure Synedrii, Act. 25: 9.

Romanum imperium per Lunam significatur, Matth. 24: 29. Varie agitatum, ibid. Temporibus Honorii dilaceratum, et a quibus, Apoc. 17: 16. Eius punitionem fuisse Christianorum liberationem, Apoc. 16: 5.

Romanum civem virgis caedere vetitum per Leges Porcias et Sempronias, Act. 16: 37. Laedere, crimen erat, ibid. Vincere item, Act. 22: 29. Nolentem tradere iudicandum Provinciis hominibus contra Leges Romanas erat, Act. 25: 11.

Romani cur dicantur ἄρογοι, Act. 2: 23. An inter Barbaros numerandi, Rom. 1: 14. Damnaturi civem, sumebant pullam togam, 2 Cor. 12: 21. Divites fundos in Provinciis et maxime in Africa habebant, Act. 28: 7. Solebant honorare Maiorum memoriam in posteris, Luc. 3: 1. Intrarunt Hierosolyma ut finirentur scelera intestine Iudeorum, Matth. 24: 21, Act. 7: 57. Servabant Iudeam non uno genere militum, Matth. 8: 8, Luc. 3: 14. Aequiores iudices Iudeis, Ioh. 18: 23. Quamobrem et qua ratione

a Deo puniti, Rom. 2: 9. Romani Magistratus discep-tationibus Philosophorum aut Iudeorum se non im-miscebant, Act. 18: 15. Romanorum ingenia qualia fuerint, Rom. 6: 19. Adver-sus exterios inhumanitas, Matth. 5: 43; benevolentia in Iudeos, Luc. 7: 5; vi-tia, Rom. 1: 29; iniustitia, ut orbis Domini fierent, ibid.; luxuria, ibid.; persidia, ibid.; mores personati, ibid.; superbia intolerabilis, ibid.; crudelitas in Provinciales et servos, ibid.; strages et mala plurima, Apoc. 12: 12. Decretum ne quis Deus conse-craretur nisi a Senatu pro-batus, Act. 16: 21. Romanorum Senatorum sententiae dictionis concludendae for-mula, Act. 15: 19. Romanorum triumphantium mos, Phil. 2: 6, Col. 2: 15. Romanorum Scriptorum error notatus ignorantia moris Iudaici, Matth. 9: 15. Romanis scribens Paulus cur Graece potius scripserit quam Latine, Rom. praef. Romanis mos non erat indicta causa homines advenas virgis cae-dere, Act. 16: 35. Mos erat quaestionem habere per flagra, Act. 22: 24. Qualis mos Deorum honori re-servatus, Act. 10: 25. Romanis legibus ad Caesarem appellare quando et quo in casu liceret, Act. 25: 1. Romanis Praesidibus mos erat agere res magnas de consilii sententia, Act. 25: 12. Vide Praesides Roma-ni. Romanos sine repudii exemplo diu vixisse, Matth. 5: 31.

Rom-

**Romphaea Thracum**, hastae brevioris genus, usum gladii praebens, Luc. 2: 35.

**Rubus ardens incombustus**, cuius rei imago, Act. 7: 31.

**Rufus Simonis Cyrenaei filius**, Marc. 15, Rom. 16: 13. Eius mater natura, Pauli mater affectu, ibid.

**Rupes** de qua in deserto bibebant Iudei cur vocetur spiritualis, 1. Cor. 10: 4. Quomodo dicatur secuta Israëlitas, ibid. Rupes seu petra Deus in Veteri Testamento, Christus in Novo, ibid. Rupis Israëlitarum et Christi comparatio, ibid.

**Rursum pro alio loco**, Hebr. 1: 5.

**Rythmi Hebraeorum** erant legi soluti, Luc. 1: 46.

### S.

**Sabbatum appellatur dies Saturni**, Luc. 6: 1. Vocatur lex otii die septimo, Marc. 2: 27. Ab initio a Deo non fuit institutum cum otiandi necessitate, ibid. Quomodo ante Mosem observatum a Patribus, Act. 15: 21. Violari poterat ad imperium Prophetae, Ioh. 5: 11, 9: 17. Secundum Iudeos animae periculum violari poterat, Matth. 12: 11, Marc. 3: 4, Luc. 13: 15. Quae exceptio non omnibus probata, Matth. 24: 20. Sabbatum vere colere, est adire pios coetus et in meditanda lege occupari, ex veteri Iudeorum instituto, Marc. 1: 21. Magnum sive pri-  
mum, Luc. 6: 1. Secundo-  
primum, ibid. Sabbatum

esse in dominio hominis, regula inter Iudeos nota, Matth. 12: 8. Non esse in templo, ibid. Sumi pro quovis religioso die, Matth. 9: 16.

**Sabbati implementum sunt** Christi tempora, Hebr. 11: 30. Instituti et reperti causa ac principium, Marc. 2: 27. Eius obligatio stricta cessavit ante excidium Hierosolymorum, ibid. Eius usus, honorare Patrem et Filium, Ioh. 5: 23. Eius vinculo Christus suos non ante resurrectionem suam exsolvaret, Luc. 23: 36. Sabbati die non minus quam Dominicis diebus solebant Christiani convenire, Act. 15: 21. Qui mos diu in Oriente observatus, ibid. Sabbati die conciderunt moenia Ierichuntis, Hebr. 11: 30. Sabbati legem quomodo Christus non violaverit, Matth. 8: 3. Eius legem, quae est Lev. 23: 3, usus antiquissimus est interpretatus, Marc. 1: 21.

**Sabbato licebat cibum sumere**, Luc. 13: 14. Circumcidere pueros licebat et iugulare victimas, Ioh. 5: 8. Prohibebatur ferre onera, ibid. Quatenus medicinam facere licuerit, Luc. 14: 4. Ab hostibus circumventi Iudei non nulli, ne post Macchabaeorum quidem tempora, ausi se defendere, Matth. 12: 3. Iter facere quatenus vetitum Iudeis, Matth. 24: 20. Sabbato cur non ieunarent Iudei nec Christiani, Matth. 9: 15, Act. 15: 21. Uno tamen ante Pascha Sabbato Christiani ieunare soliti, ibid.

O

Sab-

**Sabbata**, vox sono plurali singularem habens significacionem, Matth. 12: 1. Sabbatis singulis apud Iudeos particula de Lege legebatur et Prophetis, ab Esdrae temporibus, Act. 13: 15. Ita et in conventibus primorum Christianorum, Act. 15. 21. Synodus Laodicaena voluit Sabbatis Euangelia non minus legi quam veteres Scripturas, ibid.

**Sabbaticum otium ad alienigenas non pertinere credebatur**, Matth. 27: 62.

**Sabbatariorum ieunia**, Matth. 9: 15.

**Sabino Canusino Episcopo venenum non nocuit**, Marc. 16: 18.

**Saccus quid Hebraeis, quidque Latinis, eiusque et cinerum usus in luctu**, Matth. 11: 21, Apoc. 11: 3.

**Sacerdos stante Lege nemo esse poterat nisi Aaronides**, Hebr. 7: 12. Sacerdos summus simul cum suffitu Deo preces offerebat pro mundi totius salute, Luc. 1: 13. Intrabat solus in adytum, Hebr. 7: 26. Die expiacionis quater intrabat Sancta Sanctorum, Hebr. 9: 7. Ungebatur olim unguento odorato, 2 Cor. 2: 14. Poterat oblivious praecepsi alicuius, Hebr. 5: 2. Remittere peccata non poterat, Marc. 2: 7. Quo die eximie Christi personam gesserit, Hebr. 13: 11. Sacerdotum Aaronidarum et Christi diversa dignitas, Hebr. 8: 1, 9: 24. Sacerdos summus noster longe positus a contactu malorum hominum, Hebr. 7: 25. Summis atque aliis Sacerdotibus qui-

nam respondeant in Ecclesia Christiana, Act. 1: 20. Sacerdotes facti sumus omnes per Christum, 1 Petr. 2: 5. Sacerdotis magni dignitas et praestantia, Hebr. 5: 1. Officium, Hebr. 2: 17. Diurnum ministerium, Hebr. 10: 11. Eius facilitas discernendi bona a malis, per quae significata, Hebr. 5: 14. Sacerdotem inepti nefas, Luc. 1: 15.

**Sacerdotes summi Veteris Federis sub Regum ac Syndrii potestate fuerunt**, Rom. 13: 1. Sacerdotes ante Aaronis filios erant primogeniti familiarum, aut Reges, Hebr. 5: 1. Levitici Patre debebant esse Aaronide, matre Israëlitide, Hebr. 7: 3, 1 Petr. 2: 5. Extra festos dies templum per suos vigiles asservabant, Matth. 26: 45; quibus unus ex Sacerdotum numero praeerat, uti et die festo additis militibus Romanis, ibid. Munere suo in templo functuri cur abstinebant vino, 1 Tim. 2: 8. Sacerdotibus succedebant iuxta Legem, Hebr. 7: 8. Erant in summo Senatu Iudeorum, Matth. 5: 22. Omnibus sapientiae partibus operam dabant, Matth. 8: 4. Sacerdotes magni alicubi dicti Elias et Ieremias, Matth. 14: 2. Sacerdotum functio veneranda est, 1 Thess. 5: 13. Eorum primarii cur voluerint adesse cum Christus caperetur, Matth. 26: 55. Eorum erat cognoscere de morbo scabiosorum, Luc. 17: 14. Extat aris imponere et partes sibi retinere, 1 Cor. 9: 13.

Non

**N**on est, iura potestatis aliquius exercere, 1 Thess. 5: 13. Eorum et indicum idem Senatus apud Iudeos, Matth. 5: 22. Eorum successio maneat perpetua post structum Templum, Luc. 1: 5, Ioh. 4: 22. Sacerdotum et Presbyterorum appellatio diversa, 1 Tim. 3: 10. Sacerdotum lotiones quid denotent, Rom. 12: 2. Sacerdotibus non vetita matrimonia extra tribum, sed extra gentem; quod aliis de plebe Iudeis licebat, Luc. 1: 5. Iis, cum adolebant, apparitiones maxime contingere solebant, Luc. 1: 13. Usuras accipere non licebat, Luc. 6: 35. Sacerdotalia munia, Matth. 5: 22, Luc. 1: 5. Sacerdotalis Christianorum oblationes sunt preces, Hebr. 12: 16. In Sacerdotalis benedictionis locum quid successerit, 2 Thess. 3: 20. Sacerdotalis ordo ex quibusnam personis componendus, 1 Tim. 3: 2.

Sacerdotium ex Regnum quare Christianis attributum, 2 Cor. 1: 21. Sacerdotium Christi cum iure iurando institutum, Hebr. 7: 3. Melchisedec a Levitico longe diversum, ibid. Sacerdotii translatio in aliquem non Aaronidem praedictam in Psalmis, Hebr. 7: 12. Ad Sacerdotia foeminae apud plurimas gentes non admittebantur nisi univirae, 1 Tim. 3.

Sacramentum non nisi a ieiunis sumendum esse cur institutum sit, 1 Petr. 2: 18. Sacramentum militare apud Imperatores Ecclesiae, Matth.

5: 34. Sacramenti verba vocat Tertullianus stipulationes in Baptismo, Matth. 28: 19. Sacramentorum ordo in Ecclesia primis temporibus, Rom. praef. Sacramentalis explicatio legis cuiusdam, Matth. 3: 10.

Sacra facere capite aperto apud Graecos mos fuit, 1 Cor. 11: 2. Inde ex Pauli praescripto ad Christianos translatus, ibid. Velato capite cur Aeneas in Italiam intulerit, ibid. Sacra scripta a prima aetate pueris legenda dare mos fuit, et etiamnum est Iudeorum, 2 Tim. 3: 15. Sacra externa vetita erant Romae tempore Tiberii, Act. 10: 14.

Sacra Scriptura quomodo vocetur Hebreis, pag. 2. Quomodo dicatur impleri, Matth. 1: 22.

Sacri et intestabiles quinam Romanis, Luc. 6: 22.

Sacrificantes epulabantur de carne victimarum, Matth. 26: 26.

Sacrificatūrī albis induebantur, Matth. 28: 3. Diis deferre debebant puras magnas, Matth. 27: 24. In veteri Lege prius se abluebant, 1 Ioh. 5: 6.

Sacrificium optimum quod Deo offertur est fides, Rom. 4: 3. Sacrificium Deo quod fuerit gratissimum, Eph. 5: 2. Eucharisticum apud Hebreos quid, Matth. 26: 26. Sacrificii corporis Christi efficacia, Matth. 26: 26. Sacrificii gratiarum actionis peculiare, ibid. Pacifici varia nomina, ibid. Sacrificia Dei pro sacrificiis Deo apprime gratis, Ioh. 6: 28.

Sacrificia spiritualia sunt preces, castitas corporis, opera misericordiae, 1 Petr. 2: 5. Expiatoria apud Iudeos et Gentes magna pecunia constabant, Rom. 3: 23. In Templo pro Gentibus fiebant, si peterent, Luc. 6: 22. Sacrificiorum ritus quomodo instituti dicantur, Matth. 5: 17. Legalium implementum, Col. 3: 5. Diurorum horae legitimae, Matth. 27: 45. In sacrificiis piacula ribus anima pecudis offerebatur velut succedanea animae hominis, Matth. 26: 28. Sadducaeui quomodo Syris appellentur, Matth. 2: 23. Quamnam habeant originem, ibid. 16: 24. Quam spectabiles temporibus Apostolorum, Act. 5: 17. Cur resurrectionem non crediderint, Matth. 5: 20, 1 Thess. 4: 13. Poenas hominesque apud inferos tollebant, Luc. 16: 23. Quomodo hypocritaedi, Matth. 16: 3. An Epicureis aequandi, Matth. 22: 23. Non obligabantur institutis aliarum sectarum, Marc. 7: 3. Aspernabantur ritus Lege non praescriptos, Ioh. 4: 1. Rigidi admodum in poenis exigendis, Act. 4: 1. Herodiani fuisse videntur, Matth. 16: 6. Quomodo sub Herode maxime floruerint, ibid. Cur non tam acres persecutores Christi quam Pharisaei, Ioh. 7: 32. Nitebantur Romanorum potestate, ibid. Per illos eis aditus ad dignitates, Luc. 6: 22. Sadducaeorum dogmata, Matth. 22: 16, Act. 23: 8. Eorum et Pharisaeorum differentia, Matth.

22: 23. Eorum et Herodianorum opinio de potestatis extraneis, ibid. Eorum pro negatione resurrectionis fundamentum, ibid. Eorum in Apostolos irae causa, Act. 4: 1, 5: 17. Sadducaeorum traduces quinam, 1 Cor. 1: 12. Sadducaeorum spes qualis, 1 Thess. 4: 13. Sadocus erat, Abiatare Pontifice Maximo, Pontifex a Maximosecundus, Marc. 2: 26. Sal pro sapientia, Matth. 5: 13. Sal gentium quid, ibid. Sal Dei legem significat, Marc. 9: 49. In Hebraeorum et Gentium sacrificiis cur usitatum, ibid. Sal et mensa sincerae amicitiae symbolum, Marc. 14: 18. Sal si naturam salis retineat, bonum; si exuat, peius gleba et fimo, Luc. 14: 34. Salis vis, Matth. 5: 13. Sale conspersa sterilescent, Luc. 14: 35. Sales carnibus adspergi solent ne facile corrumpantur, Marc. 9: 49. Salamine nomen urbis, Act. 13: 5. A Iudeis eversa, ibid.

Salem olim Hierusalem dicta, Hebr. 7: 1. Quot fuerint huius nominis urbes, ibid. Salim locus ubi Iohannes baptizavit, Ioh. 1: 28, 10: 40. Saliva unde, et cur translata ad Baptismi ritus fuerit, Marc. 7: 34.

Sallustius in adulterio deprehensus, Rom. 1: 29. Sallustii historia censoriis sententiis plena, ibid.

Salmone vicus Cretae, Act. 27: 7. Inde Salmonium promontorium, ibid.

Salmonei dementia quomodo describatur, Matth. 17: 1. Sa-

Salome mater filiorum Zebedaei, eiusque et Christi colloquium ex relatione Aegyptiorum, Matth. 20: 20.

Salomon dictus fuit etiam Iedidas, Matth. 23: 35. Anno ab exitu quadringentesimo octuagesimo templum condidit, Act. 13: 20. Typus Christi, Hebr. 1: 6.

Saltatio non omnibus ubique turpis, Matth. 11: 17, Luc. 15: 25. Saltationes Hebraeorum incompositis numeris constant, Luc. 1: 46.

Salvare dicuntur alii alios, quos ad fidem perducunt, 1 Cor. 7: 16. Salvare tribuitur in Sacris suo modo etiam hominibus, Iud. 23. Salvatoris titulus tribuitur et Deo Patri et Christo, 1 Tim. 1. Et quare, Tit. 1: 4, Iud. 25.

Salus unde pendeat, 1 Cor. 7: 19; hominis non est in ipsis arbitrio sed Dei, Rom. 9: 16. Aeterna non obtinetur nisi per fidem et dilectionem efficacem, Iac. 2: 14.

Aeterna alterius, commodis nostris multum praeponderat, 1 Cor. 8: 13, 10: 33, Phil. 1: 4.

Salus pro Salvatore, Luc. 2: 30; pro gratiis ob salutem acceptis, Apoc. 7: 10. Salutis vocabulo quid continetur, Marc. 16: 16. Salutis initium, cognitio peccati, Ioh. 9: 41. Salutis aeternae via quaenam a Deo constituta, Gal. 5: 2. Salutis viam quomodo Deus nobis praeparaverit, Eph. 2: 11. Eius consequendae scripta praecepta necessaria debentur ipsi Christo, Matth. 28: 20. Eius operatio adscribitur Deo ut causae principi,

et hominibus ut quorum etiam aliqua ad hoc opera requiratur, Phil. 2: 12. Salutem omnium Christus unice desiderat, Ioh. 12: 43; etiam eorum qui non servantur, Ioh. 5: 34. Nulli ad illam via est paeclusa aeterna Dei constitutione nullam habente causam, Rom. 9: 13. Ad nostram an sufficiat quod Christus pro nobis sanctus fuerit, Hebr. 12: 14. Salute digni scripti dicuntur in libro vitae, Apoc. 13: 8. Salute mundus impertit alios sono vocis tantum, at Christus ex animo et efficaciter, Ioh. 14: 27.

Salutaris vis omnis Deo debetur, Ioh. 3: 14.

Salutandi mos Paulo familiaris, 2 Thess. 1: 2.

Salutationes apud Orientis populos operosae, Luc. 10: 4. Samael, Diaboli nomen, Matth. 25: 33. Ipse Hebraeis dicitur habere imperium mortis, Hebr. 2: 14.

Samanaei sapientum nomen apud Indos, Luc. 9: 61. Quid eis proprium, ibid.

Samaria quaenam pars Terrae Sanctae fuerit, Ioh. 4: 4. Nomen ab urbe olim regni capite accepit, ibid., Act. 8: 5. Receptaculum Iudeorum delinquentium, Luc. 17: 18. Transitus petentium Hierosolymam ex Galilaea, ibid., Ioh. 4: 4. Samaria imago pravitatis et poenae Hierosolymae, Luc. 23: 30. Quomodo per Hierosolymam iustificata, Rom. praef.

Samaritae nomen pro summo probro Christo impositum a Iudeis, Luc. 10: 33. Samaritae Chutaei cur a Iude-

daeis appellati, Luc. 17: 18. A Iudeis facile distinguebantur lingua, et forsan vestibus, Ioh. 4: 9. Modo cognatos Iudeorum se profitebantur, modo negabantur, Luc. 17: 18, Ioh. 4: 12. Peiore loco a Iudeis habiti quam Gentiles, Luc. 6: 22, 10: 33. Humanius egerunt cum Iudeis quam vicissim Iudei cum illis, Luc. 9: 53. Sibi invicem obvii quid proclamare soliti, Matth. 5: 2. Lege Mosis tenebantur, Ioh. 4: 18. Negabant veritatem religionis esse penes Iudeos, Ioh. 8: 48. Bellum gesserunt cum Iudeis Procuratore Cumano, Matth. 24: 7. Samaritarum descriptio, Matth. 10: 5. Eorum cum Iudeis controversia, Luc. 9: 53. Eorum beneficia recusabant Iudei, Ioh. 4: 9. Eorum docilitas praesagium vocationis Gentium, ibid. Eorum inhumanitas erga Christum errori, non malitia adscribenda, Luc. 9: 56. Samaritas adire nulla lege vetabatur Christus, Ioh. 4: 40. Samaritis Ecclesiae figura, ibid.

Samballatae gener relegatus a Nehemia, Luc. 6: 22. Sameas et Hillel sectarum auctores inter Iudeos, Matth. 7: 29. Sapientes habitu, Matth. 9: 25. Sameas Synedrio exitium vaticinatus est quod Herodem accusatum non condemnasset, Matth. 27: 15. Sameae soli pepercit Herodes, Matth. 5: 22. Sampson an in legem pccasse censendus sit, Hebr. 11: 32.

Samothratia insula non lon-

ge a Troade, Act. 16: 11. Samuel imago Christi, Luc. 2: 52, Ioh. 14: 30. Ob iustitiam celebris, Hebr. 11: 33. Quamdiu munere Propheticus functus, Act. 13. Quando mortuus credatur Hebraeis, ibid. Mosi comparatus, ibid. Paulo comparatus, Act. 20: 33. A Pythonissa evocatus malus fuit Spiritus, Luc. 24: 37. Post mortem evocatus dicitur apud Hebraeos traxisse Mosem in patrocinium, Ioh. 5: 45.

Samus quotuplex et ubi sita, Act. 20: 15.

Sanari pro mundari a peccatis, Ioh. 3: 5. Sanandi ratio quae homines modestissimos faciat, et Deo gloria sit, Rom. 3: 27.

Sanatio morborum ob peccata infectorum signum visibile remissionis eorundem, Ioh. 20: 23. Sanationum donum communiter ferme concessum iis qui regimen Ecclesiae acceperant, Marc. 16: 18.

Sanctificare pro offerre, Ioh. 17: 19. Sanctificamur per oblationem Christi ut voluntatem Dei impleamus, Hebr. 10: 10.

Sanctificatio sequitur iustitiam, Rom. praef. Sanctificatio pro iure intrandi in Sanctuarium coeleste, 1 Petr. 1: 2.

Sanctificatorum semen etiam sanctum est, et cur, 1 Cor. 7: 14. Sanctificatis per Christi sanguinem nihil ex parte Dei deerit, Hebr. 10: 14.

Sancta violari non debent, 1 Cor. 3: 17. Sancta quae sunt Deo, sunt separata, Hebr. 9: 13. Sancta Sanctorum

rnum Templi cur ita vocata, Hebr. 9: 2. Sanctum Sanctorum summi coeli esse symbolum, apud omnes Iudeos confessum, Matth. 27: 51.

Sanctio a sanguine dicitur, Matth. 26: 28. In federibus erat effusio sanguinis victimalis, et cur, ibid. In legibus dicebatur ea pars quae vitam hominis legi obligabat, ibid. Sanctio legis, quia maledictus qui non fecerit omnia verba legis, evanuit, Hebr. 7: 12.

Sanctuarium Templi factum erat ad similitudinem coelestis, Hebr. 9: 24. Sanctuarium ingressuros humore quodam fuisse adspersos, 1 Petr. 1: 2. Sanctuarii forma temporibus Mosis, Hebr. 11: 2. Sanctum dicitur omne quod inviolabile, Apoc. 20: 6, In Lege dicitur quidquid Deo est oblatum, Rom. 12: 1. Sanctus Deus dicitur, Ioh. 17: 11, 1 Petr. 1: 15. Sanctus Sanctorum, Danieli Messias, Marc. 1: 24.

Sancti Christo moriente resurgentes, tantum credentibus apparuerunt, non omnibus, Matth. 27: 53. Sancti vocantur Christiani omnes, Phil. 1: 5, Apoc. 11: 18. Sancti viri cur infirmiores se faciant, 2 Cor. 12: 9. Sanctiores nos faciunt dona Spiritus, Hebr. 12: 10.

Sandalium, species calceamenti quo Christus et Apostoli utebantur, Ioh. 1: 27. Iudeis communis, Marc. 6: 9.

Sanguis Christi eius mortem violentam significat, Ioh. 6: 53. Indicat communicacionem mortis et immortalitatis,

cum Domino, Matth. 26: 28. Universo hominum generi poenitentiae gratiam obtulit, Act. 5: 31. Liberat nos ab eo qui mortis habet imperium, Hebr. 11: 28, 1 Petr. 1: 19. Purgare dicitur a peccatis, Hebr. 9: 14, 10: 19. Sanguis vitam significat, Matth. 26: 28. Vino comparatur, Apoc. 14: 19. Significat apud Hebraeos caedem, et ipsam caedis aliorumque criminum poenam, Matth. 23: 35, Act. 5: 28. Apud Gentes omnes ipsam mortem, Hebr. 9: 11. Sanguis pro animo expiationem facit, Matth. 26: 28. Sanguinis victimalis effusio continebat comminationem similis excidii adversus eum qui fedeli non stetisset, Matth. 26: 28. Sanguinis abstinentia, non admodum superstitiosa, est facilis et causae admodum honestae, Act. 15: 20. Sanguinis Abelis et sanguinis Christi comparatio, Hebr. 12: 23. Sanguinem postibus adspersum non respexisse Deum, sed Israëlitarum fidem, Hebr. 11: 4. Sanguine suo sancivit Christus fidei pactum, Luc. 22: 20, Hebr. 3: 1. Quando dicatur nos lavisse, Apoc. 1: 5. Sanguine abstinebant Christiani etiam cum vitae periculo, ibid. Sanguine pasci dicitur qui se vindicat, ibid. Eo vescentibus Veteres imposuerunt poenas canonicas, ibid. Sanguine signata deleri non posse dicunt Hebrei, Luc. 22: 20.

Sanitas in fide est sinceritas, Tit. 2: 2. Sanitas animae quid sit, Matth. 26: 41. Sa-

nitatis initium est morbum fateri, Luc. 7: 35.  
Sanum dicitur primario de homine, analogice de rebus quae ad sanitatem conferant, Tit. 1: 13.

Sapere ad sobrietatem res ardua, Luc. 24: 26. Sapere cur soleamus plus in alienis quam in nostris negotiis, Luc. 1: 18.

Sapientis nomen quibus per excellentiam tributum fuerit, Rom. 1: 22. Sapienti dictum sat est, 1 Ioh. 2: 20. Sapientes in terra, quod luminaria in coelo, Phil. 2: 15. Sapientes secundum carnem quinam appellati, 1 Cor. 1: 26. Sapientes dicta quaedam sua saepius iterabant, Luc. 11: 33.

Sapientia docetur praeceptis et exemplis, Ioh. 6: 53. Saepe etiam sub palliolo sordido est, Iac. 2: 2. Thesauris comparari solet, Col. 2: 3. Quem locum in genealogiis Iudeorum teneret, 1 Tim. 1: 4. Sapientia pro sapienti Dei consilio, Luc. 7: 35. Sapientia Divina menti humanae Christi suos impressit effectus pro temporum ratione, Marc. 13: 32. Eius fuit invenire rationes sanandi genus humanum, prudentiae vero eas dirigere, Eph. 1: 8. Sapientia vera est Dei cognitione, Rom. 10: 19. Huius mundi cur Deo non magis placeat quam summa stultitia, 1 Cor. 3: 19. Salomonis in quibus constiterit, Matth. 12: 42. Sapientiae praecepta non imprudenter esse imperitienda, Matth. 7: 6. Sapientiam qualem Spiritus Sanctus credentium animis imprimat,

Eph. 1: 17. Ad sapientiam multi pervenissent, nisi pervenisse se putassent, Rom. 10: 3.

Sapphirus quid mystice significet, Apoc. 21: 19. Sapphirum cur gestarent Aegyptiorum Sacerdotes, ibid. Sappho nobilissima poësi et ingenio, Rom. 1: 26.

Sara quomodo vocetur Sanchuniathoni, Matth. 5: 31. Abimelechi cupiditati non cessit, 1 Petr. 3: 6. Regina dicta quod multi ab ea Reges essent prodituri, ibid. Eius obedientia et comitas, ibid. Eius uterus cuius rei imaginem gerat, Rom. 4: 19. Saram allegorice Philo interpretatur virtutem, Gal. 4: 22.

Saraceni in orbem tonderi soliti, Luc. 3: 14.

Sardes Croesi regia, Apoc. 3: 1. Sardanorum Ecclesia quomodo a Spiritu Sancto admonita in Apocalypsi, 1 Cor. praef.

Sardio quid mystice denotatur, Apoc. 4: 3, 21; 20.

Sardonyx quid mystice significet, ibid.

Sarepta Sidoniae urbs, Luc. 4: 26.

Sarona nomen proprium urbis, unde dictum, Act. 9: 35.

Sata bene interdum irrigari utile est, Act. 18: 23.

Satan dicitur Serpens Hebrewis et Graecis, Rom. 16: 20. Cur, ibid., 2 Cor. 11: 3. Pro adversario sumitur, Matth. 16: 23. Satanas excitat vitorum scintillas, 1 Cor. 7: 5. Hominem a Deo abducere conatur, 2 Cor. 2: 11. Protestatem interdum accipit ad tentandos pios, sed plerumque

que eam obtinet in profanos qui piis accenseri volunt, 1 Cor. 5: 3, 2 Cor. 12: 7. Quando dicatur implere et intrare hominem, Luc. 22: 3, Ioh. 13: 27. Quando dicatur in carcerem profundum includi, Apoc. 9: 1. Satanae et malorum Spirituum synonyma, Eph. 6: 12. Eius imperium etiam ordine constat, ibid. Eius ministri sunt, qui sui commodi causa fovent peccata, 2 Cor. 11: 15. Vires exterminantur, si cerebrius convenient fideles, Hebr. 10: 25. Satanae tradere quid sit, 1 Cor. 5: 3. Sationis laborem solatur spes, Ioh. 4: 35.

Satis dare et satis accipere quid significant in iure, Marc. 15: 15, 17: 9. Satisfacere quid auctoribus Latinis saepe, Matth. 5: 24, Marc. 15: 15.

Sator in prima Christi parabola Doctorem verbi significat, in secunda Christum ipsum, Marc. 4: 14, 26. Satori fructus omni iure debentur, Luc. 17: 7. Sátorem vocare Deum solent Hebrei, 1 Petr. 1: 23.

Satrapae nomen unde, Matth. 18: 10.

Saturnus Phoenicibus quis dictus, Matth. 5: 31. Gentilibus dicitur Deus quem putabant a Iudeis coli, Matth. 24: 39.

Saturni stella quid dicatur Syris et Arabibus, Act. 7: 43. Ammonitis dicta Moloch de nomine Regis ipsorum, ibid.

Saul quantum terrorem Davidi incusserit, Act. 2: 26.

Eius aulici ei in rebus improbis adulabantur, Eph.

6: 6. Sauli Regis et Sauli seu Pauli Apostoli comparatio, Act. 9: 6, 13: 21, 2 Cor. 3: 6. Sauli seu Pauli imago qualis fuerit ante conversionem, Act. 9: 8.

Saxosa loca solent esse multa circa insulas, Act. 27: 29.

Scabellum pedum Pharisaeorum dicitur plebs rudis, Matth. 23: 6. Scabellorum et scamnorum differentia, Matth. 5: 35.

Scabie turpi laborantes apud Iudeos arcentur hominum commercio, Luc. 6: 22. Non intrabant oppida, Luc. 18: 12. Procul abstare iubebantur, et proclamare immundum, immundum, ibid.

Scandali vox non factis tantum sed et hominibus tribuitur, Matth. 13: 41. Et qualibus, ibid.

Scantinia lex quid vetuerit, Rom. 1: 28.

Scelus primum pro encoenio ducendum non est, Hebr. 9: 18. Scelera manent scelera, quocumque nomine commendentur, Matth. 13: 41. Scelera in scelera ducere solent, Matth. 28: 13, Luc. 3: 20. Scelera quae nam a multis putentur solertia ingenii commenta, Rom. 7: 7.

Sceleratissimorum numero non contineri, in magna laude ponendum non esse, Luc. 18: 11.

Scenopagiae festum Iudeis ad memoriam militaris habitationis in deserto, Ioh. 6: 2. Eius Sabbatum nuncupatur Primorum tertium, Luc. 6: 1. Vide Tabernaculorum festum.

Scepticorum dogma, 1 Tim. 6: 4.

Scepterum regni Messiae quid dicatur, Matth. 17: 28.

Sceva nomen proprium unde dicatur, Act. 19: 14.

Schisma plerumque in haeresim eructat, 1 Cor. 11: 19.

Schismatis vexillum saepe fit res instituta ad concorrandos fideles, ibid. Schismatum in Ecclesia causae, Matth. 24: 29.

Scholarum et sectarum diversitas apud Iudeos, Matth. 18: 17.

Scientia fidei perfectio, Matth. 28: 20. Scientia inflat, 1 Cor. 8: 1. Vera est quae ad salutem aeternam proficit, 1 Tim. 6: 20. Scientiae modus auget culpam vel minuit, Luc. 12: 47. Scientiae et ignorantiae rerum Divinarum causae, Matth. 11: 25.

Scire leges, quid apud Iuris consultos, Matth. 12: 3. Scire ut oportet, est scientia recte uti ad suam et aliorum salutem, 1 Cor. 8.

Scissura pepli aut velaminis miraculo apud Romanos et alias gentes indicabat atrocitatem sceleris in Christum commissi, Matth. 27: 51.

Scita unde dicta, Act. 2: 39.

Scorpio damnum significat et morbum, Apoc. 9: 3. Scorpiorum dicuntur homines barbari et aegris moribus, ibid.

Scorta a Iudeorum Republica abfuisse, Matth. 5: 27.

Non in urbibus sed in agris prostitisse, ibid.

Scortatio cum naturali honestate pugnat, Matth. 5: 47, 48.

In quo alia crima superet, 1 Cor. 6: 18. Ab illa facile venitur ad adulteria, Apoc. 2: 21.

Scortatores pro idololatris, Ioh. 8: 41.

Scorti pretium Hebrei offerre non debebant, Act. 19: 19.

Scortandi interdictum a Iudeis non ponitur inter praecpta Adamo et Noae data, Matth. 5: 27, Act. 15: 20.

Scribarum officium, Matth. 2: 4. In militia Iudaica, Matth. 26: 45. Scribae civitatis officium apud Romanos mercenarium, apud Graecos honorificum, Act. 22: 35.

Scriptores sua verba aliorum directis orationibus permiscere solent, Luc. 2: 12.

Scriptores sacri se accommodant modo minoribus, modo proiectioribus, Hebr. 6: 1.

Scriptum pro Lege saepe dicunt Rhetores, Rom. 7: 6.

Scriptum, in Lege veteri praecipuum est, in Euangeli vocalis institutio, 1 Cor. 3: 3.

Scriptura solet de Deo, uti de homine loqui, Eph. 1: 4.

Saepe res principales et rerum principalium praesagia paribus insignit nominibus, Apoc. 21: 1. Divinitus inspirata quaenam sit et habetur, 2 Tim. 3: 16. Impleri dicitur, quoties quid accedit quale ibi dictum est, Ioh. 17: 12. Non adeo ubique est perspicua ut ab omnibus recte exponi aut intelligi possit, Act. 8: 31.

Scripturae et in primis Mosaicae natura, Matth. 22: 29.

Eius locorum librum et caput nominare non solebant Iudei, Hebr. 4: 4. Eius testimoniis veteres. Scriptores saepe utuntur sententia tantum ex memoria redditia, Luc. 12: 50.

Scripturam Sacram praeter sensum historicum occultari alium eminentiorem,

rem, confessum est inter Iudeos, Gal. 4: 24. Scripturae attento animo expenddae, Ioh. 5: 39.

**Scurrarum descriptio**, Act. 17: 5.

**Scutum Davidis verum est fides in Christum**, Eph. 6: 16.

**Scytha barbarissimi et semiferi homines**, Col. 3: 11.

**Sebaste urbs Samariae qualis**, Act. 8: 5.

**Secretarium qualis locus iudicii**, Matth. 27: 19.

**Secta vox est media**, 1 Cor. 11: 19. Sectarum principes

quid facere soleant ut eas faciant immortales, ibid.

Nominis honesti praetextu honori suo et commodis ve-

lificabantur, 1 Cor. 3: 4.

Sectarum studia cur operibus carnis adnumerentur, Joh. 3: 26.

**Sectatores alicuius eo quem sectantur non melioris esse conditionis**, Luc. 6: 40.

**Seculum tempus longius tantum denotat**, Secula aeter-

ternitatem, Luc. 1: 33. Se-

culum futurum quid Hebraeis, Matth. 13: 39, 19: 28, Hebr.

2: 5. Secula corruptissima non defutura post Christum

qualia ante extiterunt, Luc. 18: 8. Seculi melioris de-

scriptio, 1 Cor. 13: 8. Seculi sive Mundi huius Deus quis,

2 Cor. 4: 4. Seculo renun-

ciare, quid significabat in ve-

teri Ecclesia, Matth. 28: 19.

**Secundae nuptiae**, vide Nup-

tiae secundae vel Matrimo-

nium. Secundo-decimae di-

cebantur decimae quas Le-

vitae Sacerdotibus pende-

bant, Luc. 6: 1.

**Securis, supplicium frequen-**

tissimum apud Romanos, Apoc. 20: 4.

**Securos in terris esse nobis non licet**, Hebr. 6: 6.

**Securitas cuius sit causa, et cuius effectus**, Matth. 13: 21.

**Sedecias quomodo deceptus ab Ezechiele**, Hebr. 6: 18.

**Sedere positio est durabilis**, Col. 1: 23. Sedere solebant

qui longum sermonem inciperent, Ioh. 8: 2. Sedendis

in conviviis antiquior accubitu in lectis, Matth.

26: 20. Sedendi ordo in Templo, Luc. 2: 46; in Ecclesia, Iac. 2: 3. Sedentis

et stantis in cathedra quaenam differentia, Matth.

23: 2.

**Sedis Dei figura apud He-**

braeos, Apoc. 16: 17. Sedibus incertis vivimus et sedem quietam exspectamus, Hebr. 3: 13.

**Seditionem comitari solet clamor**, Act. 7: 57. Seditiosi

olim habitu qui novam religionem introduxerant, Apoc. 1: 9.

**Semen Dei est verbum Euangelii**, 1 Ioh. 3: 9. Semen frugis Euangeliae quid, Ioh.

4: 38. Semen numerosum ex gentibus Christo post mortem demum promissum, Matth.

15: 24. Semen mulieris pro Christianae Ecclesiae mem-

bris, Apoc. 12: 17. Semen serendae proli datum, non extra coniugium alio proiciendum, Matth. 5: 27. Se-

minis vox in significatione multitudinis, Apoc. 12: 17.

Semini comparatur verbum doctrinae, 1 Petr. 1: 23. Semina non nisi corrupta

revirescunt, 1 Cor. 15: 37. Sementem ut feceris, ita et

me-

metes, Matth. 25: 24, Gal. 6: 7, Iac. 3: 18.

Semicinctum vel Semicinctum quid, Act. 19: 12.

Senatores olim Patres appellabantur, Act. 7: 2. Senatores Romanos multos ad Honorii tempora fuisse idololatras, Apoc. 16: 19. Multos a Gotthis interfectos, ibid.

Senatores apud Iudeos debabant esse bene noti, 1 Tim. 3: 7. Appellabantur Dii, Act. 12: 22. Mandatum a Deo acceperant iudicandi populum, Ioh. 10: 35. Eorum festinatio in damnando Iesu, Ioh. 18: 28.

Senatorii ordinis viri censui praeficiebantur, Luc. 2: 2.

Senatus dictus Romanis a Senibus, Matth. 5: 22.

Senatus tam publicus Iudeorum quam urbis Hierosolymorum a Romanis ius habebat verberandi, Philem. 15. Imo et morte puniendi, si quando Romani id permetterent, ibid. Quando id ius minui cooperit, Matth. 5: 22. Quando interierit, ibid. Senatus suos habebant Iudei extra Palaestinam ad exemplum Synedrii, ibid. Senatus apud Iudeos magni membra, Matth. 5: 22, 44, 45. Eius Princeps Synedrium convocabat, Matth. 26: 57.

Senecae avaritia et divitiae, Rom. 1: 29.

Senes distincti a iunioribus sedebant in Templo, Luc. 2: 46. Senes appellatio Senatorum apud Iudeos, Matth. 5: 22. Senes vocabantur Episcoporum primi in Africa, Phil. 1: 1.

Seniores sunt veteres, Hebr. 11: 2. Seniores in Ecclesia cur duplici honore digni sint, 1 Tim. 5: 17.

Sennacheribus ingentem vastitatem intulit Iudeae, Rom. 9: 28, 11: 8.

Sensibilitas, vide Affectus.

Sensus omnes videndi vocabulo exprimere solent Hebrei, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 7, 11: 12.

Sensus et vita solius Dei munera, Ioh. 10: 21. Sensuum internorum et externorum vocabula solent inter se commutari, Act. 7: 32.

Sensuum impedimenta velutivincula quaedam sunt, Marc. 7: 34. Sensibus auditus et visus homines ad cognitionem deveniunt, Ioh. 3: 32.

Sensus Legis praeserendus lectio, Matth. 8: 31, 12: 3, 22: 29. Sensus Propheticus verborum Christi, Matth. 13: 12. Sensus Prophetiarum de Christo mysticus non revelatus fuit ante Christi tempora, Matth. 1: 22. Sententia quaevis Latinis dicitur Proverbiu, Matth. 13: 3. Sententiam memoria dignam terrae inscribere moris fuisse videtur Hebreis, Ioh. 8: 6. Ex sententia, vocum latitudo aliquando restringenda, Marc. 4: 34. Sententiae exquirendae non sunt, ubi Deum loqui constat, 1 Cor. 14: 32. Sententiae quaedam ut aliis ita Christo adeo familiares fuerunt, ut saepe eas repereret, Marc. 9: 41, Ioh. 6: 48. Sententiis bonis, quae in ore populi et Sapientum erant, Christus et Apostoli amantuti, 2 Thess. 3: 10.

Separatio, poena Ecclesiae Iudaicae etiam stante Templo

plo Salomonis, Luc. 6: 22. Separatio a coetu Gallis Druidibus nota poena, ibid. Separationis in Ecclesia Iudaea et Christiana observatae modi et species diversae, Luc. 6: 22.

Sepeliebantur apud Hebraeos omnes in operimento ex lino non magni pretii, Matth. 27: 59. Sepeliebantur mortui apud Iudeos in locis suburbanis, Matth. 27: 53, Luc. 7: 12, Ioh. 11: 28. Vide quoque Sepultura.

Septenarius numerus Hebraeis rerum summam denotat, Apoc. 1: 10. Septenarium numerum amant res Dei maxime insignes, Apoc. 15: 1. Septentrionis mos in reverentiae signum capita nudare, 1 Cor. 11: 2.

Septem montes sive septicollis urbs significant Romanam idololatriam vel urbem Romanam, Apoc. 13: 1.

Septuagesimus numerus Hebraeis venerabiles, Luc. 10: 1.

Septuaginta Interpretes quae-dam interdum addidisse de suo, Matth. 12: 18.

Septuaginta Iudicum seu Synedrii descriptio; Matth. 5: 22.

Sepulchrum Christi quomodo intelligendum duplicem speluncam habuisse, Matth. 28: 1.

Sepulchri adspectu solebat excitari maior planctus lugentium, Ioh. 10: 31. Sepulchro aperto comparantur Chaldaeorum pharetrae, Rom. 3: 13. Sepulchra eorum libenter exstruimus quos nolumus superstites, Matth. 23: 29. Sepulchrorum Iudeorum descriptio, Matth. 28: 1.

Sepultura crematione anti-

quior, Matth. 9: 23. Facinorosis non negabatur nisi Maiestatis damnatio ex iure Romano, Matth. 27: 58. Sepulturae solemnia et locus apud Iudeos, Matth. 27: 59. Eius sumptus pares deditum et pauperum, Luc. 2: 23. Sepultura arcere mortuorum corpora Scythicae immanitatis, Apoc. 11: 9.

Serere et metere proverbia-liter quid significant, 1 Cor. 9: 11, Gal. 6: 7. Seri verbum de formatione animi usurpari solet apud Hebraeos, Ioh. 3: 3.

Sericum unde dictum, Apoc. 18: 12. Sericorum caritas vivente Christo, Matth. 11: 8.

Sermo a serendo dictus semi comparatur, Matth. 13: 19. Sermo Christi sufficit ad docendam missionem suam, Ioh. 15: 27. Pabulum ad vitam aeternam, Ioh. 6: 51. Pie receptus purificat, Ioh. 13: 10, 15: 3. Sermonem Patris Christus vocat quem ipse annuntiavit, Ioh. 17: 6. Sermones Christi nascuntur frequenter ex re gesta, Ioh. 9: 39, 10: 1. Sermo Dei in intima et minima penetrat, Hebr. 4: 12. Ideo Levitico cultro comparatur, ibid. Totum vult hominem, ibid. Sermo omnis Divinus suos habet aemulos, Luc. 16: 31. Sermonis ambiguitas veritatem negotii pervertere non debet, Luc. 24: 28. Sermonis commercium non habemus cum iis qui destituuntur rationis usu, ibid. Iuxta sermonis eventum Deus iudicat, Hebr. 4: 12. Sermonem Divinum recte dispensare magni laboris, Luc. 12:

12: 14. Sermonem absolvere properantis formula, 2 Cor. 13: 11. Sermones in accubitu etiam post coenam non nihil produci solebant, Ioh. 14: 31. Sermones qui coram omnibus habentur captui partis maioris accommodantur, 1 Cor. 3: 1. Serpens paradisi Diabolus, Matth. 3: 7. Serpentis aenei et Christi comparatio, Ioh. 3: 14. Serpentes quidam infantes devorare solent, Apoc. 12: 4. Serpentinum vis in capite esse solet, Apoc. 12: 4. Serpentibus proprium dicitur esse acutum tueri, Matth. 10: 16. Servire vox est mediae significationis, Rom. 6: 6. Servitus corporis virtutem animi non impedit, Matth. 22: 16, Eph. 6: 5. Servitus non morte semper redimenda, Matth. 22: 16. Servitutis allegoria, Ioh. 8: 33. Servitutis malum, Matth. 5: 41. In servitatem se vendere licebat iure Hebraeo, Rom. 7: 14. Servus Dei Mosis cognomen, Hebr. 3: 5, Apoc. 15: 3. Servus a servando dictus, Luc. 5: 10. Et si talis, homo tamen est, Luc. 7: 2. Herilis imperii non censor est sed minister, Ioh. 15: 15. Filio cohaeres scriptus apud Hermam in fabula, quia liberaliter servierat, Luc. 17: 7. Apud Iudeos communiter aestimabatur quinquaginta siclis, Matth. 26: 15. Servo quando deberi beneficium possit, Luc. 17: 9. Servum vendentes quid promittere solebant, Philem. 2. Servi pro Regum subditis,

Matth. 28: 23. Servi Domini seu Dei dicebantur in Veteri Testamento, qui erant in magnis muneribus, Rom. 1: 1. Servi Iesu Christi dicuntur fideles omnes, Iac. 1: 1. Servi Dei sunt omnes Christiani, sed eximie Apostoli, Tit. 1: 1. Servi Dei Magistratibus obtemperant, 1 Petr. 2: 6. Servi fiunt duobus modis, Ioh. 8: 33, Rom. 7: 14. Humiles amici, Eph. 6: 7. Cur plerumque noxis abstineant, Rom. 8: 15. Servi creditorum siebant Hebrei obae- rati, cum uxoribus et prole, Matth. 18: 25. Nihil proprium possident, Phil. 2: 7. Dominis natura debere pos- sunt, Philem. 19. Olim si quid delinquissent precatorem sibi parare solebant, ibid. Corrumptuntur longa Dominorum distantia, Matth. 24: 46. Servi Hebrei septen- nio exacto heris suis volen- tes quomodo se mancipabant, Hebr. 10: 5. Servi non poterant fieri Episcopi aut Presbyteri nolente Domi- nino, 1 Cor. 7: 21. Servorum erat post Dominos coenare, Luc. 17: 8. Eorum est metuere, Hebr. 2: 15. Servis cur leges civiles olim nihil praecipiebant, 1 Tim. 6: 2. Cur eis quod aequum et iustum a Dominis praestandum, Col. 4: 1. Servos punire Dominorum est, non conservorum, Rom. 12: 19. Eos signare in fronte mos erat Dominorum in Oriente, Apoc. 7: 3. Filiorum ser- vos ornare solent boni. Pa- tres in honorem filiorum, Rom. 8: 21. Domini in eos ius

ius vitae et necis olim habebant, Philem. 15.

Severi Imperatoris mos in ordinandis Provinciarum Rectoribus, 1 Tim. 3: 10. Eum Archisynagogum et Archierea fuisse appellatum, Matth. 9: 18. Eum a Proculo Christiano per oleum fuisse curatum, Iac. 5: 14.

Sexuum discrimen infirmitatis partem esse, Matth. 24: 30. Iura aequalia eis esse voluit Christus, Gal. 5: 19.

Si particula interdum vehementer affirmat, Phil. 2: 1.

Sibyllina oracula vetera etiam versus Graecos Iudeorum habuisse videntur, Matth. 2: 1.

Sic visum, qualis loquendi formula, Eph. 1: 5.

Sicarii quinam dicti, Matth. 27: 16; Act. 21: 38.

Siccitas frugum deliquium adfert, Iac. 5: 18.

Sichem urbis varia nomina et situs, Ioh. 4: 5. Urbem cum territorio Iacobus ipse non possedit, Ioh. 4: 5. Incollae ex Iudeis ob peccata profugis constabant, Luc. 17: 18.

Sicera quid dicatur, Luc. 1: 15.

Sicli argentei pretium, Matth. 26: 15. Siclorum triginta vaticinium Ieremiam auctorem habet, Zachariam conservatorem, Matth. 27: 9.

Siclis quinque redimebantur primogeniti tam pauperum quam divitum, Luc. 2: 23.

Sidon propinqua Caesareae, Act. 27: 3. Apostolorum temporibus sub Romanis erat, sed cum umbra libertatis, Act. 12: 20.

Sigillum per complexionem constitutionem regiam significat, Apoc. 7: 2.

Signare frontem crucis signum olim Christianorum, Apoc. 7: 3. Signandi homines mos, Apoc. 13: 16.

Signum pactionis sanguinis inter Sacerdotes et Iudam Iscariotem, Matth. 1: 22.

Signa minus solent fallere, quam hominum testimonia, 3 Ioh. 12. A Deo instituta res suas habent comites, Apoc. 10: 10. Sub Lege Christum spectantia vel conspicua erant vel audiebantur, Matth. 1: 22. Appropinquantis Regni Messiae, Matth. 16: 3. Dei testantis inuocentiam Iesu, Lnc. 23: 48. Christi plurima scripta non sunt, Ioh. 7: 31. Signis aptis praefiguratur Spiritus Sancti missio, Ioh. 22: 22.

Signis conspicuus res insigniores indicare solebant Iudei et gentes aliae, Luc. 22: 36. Exprimebant antiquitus Christiani mysteria verbi in officiis Ecclesiasticis, Marc. 6: 13. Prophetae animis hominum insigebant sua dicta, Ioh. 6: 53. Signis Romanorum affixi clypei cum imaginibus Caesarum in Deos relatorum, Matth. 24: 15. Signa Romanorum propter imagines adorata fuisse, Matth. 24: 15. Vocari βδέλυψα abominatio, et cur, ibid. Seditionum causa Hierosolymis, ibid.

Signata signorum triplicia, Matth. 1: 22.

Silas dictus alias Silvanus, Act. 15: 21, 2 Cor. 1: 19, 1 Thess. 1: 1, 2 Thess. 1: 1, 1 Petr. 5: 12. Silam et Timotheum cur Paulus secum in Macedoniam assumpserit, 1 Thess. 1: 1.

Silentii indicendi mos vetus, Act. 12: 17.

Siloam fons nobilis Hierosolymis, Luc. 13: 4, Ioh. 9: 7. Ex Siloae fonte aquam Iudaei quando magna pompa haurire solerent, Ioh. 7: 37. Siloah unde dictum, Ioh. 9: 7. Idem quod missus, ibid.

Simeon benedixit Mariae magis quam Iosepho instinctu Spiritus, Luc. 2: 34. Simeonis et Annae viduae hymnus qualis, 1 Cor. 14: 26. Simeon etiam dictus Niger, Marc. praef.

Simon qui portavit Christi crucem, fuit ex Lybiae Pentapoli Cyrenaica oriundus, Matth. 27: 32. Simonis Cyrenaici filii symbola vaccinationis Gentium, Marc. 15: 21. Simon Cleopae filius, Hierosolymitanus Episcopus et Martyr, Apoc. 13: 15. Creditus auctor Epistolae quae Petri Secunda dicitur, 2 Petr. 1: 1. Mortuus est annos 120 natus, et alteram Epistolam Petri scripsisse fertur Traiani aevo, ibid. A Iudeis crucifixus, Matth. 23: 34. Simon vel Simeon vocatus creditur unus discipulorum duorum Emauntem euntium, Luc. 24: 13.

Simon Magus patronus et auctor mendozae vitae et doctrinae, Iac. 2: 14, Apoc. 12: 4. In aere volans per preces Petri deiectus fuit, Apoc. 12: 8. In Christiano coetu fuit, 1 Ioh. 2: 19. Quae Christi solius erant ipse sibi vindicavit, ibid. Primus religionem Christianam Paganismo miscere aggressus est, Matth. 24: 11. Pro Deo haberet voluit, ibid. Virtutem Dei se esse praedicabat, ibid., Act. 8: 10. Ob gesta a Romanis Divinos honores consecutus, Apoc. 12: 7. Vocatus primus malitiae Draco, ibid. Eius doctrina, Matth. 24: 11, 2 Thess. 2: 8. Adventus eius quando Romam, ibid. Satanae efficaciam comitem habuit, ibid. Eius ingenium et Simonianorum quale fuerit, 1 Ioh. 2: 19. Eorum dogmata, ibid. 5: 20. Fides qualis, Act. 8: 13. Simoni Mago et Apollonio Tyanaeo terminus qualis a Deo erat praefixus, 2 Thess. 2: 9. Eorum dogma quo tendebat, ibid.

Simulatio bono aliorum inserviens non semper dannanda, Luc. 24: 28. Simulatio in moribus personatis notatur a Iudeis per comparationem operis albarii, Matth. 23: 27. Simulationis multum est in amicitiis humanis, 1 Petr. 1: 22.

Simulacro nomen dare eius quem simulacrum refert receptum est apud omnes gentes, 2 Thess. 2: 4. Simulacula et templa quo loco habita ab Origene, Act. 7: 48. Simulacula vocem edentia, Apoc. 13: 14. Simulacris utebantur Gentes in cultu suo publico, 1 Cor. 5: 10. In simulacris quid spectandum, Act. 17: 29. Sinus modo de mari, modo de terra dicitur, Act. 27: 39. Quidam littus non habent sed praeruptis cinguntur rupibus, ibid.

Sinus Principis convivii honoratissimus recumbendi locus,

ens, Luc. 16: 22. In sinu esse, est proximum et intimum esse, Ioh. 1: 18, 3: 13.

Sion Davidis Regia, Apoc. 14: 1. Sion mons profanus templo Iovi Capitolino ibi exstructo, Apoc. 11: 2. Sion coelestis civitatis eminentissima loca significat, Hebr. 12: 22, Apoc. 14: 1. Sion nova, Constantinopolis, Apoc. 20: 9.

Sitre dicitur Hebreis qui desiderio felicitatis uritur, Ioh. 7: 37.

Sitis famae quam virtutis plerisque maior est, Matth. 6: 1. Siti depingitur status damnatorum in altera vita, Luc. 6: 25.

Smaragdus quid mystice significet, Apoc. 4: 3, 21: 19. Smaragdi viror, adspectu suavissimus, Apoc. 4: 3.

Societas civilis quomodo per legem servata, Rom. 3: 31. Societas inter omnes homines qualis, 2 Cor. 6: 14.

Socii sodalitatum signabantur notis Deorum suorum, Apoc. 13: 16. Sociorum nemo in re sociali ius plenum habet, 1 Cor. 7: 4.

Socrates accusatus tanquam novos et alienos Deos introducens, Luc. 23: 5, Act. 17: 18. Socratis dictum in adversis, 1 Petr. 3: 17. Socrati collatum fuisse ad victimum, Matth. 10: 8.

Sodalitates Diis dicatae solae sub Imperatoribus non erant vetitae, Apoc. 13: 16.

Sodoma exemplum eorum qui impie acturi sunt, Luc. 9: 62. Poenarum infernali exemplar, 2 Petr. 2: 6. Eius eversio praesagium excidii Hierosolymorum, Ioh. 18: 5.

Eius eversio gentibus cognita fuit, Luc. 17: 29. Sodomis saepe Iudeam Prophetae comparant, Apoc. 11: 8.

Sol splendoris principalitas et origo, Hebr. 1: 3. Sol occidens annuntiat sequentis diei faciem, Luc. 12: 54. Sol, luna, et sidera calamitate pressis occidere dicuntur, Apoc. 8: 12. Solis et lunae caligine ac stellarum lapsu magnas calamitates significari, Matth. 24: 39, Apoc. 8: 12. Solis nomen mysticum ad numerum 608 perveniebat, Apoc. 13: 17.

Solis adventu dissipantur nebulae, 2 Thess. 2: 8. Solis obscurati portentum insigne scelus patratum omnibus populis significavit Christo crucifixo, Matth. 27: 45. Ad plures orbis partes pertinuit, ibid. Soli Deus comparatur, Iac. 1: 17; merito etiam Christus, Apoc. 12: 1.

Solatium piorum in adversis Deus, Matth. 10: 40. Solatia piis concessa medio tempore ante resurrectionem, Luc. 23: 43. Solatia Christianis promittuntur non deliciae, Marc. 10: 30. Comparantur refrigerationi, Phil. 2: 19. Quae a Christo habemus magna sunt, ibid.

Solum ubi simpliciter nominatur, Dei intelligendum est, Eph. 1: 20. Solum Maiestatis ipsam Dei Maiestatem significat, Hebr. 8: 1. Solum iudicii et misericordiae, Hebr. 4: 16. Solio sublimi insidere solent Reges cum res maximas tractant, Matth. 25: 31. Solia duo in coelo finguntur, Dei scilicet et Agni, Eph. 1: 20.

P

So-

Solon cuius criminis accusatus fuerit a Plutarcho, Rom. 1: 28. Solonis de vanitate regalis pompa Croesi dictum, Matth. 6: 29.

Solvere praeceptum dicitur qui facit contra praeceptum, Ioh. 10: 35.

Somnus in aegrotante signum ad salutem, Ioh. 10: 12. Somnus pro morte, Ioh. 11: 11. Somno et morti comparantur vita in peccatis, Eph. 5: 14.

Somnia virorum principum habita semper sunt in pretio, Ioh. 11: 51.

Sontes vinciuntur ne elabunt possint, Apoc. 20: 1. Extra castra et urbes morte affici moris Hebraei et Romani, Matth. 27: 32. Sontium spolia sibi vindicabant milites supplicii exactores ex more Romano, Matth. 27: 35.

Sorores appellare uxores suas cur solerent Iudaei et Christiani, 1 Cor. 9: 5.

Sortes hominum varias esse Deus voluit et quemque sua contentum vivere, Col. 3: 22. Sortes quomodo dabantur, Act. 1: 26. Sortibus creabantur olim Sacerdotes et Pontifices apud Iudeos et apud Gentes, Act. 1: 26. Sortibus functiones Sacerdotum distribuebat David, ibid.

Sosipater et Sopater idem nomen, Act. 20: 4, Rom. 16: 21.

Sossius urbem Hierosolymam obsidet, Matth. 24: 16.

Sospitator quis, Matth. 1: 21.

Sosthenis nomen unde, Act. 18: 17.

Sparsio facta ad postes in Aegypto significat passionis

Christi meritum, Hebr. 11: 28. Sparti ex lanceae signo impresso corpori genus suum noscebant, Rom. 8: 16. Spaster quale instrumentum, 1 Cor. 7: 18.

Spectaculum et visum, Divinarum apparitionum species, Matth. 1: 20.

Spectrum nocturnum, Matth. 14: 26.

Speculatores, Marc. 6: 27. Lanceas habere solebant, Ioh. 19: 34.

Spelunca, ubi Dominus natus est, fuit iuxta muros Bethleemi, Luc. 2: 29. Eius situs qua versum, ibid.

Spes pro re sperata, Rom. 8: 24, Hebr. 6: 18, Eph. 4: 4.

Spes firma quaenam, Tit. 1: 2.

Spes maximum hominum in vita bonum, 1 Tim. 4: 8.

Spes quam fortiter retinenda, Rom. 15: 4. Nostra omnis ad resurrectionem tendere debet, 1 Thess. 4: 18.

Spes a fide gignitur, Col. 1: 23, 2 Thess. 1: 4; a spe perseverantia, ibid., Col. 1: 23.

Spe amissa concidit perseverantia, ibid. Spes in Dei promissis fundata non fallit, Rom. 5: 5. Spes vocationis Divinae vocantur bona coelestia, et cur, Eph. 1: 18. Spei nomine vocatur Religio Christiana, 1 Petr. 3: 15. Spei nostrae causa Christus, 1 Tim. 1: 1. Eius effectus quis, Rom. 8: 25. Spem implere dicitar, qui conditionem implet sub qua res speranda proposita est, Hebr. 6: 11.

Spicarum manipulus offerebatur postridie Paschatis, dicens causa et spicis virentibus, Luc. 6: 1.

Spi-

**Spicata qualis vox**, Marc. 14: 3.

**Spina carni indita significat dolorem admodum pungentem**, 2 Cor. 12: 7. **Spinis coronari cur debuerit Christus**, Matth. 27: 29.

**Spirandi verbum in usu veteribus de Verbi emanatione**, Marc. 2: 8.

**Spiritualia beneficia non nisi in Christum confidentibus conferuntur**, Ioh. 11: 40. **Spiritualia dona sunt arrababo futurae vitae spiritualis**, 2 Cor. 1: 22. **Non omnino ad salutem sunt necessaria**, 1 Cor. 14: 1. **Spiritualia temporalibus semper anteferenda**, Ioh. 4: 32.

**Spiritus vox quam late pateat apud Hebraeos**, Luc. 9: 55, Rom. 8: 15. **Pro affectu animi sumitur**, 1 Petr. 3: 4. **Pro appetitu rerum coelestium**, Hebr. 4: 12. **Pro miraculis Divinis**, 1 Tim. 3: 16. **Pro spiritualibus**, Ioh. 6: 63. **Pro vento**, Ioh. 3: 8. **Pro voce**, Apoc. 13: 15. **Pro substantia quae corpori vitam subministrat**, Iac. 2: 26. **Pro toto animo et eius partibus**, Math. 26: 41, 28: 9, Marc. 8: 12, Luc. 10: 21, Ioh. 11: 33, 63, Iac. 4: 5. **Spiriti tribuitur vis activa**, Matth. 12: 28.

**Spiritus per excellentiam vocatur Deus**, 1 Cor. 10: 3. **Vocatur Christi Divina natura**, Marc. 2: 8.

**Spiritus Dei quos agit**, filii Dei dicuntur excellenti modo, Rom. 8: 14. **Spiritus Dei Prophetis ex particula Christo vero perfectissime datus**, 1 Cor. 2: 11. **Nos excitat ut bene agere veli-**

**mus**, et bene agentes adiuvat, Luc. 17: 7. **Discernit momenta temporum**, Luc. 10: 56. **Spiritus ille qui nostri causa in homine Christo fuit**, est ipsius Dei **velut portio et instrumentum**, 1 Cor. 2: 17.

**Spiritus Christi semper Christi verbis consonat**, Gal. 5: 16. **Dicitur Spiritus Sanctus**, 1 Petr. 1: 11.

**Spiritus Sanctus**, cur in Scriptura **Spiritus Patris vocetur**, Rom. 8: 11. In Nōvo Federe promissus, quid praeestet, Luc. 1: 75. **Cur vocetur Novus**, Rom. 7: 6. **Cur vocetur Christi Spiritus**, 2 Cor. 3: 17, Gal. 4: 6. **Auctor nativitatis Christi et piorum novae naturae**, Hebr. 2: 11. **Legatus est**, Luc. 16: 13. **Dicitur Promissio Dei**, Eph. 3: 6. **Vicarius Christi est**, Ioh. 16: 13, Rom. 8: 10. **Est villicus**, id est, dispensator Patris, Ioh. 16: 15. **Nemini datur**, nisi per Christum, Ioh. 1: 32. **Olei symbolo denotatur**, Matth. 25: 8. **Quo maior est**, eo minoribus opus praescriptis, 1 Thess. 4: 9. **Nobis datus**, quo utamur, Rom. 8: 12. **Cum cura haberi vult tam magnus hospes**, alioqui hospitio valedicit, Eph. 4: 30, 1 Thess. 4: 8. **Si sollicite servetur ad mortem**, et post mortem usque ad resurrectionem animis adhaeret Christianorum, 1 Thess. 5: 23. **Non datur nisi iustis**, id est, mundatis animo, Rom. 2: 13, 7: 17, 9: 1, Gal. 3: 2. **Apostolos et Euangelistas in doctrina Euangelica confirmavit**, in

caeteris rebus reliquit quae sunt hominum, Act. 7: 3. Apostolis explicavit quae obscurius Christus videbatur dixisse, Matth. 28: 18. Veram sapientiam operatur, Eph. 1: 17, Iac. 3: 15. Totam domum ubi congregati erant Apostoli implens cuius rei praesagium dederit, Act. 2: 2. Intus et extra operans pro melle est et cibo, 1 Cor. 12: 13. Amat corda sicca, Luc. 1: 15. Quaerit morigera pectora, Ioh. 14: 17, Rom. 15: 13. Per quaenam suscitetur, 2 Tim. 1: 6. Per quae extinguitur, 1 Thess. 5: 19. Suis revelat quae humana ope sciri nequeunt, Eph. 1: 17. Etiam de Prophetis dicitur, Ioh. 7: 39. Quomodo intelligatur constituere Episcopos, Act. 20: 28. Spiritus Sanctus non requiescit nisi super divitem, Iudeorum somnum, Matth. 11: 5, Act. 2: 18. Spiritus ubi vult spirat, 2 Petr. 1: 20. Spiritus Sancti agnومina, Ioh. 15: 26. Eius officia, Ioh. 13: 16. Eius imaginem in Ecclesia gerit Diaconus, Rom. 8: 26. Eius auxilium piis promissum, Hebr. 8: 10. Eius descriptio, Matth. 28: 19. Eius lex quantum lege Mosis et lege mentis perfectior, Rom. 8: 2. Eius copia statui veteris Legis incognita, passim in Christianos effusa, Ioh. 1: 17. Eius adspectabilia quaedam dona primis temporibus Baptizatis contingebant, Matth. 28: 19. Cur non obtigerint nisi per Apostolos, Act. 8: 15. Eius donum gradus suos ha-

bet quorum initium illuminatio, Matth. 28: 19. Eius donis maius bonum in hac vita sperari non potest, et cur, Gal. 3: 14. Dona eius dari credentibus in Christum manifestum est, ibid. Cur iis ea solummodo a Deo dentur, Rom. 9: 1, 1 Thess. 5: 19. Eius missio indicium certissimum sessionis Christi ad Dei dextram, Matth. 26: 64. Eius operatio interior unctione vocatur, 2 Cor. 1: 21. Per unctionem Regum et Sacerdotum adumbrata, ibid. Per eius opera destinamur regno post resurrectionem adipiscendo, Rom. 1: 4. Eius quinam participes dicantur, Hebr. 6: 6. Eius promissio, Ioh. 7: 39. Eius sessio super Apostolos erat significatio doni ipsis perpetuo ad futuri, Act. 2: 3. Eius vis eximia atque subita, Luc. 14: 23. Pleni illius dici solent in quorum sermonibus factisque eius efficacia exundat, Luc. 1: 15. Spiritum non admetiri dicitur Deus, sed effundere in Ecclesiam Novi Federis, Ioh. 3: 34. Inhabitantem eum tandem accipiunt qui obtemperant Divinis monitionibus, Luc. 22: 3. Eum qui acceperunt certi sunt se esse filios Dei, Eph. 2: 18. Spiritus servitutis quid, Rom. 8: 15. Ad timorem erat Veteris Federis, Spiritus libertatis et fiduciae Novo Federi attributus est, Luc. 1: 74, 9: 56. Spiritus scientiae salutaris a Deo precibus impetratur, Matth. 7: 7. Datur iustitiam colentibus, ibid.

ibid. *Spiritus aqueus pro Spiritu emundante*, Ioh. 3: 5. *Spiritus igneus pro Spiritu efficaci*, ibid. *Spiritus hominis a Deo est, ad Deum redit*, Phil. 1: 23. *Inquinatur per mala dogmata et actus malos*, 2 Cor. 7: 1. *Spiritum suum pii morientes commendant Deo*, Luc. 8: 55. *Spiritum tradere Deo cur dicatur qui moritur*, Ioh. 19: 30. *Spiritus Sanctorum deponuntur in manu Christi, qui eos servat ad tempus resurrectionis*, Ioh. 10: 28. *Spirituum a corpore separatorum et defunctorum status optimus quis*, Hebr. 12: 13. *Spiritus malignus est accusator*, Ioh. 13: 16. *Spiritu impuro pro tormento est quoties malefaciendi potestas ipsi adimitur*, Marc. 1: 24. *Spiritus impuri ex argumentis multis Christum noverant*, Marc. 1: 24. *Non sine clamore exire solent*, Act. 8: 7. *Violenti sunt, Deus autem pacificus et lenis*, 1 Cor. 14: 33. *Spirituum malorum omnia esse plena a terra usque ad coelum astriferum sentiunt Hebrei*, Eph. 6: 12. *Spirituum notas, asperi scilicet et lenis, veteres Graeci codices non habuerunt*, 2 Thess. 2: 4. *Sponsae a sponsalium die in sponsi domum transitus an perpetuus*, ibid. *Sponsae corruptae poena, lapidatio ex lege*, Ioh. 8: 5. *Sponsae viris erant interdictae apud Hebraeos usque ad nuptiarum diem*, Matth. 1: 18, Luc. 2: 5. *Ut et Christianis*, Matth. 25: 1. *Sponso Christus recte comparatur*, Ioh. 3: 29. *Sponsorem dare solent minus noti*, Hebr. 7: 22. *Sporta, a sparto*, Act. 9: 25. *Spumare furentium est*, Luc. 9: 39. *Stabulum est ubi recipiuntur viatores*, Luc. 10: 34. *Stabula in speluncis saepe erant*, Luc. 2: 7. *Stadium, ubi Pilati tribunal fuit, erat locus lapidibus constratus*, Matth. 27: 27. *Stadium pro mensura cursus*, Apoc. 21: 16. *Stadii mensura*, Act. 1: 12. *Stadia quindecim erant iter Sabbati*, Ioh. 11: 18. *Septuaginta possunt confici duabus et quod excurrit horis*, Luc. 24: 13. *Mille stadia, cursus navis per diem et noctem*, Ioh. 6: 19. *Stare pro ministrare*, Ioh. 3: 29. *Pro constanti animo esse*, Act. 5: 19. *Pro superesse malis*, Apoc. 6: 17. *Stare vel Statio quid significet apud Veteres*, Matth. 6: 5. *Stare coram aliquo, quid sit Hebraeis*, Apoc. 11: 4. *Stare aut Cadere causā, quinam dicantur*, Rom. 14: 4. *Stare fide quid sit*, 2 Cor. 1: 24. *Stare dicitur qui a peccando abstinet*, Rom. 5: 2. *Stare secum pro tacite orare*, Luc. 18: 11. *Stare dicitur qui iudici sui copiam facit*, 2 Cor. 4: 14. *Longe stare solent qui agnoscit nolant pro amicis miserorum*, Apoc. 18: 10. *Stare multum solebant iuvenes in Ecclesiis*, Iac. 2: 3. *Stationum desertio acriter apud Romanos puniebatur*, Matth. 28: 14.

**Stella** quaenam fuerit, quae Magis apparuit, Matth. 2: 1. **Stellae** super Martyrum quo-rundam corpora descendantis historia, ibid. **Stellae** gemmis similes, Apoc. 12: 1. **Stellae** vocantur Hebraeis doctores, Matth. 24; 29, Iud. 13, Apoc. 1: 16, 12: 1. **Stellae** cadentes vocantur Doctores a vero deyii, Matth. 24: 29, Apoc. 8: 10. **Stellae** minores vocantur exercitus, Luc. 2: 13. **Fixae** quomodo Graece appellantur, Matth. 2: 7. **Stellarum genera**, 1 Cor. 15: 41, Iud. 13. **Stellionatus** quid, Matth. 19: 19. **Stephanas** nomen commentariensis carceris in quem Paulus et Silas coniecti fuere, Act. 16: 23. **Conversus Corinthum** migravit, 1 Cor. 1: 16. **Stephanus** de quibus accusatus, Act. 7: 2. Eius, ut primi Martyrum, ad reliquias Deus plurimos morbos sanavit, Act. 8: 2. **Sterilitas** ex aestu solis famem parit, Apoc. 16: 8. **Sterilitas**, opprobrium dici solita, Luc. 1: 7. **Sterilium** foeminarum exempla in Veteri Testamento, Luc. 1: 7. **Stigmata** dicuntur notae publicae, Apoc. 13: 26. **Stillatia** et **Stillatio** vocatur Prophetia, Hebr. 6: 7:, 2 Petr. 1: 19. **Stipulationis** nomine comprehenditur et responsio, 1 Petr. 3: 21. **Stobaeus** einendatus, Matth. 6: 16. **Stobenses** cuiusnam iuris fuerint, Act. 16: 12.

**Stoici** divitias negabant esse bona, Luc. 12: 18. **Mortui hominis** restitutionem non putabant impossibilem, Act. 17: 32. **Animas** putabant manere ad tempus conflagrationis, Eph. 2: 12. **Tollunt affectus** de humana natura, Luc. 19: 41, 1 Tim. 6: 4. **Eorum de Diis opinio**, Rom. 1: 25. **Eorum de vitiis opinio**, ibid, 32, 1 Cor. praef. **Stoicorum philosophia** maxime a Christiana religione aliena, Act. 17: 18. **Arrogantia** et **dogma**, ibid., 2 Petr. 2: 10. **Eorum secta** **Pharisaicae** affinis, Matth. 22: 23. **Male intellecta** dum dicit Sapientes esse Reges, arrogantes fecit et turbidos, 1 Cor. 7: 21. **Stupri periculum** aequari vitae periculo, Matth. 5: 40. **Stupri poena** in sponsam stupri compertam, Matth. 1: 19. **Stupri pretium** sacris inferri vetat lex Mosis, Matth. 27: 6. **Subdiale** inter porticum et altare templi Hierosolymitani, Matth. 23: 35. In subdiali Gentium adorare solebant pii ex Gentibus, Ioh. 12: 20. **Subire animum**, Luc. 24: 38. **Substantia** atque essentia rerum conditarum non preuenit, 2 Petr. 3: 13. **Subterranea** vocari solent Graecis quae in inferno sunt, Luc. 16: 23. **Successio sanguinis** et iuris modo convenit, modo discrepat, Luc. 3: 23. **Succinctum** esse, signum est sedulitatis, Rom. 12: 11. **Succincti** Latinis ministri et popae vocantur, Ioh. 13: 4. **Suc-**

Succincti erant Levitae et Popae, Rom. 12: 11.  
Succisio qualis poena apud Indeos, Ioh. 8: 5.

Sudarium velamentum capitum mortuorum vocatur, Matth. 27: 59, Ioh. 11: 44. Vox multarum linguarum ex origine Latina, ibid.

Sudor verus fuit sed crassus, qui emanavit de corpore Christi, Luc. 22: 44.

Suffetes quid et unde dictus, Matth. 5: 22.

Suffituum sensus mysticus, Luc. 1: 13, Act. 10: 4, Hebr. 9: 4.

Suffocata in sanguine Graeci et aliae gentes habebant in deliciis, Act. 15: 20. Suffocatis in sanguine, morticinis et fera adesis cur abstinentiam iudicaverint Veteres Christiani, ibid.

Suggestus, Matth. 24: 15.

Suidas emendatus, Marc. 9: 44.

Suilla quam sapida sit, Matth. 7: 31. Cur tamen interdicta fuerit Iudeis, ibid. Interdictam fuisse lege Mosis etiam Graecis et Romanis, notum erat, ibid.

Sulphur pro fulmine Graecis usurpatum, Luc. 17: 29.

Summa magua quid dicatur Hebraeis, Rom. 13: 9.

Summum ius summa iniuria, Matth. 12: 3.

Superbia ingens vitium et circa qualia maxime, Rom. 11: 20. Superbia agnatum Nobilitati malum, Rom. 1: 30.

Deo exosa et omnis peccati initium, Luc. 1: 51.

Superbia Romanorum intolerabilis olim, Rom. 1: 30.

Superbiae definitio, ibid. Superbiam esse causam se-

terioris castigationis, Matth. 7: 5. Esse inhumanum quid, Matth. 11: 21.

Superbi et imputatores dicuntur qui magni aestimant sua beneficia, Luc. 17: 7. Superbis Deus resistit, humilibus dat gratiam, 1 Petr. 5: 5.

Supercilia pro eminentiis, 4: 29.

Superindictum quid in iure vocetur, Matth. 27: 37.

Supersticio in peius procedere solet, Marc. 7: 8.

Supplicium est ad pedes aliquius procumbere, Matth. 26: 7. Supplicium exactum a Romanis Magistratibus per milites etiam extra castra, Matth. 27: 31. Supplicium quale Romanis legibus ignotum, Apoc. 2: 13. Supplicii causa brevibus verbis indicari solebat scripto aut praeconis voce, Matth. 27: 37. Supplicii tarditatem gravitate compensat Deus, Matth. 23: 32. Supplicio quali Reges olim in sontes usi, Act. 12: 2. Supplicio praeficiebatur Centurio, Matth. 26: 54. Marc. 6: 27.

Supplicia exigebantur a Iudeis et Romanis quam maximo populi conventu, Matth. 27: 38. Extra urbem, ibid. 32, Ioh. 19: 20. Supplicia aeterna sensuros irrigores Dei et legis, Apoc. 20: 10.

Supplicia decreta hypocritis et infidelibus, Matth. 26: 51. Impiorum cuiusmodi, deque horum duratione variae Veterum sententiae, Matth. 25: 46. Supplicia Iudeis usitata quaenam, Matth. 18: 6, Gal. 3: 13. An Sabbatis ex lege exigi potuerint, Matth. 26: 5.

**Surgere qui dicantur**, Luc. 2: 34. Iac. 5: 15.

**Sus denotat foede viventes**, Apoc. 21: 27. Suis et avari comparatio, Luc. 12: 20.

**Susanna a lilio dicitur**, Act. 12: 13, 18: 17.

**Susa urbs Persiae**, Luc. 8: 3.

**Suscipere, susceptor, suscep-** tūs quid, Matth. 11: 18.

**Sustentandos merito esse sa-** lutis aliorum procuratores, Matth. 10: 8.

**Suum quis quidnam pleno iure** arbitrari non debet, Luc. 14: 33.

**Sycomorus et Sycaminus ea-** dem arbor, Luc. 17: 6, 19: 4.

**Symbolum fidei apud Anti-** quos non una verborum for- mula conscriptum fuisse, Matth. 28: 19. Symbola sive signa eorum quae sub intel- lectum cadunt sunt ea quae sub sensum, Rom. 4: 11. Symbolis docere mos He- braeorum, Matth. 21: 19.

**Symbolica philosophia a Chal-** daeis, Hebraeis et Aegyp- tiis profecta, unde et Py-thagoras eam hausit, Matth. 7: 6.

**Synagoga quid significet**, Matth. 10: 17, Luc. 6: 22. Sumitur pro loco et con- ventu, Matth. 4: 23, 1 Cor. 11: 18. Idem cum Proseu- cha, ibid. Dicta etiam de coetu Christianorum, Act. 15: 21, Iac. 2: 2. Synagogae non tantum in urbibus sed et in vicis maioribus olim constitutae erant, Matth. 9: 35, Marc. 1: 39, 1 Tim. 5: 17. Quot olim Hierosolymis fue- rint, Act. 6: 9. Synagoga gum mos, Matth. 4: 23, Luc 4: 16. Mansit ille aliquam- diu in Ecclesia Christiana, Matth. 4: 23. Multarum uti- litas, Hebr. 8: 10.

**Synagoga magna**, qualis con- ventus et ex quibus consti- terit, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.

**Synagogae instituta laudabi-** lia Apostoli omnia retinue- runt, Act. 11: 30, 1 Cor. 5: 2. Eius munera quae et qualia, Luc. 4: 20: Eius Principum manus, Hebr. 13: 7. Eius apud Iudeos Gu- bernator dicebatur Pastor, Eph. 4: 11.

**Synedrium unde dicatur Se-** natus Magnus Iudeorum, Matth. 5: 22. A Mose con- stitutum fuit capitum 72, Luc. 10: 1. Habuit potes- tatem pronuntiandi a Syna- goga alienos, Luc. 6: 22. Quomodo pronuntiare soli- tum, dum penes illud iudicia capitalia essent, Matth. 26: 66. Quando iudicia capitalia ei ablata fuerint, et a qui- bus, ibid. Qualis tum tem- poris effectus sententiae ab illo latae in criminibus ca- pitalibus, ibid. Adstante populo quandoque solebat accedere ad tribunal Prae- sidis, Matth. 27: 17. Haberi non licet diebus festis et Sabbatis, ibid. 62, 28: 12. Confidebat in quadam templi parte, Matth. 26: 5. Habe- batur in portico excelsiore, Luc. 22: 66. Veniam deli- torum dare nequivit, Matth. 27: 15. Legatos misit ad totius orbis Iudeos ad di- vulgandum mendacium de Christo a discipulis subtrac- to, Matth. 28: 15, Luc. 6: 22. Legatos misit ad Iohannem et

et Barchochebam, Ioh. 1: 19. Pilato sententiam iniustum expressit, Luc. 24: 20. Sub Romanis non tantum prehensionis sed et verberum ius habuit in Iudeos in Iudea et vicinis quibusdam regionibus, Act. 8: 3, 12: 19, 25: 9. Synedrii vocis duplex significatio, Act. 5: 15. Synedrii Iudaici descripto, Matth. 26: 3. Eius auctoritas sub Romanis, Ioh. 7: 36. Eius officium, Matth. 15: 2, Act. 4: 7. Munia prima, Matth. 18: 1. Eius erat de Prophetis iudicare, Matth. 26: 3. Pontificem maximum creare, ibid. Cognoscere de religione, Act. 22: 30. Eius auctoritatis in rituum rebus supra populum, Matth. 26: 17. Magna et praecipua eius pars erant Sadducaeui, Act. 5: 17. Maior Pharisei, Luc. 6: 22. Eius studium in accusando Christo coram Pilato et Herode, Luc. 23: 2. Potestas eius impeditiebat ne fidei suae crediti coelestia monita reciperent, Matth. 23: 37. Sententia eius contra Christi sectatores, Ioh. 9: 22, 24. Eius iudices commonefiunt officii sui per Psalmum 82, Ioh. 10: 34. Synedrio magno apud Iudeos adscribebantur, quorum maiores Sacerdotio magno pridem erant functi, Act. 4: 6. Ei si quis se opponebat, damnationem sibi acquirebat, Rom. 13: 2. Ab illo damnatorum supplicium gravissimum fuit lapidatio, Matth. 5: 22. Synedria fuisse maiora vel minora, Matth. 10: 17. Quinque a Gabino instituta in Iudea, ibid.

Syri cur vocati sunt Maronitae, 1 Cor. 16: 22. Syrorum locutiones ab Homero passim exprimi, Matth. 16: 18. Syris quam frequens diphthongorum usus, Act. 5: 36. Syria multos servos Romanis exhibuit, Luc. tit. Olim Christianorum erat plena, Apoc. 7: 9. Per illam noctibus iter facere frequens ob calores diurnos, Act. 23: 23. Syriæ et Aegypti eversio signum adventus Messiae, Luc. 2: 11. Syriaca lingua usos Phoenices et Pœnos, Matth. 2: 23. Syriaca versio saepe habet glossas, quae non leguntur in prisca Latina, aut in multis Codicibus, Matth. 19: 20, 20: 4, 22, 23: 13, Marc. 14: 15, Luc. 21: 11. Ex senioribus Graecis depravata, Ioh. 1: 28. Eius auctor liberius vertit, Luc. 6: 10; quaedam vocabula Graeca non intellexit, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39. Matthaeum reddidit ex Graeco Matthæi Codice, Matth. 1: 23. Huius versionis antiquitas, Matth. 6: 13, 27: 35, 65. Epistolæ tres sunt, Iacobi, Petri et Iohannis, Matth. 17: 1. Syriarcha qualis dignitas, Act. 19: 31. Syrophoenices et Libyphoenices, Matth. 15: 22. Syrophoenices Galilæis Bethsaïdensibus vicini, Ioh. 12: 20. Syrtes vocabantur loca omnia vadosa a duobus in Africa arenosis sinibus sic dictis, Act. 27: 17.

## T.

Tabernae nomen multis locis in Romano imperio communem, et cur, Act. 28: 15. Tabernaculum pro corpore, Hebr. 9: 11, 2 Petr. 1: 13. Pro habitaculis, et cur, Luc. 16: 9, Act. 5: 16. Tabernaculum Dei vocantur Hierosolymitae veteres, Apoc. 13: 6. Tabernaculum testimouii unde dictum, Apoc. 15: 5. Tabernaculum Mosis fuit magnifica Dei habitatio, Apoc. 21: 3. Eius duae partes potissimae fuerunt, Hebr. 9: 2. Habuit tria aulaea, Matth. 27: 51. Figuram gessit universi, Hebr. 7: 2, 5, 9: 24. Tabernaculi structura unde erat, 1 Cor. 3: 12. Cultus eius quando conciderit, Hebr. 9: 8. Tabernaculorum festum in quod anni tempus incidebat, Luc. 6: 1. Quomodo vocatur, ibid, Ioh. 7: 6. Tabernaculorum Christi festum quod, ibid.

Tabulae federis praecepta meliora Christi de dilectione significant, Hebr. 9: 4. Tabulae Legis Mosaicae non integrae tantum et novae, sed et fractarum reliquiae in arca conditae fuerunt, ibid. Tabularum vox significat codicem accepti et expensi, Luc. 16: 6. Tabulas publicas successionum suarum Iudaei habuerunt, Luc. 3: 23.

Tacentes in criminum causis damnari non possunt nisi convicti certissimis testimoniis, Matth. 27: 14.

Taenia quid sit, et ubi soleat esse, Act. 27: 41.

'ionis ius antiquissimum

apud omnes gentes, Matth. 5: 38. Eius aequitas, Ioh. 16: 11. Eius leges inter Christianos retineri posse, Matth. 5: 39. Eius lex Mosaica per patientiae praecettum Christi non abrogatur sed confirmatur, ibid. 63. Talionis poena iudici districte imperata, Matth. 5: 40. Eius iure non utebatur Iesus nisi auctoritate iudicis, ibid. 38.

Tangere pro ferire, Hebr. 11: 28. Tangere cadaver, impurum reddebat apnd Iudeos, Matth. 8: 22. Tangere potuit Christus leprosos et mortuos salva lege, ibid. 3, 9: 25.

Tarsus ubi sita, et a quibus condita, Act. 21: 39. Non erat colonia, sed urbs libera, multis privilegiis ab Augusto et Antonio donata, Act. 22: 28.

Tartara dicitur quod in quaque re infimum est, 2 Petr. 2: 9. Tartara Daemoniorum carcer ad tempus iudicii, Luc. 8: 31.

Tatianus cur ab Ecclesia rejectus, Rom. 14: 2. Tatiani Euangelium διὰ τεσσάρων et διὰ πέντε ab aliis cur vocetur, Matth. inscript.

Tauricae Dianae simulacrum coelo delapsum credebatur, Act. 19: 35.

Tegere aliorum peccata vir sapiens dicitur, Iac. 5: 20.

Tela vocantur metaphorice omnia quae nocent, Apoc. 6: 2. Tela praevisa minus nocent, Luc. 14: 28, 2 Tim. 3: 1, Apoc. 2: 10.

Templa Daemonibus primum dicata, et cur, Act. 7: 45.

Templa in montibus sita mon-

montes appellantur, Apoc. 13: 3. Tempa cur noluerint Christiani suorum conventum loca dici, Act. 7: 48. Templorum nomen usurpabant Imperatores Christiani ubi de Paganis agebant, non ubi de Christianis, Act. 7: 48. Tempa non esse exstruenda dicebat Zenno, ibid.

Templum spirituale est ubi Deus et Christus est, Apoc. 21: 22. Templum Dei malis doctrinis et exemplis destrui solet, 1 Cor. 3: 17. Templum Dei humana natura Christi dicitur, Ioh. 2: 19. Templum Dei pro toto homine, et quomodo eius partes Templi partibus respondebant, 1 Cor. 6: 19. Dicuntur Christiani et omnes et singuli, et cur, Ioh. 2: 19, Rom. 14: 19, 1 Cor. 3: 16, 1 Tim. 3: 15, 1 Petr. 2: 5, Apoc. 13: 6.

Templum Dei in Sacris literis est templum Hierosolymitanum, 2 Thess. 2: 4. Eius synonyma seu appellationes variae, ibid. David struere proposuerat, struxit Salomon, Ioh. 4: 22. Cur sibi Deus fieri permiserit a Salomone, Act. 7: 48. Quo tempore a Salomone sit conditum, Act. 13: 20. Propria domus Dei, Luc. 2: 50. Figuram gessit universi, Matth. 27: 51, Hebr. 8: 2, Apoc. 6: 9. Imitamentum Sacri Tabernaculi quod Deus praeparavit ab initio, Matth. 27: 51. Quare Libanus vocetur apud Prophetas, Apoc. 7: 1. Quot aulae habuerit, Matth. 27: 51. Plures habebat exitus, Ioh. 8: 58.

Locus acceptissimus Deo ad fundendas preces creditus, Luc. 18: 10. Locus Iudeis quotidianarum precum, Luc. 24: 52. Gratiarum actionum causa ex more adibatur, Ioh. 5: 14. Diebus festis a militibus Romanis adservabatur et extra festos dies per vigiles Iudeos, ambo bus praerat unus e numero Sacerdotum, Matth. 26: 4. Templum secundum an totis quadraginta annis fuerit aedificatum, Ioh. 2: 20. Ab Herode innovatum cur postea idem fuisse dicatur quod a Zorobabele exstructum erat, Matth. 24: 1. Templum bis purgasse Christus legitur, Ioh. 2: 14. Templi propriam possessionem sibi Christus vindicavit, Ioh. 2: 16. Templi exemplum in monte Mosi monstratum, Hebr. 8: 5. In Templi controversia causam Iudeorum adversus Samaritas probat Christus, Luc. 17: 14. Templi adytum referebat coelum supremum, Hebr. 5: 5. Templi para quaenam Israëlitarum dicebatur, Luc. 1: 10. Templi Hierosolymitani spatium fuit 22 cubitorum inter porticum et altare holocaustorum, Matth. 23: 35. Eius porta quaenam et cur speciosa dicta, Act. 3: 2. Eius portae duae, Sponsorum et Luggentium, Rom. 12: 15. Gentium subdiale, Ioh. 12: 20. Eius fores sponte patuisse ante excidium Hierosolymorum non referri debet ad scissuram veli memoratam Euangelistis, Matth. 27: 51. Eversionem praedicit Christus, Matth. 24: 2. Eius vas-

vastandi rumor vetus ex oraculo non scripto, Matih. 27: 9. Eius destruendi vaticinium a Christo pro crimen obiectum, Ioh. 2: 14. Eius excidium quibus verbis quanquam latentibus a Paulo praedictum, Rom. 3: 8. Contra Templum Hierosolymitanum an liceret cuiquam saeva vaticinia proferre, Matth. 26: 60. Templo stante sacrificia et preces fieri solebant hora tercia, sexta et nona, Matth. 27: 45. In Templo semper aliquibus erat pervigilium, Eph. 6: 18. Credebatur in Templo esse vis aliqua Divini Numinis, Ioh. 2: 19. Tempus pro anno, Apoc. 12: 14. Tempus breve Prophetis etiam dicuntur quingenti anni, Apoc. 20: 3. Tempus correctionis quidicatur, Ioh. 4: 23. Certum non praefixit Deus promissionibus suis, 2 Petr. 3: 9. Exiguum et momentaneum afflictionum piorum, Luc. 18: 7. Omne Numini breve est, 2 Petr. 3: 8. Temporis exacti discrimina Hebrei non habent, Matth. 14: 3. Tempora apud Romanos denominari solebant a Consulibus, Apoc. 13: 18. Tempora corruptissima erant cum Christus advenit, Rom. 3: 9. Gravissima ipse amicis praedit, Luc. 22: 36. Messiae tempora exigunt lenitatem maiorem quam Prophetarum, Luc. 9: 56. Visitacionis et ultionis sunt in consilio Divino, Matth. 24: 16. Temporum ordinem in Sacris literis non observari, Matth. 14: 3. Conditores

annalium non semper sequuntur, Luc. 2: 16. Tenebrae pro quavis ignorantia, Eph. 5: 8. Pro ignorantia rerum Divinarum, Ioh. 12: 35, 1 Thess. 5: 4. Pro lege Mosis comparata ad lucem Euangelii, 1 Ioh. 2: 8, 1 Petr. 2: 9. Pro vivendi ratione nulla regula subnixa, Ioh. 1: 5, 3: 19. Tenebrarum figura describuntur poenae alterius seculi, 2 Petr. 2: 17. Tenebriones unde dicti, Ioh. 3: 20. Teneris annis diligens adhibenda est institutio, 1 Ioh. 2: 18. Tentare Deum quid sit, 1 Cor. 10: 9. Tentare Satan dicitur cum succumbitur tentationi, Ioh. 13: 2. Tentationum nomen ad quid extensum, Gal. 4: 14. Tentatio per hostes et per cupiditates cur Diabolo tribuatur, Matth. 6: 13. Tentationes etiam gravissimae superantur per auxilia Spiritus Christi, Hebr. 5: 9. Tentorium Mosis temporibus erat umbra totius universi et gubernationis Dei in universo, Hebr. 8: 5. Tentorium exterius coeli astriferi, interius summi coeli imaginem gessit, Hebr. 9: 23. Tentorii nomine urbes nominantur, Apoc. 21: 3. Ter vocem repetere in rebus vehementer inculcandis mos Hebraeorum, Apoc. 4: 8. Terminii primi facti sunt occupando, 2 Cor. 10: 13. Ternarius numerus frequens in Sacris literis, Matth. 26: 44. Deo sacer, 1 Cor. 13: 13. Proprius Christianorum, Act. 10:

10: 16. In testibus est perfectissimus, 1 Ioh. 5: 7. Terra pro Imperio Romano, Apoc. 13: 12. Pro Iudea vel ditione Romana, Apoc. 11: 10, 12: 12, 14: 19. Terra ex aqua emersit, 2 Petr. 3: 15. Hospitalium est et mortalium alienum solum, Hebr. 11: 13. Altius effossa generandis alendisque semi-nibus foecundior, Matth. 13: 5. Spinarum mater, frumenti noverca, Luc. 8: 7. Ultro fructificat, et arbitrii liberi symbolum est, Marc. 4: 28. Terra Sancta dicitur in lege contaminari longa permansione corporum in patibulo, Ioh. 19: 31. Terrae bona dicuntur quae in hac vita paeclarata aestimantur, Luc. 12: 18. Terrae motus signum irae Divinae, Matth. 24: 7, 27: 51. Rerum mutationem et Dei maiestatem significat, ibid., Apoc. 11: 13, 16: 18. Iudeis signum erat notum secuturae visionis, Matth. 28: 2. Signum rei magnae secuturae, Act. 16: 26. Fuit patiente Christo multis in locis, Matth. 27: 45, 51. Et insulas et montes aliquando loco movet, Apoc. 16: 20. Terrae motus a Christo praedicti quando accidisse dicantur, Matth. 24: 7. Terra nova cui rei inservit, difficile dictu, Hebr. 12: 26. Terrae partes interiores cur chaos et infernus vocentur, Luc. 16: 23. Terrae populus vocabantur a Legisperitis rudes homines, Matth. 24: 40. Terrae respondet homo ex terra sumptus, Hebr. 6: 7. Terram movit Deus olim in monte

Sinai, Hebr. 12: 26. Tertius Pauli amanuensis, Rom. 16: 22. Tertullianus plenus locutionum iuris Romani, Tit. 3: 12. Trinitatem apertissime agnovit, Marc. 2: 8. Testimonio Epistolae secundae Petri non utitur, 2 Petr. 1: 1. Eius sententia de statu animalium post mortem, Luc. 16: 23. Testacea vasa frangebantur apud Iudeos, si polluta crederentur, Marc. 7: 4. Testamentum quid significet, Matth. inscript, Hebr. 9: 17. Testamentum, Lex, et Conventio quomodo inter se convenient, inscr. N. T. Testamentum vocatur pactum Dei novum, Hebr. 9: 15. Testamenti Veteris pars potissima fedus Sinaiticum, 2 Cor. 3: 14. In Testamento Veteri umbra est, in Euangelio rerum soliditas, Col. 2: 9. Testari etiam dicitur qui mandata refert, Hebr. 3: 5. Testimonium singulare non admittebat lex Hebraica, Matth. 26: 60. Testimonium omne contra Deum est, quod fecisse eum dicit quod non fecit, 1 Cor. 15: 15. Testimonium Dei dicitur de iurejurando, Hebr. 6: 16. Testimonium Dei de Christo, Ioh. 13: 31. Testimonium Christo a Deo datum per opera, Luc. 24: 19. Ab hominibus per fidem habitam eius sermoni, ibid. Testimonium Apostolorum congruens cum praedicationibus Propheticis inconcussam facit fidem Christianorum, Eph. 2: 20. Testimonium Apostolorum et Spiritus Sanctus

**Sancti coniunguntur**, Ioh. 15: 27. **Testimonium operum mere Divinorum supra omnem cavillationem esse**, Ioh. 5: 36. **Testimonii plena fides duobus contenta est**, Marc. 6: 7. **Testimonii dictio carere dobet sermonis fallacia**, Luc. 24: 28. **Testimonii non suspecti exemplum**, Ioh. 4: 39. **Testimonium perhibere de aliquo et alicui**, Ioh. 5: 33. **Testimonium perhibere absolute positum**, Ioh. 13: 21. **Testimonia admittuntur pro qualitate subjectae rei**, Ioh. 8: 14. **Testimonia contra Christum sufficientia non fuere ad probationem eius quod quaerebatur**, Matth. 26: 61, Marc. 14: 56.

**Testis Christi**, Pater, Ioh. 5: 37. **Testis fidelis cur dicitur Christus**, Apoc. 1: 5. **Testis vox dicitur etiam de rebus inanimis**, 1 Ioh. 5: 7. **Testis, quatenus testimonium exhibet, maior est eo cui datur testimonium**, Hebr. 6: 13. **Certissimus disputacionem dirimit**, Ioh. 9: 9. **Iudicatus in re sua nemo**, Ioh. 5: 31, 8: 13. **Testis unius dicto vir plebeius capi poterat apud Hebraeos; non ita Senator, et cur**, 1 Tim. 5: 19. **Testes duo pro duabus Ecclesiis, Hebraica et Graeca**, Apoc. 11: 3. **Testes solebant dicere, Sit sanguis istius super nos**, Matth. 27: 25. **Testes gratia permotii plerumque dicta sua eo flectunt quo trahi se vident a quaesitore**, Matth. 26: 59. **Testes oculati optimi**, Luc. 1: 2. **Testium apud Hebraeos legitima aetas**, Ioh.

9: 21. **Cur eorum in ligatione erat iacere primos lapides**, Act. 7: 58. **Testes prius audiendos esse Lex docet, si sint multi**, Ioh. 18: 21. **Duos desiderat Lex**, Ioh. 8: 3, 17, Hebr. 10: 28. **Testes tres omni exceptione maiores**, Matth. 26: 37. **Testes per excellentiam vocantur Apostoli**, 1 Petr. 5: 1. **Testes rerum a Christo gestarum fuerunt omni exceptione maiores**, Luc. 1: 1. **Testium Christi descriptio**, Apoc. 20: 4. **Testium suorum curam quandam singularem Christus gessit**, Ioh. 9: 35. **Religiosorum est nihil nimium definite loqui**, Ioh. 2: 6. **Verorum notae et indicia**, Luc. 1: 1. **In testibus probatio factorum maxime consistit**, ibid.

**Testudinem Veteres cur fecerint figuram bonae foeminae**, 1 Tim. 5: 13.

**Tetrarchae nomen unde**, Matth. 14: 1. **Tetrarcharum inter se bella aperta praedicuntur**, Matth. 24: 7.

**Thaddaeum pro Iuda cur quidam maluerint dicere**, Matth. 23: 35. **Thaddeus Apostolus an recte Lebbaeum et Levi vocetur**, Marc. 3: 18. **An idem qui Iudas Lucae**, Matth. 10: 3.

**Thalamegi, navigia Regum Aegypti, magnitudinis semi-stadii**, Iac. 3: 3.

**Thaletis responsum de omniscientia Dei**, Rom. 2: 16, 1 Ioh. 3: 20.

**Thalmudici libri quid continent**, Matth. 15: 2, 21: 43, 22: 28.

**Thalmudistae confundunt signa quae in Christi passionem**

nem inciderunt cum illis quae excidium Hierosolymae proxime antecesserunt, Matth. 27: 51. Testantur profuisse cuidam Iudeo pronuntiatum Iesu nomen cum venenum bibisset, Marc. 16: 18.

Theodosius magnus Ezechiae valde similis rebus et virtutibus, Apoc. 21: 4. Ecclesiae disciplinae se submisit, ibid.

Theodotion Paralipomenon interpres, Luc. 1: 5.

Theologiae distinctio apud Philosophos, Rom. 1: 25.

Theophilus, ad quem scripsit Lucas, cuius fuerit dignitatis, Luc. 1: 3.

Theophylactus castigatus, Matth. 19: 23, Luc. 5: 7.

Thermutis filia Regis Aegypti, mater adoptiva Mosis, Hebr. 11: 23.

Thesaurus quid sit Graecis, Matth. 2: 11. Vocatur Euangelii cognitio, 2 Cor. 4: 7.

Eius nomine appellantur bona vitae aeternae, Hebr. 10: 34. Thesauri in coelo sunt opera misericordiae, Luc. 12: 21. Thesauris comparari solet sapientia, Col. 2: 3.

Thesaei poena, Matth. 10: 28.

Thessalonica urbs ubi sita, et a quo condita, Act. 17: 1. Nobile emporium erat, 2 Thess. 4: 6, 2 Tim. 4: 10.

Extrema fuit urbium Macedoniae quam vidi Paulus, excepta Beraea, Phil. 4: 16. Eius Ecclesia exigua erat sine Presbyterio, 2 Thess. 1. Eius Ecclesia ex quibusnam hominum generibus conflata, 1 Thess. 1: 1.

Thessalonicensibus mala eventura cur Paulus praec-

dixerit, 1 Thess. 3: 4. Thessalonicensibus scripta Epistola. Vide Epistola. Thessalonicensem Synagogam frequentabant Iudei, Philippis, Amphipoli et Apolloニア habitantes, Act. 17: 1. Thessalos monuit Apollonius, ut Achilli sacra facerent, Apoc. 13: 14.

Theudas nomen frequens apud Hebraeos, Act. 5: 36. Theudas Pseudo-Christus, Matth. 24: 5.

Thomas quo nomine apud Graecos appellatus, Ioh. 11: 16. An Christum post resurrectionem iussus contrectaverit, Ioh. 20: 27. Tardior caeteris in fide, Ioh. 14: 5. Eius in credendo tarditatis iudicium, Ioh. 11: 16. Eo absente saepius Christus apparuit caeteris Apostolis, Matth. 28: 15.

Thuribulum auream fuisse in Tabernaculo exteriore, Hebr. 9: 4.

Thus ubi nascatur, Matth. 2: 11. Eius usus, Apoc. 18: 13.

Thyatira urbs modo Mysiae modo Lydiae attributa, Act. 16: 14, Apoc. 2: 18. Eius Ecclesia ubi, quando, et ex quibus fuerit, ibid.

Tiberias sedes aliquando Patriarchae Hierosolymitani, 1 Petr. 1: 1.

Tiberius Gracchus salutem uxoris praetulit suae saluti, Eph. 5: 25. Tiberius Caesar suspicacissimus, Ioh. 19: 13. Quot annis rebus Romanis praefuerit, 2 Thess. praef. Masculae Veneris usu infamis, Rom. 1: 27. Callidus et tegendis sceleribus obscurus, ibid. 29. Matronis magis per

per contumeliam quam libidinem illusit, ibid. 30. Senatus Romano consilium dedit, ut Christum Deorum numero adderet, Matth. 24: 11. In Iudeos iniquior non fuit quam Augustus, cuius instituta tanquam oracula venerabatur, Matth. 26: 5, 2 Thess. 2: 3. Exsilia in Christianos non decrevit, Apoc. 13: 1. Domini nomen recusavit, Act. 25: 26. Elias et Neronis in parentes impiebas, Rom. 1: 30.

Tibiarum usus in luctu et laetis, 1 Cor. 14: 7. In luctu apud Iudeeos, Matth. 9: 23. Quando cooperit, ibid.

Tibicines in Iudeorum funeribus mercede conducti; Matth. 11: 17.

Tigridis fluvii nomen Hebraeum, Matth. 27: 57.

Timere pro obedire, Eph. 5: 33.

Timor pro reverentia Dei, 1 Petr. 1: 17. Timor Dei pro vera religione, Apoc. 14: 7. Solus potest animam ab immunditia temperare, Rom. 3: 27. Timor, per quem saluse efficitur, non est alienus a gaudio, Matth. 28: 8. Timor periculi et laboris vicina sunt, Eph. 3: 13.

Timotheus Pauli discipulus et in itinere comes, Act. 14: 1, 16: 1, Philem. 1.

Paulo a prima aetate a matre commendatus, 1 Tim. 1: 2, 2 Tim. 3: 10. Quando primum Paulo adfuerit, 1 Tim. 1: 2. Filius cur ab Apostolo nuncupatus, 1 Cor. 4: 17, Phil. 2: 19, Tit. 1: 4. A Paulo cur circumcisus, Luc. 24: 28, Act. 16: 3.

A comite itineris Pauli in

munus Euangelistae assumptus est, ibid. Cur ante aetatem factus Euangelista, 1 Tim. 4: 12. Ephesi creditur reliquum vitae egiisse, 1 Tim. 1: 2. In utroque itinere Philippos comitatus est Paulum, Phil. 1: 1. Ob id charus Philippensibus, ibid. Thessalonicensibus car accenseatur, Act. 20: 4, 2 Thess. praef. Mittebatur a Paulo subinde ad Colossenses, Col. 1: 1. In Italia a Paulo relictus, ibi coniectus in vincula, sed mox exemptus, inscript. ad Hebr. Ephesini presbyterii Princeps, Act. 20: 17. Per prophetias ordinatus et Episcopus factus, 1 Tim. 1: 18. Ipse et Titus non Episcopi tantum, sed et Metropolitae erant, 2 Tim. 2: 2. Liberatus a captivitate Roma in Galliam forsan iter instituit, Hebr. 13: 21. Timotheo et Siloë propinquui erant in Macedonia aliquot gente Iudei, fide Christiani, post Stephani mortem eodem dispersi, ibid. Tinea vestes commedere dicuntur, Iac. 5: 2.

Tingere pro Baptizare, Matth. 3: 6.

Tintinnabula aurea et mala punica in vestibus Sacerdotis magni quid significarent, Hebr. 5: 14.

Tiridates apud effigiem Caesaris posuit insigne regium, Apoc. 4: 10..

Tisri mensis partim cum Septembri partim cum Octobri congruit, Act. 27: 9.

Titulus crucis Christi quid significaverit, Matth. 27: 37.

Titus cuias fuerit, Eph. 6: 21, Tit. 1. A Paulo constitutus

Cre-

Cretae Metropolita , ibid.  
Paulo apprime carus , 2  
Cor. 2: 12. Titum quo respectu vocet Paulus filium ,  
Tit. 1: 4.

Titus Caesar Templum evertit , Matth. 24: 15. Eius consilium in evertendis Hierosolymis , ibid. 22.

Tollere pro non pati interire ,  
Act. 7: 21.

Tonantes quinam discipulorum dicti , Matth. 17: 1.

Tonitrua res horrendas significant , Marc. 3: 17 , Apoc. 10: 3.

Toth Aegyptiorum primus mensis cum Septembri con-

gruit , Luc. 2: 8.

Totilas Romanam incendit et vastavit , Apoc. 17: 16. Pri-

usquam Romanam obaiderat ,

Christiani in Basilicis Aposto-

tolorum servati extra urbem ,

Apoc. 18: 4.

Trachonitis Ituraeae nomine appellari solet , Luc. 3: 1.

Tractio mere activa et ac-

ceptata , Ioh. 6: 44.

Traditio quid , Matth. 15: 2 ,

1 Cor. 11: 2. Eius vox unde efficta , Matth. 15: 2. Ad

scripturam et vocem perti-

net , Luc. 1: 2. Traditionum

Hebraicarum primi auctores ,

Matth. 15: 2. Traditiones quasdam Hebraicas a Mosis aevo venisse , ibid. Tra-

ditiones ex barbara Philoso-

phia in Graeciam tralatae ,

Matth. 20: 20, 22. Traditio

vetus apud Hebreos , doc-

tores caecos fore quando

Deus inter ipsos habiturus

esset tabernaculum , Matth.

15: 14. Traditio Iudaica ,

eadem die redimendum po-

pulum tempore Messiae , qua

olim in Aegypto redemptus

fait , Matth. 26: 2. Traditione vetus Iudeorum , piorum animas ab Angelis deduci in Paradisum , Luc. 16: 22. Traditiones quasdam Christus esse dicit , quae directe repugnant verbo Dei , Marc. 7: 8. Traditiones Apostolicae quid , 1 Cor. 16: 1. Traditione veterum Christianorum de Elia reddituro ante mundi exitum unde orta , Matth. 17: 11. Traditione Aegyptiorum de Salomes cum Christo colloquio , Matth. 20: 20. Traditiones de pugna Draconis , Mille annis , Gogo et Magogo , Apoc. 12: 7, 20: 4.

Traianus collegia vetuit Magia auctoribus , Apoc. 13: 16. Eius edictum Christianis plebeis commercia adimens , et Episcopos suppliciis mortis afficiens , ibid. 15.

Trahi dicitur qui trahentem volens sequitur , Act. 16: 14. Trahit Christus ad se omnes non reluctantes , vi resurrectionis , Ioh. 12: 32.

Tralatio diei festi in diem Sabbati , Legis potius interpretatio quam mutatio censemenda , Matth. 25: 17.

Tranquillitas animi ex bona conscientia Paulo Gaudium vocatur , Act. 20: 24. Tranquillitatis animi ex notitia Euangelii exemplum , Act. 8: 39.

Transfigurari quid , Rom. 12: 2.

Transgredi legem dicitur tantum de gravioribus factis contra legem , Iac. 2: 11. Transgrediens unum praeceptum omnia transgreditur , Iac. 2: 10.

Transgressiones graves comparari solent transgressioni Adami , Rom. 5: 14.

Q.

Trans-

Translationes a dictis ad facta  
Hebrei solent fatere , 2  
Tim. 3: 5.

Transmitti Latinis dicitur ius  
ad successorem perveniens,  
Hebr. 7: 24.

Transvertere quid , Act. 13:  
10.

Tribadae quaenam vocentur,  
Rom. 1: 26.

Tribunal Christo ut iudici  
attribuitur , Rom. 14: 10.

Tribunal Caesaris recte vo  
catur quod Procurator habet  
nomine ac mandato Caesaris,  
Act. 25: 10. Pro tribunali  
Praesides Romani tantum  
pronuntiabant , Ioh. 19: 13.

Tribunus est qui toti legioni  
praeest , Ioh. 18: 12. Tribuni  
et Praefecti distinctio , Act.  
21: 31.

Tribus quid significet , Matth.  
1: 16. Tribus apud Iudeos  
cum sint trédecim quomodo  
tamen duodecim dicantur ,  
Matth. 19: 28. Tribus dis  
tinguitur in gentes et fami  
lias apud Hebraeos , Luc.  
1: 4. Tribuum semisses at  
tribuebantur Sacerdotibus ,  
Luc. 1: 5. Tribuum proge  
nitorés quo nomine appellati ,  
Hebr. 7: 4.

Tributo an damnata circum  
cisio , et cur sic dicatur ,  
Matth. 17: 24. Tributa de  
beri Imperantibus , Matth.  
22: 21. Ad bonum com  
mune instituta sunt , Luc.  
3: 13.

Triceps canis quis , Matth.  
12: 24.

Triginti sicli , pretium servi ,  
Matth. 26: 15.

Trinitatis nomina aperte ci  
tata , 2 Cor. 13: 13, Tit. 3: 5.  
Eius dogma ad Platonicos  
referuntur , Ioh. 1: 2.

Triplex Mundus quomodo di  
catur , Matth. 12: 24.

Tristitiam mortis nomine ap  
pellabant Hebrei , Rom.  
11: 15.

Trivialia verba unde sic dicta ,  
Matth. 6: 5.

Triumphantium Romanorum  
mos , Phil. 2: 6 , Col. 2: 15.

Troas pars Phrygiae mariti  
mae , Act. 16: 7. Nomen  
urbis et regionis est , Act.  
20: 5.

Trogylillum Ioniae promon  
torium non longe a Samo ,  
Act. 20: 15.

Tryphon Iudeus cum Iustino  
disputans agnoscit quod nunc  
Indaei negant , Act. 16: 23.

Tuba cuinam ex Angelis data  
in ultimo iudicio , 1 Thess.  
4: 16. Tuba convocabatur  
Iudeorum concio , Matth.  
24: 31. Tuba aut voce di  
cuntur convocandae gentes  
ad tribunal iudicis Christi ,  
ibid. Et haec modo Christo ,  
modo Angelis attribuitur ,  
ibid. Tubae sono signifi  
cantur tempora diei festi ,  
Matth. 27: 45. Tubae sonus  
alius ad pugnam olim , alius  
ad receptum , 1 Cor. 14: 8.  
Alius ad conventus civiles ,  
alius ad iter apud Hebraeo  
s , ibid. Tubae comparatur  
quidquid est sonorum , Apoc.  
1: 10. Tubae futuras pugnas  
indicant , Apoc. 8: 2. Tu  
bartum usus a quibus prover  
erit , Matth. 6: 2. Et quis  
fuerit , ibid.

Tubi , Aegyptiorum mensis ,  
conveniens Ianuario , Luc. 2: 8.

Tunica Pontificia inconsutilis ,  
Ioh. 19: 23. Tunica Christi  
sine commissura , ibid.

Turbae testimonium Christus  
non ambit , Ioh. 11: 28.

Tur-

Turcici Regni exitus, Apoc. 20: 9.

Turpitudo manet, abit voluptas, Luc. 15: 14. Turpidinis suae conscientiam fuggunt mali; Ioh. 3: 20.

Tuscum iurgium, Matth. 21: 24.

Tutela monumenti quae et qualis olim, Matth. 28: 2.

Tutelae definitio, Matth. 8: 9.

Tychicus cuius fuerit, Eph. 6: 21. Pauli comes a Iudeaea Romam, et ab eo nunc huc,

nunc illuc mittebatur, Tit. 3: 12. Tychico quales tituli dati a Paulo, 1 Thess. 3: 2.

Typus quae vox et quid sit, Ioh. 20: 25, 1 Cor. 10: 6. Typi legales rerum sub Christo futurarum ex institutis, rebus gestis et signis, Matth. 1: 22.

Tyrannus nomen proprium, Act. 19: 9. Tyranni nullum momentum immune a metu habent, Matth. 14: 2, 3. Tyrannis raro dicuntur quae audire eos non iuvat, Matth. 14: 1.

Tyrii et Sidonii Romanis erant subditi, sed sub umbra aliqua libertatis, Act. 12: 20. Tyriorum et Sidoniorum legatio ad Herodem, ibid. Eius legationis causa, ibid.

## V.

Vade in Pace, idem quod bono animo esto, Ioh. 4: 50.

Vae interdum minantis, interdum condolentis est, Apoc. 18: 10.

Valentinianorum et Basilidianorum origo et dogma, 1 Tim. 1: 4, 2 Tim. 2: 18.

Valeria mactata quod nollet de idolothytis manducare, 1 Cor. 8: 1.

Vallis filiorum Hinnomi, Matth. 5: 22.

Vanitas ipsa se detegit, Ioh. 3: 27. Vanitati subiectum cur dicatur totum hoc universum, Rom. 8: 19.

Vanus vox Latinis usitata in convitiis, Matth. 5: 22. Vani merito vocantur qui vana spe se lactant, Iac. 2: 20. Vanos vocare solemus eos qui mendacēs sunt, et cur, 2 Cor. 1: 17.

Variarum lectionum antiquitas, Matth. 19: 17; 20: 22.

Vasa irae quinam dicantur, Rom. 9: 22. Vasa misericordiae quinam dicantur, Rom. 9: 23.

Vaticinium de interitu Temp̄li et Reipublicae Iudaeorum, Hebr. 8: 13. Vaticinia obscurius proponi, et quare, Matth. 13: 10. Alia obscurius, alia clarissima edita certo Dei consilio, Matth. 24: 15. Veterum Prophetarum quaedam non scripto sed in memoria conservata, Matth. 27: 18. Plus semel eadem impleri posse, Matth. 15: 7. Pleraque ita concepta, ut ante eventum intelligi vix queant, Matth. 17: 11. Saeva contra Temp̄lum proferre Iudeis provitio habebatur, Matth. 26: 60. In Mose et Prophetis quaedam de Christo expressa, quaedam sub figuris et signis, Luc. 24: 26. Omnia vetera rerum bonarum in Christo sensu excellentiore impletur, Apoc. 5: 5. De Regibus Christo famulaturis, Matth. 5: 40. In vaticiniis de Christo concurrunt saepe allegorica locutio et loquendi proprietas, Apoc. 12: 9. Vaticiniorum explicatio de vic-

to-

toria Messiae unde sumenda,  
2 Cor. 10: 4.

**Van** et Iod literae, in Veteri Scriptura Hebraica vix potuerat discerni, Matth. 15: 9.

Ubi pro in quibus, Marc. 4: 15.

**Vectigalia** et tributa quomodo differant, Rom. 13: 7. Vectigalia ab Equitibus conduci solebant, Luc. 19: 9.

**Vectorum** ad littus ambulantium comparatio, Luc. 14: 33.

**Velamen** mulieris cuius rei signum, 1 Cor. 11: 10.

**Velum** divinitatis dicitur Christi corpus, Matth. 27: 51.

**Velum** Mosis et fulgor quid praefiguraverit, 2 Cor. 3: 13.

**Velum** Templi duplex, exteriorius et interiorius, Matth. 27: 51. Utrum scissum fuerit, interiorius an exteriorius, ibid.

Eius scissura sub mortem Christi quid significaverit, ibid.

**Velo** interposito et Velo levato, quid apud Iuris consultos, Matth. 27: 51.

**Vendere** se in servitutem licetebat iure Hebraeo, Rom. 7: 14.

**Venditionis** nomen usurpatum pro traditione cum dominio, et cur, Rom. 7: 14.

**Venditionis** et emptionis in pretiose mutuo circumvenire per leges licebat, Rom. 1: 29.

**Venena** quibusdam Sanctis non nocuerunt, Marc. 16: 18.

**Venenum** aspidum pessimum et insanabile, Rom. 3: 13.

**Venenum** patrimonii foenus vocatur, Luc. 6: 35.

**Venenum** sub labiis habere quinam dicantur, Rom. 3: 13.

**Venia** consequenda per obedientem fiduciam, Matth. 9: 22.

**Venia** est necessaria ubi totus deseruit exercitus, 2 Cor. 10: 6.

**Veniae** magni-

tado ex magnitudine facinoris agnoscitur, Luc. 15: 2.

**Venire** pro procedere ad populum publicandi Divini mandati causa, Ioh. 1: 15, Apoc. 17: 10.

**Venire** ad Christum idem quod credere, Ioh. 5: 35, 40.

**Venire** Deus dicitur, cum magnam aliquid exsequitur, Apoc. 22: 7.

**Venire** ad nos Deus dicitur cum nos adiuvat, Iac. 4: 8.

**Venire** quando dicatur Christus, Apoc. 3: 3.

**Venisce** dies dicitur qui de proximo imminet, Matth. 26: 17.

**Venisce** in mundum Christus et David quando dicantur, Hebr. 10: 5.

**Venter** cibi causa, et cibus ventris, 1 Cor. 6: 13.

**Ventre** et escas Deum fore destructurum quomodo intelligendum, ibid.

**Ventres** Latinis quinam dicantur, Tit. 1: 12.

**Ventus** Spiritus dici solet, Ieh. 3: 8.

**Ventus** qui *καίνων* dicitur solis ortum comitari solet, Iac. 1: 11.

**Ventus** et flamma Angeli dicuntur, Hebr. 1: 7.

**Vento** Spiritus Sanctus comparatur, Ioh. 20: 22.

**Venti** qualecumque calamitatem significant, Apoc. 7: 1.

**Ventorum** origo non scitur, Ioh. 3: 8.

**Ventis** et procellis comparantur animi motus, 2 Petr. 2: 17.

**Ventis** quando quis loquatur, 1 Cor. 14: 9.

**Venus** quo in cultu Corinthi habita, 1 Cor. praef.

**Veneris** Cnidiae aedicula qualis, Act. 19: 24.

**Veneris** dies ieunio dicatus apud veteres Christianos, Luc. 18: 12.

**Venerem** masculam et quosvis incestus esse *ἀδιάρρητα* quinam Philo-

sophi dixerint, Rom. 1: 32. Verax pro fideli, Rom. 3: 4. Verbum vetus quid, Matth. 15: 2. Verbum crucis unica est ad salutem via, Act. 10: 3. Verbum Dei gladio comparatur, Apoc. 2: 27, 12: 5, 19: 15. Dicitur lumen semitae, Luc. 1: 79. Panis coelestis, Ioh. 6: 33. Verbum Dei factum per divisionem, non per abscissionem, Ioh. 1: 1. Verbi Divini vis et excellentia, Rom. 3: 23. Verbi annunciati puritas, Matth. 3: 12, 1.

Verbum aeternum dicitur Christi Divina natura, Marc. 2: 8. Verbum cur Caro factum, Ioh. 1: 14. Verbum Dei fecit mundum primo omnium emissum, Ioh. 1: 3. Quod et gentes sciverunt, ibid. 1. Verbo Deus mundum creavit, et Verbo mundum reformavit in melius, Apoc. 19: 13. Verba Christi absentis vicem supplent in consolando, Ioh. 15: 11. Verba usu et consuetudine solent habere significationem certam, Luc. 24: 28. Non ita semper usurpanda, quomodo sciuntur aut putantur intelligenda, Luc. 24: 28. Quaedam saepe non tam actum quam officium significant, 1 Cor. 5: 13. Saepe sumuntur in sensu duracionis, Rom. 11: 11. Verba Prophetarum a Christo et Apostolis de suis temporibus usurpata, Rom. 3: 10. Verba dicta quis repetens etiam connexa censendus est innuisse, Ioh. 15: 3. Verba eadem usurpata rei gestae similitudinem denotare, Marc. 2: 20. Verba in ore alicuius

ponere quid sit, 2 Cor. 5: 19. Verborum oblationes puriores quam victimarum, Hebr. 13: 15. Verborum sensus figuratus minime vetitus, Luc. 24: 29. Verbis neminem offendere viri egregii est, Iac. 3: 2. De verbis pugna nihil utile habet, 2 Tim. 2: 14.

Verbera quadraginta sotibus infligi Lex ferebat, non iubebat, 2 Cor. 11: 24.

Verberati quinam ex Veteribus, Hebr. 11: 36.

Veritas vocatur aperta locutio, Hebr. 6: 18. Veritas baltheo comparatur, Eph. 6: 14. Contradictionem non patitur, Luc. 21: 15. Omnis per se amari digna est, quanto magis quae Deum auctorem habet, Ioh. 8: 40. Odium parit apud falsi amantes, Ioh. 18: 37. Impressa magis magisque piorum animis, sanctificat eos, Ioh. 17: 17. Veritas et salutaris sapientiae studium omnibus amicis amicius nobis esse debet, Matth. 10: 37. Veritas eminenter dicitur Euangelium, Iac. 5: 19. Ecclesiae ut columnae innititur, 1 Tim. 3: 15. Veritas Euangelica quaestui habenda non est, Matth. 10: 8. Veritatis Christianae probatio, Hebr. 2: 3. Veritatis abditae causa, Matth. 13: 11. Veritatis commendatio, Matth. 5: 37. Veritatem facere, id est, sincere ambulare, Ioh. 6: 44. Veritate molestius esse obsequium, Matth. 18: 15.

Vermis cadaveribus adhaerere solet donec plane sint absumpta, Marc. 9: 44.

Versio Arabica, Latina, caet.

Vide *Arabica Versio, Latina Versio, caet.*

**Verum pro eo quod fieri convenit,** *Luc. 12: 57.* Dicitur solet pro eo, quod in uno quoque genere eminet, *1 Joh. 2: 8, Apoc. 3: 7.* An dicendum sit solum cum expedit, *Luc. 24: 28.* Verum qui docet, fidem et gratiam meretur, *Ioh. 8: 40.* Verum salutare profiteri tenemus rogati etiam cum periculo, *Luc. 24: 28, Act. 4: 20.* Levius est illud ignorare, quam cognito non uti, *Apoc. 3: 15.* Verum patefacere qui tenetur, verbis uti tenetur quibus illud intelligibile sit aut esse speret, *Luc. 24: 28.* Veri oratio simplex et infusa est, *Luc. 21: 15.* Vera praedicta saepe pepererunt periculum, *Act. 6: 14.* Vera vocantur res praecipuae quarum res minores figurae sunt, *Hebr. 8: 2.* Verus pro fide dignus, *Ioh. 21: 24.*

**Vespasianus cur obsidionem Hierosolymorum differebat,** *Matth. 24: 22, Apoc. 9: 14.* Urbem et Capitolium restituit, *Apoc. 13: 3.* Edicta vetera contra Christianos sustulit, Domitianus restituit, *Apoc. 1: 9, 17: 10.* Eius aeyo vixisse quosdam qui Caesarem Dictatorem viderant, *2 Petr. 1: 18.*

**Vespera Hebraeis dicitur omne pomeridianum tempus,** *Luc. 24: 29.* Vesperae duas apud Hebraeos quomodo accipiuntur, *Matth. 14: 15.* Vesperae duas inter quas mactabatur agnus Paschalis, *Matth. 26: 2.*

**Vestimenta sua lacerare quibus gentibus, et quas ob causas solemne fuerit,** *Matth. 26: 65.*

**Vestis nuptialis,** *Matth. 22: 11.* **Vestis exterior Iudeorum** quatuor constabat partibus, *Ioh. 19: 23.* Veste plus una uti non vetamur, *Luc. 3: 11.* **Vestes fulgentes signum honoris coelestis,** *Matth. 28: 3.* **Vestes Regum odorari solitae,** *Ioh. 19: 39.* **Vestes antequam pereunt veterascunt,** *Hebr. 1: 10.* Ubi usque amplius non sunt, solent complicari et abiici, *ibid.* **Vestes suas Pontifex Maximus** apud Iudeos ab ima parte scindebat, et alii a superna, *Matth. 26: 65.* **Vestes Sacerdotales sanguine adspersas fuisse,** *Hebr. 9: 21.* **Vestibus utuntur aliis iter facientes in itinere,** aliis ubi in urbem aliquam advenerint, *Marc. 6: 9.* **Vestes substernendi mos Iudeis et aliis gentibus usurpati,** *Matth. 21: 8.*

**Vestiri pilis in luctu apud Hebraeos usitatum,** *Matth. 3: 4.*

**Vetus et Senex vicini significatus sunt,** *Hebr. 11: 2.*

**Veterum figurarum complementa,** *Matth. 4: 2.* Vide *Figurarum veterum complementa.*

**Vexare quid significet,** *Luc. 6: 18.*

**Vexatio gravis, aestui comparatur,** *Matth. 13: 6.* **Vexationes nunquam deerunt secundum Christum vivere volentibus,** *1 Cor. 7: 26.*

**Vexillum imperii signum,** *Rom. 15: 12.*

**Via, vocatur Doctrina Evangelica,** *2 Petr. 2: 2.* **Via Euan-**

Enangelica dura et aspera est et vere ad vitam nos ducit, Hebr. 10: 20. Via pietatis cur angusta et confragosa dicatur, Matth. 7: 13, Apoc. 21: 18. Quo modo facilis reddatur, ibid. Via ad salutem nulli est praecclusa, aeterna Dei constitutione nullas habente causas, Rom. 9: 13. Via per Legem cur non fuerit optima, Rom. 3: 29. Viam se Christus nominat, Ioh. 14: 6. Viam arduam et difficilem ingredi paucis libet, Luc. 13: 23. Facilius ingreduntur minus sarcinati, 1 Cor. 1: 26. Viae pro actibus, Iac. 1: 8. Iuxta vias publicas coeci sedere solebant, Ioh. 9: 1.

Viator quis Latine dicatur, Luc. 12: 58.

Vicarius Spiritus Tertulliano dicitur Spiritus Sanctus, Röm. 8: 10. Vicarii Pontificibus succedere solebant, Marc. 2: 26.

Victima in Sacris quomodo praeparabatur, Phil. 2: 17. Victima cur ferre peccata dicebatur in Lege, Matth. 20: 28, 26: 28. Victimae Legales sunt Martyrum præfigurationes, 2 Tim. 4: 6. Victimae lotae ducebantur per portam probaticam, Ioh. 5: 2. Gratiarum actionis et pro peccatis iungi solebant, Hebr. 9: 19. Debebant esse sanctae et sine vitiis, Eph. 5: 27, Phil. 4: 18. Victimarum cum corpore Christi convenientia, Luc. 22: 19. Earum inutilitatem saepe inculcant Paulus et Scriptor ad Hebraeos ut rem magni momenti, Hebr. 10: 11. Ob-

latarum corpora die purificationis annuo urebantur extra castra, Hebr. 13: 11. Victoria præclarissima quæ, Matth. 5: 44. Victoriam de mundo paratam quis habeat, 1 Ioh. 5: 4.

Victori militi Cilici non nocuit venenum, Marc. 16: 18. Victoribus in certaminibus Graecorum dababant *ἰσχλάσια* et tesserae, Apoc. 2: 17. Victus diurnus pauperrimorum hominum, Marc. 12: 44. Victum sibi cur manibus quaerent Apostoli, Matth. 10: 8.

Videntes, nomen Sapientum apud Hebraeos, Ieh. 9: 39. Videendi vocabulo Hebrei amant sensus omnes internos et externos exprimere, Ioh. 20: 29, Act. 2: 33, Rom. 1: 20, 7: 21, 1 Tim. 3: 16, Apoc. 1: 9, 11: 12. Videre sumitur pro cavere, Phil. 3: 2. Pro certo cognoscere, Hebr. 2: 9, 3 Ioh. 2. Pro mirari, Apoc. 12: 12. Frequenter apud Hebraeos pro experiri, Apoc. 18: 9. Pro participem fieri, Ioh. 3: 3. Videre praecedit ipsum credere, Ioh. 6: 40. Videre conspicua qui noluerit, ei in posterum iudicii vis hebetatur, Rom. 11: 8. Videre remota lange potest aliquis duplici modo, et quomodo, 2 Cor. 12: 2. Videris Tu, qualis loquendi formula, Math. 27: 4.

Vidua, res imbecilla, 1 Petr. 3: 7. Viduam ducere cur Clericis olim interdictum, 1 Tim. 3: 2. Viduae tutandæ sunt, Marc. 12: 40. Cur solum in Presbyteras electae, Luc. 2: 37, 1 Tim. 5: 4.

**Univirae solum ad sacra ad-**  
**mittebantur apud Gentes et**  
**Christianos , ibid. 9.** Uni-  
 viris inter foeminas primus  
 in Ecclesia locus dabatur ,  
 Iac. 2: 3. **Viduae Magistris**  
 necessaria suppeditabant in-  
 ter Iudeos , Luc. 8: 3.  
**Vidua**, viduitas et viduertas ,  
 1 Tim. 5: 3.  
**Vigilare quinam dicantur , 1**  
**Thess. 5: 10.** Vigilandum  
 omni tempore , Luc. 12: 38.  
**Vigiles Templi custodes ,**  
 Matth. 26: 45.  
**Vigilia quarta ex galli cantu**  
 noscitur , Matth. 26: 34. Vi-  
 gilias noctis ternas proprie-  
 tate Iudeis fuisse sub libera Re-  
 publ., quaternas vero ipsis et  
 Romanis sub império Roma-  
 norum , Matth. 14: 25.  
**Villa posterioris aevi vox ,**  
 idem quod vicus , Matth. 26:  
 36. Villae pars, in qua do-  
 minus habitat , praetorium  
 appellatur , Act. 23: 35.  
**Villicus quis dicatur , Luc.**  
 16: 1.  
**Vim vi repellere an Christianae**  
 doctrinae conveniat ,  
 Matth. 5: 50. Et quantum  
 liceat pro vita tuenda facere ,  
 ibid. 66.  
**Vincere patiendo , non pug-**  
 nando , vere est Divinum  
 victoriae genus , Col. 2: 15.  
**Vincire etiam est cingere ,**  
 Ioh. 21: 18. Vinctis demi-  
 vincula diebus festis a Ro-  
 manis est , Matth. 27: 15.  
**Vinculum dicitur morbus ,**  
 Marc. 7: 35. **Vincula quid**  
 significant , Act. 26: 29. Vin-  
 cula et carceres quinam sint  
 experti , Hebr. 11: 36. Vin-  
 culis cur Christus ligatus  
 fuerit ex Iudee monito , Ioh.  
 38: 12.

**Vindicandi verbi significatio ,**  
 Luc. 18: 3.  
**Vindicationis definitio , ibid.**  
**Vindicta cur plerisque bonum**  
 dicatur vita incundius ipsa ,  
 Matth. 5: 38. **Vindictae Di-**  
 vinae certitudo patientiam  
 nobis commendare debet ,  
 Matth. 26: 52. **Vindictam**  
 privatam Christianis non per-  
 misit Christus , Rom. 12: 17.  
**Vinolentia omnium vitiorum**  
 summam denotat , Luc. 21: 34.  
**Vinolentiam et scortationem**  
 consequi solent convicia et  
 pugnae , Rom. 13: 13.  
**Vinum comparatur sanguini ,**  
 Matth. 26: 27 , Apoc. 14: 19.  
**Sanitatis causa usurpandum ,**  
 1 Tim. 5: 23. Senibus pro-  
 lacte esse aiunt Graeci , Tit.  
 2: 2. **Vulneribus adhiberi**  
 solet , Luc. 10: 33. **Spiritu**  
 Sancto adversatur , Luc. 1:  
 15. Dilutum bibi solitum  
 Hebraeis , et in federibus  
 populis mansuetoribus loco  
 sanguinis , Matth. 26: 27 ,  
 Phil. 2: 17. Dilutum vim  
 venenatam minus attrahit ,  
 Apoc. 14: 10. **Tenuerunt** et au-  
 sternum prodest stomacho la-  
 borantibus , 1 Tim. 5: 23.  
**Myrrhatum , quasi pro bene-**  
 ficio santonibus dabatur apud  
 Iudeos , Matth. 27: 34 , Ioh.  
 19: 29. **Vinum et sicera sub**  
 Lege signa erant rerum om-  
 nium quibus ratio perturba-  
 tur , Luc. 1: 15 , Apoc. 14: 8.  
**Vinum et oleum res incundae**  
 magis , quam necessariae ,  
 Apoc. 18: 13. **Vina vetera**  
 saporis lenioris esse solent ,  
 nova contra austerioris , Luc.  
 5: 39.  
**Vipera bestiarum maxime ve-**  
 nenata , Act. 28: 4. Eius ve-  
 nenum quibusdam in locis  
 val-

valde rapidum, ibid. Viperae  
descriptio, Matth. 3: 7.

Vir ad imaginem Dei factus  
cur dicatur, non vero mu-  
lier, 1 Cor. 11: 7. Est gloria  
Dei, ibid. Imago Christi,  
Eph. 5: 22. In hoc conditus  
ut imperet mulieri, ibid. Id  
initio fuit naturale, postea  
factum poenale, ibid. Vir  
Dei idem quod Propheta,  
2 Petr. 1: 21. Vir bonus  
quasi cum lucerna quaeren-  
dus, Rom. 3: 10. Is sibi  
iudex est, Col. 3: 15. In  
bono constans esse debet,  
Iac. 3: 10. Vir non dicitur  
divortere, sed dimittere,  
Matth. 5: 31. Viri integri  
et boni descriptio, Luc. 8: 15.  
Vir et mulier pro usa viri  
et mulieris, id est, consue-  
tudine coniugali, 1 Cor. 7:  
14. Vir et mulier pares sunt  
in salutis negotio, 1 Cor.  
11: 11. Viri et mulieris sancta  
conversatio magnam vim ha-  
bet in animos, 1 Cor. 8: 16.  
Viri est res extra gerere,  
foeminae servare quae sita,  
1 Tim. 5: 14. Viri vocantur  
Angeli, virili specie appa-  
rentes, Matth. 28: 2, Apoc.  
21: 17. Viri foeminis com-  
parantur, ubi de idolatria  
agit, Apoc. 14: 4. Viri  
magni per modestiam se in-  
ferioribus addere solent,  
Iac. 3: 2. Eximii in patria  
sua contempti, Matth. 13: 57.  
Hebreai in publico semper  
erant tecto capite, 1 Cor.  
11: 4. Viris excellentibus  
non esse demandanda quae  
ad curam vitae huius perti-  
nent, Ioh. 12: 6. Viros bonos  
gravibus saepe incommodis  
exercet Deus, Luc. 12: 2.  
Virilis sexus apud Iudeos

magnum erat privilegium,  
Gal. 3: 28.

Virga Aaronis quae fructum  
protulit denotat Christi sa-  
cerdotium semper durans,  
Hebr. 9: 4. Ubi fuerit ser-  
vata in templo, ibid. Virga  
magis in tormento erat quam  
in supplicio, Matth. 27: 19.  
Virgarum et flagrorum diffe-  
rentia, Act. 22: 24. Virgis  
qui caedebantur supplicii  
causa, unam tantum accipie-  
bant sententiam, Matth.  
27: 19.

Virginitatis propositum Iu-  
daeis incognitum non fuit,  
Luc. 1: 34. Eius votrices  
quomodo Hebraeis vocatae,  
ibid.

Virgo ut stupro corrumpitur,  
sic animus quovis peccato,  
Eph. 6: 24. Virginis nomen  
quomodo usurpatum Virgi-  
lio, Matth. 1: 23. Virginem  
stuprasse capitale fuit apud  
Romanos, Matth. 5: 27. Vir-  
gines Hebraeae an et quae  
extra tribum nubere potuer-  
rint, Matth. 1: 16. Virgines  
Vestales incestae et vivae  
defodiebantur, Rom. 2: 1.  
Virgines vocantur viri qui  
idolis se non subiiciunt,  
Apoc. 14: 4.

Virtus quid sit, Matth. 6: 1.  
Virtus vita est, Luc. 15: 24.  
Est vitium fugere, 1 Petr.  
3: 11. Omnibus ingeniosis vi-  
vidis aequaliter est exposita,  
Col. 3: 11. Post funera per-  
manet nec interit, Act. 9:  
39. Est medium vitiorum  
utrumque reductum, Luc. 5: 3,  
1 Tim. 5: 23. Est simplex,  
vitium vero multiplex, 1 Ioh.  
3: 10. Quo difficilior, hoc  
pulchrior, Luc. 15: 4. Virtus  
et cognitio crescunt cum tem-

pore, 1 Cor. 3: 2. Virtutis amissio, mors animi, Luc. 15: 24. Virtutis magis dare beneficium est, quam accipere, Act. 20: 35. Virtutes mutuo gaudent comitatu, Apoc. 3: 2. Christianae et Philosophicae quomodo acquirantur, Eph. 2: 9. Tanti sunt apud Deum virtutes Christianorum, ut Angelorum virtutibus aequenter, Apoc. 17: 14. Virtutes exitio sunt viris bonis inter potentes malos, Marc. 6: 20. Virtutes uxorum viris commendabant fidem Christianam inter Gentes, 1 Petr. 3: 1. Virtutum et vitiorum nomina modo habitum denotant, modo actum, Luc. 22: 32. Virtutum vis ea est ut amore etiam a disparis vitae hominibus extorqueat, Act. 2: 47. Virtutum Christianarum genealogia, 1 Tim. 1: 5. Ob virtutum Christi imitationem Paulus maxime spernebat, 2 Cor. 10: 1. Virtutum coeli concussio magnam rerum mutationem indicat, Matth. 24: 29. Virtutibus Christianis danda opera, 1 Petr. 2: 24. Virtutibus non opibus debetur primus locus, Iac. 2: 3. Visa in Apocalypsi ab Iohanne quomodo distinguantur, Apoc. 4. Visum et spectaculum quomodo differre dicantur, Matth. 1: 20. Visio fit receptione lucis et specierum, Ioh. 10: 10. Visio ad Romani Imperii terras omnes se extendens, Apoc. 13: 1. Vita corporis animus, vita animi Deus, Luc. 15: 24. Vita omnis vim agendi in se continet, Rom. 5: 10,

2 Cor. 4: 11. A Deo homini inspirata est, Ioh. 5: 26. Omnis haec brevis aeternitati comparata, 1 Petr. 5: 10. Omnia honorum corporalium praestantissima, Matth. 16: 26, Ioh. 15: 13. Data est utenda tantum, Luc. 12: 20. Mora est in alieno solo, Hebr. 11: 13. Cur comparetur vapor, fumo ac umbrae, Iac. 4: 14. Ad mortem ducit, Ioh. 3: 6. Christiana cursui comparatur et labori, Gal. 4: 7, Hebr. 12: 12. Non iuvatur nec tutior est per rerum copiam, Luc. 12: 15, 26. Vita secundum virtutem acta dulcior est consuetudine peccandi, Matth. 11: 30. Vita in dies purior sanctificat, Ioh. 17: 19. Vita recta, quam dono Dei adipiscimur, secum trahit aeternam vitam ac felicitatem, Rom. 5: 17, 6: 22. Vita et mors in manu linguae, Iac. 3: 9. Vitae nomine gaudium vocant Hebrei, Rom. 11: 15, Apoc. 11: 11. Vitae emendandae promissio praecedebat ipsam fidei professionem apud Veteres, Matth. 28: 19. Vitae contemplativae et activae exempla, Luc. 10: 42. Vitae fabulam quid vocet Martialis, Rom. 1: 30. Vi- Vitam longaevam promittebat legum Mosaicarum exacta observantia, Luc. 10: 25. Meliorem hac posse dari unde colligi possit, Hebr. 13: 5. Pretiosam hanc habere quis dicatur apud Hebreos, Act. 20: 24. Vitam ponere in manu suo quid significet Hebreis, Ioh. 10: 11. Vitam reddere, inter exi-

eximia est quae de Deo dicuntur, Ioh. 5: 21. Vitam defendere ius est naturae, Matth. 5: 40. Vita hominis mutata, mutatur Dei decreta, Rom. 2: 9. In vita hac et aeterna recompensationem dicunt Hebrei habere res quatuor, 1 Tim. 4: 8. Vita pro vita aeterna, Ioh. 5: 39. Vita cur dicatur Christus, Ioh. 12: 50, 1 Ioh. 5: 20. Vita altera pessime solet cedere, quibus hic est optime, Luc. 16: 25. Vita pro doctrina quae ad vitam aeternam ducit, Act. 5: 20, 1 Tim. 6: 12. Vita aeterna pro irre ad vitam aeternam, Ioh. 20: 31. Vita aeterna summus effectus est Divinae benevolentiae, 1 Petr. 1: 13. Donum et gratia vocatur, Luc. 17: 7. Donativis cur comparetur, Rom. 6: 23. Cur vocetur haereditas, Act. 20: 32. Cur dicatur spes beata, Tit. 2: 13. Rebus animi cur comparetur, Ioh. 6: 63. Cur a Christo in lucem producta dicatur, Matth. 5: 20. Per resurrectionem Christi probata, Luc. 24: 48. Nusquam in lege Mosis est promissa, 2 Cor. 3: 14. In nulla alia doctrina praeterquam in Euangeliō revelatur, Eph. 6: 17, 2 Tim. 1. Vitae aeternae dator Christus, Ioh. 5: 39, 14: 6, 2 Tim. 1: 1. Eius certos facit Christus, quos a vitiis liberat, Hebr. 2: 15. Certos non facit Deus, quibus nunc non dat Spiritum suum, Rom. 2: 13. Eius causa est liberatio a peccatis, Rom. 5: 18. Eius parandae modus, Ioh.

17: 3. Vitae aeternae spes qualis olim fuerit in Veteri Testamento, Matth. 5: 20, 19: 21. Quando et quomodo dicatur coepisse doceri, Matth. 5: 20. Vita aeterna et beatissima nihil suavius, 1 Cor. 15: 58.

Vitellius (L.) Caiaphae Pontificiam dignitatem ademit, Matth. 26: 3. Devitat per Iudeorum regionem signa ferre ad Iudeorum depreciationm, Matth. 24: 15. Iudeæ et Syriæ quando præfuerit, 2 Thess. 2: 6. Vitiositatis et malitia distinctio, Marc. 7: 22, Act. 3: 26.

Vitiosa in locis publicis tollere aut publicae potestatis est aut Divinae, Ioh. 2: 18.

Vitis aurea Templo donata fuit ab Alexandro Iudeorum Ethnarcha, Luc. 21: 5. Ab Aristobulo inde ablata et data Pompeio, ibid. Eam Pompeius in Capitolio posuit, ibid. Alteram substituit Herodes magnus, ibid. Vitis liquore laetificantur Deus et homines, Ioh. 15: 1. Hoc de Christi sanguine vere dicitur, ibid.

Vitia inter se discordia adversus virtutem facile conspirant, Luc. 23: 12. Vitia actionesque vitiosae vere mala sunt, Luc. 12: 18. Quomodo enascantur, Matth. 13: 39. Vitia magno coluntur, Luc. 15: 14. In praeceps ducunt, Matth. 28: 13, Apoc. 3: 2. Quaenam humana ope incurabilia sint, Act. 14: 8. Vitia fugere prius est, sequitur addiscere virtutes, Act. 2: 47. Quaedam defendantur a Philo-

losophis, Eph. 5: 6. Subtiliora proprius ad virtutes videntur accedere, Eph. 2: 3. Aliena in oculis habemus, nostra a tergo sunt, Rom. 2: 1. Eorum de quibus bonae aliquid superest spei palam arguenda non sunt, Matth. 12: 19. Quaedam non nisi magno nisu precum expugnari possunt, Matth. 17: 21. Vitiorum nodi vix extricabiles, Act. 8: 23. Vitiorum servitus, Ioh. 8: 34. Vitiis suis contraria cur nolint homines mali vera videri, 1 Cor. 1: 18. Vitulum pro se ac domo sua offerebat Pontifex, Hebr. 5: 3. Vivens epitheton Dei est, Matth. 16: 16, 1 Tim. 6: 17. Vivere pro bene valere. Ioh. 4: 50. Vivere Hebraeis interdum est eximi miseriis et feliciter vivere, Rom. 1: 17, Gal. 3: 12. Vivere diu aut parvo quam parum referat, 1 Thess. 5: 10. Vivere Deo, vera est vita, Col. 2: 13, 1 Tim. 5: 6. Vivendi actus in Christo fuit, in Adamo vero idoneitas quaedam ad vivendum, 1 Cor. 15: 45. Vivi comburii supplicium in Oriente fuisse usitatum, Matth. 13: 42. Vivificare quid significet, Rom. 4: 17. Ulcera contrahuntur sordibus atque illuvie, Luc. 16: 20. Ulcisci se servorum non est, 1 Thess. 5: 15. Ulcisci ei iniuriam cum noxa alterius propulsare Platonici et Stoici sapienti suo non permitunt, Cicero et Aristoteles in parte virtutis ponunt, Matth. 5: 39, Rom. 1: 32.

Ultio Dei propinqua multum solatu oppressos, Apoc. 14: 7. Ultio expetenda non est, Matth. 6: 14, Luc. 17: 3. Minus periculosum per Magistratum exercetur, Matth. 5: 39. Nec hoc pugnat cum scopo Dei Legem talionis per Mosen ferentis, ibid. Differt ultio a defensione, ibid. Item a poena, ibid. Ultionem feriae esse, non hominis, Matth. 5: 39. Ipsa iniuria esse peiorem, ibid. Umbra Achillis per Apollonium locuta, Apoc. 13: 14. Umbra alarum, Proverbiale unde, Hebr. 9: 5. Umbra est in Veteri Testamento, soliditas in Euangelio, Col. 2: 9. Umbra dicitur res quae rei principalis significacionem habet, Hebr. 8: 5. Unanimes Christianos esse debere, 1 Petr. 3: 8. Uncti quinam dicti Hebraeis, Matth. 1: 16. Unctio capitis honoris signum apud Hebraeos, Matth. 26: 7, Luc. 7: 38. Unctio Regis ad quos pertineret, Act. 6. Unctio pedum multis gentibus in usu, Luc. 7: 38. Unctio Christi ut Davidis suos gradus habuit, Act. 4: 27. Unctio Spiritus Sancti mystice significabatur perunctionem illam quam olim accipiebant Reges et Sacerdotes, 2 Cor. 1: 21. Unctiones veteribus Christianis quibus in rebus et quem in finem usurpatae, Marc. 6: 13. Unctum fuisse tabernaculum cum vasis eo pertinentibus, Hebr. 9: 21. Unde Latinis interdum est optantis, 2 Cor. 11: 1. Sumi-

mitur pro a quo , Marc. 4: 15 ,  
Act. 13: 21. Pro ex quo ,  
Rom. 2: 16.

Undecim nomen collegii A-  
postolorum , Iuda sublato ,  
Ioh. 20: 24.

Ungendorum mortuorum cor-  
porum mos antiquissimus ,  
Matth. 26: 12.

Unguentum ubi appelletur Spi-  
ritus Sanctus , 1 Thess. 4: 9.  
Unguento figurate quid sig-  
nificetur , 1 Ioh. 2: 20. Un-  
guento olim sacrabantur Re-  
ges et Sacerdotes , ibid.  
Unguento odoorato ungebatur  
summus Sacerdos apud Iu-  
daeos , 2 Cor. 2: 14.

Ungularum fissarum in Lege  
quis mysticus sensus , Rom.  
2: 18.

Ungenitus quis cognomento  
vocatus credatur , Matth. 5:  
31. Ungenitus Dei dicitur  
Christus et populus Israëli-  
ticus , Hebr. 11: 26.

Unitas nota est veri Numi-  
nis , Marc. 12: 29. Unitatis  
inter Christianos mirae piae-  
sagium , Ioh. 21: 11. Unitati  
dona sua promisit Dens ,  
Act. 2: 1. Unitatem suis  
commendavit Christus , et  
vitandos esse multos docto-  
res , 1 Cor. 1: 13.

Universitates omnes mysti-  
cam quandam personam fa-  
ciunt , Apos. 11: 3.

Universum Hebraeis dicitur  
coelum et terra , Ioh. 1: 1 ,  
Act. 4: 24 , 2 Petr. 3: 13.

Universum hoc cur condi-  
tum , et quinam hoc vere  
possideant , 1 Cor. 3: 22.

Universi partitio et membra ,  
Hebr. 11: 3.

Unus Iudeis dicitur modo  
Deus , modo Abraham , Matth.  
5: 31 , 19: 17 , Hebr. 11: 12.

Unum pro omnibus , quam  
omnes pro uno interire  
quando melius sit et iusti-  
us , Ioh. 11: 50. Unum co-  
lere Deum et nemini facere  
iniuriam gradus est ad  
Christianismum , Act. 17: 4.  
Vocabula de externis sensi-  
bus mutuantur Hebraei ad  
significandos sensus inter-  
nos , 1 Petr. 2: 3. Voca-  
bula peregrina ab interpre-  
tibus saepe servari , Matth.  
inscript.

Vocare nomine , signum per-  
fectae notitiae , Ioh. 10: 3.  
Vocare et vocari quid saepe  
Hebraeis , Rom. 4: 17. Vo-  
candi modus plenus gloriae  
et potentiae , 2 Petr. 1: 2.  
Vocari a Deo non solum est  
epus , sed etiam fidem in  
vocatione praestare , 1 Tim.  
1: 12. Vocat Deus per pro-  
missa , Rom. 9: 11. Vocati ,  
sub ipsam coenae horam ite-  
rum vocabuntur , Luc. 14: 17.  
Vocati ad fidem omnes qui-  
bus annuntiatur Euangeli-  
um , 2 Thess. 3: 2. Vocati  
sumus ad gloriam aeternam  
per Christum , 1 Petr. 5: 10.  
Vocati sumus hac lege ut  
conscientiae causa omnia du-  
ra sustineremus , 1 Petr. 2: 21.  
Vocatio supercoelestis cur ita-  
dicta , Hebr. 3: 1. Vocatio  
est electio quaedam , Eph.  
1: 4. Vocatio Dei obsistendi  
potentiam non tollit , Act.  
26: 19. Extraordinaria re-  
fertur ad summam Dei mi-  
sericordiam , Luc. 1: 78. Ex  
mera gratia fons est omnis  
boni , Iud. 1. Vocatio nos-  
tra Deo Patri ut causae  
principi adscribitur , 1 Petr.  
1: 15. Vocatio Christiani in  
decreto et actu quo tendat ,  
Eph.

Eph. 1: 4. Ut plenum sortiatur effectum requiritur eximia probitas et innocentia, ibid. Vocatio Gentium, Matth. 1: 6, 11: 21, 15: 22, 22: 9, Ioh. 4: 35. Vide Gentium vocatio. Vocatione ad functiones Deus non semper spectat id quod inest humano ingenio, Matth. 25: 15. Vocationis Apostolorum, Petri, Andreeae, Iohannis et Iacobi occasio, Luc. 5: 3. Vocationis extraordinariae et subitae exemplar crucifixus latro, Luc. 23: 42.

Volens nolens quomodo quis dicatur quid fecisse, Matth. 26: 39. Volenti non fit iniuria, 1 Cor. 7: 5, Eph. 5: 6. Volentibus Deus occurrit prior, Ioh. 1: 38.

Voluminia erant libri Hebraeorum et Latinorum, Luc. 4: 17.

Voluntas bona Dei quid significet, Luc. 2: 14. Voluntas Dei pro volendi actione aut pro re quam Deus vult, Act. 20: 27, 1 Petr. 3: 17. Voluntas Dei amplectenda obsequenti animo, Ioh. 7: 17. Voluntas non verba spectari debent, Matth. 12: 3. Voluntas in Euangeliō quaeritur, Luc. 12: 47. Voluntas facile ad honestum fertur quamdiu nihil est quod in contrarium moveat, Matth. 26: 35. Bona laudanda est cum vires non suppetunt, 2 Cor. 8: 11. Supra facultates a Deo non exiguntur, ibid. Voluntas peccandi, facti crimen habet apud Deum, Matth. 5: 28. Voluntatis Dei arcanum quid sit, Eph. 1: 9. Voluntati Divinae acquiescendum, Ioh. 3:

27. Voluntatem suam Deus quibus modis olim hominibus significaverit, et nunc patefaciat, Matth. 1: 20, Hebr. 11: 32. Voluntate sua, non nostris operibus Deus ductus per Euangelium nos genuit, Iac. 1: 18. Voluntates malae saepe inhibentur ab effectu suo vi Divina, Ioh. 7: 30.

Voluptas pro cupiditate rerum voluptuosarum, Iac. 4: 1. Voluptates sunt laquei Diaboli, 2 Tim. 2: 26. Quas natura dedit sunt saviores iis, quae contra naturam, Rom. 1: 26. Voluptatum fomenta potentibus Dens non promisit, Iac. 4: 3. Voluptatum via rationem etiam in posterum reddit obtusiorem, Luc. 21: 34.

Votum de non benefaciendo huic vel illi, consecratione eius rei, qua iuvari alter posset, firmari solebat apud Iudeos, Matth. 15: 5. Votum non solidum Deo persolvere grave crimen, Act. 5: 3. Vota bona nolentium facere quod possunt nullius pretii sunt, Iac. 2: 16. Votorum debitoribus Iudeis maturius eundum erat ad festa, Ioh. 11: 55. Votis et iuramentis quatenus obligemur, Matih. 10: 6.

Votivae obligationi licebat unicuique eum quem vellet praestituere terminum, Act. 21: 26.

Vox distinguitur in articulatam et inarticulatam, Apoc. 10: 3. Vox spiritus dicitur quia solet vitae indicium esse, Apoc. 13: 15. Vox de coelo genus oraculi quod temporibus Templi secundi

solum restabat, Ioh. 12: 28. Vox bis positâ affectum estimum designat, Phil. 4: 4. Voce utebatur Christus in excitandis mortuis, Ioh. 5: 25. Voces rerum notae dicuntur, Matth. 1: 22. Voces easdem variis sensibus ponere amat Paulus, Rom. 7: 23, 8: 16. Voces per translationem usurpatae, aliis alter usurpantur, Rom. 6: 11, Eph. 2: 20. Eiusdem aut propinquai significati inter se vinctae magnam habent efficaciam, Col. 3: 12. Plures ex Latinis Graecas esse factas, Matth. 27: 26. Vocabum universalitas restringi debet ex subiecta materia, 1 Ioh. 2: 20. Vide Universalitas vocum. Vocabum incuriosos fuisse Apostolos, in sensu perspicuos, Matth. 4: 10. Ur in qua regione videatur fuisse, Act. 7: 2:

Urim et Thummim constilere Regum erat aut summorum Magistratum, Ioh. 14: 50. Urim quid rectius dicatur quam fulgores in pectorali summi Sacerdotis, Iac. 1: 17. Urna aurea cum Manna ubi servabatur in Templo, Hebr. 9: 4.

Usurae an licitae, necne? Luc. 6: 35. Ex mora non iniustae, ibid.

Usus pecuniae aestimationem recipit, ibid.

Ut particula non semper causam reddit, sed saepe rerum exitum significant, 1 Cor. 11: 19.

Uterus clausus et apertus quid, Luc. 2: 23. Uterus formandi hominis moneta dicitur Macrobius, Gal. 4: 19. Ab utero dicuntur adfuisse nobis res,

quæ a iuventute adfuerer, Ioh. 9: 34.

Utilitatis causa reperta du riore interpretatione in odium retorqueri non debent, Marc. 2: 27.

Uvarum pressura pro effusione sanguinis, Apoc. 14: 19.

Vulnera cito obducta facile recrudescent, Matth. 13: 15. Vulnera uti in personato corpore non apparent, ita nec crimina quae olim fuere in animo sanato, Rom. 4: 7.

Uxor an ducenda sit, necne; 1 Cor. 7: 1. Uxor dicitur viri columna, 1 Tim. 3: 15. Uxor instrumentum viri, ut corpus instrumentum animi, Eph. 5: 28. Uxor aliquis dicitur quae fuit uxor, etiam marito iam defuncto, 1 Cor. 5: 1. Uxor per quae Hebraeis dicitur Sanctificari, id est; fieri legitima coniux, 1 Cor. 7: 14.

Uxor leniter tractahda, Matth. 5: 32, Col. 3: 19, 1 Petr. 3: 7.

Uxori facta iniuria, marito facta censemur, Matth. 25: 4b.

Uxori discedere a marito lege Mosis non licebat, Ioh. 4: 18. Legibus Graecis et Romanis contra; 1 Cor. 7: 9. Uxorem alteri non posse nubere ante mortem prioris mariti, Matth. 5: 32. Uxorem adulteri non potuisse divortere, observatum quondam inter Christianos, ibid.

Uxorem quavis de causa dimittere non licet, Marc. 10: 2. Uxorem ex sponsalibus dici, Matth. 1: 16. Uxores iure Hebreos erant in manu conjugis, Matth. 5: 31. Vocabantur de nomine mariti, Rom. 9: 3. Uxores viros a fide alienos deserere non pos-

**possunt**, Luc. 8: 3. **Uxores suas sorores appellare cur solerent Iudei et Christiani**, 1 Cor. 9: 5. **Uxores usurariae quaenam dicantur**, Matth. 5: 32.

**X.**

**Xenocrates physicis de causis ab esu animalium abstinentem censuit**, Rom. 14: 2. **Xenocratis dictum de sua doctrina et Philosophis**, 1 Tim. 1: 9.

**Xenophontis Ephesiaca**, Eph. 4: 29.

**Xerxi non militarunt Iudei**, Luc. 3: 14.

**Z.**

**Zabulus pro Diabolus**, Matth. 4: 1.

**Zacchaeus Hebraeus**, non alienigena fuit, Luc. 19: 9. **Gratia hospitii ei a Christo reddita**, ibid.

**Zacharias Propheta non ordinarius**, Matth. 23: 37. **A-pud LXX Azarias dicitur**, ibid. **Zachariae nomen quid significet**, Luc. 1: 72. **Zachariam habuisse Spiritum Ieremiae Iudei dicunt**, Matth. 27: 9. **Amare eum locutiones Ieremiae**, ibid.

**Zacharias Baptistae pater non fuit Pontifex Maximus**, Luc. 1: 6. **Ob impetrandam prolem Deum non est precatus**, ibid. 13. **Domum in deserto non habuit**, ibid. 80. **Pius quomodo dicatur**, Act. 22: 12, Rom. 3: 9. **Zachariae audiendi et loquendi facultas fuit adempta**, Luc. 1: 20. **Eius**

**diffidentia punitar**, ibid. 18. **De eo inventa fabula ab Hieronymo refutata**, Matth. 23: 35.

**Zacharias Baruchi filius in Templo occisus ante excidium Hierosolymitanum**, ibid. **Zebedaei filios eximios sibi ministros fore praedixit Christus**, Marc. 3: 17.

**Zelotarum facinus in Stephenum probabat Saulus animo, verbis et factis**, Act. 8: 1. **Zelotarum factio inter Iudeos tempore Hierosolymitani excidii**, Matth. 24: 22. **Unde orta**, Apoc. 9: 3. **Eorumdem audacia Urbi et Templo extitum attulit**, Act. 7: 27.

**Zelotypae aqua quam in rem constituta**, Ioh. 8: 4.

**Zelus dicitur ardens amor**, Apoc. 3: 19. **Zeli iudicium quomodo et in quos exercebatur**, Act. 7: 56. **Zelus Phineae reputatus ei in iustitiam quomodo dicatur**, Iac. 2: 23.

**Zeno Cittensis**, 2 Petr. 3: 7. **Stoicae sectae princeps nefanda Venere usus dicitur**, Rom. 1: 27. **Zenonis responso egregia ad minas inimici**, Matth. 5: 39.

**Zonam suam defodere quare iussus Ieremias**, Act. 21: 11.

**Zoroastris nomine circumlatae genealogiae a quo factae**, 1 Tim. 1: 3.

**Zorobabel Pedaiae filius**, alias ab Ethnarcha, Luc. 3: 23.

**Zorobabel Salathielis**, primogenitus Ethnarchae, ibid.

**Zorobabel figura Christi**, Hebr. 7: 14.

**Zythum Aegyptiorum**, Luc. 1: 15.

# I N D E X

## TROPORUM ET FIGURARUM

ET LOQUENDI GENERUM MINUS

USITATORUM.

### A.

Abstractum pro concreto,  
Luc. 2: 30, 4: 6, Rom. 5:  
19, 10: 6, 1 Cor. 12: 28,  
15: 48, 2 Cor. 5: 21, Apoc.  
5: 10, 12: 3, 13: 1.

Abusus vide *Kατάχρησις*.

Accusativus sensu ablativi,  
Hebr. 1: 8, 2 Ioh. 12.  
Accusativus durationis, 1  
Petr. 1: 17. Accusativus  
pro genitivis absolute positi,  
Act. 26: 3.

Actionis simplicis pro duplice  
voce, Eph. 2: 17.

Activae voces interdum tacite  
includunt effectum, Act. 16:  
14. Activis verbis saepe per-  
missionem tantum indicari,  
Matth. 8: 13.

Activum neutraliter positum,  
Luc. 2: 17. Activum per-  
sonale pro passivo imperso-

nali, Matth. 7: 16, Luc.  
24: 21, Apoc. 12: 6, 16: 15.  
Activum pro passivo, Luc.  
12: 20, Iac. 5: 2. Activum  
simplex pro frequentativo,  
Matth. 9: 14. Activum pro  
reciproco, Act. 7: 42, 10: 20,  
11: 21, Phil. 2: 19, Col. 2: 19,  
2 Petr. 2: 8. Activa saepe  
sensum habent passivum vel  
absolutum, Ioh. 5: 16, Act.  
13: 29, Apoc. 6: 14. Activa  
sumunt Graeci pro dupliciter  
activis, 2 Cor. 9: 8. Activa et  
passiva verba apud Hebraeos  
promiscue usurpantur pro  
reciprocis, 2 Tim. 2.

Acutifatum vide *Όξυμορφία*.

Adiectivum neutrum vel foemini-  
num additum substantivis  
foeminino et neutrō de rebus,  
non de personis, Hebr. 9: 10.  
Adiectivum neutrum pro de-  
monstrativo, Rom. 9: 22.

R

Pro

**Pre substantivo denominato usurpant Graeci, 1 Cor. 7: 35.** Adiectiva magnitudinis solent poni pro adiectivis ad numerum pertinentibus, Gal. 6: 11.

**Adverbium loci pro adverbio temporis, Apoc. 1: 11.** Adverbium vice adiectivi, 2 Cor. 11: 5, Iac. 2: 24. Saepe regit genitivum quem regret adiectivum, Rom. 16: 2. Adverbia venientia ab adiectivis regunt casum sui adiectivi, Hebr. 12: 28.

**Adversativa comparationem in se includens, Matth. 5: 39.**

**Affirmatio per negationem contrarii, Ioh. 8: 44.**

**Αἰτιολογία, Matth. 13: 14, Luc. 9: 56, Ioh. 17: 12.**

**Αἰτιολογικὸν, Marc. 1: 34, Luc. 7: 47, Ioh. 1: 14. Αἰτιολόγικον τοῦ σωπομένου, Luc. 1: 37, 6: 43, 19: 26, 23: 22, Ioh. 20: 9.**

**Ἀρχιβολογία, Marc. 5: 38, Luc. 2: 23, 3: 5, Ioh. 8: 33, 11: 10, 1 Petr. 5: 4, Apoc. 12: 9, 16: 20, Act. 2: 1, 10: 15, 1 Cor. 5: 7, 2 Cor. 8: 15, Gal. 4: 22.**

**Allegoria, Matth. 1: 22, 2: 11, 5: 25, 7: 2, 12: 20, 14: 34, 17: 20, 21: 12, Luc. 5: 10, Iac. 1: 14. Allegorice dicta Matth. 27: 9, Marc. 6: 13, Luc. 15: 20, 18: 34, Hebr. 2: 7.**

**Allegoriae variae, Rom. 9: 13.**

**Minutatim excutienda non sunt, Luc. 3: 5, Rom. 9: 13.**

**Contemnenda non sunt, ubi Dei Spiritus earum indicium praebet, Luc. 5: 10.**

**Allegoriarum foecundus Origenes, Matth. 14: 34.**

**Allegorica aliquo additamento emolliuntur, Matth. 26: 23.**

**Allegoricas explicationes ma-**

ximi faciunt Iudei, Matth.

1: 22, 22: 43. Allegoricis locutionibus Christus tentatores suos eludit, Ioh. 6: 6. Allusio, Matth. 6: 34, 8: 22, 9: 20, 12: 40, 13: 42, 15: 19, 18: 4, 21: 35, Ioh. 1: 15, 29, 2: 24, 3: 5, 5: 24, 9: 5, 10: 9, 12: 48, 18: 1, 21: 18, Act. 8: 30, Rom. 1: 28, Eph. 5: 15, 26, Hebr. 10: 23, Apoc. 11: 5, 12: 9. Allusio vocum significationem variat, Rom. 6: 11.

**Amphibolia, Matth. 1: 22, 3: 16, 13: 14.**

**Analogia, Marc. 9: 30, Luc. 2: 40, 3: 5, 6: 1, Iac. 1: 13.**

**Anantapodoton, Matth. 23: 25, 24: 14, Ioh. 16: 26.**

**Anapodota Paulo sunt frequentia, Eph. 2: 1, 5: 23.**

**Anaphora, Ioh. 5: 36, Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 5, Phil. 3: 1, Iac. 1: 25, Apoc. 12: 9.**

**Antallage, Luc. 6: 35.**

**Antanaclasis, Matth. 5: 37, Rom. 8: 16, 14: 13, 1 Cor. 6: 17, 8: 3, 2 Cor. 5: 16, 7: 10, Iac. 3: 18, 1 Petr. 3: 9, 4: 3.**

**Antapodosis, Matth. 5: 25, 13: 3, 18: 6, 19: 30, 20: 4, 21: 33, 22: 13, 23: 25, 24: 51, Luc. 17: 7, Ioh. 10: 3, 11: 9, 14: 27.**

**Antecedens pro consequente, Luc. 3: 19, Rom. 8: 29, 2 Cor. 7: 3.**

**Antithesis, Matth. 5: 11, 18: 16, Marc. 8: 38, Ioh. 8: 46, 9: 29, 10: 11, 12, 12: 43, 15: 18, 16: 22, 28, 17: 9, Act. 3: 15, Rom. 1: 4, 2: 23, 1 Cor. 6: 9, 7: 22, 10: 30, 2 Cor. 8: 2, Eph. 5: 18, Phil. 2: 7, 2 Tim. 2: 12, Philem. 14, Hebr. 8: 2, Iac. 2: 5, 1 Ioh. 12, Apoc. 22: 11.**

An-

**Anthropopathice dicta, Matth.**  
6: 12, 16: 27, 23: 32, **Luc.**  
15: 7, **Marc.** 8: 12.

**Ἀνθρωποφορά,** **Math.** 28: 20,  
23: 3, **Act.** 15: 21, **Rom.** 3,  
1 **Cor.** 14: 32, 2 **Cor.** 1: 24,  
2 **Tim.** 1, **Hebr.** 4: 3, **Apoc.**  
11: 18.

**Aoristus significare solet quod ante contigerat, Matth.** 27: 2,  
28: 1, **Marc.** 6: 17, 16: 1,  
**Luc.** 1: 17, **Ioh.** 18: 24,  
**Act.** 23: 27. **Positus pro praesenti, Ioh.** 20: 29, **Hebr.**  
2: 10, 13: 9, **Apoc.** 18: 1.  
**Pro plusquamperfecto, Matth.**  
14: 3, 28: 1, 1 **Cor.** 15: 24,  
2 **Cor.** 2: 8, **Hebr.** 1: 2, 10:  
29, **Apoc.** 19: 19, 20: 13.  
**Pro futuro, Iud.** 12. **Pro quovis tempore, Iac.** 1: 11,  
2: 6, 1 **Ioh.** 5: 4, **Iud.** 2.  
**Interdum significat tempus durans, Marc.** 16: 2, **Luc.**  
22: 66. **Quid fieri soleat, significat, Ioh.** 15: 6. **Significat notam certitudinis, Hebr.** 4: 10. **Hellenistis effert quae Hebraeis in Hiphil dicuntur, Luc.** 24: 20. **Aoristus passivus in significazione Hitphael, Hebr.** 9: 16.  
**Ἄπὸ κοινοῦ, vel ἐκ κοινοῦ, Matth.** 5: 22, 13: 22, **Marc.**  
8: 12.

**Apodosis, Matth.** 6: 10, **Marc.**  
4: 20, 7: 36, **Ioh.** 3: 29,  
1 **Cor.** 3: 12, **Eph.** 4: 16,  
**Phil.** 2: 16, **Apoc.** 14: 20,  
15: 7. **Comparationi mixta, Luc.** 9: 62.

**Aposiopesis, Matth.** 15: 5,  
**Ioh.** 6: 62, **Act.** 3: 21,  
16: 37, 19: 4, **Col.** 2: 23,  
2 **Thess.** 2: 3.

**Apostrophe, Luc.** 6: 39, 12:  
20, **Phil.** 3: 3, **Apoc.** 18: 14.

**Appositio, Marc.** 4: 37, **Luc.**  
2: 14, 1 **Petr.** 3: 21. **Sig-**

nificationem augens, 2 **Petr.**  
2: 17.

**Argumentum a maiori, Matth.**  
6: 26, 12: 36, 13: 12, 18:  
8, 11. **A minori, Matth.**  
6: 27, 12: 30.

**Articulus abundans, Hebr.**  
1: 7, **Ioh.** 18: 15. **Articulus notans totum genus, Marc.**  
2: 28, 3: 26. **Additus Hebraeorum nominibus propriis indeclinabilibus ad noscendum casum, 1 Petr.** 3: 6. **Ad significationem generis additus, Apoc.** 13: 15. **Supplens vicem omissi substantivi, Matth.** 28: 1. **Articulus vice nominis, 1 Cor.**  
7: 37. **Articulus aliquando vim habet pronominis indefiniti, Math.** 24: 3. **Articulus demonstrative vel relative usurpatus, Matth.**  
4: 1. **Articulus saepe signum generalitatis, Matth.**  
12: 32, **Marc.** 2: 28, 3:  
26. **Articulus postpositivus pro demonstrativo, Eph.**  
1: 13. **Articuli in Novo Testamento saepe ponuntur vel omittuntur circa necessitatem, Tit.** 2: 13. **Articuli omissio, Marc.** 8: 26, **Apoc.**  
13: 11, 14: 1; **repetitio, Ioh.** 20: 19. **Articulos Graeci urgent, Ioh.** 1: 21. **Articulos cur noluerit declinare Iohannes, Apoc.** 1: 4. **Articulos saepe commutant Apostoli sicut Poëtae, Rom.** 13: 7.

**Assimilatio, Act.** 3: 19.

**Asyndeton, Eph.** 3: 18, 1 **Tim.**  
1: 17, 6: 16.

**Augens dictio, Matth.** 16: 26,  
**Luc.** 4: 18, 24: 29, 1 **Cor.**  
2: 3, **Apoc.** 3: 17. **Augentia vocabula amplius augere quo modo Paulus amet, 1 Thess.**  
2: 17.

*Augmentum syllabicum plus quamperfecti quodammodo diminutum, Matth. 7: 25.*

C, K.

*Kal pro Hitpahel, 2 Cor. 2: 14, 4: 6. Kal et Niphah saepe utuntur Hebraei pro forma Hitpahel, Rom. 4: 20, 9: 17, 2 Cor. 6: 11.*

*Caph veritatis Hebraeorum, Luc. 3: 23.*

*Casus possessivus causam efficientem et obiectum designat, Rom. 3: 22. Casus rectus pro obliquo, Act. 15: 21, 2 Cor. 9: 13, Apoc. 2: 20, 14: 12, 20: 2, 21: 12.*

*Casum quem regunt activa, regunt etiam passiva apud Graecos, Col. 1: 9. Rectum cum obliquis construere Graeci solent, Ioh. 1: 14.*

*Kataχρησις, Matth. 1: 23, 6: 12, 13: 35, 14: 2, 27: 10, Marc. 1: 38, 3: 17, Luc. 2: 19, 3: 23, 7: 46, Act. 13: 7, 19: 38, 26: 9, 27: 10, 1 Cor. 4: 11, 7: 13, Hebr. 11: 10, Apoc. 14: 10, 18: 5. Kataχρησις, Luc. 12: 18, 22: 31, 24: 18.*

*Causa pro effectu, Ioh. 11: 25, Rom. 5: 16, 7: 22, 2 Cor. 8: 1.*

*Climax seu Gradatio Paulo familiaris, Rem. 5: 3, 8: 30, 10: 13, 1 Cor. 3: 3, Apoc. 3: 17, 5: 4.*

*Circumlocutio, Ioh. 8: 14, 10: 3, 24, 13: 23, 14: 4, 15: 16, 19: 26.*

*Circumscrip<sup>t</sup>io, Ioh. 1: 45, 1 Petr. 4: 5, 2 Petr. 1: 3.*

*Cognitorum singulae partes idem totius nomen participant, 1 Petr. 5: 3.*

*Koīwōstic<sup>s</sup>, 1 Cor. 10: 8, Eph. 2: 3, 4: 13, 2 Tim. 3: 3,*

*1 Ioh. 1: 2. Koīwōstic<sup>s</sup> signrae definitio, Eph. 2: 3. Communio vide Koīwōstic<sup>s</sup>.*

*Comparate dicta, Luc. 22: 36, 1 Cor. 1: 17, 3: 1, 14: 22, 15: 10, 2 Cor. 5: 4, Iac. 4: 17, Apoc. 11: 6.*

*Comparatio, Luc. 11: 9, 44, 16: 19, 18: 2, Ioh. 5: 19, 10: 9, 6: 35, 57. Tacita. ibid. 36, 16: 21, Hebr. 1: 3, 4: 3, 4: 12, 11: 26, Iac. 1: 26, 3: 6, 18, Apoc. 12: 4, 13: 14. Comparatio qualis figura sit apud Graecos et Hebraeos, Matth. 13: 3. Vide et Similitudo.*

*Comparativus pro positivo, Ioh. 13: 27, Act. 17: 21.*

*Pro superlativo freqnens Graecis, 2 Tim. 1: 17. Comparativus duplex pro uno, 2 Cor. 7: 13. Comparativus sensus, Matth. 23: 24, Luc. 10: 17. Comparativus e comparativo et superlativo factus, 3 Ioh. 4. Comparativus Graecus μᾶλλον coniungitur cum comparativo, positivo et superlativo, 2 Cor. 12: 9. Comparativis carent Hebrei quos circumloquuntur, Marc. 9: 42.*

*Concessio, Ioh. 10: 37. Coniunctio Copulativa vim relativi habens, Matth. 26: 45. Coniuncta cum verbo participii vicem implere videtur, Marc. 5: 19. Sumitur pro rationali, Ioh. 5: 30.*

*Constructio Graeca, Hebr. 4: 2. Hebraea vide. Hebraismus. Hellenistica, Luc. 3: 18. Indirecta, Act. 21: 34, 22: 17. Constructio saepe factum respicit, non personam, Matth. 27: 9. Saepe magis fit ad sensum quam ad verba, Act. 23: 30, Apoc. 21: 7. Constructio*

structio κατὰ τὸ σημαντόμενον, Marc. 6: 46, 9: 20, 11: 32, 12: 24, Luc. 8: 20, 11: 39, 22: 20, Ioh. 1: 14, 7: 28, 16: 13, 17: 2, Act. 15: 17, 20: 6, Rom. 2: 14, 2 Cor. 1: 16, 2: 4, 3: 11, Gal. 3: 5, Col. 2: 15, 19, 1 Thess. 1: 9, 2: 14, 2 Thess. 3: 6, Iac. 2: 6, 1 Petr. 2: 19, 1 Ioh. 2: 8, Apoc. 5: 12.

Contracte dictum, 1 Cor. 1: 25.

Copula cum verbo pro particípio verbi, Matth. 12: 13, Apoc. 1: 6. Pro pronomine relativo, Matth. 13: 22, Ioh. 6: 58, Apoc. 1. Copula apud Hebreos abundat, Luc. 2: 21, 35.

Copulativa pro disiunctiva, Matth. 5: 19, 22, 12: 37.

Pro finali, Ioh. 7: 14.

Copulatio vocum pro forma constructa, Matth. 2: 18.

Interrogandi vim habet, Marc. 10: 26.

Κρύψις, Act. 7: 2.

Κυριολεξία vel Κυριολογία, Matth. 23: 37, Marc. 9: 44,

13: 11, Luc. 5: 10, 17: 9,

Act. 2: 29, Apoc. 1: 7, 12, 9.

#### D.

Dativus Graecus vim habens ablativi Latini, Rom. 6: 16. Pro accusativo Eph. 2: 1. Positus pro περὶ cum accusativo, Hebr. 5: 2. Dativus casus indicat eos ad quos verba facta sunt, Matth. 5: 21. Dativo solo Graeci priores causam instrumentalem exprimunt, 1 Thess. 4: 18. Διεγότης, Matth. 8: 20, Ioh. 10: 32, Rom. 8: 36, 2 Cor. 6: 11.

Descriptio, 2 Petr. 1: 2. Aulae coelestis, Luc. 15: 10. No-

minis Christi, Math. 24: 5. Est delineatio accuratior, Luc. 16: 19.

Διατύπωσις, Luc. 16: 19, 24, 28. Dictum argute, Rom. 8: 3.

Distinctionis nota transponenda, 1 Cor. 16: 3.

Διττογραφία, Hebr. 11: 37. Doxologia, Luc. 18: 11, Hebr. 13: 21.

Dubitatio, Act. 3: 18.

#### E.

Effectus pro causa, Matth. 26: 41, Ioh. 8: 15, 12: 50, Hebr. 10: 22.

Ἐκβάτικόν, Luc. 14: 10, Ioh. 4: 36, 5: 20, 9: 3, 10: 17, 15: 16, 18: 9, 19: 28.

Elegantia est Sacraram literarum vocem eandem contiguo loco ponere sensu alio, Ioh. 1: 16.

Ellipsis, Matth. 2: 18, 19, 29, 38, 41, 45, 6: 4, 8: 18, 9: 16, 33, 10: 23, 16: 7, 11, 22, 27, 17: 12, 22, 18: 4, 6, 23, 20: 23, 21: 5, 22: 30, 25: 8, 26: 6, Marc. 1: 10, 2: 1, 19, 4: 22, 5: 23, 6: 9, 43, 54, 8: 4, 9: 18, 23, 32, 10: 7, 12: 8, 14: 49, 15: 36, Luc. 2: 14, 32, 37, 3: 15, 5: 5, 6: 40, 7: 12, 8: 10, 52, 11: 36, 12: 38, 47, 13: 4, 9, 14: 1, 18, 15: 4, 16: 8, 47, 17: 24, 22: 71, Ioh. 2: 11, 3: 25, 4: 6, 5: 36, 6: 38, 7: 22, 9: 3, 17, 33, 10: 36, 11: 4, 15, 12: 40, 50, 13: 18, 14: 24, 15: 9, 24, 16: 17, 26, 17: 12, 21: 21, Act. 3: 13, 4: 21, 13: 27, 21: 4, 22: 16, 25: 21, 27: 7, 44, 28: 17, Rom. 2: 8, 5: 16, 6: 21, 8: 29, 9: 10, 12, 15: 9, 1 Cor. 1: 31, 2: 8, 3: 2, R 3

13: 8, 15: 6, 2 Cor. 2: 15, Epitheton, Matth. 8: 27, 18: 6,  
 Gal. 2: 9, 5: 13, Eph. 2: 1, Iac. 3: 14.  
 Phil. 1: 18, Col. 1: 10, Ἐπιμυθίος, Matth. 13: 44, 49,  
 1 Thess. 3: 5, 5: 27, 2 Thess. 1: 12, 14: 10, 28, 15: 12,  
 1: 7, 1 Tim. 4, Hebr. 1: 6, 8, 17: 7.  
 4: 11, 12, 10: 17, 11: 4, Epiphonema Matth. 5: 48,  
 22: 15, 23, 13: 5, Iac. 1: 12, 13: 43, 20: 14, 24: 51,  
 23, 2: 5, 1 Petr. 2: 6, Luc. 6: 1, Ioh. 12: 37.  
 3: 1, 8, 4: 8, 10, 2 Petr. Ἑρώτησις vide Interrogatio.  
 1: 16, 2: 16, 1 Ioh. 3: 11, Eventus. Ex eventu dictum  
 Apoc. 11: 6, 8, 9, 13: 10, 21: 8. vide Ἐκβατικόν.  
**Emphasis**, Matth. 2: 18, 4: 10, Euphemismus, Matth. 9: 24,  
 8: 11, 17, 12: 25, 17: 5, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 11,  
 Marc. 1: 20, 2: 7, 5: 29, Rom. 11: 17.  
 Luc. 7: 47, 9: 51, 13: 16, Exaggeratio, 1 Cor. 8: 13.  
 16: 22, 25, 23: 43, Ioh. 3: 16, Exceptio πρὸς τὸ σωτόμενον,  
 4: 14, 5: 18, 42, 7: 2, Luc. 9: 13.  
 8: 37, 9: 32, 52, 13: 2, Exceptiva particula loca ad-  
 17: 8, 18: 24, 20: 29, 21: 23, versativa, Act. 27: 22.  
 Rom. 1: 18, 2: 23, 27, 9: 3, Exclamatio, Rom. 7: 24.  
 1 Cor. 16: 24, Eph. 1: 14, Ἐξῆγησις, Matth. 3: 11, 16: 22,  
 Hebr. 1: 3, 1 Ioh. 1: 1, 20: 28, 22: 37, Ioh. 1: 16,  
 Apoc. 5: 7, 14: 7. Act. 2: 27, 10: 38, 13: 36,  
 "Εὐ διὰ δυοῖν, Matth. 4: 16, 1 Cor. 1: 12, 4: 5, 2 Cor.  
 24: 31, Luc. 15: 25, Ioh. 5: 1, 19, Hebr. 6: 6, 7: 4,  
 3: 5, Act. 7: 10, 10: 38, 12: 1, 5: 12, 12: 6, Iac.  
 15: 28, 20: 32, 23: 6, 3: 9, 4: 15, 1 Petr. 2: 25,  
 Rom. 1: 5, 2: 5, 11: 17, Apoc. 13: 12, 14: 6, Apoc.  
 2 Cor. 10: 5, Col. 2: 5, 16: 18.  
 1 Thessa. 4: 16, 2 Thessa. 1: 4, Ἐξοχὴ Matth. 1: 16, 5: 22,  
 1 Tim. 5: 17, 2 Tim. 1: 10, 11: 18, Marc. 16: 15, Luc.  
 4: 1, Apoc. 1: 4, 2: 2. 10: 20, Ioh. 7: 11, 8: 27,  
**Enallage**, Matth. 9: 8, 25: 8, 10: 19, 13: 38, 1 Cor. 4: 9,  
 Marc. 3: 11, Luc. 13: 32, Gal. 4: 5, Hebr. 13: 7.

## F.

Fallacia seu Error secundum non causam ut cansam, Rom. 2: 24.  
**Enanorōθωσις**, Luc. 11: 28, Figurate abstracta et concreta, subiecta et attributa pro eodem sumuntur, Apoc. 12: 3.  
 23: 40, 24: 28, Ioh. 16: 32, Figuratum loquendi genus, Matth. 3: 9, 16: 8.  
 Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 16, Frequentativa Graeci non habent, Luc. 18: 3.  
 2 Cor. 3: 3, 1 Tim. 5: 13, Futurum in significatione eius quod oportet fieri, Matth.  
 2 Petr. 1: 9, 1 Ioh. 2: 8. 21:

"Ἐπανάσθος vide Retrocessus.  
 Ἐπανόρθωσις, Luc. 11: 28,  
 23: 40, 24: 28, Ioh. 16: 32,  
 Rom. 15: 27, 1 Cor. 1: 16,  
 2 Cor. 3: 3, 1 Tim. 5: 13,  
 2 Petr. 1: 9, 1 Ioh. 2: 8.  
 Ἐπανάφορα, Rom. 3: 22.  
 Ἐπένθεσις, Matth. 6: 13.  
 Ἐπεξήγησις, Ioh. 1: 13, 5:  
 21, 30, 6: 54, 16: 14,  
 17: 8, Paul. 1: 7.

21: 37, Luc. 8: 17. Pro incerto tempore, Matth. 1: 23. Pro praesenti, Luc. 1: 47, 23: 46, Ioh. 5: 22. Pro praesenti durabili, Rom. 5: 19. Pro praeterito, Rom. 3: 30. Pro aoristo, Luc. 12: 42. Pro imperativo, 1 Ioh. 5: 16. Pro optativo vel subiunctivo, Matth. 16: 22, 26, 24: 35. Pro modo potentiali, 2 Cor. 12: 5, Hebr. 9: 14, Iac. 1: 11. Pro quovis tempore, Apoc. 2: 27, 4: 9, 22: 4. Est Hebraic frequentissimum quando notantur actus continui, Rom. 3: 30. Iisdem est vice substantivi, Marc. 5: 23. Futuro indicativi, pro modo potentiali et subiunctivo utuntur Hellenistae per Hebraismum, Matth. 24: 35, 26: 53, Luc. 24: 49. Pro Optativo utuntur Syri et vicinae gentes, 2 Thess. 2: 7, 2 Ioh. 3.

## G.

Generalitas per species quas-dam explicata, Hebr. 5: 1. Genus pro specie, Luc. 8: 16, Ioh. 15: 1, 16: 2. Generis nomen saepe pro specie quas-dam eximia ponitur, Act. 16: 31, Philem. 18.

Genus foemininum pro neutrō, Matth. 21: 42. Masculinum in plerisque linguis usurpatur pro promiscuo, Matth. 26: 72. Masculinum pro communi, Hebr. 11: 23. Neutrum genus pro communi, Ioh. 6: 39, 1 Cor. 1: 27, 6: 10, Eph. 4: 10. Pro masculino, Hebr. 7: 7, Apoc. 21: 27. Neutrum singulare pro plurali masculino,

1 Cor. 14: 10. Neutro genere solent uti Scriptores Sacri etiam cum de hominibus loquuntur, Apoc. 4: 11.

Genitivus apud Sacros Scriptores ex Hebraismo varias significaciones habet, Rom. 5: 18. Obiectum significat, Luc. 6: 7, Rom. 15: 5, Eph. 3: 13, Col. 2: 12, 1 Petr. 3: 14. Causam et effectum, 1 Petr. 1: 2. Causam efficientem, Apoc. 21: 11, Rom. 1: 5. Instrumentum, 1 Cor. 2: 4. Vicem epitheti habet, Eph. 2: 14. Modo rem aut personam recipientem notat, Act. 4: 9. Significat membrum alterum comparationis, Act. 17: 10. Causam impellentem notat, 2 Cor. 4: 2. Causam ob quam, Eph. 3: 1, Phil. 1. Absolute positus etiam pro nominativo, Luc. 9: 39. Pro adiectivo, Eph. 1: 6, 4: 29, Hebr. 5: 13, 3: 12. Ad augendam significationem appositionis, *κατ' ἔξοχήν* positus, Matth. 25: 40, Luc. 14: 1. Adiectivis commodi, facilitatis, et similibus additus idem valet quod dativus, Rom. 8: 3. Vicem appositionis habet, Rom. 4: 11, Gal. 5: 11. Saepe sumitur obiective, Apoc. 18: 23. Genitivus *ἔγγητικός*, Ioh. 2: 21, Eph. 4: 23, 6: 10. Genitivus attributi non obiecti, Iac. 2: 4. Dominii significatus, Apoc. 13: 15. Genitivi ellipsis, Marc. 9: 49; vice apud Hebraeos quod est saepe finem significat, 2 Thess. 1: 8, 2: 9. Hebraic et Hellenistis saepe sunt pro adiectivis, Rom. 7: 24, 2 Cor. 1: 3. Geniti-

vis utuntur Hebraei ad exprimendos comparativos aut superlativos, Hebr. 9: 3. Glossema, Matth. 6: 1.

*Γνώμη*, Matth. 5: 4, 7, 8, 37, 11: 25, 12: 25, 13: 3, 12, 46, 16: 26, 19: 23, 30, 22: 14, 23: 24, 26, 32, 24: 7, Luc. 13: 32, 14: 10, 28, 16: 10, 18: 12, 19: 4, 41, 21: 18, 23: 31, Ioh. 3: 11, 20, 4: 37, 5: 31, 7: 17, 22, 9: 31, 12: 16, 32.

Gradatio vide Climax.

Gutturales Hebraeorum omituntur a Graecis, Ioh. 5: 2.

## H.

Hebraei saepe id reticent cuius rei ratio additur, Matth. 27: 23.

Hebraeorum est eandem sententiam verbis mutatis repetere; Marc. 4: 22.

Hebraismus, Matth. 1: 1, 3: 2, 12, 17, 4: 1, 3, 10, 5: 15, 16, 18, 22, 29, 31, 32, 34, 39, 6: 4, 11, 23, 7: 9, 23, 8: 9, 9: 14, 30, 10: 13, 38, 39, 11: 25, 12: 31, 13: 22, 24, 27, 14: 10, 15: 5, 16: 17, 22, 26, 18: 19, 21, 22, 19: 5, 20: 12, 21: 42, 22: 37, 23: 32, 28: 1, Marc. 1: 15, 2: 15, 3: 26, 4: 18, 5: 6, 14, 20, 25, 40, 8: 19, 9: 11, 10: 8, 12: 8, 13: 34, 14: 36, 15: 43, Luc. 1: 2, 5, 36, 38, 2: 15, 21, 35, 47, 3: 19, 23, 6: 6, 22, 36, 39, 43, 48, 7: 12, 35, 8: 31, 52, 10: 1, 20, 11: 17: 47, 49, 12: 33, 13: 11, 14: 1, 8, 17: 4, 7, 18, 18: 34, 21: 33, 22: 32, 23: 31, 46, 24: 17, 18, 31, Ioh. 1: 3, 34, 3: 34, 35, 4: 1, 35, 50, 5: 7,

6: 39, 50, 52, 53, 6: 57, 58, 7: 4, 34, 38, 8: 16, 37, 44, 9: 39, 41, 11: 26, 48, 56, 12: 1, 14: 13, 16, 22, 15: 5, 6, 16, 16: 16, 20, 17: 2, 18: 17, 19: 12, 20: 2, 21: 23, Act. 2: 27, 4: 8, 7: 20, 40, 8: 7, 9: 15, 10: 36, 12: 3, 13: 25, 32, 15: 7, 36, 16: 3, 17: 2, 18: 27, 19: 21, 20: 25, Rom. 2: 5, 6: 4, 17, 7: 6, 9: 18, 1 Cor. 3: 14, 4: 3, 6: 16, 8: 6, 14: 16, 4: 16, 8: 24, 10: 6, Gal. 1: 2: 10, 3: 1, 4: 6, 14, Eph. 1: 7, 4: 15, Col. 1: 13, 4: 17, 1 Thess. 2: 5, 1 Tim. 5: 5, 2 Tim. 1, 3: 12, Hebr. 1: 10, 9: 2, 12: 9, 15, 13: 21, Iac. 1: 8, 11, 17, 26, 2: 23, 3: 4, 5: 17, 1 Petr. 2: 3, 6, 2: 21, 24, 4: 19, 2 Petr. 1: 13, 11, 3: 3, 11, 18, Apoc. 2: 26, 3: 7, 6: 7, 7: 2, 17, 8: 12, 11: 11, 12: 6, 13: 1, 12, 14: 12, 16: 9, 17: 9, 18: 19, 19: 19, 20: 2, 3, 4, 8, 21: 6, 8.

Hellenismus, Act. 4: 24.

Hiphil quid significet, Matth. 6: 13. Eius verba saepe ad effectum referuntur, 2 Cor. 12: 9.

Hitpahel forma apud Hebraeos non actionem semper significat, sed et passionem intranos, Ioh. 11: 33.

Hyperbole vide *Τπερβολή*.

## I.

I vocalis in Y permutatio, Ioh. 4: 5.

Imperativus pro indicativo vel subjunctivo, Matth. 13: 14, 15. Pro optativo, ibid. 26: 39. Pro potentiali, Ioh. 2: 19. In sensu permittendi, Matth. 23: 32. Pro infiniti-

tivo, ibid. 15. Imperativis passivis cur Jesus plerumque ad miracula sit usus, Matth. 8: 3.

Imperfectum ex plusquam-perfecto explicationem accipit, Marc. 6: 20. Imperf ectum pro optativo, Rom. 9: 3.

Impersonaliter usurpantur tertiae personae verborum pluralis numeri, Matth. 27: 16.

Indefinite dictum, Luc. 23: 29. Indefinite dictum quod maximaee parti convenit, Ioh. 1: 5.

Indicativus proverbiali locutioni magis conveniens est, Matth. 26: 31. Pro poten tiali sumitur, Luc. 17: 2, Eph. 5: 15. Pro subiunctivo, Ioh. 8: 16, 16: 30, 21: 18, Rom. 8: 24, 9: 18, 2 Cor. 5, Philem. 1. Pro subiunctivo adiecta copula, Ioh. 7: 34.

Infinitivus ponitur vice nominis aut participii, Luc. 12: 15, Rom. 11: 8, 2 Cor. 8: 11. Pro imperativo, Rom. 12: 3, Phil. 3: 16. Saepe vice  $\tau\alpha\mu\alpha$  cum potentiali, Rom. 10: 6. Pro gerundio, Act. 15: 24, 21: 25, Rom. 2: 21, Col. 4: 6, 1 Petr. 2: 5.

Interpretatio addita vocibus, indicium tacitae allusionis, Ioh. 9: 7. Interpretatio  $\chi\alpha\theta'$   $\pi\tau\epsilon\chi\alpha\lambda\gamma\epsilon\sigma\tau$  seu per exceptionem, 1 Cor. 15: 27.

Interrogatio, Matth. 16: 26, 1 Cor. 11: 22, Gal. 3: 2. Cum negatione Hebraeis vehementissime affirmat, Matth.

24: 69, Marc. 12: 24. Subiecta responsione vehementius affirmat, Luc. 12: 49.

Interrogatio vim negandi habens, Matth. 2: 6, Marc. 2: 19, Ioh. 7: 28, 2 Cor. 3:

Vehementer affirmans, 1 Ioh. 2: 22, 5: 5.

Ironia, Matth. 27: 9, 1 Cor. 4: 8, 2 Cor. 12: 13.

Iteratio vocum affectum testatur, Marc. 14: 36.

## L.

Latinismus, Luc. 4: 38, 12: 58, 14: 18, 18: 5, 24: 17.

$\kappa\alpha\tau\alpha$   $\Lambda\acute{e}\xi\mu$   $\acute{\epsilon}\chi\gamma\mu\alpha\tau\iota\mu\nu\eta\sigma$ , Matth. 1: 22.  $\kappa\alpha\tau\alpha$   $\Lambda\acute{e}\xi\mu$  Matth. 4: 14, 6: 12.  $\kappa\alpha\tau\alpha$   $\Lambda\acute{e}\xi\mu$  et  $\delta\acute{\iota}\alpha\gamma\sigma\iota\alpha$ , simul, Matth. 27: 34, 39, 45, 63.

Literae interdum fini dictio num adiiciuntur, Luc. 13: 4.

Litotes, Matth. 12: 20, 32, 18: 14, 22: 8, Rom. 13: 4, 1 Cor. 11: 17, 15: 58, 2 Cor. 11: 10, Phil. 2: 16, 1 Thess. 5: 20, Iac. 5: 6, Ioh. 5: 18, Apoc. 3: 5, 12: 8.

Locorum notae ad temporis significationem referri solent, Rom. 5: 20.

Loci castigati, Act. 25: 12, Rom. 16: 22, 1 Cor. 2: 4, 9, 2 Cor. 3: 1, 5: 10, Gal. 2: 1.

Locutio Hebraea, Matth. 1: 25, 12: 31, 32, 18: 17, 19: 3, 23: 15, Luc. 20: 37, Hebr. 5: 1, 7, 11: 26, 1 Petr. 2: 6, Apoc. 13: 3. Inversa, Ioh. 19: 35. Attica, Rom. 3: 19.

Proverbialis, Rom. 16: 4. Compendiosa, 2 Cor. 3: 3, Eph. 4: 28, 6: 21. In qua permiscetur significans et significatum, Apoc. 8: 3.

Locutiones impropriae, Act. 16: 23.

## M.

$\Me\tau\alpha\beta\alpha\sigma\iota\sigma$ , Matth. 6: 28, 24: 9, Marc. 2: 23, Luc. 9: 15, 22: 21.

Me-

*Μετάληψις*, Matth. 13: 21, 19: 28, Rom. 1: 16, 2: 14, 3: 31, 5: 8, 6: 7, 23, 8: 3, 9: 10, 1 Cor. 1: 24, 2 Cor. 7: 7, Apoc. 2: 11, 27, 6: 4, 19: 15.

*Μετάθεσις* vide *Transpositio*.

*Metaphora* Matth. 4: 6, 24, 29, 6: 12, 10: 34, 12: 36, 44, 13: 9, 20, 16: 21, 24, 18: 5, 20, 19: 28, 21: 13, 16, 22: 44, Luc. 1: 35, 4: 16, 18, 11: 41, Act. 2: 27, 17: 18, Rom. 2: 5, 4: 11, 6: 6, 7: 24, 8: 22, 15: 29, 1 Cor. 3: 6, 4: 11, 5: 5, 7: 35, 8: 7, 9: 9, 25, 12: 25, 2 Cor. 8: 20, Eph. 2: 21, Phil. 3: 14, Col. 1: 23, 2: 13, 2 Thess. 3: 1, 1 Tim. 3: 15, Hebr. 4: 12, 5: 11, 1 Petr. 2: 11, 21, 1 Ioh. 2: 11.

*Metaphora ex comparatione*, Marc. 9: 37. *Metaphorae mutatio*, Ioh. 8: 35, 19: 37.

*Metonymia*, Matth. 9: 17, 13: 38, 21: 25, 22: 17, 23: 21, 26: 41, 56, 27: 4, Marc. 5: 35, 7: 29, 13: 8, Luc. 1: 2, 5, 22: 32, 23: 5, 40, Act. 5: 20, 10: 45, 13: 43, 16: 14, 16, 24, 19: 2, 27, 20: 27, 21: 24, Rom. 1: 27, 2: 8, 3: 5, 4: 7, 5: 4, 9, 6: 6, 7: 7, 8: 6, 9: 10, 11: 2, 11, 12, 13: 3, 14: 17, 15: 1, 1 Cor. 1: 27, 4: 9, 5: 2, 6: 3, 19, 7: 14, 20, 8: 7, 9: 23, 10: 16, 33, 11: 10, 16: 18, 2 Cor. 2: 9, 10, 3: 2, 2: 12, 7, 4: 3, 4, 11, 6: 1, 7: 4, 14, 8: 19, 23, 9, 10: 14, 12: 21, Gal. 1: 23, 2: 3, 4, 4: 17, 5: 5, 6: 13, Eph. 1: 18, 2: 2, 15, 3: 16, 4: 19, 5: 8, 6: 17, Phil. 1: 9, 13, 3: 14, 4: 7, Col. 1: 11, 3: 4, 24, 1 Thess. 1: 18, 2: 2, 3: 6, 2 Thess. 2: 10, 2 Tim. 1: 9, 2: 13, Tit. 1: 14, 2: 10, 12, 3: 5, Hebr. 1: 2, 8, 2: 18, 3: 1, 6, 4: 1, 5: 7, 6: 8, 18, 9: 8, 11, 13: 10, Iac. 2: 16, 19, 3: 1, 4: 5, 5: 5, 6, 9: 23, 11: 1, 12: 4, 17, 1 Petr. 2: 19, 3: 21, 2 Petr. 1: 11, 2: 10, 1 Ioh. 1: 7, 2: 10, 27, 3: 1, 5: 3, 17, 2 Ioh. 1: 8, Iud. 3, 12, Apoc. 1: 2, 12, 2: 26, 3: 10, 4: 11, 6: 8, 11, 7: 10, 11: 1, 12: 10, 13: 3, 4, 13, 28.

*Μίμησις*, Matth. 27: 43, Marc. 9: 12, Luc. 21: 8, Ioh. 23: 13, Rom. 3: 5, 6: 15, 1 Cor. 12: 3, 15: 32, 2 Cor. 10: 1, Col. 2: 21.

*Modi potentialis vis*, Hebr. 13: 5.

*Modus precativus*, Marc. 5: 23.

N.

Negatio duplex pro una, 1 Cor. 16. Negatio oppositi, Ioh. 1: 3, 20.

Negativa comparata intelligenda, Matth. 9: 13, 10: 20.

Niphal pro Piel, Matth. 24: 2, Pro Hitpahel, Rom. 13: 1, 2 Cor. 13: 11, Gal. 6: 6, Eph. 5: 21, 6: 10.

Nomen pro nomine demonstrativo, Rom. 4: 12. Pro relativo, 1 Cor. 1: 4, Eph. 2: 21. Vice Pronominis repetitum, Luc. 3: 19. Factum ex adverbio, Apoc. 3: 14.

Nomen apud Hebraeos in verbis saepe subauditur, Rom. 3: 4. Singulare pro plurali cur Apostolus interdum usurpet, Rom. 6: 6.

Nomina pro pronominibus saepe ponunt Hebrei, Rom. 16: 26, 1 Ioh. 5: 10. Nomina ac-

actuum pro potentiae nominibus ponuntur, Hebr. 11:28. Nomina Hebraica ponuntur vice pronominum, 2 Petr. 1:2. Nomina duo saepe ponuntur, Hebraeum et Graecum, in usum Hebraeorum et Gentium, Apoc. 12:9. Nomina propria Hebraeis saepe mutantur in alia eiusdem aut vicini significatus Matth. 23:35. Nomina interdum subtiliter, ut verba ulro citroque mutantur, Luc. 19:26. Nominativi usus singularis, Luc. 17:29. Nominativus pluralis non semper magnitudinis, sed saepe modestiae habet significationem, Act. 15:7, 1 Ioh. 1:4. Nominativum verbo congruentem subauditum frequens apud Hebreos, Act. 27:1. Nominativus indeclinabiliter usurpatus Marc. 6:40, 14:19, Hebr. 10:7. Pro dativo, Phil. 1:10. Numerus certus pro incerto, Matth. 1:6.

## O.

*Oἰκονομικῶς* dicta, Luc. 24:44, Ioh. 17:13, 22. *Όροματοποίᾳ*, 1 Cor. 13:1. *Οξύμορον*, Rom. 1:20, 2:14, 4:18, 10:19, 11:6, 1 Cor. 7:22. Oppositio vide Antithesis. Oppidorum nomina ponuntur in ablativo cum praepositione, Act. 4:1. Oratio adscendens, Ioh. 8:40. Oratio brevis ubi pars retinetur, Matth. 23:24, Luc. 10:39. Oratio directa et indirecta, Ioh. 6:14. Oratio directa pro indirecta, Ioh. 4:39, 10:36. Oratio in-

versa, Ioh. 14:23. Oratio obliqua, 2 Cor. 2:12. Oratio Nominis Substantivi locum obtinens, Marc. 5:15.

## P.

Paraphrasis, Luc 7:47, Matth. 5:22, 15:11. Parenthesis, Matth. 23:29, Luc. 7:47, Ioh. 2:9, 4:9, 11:15, 19:42, Rom. 2:13, 3:6, 5:12, 7:25, 8:36, 11:8, 1 Cor. 5:13, 7:16, 11:3, 14:33, 2 Cor. 1:5, 3:4, 5:7, 8:3, 4, 19, 10:4, Gal. 2:6, 17, 5:17, Eph. 2:1, 5, 3:2, 5:9, 2 Thess. 3:12, 1 Tim. 3:12, 4:9, 2 Tim. 1:4, Iac. 4:14. Paronomasia, Rom. 11:31, 12:3, 1 Cor. 6:45, 7:19, 2 Cor. 2:2, Hebr. 5:8, 2 Petr. 2:15. Pars posterior in priore repetenda, Ioh. 14:16. Partitio, Ioh. 10:12. Participium a Graecis usurpatum loco nominis et pronominis absolute positorum, Apoc. 17:8. Participium interdum de persona loquitur non de tempore, Marc. 16:9. Participium praesens per complexionem continet et futurum, Eph. 1:21. Participium praesens pro plusquamperfecto, Rom. 9:30. Pro praeterito, Gal. 1:23, Eph. 4:28. Pro verbali, Matth. 13:3, 21:11, Rom. 9:22, 1 Thess. 3:5, 2 Petr. 2:14, Iac. 3:4. Pro nomine, 1 Cor. 9:24. Pro plurali, Apoc. 21:8. Participii praesentis emphasis, Matth. 2:7. Participia pro verbalibus usurpantur ab Hebraeis, Luc. 13:27, 17:7, Rom. 1:25. Pro

Pro verbo praesentis temporis, 2 Cor. 5: 6, 11: 13. Suis verbis adiuncta apud Hebraeos intendunt significacionem, Hebr. 6: 14.

Particulae redundantes orationi vim addunt, Marc. 4: 40. Similitudinem significantes saepe subtacentur, 1 Petr. 2: 24. Particularum mutatio, Hebr. 3: 12.

Passiva ab activis dativum et accusativum regentibus formant Graeci et cum nominativo construunt, Hebr. 13: 6. Item formant eadem etiam ab activis quibusdam dativum personae regentibus, Matth. 11: 5. Eisque addunt accusativum rei, Rom. 6: 17. Ab activis certum casum regente, Hebr. 8: 5. Eadem construere cum casu quem regerent activas et Graecorum et Sacrorum Scriptorum, Rom. 3: 2. Passivum pro activo reciprocante, Ioh. 12: 40, Iac. 4: 7, 5: 6, 1 Petr. 3: 1. Pro Hithpael, 1 Petr. 2: 13. Passiva forma saepe ponuntur pro reciproca Hebraeorum Hitpahel, Act. 13: 48, Rom. 4: 20, 10: 2, 2 Cor. 3: 3, 16, 12: 15, Phil. 3: 14, Col. 3: 18. Apud Hebraeos saepe sumitur pro verbis neutris, 1 Cor. 7: 27, 2 Thess. 2: 6, 2 Tim. 2: 4, Tit. 1: 5, 15, 1 Ioh. 5: 21, Iud. 22.

Patronymicorum usus frequens in Hebraicis, Marc. 10: 46.

Periphrasis, Matth. 10: 38, 13: 43, Luc. 1: 49, 21: 4, Iac. 3: 6.

Persona prima pro quavis ponitur, Matth. 26: 31. Persona secunda indelite po-

sita, Matth. 1: 23. Pro tertia persona, ibid. Pro quavis ponitar, Luc. 5: 34, 12: 3. Item pro homine quolibet, Iac. 2: 18. Persona tertia pluralis pro incerta, Matth. 1: 23. Persona tertia verborum pluralis numeri impersonaliter usurpatur, Matth. 27: 16, Marc. 3: 21, 4: 41, 7: 37, 10: 34, Luc. 2: 38, 12: 11, Ioh. 17: 26.

Personale pro impersonali, Luc. 12: 20, 48, Ioh. 2: 3, 12: 2, 19: 31.

Personificatio vide *Пропсона-тоіа*.

Pleonasmus, Matth. 5: 24, 6: 26, 7: 9, 10: 38, 12: 20, 13: 28, 15: 5, 19: 5, 45, 27: 49, 28: 9, Marc. 9: 23, 10: 32, 11: 15, 13: 34, Luc. 1: 15, 17, 39, 2: 15, 3: 8, 4: 29, 8: 14, 10: 39, 11: 17, 13: 25, Ioh. 1: 44, 5: 19, 6: 14, 53, 11: 56, 18: 15, 33, 21: 16, Act. 18: 21, 23: 15, 25: 8, Phil. 1: 29, 1 Thess. 4: 1, Hebr. 6: 6, 9: 19, 11: 18, Iac. 2: 17, 3: 14, 4: 15, 1 Petr. 3: 15, 2 Petr. 1: 5, 2: 20, 1 Ioh. 1: 3, Apoc. 2: 15, 3: 9, 5: 7, 6: 4, 13: 12.

*Πλοχη*, Matth. 5: 37, Ioh. 3: 31, 19: 22, Rom. 2: 14, 7: 20, 2 Cor. 1: 17, Phil. 3: 12, 1 Tim. 1: 9, 4: 3, Iac. 5: 12, 19: 18.

Pluralis numerus pro singulari, Matth. 9: 8, 21: 5. Usurpatur ubi unus e multis sed indefinite indicatur, Matth. 27: 44. Pro singulari ponitur, Luc. 17: 14, Ioh. 19: 23, Act. 26: 9.

Pluralia usitata de singulisibus usitatis, Iac. 2: 1. Plurales dant Hebrei nominibus

**bus virtutum Dei**, 2 Petr. 3: 2.

**κατὰ Πόδας**, Matth. 16: 21, Luc. 2: 23, Ioh. 8: 33, 52, 18: 6, 19: 24, 37, Act. 2: 25, Hebr. 2: 7, 1 Petr. 2: 6. **ἐπὶ τῷ Πολὺν** vel **ἐπιπολών**, Matth. 5: 3, 7: 18, 12: 34, 17: 17, Ioh. 7: 19.

**Positivus gradus pro comparativo**, Ioh. 20: 29, Rom. 14: 20.

**Praepositio locum genitivorum absolorum supplens**, Luc. 26: 61, 27: 63. **Praepositio in sensu applicandi**, Ioh. 11: 1.

**Praesens Futuri argumentum**, Hebr. 3: 6.

**Praesens pro Futuro**, Matth. 10: 16, 17: 11, 21: 30, 23: 13, 25, 26: 28, Luc. 1: 35, 17: 12, 20: 19, 23: 54, 24: 48, Ioh. 3: 36, 5: 30, 7: 34, 8: 29, 12: 8, 26, 14: 3, 16: 28, 17: 20, 21: 23, Act. 15: 27, 21: 3, 26: 17, 1 Cor. 6: 2, 7: 36, 10: 12, 13: 13, 14: 2, 15: 32, 16: 5, 2 Cor. 3: 18, 6: 1, 13: 1, Gal. 3: 9, Phil. 2: 17, 2 Tim. 3: 6, 8, Col. 3: 6, 1 Thess. 1: 10, 5: 2, 2 Thess. 2: 10, Iac. 5: 3, 1 Petr. 2: 8, 2 Petr. 2: 9, 1 Ioh. 2: 18, 3: 22, 5: 16, Apoc. 1: 10, 11: 10, 16: 11, 19: 3. **Pro brevi futuro**, Ioh. 14: 17. **Pro proxime futuro**, Matth. 26: 28, Ioh. 4: 21, Hebr. 11: 21. **Pro Imperfecto**, Matth. 17: 11, Hebr. 8: 4. **Pro praeterito**, Matth. 23: 35, Luc. 4: 30, Rom. 4: 9, 2 Cor. 13: 3, Eph. 4: 28, 1 Thess. 2: 14, Hebr. 6: 12, 11: 4, 16, 1 Ioh. 2: 8, 3: 5, 2 Ioh. 3, Apoc. 22: 8. **Pro quovis tempore**, Ioh.

20: 29, Hebr. 4: 3, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 17: 7. **Pro modo exacto**, Hebr. 10: 8. **Praesens tempus exprimit proxima praesentisive exacta sive futura**, Hebr. 2: 5. **Praesens indicativi in potentialis modi sensu**, Matth. 24: 44, 26: 39. **Praesentis temporis verbis utitur Sacra Scriptura** saepe ob auctoritatem perpetui testimonii, Ioh. 1: 15. **Praeteritum more Hebraeo usurpatur pro quovis tempore**, 2 Cor. 5: 11, 1 Ioh. 4: 12, 5: 10. **Praeteritum pro praesenti**, Luc. 1: 47, 13: 12, Rom. 5: 2, 2 Cor. 1: 24, 1 Thess. 2: 8, Hebr. 9: 9, 1 Petr. 5: 12, 3 Ioh. 2. **Pro praesenti vel aoristo**, Ioh. 17: 10. **Pro plusquamperfecto**, Rom. 9: 29. **Pro Verbali**, 1 Ioh. 3: 9. **Praeteritum pro futuro**, Iud. 14, Apoc. 14: 8, 15: 4, 20: 9. **Pro futuro proximo**, Ioh. 16: 32, 19: 28. **Praeterito uno pro omnibus Hebraei utuntur**, Apoc. 19: 2, 21: 6. **Praeterita apud Hebraeos habent gerundii significacionem**, Ioh. 1: 1. **Actum permanentem etiam significant**, Ioh. 1: 34. **Pro praesentibus saepe ponuntur in verbis affectuum**, Ioh. 20: 29. **Prolepsis**, Matth. 5: 39, 6: 24, 25, 10: 9, 12: 6, 16: 16, 25: 1, 26: 6, Hebr. 11: 8, Apoc. 5: 1, 21: 2.

**Pronomen Possessivum vice Genitivi significat causam efficientem**, 1 Cor. 15: 31. **Pronomen relativum tam posteriori quam priori parti conformari solet**, Eph. 3: 13. **Relativum positum sine nomine antecedenti**, Matth.

**26: 69.** Relativum inter duo substantiva positum modo recipit numerum et genus praecedentis, modo subsequentis, 1 Cor. 3: 17. Relativorum usus, Matth. 11: 1. Pronomina personarum usurpari ἀριθμός, Matth. 12: 30. Demonstrativa et Relativa saepe respiciunt aliquid remotius, Act. 22: 16.

**Προστοποία,** Matth. 2: 18, Joh. 3: 8, 10: 35, Rom. 6: 6, 8: 19, 21, 11: 17, 1 Cor. 12: 15, 2 Tim. 1: 8, Hebr. 12: 5, Apoc. 6: 15, 12: 12, 20: 13. Eius definitio, Apoc. 5: 13.

**Prostheticus,** Matth. 15: 9, Eph. 1: 18, 1 Tim. 2: 6, Hebr. 4: 1, 12: 22, 1 Petr. 3: 21.

**Προδηλωμα,** 2 Cor. 8: 13, Col. 3: 8, 1 Thess. 5: 23, 2 Tim. 2: 17, Hebr. 3: 6, 12: 20.

**Proverbialis locutio,** Marc. 5: 40, 1 Petr. 1: 24, 2 Petr. 2: 22, Matth. 4: 6, 5: 13, 18, 39, 40, 6: 2, 3, 24, 7: 5, 10: 27, 30, 42, 11: 23, 12: 19, 37, 14: 7, 16: 26, 17: 20, 18: 16, 21: 16, 23: 4, 5, 15, Hebr. 7: 21, 10: 23, 3 Joh. 2, Apoc. 2: 2, 12: 9, 14, 16: 15, 18: 4.

**Πρωθύβερον,** Matth. 14: 3, Luc. 3: 16, 7: 47.

## R.

**Rectus casus** vide Casus rectus.

**Repetitio vocum,** Matth. 25: 46. Vocum et phrasium in Sacris Literis rem extra dubium ponit, Joh. 1: 20. Eius quod praecessit, Joh. 6: 24. Post interjectionem frequens, Apoc. 12: 9. Repetitiones vocum Paulo fre-

quentes, Rom. 1: 17. Verborum Hebraicis usitatae, Hebr. 10: 37.

**Retrocessus sive Retrogressio,** Matth. 26: 56, 57, 27: 19, 28: 2, Joh. 13: 38, 20: 11, Act. 7: 3.  
**κατὰ τὸ Πρητόν,** Matth. 17: 11, 1 Cor. 15: 11.

## Σ.

**Σ** et **P** Graecum non cohaerent, Joh. 3: 25.

**Schema** post totum partem eloquens, aut generi speciem subiungens, Marc. 16: 7.  
**Σχέσις** Matth. 10: 10.

**Sensus comparativus**, Matth. 23: 25.

**Sententia** vide Γνώμη.

**Sermonis translatio**, Joh. 7: 28.

**κατὰ τὸ Σημανόμενον** vide Constructio κατὰ τὸ σημανόμενόν.

**Similitudo**, Matth. 12: 34, 13: 5, 21, 17: 25, Joh. 14: 2, 13, 15: 1, Hebr. 12: 1, Iac. 1: 14, 2: 15, 1 Petr. 4: 12. Apoc. 11: 8, etc. Vide Comparatio.

**Simplex pro composito**, Apoc. 13: 14.

**Singulare pro plurali**, Matth. 2: 18, 18: 18, Joh. 19: 11, Act. 15: 17, Rom. 2: 7, 2 Cor. 2: 2, 11: 26, Gal. 6: 4, Eph. 2: 2, Hebr. 2: 18, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 17, 3: 13, Apoc. 19: 20, 20: 4. Singulare cum articulo apud Graecos ponit solet pro toto genere, Rom. 11: 27, 1 Tim. 5: 14.

**Soloecismus**, Marc. 4: 20. **Species eximia nominatur** saepe genere nominato, Luc. 22: 63. **Species pro Genere**, Iac. 5: 2, 1 Petr. 2: 20. Fre-

Frequentior vice generis, Apoc. 20: 4.  
**Status ἑτοῦ διανοίᾳς**, Matth. 12: 1.  
**Subiunctivus vel potentialis modus in optandi sensu**, Matth. 23: 39. **Subiunctivum modum Hebrei non habent**, Matth. 24: 35.  
**Substantiva Adiectivis addere solere Hebraeos augendi causa**, 2 Petr. 3: 2. **Substantivum unum compensi causa Hebraeis interdum reticeri solet**, *velut in altero constructionis vi comprehensum*, Matth. 3: 2.  
**Συγκατάβασις**, Ioh. 5: 34.  
**Συγχώρησις**, Matth. 25: 26, Luc. 15: 31, 24: 25, Rom. 5: 7, 2 Cor. 11: 19, Apoc. 22: 11.  
**Σύλληψις**, Matth. 20: 30, 23: 34, Luc. 19: 44, Ioh. 1: 52, Rom. 3: 2, 1 Cor. 3: 2, 1 Thess. 2: 8, 1 Tim. 3: 10, 2 Tim. 3: 14, Hebr. 8: 4, Apoc. 5: 5, 17: 4, 18: 16.  
**Σύμβολα coniunguntur τοῖς δια συμβόλων**, ex more Orientalium, Luc. 17: 31. **Συμβολικὴ explicatio**, Matth. 3: 10. **Συμβολικῶς**, Luc. 7: 6, 23: 43. **Συνεδοχὴ**, Matth. 1: 22, 2: 6, 6: 5, 9: 13, 20, 13: 19, 24, 18: 6, 21: 33, Matth. 27: 15, 28: 5, 9, Luc. 2: 21, 41, 11: 41, 10: 19, 15: 18, 19: 9, 21: 4, 22, Ioh. 19: 31, Act. 9: 14, 16: 37, Rom. 1: 14, 2: 26, 4: 13, 7: 22, 10: 8, 11: 16, 12: 2, 1 Cor. 7: 8, 2 Cor. 12: 7, Gal. 4: 25, Phil. 4: 1, Col. 1: 6, 1 Tim. 1: 2, Hebr. 3: 9, 9: 9, 14, 1 Petr. 3: 7, 2 Ioh. 2, 6: 11, 7: 2, 8: 7, 17: 8, 16, Apoc. 11: 7.

**Synonymorum coniunctio Hebraeis et Hellenistis usitata**, Matth. 24: 22.  
**Σύνθεσις**, Matth. 2: 3, 15: 9, 23: 37, Rom. 12: 4, 5, 1 Ioh. 5: 16, Apoc. 9: 17, 19: 20.  
**Syraismus**, Matth. 10: 39, Luc. 13: 4, 14: 18.

**T.**

**Ταυτολογία**, Marc. 5: 23.  
**Τέλικῶς**, Luc. 14: 10, 22: 32.  
**Τελικὸν Infinitivo iunctum**, Luc. 22: 31.  
**Terminationes αῖς et ἦνος in possessivis ἐτῇ gentilibus eiusdem sunt significationis apud Orientis nationes**, Marc. 1: 24.  
**Terminata nomina in ἄς in postrema nominis parte apocopen patiuntur**, Luc. Proem.  
**Transfiguratio seu μετασχηματισμὸς**, Rom. 7: 7.  
**Transgressio**, Matth. 19: 30.  
**Transitio ab oratione indirecta ad directam**, Act. 1: 4, 17: 3, 23: 22. **A directa ad indirectam**, Act. 23: 24, **A recta in obliquam**, Marc. 7: 12. **A plurali ad singularem**, Gal. 6: 1. **A singulari in pluralem**, 1 Tim. 5: 4. **A prima persona plurali ad tertiam**, Apoc. 5: 9. **A fœcunda ad primam**, 1 Cor. 10: 23.  
**Translatio vide Metaphora.**  
**Transpositio**, Traiectio seu Metathesis, Marc. 7: 4, Luc. 2: 38, Act. 1: 2, Rom. 3: 8, 4: 12, 9: 28, 12: 3, 1 Cor. 3: 5, 9: 24, 14: 12, 15: 2, 8, 2 Cor. 1: 11, 2: 1, 3: 18, 5: 12, 8: 3, 4, 10: 5, 11: 1, 31, 12: 21, 13: 7, Gal. 2: 9, Eph. 1: 22, 3: 18, 4: 12, 5: 13, 27, 1 Thess. 2: 13, 3: 7, 1 Tim. 4:

4: 3, Phil. 1: 6, Hebr. 1: 6, 10,  
3: 6, 10: 1, 1 Petr. 1: 13,  
2 Petr. 3: 2, 1 Ioh. 4: 17,  
Apoc. 7: 17, 13: 8, 13, 20: 3.  
Transpositio commatum vitio  
exscriptorum quorundam,  
Luc. 3: 8. Verborum, Luc.  
2: 32, 38. Transpositio El-  
liptica, Apoc. 2: 13.

## V.

Verba tertiae personae sub-  
iungantur primae aut se-  
cundae personae post pro-  
nomen relativum aut parti-  
cipium in Linguis Orienta-  
lium, Matth. 23: 37, Apoc.  
2: 24. Verba neutralia Hel-  
lenistis geminatam signifi-  
cant actionem, Matth. 5: 45.  
Deponentia verba in sensu  
passivo usurpari possunt et  
usurpata sunt, Hebr. 13: 16.  
Verba transitiva et passiva  
promiscue usurpari posse,  
Matth. 13: 15. Verbis duobus  
circumloquuntur Hebrei  
verbum cum adverbio suo,  
Luc. 6: 48. Verbis verbalia  
addita vehementiam signifi-  
cant, Iac. 5: 17. Verbum  
medium sensu activo, 2 Petr.  
1: 3. Verbum pro partici-  
pio, Iac. 5: 16. Vocativi vis  
additis vocibus expressa,  
Marc. 5: 41. Vide et Acti-  
vum, Passivum.

Verbalia cum Verbis concun-  
gere Hebraeorum est, Ioh.  
1: 7. Verbalia potentiam non  
semper significantia, Ioh. 8: 7.

Universalis vox sequente ne-  
gativa apud Hebraeos est pro  
negativa universalis, Eph. 5: 5.  
Universalis particulae usus,  
Matth. 10: 22, 12: 15, 14: 36,  
18: 19. Universales voces so-  
lent restringi ex materia  
subiacente, Ioh. 15: 15,  
1 Cor. 13: 7.  
Vocabula augmentia vide Au-  
gentia vocabula.

## T.

Τπαλλαγή, Hebr. 3: 14, 4: 11,  
Apoc. 18: 16.

Τπέρβατος, Rom. 5: 12.

Τπερβολή, Matth. 6: 12, 12: 42,  
19: 23, Luc. 8: 42, 19: 44,  
Ioh. 9: 34, 21: 25, 1 Cor.  
1: 28, 5: 10, Gal. 1: 15,  
4: 14, 1 Tim. 1: 5, Iac. 3: 16,  
2 Ioh. 2, Apoc. 6: 14, 14: 20,  
16: 3.

Τπόθεσις, Matth. 12: 25, 15: 17.

Τποκορισμή, Luc. 4: 18, Rom.  
16: 3.

Τπόγοια, Matth. 1: 22, 4: 14,  
Luc. 5: 10, 13: 12, Ioh. 1: 28,  
2: 22, 8: 37, Rom. 6: 7,  
16: 20.

Τξερος πρότερον, Matth. 14: 3,  
22: 45, Ioh. 1: 2, Act. 7: 3.  
Τποτηπωσις, Matth. 20: 14,  
24: 17. Comparisonum, Luc.  
14: 28, 16: 19, Apoc. 12: 2.

Τπότερυμα, 1 Cor. 10: 16.

## Z.

Zeugma, Hebr. 8: 21, 2 Petr.  
3: 5.

# INDEX

## VOCUM GRAECARUM

AB HUGONE GROTI<sup>O</sup> ILLUS.  
TRATRARUM.

---

### A.

Ἄρβα δ πάτηρ, Marc. 14: 36,  
Rom. 8: 15, Apoc. 5: 13.  
Ἄβυσσος, ὑπὸ, mare magnum, omne, quod profundum est, *Divina iudicia*, quia sunt impervestigabilia, plerumque *tartarus*, Euc. 8: 31, Marc. 1: 24, Rom. 10: 7.  
Ἀγαθόεργεῖν, i. q. ἀγαθοποιεῖν et εὐεργετεῖν, Matth. 12: 12, Act. 14: 17; *bene recte agere*, i. Petr. 2: 15; *beneficia conferre*, i Tim. 6: 18.  
Ἀγαθοποιεῖν, vide verbum praecedens.  
Ἀγαθός, qui minus malus est, Matth. 22: 10.  
Ἀγαλλίασις, pp. *gesticulatio*, qualis esse laetantium solet, unde ad animum transferuntur, Luc. 1: 44.

Ἀγαπητος, i Cor. 7: 8.  
Ἀγαπᾶν. Quo sensu Deum amandum praecipiat Lex Mosaica, Matth. 23: 37. Laudare, benigna affari, Marc. 10: 21. Promiscue usurpatur cum φιλεῖν, Ioh. 21: 15. Ἀγαπᾶν λόγῳ et ἀληθείᾳ, i. Ioh. 3: 18.  
Ἀγάπη peculiariter dici solet pars praecipua eius santictoniae, ad quam remissionis peccatorum beneficio invitamur, Luc. 7: 47. Idem quod φιλαδελφία, i Petr. 1: 22. Cf. in Indice I Amor. Ἀγάπη Θεοῦ, amor in Deum, Ioh. 5: 42, 15: 9, Iud. 21; amor Dei, Rom. 8: 35.  
Ἀγάπη, poculum sacrae coenae, signum amoris Christi, unde ad totum convivium transfertur, Matth. 26: 26.  
Ἀγάπαι, convivia Christiana

*norum*, Luc. 14: 13, 2 Petr. 2: 13.

*Αγάπη ἐμή, amorem*, Ioh. 15: 9.

*Αγαπητός, electus*, Matth. 3: 17, 12: 18; *unigenita*, Marc. 12: 6, Ioh. 1: 14; *blanda appellatio*, qua Christiani inter se nubebantur, 3 Ioh. 1: 7: 38.

*Αγγεῖον*, Matth. 25: 4, Ioh. 7: 38.

*Αγγελος, nuncius*, Matth. 1: 20; propheta vel presbyter eximus, ibid. 11: 10; *Spiritus inter Deum homines que interpositus*, Iac. 2: 25. Vide et *Angelus* in Indice 1.

*Αγγελοι ἔκλεκτοι, sancti*, 1 Tim. 5: 21.

*Αγε τῦν*, Iac. 4: 13; 5: 1.

*Αγε σῆμερον, τρίτην ταύτην ἡμέραν*, activum pro passivo, agitur dies, -Luc. 24: 21. *Αγει, in ius rapere*, Marc. 13: 11, Ioh. 6: 44.

*Αγεσθαι duci, gubernari*, Gal. 5: 18.

*Αγια, templum*, Hebr. 8: 2.

*Αγια pro ἀγια ἀγίων*, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 8, 24, 13: 11. *Αγια ἀγίων*, Hebr. 9: 2. *Αγιον*, pars templi Matth. 27: 51, Luc. 1: 9.

*Αγιον, ἀγια*, Hebr. 9: 2.

*Αγιον κοσμικὰ*, Hebr. 9: 1.

*Αγια πόλις*, Matth. 4: 5.

*Αγιάσειν*, i. q. *τελειοῦν*, Matth. 5: 48; opponitur τῷ κοινοῦν, ibid. 15: 11; convenit cum ἀφορίζειν, Ioh. 10: 36; cum προσφέρειν, ibid. 17: 19; refertur cum ad puritatem legalem tum ad internam, Hebr. 2: 11; i. q. *καθαρίζειν*, ibid. 9: 13, 10: 29, 13: 12; *gratias agere*, 1 Petr. 3: 15.

*Αγιασμός, precatio*, Matth. 26: 26; *vita sancta*, Hebr. 12: 14.

*Αγιος sere i. q. τελειος*, Matth. 5: 48; *δίκαιος*, Luc. 20: 20, Iac. 5: 6; *semitus ab omni malo*, Apoc. 20: 6. *Αγιος pro Deo*, 1 Petr. 1: 15. *Αγιος et ἄγιος paris sunt significationis*, 1 Ioh. 3: 3. *Αγιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*, Phil. 4: 20. *Αγιος τοῦ Θεοῦ*, Marc. 1: 24.

*Αγιοι, perfecte Christiani*, Apoc. 11: 18, 13: 10, 16: 6.

*Αγιοι τετελειωμένοι*, Hebr. 13: 23.

*Αγιον*, Mariae filius cur dictator, Luc. 1: 35.

*Αγναφος*, Matth. 9: 16.

*Αγνευστες ἱερεῖς*, Luc. 1: 9.

*Αγνίσαι καρδίας*, Iac. 4: 8.

*Αγνίσθαι et ἀγνιστις*, abstinere ab his, quae Nazareis sunt interdicta, Act. 21: 24.

*Αγνοεῖν, esse immemorem*, 1 Cor. 10: 1; ut culpa sit, sine dolo, Hebr. 5: 2.

*Αγνοήματα*, interdum quaevis peccata, Hebr. 9: 7.

*Αγνοία et ἀμαρτία opponuntur*, Ioh. 9: 41.

*Αγνός i. q. καθαρὸς, purus, castus*, Matth. 5: 8, 19: 11, Phil. 4: 8, Iac. 3: 17.

*Αγνότης, abstinentia a Venere*, 2 Cor. 6: 6.

*Αγορά, forum*, locus frequenter, Marc. 6: 56, Act. 17: 17.

*Αγοράζειν, acquirere*, 1 Cor. 6: 20. *Αγοράζειν et εξαγοράζειν, liberare* idque magno pretio, Gal. 3: 13. *Αγοράζειν εἰς ἀγρὸν*, Act. 7: 9.

*Αγόραιος, forensis*, homo otio deditus, Matth. 20: 3, Act. 17: 5.

*Αγόραιος et ἀγόραιος* differunt, Act. 17: 5, 19: 38.

*Αρα, Luc. 5: 9.*

\**Αγρός*, Marc. 16: 12, Luc. 12: 16.

\**Αγών, collitudo, preces assiduae*, Col. 2: 1; *cursus*, Hebr. 12: 1.

\**Αγωγή, vivendi ratio*, 2 Tim. 3: 10.

\**Αδάπανος*, 1 Cor. 9: 18.

\**Αδελφός, alter quivis*, Matth. 5: 22; *commilito*, ibid. 18: 15; *frater*, eodem patre natus, ibid. 21: 24; *discipulus*, ibid. 28: 10. \**Αδελφοί, cognati*, Marc. 3: 31. \**Αδελφοί ἄγιοι*, Hebr. 3: 1. \**Αδελφοί κυρίου*, Ioh. 7: 2. \**Αδελφοί Χριστοῦ*, ibid. 20: 17.

\**Αδέλφοτης*, *grex fratrum*, 1 Petr. 2: 17.

\**Αδημοστεῖν*, Matth. 26: 37, Hebr. 5: 7.

\**Αδῆς*, Matth. 16: 18, Luc. 8: 31, 16: 23, 26, 23: 43, Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13.

\**Αδιαλείπως*, *indesinenter*, Luc. 18: 1, 21: 36, 1 Thess. 5: 17.

\**Αδικεῖν*, *laedere, imminuere*, Apoc. 6: 6; *opprimere*, ibid. 11: 5.

\**Αδικεῖσθαι, aequo animo insurias perpeti*, 1 Cor. 6: 7.

\**Αδίκημα*, Act. 18: 14.

\**Αδίκια*, *opponitur τῇ ἀληθείᾳ*, Ioh. 7: 18; *tam late usurpatur ab Hellenistis*, ut notet *facta omnia contra aequum*, Rom. 1: 18; *vita extra leges*, 2 Petr. 2: 12, 15, 2 Thess. 2: 10, Hebr. 8: 12; *refertur ad actiones, ἀμαρτία ad qualitatem*, Rom. 6: 13, Iac. 3: 6; *latius sumitur*, 1 Ioh. 5: 17.

\**Αδόκιμος, reiculus*, 1 Cor. 9: 27; *adulterinus*, 2 Cor. 13: 5; *inutilis*, Tit. 1: 16; *displicens*, Hebr. 6: 7; *ἀδόκιμος νοῦς*, Rom. 1: 28.

\**Αδρός et ἀδρότης*, 2 Cor. 8: 20.

\**Αδυνάτειν, sumitur passive*, Matth. 17: 20.

\**Αδύνατος τοῖς ποσὶ*, Act. 14: 8.

\**Αδυτα, ἀβατα καὶ φαβερὰ*, Apoc. 13: 11.

\**Αζυμα*, Matth. 26: 17, 18, 19.

\**Αθετεῖν, parvifacere*, Marc. 6: 26, 7: 8, Luc. 10: 16; *reicere*, Luc. 7: 30; *separare, abscondere*, 1 Cor. 1: 19, Hebr. 7: 18, 10: 4.

\**Αθετεῖν ψόμον*, Hebr. 10: 28.

\**Αθετεῖν τὴν πρώτην πίσιν*, 1 Tim. 5: 12.

\**Αθέτησις ἀμαρτίας*, Hebr. 9: 26.

\**Αθυμεῖν, animo concidere*, Col. 3: 21.

*Αἴμα, caedes, caedis poena*, Matth. 23: 30, 35, 27: 25; *mors violenta*, ibid. 27: 46; *pro vulgari σάρξ καὶ αἵμα*, Ioh. 1: 13, Hebr. 2: 14.

\**Αἴμα διαθήκης*, Matth. 26: 28, Hebr. 9: 20, Luc. 22: 20.

\**Αἴμα ταυρίον*, Ioh. 4: 20.

\**Αἴμα ἐπὶ τὴν πεφαλήν*, Act. 18: 6. \**Αἴμα τὸν ὄφγιον*, Apoc. 12: 11. \**Αἴμα ἀργόντων*, Apoc. 19: 18. \**Αἴμα δακτυλοῦ*, Hebr. 12: 23, 1 Petr. 1: 2. \**Αἴμα γαφυλῆς*, Ioh. 15: 1. \**Αἴμα Χριστοῦ ζωῆς*, Matth. 26: 28.

\**Αἶνος, fabella*, Matth. 13: 3, 10, 35; *law*, ibid. 21: 16, Luc. 18: 43.

\**Αἴρειν*, Matth. 10: 38, Marc. 16: 18, Luc. 6: 30, Ioh. 10: 24, 11: 48, 1 Petr. 2: 24.

\**Αἴρειν μηδὲν εἰς ὅδον*, Marc. 6: 8. \**Αἴρεσθαι ἀχθος*, Luc. 11: 52. \**Αἴρεσθαι φορτίον*, Luc. 11: 52. \**Αἴρει τοῦτον*, Matth. 27: 23, Luc. 23: 18.

\**Αἴρεισθαι*, Matth. 27: 43.

\**Αἴρεσις, secta Graecis, quae Hel-*

Hellenistissaepe ὕγομα, Matth. 12: 21; primum vox media, deinde in malam partem sumta, Act. 5: 17, 24: 14, 1 Cor. 11: 19, Gal. 5: 20. *Aἰρετις ἀπωλείας*, 2 Petr. 2: 1. *Aἰρετίζειν*, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54. *Aἰρετικὸς ἀνθρώπος*, Tit. 3: 10. *Aἰσθησις*, Phil. 1: 9, Hebr. 5: 14. *Aἰσθητὰ*, Matth. 8: 11, Rom. 4: 11, Apoc. 15: 6. *Aἰσχροκερδῆς*, 1 Tim. 3: 8. *Aἰσχροκερδῶς*, 1 Petr. 5: 2. *Aἰσχρολογία*, Marc. 7: 22, Eph. 5: 4. *Aἰσχρὸν*, Luc. 23: 41, 1 Cor. 14: 35. *Aἴτειν*, Matth. 7: 8. *Aἴτειν ἔλεγμοσύνην*, Luc. 16: 3. *Aἴτεισθαι*, Iac. 4: 2. *Aἴτημα*, Phil. 4: 6. *Aἴτια*, Matth. 19: 9, 27: 37, Act. 25: 27. *Aἴτια τοῦ ἔλομένου*, Matth. 11: 25. *Aἴτιαμα*, Act. 25: 7. *Alōn*, Carpocrati *Angelus*, Matth. 24: 11; *totum vitas tempus*, Ioh. 7: 35; *ratio vivendi*, Eph. 2: 2. *Alōn ἐκεῖνος*, *aevum Messianum*, Luc. 20: 35. *Alōn ὁ μέλλων*, Luc. 21: 31, Eph. 1: 21, et alānes ἐπερχόμενοι, Eph. 2: 7, idem; *eis αἰώνα*, Ioh. 14: 16; Hebr. 5: 6, 7: 17; *eis τοὺς αἰώνας et eis τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων*, Luc. 1: 33, Hebr. 13: 21, Apoc. 11: 15; *αἰώνες, mundus, universum*, Hebr. 1: 2, 10: 3. *Αἰώνιοι χρόνοι*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιον*, 2 Cor. 4: 18, 2 Tim. 1: 9. *Αἰώνιον εὐαγγέλιον*, Apoc. 14: 6. *Αἰώνιος*, Matth. 19: 21. *Ἀκαθάρτια*, Matth. 22: 25, Marc. 7: 22, Rom. 1: 24, Gal. 5: 19, Eph. 5: 3, 1 Thess. 2: 3. *Ἀκάθαρτος*, Hebr. 9: 13, 10: 1. *Ἀκαιρεῖσθαι*, Phil. 4: 11. *Ἀκαίρως*, Luc. 14: 23, Hebr. 5: 2, 7: 26, Rom. 16: 18. *Ἀκαρπος*, Matth. 13: 22, 2 Petr. 2: 2. *Ἀκατάλυτος, ζωὴ*, Hebr. 7: 16. *Ἀκατάπανυσος*, 2 Petr. 2: 14. *Ἀκατασασία*, 1 Cor. 14: 33, 2 Cor. 6: 5, Iac. 3: 16. *Ἀκατασασίαι*, Luc. 21: 9. *Ἀκατάσγετος πακόν*, Iac. 3: 8. *Ἀκέραιος*, Matth. 3: 16, 5: 8, Phil. 2: 15. *Ἀκοὴ, id quod auditur, fatma*, Matth. 14: 1, Marc. 6: 14; *sermo*, Ioh. 12: 38, Rom. 10: 16, Gal. 3: 2. *Ἀκοντι πολέμων*, Luc. 21: 9. *Ἀκολούθειν*, Matth. 19: 21, Ioh. 8: 12, 12: 26, Apoc. 14: 13. *Ἀκούειν*, Matth. 7: 24, 13: 12, Marc. 4: 20, Ioh. 5: 50, 8: 38, 15: 15, Act. 28: 28, 1 Cor. 14: 2. *Ἀκούειν pro intelligere*, Act. 9: 7. *Ἀκούειν immediate regit genitivum*, Act. 1: 4. *Ἀκρασία*, Matth. 14: 9, 23: 25. *Ἀκρατεῖς et ἀκρασία*, Rom. 7: 15, 1 Cor. 7: 5. *Ἀκρατής*, 2 Tim. 3: 3. *Ἀκριβέσεον*, Matth. 8: 5. *Ἀκριβής*, Matth. 1: 22, 5: 3. *Ἀκριβῶς*, Act. 18: 25. *Ἀκριβῶς ἐξετάζειν*, Matth. 2: 7. *Ἀκροαταῖ*, Matth. 7: 21. *Ἀκροατήριον*, Act. 25: 23. *Ἀκροβυνσία, praepitium*, Rom. 2: 25. *Ἀκροβυνσία, status vitiatus*, Col. 2: 13. *Ἀκροβυνσία et ἀκρόβυνσος, contemptum dicitur de Gentilibus*, Eph. 12: 11. *Ἀκρογονιαῖος λίθος*, Matth. 21: 42, Eph. 2: 20. *Ἀκο-*

Ἀκροθίνια, Act. 15: 20, Hebr. 7: 4.  
 Ἀκωλύτως, Act. 28: 31.  
 Ἀλάβαστρον, Matth. 25: 7, 26: 7.  
 Ἀλαζών et ἀλαζόνεια, Rom. 1: 30, Iac. 4: 16.  
 Ἀλαλάζειν, Marc. 5: 38, 1 Cor. 13: 1.  
 Ἀλάλητος, Rom. 8: 26, 1 Petr. 1: 8.  
 Ἀλάλους λαλεῖν, Marc. 7: 32.  
 Ἀλατι ἡρισμένον, Marc. 9: 49, Col. 4: 6.  
 Ἀλεκτεροφωνία, Matth. 26: 34.  
 Ἀλεξίακος, Act. 28: 6.  
 Ἀλήθεια prouti χάρις oportunitur Legi Mosaicæ umbra-ticæ, Ioh. 1: 14, 17, 4: 23; item τῇ ἀδικίᾳ, ibid. 7: 18; est studium veritatis, ibid. 8: 44; iudicium iustum, Rom. 2: 2; bona fides, ibid. 3: 7; fuga simulationis, 1 Cor. 5: 8; integritas, ibid. 13: 6; id quod rectum iustumque est, 2 Cor. 13: 8; Euangeliū, Iac. 5: 19.  
 Ἀληθεύειν, Eph. 4: 15.  
 Ἀληθεῖς, Matth. 20: 28, 22: 16, Ioh. 7: 18, 8: 46, 21: 24, Rom. 3: 7, 1 Ioh. 5: 6.  
 Ἀληθινά, Hebr. 7: 2, 9: 24. Μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, Hebr. 10: 21. Ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ, Ioh. 4: 23. Ἀληθινὸς μαμῶν, Luc. 16: 11. Ἀληθινός, Ioh. 5: 31, 7: 28.  
 Ἀληθινὸς ἀρτος, Ioh. 6: 32.  
 Ἀληθινὸς Θεός, 1 Ioh. 5: 20.  
 Ἀλιγήματα τῶν εἰδώλων, Act. 15: 20.  
 Ἀλλά, Marc. 4: 22, Ioh. 12: 27, 16: 2. Ἀλλὰ pro εἰ μὴ, Matth. 20: 23, Marc. 4: 22.  
 Ἀλλά, imo, 2 Cor. 7: 11.  
 Ἀλλ᾽ ἵνα, Marc. 4: 22, 14: 45, Ioh. 9: 3, 11: 4.  
 Ἀλλάττω, Hebr. 1: 10.

Ἀίδηχόθεν, Ioh. 10: 2.  
 Ἀὶληγορεῖν, Matth. 2: 11.  
 Ἀλληγορούμενα, Rom. 9: 8.  
 Ἀλλις, 1 Cor. 10: 29.  
 Ἀλλότρια, Luc. 16: 11. Ἀλλότρια μάζα, 2 Thessa. 3: 12.  
 Ἀλλότριοι, Matth. 17: 26, Hebr. 11: 34. Ἀλλοτριεπί-ποτος, Ioh. 21: 22.  
 Ἀλλοφύλος, Matth. 5: 43, 6: 7, 8: 11, 9: 10, 10: 28, 15: 2, 20: 19, 26: 45, 27: 7, Luc. 10: 33, 12: 30. Ἀλλόφυλος et ἀλλοφυλισμὸς, Act. 10: 26.  
 Ἀλογα et ἀλογεύεσθαι, Rom. 12: 1. Ἀλογος, Matth. 5: 22, Luc. 19: 41, Act. 25: 27.  
 Ἀλώπηξ, Luc. 13: 32.  
 Ἀλως, Matth. 3: 12.  
 Ἀμαθεῖς, 2 Petr. 3: 16.  
 Ἀμαθία, Act. 3: 17.  
 Ἀμαράντινος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.  
 Ἀμάραντος, 1 Petr. 1: 4, 5: 4.  
 Ἀμαρτάγειν, vox ambigua, Rom. 5: 14; imprudenter agere, Matth. 18: 15; gra-vissimis peccatis teneri, Rom. 2: 12, 3: 23, 8: 3, Hebr. 3: 17; deficere ab Euangelio, ibid. 10: 27, 12: 4. Ἀμαρτάγειν ἐν γόμφῳ, Rom. 2: 12.  
 Ἀμαρτίματα, Luc. 23: 34.  
 Ἀμαρτία, Matth. 6: 12, 14, 8: 17, 27: 51, Marc. 3: 29, Ioh. 1: 29, 9: 41, Rom. 6: 10, 7: 8, 8: 2, Col. 2: 11, Hebr. 3: 13, 12: 4. Ἀμαρ-τία et παράπτωμα, Eph. 2: 1.  
 Ἀμαρτίαι εἰς θάνατον, Luc. 6: 22. Ἀμαρτίαι μὴ πρὸς θά-νατον, 1 Ioh. 16: Ἀμαρ-τίαι, calamitates et poenae, Apoc. 18: 4. Ἀμαρτίαι ἴδιαι, Matth. 27: 51. Ἀμαρτίαιν ἔχειν, Ioh. 9: 41. Ἀμαρτίαιν οὐκ ἔχειν, Ioh. 15: 22. Ἀ-μαρ-

μαρτίαν Χριστὸν ἐποίησεν, 2  
 Cor. 5: 21. Περὶ ἀμαρτίας,  
 Luc. 2: 24, Ioh. 16: 8, Hebr.  
 7: 27, 10: 6, 13: 11.  
 Ἀμαρτωλός, Matth. 5: 46,  
 9: 10, 18: 17, 26: 45, Luc.  
 5: 8, 7: 37, 19: 9, Marc.  
 2: 15, Luc. 12: 2, Gal. 2: 17,  
 1 Tim. 1: 9, 1 Petr. 4: 18.  
 Ἀμάργος, Matth. 22: 12,  
 Tim. 3: 3.  
 Ἀμελῶ, Hebr. 8: 9.  
 Ἀμεπτος, Luc. 1: 6, Phil.  
 3: 6, 8: 7.  
 Ἀμέριμνον ποιεῖν τίνα, Matth.  
 28: 14.  
 Ἀμετάβολος, Matth. 5: 45.  
 Ἀμετάθετον, Hebr. 7: 12. Ἀ-  
 μετάθετον τῆς βουλῆς, Luc.  
 1: 73, Hebr. 6: 17.  
 Ἀμεταμέλητα χαρίσματα τοῦ  
 Θεοῦ, Luc. 1: 55.  
 Ἀμεταγόητος, Luc. 17: 29,  
 Rom. 2: 5.  
 Ἀμῆν, Matth. 5: 18, Luc.  
 24: 53, Rom. 9: 5, Hebr.  
 13: 21, 1 Petr. 5: 14. Ἀμῆν,  
 αμῆν, Ioh. 6: 26. Ἀμῆν ἀλ-  
 ληλούια, Apoc. 19: 4. Vide  
 etiam Indicem Rerum et Ver-  
 borum in voce *Amen*.  
 Ἀμιλάντος, Hebr. 7: 26, 13: 4,  
 1 Petr. 1: 4.  
 Ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι, 1 Tim.  
 5: 4.  
 Ἀμπελονοργὸς, Ioh. 15: 1.  
 Ἀμύνειν, Matth. 5: 39.  
 Ἀμωμος, de victimis, Ioh.  
 1: 29, Hebr. 9: 14, 2 Petr.  
 2: 13, 3: 14.  
 Ἀν, Act. 15: 17.  
 Ἀν pro ἄν, Act. 2: 21.  
 Ἀνά, sensu distributivo,  
 Matth. 20: 9. Ἀνὰ δύο,  
 Luc. 10: 1. Ἀνὰ εἰς, Apoc.  
 21: 21. Ἀνὰ ἔνατὸν καὶ ἄνα  
 πεντήκοντα, Marc. 6: 40.  
 Ἀνα μέρος, 1 Cor. 14: 27.  
 Ἀνα μέσον, 1 Cor. 6: 5.  
 Ἀναβαίνειν, Luc. 24: 38,  
 Ioh. 12: 20, Act. 18: 22,  
 Apoc. 13: 1.  
 Ἀναβλέπειν, Marc. 8: 24,  
 10: 51, Luc. 19: 5, Ioh. 9: 11.  
 Ἀνάβλεψις, Luc. 4: 18.  
 Ἀναβολὴν ποιεῖν, Act. 25: 17.  
 Ἀναγαγεῖν, Luc. 4: 5, Act.  
 12: 4. Ἀνάγειν, Hebr. 9: 28.  
 Ἀνάγεσθαι, Matth. 4: 1, 17: 1.  
 Ἀναγγέλλειν, 1 Petr. 1: 12.  
 Ἀναγενύάω, 1 Petr. 1: 3.  
 Ἀναγνάζειν, de persuasione,  
 quae vi et efficacia rationum  
 peragit, Luc. 14: 23,  
 24: 29.  
 Ἀναγκαῖοι φίλοι, Act. 10: 24.  
 Ἀναγκαῖος, Matth. 6: 32.  
 Ἀνάγκη, obligatio ex prae-  
 scripto speciali, Luc. 17: 10;  
*calamitas gravior, angus-*  
*tia*, ibid. 21: 23, 1 Cor.  
 7: 26.  
 Ἀναγνώσης, Luc. 4: 16, 20.  
 Ἀναδείκνυμι, Luc. 10: 1.  
 Ἀνάδειξις, Luc. 1: 5.  
 Ἀναζωπυρεῖν, 2 Tim. 1.  
 Ἀναθάλλειν, Phil. 4: 10.  
 Ἀνάθεμα, Luc. 6: 22, Ioh.  
 9: 22, Rom. 9: 3. Ἀνάθεμα  
 μαραναθὰ, Luc. 6: 22. Ἀνα-  
 θεματίζειν, Matth. 26: 74,  
 Act. 23: 12. Vide etiam *A-*  
*nathema* in Indice primo.  
 Ἀναθῆματα, Matth. 23: 17,  
 Luc. 19: 5.  
 Ἀναίδεια, Luc. 11: 8.  
 Ἀνακαιρίζειν, Hebr. 6: 6.  
 Ἀνακάμπτειν, Hebr. 11: 15.  
 Ἀνακάμψαι, 2 Petr. 2: 21.  
 Ἀνακεῖσθαι, Matth. 15: 35,  
 Marc. 5: 40.  
 Ἀνακείμενος, Marc. 5: 40.  
 Ἀνακεφαλαιοῦν, Matth. 22: 40,  
 Eph. 1: 10. Ἀνακεφαλαι-  
 οῦσθαι et ἀγακεφαλαῖσις,  
 Rom. 13: 9.  
 Ἀνακλίγειν, Marc. 6: 39,  
 Luc. 9: 15. Ἀνακλίγεσθαι,  
 Matth.

Μαθ. 8: 11, Ἀγάλιθης;  
 Μαθ. 14: 19, 15: 35.  
 Ἀγάλισις, Μαθ. 15: 35.  
 Ἀνακρίνειν, Ιoh. 5: 39, Act. 17: 11, 1 Cor. 10: 25. Ἀνακρίνεσθαι, Act. 4: 9, 1 Cor. 2: 14. Ἀνακρίνεσθαι ύπ' οὐδετός, 1 Cor. 2: 15.  
 Ἀγάλοσις, Μαθ. 26: 14, Act. 25: 26.  
 Ἀνακύπτειν ετ ἀγαλύφαι, Luc. 13: 11.  
 Ἀγαλαμβάνειν, Μαθ. 8: 17, 10: 38, 12: 20, Marc. 16: 19.  
 Ἀγάληψις, Marc. 16: 19, Luc. 9: 51.  
 Ἀγαλίσκειν, Marc. 9: 49.  
 Ἀγαλογία, Μαθ. 18: 6, Marc. 9: 30. Ἀγαλογία πίσεως, Rom. 12: 3. Ἀγαλογίεσθαι, Hebr. 12: 3.  
 Ἀγαλός, Μαθ. 5: 13.  
 Ἀγαλύειν ετ ἀγαλύσαι, Phil. 1: 23.  
 Ἀγαμάρτητος, Μαθ. 15: 3, Ioh. 8: 7, Hebr. 9: 28.  
 Ἀγαμημήσκειν, 1 Cor. 4: 17.  
 Ἀγαγεοῦσθαι, 2 Cor. 4: 16.  
 Ἀγαγήψειν, 2 Tim. 2: 26.  
 Ἀγαντιόργητος, Act. 10: 29.  
 Ἀναπαύειν, 1 Cor. 16: 18.  
 Ἀναπαύεσθαι, Rom. 15: 32, 1 Petr. 4: 14.  
 Ἀναπαύσις, Μαθ. 12: 43.  
 Ἀναπέμπειν τιγά, Luc. 23: 7.  
 Ἀναπίπτειν, Μαθ. 16: 35.  
 Ἀναπληροῦν τόπον, 1 Cor. 14: 16. Ἀναπληροῦσθαι, Μαθ. 13: 14, 23: 34, Rom. 1: 20.  
 Ἀναπολογητός, Μαθ. 23: 12.  
 Ἀναπτύσσειν βιβλίον, Luc. 4: 17.  
 Ἀναστίσις, Marc. 15: 11.  
 Ἀνασκευάζειν, Αροс. 15: 24.  
 Ἀνασπᾶν, Luc. 14: 5, Act. 11: 10.  
 Ἀνάστασις, Μαθ. 14: 2, 16: 14, 12: 23, Luc. 14: 14,

Ioh. 6: 39, 11: 24, Hebr. 11: 35. Ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν; Hebr. 5: 12. Ἀνάστασις δικαίου, ζωῆς, αρίστεως, Luc. 15: 14, Ioh. 5: 29. Ἀνάστασις πρώτη, Αροс. 20: 5.  
 Ἀναστοῦν, Act. 17: 6.  
 Ἀνασχεῖται τῷ πνεύματι, Marc. 8: 12.  
 Ἀναστέψειν, Hebr. 10: 33, Μαθ. 27: 22, 2 Petr. 2: 18.  
 Ἀνασφροφή, *vitas genus ac modus*, Gal. 1: 13, Eph. 4: 22; Hebr. 10: 33, 13: 7, 1 Petr. 1: 15, 3: 1, 2 Petr. 3: 11, Iac. 3: 13.  
 Ἀνατίλλειν, Μαθ. 5: 45, 13: 6, Marc. 16: 2, Luc. 1: 78.  
 Ἀνατίθεσθαι, Act. 25: 14, Gal. 2: 2.  
 Ἀνατολὴ, Luc. 1: 78, Hebr. 7: 14, Αροс. 16: 12.  
 Ἀναφέρειν, Μαθ. 17: 1, Hebr. 7: 27, 9: 28, 10: 4; 13: 15.  
 Ἀνάχυσις, 1 Petr. 4: 4.  
 Ἀναψύχειν ετ ἀνάψυξις, 2 Tim. 1.  
 Ἀνδρίζειν, 1 Cor. 16: 13.  
 Ἀνέγκλητος, Ioh. 14: 30, 1 Cor. 1, 1 Tim. 3: 10, Tit. 1: 6.  
 Ἀνεκδιήγητος, 2 Cor. 9: 15, 1 Petr. 1: 8.  
 Ἀνεκλάλητος γαρά, 1 Petr. 1: 8.  
 Ἀνεκλόγισον, Luc. 16: 12, 17: 12.  
 Ἀνεκτότερον, 2 Petr. 2: 21.  
 Ἀνεκφώνητος, Μαθ. 22: 44.  
 Ἀνελεῖν ἐκ μέσου, Col. 2: 14.  
 Ἀνελεήμων, Rom. 1: 31.  
 Ἀνεμίζω, Iac. 1: 6.  
 Ἀνεμοὶ σκληροὶ, Iac. 3: 3.  
 Ἐξ ἀνέμων τῶν τεσσάρων, Μαθ. 24: 31.  
 Ἀνεγδεής, Luc. 17: 7.  
 Ἀνέγδεκτόν ἔσιγ, Luc. 17: 1.  
 Ἀνέγδεκτος, Μαθ. 18: 7.  
 Ἀνε-

\**Αγαθέτας*, Matth. 12: 36.  
 \**Αγεξίανος*, ἀγεξικαῖα, ἀγεξικαῖν, 2 Tim. 3: 24.  
 \**Αγειρις*, 2 Cor. 2: 12, 2 Thess. 1: 6.  
 \**Αγετάζειν μάζιξιν*, Act. 22: 24.  
 \**Αγευ λόγου*, 1 Petr. 3: 1.  
 \**Αγευ συναπτίσων*, Iac. 2: 22.  
 \**Αγεύθετος*, Act. 26: 12.  
 \**Αγέχεσθαι*, Eph. 4: 2, Hebr. 13: 22.  
 \**Αγέψιος*, Col. 4: 10.  
 \**Αγήρ*, 1 Cor. 11: 12, Tit. 1: 6, Iac. 2: 2, Apoc. 21: 2.  
 \**Αγήρ κατὰ τὴν καρδίαν*, Act. 3: 22. \**Αγήρ λύτρου*, Matth. 20: 28. \**Αγήρ τέλειος*, Eph. 4: 13. \**Αγδρες ἡγουμένοι*, Act. 15: 21. \**Αγδρες τέλειοι*, Matth. 10: 41.  
 \**Αγθομολογεῖσθαι*, Luc. 2: 38.  
 \**Αγθος*, Matth. 6: 30, Iac. 1: 10. \**Αγθος χόρτου*, 1 Petr. 1: 23.  
 \**Αγθρωπάρεσμοι*, Eph. 6: 6.  
 \**Αγθρωποθράια*, Matth. 4: 19.  
 \**Αγθρωπος*, Matth. 10: 17, 13: 24, 5: 25, 19: 3, Marc. 3: 26, Ioh. 2: 25, 3: 19, 5: 41, 7: 46, 8: 44, 10: 33; Apoc. 13: 15.— \**Αγθρωπος*, *aliquis*, Ioh. 5: 7, Gal. 6: 1; *vir*, 1 Cor. 7: 2; *pro ἀνθρώποις τις*, Hebr. 13: 6.— \**Αγθρώπου vox abundat*, Luc. 2: 15. \**Αγθρωπος ὁ ἔσω*, Matth. 26: 41, 1 Petr. 3: 4.  
 \**Αγθρωπος ὁ ἔσω et ὁ ἔξω*, Rom. 7: 22. \**Αγθρωπος κρυπτῶς τῆς παρδίας*, 1 Petr. 3: 4.  
 \**Αγθρωπος παλαιὸς et καιγός*, Rom. 7: 22. *Kat'* ἀγθρώπους, 1 Petr. 4: 6.  
 \**Αγθομολογεῖσθαι*, Luc. 2: 38.  
 \**Αγιππαι χεῖρες*, Marc. 7: 5.  
 \**Αγίσημι*, Marc. 3: 26. \**Αγισήναι ἐν γενεσύ*, Marc. 9: 10.  
 \**Αγισας*, Matth. 28: 9, Marc. 10: 50, 16: 9, Luc. 4: 29.

\**Αγόρτοι*, Luc. 22: 25, Tit. 3: 3.  
 \**Αγοια*, Luc. 6: 11.  
 \**Αγογειν θύραν πίσεως*, Act. 14: 27. \**Αγογεσθαι*, Marc. 7: 34, Luc. 1: 64.  
 \**Αγομα ἔργα*, 2 Petr. 2: 7.  
 \**Αγομία*, Matth. 23: 25, Rom. 6: 19, 2 Cor. 6: 14.  
 \**Αγορος*, Matth. 26: 45, Marc. 15: 28, 1 Cor. 9: 21, 1 Tim. 1: 9.  
 \**Αγταδικεῖν*, Matth. 5: 39.  
 \**Αγταλλαγή*, Luc. 6: 35.  
 \**Αγταλλαγμα*, Matth. 16: 26.  
 \**Αγταπόδομα*, Luc. 14: 12.  
 \**Αγταπόδοσις*, Matth. 13: 3, 5: 27, 20: 14, 1 Petr. 1: 9.  
 \**Αγταποδοῦραι*, 2 Thess. 6.  
 \**Αγταποκρινεσθαι*, Rom. 9: 20.  
 \**Αγτεφανίζειν*, Luc. 6: 34.  
 \**Αγτέρω*, Apoc. 19: 20.  
 \**Αγτερώτησις*, Matth. 21: 24.  
 \**Αγτέχειν*, 1 Thess. 5: 14.  
 \**Αγτέχεσθαι*, Tit. 1: 9.  
 \**Αγτὶ*, Matth. 2: 22, 17: 27, 20: 28, Hebr. 12: 2. \**Αγτὶ τούτου*, Luc. 12: 3. \**Αγτὶ γάριτος*, Ioh. 1: 16. \**Αγθ' ὦ*, Luc. 1: 20, 4: 18, 12: 3, 19: 44, 2 Petr. 3: 6.  
 \**Αγτίδικος*, 1 Petr. 5: 8.  
 \**Αγτίθεσις*, 1 Tim. 6: 20.  
 \**Αγτικαλέν*, Luc. 14: 12.  
 \**Αγτικέμενος*, 1 Tim. 5: 14.  
 \**Αγτιλαμβάνεσθαι*, Matth. 12: 18, Luc. 1: 54, 1 Cor. 12: 28, 1 Tim. 6: 2.  
 \**Αγτιλέγειν*, Luc. 20: 27, Ioh. 19: 12, Hebr. 12: 3. \**Αγτιλέγομενον*, Luc. 2: 34, 4: 19.  
 \**Αγτιλήψεις*, 1 Cor. 12: 28.  
 \**Αγτιλογία*, Hebr. 6: 16, 12: 3, Iud. 2.  
 \**Αγτιμισθία*, Rom. 1: 27, 2 Cor. 6: 12.  
 \**Αγτισήναι*, Matth. 5: 39, Gal. 2: 11.

Ar.

Ἀντιερατεύεσθαι, Iac. 4: 1.  
 Ἀντιτάσσεσθαι, Rom. 13: 2.  
 Ἀντίτυπον, Hebr. 9: 24,  
 1 Petr. 3: 21.  
 Ἀντίχριστος, Math. 24: 24.  
 Ἀντοφθαλμοῖς et ἀντίβλέπειν,  
 Act. 27: 15.  
 Ἀνυποδησία, Marc. 6: 9.  
 Ἀνυπόχριτος, Matth. 5: 8,  
 Rom. 12: 9, 2 Tim. 1: 5,  
 Iac. 3: 17, 1 Petr. 1: 22.  
 Ἀνυπότακτοι, 1 Tim. 1: 9.  
 Ἀνω, Matth. 4: 1. Ἀνω τῆς  
 μῆλης, Matth. 18: 6; ἡ ἀνω  
 Ιερουσαλήμ, Apoc. 21: 2.  
 Ἀνωθεν, Ioh. 3: 3, Act. 26: 5;  
 ἡ ἀνωθεν σοφία, Iac. 3: 17.  
 Ἀνωφελές, Hebr. 8: 7.  
 Ἀξιόπιστος, Matth. 5: 37.  
 Ἀξιος, Matth. 10: 10, Rom.  
 8: 18, Hebr. 10: 29, Apoc.  
 16: 6.  
 Ἀξιοῦν, Luc. 12: 53, Act.  
 15: 38, Hebr. 10: 29.  
 Ἀόρατον, Luc. 14: 15, 16: 23.  
 Ἀπαγγέλλειν, Matth. 12: 18.  
 Ἀπαγγέσσασθαι, Matth. 26: 5,  
 27: 5.  
 Ἀπαθῆς, Hebr. 5: 2.  
 Ἀπαίδευτος, 2 Tim. 2.  
 Ἀπαλγεῖν, Eph. 4: 19.  
 Ἀπαλλάσσομαι, Hebr. 2: 15.  
 Ἀπαλλάττεσθαι τοῦ χρέους,  
 Luc. 12: 58.  
 Ἀπαλλοτριοῦν, Luc. 22: 31,  
 Ἀπαλλοτριοῦσθαι, Luc. 6: 22,  
 Eph. 4: 18.  
 Ἀπαμείβεσθαι, Ioh. 2: 18.  
 Ἀπαξ, 1 Petr. 3: 18. Ἀπαξ  
 καὶ διξ, 1 Thess. 2: 18. Ἀ-  
 παξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, Hebr. 9: 7.  
 Ἐτι ἀπαξ, Hebr. 12: 26.  
 Ἀπαράβατον, Luc. 3: 23,  
 Hebr. 7: 24.  
 Ἀπαραιτητος, Matth. 7: 2,  
 Hebr. 10: 28.  
 Ἀπαργεῖσθαι, Matth. 16: 24,  
 26, 34, Luc. 14: 33.

Ἀπαρχαι, Luc. 6: 1, Iac. 1:  
 18, Apoc. 14: 4.  
 Ἀπαρχῇ, Rom. 8: 23, II: 16,  
 16: 5.  
 Ἀπάτη τῆς ἀδικίας, Ioh. 7: 18.  
 Ἀπάτων καρδίαν αὐτοῦ, Iac.  
 1: 26.  
 Ἀπανγάζειν, Marc. 2: 8.  
 Ἀπανύασμα, Ioh. 1: 1. Ἀ-  
 πανύασμα Θεοῦ, Ioh. 1: 34.  
 Ἀπανύασμα τῆς δόξης, μεγα-  
 λωσύνης, φωτὸς αἰδίου, Hebr.  
 1: 3.  
 Ἀπαγθῆναι, Act. 13: 19.  
 Ἀπειδεῖα, Matth. 19: 8.  
 Ἀπειδεῖν καὶ ἀντιδέγειν, Rom.  
 10: 21. Ἀπειδεῖν τῷ λόγῳ,  
 1 Petr. 3: 1.  
 Ἀπειδεῖς, Luc. 1: 17, Ioh.  
 3: 36.  
 Ἀπειρατος, Iac. 1: 13.  
 Ἀπεκδέχομαι, 1 Petr. 3: 20.  
 Ἀπέλλη et ἀπελλάζειν, Rom.  
 16: 10.  
 Ἀπέναντι, Matth. 21: 2.  
 Ἀπέρχεσθαι, Hebr. 1: 10.  
 Ἀπερχεσθαι ὅπισω, 2 Petr.  
 2: 10.  
 Ἀπεξαλμέγος, Matth. 23: 37,  
 Ioh. 1: 6, 9: 7. Vide quo-  
 que Ἀπόστολος.  
 Ἀπέχει, Matth. 26: 45, Marc.  
 14: 41. Ἀπέχειν, Matth. 6: 2,  
 Luc. 16: 25.  
 Ἀπιστεῖν, Ioh. 7: 17, Rom.  
 3: 3, 2 Tim. 2: 13. Ὁ ἀπι-  
 σήσας, Marc. 16: 16.  
 Ἀπισία, Matth. 14: 31, 17:  
 17, 19: 8, Luc. 24: 25, 41,  
 Hebr. 2: 12, 3: 18. Ἀπισίη  
 ἀγαθὴ, Matth. 7: 6.  
 Ἀπισος, Matth. 17: 17, 24: 51,  
 Ioh. 20: 26, Apoc. 21: 8.  
 Ἀπλασος, Matth. 5: 48, Ioh.  
 1: 47.  
 Ἀπλοτης, Rom. 12: 8, 2 Cor.  
 7: 2, 9: 11, 11: 3. Ἀπλό-  
 της τῆς καρδίας, Luc. 17: 9,  
 Eph. 6: 5, Hebr. 10: 22.

A.

Ἀπλοῦς, Matth. 6: 22, 10: 41,  
 Ioh. 1: 47.  
 Ἀπό, Matth. 25: 34, 27: 9,  
 Ioh. 4: 7, Iac. 1: 13, Apoc.  
 14: 3. — Ἀπὸ πρὸ ὑπὸ,  
 Matth. 11: 19. — Ἀπὸ πρὸ  
 διαφέρειν Hebraeorum, Act.  
 10: 30. — Ἀπὸ εἰπεῖν προ-  
 misse usurpantur, 2 Ioh.  
 1: 4. — Ἀπὸ αἰώνος, Luc.  
 1: 70, Act. 3: 21. — Ἀπὸ  
 ἀρτί, Matth. 9: 18. — Ἀπὸ  
 ἀρχῆς, Ioh. 6: 64, 7: 44,  
 15: 27, 2 Ioh. 5, Iac. 1: 18.  
 Ἀπὸ ἀρχῆς κτίσεως, Marc.  
 10: 6. — Ἀπὸ αὐτῶν, Luc.  
 24: 31. — Ἀπὸ γαστρὸς, Luc.  
 1: 15. — Ἀπὸ διετοῦς, Matth.  
 2: 16. — Ἀφ' ἔσυτοῦ, Ioh.  
 5: 19, 11: 51, 15: 4, 16: 13,  
 Iac. 2: 17. — Ἀφ' ἔσυτῶν,  
 Luc. 21: 30. — Ἀπὸ ἐμαυτοῦ,  
 Ioh. 17: 17, 8: 42, 10: 18. —  
 Ἀφ' ἡς, 2 Petr. 3: 4. — Ἀπὸ  
 μέρους, Rom. 15: 24, 2 Cor.  
 1: 14. — Ἀπὸ μῆτρας, Luc.  
 1: 15. — Ἀπὸ μᾶς, Luc.  
 14: 18. — Ἀπὸ μᾶς ὁδος,  
 Luc. 16: 16. — Ἀπὸ οὐρα-  
 νοῦ, Rom. 1: 18. — Ἀπὸ  
 τοῦ ὅχλου, Luc. 19: 39. —  
 Ἀπὸ προσώπου, Act. 7: 45,  
 2 Thess. 1: 9. — Ἀπὸ νιῶν,  
 Matth. 27: 9. — Ἀφ' ὧν,  
 Hebr. 5: 8.  
 Ἀποβλέπειν, Hebr. 11: 26.  
 Ἀπογίνεσθαι, 1 Petr. 2: 24.  
 Ἀπογράφεσθαι, Luc. 2: 1,  
 Hebr. 12: 23.  
 Ἀπογραφή, Matth. 22: 17.  
 Ἀποδεικύνναι, 2 Thess. 2: 4.  
 Ἀποδεῖξαι, 1 Cor. 4: 9.  
 Ἀποδιδόναι, Matth. 5: 33,  
 21: 41, 22: 21. — Ἀποδιδόναι  
 λόγου, Hebr. 13: 17, 1 Petr.  
 4: 5.  
 Ἀποδοκιμάζειν, Marc. 8: 31,  
 Hebr. 12: 6. — Ἀποδοκιμά-  
 ζεσθαι, Hebr. 12: 17.

Ἀποδοχῆς ἀξιος, 1 Tim. 1: 15.  
 Ἀποθηκη, Matth. 2: 11, 13:  
 52.  
 Ἀποθνήσκειν, ἀμαρτίᾳ, non  
 amplius vivere in peccatis,  
 Rom. 6: 2; ἐν υπόστρω, Christi  
 causa mortis pericula ad-  
 ire, Apoc. 14: 13.  
 Ἀποκαθισάγαι, Matth. 17: 11.  
 Ἀποκαθισάγειν, Act. 1: 6.  
 Ἀποκαθίσασθαι, Act. 3: 21.  
 Ἀποκαθίσημαι, Marc. 2: 5,  
 3: 5, 8: 25, Luc. 6: 10.  
 Ἀποκαλύπτειν, Luc. 20: 37.  
 Ἀποκαλύπτεσθαι, Ioh. 12: 38,  
 1 Petr. 1: 7.  
 Ἀποκάλυψις, Luc. 2: 32,  
 Rom. 8: 19, 2 Cor. 12: 1,  
 1 Cor. 14: 6, 2 Thess. 1,  
 Apoc. 1. — Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ  
 Χριστοῦ, 1 Cor. 1: 7, 1 Petr.  
 1: 13.  
 Ἀποκαραδοκεῖν, Luc. 21: 28.  
 Ἀποκαραδοκία, Matth. 24: 38,  
 Rom. 8: 19, Phil. 1: 20.  
 Ἀποκατάσασις, Matth. 17: 11,  
 Act. 3: 21.  
 Ἀποκεῖσθαι, 1 Petr. 1: 4,  
 2 Tim. 4: 8, Hebr. 9: 27.  
 Ἀποκρίνεσθαι, Matth. 12: 38,  
 Ioh. 2: 18, Act. 25: 9.  
 Ἀπέκρυψος, Matth. 1: 23,  
 Col. 2: 3.  
 Ἀποκύειν, Iac. 1: 15.  
 Ἀπολαμβάνειν, Luc. 6: 34,  
 16: 25.  
 Ἀπολαύειν, 1 Tim. 6: 17.  
 Ἀπολεῖσθαι, Matth. 18: 14.  
 Ἀπολειτουργεῖν, Luc. 2: 29,  
 Marc. 3: 4, Luc. 6: 10.  
 Ἀπολλύειν, Marc. 1: 24, Ioh.  
 12: 25. — Ἀπολέσαι ψυχὴν,  
 Luc. 18: 33, Ioh. 12: 25.  
 Ἀπολλυμένη βρῶσις, Ioh. 6:  
 27. — Οἱ ἀπολλυμένοι, 2 Cor.  
 2: 15.  
 Ἀπολογία, 1 Petr. 3: 15.  
 Ἀπολογεῖσθαι, 2 Cor. 7: 11,  
 Act. 22: 1, 2 Tim. 4: 16.  
 — A-

'Απολύειν, Matth. 5: 31, Luc. 6: 37, Act. 13: 3. 'Απολύτεσθαι, Luc. 2: 29, Act. 28: 24. 'Απόλεσμα, Matth. 5: 31. 'Απολύτρωσις, Luc. 1: 68, Rom. 8: 23, 1 Cor. 1: 30, Eph. 1: 13, Hebr. 11: 35. 'Απολύτρωσις et ἀπολυτροῦν, Rom. 3: 24. 'Απολύτρωσις παραβάσεων, Hebr. 9: 15. 'Απονίπτεσθαι, Matth. 15: 2. 'Αποπέμπεσθαι, Matth. 5: 31. 'Απορεῖσθαι, Luc. 21: 25, 2 Cor. 4: 8. 'Απορέω, Act. 25: 20. 'Αποφίλα, Marc. 11: 18. 'Αποσκιάζειν, Iac. 1: 17. 'Αποσκίσμα, Iac. 1: 17. 'Αποσασία, Act. 21: 21, 2 Thess. 2: 3, Hebr. 6: 6. 'Αποσάσιον, Matth. 5: 31. 'Απόσασις, Hebr. 6: 6. 'Αποσάται, Luc. 6: 22. 'Αποσατικός, Act. 3: 21. 'Αποσέλλειν, Matth. 9: 38, 10: 2, Matth. 23: 34. 'Αποσέλλειν τὸ θρέπανον, Marc. 4: 29. 'Αποσέλλεσθαι κενοί, Luc. 1: 53. 'Αποσερεῖν, Matth. 19: 19. 'Αποσερεῖν μισθὸν, Iac. 5: 4. 'Αποσερεῖσθαι, 1 Cor. 6: 7. 'Αποσολή, Matth. 10: 2, Marc. 13: 32, 1 Cor. 9: 2. 'Αποσολή pro ἀποσολῃ, Act. 1: 25; pro χάρις ἀποσολῆς, Rom. 1: 5. 'Απόστολος, τὴν, sensu vulgaris, minister, qui cum mandatis mittitur, legatus; sensu peculiari, a Christo missus, Matth. 10: 2, 23: 34, Ioh. 13: 6, Hebr. 3: 1. Qui sacras pecunias colligit et oportat, Phil. 2: 25. — De Christi Apostolis vide in Indice I *Apostolus*. 'Αποσέφειν, Luc. 23: 14. 'Αποσέφεσθαι, Hebr. 12: 23. 'Αποσφροφή, Luc. 23: 14. 'Αποσυράγωγος, Luc. 6: 22, Ioh. 12: 42. 'Αποσυράγωγον ποιεῖν, Matth. 18: 17, 27: 57, Ioh. 9: 22, Luc. 16: 22. 'Αποτάξασθαι, Luc. 9: 61. 'Αποτίειν, Act. 7: 60, Phil. 1: 19. 'Αποτίθεσθαι, 1 Petr. 2: 1, 2 Petr. 1: 14. 'Αποτολμᾶν, Rom. 10: 20. 'Απότομος, ἀπότομος et ἀποτομία, Rom. 11: 22, 2 Cor. 13: 10, Tit. 1: 13. 'Απρακτός, Ioh. 8: 7. 'Απρονόητος, Matth. 10: 29. 'Απροσεξία, Matth. 13: 15, 19, Marc. 6: 52, 7: 18, Ioh. 20: 5. 'Απρόσιτος, 1 Tim. 6: 16. 'Απρόσκοπος, Act. 24: 16, 1 Cor. 10: 32. 'Απροσωπολήπτως, 1 Petr. 1: 17. 'Απταισος, Iud. 24. 'Απτεσθαι, Ioh. 15: 17, 1 Cor. 7: 2, Hebr. 11: 28. 'Απφούς, Rom. 8: 15. 'Απωθεῖν, Act. 13: 46, Rom. 11: 1, Hebr. 3: 17, 12: 6. 'Απωθεῖσθαι, 1 Tim. 1: 19. 'Απώλεια, Matth. 26: 8, Apoc. 18: 8. 'Αρα, Rom. 5: 18, 10: 17. 'Αργός, Matth. 12: 36, 2 Petr. 1: 8. 'Αργύροφα τρίακοντα, Matth. 26: 15, 27: 9. 'Αργύριον τραπεζίτη παρακατιθέναι, Matth. 25: 27. 'Αργυρόκοπος, Act. 19: 23. 'Αρδευειν, 1 Cor. 3: 6. 'Αρειος πάγος, Act. 17: 19. 'Αρέσκεια, Rom. 16: 18, Col. 1: 10. 'Αρέσκειν, Rom. 15: 1, 1 Cor. 10: 33.

'Αρε-

Ἀρετὴ, Matth. 6: 1, 13: 23,  
 Phil. 4: 8, 1 Petr. 2: 9,  
 2 Petr. 1: 5.  
 Ἀριθμος, 1 Petr. 3: 20,  
 Αρος, 13: 18.  
 Ἀρισθαι, Act. 1: 1.  
 Ἀρκετος, 1 Petr. 4: 3.  
 Ἀρμόζειν, 2 Cor. 11: 2.  
 Ἀρμόζον, 2 Cor. 4: 10.  
 Ἀρεισθαι, Matth. 16: 24.  
 Ἀρεισθαι πίσιν, 1 Tim. 5: 8,  
 Αρος, 2: 13. Ἀρεισθαι Θεών  
 ζηγοις, 2 Tim. 3: 5, Tit. 1:  
 16. Ἀρειουμαι, Hebr. 11: 24.  
 Ἀιρον, ἄρον, Ioh. 19: 15.  
 Ἀιρον τὸ σὸν, Matth. 25: 25.  
 Ἀρπαγὴ, Matth. 23: 25,  
 1 Cor. 5: 10.  
 Ἀρπαγμον ἡγεισθαι, Phil. 2: 4.  
 Ἀρσενοκοίτης, 1 Cor. 6: 9,  
 Eph. 5: 5, Αρος, 21: 8.  
 Ἀρσενοκοίτια, Rom. 7: 8.  
 Ἀρτι, Matth. 9: 18, Ioh. 16:  
 31, 1 Petr. 1: 6, Αροс. 14: 13.  
 Ἀρτίζειν, Matth. 26: 51.  
 Ἀρτος, Matth. 15: 30, 26: 51,  
 Marc. 9: 49. Ἀρτος, Matth.  
 6: 11, 2 Thessa. 3: 12. Ἀρ-  
 τος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ioh. 6: 31.  
 Ἀρτος τῆς ζωῆς, Ioh. 6: 35.  
 Ἀρτοι τῆς προθέσεως, Matth.  
 12: 4. Ἀρτος τοῦ Θεοῦ, Ioh.  
 6: 33.  
 Ἀργάγγελος, Matth. 24: 31.  
 Καὶ ἀρχας, Hebr. 1: 10.  
 Ἀρχεσθαι, Marc. 10: 32, 11:  
 15, Luc. 3: 8, 23.  
 Ἀρχὴ, Matth. 5: 21, 13: 35,  
 19: 4, Marc. 1: 1, Iud. 6.  
 Ἀρχὴ καὶ ἔξονσια, Luc. 4: 6,  
 12: 11, Col. 2: 15, Tit. 3: 1.  
 Ἀρχη, angulus, Act. 10: 11.  
 πηγή, Ioh. 8: 25. Ἀπ  
 Ioh. 1.  
 , Matth. 5: 21, Luc. 9.  
 ἐς κόσμος, 2 Petr. 2: 4,  
 Ἔξ αρχαῖσθαι θμερῶν,  
 3: 5.  
 , Hebr. 2: 10, 12: 2.

Ἀρχιερεῖς, Ioh. 7: 45, Act.  
 5: 24. Ἀρχιερεὺς, Matth.  
 2: 4, 26: 3, 57, Luc. 3: 2.  
 Ἀρχιπολην, 1 Petr. 5: 4.  
 Ἀρχισυνάγωγος, Matth. 9: 18,  
 Luc. 13: 14, Act. 13: 15.  
 Ἀρχιτελωνης, Matth. 9: 9,  
 Marc. 2: 15, Luc. 19: 9.  
 Ἀρχιτρίκλινος, Ioh. 2: 8.  
 Ἀρχιφύλοι, Matth. 1: 16.  
 Ἀρχοντες, Luc. 14: 1, 19: 47,  
 Ioh. 7: 26, 12: 42, Act. 4: 5,  
 16: 19. Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ,  
 Matth. 5: 22.  
 Ἀρχων, Matth. 19: 16, 26: 57,  
 27: 57, Luc. 18: 18. Ἀρχων  
 τοῦ κόσμου, Matth. 9: 34,  
 12: 24, Luc. 4: 6, Ioh. 12: 31.  
 Ἀρχων τοῦ αἰῶνος, Matth.  
 12: 34, Ioh. 7: 44. Ἀρχων  
 τῶν ἐπιγείων, Ioh. 12: 51.  
 Ἀρχων ἔξονσιας τοῦ αἵρεσος,  
 Ioh. 8: 44, Eph. 2: 3, 2 Petr.  
 2: 4. Ἀρχων τῶν Ιουδαίων,  
 Ioh. 3: 1. Ἀρχων τῆς συγα-  
 γωῆς, Matth. 9: 18.  
 Ἀσάλευτος, Act. 27: 41.  
 Ἀσεβῆς, Luc. 7: 37, Rom.  
 5: 6. Ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτω-  
 λος, 1 Petr. 4: 18.  
 Ἀσέλγεια, obscenitas in dic-  
 tis factisque, Marc. 7: 22;  
 quicquid lascive et libidi-  
 noseque fit, Rom. 13: 13,  
 1 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19,  
 Eph. 4: 19, 2 Petr. 2: 2.  
 Ἀσέλγειαι, Marc. 7: 22,  
 1 Petr. 4: 3.  
 Ἀσθέτεια, de quovis morbo  
 in N. T. dicitur, Ioh. 5: 2,  
 Rom. 6: 19, 8: 26, 1 Cor.  
 2: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4,  
 Hebr. 5: 2. Ἀσθετείαι, Hebr.  
 4: 15, 7: 28.  
 Ἀσθετείη, Ioh. 11: 1, Rom.  
 8: 3, 2 Cor. 11: 21, 13: 4,  
 Iac. 5: 14. Ἀσθετείη τῇ  
 πίσιν, Rom. 4: 18, 14: 1.  
 Ἀσθετῆς, Rom. 6: 19, 1 Cor.  
 8:

8: 7, 2 Cor. 11: 21, 30. *Αὐθεντεῖης et αὐθεντος, 2 Tim.  
· Ασιάρχων, Act. 19: 10.  
· Αὐτία, Act. 27: 20.  
· Αύτος, Act. 27: 33, 1 Cor. 5: 7.  
· Αυκῶ, Act. 24: 16.  
· Απαίξεσθαι, Matth. 10: 12, Ioh. 4: 23.  
· Απασμός, Luc. 1: 28.  
· Απιλοι παι διαμοι, 2 Petr. 3: 14. *\*Απιλος, Ioh. 1: 29, Iac. 1: 27.  
· Απογοδες, Rom. 1: 31.  
· Αρογέν, 1 Tim. 6: 21.  
· Ασφάλεια, Luc. 1: 79, 1 Thess. 5: 3.  
· Ασφαλής, Act. 22: 30, Phil. 3: 1.  
· Ασφαλίζειν, Act. 16: 24.  
· Ασφαλός, Marc. 14: 44.  
· Ασχημονεῖν, 1 Cor. 7: 36.  
· Ασχημοσύνη, 1 Cor. 7: 36.  
· Ασωτία, 1 Petr. 4: 1.  
· Ασειος, Act. 7: 19. *\*Ασειος τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 23.  
· Ατακτεῖν, 2 Thess. 3: 7.  
· Ατακτος, Matth. 5: 46, 1 Thess. 5: 14.  
· Ατενγος, Matth. 22: 4, Luc. 20: 28.  
· Ατενίζειν, Luc. 22: 56, 2 Cor. 3: 7.  
· Ατιμάζειν, ἀτιμᾶς et ἀτιμοῦν et καταφρογεῖν pro ἀτεθεῖν, reicere, aspernari, Marc. 6: 26, 12: 4, Luc. 7: 30, 10: 16, Iac. 2: 6.  
· Ατηλς, Iac. 4: 14.  
· Ατονεῖν, Rom. 11: 10.  
· Ατοπον, Luc. 23: 41, Act. 25: 5, 28: 6.  
· Αὐγάζειν et αὐγάζεσθαι, 2 Cor. 3: 4.  
· Αὐγὴ, Hebr. 1: 3.  
· Αὐγοιδές σῶμα, Matth. 28: 9.  
· Αὐδὴ, Ioh. 1: 1.  
· Αὐθάδεις, 2 Petr. 2: 10.  
· Αὐθαίρετος, Luc. 18: 12, 2 Cor. 8: 3, 4.***

*Αὐθεντεῖης et αὐθεντος, 2 Tim.  
2: 12.  
Αὐλῆ, Matth. 26: 3, 27: 51, Marc. 15: 16, Luc. 11: 21, Ioh. 10: 16, Apoc. 11: 2.  
Αὐλῆ τοῦ ναοῦ, Matth. 23: 35, Marc. 15: 16. *Αὐλῆ τῶν προβάτων, Ioh. 10: 1.  
Αὐλητῆς, Matth. 11: 17.  
Αὐξάνειν αἰξησιν τοῦ Θεοῦ, Col. 2: 19. *Αὐξάνεσθαι, 2 Petr. 3: 18.  
Αὔριον, Matth. 6: 11. Τὰ τῆς αὔριον, Iac. 4: 14. *\*Επὶ την αὔριον, Luc. 10: 35.  
Αὐτάρκεια, 2 Cor. 9: 8, 1 Tim. 6, Hebr. 13: 9.  
Αὐτάρχης, Luc. 17: 7, 2 Cor. 10: 8, Phil. 4: 11.  
Αὐτεξουσίον, Matth. 7: 18, 19: 17, Luc. 15: 12, 17: 5, Rom. 8: 20.  
Αὐτοκατάρχος, Matth. 23: 34, 28: 13, Ioh. 3: 16, Tit. 3: 2.  
Αὐτομάτη πνοα, Act. 12: 10.  
Αὐτόματον, Luc. 10: 31.  
Αὐτομάτως, Act. 12: 10.  
Αὐτὸν pro αὐτῷ, 2 Thess. 2: 4.  
Αὐτὸς ἐγὼ, Rom. 7: 25. *Δι' αὐτοῦ, Hebr. 13: 15.  
Αὐτῶν, Luc. 5: 17.  
Αὐτονομία, Matth. 13: 15, 15: 2, Luc. 6: 22, Ioh. 19: 31.  
Αὐτόπτης, Luc. 1: 2, 24: 48, 2 Petr. 1: 16.  
· Αφαιρεῖν, Hebr. 2: 17, 9: 28, 10: 11. *\*Αφαιρεῖν ὀμαρτίας, Hebr. 10: 4. *\*Αφαιρεῖσθαι, Hebr. 1: 10.  
· Αφανίζειν, Matth. 6: 16.  
· Αφειδεῖν et ἀφειδία, Col. 2: 23.  
· Αφιέρωται, Matth. 3: 15, 6: 12, 9: 6, 16: 19, 18: 35, Marc. 7: 8, 1 Cor. 7: 10. *\*Αφεῖς in indicativo Graece non dicitur, Apoc. 2: 20. *\*Αφες, Matth. 27: 49, Luc. 23: 34, Ioh. 12: 7. *\*Αφῆκε τὸ πνεῦ-**********

στεῦμα, Matth. 27: 50.  
 Ἀφελότης παρδίας, Act. 2: 46.  
 Ἀφεσις, Marc. 1: 4, Ioh. 7: 37, Hebr. 10: 18.  
 Ἀφευκτος, Matth. 22: 12.  
 Ἀφθαρσία, Marc. 9: 49, Eph. 6: 24, I Petr. 1: 4, 3 Petr. 1: 4.  
 Ἀφθαρτος, Rom. 1: 23, I Petr. 1: 4, 3: 4. Ἀφθαρτος σπορά, I Petr. 1: 23.  
 Ἀφίεω, Marc. 1: 34.  
 Ἀφίκεσθαι, Rom. 1: 19.  
 Ἀφίξις, Act. 20: 29.  
 Ἀφίξασθαι, Matth. 5: 31, 13: 21, 24: 10.  
 Ἀφύιδιος ὄλεθρος, I Thess. 5: 3.  
 Ἀφόβως, Luc. 1: 47.  
 Ἀφορίζειν, Luc. 6: 22, Ioh. 10: 36, Act. 13: 2. Ἀφορίζεσθαι, Luc. 6: 22. Ἀφορίσαι, Rom. 1: 1, Gal. 1.  
 Ἀφορισμοι, Luc. 12: 4. Ἀφορισμος, Luc. 6: 22, Ioh. 9: 22.  
 Ἀφορισμὸς ἐπ' ἀγαθέματος, Luc. 6: 22.  
 Ἀφορμή, Rom. 7: 8, 2 Cor. 11: 12, Gal. 5: 13, I Tim. 5: 14.  
 Ἀφρίζειν, Marc. 9: 18, Luc. 9: 39.  
 Ἀφρόνος πράττειν, Matth. 18: 15.  
 Ἀφροδύνη, Marc. 7: 22, Hebr. 7: 3.  
 Ἀφρον, Marc. 7: 22, Luc. 12: 20, 2 Cor. 12: 6, Hebr. 5: 2.  
 Ἀφωνον, 2 Petr. 2: 16.  
 Ἀχειροποίητος, 2 Cor. 5: 1.  
 Ἀχθοφορεῖν, Ioh. 5: 8.  
 Ἀγλὺς, Act. 3: 11.  
 Ἀχρεῖος, Matth. 25: 30, Luc. 17: 10.  
 Ἀχρεισθῆναι, Matth. 25: 30, Rom. 3: 12.  
 Ἀχρι, Act. 20: 4.  
 Ἀψευδῆς, Tit. 1: 2.  
 Ἀψυχα, I Cor. 14: 7.

## B.

B loco τοῦ δίγαμμα, Matth. 1: 6.  
 Βαδίζειν, Matth. 8: 13, 12: 30. Τὰ βαθη, I Cor. 2: 10. Βάθος, Rom. 8: 39. Βάθος οὐκ ἔχειν, Luc. 8: 6.  
 Βαχόληπτοι, I Cor. 12: 2.  
 Βαλάντιον, Matth. 10: 9, Luc. 10: 4, 12: 33, 22: 36.  
 Βάλλειν, Matth. 8: 6, 26: 67.  
 Βάρος ἐπὶ τινας, Apoc. 2: 24.  
 Τὰ βαλλόμενα, Ioh. 12: 6.  
 Βαπτίζειν εἰς τὸ δυομά τινος, Matth. 28: 19. Βαπτίζειν πνεύματι, Hebr. 6: 7. Βαπτίζεσθαι, Marc. 7: 4, Act. 1: 5. Βαπτίζεσθαι εἰς Χριστὸν, Rom. 6: 3, Gal. 3: 27.  
 Ο βαπτίζων, Marc. 6: 14.  
 Βάπτισμα, Matth. 28: 19, Luc. 12: 50. Βάπτισμα μετανοίας, Luc. 1: 77. Βάπτισμὸς, Ioh. 3: 25. Βάπτισμῶν διδαχὴ, Matth. 28: 19, Hebr. 6: 2.  
 Βάρβαρος, Rom. 1: 14, I Cor. 14: 11. Βαρβαρόφωνοι, I Cor. 14: 11.  
 Βαρος, Act. 15: 28.  
 Βαρυμάρδιος, Luc. 21: 34.  
 Βαρύγειν, Luc. 21: 34.  
 Βασανίζειν, Marc. 1: 24. Βασανίζεσθαι, Matth. 8: 6.  
 Βασανισμὸς, Apoc. 18: 7.  
 Βασανιστηριον, Matth. 16: 18.  
 Βασανισης, Matth. 18: 34.  
 Βάσαρος, omnis cruciatus et molestia, Matth. 18: 34, Luc. 21: 23. Τῆς βασαρου τόπος, Luc. 16: 28.  
 Βασκαίνειν, Gal. 3: 1.  
 Βάσκαρος ὄφθαλμὸς, Matth. 20: 15.  
 Βασιλεία, Matth. 5: 3, 16: 28, 20: 25. Βασιλεία ἀσάκευτος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία αἰώνιος, Hebr. 12: 28. Βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, Matth.

24: 7. **Βασιλεία τοῦ Θεοῦ**, Matth. 5: 20, 6: 33, 12: 28, 19: 12, 21: 43, 26: 29, Luc. 17: 20, 19: 11, 21: 31, 22: 16. **Βασιλεία τῶν οὐρανῶν**, Matth. 5: 10, 7: 21, 19: 12. **Βασιλεία τοῦ Ἰησοῦ**, Luc. 19. **Βασιλεῖον ἱράτευμα**, 1 Petr. 2: 9. **Βασιλεύειν**, Rom. 5: 14, Apoc. 11: 17. **Βασιλεὺς**, Matth. 10: 18, 21: 25, 24: 7, Ioh. 19: 15, 1 Petr. 2: 13. **Βασιλεὺς δικαιοσύνης**, Hebr. 7: 2. **Βασιλεὺς τῶν ἔθνων**, Matth. 4: 15, Apoc. 15: 3. **Βασιλεῖς**, Luc. 12: 11, Apoc. 16: 12. **Βασάνειν**, Matth. 8: 17, 10: 18, Gal. 4: 10, Apoc. 2: 3. **Βαττολογεῖν**, Matth. 6: 7. **Βδέλυχμα**, omne *idolum et simulacrum hominis*, Matth. 24: 15, Apoc. 21: 8, 26: 26. **Βδέλυγμα τῆς ἐρημάσεως**, Matth. 24: 15. **Βδέλυγματα**, Apoc. 17: 4. **Βδέλυττομαι**, Hebr. 3: 9. **Βέβαιον γίνεσθαι**, 2 Petr. 1: 10. **Βέβαιον εἶναι**, Hebr. 2: 2. **Βέβαιονγ**, 1 Cor. 1: 6, 2 Petr. 1: 19. **Βέβαιονθαι**, Hebr. 2: 2, 2 Petr. 1: 10. **Βεβηλοῦν**, Hebr. 9: 13. **Βῆμα**, Ioh. 19: 13, Act. 12: 21. **Βιαζέσθαι**, Matth. 11: 12, Luc. 16: 16, 24: 29. **Βιβλάρεσν et βιβλαρίδεσν**, Apoc. 10: 9. **Βιβλίον**, Hebr. 10: 7. **Βιβλίον ἀποσασίου**, Hebr. 10: 7. **Βιβλίον ζωῆς**, Apoc. 13: 9, 20: 12. **Βιβλος**, Matth. 1: 1. **Bios**, Marc. 12: 44, Luc. 8: 43, 1 Ioh. 3: 17. **Bios Θεοῦ**, φητικὸς καὶ πρατικὸς, Luc. 10: 42. **Bios φάσις**, Matth. 4: 16. **Βιωτικὸς**, Matth. 18: 17, 1 Cor. 6: 3. **Βλασφημεῖν**, Matth. 10: 3, 26: 47, 1 Petr. 2: 15, 4: 4. **Βλασφημία**, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22, Luc. 2: 54, Ioh. 10: 33, Eph. 4: 31, Apoc. 2: 9, 13: 5, 17: 3. **Βλάσφημος**, 2 Tim. 3: 3. **Βλάσφημος κρίσις**, 2 Petr. 2: 11. **Βλέπειν**, Matth. 7: 3, 13: 12, Marc. 4: 24, 8: 15, 12: 38, 13: 9, Ioh. 5: 19, 9: 39, Hebr. 2: 9, 3: 19. **Βλέπειν τὰ δπίσω**, Ioh. 9: 39. **Βλέπειν εἰς τὰ δπίσω**, Luc. 9: 62. **Βολίζειν**, Act. 27: 28. **Βόλις**, Act. 27: 28. **Βόσκειν**, Ioh. 21: 15. **Βραβεῖον**, 1 Cor. 9: 24. **Βραβεύειν**, Col. 3: 15. **Βραβευτῆς**, Hebr. 12: 2. **Βρέφος**, Matth. 19: 13, Luc. 18: 15. **Βρούτη**, Marc. 3: 17. **Βρόχος**, 1 Cor. 7: 35. **Βρονειν**, Iac. 3: 11. **Βρῶμα**, 1 Cor. 3: 2, Herb. 5: 12. **Βρῶματα**, Luc. 3: 11, Hebr. 9: 10. **Βρῶσις**, Matth. 6: 10, Ioh. 4: 32. **Βρῶσκειν**, Matth. 6: 19. **Βυθίζεσθαι**, Luc. 5: 7. **Βυθισμὸς**, Matth. 18: 6. **Βυθὸς**, 2 Cor. 11: 24. **Βυρσεὺς et βυρσοδέψης**, Act. 9: 43. **Βύσσος**, Luc. 16: 19.

## Γ.

**Γαζοφυλάκιον**, Matth. 12: 41, 26: 6, Marc. 12: 41, Ioh. 8: 20.

**Γαζοφύλαξ**, Matth. 26: 45, Marc. 12: 41, Act. 8: 27.

**Γάλλα λογισόν**, 1 Petr. 2: 2.

**Γάμος**, Matth. 22: 2, 10, Ioh. 2: 1.

**Γάρ**, Matth. 1: 18, Marc. 9: 41, Luc. 6: 43, 19: 26, Ioh. 5: 22, 1 Petr. 4: 15; certe, 2 Tim. 2: 11.

**Γαστρόες ἀργαῖ**, Tit. 1: 12.

**Γαστρίζω**, Marc. 11: 4.

**Γέεγγα**, Matth. 5: 22, Luc. 23, 43, Iac. 3: 9.

**Γείτονες**, Luc. 14: 12, Ioh. 9: 8.

**Γέλλη**, Luc. 6: 21, 25.

**Γελωποῖοι**, Eph. 5: 4.

**Γεμίζεσθαι**, Marc. 4: 37, Luc. 5: 7.

**Γενεὰ**, Matth. 1: 17, 11: 16, 24: 34, Luc. 1: 50, 15: 8, Act. 8: 33, Col. 1: 26, Hebr. 3: 9. *Eἰς γενεὰς γενεῶν*, Luc. 1: 50.

**Γενεαλογεῖν**, Luc. 3: 23, Hebr. 7: 3, 6.

**Γενεαλογία**, Matth. 1: 4, 24: 11, Luc. 3: 23, 1 Tim. 1: 4, Tit. 3: 9.

**Γέγεισις**, Matth. 1: 1, 20: 20, 22: 30, Iac. 3: 6.

**Γεγυῆ**, Luc. 3: 23, Ioh. 1: 1: 13. *Γεννηθῆναι πατὰ σάρκα*, Gal. 4: 23. *Γεννηθῆναι τοῦ θεοῦ* καὶ πνεύματος, Ioh. 3: 5.

**Γέννημα**, Luc. 12: 18, Ioh. 1: 2. *Γέννημα τῆς ἀμπέλου*, Matth. 26: 29. *Γεννήματα ἔχιδνων*, Luc. 1: 17.

**Γέννησις**, Matth. 1: 18.

**Γεύεσθαι**, Matth. 16: 28, Act. 10: 10, Hebr. 6: 6, 1 Petr. 2: 3. *Γεύεσθαι θαγάτου*,

Matth. 16: 28, Luc. 2: 26, Ioh. 8: 51, Hebr. 2: 9.

**Γεωργὸς**, Ioh. 15: 1, Iac. 5: 7.

**Γῆ**, Matth. 2: 6, 5: 13, Iac. 5: 17, Apoc. 11: 15, 13: 8, 14: 4, 17: 2. *Δαλεῖν ἐπ τὴν γῆν*, Ioh. 3: 31. *Εἶγαι ἐπ τὴν γῆν*, Ioh. 3: 35. *Γηγενεῖς*, Matth. 8: 20. *Γῆ Ἰουδαία*, Ioh. 3: 21. *Γῆ ἡ πᾶσα*, Matth. 27: 45.

**Γίνεσθαι**, Luc. 1: 35, 44.

**Γίνεσθαι ἀνθρώπῳ**, Rom. 7: 3.

**Γίνεσθαι τινι δι' ἔχθρας**, Act. 20: 18.

**Γιγάντειν**, Matth. 7: 23, 24: 39, 25: 12, Ioh. 6: 69, 12: 16, 17: 7, Rom. 7: 15, 1 Cor. 8: 3, 1 Ioh. 3: 6.

**Ἐγγὼ**, 1 Cor. 1: 21. *Γιγάντειν ἄγδρα*, Luc. 1: 34. *Γιγάντειν Θεὸν*, Ioh. 8: 55, 17: 3. *Γιγάνται*, Eph. 3: 19.

**Γλῶσσα**, 1 Petr. 3: 10. *Γλῶσσα πῦρ*, Iac. 3: 6. *Γλῶσσαι καιροῖ*, Marc. 16: 17. *Γλῶσσης φρατεῖν*, Iac. 1: 26.

**Γλωσσούμον**, Marc. 6: 37, 12: 21, Ioh. 12: 6.

**Γναφεῖς**, Marc. 9: 3.

**Γνησίος**, Phil. 2: 20.

**Γνῶμαι**, Matth. 13: 3, 15: 15, 26: 31, Luc. 1: 53, 1 Cor. 7: 25. *Γνῶμην διδόναι*, 2 Cor. 8: 10.

**Γνωρίζειν**, Col. 1.

**Γνῶσις**, 1 Cor. 12: 8, 14: 6, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 5: 13.

**Κατὰ γνῶσιν**, 1 Petr. 3: 7.

**Γνωσὲν τοῦ Θεοῦ**, Rom. 1: 19.

**Γογγύζειν**, Matth. 20: 11, Luc. 5: 30, Ioh. 6: 41, 1 Cor. 10: 10.

**Γογγυσμός**, Luc. 5: 30, Phil. 2: 14. *Ἄνευ γογγυσμῶν*, 1 Petr. 5: 8.

**Γόγγυσαι**, Iud. 16.

**Γόης**, Matth. 24: 5, 2 Tim. 3: 13.

*Γόμος*, Apoc. 18: 11.  
*Γονατά* τίθεσθαι, Luc. 22: 44.  
*Γονεῖς*, Luc. 2: 27.  
*Γονυπετεῖν τινι* vel *τινα* vel *ἔμπροσθέν τινος*, Matth. 8: 2, 17: 14.  
*Γονυπετής*, Matth. 17: 14, Marc. 1: 40, 10: 17.  
*Γράμμα*, Luc. 15: 4. *Γράμματα*, Ioh. 7: 15.  
*Γραμματεῖς τῆς βουλῆς*, Matth. 5: 22. *Γραμματεὺς*, Matth. 2: 4, 13: 52, 15: 1, 16: 21, 22: 35, 25: 45, Ioh. 7: 15, Act. 4: 5, 19: 35, 1 Cor. 1: 20.  
*Γραφή*, Ioh. 5: 39, 20: 9. *Γραφὴ ἀνθρώπου*, 1 Cor. 10: 13.  
*Γραφόμενα*, Ioh. 21: 25.  
*Γράψαι*, dupliciter accipitur, 2 Ioh. 12.  
*Γρηγορεῖν*, Matth. 26: 41, Col. 4: 2, 1 Thess. 5: 6, 1 Petr. 5: 8. *Γρηγορεῖν* pro προσέχειν, Matth. 26: 41.  
*Γυμνᾶζειν*, Hebr. 5: 14, 12: 11. *Γυμνᾶζειν* ἔστι τὸν πρὸς εὐσέβειαν, 1 Tim. 4: 7.  
*Γυμνῆται*, 1 Cor. 4: 11, Iac. 2: 15.  
*Γυμνὸς*, Ioh. 21: 7, 2 Petr. 1: 15, Iac. 2: 15.  
*Γυμνόγης*, 2 Cor. 11: 27, Iac. 2: 15.  
*Γυνὴ*, Matth. 5: 28, 14: 4, Act. 1: 14, Apoc. 12: 1, 21: 9.  
*Γυνὴ σωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας*, 1 Tim. 2: 15. *Γυναικὸς μᾶς ἀνὴρ*, 1 Tim. 3: 2.  
*Γυναικῶντις*, Matth. 1: 18, Rom. 16: 1.  
*Γυνία*, Matth. 21: 42.

4.

*Δαιμόνιον*, Marc. 3: 22. *Δαιμόνιον* ἔχειν, Ioh. 7: 20, 8: 48, 52, 10: 20.  
*Δαιμονιζόμενος*, Matth. 4: 24.  
*Δαιμων*, Matth. 1: 20, 4: 24.  
*Δαιμάζειν*, Iac. 3: 7.  
*Δαιμαλι*, Hebr. 9: 13.  
*Δαινειον*, Luc. 7: 41.  
*Δαινείσασθαι*, Matth. 5: 42.  
*Δαινίζειν*, Luc. 6: 34.  
*Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν*, Luc. 15: 14.  
*Δὲ*, Ioh. 6: 40, Hebr. 12: 6.  
*Δὲ pro nam*, 2 Cor. 1: 21.  
*Δὲ* vocula in connexione duarum praepositionum quid poscat, 1 Ioh. 4: 18.  
*Δέειν*, Matth. 16: 19.  
*Δέησις*, Eph. 6: 18, 1 Tim. 2: 1, Hebr. 5: 7.  
*Δεῖ*, Matth. 16: 21, Luc. 24: 44, Ioh. 9: 4, Apoc. 17: 10. *Οὐ δεῖ*, Marc. 13: 14.  
*Δεῖγμα*, Hebr. 8: 5.  
*Δειγματίζειν*, Col. 2: 15.  
*Δεικνύειν*, Ioh. 5: 20.  
*Δειλία*, Matth. 8: 26, 2 Tim. 1: 7. *Δειλοί*, Apoc. 21: 8.  
*Δεῖγμα*, Matth. 15: 5, 26: 18. *Πρὸς τὸν δεῖγμα*, Iac. 4: 13.  
*Δεινῶς ἐνέγειν*, Luc. 11: 53.  
*Δεῖξις*, Ioh. 6: 44.  
*Δεῖπνον κυριακὸν*, Matth. 26: 26, 1 Cor. 11: 20.  
*Δεισιδαιμονία*, Act. 25: 19.  
*Δεισιδαιμονία ἥψατο τῆς πόλεως*, Act. 17: 22.  
*Δεισιδαιμονῶν*, Act. 17: 22.  
*Δεκάται δευτέραι*, Luc. 6: 1.  
*Δεκαποδῶτος*, Marc. 6: 21, Luc. 6: 1.  
*Δεκατοῦν*, Hebr. 7: 5, 8: 19.  
*Δεκτὸς*, Luc. 4: 16, 19, 23, Act. 10: 35.  
*Δεκεάζεσθαι γαστὶ et λόγοις*, Iac. 1: 14.  
*Δέμας*, Luc. 2: 29.

**Δένδρον**, Matth. 6: 30. **Δέγ-**  
δρον τῆς ζωῆς, Luc. 23: 43.

**Δεξιολάβοι et δεξιοβόλοι**, Act. 23: 23.

**Δέξιος**, Math. 5: 29. Ἐκ δε-  
ξιῶν, Hebr. 1: 1, 10: 12.

**Δέρειν**, Matth. 21: 35, Luc.  
22: 63.

**Δεσμὸς**, Marc. 7: 35. **Δεσμοί**,  
Act. 28: 16, 2 Petr. 2: 4.

Οἱ ἐν δεσμοῖς, Luc. 4: 18.

**Δεσμοτήριον**, Luc. 16: 28.

**Δεσμοφύλαξ**, Matth. 18: 34,  
Act. 16: 23.

**Δεσμῶται**, Act. 27: 1.

**Δεσπόσυνοι**, Luc. 3: 23, Ioh.  
7: 3.

**Δεσποτεία**, Matth. 20: 25.

**Δεσπότης**, 2 Tim. 2: 21, 1 Petr.  
2: 18, 2 Petr. 2: 1.

**Δεσποτικὴ ἀρχὴ**, Luc. 5: 5.

**Δεῦρο**, Ioh. 11: 43, Apoc.  
17: 1, 21: 9.

**Δευτέρα σκηνὴ**, Hebr. 9: 2.

**Δευτεραῖον**, Act. 28: 13.

**Δευτεροδεκάται**, Luc. 6: 1.

**Δεύτερον**, Iud. 5. **Δευτερό-**  
πρωτος, Luc. 6: 1.

**Δευτεροῦ τὸν λόγον**, Matth.  
6: 7.

**Δευτέρως**, Luc. 2: 34.

**Δέχεσθαι**, Ioh. 4: 45, 2 Cor.  
11: 16, Hebr. 11: 17. **Δέ-  
χεσθαι τὸν λόγον**, Act. 17: 11.

**Δῆ**, Luc. 2: 15.

**Δημαγωγεῖν εἰς τὴν γασέρα**,  
Rom. 16: 18.

**Δημούργημα**, Luo. 21: 5.

**Δημονοργός**, Ioh. 1: 1, Hebr.  
11: 10.

**Δῆμος**, Matth. 1: 16, 16: 18.

**Δημάριον**, Matth. 20: 2.

**Διὰ**, Ioh. 1: 3, 6: 57, Act.  
24: 22, Rom. 2: 27, 11: 36,  
Hebr. 1: 2, 9: 25, 13: 21,  
2 Petr. 1: 2. **Διὰ cum ac-  
cusatiō causam efficientem**  
significat, Rom. 3: 25. **Διὰ  
pro cum**, Rom. 14: 20, 2

**Cor. 2: 4. Διὰ pro ἐγ**, Rom.  
4: 11, 1 Thess. 2: 14. **Διὰ  
pro μετὰ**, 2 Cor. 3: 11. **Διὰ  
pro Hebraico 2, Marc. 6: 6.**

**Διὰ et κατὰ particulae per-  
misseri solent**, Rom. 2: 7.

**Διὰ Ἀβραάμ**, Hebr. 7: 1.

**Δι᾽ ἀπριθείας λέγειν**, 2 Cor.  
2: 4. **Δι᾽ ἀμαρτίαν**, Rom. 8:  
10. **Διὰ τοῦ ἑνὸς**, Rom. 5: 17.

**Διὰ τῆς πίσεως**, Rom. 3: 31.

**Διὰ σώματος εἶναι**, Rom. 4: 11.

**Διὰ τὴν συνείδησιν**, Rom. 13: 5,  
1 Cor. 10: 25. **Διὰ τὸ**, Hebr.  
2: 9. **Διὰ τοῦτο**, Matth. 23:  
34, Ioh. 10: 17, 12: 27,  
Rom. 5: 12, Hebr. 1: 8. **Δι᾽  
ὑδατὸς**, 1 Petr. 3: 20, 2 Petr.  
3: 5. **Δι᾽ ὡς**, 1 Cor. 3: 5,  
Hebr. 1: 2, 2 Petr. 3: 6.

**Διάβασις**, Ioh. 12: 1, Luc.  
22: 16.

**Διαβατήρια**, Luc. 22: 16.

**Διαβεβαιοῦσθαι**, 1 Tim. 1: 7.

**Διαβολᾶς ἀπολύειν**, Luc. 6: 37.

**Διάβολος**, Ioh. 6: 70, 8: 44,  
2 Tim. 3, Apoc. 12: 9, 10.

**Διάγειν ἐν φθόνῳ καὶ κακίᾳ**,  
Tit. 3: 3.

**Διαγινώσκειν**, Act. 24: 22.

**Διαγνορίζειν**, Luc. 2: 17.

**Διαθήκη**, dicitur de *lege*,  
*sponsione*, *testamento*, In-  
script. N. T., Matth. 26: 28,  
Hebr. 8: 6, 10. **Διαθήκη  
καινὴ**, διαθήκη κρίματος,  
Inscript. **Διαθήκην διατί-  
θεσθαι**, Luc. 22: 29.

**Διαιτητῆς**, Luc. 12: 14, 1 Cor.  
6: 1.

**Διακονεῖν**, Luc. 10: 40, Act.  
6: 1, 11: 29, 2 Tim. 1: 18,  
1 Petr. 4: 10.

**Διακονία**, Luc. 4: 20, Rom.  
15: 31, 1 Cor. 12: 5, 2 Cor.  
8: 3, 4, 1 Petr. 1: 11, 4: 10.

**Διάκονος**, Luc. 4: 18, 1 Cor.  
3: 5, Eph. 6: 20.

**Διακρίγειν**, Matth. 14: 31,  
16:

ιερούς, Rom. 14: 1, Iac. 2: 4. *Διαφέρειν*, Matth. 10: 31, Act. 27: 27, Rom. 2: 18. *Διαφέρειν*, Matth. 6: 19, Αρο. 11: 18. *Διαχωτίζειν*, Luc. 24: 51. *Διδακτοι τοῦ Θεοῦ*, Ioh. 6: 45. *Διδασκαλεῖν*, Matth. 4: 23, Luc. 3: 22. *Διδασκαλία*, Matth. 28: 20, Col. 2: 22. *Διδάσκαλος*, Matth. 13: 52, 23: 8, Luc. 5: 5, Ioh. 3: 2, 11: 28, Iac. 3: 1. *Διδάσκειν*, Matth. 5: 19, 15: 2, 21: 23, 28: 20, Ioh. 5: 20. *Διδάσκειν τους Ἑλληνας*, Ioh. 7: 35. *Διδαχή*, Matth. 15: 2, Ioh. 8: 31, 1 Cor. 14: 6. *Διδαχαί* ξέναι, Hebr. 12: 9. *Διδωμι*, Luc. 19: 8. *Διδόναι*, Ioh. 6: 37, Act. 2: 27, Hebr. 7: 4. *Διδόναι γνῶναι*, Matth. 13: 11. *Διδόμενον ὑπὲρ ὑμῶν*, Luc. 22: 19. *Δοῦναι*, Matth. 20: 28, 2 Ioh. 6: 27. *Δοῦναι ἔργασίαν*, Luc. 12: 58. *Διδραγμον*, Matth. 17: 24, 25, 27, 22: 17, 26: 15. *Διδυμός*, Ioh. 10: 16, 1 Petr. 1: 1. *Διεγέρειν ἐν ὑπομνήσει*, 2 Petr. 1: 13, 3: 1. *Διέξοδος*, Matth. 22: 9. *Διέρχεσθαι*, Act. 8: 4, 1 Petr. 5: 8. *Διθάλασσον*, Act. 27: 41. *Δικάζειν*, Apoc. 11: 18. *Δικάζεσθαι*, Matth. 5: 40. *Δικαιάσθειν*, Act. 28: 14. *Δικαιος, aequus, benignus, misericors*, Matth. 1: 19, 3: 15, 6: 10: 41, 20: 4, Marc. 2: 17, Luc. 18: 9, 20: 20, 21: 36, 2 Thess. 1: 6, 1 Ioh. 1: 9. *Δικαιος et δοιας*, quomodo differant, Tit. 1: 8. *Δικαιος καὶ εὐλαβὴς*, Luc. 21:

25. *Δικαιος ἐν πίστεως ζήσεται*, *Διοίκησις*, *Luc. 24: 17.*  
*Hebr. 10: 38. Δικαιος μόλις απέζεται*, *Luc. 23: 31.* *Διοπετής*, *Act. 19: 53.*  
*Διορθοῦν*, *Tit. 1: 5.* *Διόρθωμα*, *Act. 24: 3.*  
*Δισή παρδία*, *Matth. 14: 31.* *Δισάζειν*, *Math. 14: 31, 21;*  
*Rom. 6: 13, 2 Cor. 6: 14,* *2 Tim. 4: 20, Iac. 1: 6.* *Δισομος μάχαιρα*, *Eph. 6: 17.*  
*Διττά ἀγαθά*, *Math. 6: 33.* *Δινδίζειν*, *Math. 23: 24.*  
*Διγοσσία*, *Gal. 5: 20, Rom. 3: 25.* *Δικαιοσύνη ἡ ἐκ νόμου*,  
*Luc. 1: 6, Phil. 3: 9, Rom. 10: 5.* *Δικαιοσύνη ἡ ἐκ πίστεως Χριστοῦ*, *Phil. 3: 9. Δικαιοσύνη Θεοῦ*, *Rom. 1: 17,*  
*10: 3, Iac. 1: 70. Ἐν δικαιοσύνῃ ἐνώπιον Θεοῦ*, *Luc. 1: 6.* *Διχοτομεῖν*, *Math. 13: 41.*  
*Διχοτομεῖν*, *Math. 24: 51, Luc. 12: 46.* *Διψανό*, *Math. 5: 6, Luc. 6: 21, Ioh. 4: 13, 7: 37,*  
*19: 29.* *Δίψυχος*, *Iac. 1: 7, 4: 8.*  
*Διώκειν*, *Math. 5: 10, 44,*  
*10: 23, 13: 21, Phil. 3: 12,* *Math. 23: 34, Ioh. 5: 16,*  
*Rom. 8: 35, 9: 30, 12: 13.* *Δόγμα*, *Matth. 15: 2, Eph. 2: 15, Col. 2: 4. Δόγμα,*  
*praeceptum, decretum*, *Act. 16: 4.*  
*Δογματίζεσθαι*, *Col. 2: 20.* *Δοκιμάζειν*, *Math. 1: 23, 3: 9,*  
*5: 48, 6: 1, Marc. 10: 42,* *1 Cor. 8: 2, Hebr. 4: 1,*  
*10: 29, Iac. 1: 26.* *Δοκιμάζειν*, *Math. 27: 9, Rom. 1: 23.* *Δοκιμάζειν*, *cum infinitivo voluntatem rei efficiendae significat*, *1 Thess. 2: 3.* *Δοκιμάζειν τὰ διαφοράτα*, *Phil. 1: 10.*  
*Δοκιμασία*, *Math. 5: 22, 1 Tim. 3: 10.* *Δοκιμή*, *2 Cor. 2: 8, Iac. 1: 3.*  
*Δοκίμιον*, *Rom. 5: 4, 1 Petr. 1: 7, Iac. 1: 3.* *Δόκιμος*, *Rom. 14: 18, 2 Cor. 10: 18, 13: 5.*  
*Δοκιμῆτες ἀρχεῖν*, *Math. 10: 42.*

*Δολοῦν*, Rom. 3: 13, 2 Cor. 4: 8.

*Δόξα*, Matth. 24: 30, Act. 22: 11, Rom. 9: 4, Eph. 3: 16, Hebr. 1: 3, 2 Petr. 1: 18, Apoc. 18: 1. *Δόξα*, *species*, 1 Cor. 15: 40. *Δόξα* ἐν ὑψίστοις Θεῷ etc., Luc. 2: 14. *Δόξα κυρίου*, *lux eximia*, Luc. 2: 9. *Δόξα* *Χριστοῦ*, Ioh. 2: 11, 17: 22. *Δοξαι*, 2 Petr. 2: 11.

*Δοξάζειν*, Rom. 8: 30, 1 Petr. 3: 15. *Δοξάζειν τὸν Θεόν*, Luc. 23: 47; *eximie dicuntur*, qui pro Divinae veritatis testimonio moriuntur, Ioh. 12: 28, 21: 19. *Δοξάζεσθαι*, Ioh. 12: 16, 17: 1, 1 Cor. 12: 26, 1 Petr. 1: 8.

*Δοξολογία*, Matth. 6: 6, Luc. 18: 11.

*Δόρκας*, Act. 9: 36, Iac. 1: 17.

*Δουλαγαγέτιν*, 1 Cor. 9: 27.

*Δουλεῖα*, Matth. 4: 10.

*Δουλεύειν*, Rom. 6: 6, Tit. 3: 3.

*Δοῦλος*, Matth. 20: 26, Luc. 14: 17, 17: 7, Ioh. 18: 18.

*Δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ*, Iac. 1: 1. *Δούλους ἀνθρώπων γίγνεσθαι*, 1 Cor. 7: 22.

*Δοχὴ*, Matth. 26: 26, Luc. 5: 29.

*Δράκων*, Apoc. 12: 2, 11: 9, 12: 4.

*Δράσσειν*, 1 Cor. 3: 19.

*Δρέπανον ὁξὺ*, Apoc. 14: 14.

*Δρόμον τελεῖν*, Act. 20: 24.

*Δρύφακτον*, Matth. 27: 37.

*Δυνάμεις*, Matth. 10: 8, 14: 2, Rom. 8: 38, 1 Petr. 3: 22.

*Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν*, Matth. 24: 29, Luc. 21: 26. *Δύναμις*, Matth. 12: 38, 24: 30;

*addita Spiritui vim aliquam*

*Spiritus solita maiorem indicat*, Luc. 1: 17, 4: 36, Hebr. 2: 4, 2 Petr. 1: 18,

Apoc. 12: 10. *Δύναμις*, *potestas puniendi sontes*, 1 Cor. 12: 10. *Δύναμις*, *spiritus*, Act. 10: 38. *Δύναμις σημείων καὶ τεράτων*, Rom. 15: 19. *Δύναμις τῆς φωνῆς*, 1 Cor. 14: 11. *Δύναμις ψίστου*, Matth. 12: 28, Luc. 1: 35.

*Δύνασθαι*, non praecise, sed populariter intelligendum, Matth. 12: 34, Marc. 4: 33, 6: 5, 1: 45, 2: 19, 4: 37, 6: 5, Ioh. 5: 19, 31, 9: 4, 12: 39, 1 Cor. 3: 1, Hebr. 4: 15. *Δύνασθαι sumitur sensu morali*, non physico, Act. 4: 20.

*Δυναστέων*, Matth. 8: 20.

*Δυνάστης*, Luc. 1: 52.

*Δυνατός*, Luc. 1: 49, Rom. 15: 1. *Δυνατός ἐν ἔργῳ καὶ λογῷ*, Luc. 24: 19.

*Δύνειν vel δύειν*, Marc. 1: 32.

*Δύο δύο*, Matth. 18: 22, Marc. 6: 7, 14.

*Δυσαρεστῶ*, Hebr. 3: 9.

*Δυσέντερία*, Act. 28: 8.

*Δύσκολος*, Matth. 19: 23, 1 Petr. 2: 18.

*Δυσγόττα*, 2 Petr. 3: 16.

*Δυσπραγεῖν*, Rom. 5: 12.

*Δυσέκνηπτον*, Rom. 6: 6.

*Δυσφημεῖν et δυσφημία*, 1 Cor. 4: 12.

*Oἱ Δώδεκα*, Marc. 5: 14, 6: 7, Luc. 9: 1, Ioh. 20: 24, Apoc. 12: 1.

*Δῶμα*, Matth. 10: 27.

*Δῶρον*, Matth. 5: 23, 15: 5,

Hebr. 5: 1, 8: 3. *Δῶρον Θεοῦ*, Ioh. 4: 10. *Δῶρα τοῦ Θεοῦ*, Luc. 21: 4. *Δωρεὰν*, Matth. 10: 8, Ioh. 15: 25, Rom. 3: 23, Gal. 2: 21.

## E.

**Ἐα,** ἡς, Matth. 27: 49, Marc. 1: 24, Luc. 4: 34.  
**Ἐὰν,** post ἡς positum solet redundare, Matth. 7: 9, Ioh. 5: 43, 12: 32, 14: 3, 2 Cor. 5: 1, 13: 11. **Ἐὰν μὴ,** idem quod ἀλλά, Ioh. 5: 19, 7: 51, 15: 4, 1 Cor. 14: 6. **Ἐὰν τινα,** Ioh. 13: 20.  
**Ἐγγίζειν,** Matth. 20: 30, Luc. 18: 35, 24: 15, Rom. 13: 12, Hebr. 7: 19, Iac. 4: 8, 5: 8.  
**Ἐγέρειν,** Marc. 1: 25, Luc. 1: 69, Ioh. 2: 19, 5: 21, Act. 3: 6, Iac. 5: 5. **Ἐγέρθαι,** Luc. 13: 25, Hebr. 7: 11. **Ἐγήγερται προφήτης,** Ioh. 7: 52.  
**Ἐγκαίνια,** Matth. 15: 2, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.  
**Ἐγκαίνιζειν,** Matth. 26: 28, Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18, 10: 20.  
**Ἐγκαίνισμός,** Ioh. 10: 22, Hebr. 9: 18.  
**Ἐγκοπή,** 1 Cor. 9: 12, 1 Petr. 3: 7.  
**Ἐγκόπτειν,** Act. 24: 4, Rom. 15: 22, 1 Thess. 2: 18, Gal. 4: 7, 1 Petr. 3: 7.  
**Ἐγκράτεια,** Matth. 15: 19, 2 Petr. 1: 5.  
**Ἐγκρατεύεσθαι,** 1 Cor. 7: 9.  
**Ἐγκρατής,** 1 Cor. 7: 9, Tit. 1: 8.  
**Ἐγώ εἰμι,** Marc. 13: 6, Ioh. 8: 24, 58, 9: 9, 18: 6. **Ἐγὼ κύριε, praeesto adsum,** Matth. 21: 30.  
**Ἐδραῖος,** 1 Cor. 7: 37, Col. 1: 23.  
**Ἐθελοθεραπεία,** Matth. 15: 1.  
**Ἐθυάρης,** 2 Cor. 11: 32.  
**Ἐθυκός,** Matth. 5: 46, 6: 7, 18: 17, 20: 19, Luc. 6: 22.  
**Ἐρως,** modo laxius modo strictius accipitor, Matth. 6: 7, 12: 21, 20: 19; de Iudeis, Ioh. 11: 51, Act. 11: 1, Apoc. 17: 2, 19: 15.  
**Ἐι,** Matth. 16: 22, 18: 28; an, 19: 3, 20: 15, 31: 42, Marc. 8: 12; utinam, Luc. 12: 49, Ioh. 13: 32, Act. 26: 7, Rom. 6: 5, 8, 8: 31, 2 Cor. 5: 15, Hebr. 7: 15, Marc. 11: 26, Rom. 10: 22.  
**Ἐὶ δὲ μὴ,** Marc. 2: 21, Ioh. 14: 2, 11. **Ἐὶ μὴ,** Matth. 5: 32, 24: 36, Ioh. 6: 46, 2 Cor. 3: 1, Gal. 1: 19, Apoc. 9: 4.  
**Εἶδος,** Matth. 17: 2, 2 Cor. 5: 7, Hebr. 10: 1. **Εἶδος διδασκαλικὸν,** Matth. 28: 20. **Εἶδος θυητὸν τι** ζεῖσθαι, Luc. 2: 22.  
**Εἶδωλα,** Rom. 2: 21.  
**Εἶδωλεῖον,** Matth. 24: 11, 1 Cor. 8: 10.  
**Εἶδωλόθυτα,** Act. 15: 20.  
**Εἶδωλολατρεία,** Matth. 19: 23, 1 Petr. 4: 3.  
**Εἶδωλολάτρης,** 1 Cor. 5: 10, Apoc. 21: 8.  
**Εἶδωλολατρικὸν,** Luc. 4: 27.  
**Εἶδωλον,** Matth. 4: 8, 14: 26, 19: 23, 28: 9.  
**Ἐκῆ,** Matth. 5: 22, Gal. 3: 4.  
**Ἐκὼν,** Ioh. 1: 1, Rom. 8: 29, Apoc. 16: 13, 20: 4.  
**Ἐλλῆμα,** Hebr. 10: 7.  
**Ἐλικορινεῖα,** 1 Cor. 5: 8, 2 Petr. 3: 1.  
**Ἐλικορινῆς,** Phil. 1: 10. **Ἐλικορινῆς διάγουα,** 2 Petr. 3: 1.  
**Είμαρμένη ἀπαράβατος,** Luc. 7: 30.  
**Ἐιπὺ καὶ λέγω pro ᾧ λέγω,** Matth. 8: 9.  
**Ἐιγας,** Matth. 1: 22, 2: 18, 5: 9, 6: 1. **Ἐιγας ἐκ τοῦ διαβόλου,** 1 Ioh. 3: 8. **Ἐιγας ἐκ τοῦ κόσμου,** 1 Ioh. 4: 5. **Ἐιγας ἵν δεξιὰ Θεοῦ,** Rom. 8:

8: 34. Εἰναι δὲ τῷ οὐρανῷ,  
Ioh. 3: 13. Εἰναι μετὰ τούς,  
Math. 26: 69. Εἰναι σὺν  
Χριστῷ, Phil. 1: 23. Εἰναι  
φίλος τοῦ Καίσαρος, Ioh. 19: 12.  
Εἰπεῖν, Marc. 8: 7.  
Εἰπερ, 1 Petr. 2: 3.  
Εἰπως, Rom. 1: 10, Phil. 3: 11.  
Εἰργμός, Luc. 16: 28.  
Εἰρηνεύειν, Marc. 9: 50, Ioh.  
.13: 35, Rom. 12: 18.  
Εἰρήνη, Math. 10: 12, 13,  
Luc. 1: 79, 2: 14, Ioh. 16:  
33, Act. 15: 33, Rom. 5: 1,  
2 Thess. 3: 16, 1 Petr. 1: 2,  
Iac. 3: 18. Εἰρήνη καὶ ἔλεος,  
Gal. 6: 15. Εἰρήνη Θεοῦ,  
Phil. 4: 7. Εἰρήνη εἰς οὐρανῷ,  
Luc. 19: 38. Εἰρήνη ψυχῆς,  
Luc. 24: 36, Ioh. 20: 19,  
1 Petr. 5: 14. Ἐν εἰρήνῃ,  
Luc. 2: 29, 11: 21. Ἐν εἰ-  
ρήνῃ vel εἰς εἰρήνην πορεύεσθαι  
vel ὑπάγειν, Iac. 2: 16. Μετ'  
εἰρήνης, Hebr. 11: 31. Εἰρή-  
νην ποιεῖν, Iac. 3: 18. Εἰ-  
ρήνης ριός, Luc. 10: 6.  
Εἰρηνικός, Hebr. 12: 11.  
Εἰρηνοποιεῖν, Col. 1: 20.  
Εἰς, Math. 5: 31, Hebr. 2: 11,  
11: 12. Εἰς Θεὸς ἐξι, Gal.  
3: 20. Εἰς καθ' εἰς, Marc.  
14: 19, Ioh. 8: 9. Εἰς τὸν  
ἔγα, Col. 5: 11.  
Εἰς, Luc. 7: 30, Ioh. 9: 39,  
Rom. 11: 36. Εἰς, redundans,  
Math. 19: 5. Εἰς, pro  
notā dativi Hebraea,  
Math. 1. Εἰς, pro ἐν, Math.  
5: 35, Marc. 5: 34, 13: 9,  
Luc. 8: 30, Ioh. 9: 7, Act.  
8: 23, 18: 21, 19: 3, 26: 11,  
Hebr. 11: 9. Εἰς, πρὸς ἐπὶ,  
1 Petr. 3: 5. Εἰς, pro ἵνα,  
Math. 20: 19. Εἰς, con-  
tra, Rom. 4: 20. Εἰς,  
inter, Act. 7: 53. Εἰς,  
versus, Math. 15: 21,  
26: 30, in constructione  
praegnanti; Act. 7: 9. Εἰς  
et ἐπὶ, Rom. 3: 22. Εἰς ἄδον,  
Matth. 11: 23. Εἰς τὸν αἰῶνα,  
Luc. 1: 55. Εἰς τοὺς αἰῶνας,  
Luc. 1: 33, Apoc. 19: 3.  
Εἰς ἑαυτοὺς, Luc. 7: 30,  
1 Petr. 4: 8. Εἰς ἐν σώματι,  
1 Cor. 12: 13. Εἰς ἑτα τό-  
πον, Ioh. 20: 7. Εἰς τὰ  
ἔτοιμα, 2 Cor. 10: 16. Εἰς  
κένον, Phil. 2: 16. Εἰς ὅψε-  
μα, Matth. 10: 41, 18: 20.  
Εἰς τὸ, Hebr. 11: 3, 1 Petr.  
4: 2. Εἰς ὑμᾶς, 1 Petr. 1: 4.  
Εἰσδύνειν, 2 Tim. 3: 6.  
Εἰσέρχεσθαι, Matth. 6: 13,  
iter aliquo dirigere, Matth.  
19: 17, 25: 21, 26: 41,  
Ioh. 10: 9.  
Εἰσοδος, Hebr. 10: 19.  
Εἰσπορεύεσθαι, Marc. 4: 19.  
Ἐξ, Ioh. 20: 1, Iac. 3: 13,  
Apoc. 15: 2, 17: 11. Ἐξ,  
propter, Gal. 6: 8, Apoc.  
8: 13. Ἐξ vel ἐξ, per,  
2 Cor. 16: 16, Gal. 3: 5.  
Ἐξ et ἀπὸ, quomodo differ-  
rant, Act. 28: 3. Ἐξ et διὰ,  
idem valent, Rom. 3: 30,  
Hebr. 11: 35. Ἐξ δεξιῶν  
εἶναι, Act. 2: 25. Ἐξ καρ-  
δίας, Rom. 6: 17. Ἐξ κοιλίας,  
Luc. 1: 15. Ἐξ μέρους, 1  
Cor. 12: 27. Ἐξ μέρους ανε-  
λεῖν, Col. 2: 14. Ἐξ μέρου-  
γίνεσθαι, 2 Thess. 2: 7. Ἐξ  
τῶν κατώ, Ioh. 8: 23.  
Ἐκαστος, Matth. 5: 13, 1 Cor.  
11: 21, Hebr. 11: 21.  
Ἐκβάλλειν, Matth. 9: 38, 12:  
25, Marc. 1: 12, Luc. 6: 22,  
Ioh. 10: 4. Ἐκβάλλειν εἰς  
τὴν κρίσιν, Matth. 24:  
14. Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἐκκλη-  
σίας, 3 Ioh. 10. Ἐκβάλλειν  
ἐξω, Ioh. 6: 37, 15: 6, Apoc.  
11: 2. Ἐκβάλλειν τοῦ  
τάγματος, Luc. 6: 22.  
Ἐκγαμίζειν, 1 Cor. 7: 37.  
Ἐξ-

Ἐπαγμίζεσθαι, Matth. 22: 30, Luc. 20: 35.  
 Ἐπαγμίσκεσθαι, Luc. 20: 35.  
 Ἐκδιηγεῖσθαι, Ioh. 1: 18.  
 Ἐκδικεῖν, Matth. 5: 39, Luc. 18: 3, Apoc. 11: 18.  
 Ἐκδίκησιν ποιεῖν, Luc. 18: 3.  
 Ἐκδίκησις, Matth. 24: 16, 2 Cor. 7: 11.  
 Ἐκείνη ἡμέρᾳ, *quadaam die*, Marc. 4: 35. Ἐκεῖνος, Luc. 20: 35.  
 Ἐκέντεῖν, Matth. 22: 37, Luc. 11: 51.  
 Ἐκέντηται συνέσεως, 1 Cor. 1: 20.  
 Ἐκκαθαρίζειν, Hebr. 2: 17.  
 Ἐκκαίεσθαι, Rom. 1: 27.  
 Ἐκκαπεῖν, Luc. 18: 1, 2 Cor. 4: 1, Eph. 3: 13, Gal. 6: 9, Hebr. 12: 6.  
 Ἐκκλεῖσθαι, Gal. 4: 17.  
 Ἐκκλησία, Matth. 16: 18, 18: 17, Act. 19: 32, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 12: 23, Iac. 2: 2. Ἐκκλησία ἔννομος, Act. 19: 39.  
 Ἐκκλίνεσθαι, Rom. 16: 17.  
 Ἐκκλισις, Matth. 6: 21.  
 Ἐκκριτος, Matth. 20: 16.  
 Ἐκλέγειν, Matth. 21: 16, Luc. 22: 35, Ioh. 13: 18, 15: 19.  
 Ἐκδείπειν, Luc. 16: 9, Hebr. 10: 38.  
 Ἐκλεκτός, Matth. 3: 17, 5: 31, 10: 41, 12: 18, modo laxius, modo strictius sumitur, ibid. 20: 16, proprio nomine *Christiani*, ibid. 24: 22, Luc. 18: 7, Rom. 11: 7, 1 Petr. 1: 1, 2: 4. Ἐκλεκτός Θεοῦ, Matth. 27: 40, Luc. 23: 35.  
 Ἐκλογὴ, Matth. 12: 42, Rom. 9: 11, 11: 4.  
 Ἐκλύεσθαι, Marc. 3: 21, 8: 3, Hebr. 12: 6, 13: 3.  
 Ἐκουσίων, Luc. 3: 5.  
 Ἐκουσίως, Luc. 17: 10, Hebr. 10: 27, 1 Petr. 5: 2.  
 Ἐκπαλαι, 2 Petr. 3: 5.  
 Ἐκπεταγγύειν, Rom. 10: 21.  
 Ἐκπιέσειν, Luc. 3: 14.  
 Ἐκπίπτειν, Act. 27: 17, Rom. 9: 6. Ἐκπίπτειν σηριγμοῦ, 2 Petr. 3: 17. Ἐκπίπτειν χάριτος, 2 Petr. 3: 17.  
 Ἐκπορεύομαι, Ioh. 5: 29.  
 Ἐκπύνειν, Gal. 4: 14.  
 Ἐκπύρωσις, Matth. 27: 9.  
 Ἐκσασις, Matth. 28: 8, Marc. 2: 12, Act. 10: 10.  
 Ἐκσῆσαι, Luc. 24: 22.  
 Ἐκτενής, 1 Petr. 4: 8.  
 Ἐκτενῶς, 1 Petr. 1: 22, 4: 8.  
 Ἐκτίειν, Matth. 16: 26.  
 Ἐκτὸς, Matth. 5: 32. Ἐκτὸς τοῦ σώματος, 2 Cor. 12: 3.  
 Ἐκτραχθῆσειν, Hebr. 4: 13.  
 Ἐκτρέπεσθαι, 1 Tim. 5: 15, Hebr. 12: 13,  
 Ἐκφέρειν, Matth. 12: 18, 20, Hebr. 6: 8.  
 Ἐκφροβος, Marc. 9: 6.  
 Ἐκφύειν, Matth. 24: 32.  
 Ἐκλέειν πλονοσίως, Tit. 3: 6.  
 Ἐκχύεσθαι, Matth. 23: 35, Luc. 22: 19, Rom. 5: 5.  
 Ἐλαῖον, Luc. 7: 46. Ἐλαῖον ἀγαλλιάσεως, Hebr. 1: 8.  
 Ἐλαττούσθαι, Hebr. 11: 33.  
 Ἐλαύνειν, Marc. 6: 48, Ioh. 6: 19.  
 Ἐλέγχειν, Matth. 18: 15, *convincere*, Ioh. 8: 46, 16: 8, Hebr. 12: 6.  
 Ἐλεεῖν, Marc. 5: 19, Luc. 7: 21. Ἐλεεῖσθαι, Rom. 11: 30.  
 Ἐλεημοσύνη, Matth. 6: 1, 4.  
 Ἐλεος, Matth. 7: 1, 9: 13, Luc. 1: 28, 1 Cor. 7: 25, Hebr. 4: 6, Iac. 2: 13, 3: 17.  
 Ἐλευθέριον, Matth. 27: 37.  
 Ἐλεύθερος, Matth. 22: 16, Luc. 17: 10, Rom. 6: 20, 1 Petr. 2: 6.  
 Ἐλευθεροῦν, Rom. 6: 17.  
 Ἐλθὼν εἰς ἐαντὸν, Luc. 15: 17.

'Ελεύειν, Ioh. 6: 44.  
 'Ελλαψις, Ioh. 6: 44.  
 'Ελληνίζοντες, Marc. 5: 10.  
 'Ελλην, Matth. 15: 22, Col. 3: 2.  
 'Ελληνες, omnes, qui nec Iudei, nec Proselyti erant, Ioh. 12: 20.  
 'Ελληνίσαι, Act. 20: 20.  
 'Ελληνις, Matth. 15: 22, Ioh. 12: 20.  
 'Ελλογεῖν, Rom. 5: 13.  
 'Εκπίζειν, Matth. 12: 21, Ioh. 5: 45, 1 Tim. 6: 17.  
 'Εμβατεύειν, Col. 2: 18.  
 'Εμβιβάζειν, Act. 27: 6.  
 'Εμβλέπειν, Marc. 8: 25, Ioh. 1: 36.  
 'Εμβριμᾶν, Ioh. 11: 33.  
 'Εμμανουὴλ, Luc. 1: 31.  
 'Εμένειν, Hebtr. 8: 9.  
 'Ευπαιγμονὴ ετ ἐμπαίνης, 2 Petr. 3: 3.  
 'Ευπαῖζω, Luc. 23: 11.  
 'Ευπεριπατεῖν, 1 Petr. 5: 8.  
 'Ευπίπτειν εἰς χεῖρας, Hebr. 10: 31.  
 'Ευπλέκεσθαι, 2 Petr. 2: 20, 2 Tim. 2: 4.  
 'Ευπλοκαῖ, 1 Petr. 3: 3.  
 'Ευπορεύεσθαι, 2 Petr. 2: 2.  
 'Εμφανῆ γεγένθαι, Act. 10: 40.  
 'Εμφανίζειν, Act. 23: 15, 24: 1, Hebr. 9: 25. 'Εμφανίζεσθαι, Hebr. 9: 24, 26.  
 'Εμφοβος, Luc. 24: 37.  
 'Εμφυτεία, Iac. 1: 21.  
 'Εμφυτος λόγος, Luc. 7: 11, Iac. 1: 21.  
 'Ἐν, Matth. 5: 19, Marc. 5: 2, Ioh. 9: 30, 1 Cor. 1: 30, Hebr. 9: 25, 13: 21. 'Ἐν, ἀντὶ, κατὰ, Ioh. 3: 21. 'Ἐν pro διὰ, Matth. 4: 1, 5: 36, 9: 34. 'Ἐν pro εἰς, Matth. 5: 35, Marc. 5: 34, Luc. 1: 17, Ioh. 5: 4, Act. 3: 26, 2 Cor. 8: 7, Hebr. 3: 12, 1 Petr. 1: 2. 'Ἐν pro ἔνεπται, Matth. 6: 7. 'Ἐν pro σὺν, Act. 1: 3, 1 Cor. 4: 21, 2 Cor. 1: 12, Col. 3: 16. 'Ἐν, inter, Act. 26: 18. 'Ἐν, per, Rom. 3: 7, 7: 5, 1 Cor. 15: 22, Gal. 1, 3: 14, 6: 6, Hebr. 4: 7, 2 Petr. 1: 4. 'Ἐν, propter, Ioh. 16: 30, 1 Cor. 15: 18, Eph. 4: 32. 'Ἐν ἀλλήλοις, Rom. 1: 12. 'Ἐν ἀτομῷ, 1 Cor. 15: 52. 'Ἐν τοῖς τοῦ δεσπότου, Luc. 2: 49. 'Ἐν ἑμοὶ, Luc. 18: 31, Ioh. 14: 30, 15: 2. 'Ἐν καιρῷ, 1 Petr. 5: 6. 'Ἐν κυρίῳ, 1 Cor. 7: 36, Apoc. 14: 13. 'Ἐν μέρει, Col. 2: 7. 'Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, Apoc. 18: 8. 'Ἐν ὀλίγῳ, Act. 26: 28. 'Ἐν παρόδῳ, 1 Cor. 16: 7. 'Ἐν πίστει, Iac. 1: 6. 'Ἐν τῷ πνεύματι, Luc. 2: 27. 'Ἐν πνεύματι γίνεσθαι, Apoc. 1: 9. 'Ἐν προσώπῳ Χριστῷ, 2 Cor. 2: 10. 'Ἐν σίγμῃ χρόνου, Luc. 4: 5. 'Ἐν υμῖν, Ioh. 8: 37, 17: 21, 1 Cor. 2: 2. 'Ἐν ὑψίσις, Luc. 2: 14. 'Ἐν χαριτὶ, Gal. 1: 6. 'Ἐν χειρὶ, Gal. 3: 19. 'Ἐν χρείᾳ, Marc. 2: 25. 'Ἐν φῳ, Rom. 8: 3, 14: 21, Hebr. 2: 18, 1 Petr. 3: 9. 'Ἐναρτί, Luc. 24: 19. "Ἐναυτὶ τοῦ Θεοῦ, Luc. 1: 8. 'Ο ἐξ ἐναντίας, Tit. 1: 8. 'Ἐναυτίον, Matth. 21: 2, Luc. 4: 7, Luc. 24: 19. 'Ἐναργῆς et ἐνεργῆς, 1 Cor. 16: 9. 'Ἐνδιαιτία, Marc. 12: 44. 'Ἐνδειαί ἐπιτηδείων, Iac. 2: 16. 'Ἐνδεικνύειν, Phil. 1: 28. 'Ἐνδέχεσθαι, Matth. 18: 7, Luc. 17: 1. 'Ἐνδημοῦν ετ ἐκδημοῦν, 2 Cor. 5: 6. 'Ἐνδιαβάλλειν, Apoc. 12: 9. 'Ἐν-

Ἐγδοῖςειν, Matth. 14: 31, Rom. 4: 20, Iac. 1: 6.  
 Ἐγδοξος, 1 Cor. 4: 10, Eph. 5: 27.  
 Ἐγδύειν, Luc. 24: 49, Rom. 13: 14, Col. 3: 12.  
 Ἐγδυμα, Matth. 28: 3.  
 Ἐγδυγαμοῦν, Luc. 24: 49. Ἐγδυγαμοῦσθαι, Rom. 4: 20.  
 Ἐγερδα, ἐγερδαν, Act. 23: 16.  
 Ἐγερδενειν, Luc. 11: 53.  
 Ἐγεκεν, Matth. 5: 10, Marc. 10: 7.  
 Ἐγέργεια, Luc. 22: 32, Hebr. 7: 10. Ἐγέργεια ἐνεργουμένη, Col. 1: 29. Ἐγέργειας χάριν, Matth. 13: 3.  
 Ἐγέργειν, Matth. 14: 2, 1 Cor. 12: 6, Eph. 1: 20. Ἐγέργεισθαι, Rom. 7: 5, 2 Cor. 1: 6.  
 Ἐγεργούμενος, Marc. 3: 27, Iac. 5: 16.  
 Ἐγέχειν, Luc. 11: 53, Gal. 5: 1.  
 Ἐγθεάζοντες, Matth. 4: 24.  
 Ἐγθεος, Rom. 7: 9.  
 Ἐγθύμησις, Act. 17: 29.  
 Ἐγνοος, 1 Cor. 9: 21.  
 Ἐγνυχον λιαν, Matth. 28: 1.  
 Ἐγνοειν, 2 Petr. 3: 13.  
 Ἐγόρκιον, 1 Thess. 5: 27.  
 Ἐγότης τοῦ πνεύματος, Eph. 4: 3.  
 Ἐνοχος, Iac. 2: 10.  
 Ἐγναφιαζειν, Matth. 26: 12, Ioh. 19: 40.  
 Ἐγναφιασμοῦ ἡμέρα, Matth. 26: 12, Ioh. 12: 7.  
 Ἐγνέλλεσθαι, dicere, indicate, significare, Ioh. 10: 8, Hebr. 9: 20.  
 Ἐγνικον ποιειν, Luc. 7: 2.  
 Ἐγνικος, 1 Petr. 2: 7.  
 Ἐγνολή, Matth. 19: 17, Luc. 1: 6, Marc. 10: 5, Ioh. 10: 18, Hebr. 7: 18.  
 Ἐγνολήν ἔχειν, Hebr. 7: 5.  
 Ἐγνέπειν, 1 Cor. 4: 14.  
 Ἐγραπεσθαι, 2 Thess. 3: 14,

Hebr. 12: 9, 28.  
 Ἐγροπη, 1 Cor. 6: 5.  
 Ἐγνυγχανειν, Act. 25: 24, Rom. 8: 27, 11: 2.  
 Ἐγνυποῦν, 2 Cor. 3: 7.  
 Ἐγνυμαζειν, Act. 2: 17, Iud. 8.  
 Ἐγώπιον, saepe pro dativo ponitur, Luc. 4: 7, 24: 19, Apoc. 2: 14.  
 Ἐγωτίζειν, Act. 2: 14.  
 Ἐξ, Matth. 23: 25, Rom. 28: 11: 36, 1 Cor. 1: 30, 8: 6. Vice adiectivi Phil. 1: 16.  
 Ἐξαγγέλλειν, Matth. 12: 18.  
 Ἐξάγειν, Matth. 11: 38, Ioh. 10: 4.  
 Ἐξαγορεύειν, Matth. 3: 6.  
 Ἐξαιρειν, 1 Cor. 5: 13. Ἐξαιρειν ἐκ μέσου, 1 Cor. 5: 2.  
 Ἐξαιρετος, Matth. 20: 16, 6: 11.  
 Ἐξαιτειν τινα, Luc. 22: 31.  
 Ἐξει, Matth. 22: 17.  
 Ἐξέτασις, Luc. 6: 22.  
 Ἐξηγεῖσθαι, Ioh. 1: 18.  
 Ἐξιλάσκεσθαι, Luc. 18: 13.  
 Ἐξιλασμα, Matth. 16: 26.  
 Ἐξις, Matth. 6: 19, 12: 34, Luc. 7: 47, 12: 32, Hebr. 5: 14, 12: 11. Ἐξις πεφυσιμένη, Matth. 13: 44.  
 Ἐξισαμαι, Marc. 2: 12, 3: 21.  
 Ἐξοδος, praeferat. in Marc. Luc. 9: 31, Ioh. 7: 37, 2 Petr. 1: 15.  
 Ἐξολόθρευσις, Hebr. 9: 7.  
 Ἐξομολογειν, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15.  
 Ἐξαρκειν, Matth. 5: 34.  
 Ἐξορκίζειν, Matth. 26: 63.  
 Ἐξορύσσειν, Gal. 4: 15.  
 Ἐξονθεγειν, Marc. 8: 31, 9: 12, Luc. 10: 16.  
 Ἐξουσια, ius, potestas, potentia, Matth. 7: 29, 8: 9, 28: 18, Marc. 13: 34, Luc. 4: 32, 23: 7, Ioh. 1: 12, 10: 18, 19: 10, Rom. 13: 1, 1 Cor.

1 Cor. 8: 9, Apoc. 12: 10, Ἐπάνω, Luc. 4: 39.  
 13: 12. Ἐξουσία τοῦ σατανᾶ, Ἐπάρσι, Ioh. 13: 18.  
 Act. 16: 18. Ἐξουσία τοῦ ἀκότους, Luc. 22: 53, Ioh.  
 14: 30, Col. 1: 13. Οἱ ἐπ' ἔξουσίας, Matth. 8: 9.  
 Ἐξουσιάς, Matth. 20: 25, Ἐπαρχεῖν, 1 Tim. 5: 10.  
 Luc. 4: 6. Ἐξουσιάςεσθαι, Ἐπαρχία, Act. 23: 34.  
 1 Cor. 6: 12. Ἐπαυτον, Marc. 11: 12.  
 Ἐξυπηγένειν, Ioh. 11: 11. Ἐπαύλις, Matth. 23: 38.  
 Ἐξώ, Matth. 12: 19, Luc. Ἐπει, Rom. 11: 22, 1 Cor.  
 1: 10; Ioh. 12: 31, 20: 11. 7: 14, 14: 16, 15: 29. Ἐπει  
 Oi ἔξω, Marc. 4: 11, Luc. ἄν, Hebr. 9: 2.  
 6: 1, 1 Cor. 5: 13, 2 Cor. Ἐπέκεινα, Act. 7: 43.  
 7: 5, Col. 4: 5, 2 Thess. Ἐπέγδυμα, Ioh. 21: 7.  
 4: 12, 1 Tim. 3: 7. Ἐπειδύτης, Ioh. 21: 7.  
 Ἐξωθεν τοῦ ἀνθρώπου, Marc. Ἐπέρχεσθαι, Ast. 24: 7, 1  
 7: 15. Petr. 4: 14.  
 Ἐξώσαι τὸ πλοῖον, Act. 27: 39. Ἐπερώτημα συνειδήσεος ἀγα-  
 Ἐξωτερικός λόγος, Matth. 28: θῆς, Matth. 28: 19, 1 Petr.  
 20, Luc. 7: 1. 3: 21.  
 Ἐξωτερον σκότος, Matth. 8: 2. Ἐπερωτῶμαι, 1 Petr. 3: 21.  
 Ἐργαζειν, 1 Cor. 5: 8. Ἐπέγειν, 1 Tim. 4: 16.  
 Ἐργή, Matth. 26: 5, 27: 15, Ἐπηλύθης, Matth. 23: 15.  
 Ioh. 2: 23, 5: 1, 7: 14. Ἐπηρεάζειν, 2 Petr. 1: 20.  
 Ἐπαγγέλλεσθαι, Rom. 4: 21, Ἐπίλυσις, 1 Petr. 3: 16.  
 1 Tim. 2: 10. Ἐπί, Marc. 6: 6, 9: 25,  
 Ἐπαγγελία, Act. 23: 21, Rom. Luc. 5: 5, Ioh. 4: 6, Act:  
 9: 4, Hebr. 6: 12, 10: 36, 13: 11, Gal. 5: 12, Hebr.  
 11: 38, 2 Petr. 3: 13. 8: 6, 8, 9: 9, 10: 21, 1 Petr.  
 Ἐπαγγελία καταλειπομένη, 3: 12, Iac. 5: 1. Ἐπί in  
 Hebr. 4: 1. compositione, Matth. 6: 11,  
 Ἐπάγειν, 2 Petr. 2: 5. Eph. 1: 2, 2: 10. Ἐπί, apud  
 Ἐπαγωγαῖ, 2 Petr. 2: 5. 2 Cor. 7: 14; post  
 Ἐπαισχύνεσθαι, Marc. 8: 38, 2 Cor. 7: 4, Phil. 10;  
 Hebr. 11: 16. propter Apoc. 1: 7; iux-  
 Ἐπαιτεῖν, Luc. 16: 3. ta Apoc. 7: 9. Ἐφ' ὅσον,  
 Ἐπαικολουθεῖν, Marc. 16: 20, Matth. 25: 40. Ἐπί τὸ αὐτὸ,  
 1 Tim. 5: 10. Ἐπαικολουθεῖν Matth. 9: 35, 12: 34, Act.  
 τοῖς ἵγνεσι, 1 Petr. 2: 21. 2: 1. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, Marc. 4: 28.  
 Ἐπαιμφοτερίζειν, Rom. 4: 20. Ἐπί τὸ πλεῖστον, Matth. 1: 19.  
 Ἐπαιμφοτερίζεσθαι, Iac. 1: 6. Ἐπί τὸ πολὺ, Matth. 5: 3.  
 Ἐπαναγαγεῖν, Luc. 5: 3. Ἐφ' ὑμῖν, 1 Thess. 3: 7.  
 Ἐπαναγκεῖ, Act. 15: 28. Ἐφ' ὦ, Rom. 5: 12.  
 Ἐπαναπανεσθαι, Rom. 2: 17. Ἐπιβάλλειν, Marc. 14: 72,  
 Ἐπανάπανσις, Luc. 2: 14. Luc. 15: 12. Ἐπιβάλλειν  
 Ἐπανελθεῖν, Iac. 5: 7. ψεῖσα, Act. 12: 1.  
 Ἐπανόρθωμα, Matth. 1: 19. Ἐπιβαρεῖν, 2 Cor. 2.  
 Ἐπιβλέπειν, Iac. 2: 3. Ἐπιβλέψειν, Iac. 2: 3.  
 Ἐπιβλημα, Matth. 9: 16, Luc.  
 5: 20. Ἐπιβούλος, Matth. 16: 23.  
 Ἐπι-

Ἐπιγάμβρεντος, Matth. 22: 24.  
 Ἐπίγεια φρόνουντες, Phil. 3: 19, Iac. 3: 15.  
 Ἐπιγνώσκειν, Rom. 3: 20, 1 Cor. 13: 12.  
 Ἐπίγνωσης, Rom. 1: 28, 10: 2, Eph. 1: 17, Col. 1: 9, Phil. 1: 9, Hebr. 10: 27.  
 Ἐπιγραφή, Luc. 22: 38.  
 Ἐπιδημοῦτες, Matth. 27: 7.  
 Ἐπιδιδόνται, Act. 27: 15.  
 Ἐπιδικασία, Matth. 1: 6.  
 Ἐπίδοσις, Matth. 6: 33.  
 Ἐπείπεια, Matth. 12: 3, 2 Cor. 10: 1.  
 Ἐπεικῆς, Matth. 1: 19, Phil. 4: 5, 1 Tim. 3: 3, 1 Petr. 2: 18, Iac. 3: 17.  
 Ἐπιζητεῖν, Matth. 6: 32.  
 Ἐπιθανάτιοι, 1 Cor. 4: 9.  
 Ἐπιθετικα, Hebr. 9: 5.  
 Ἐπιθετικοῦς, Luc. 24: 50, Hebr. 6: 2.  
 Ἐπιθυμεῖν, Matth. 5: 28, Luc. 22: 15.  
 Ἐπιθυμητικὸν, Luc. 19: 41.  
 Ἐπιθυμηταὶ πακῶν, 1 Cor. 10: 6.  
 Ἐπιθυμία, Matth. 5: 28, 1 Thess. 4: 4, Iac. 1: 14, Col. 3: 5. Ἐπιθυμία σαρκὸς καὶ ὄφθαλμῶν, 1 Joh. 2: 16.  
 Ἐπιθυμίας ἀνθρώπων, 1 Petr. 4: 2. Ἐπιθυμίαι περὶ τὰ λοιπὰ, Marc. 4: 19. Ἐπιθυμίαι σαρκιναὶ, 1 Petr. 2: 11, 2 Petr. 2: 18. Ἐπιθυμίαν σαρκὸς τελεῖν, Gal. 5: 16.  
 Ἐπικαλέσθαι, Matth. 10: 3.  
 Ἐπικάλλυμα, 1 Petr. 2: 16.  
 Ἐπικεῖσθαι, Luc. 5: 1, Act. 27: 20.  
 Ἐπικλητος, Matth. 1: 16, Rom. 16: 7.  
 Ἐπικοινον, Matth. 21: 5.  
 Ἐπικρίνειν, Luc. 23: 24.  
 Ἐπιλαμβάνεσθαι, Luc. 1: 54, 20: 20, 26, Hebr. 2: 16.  
 Ἐπίληψις, ἐπιληψία, ἐπιληπτικός, Matth. 4: 24.  
 Ἐπιλημονὴ, Iac. 1: 25.  
 Ἐπιλιτειν, Marc. 4: 34, 2 Petr. 1: 20.  
 Ἐπίλυσις, Luc. 24: 45, 2 Petr. 1: 20.  
 Ἐπιμελεῖας τυχεῖν, Act. 27: 3.  
 Ἐπιμεληταὶ χειροτογγοι, Act. 6: 3.  
 Ἐπίμετρον, Matth. 6: 33.  
 Ἐπιμυθεύεσθαι, Luc. 15: 12.  
 Ἐπιμύθιον, Matth. 12: 10.  
 Ἐπίνοια, Luc. 2: 26, Act. 8: 22, 23: 9.  
 Ἐπιούσος, Matth. 6: 11. Ἐπιούσιος ἄρτος, Luc. 11: 3.  
 Ἐπιούσα, Matth. 6: 11.  
 Ἐπιορχεῖν, Matth. 5: 33.  
 Ἐπιπίπτειν, Act. 10: 44, 20: 10.  
 Ἐπιποθεῖν, 2 Cor. 9: 14, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 2.  
 Ἐπιποθία et ἐπιπόθησις, Rom. 15: 23, 2 Cor. 7: 7.  
 Ἐπίσημος, Matth. 17: 16, Rom. 16: 7.  
 Ἐπισκέπτεσθαι, Hebr. 2: 6, Iac. 1: 27.  
 Ἐπισκενάζεσθαι, Act. 21: 15.  
 Ἐπισκεψις, Luc. 1: 5.  
 Ἐπισκιάζειν, Luc. 1: 35.  
 Ἐπισκοπεῖν, Luc. 1: 1, Hebr. 12: 15, 1 Petr. 5: 2.  
 Ἐπισκοπὴ, de Deo dicitur, vox media, quae modo ad poenas, modo ad beneficia pertinet; item de munere Ecclesiastico, Matth. 24: 16, Luc. 19: 44, Act. 1: 20, 1 Tim. 3: 1, 1 Petr. 2: 12, 5: 6.  
 Ἐπισκοπος, Act. 20: 28, Hebr. 13: 7, 1 Petr. 2: 25, 5: 2.  
 Ἐπισπασσον, Matth. 27: 51, Hebr. 9: 3.  
 Ἐπισάτης, Luc. 5: 5, 17: 13.  
 Ἐπισήμων, Iac. 3: 13.  
 Ἐπισῆραι, 2 Tim. 4: 2, *Epi-*

Ἐπισοτεῖσιν, 1 Petr. 2: 15.  
 Ἐπισομίζειν, Tit. 1: 11.  
 Ἐπιστέφειν, Matth. 13: 15, 17: 11, 2 Petr. 2: 18. Ἐπιστέφεισθαι ἐπὶ τινα, Luc. 17: 4.  
 Ἐπισυνάγειν, Hebr. 7: 19.  
 Ἐπισυναγωγὴ, 2 Thess. 2: 1, Hebr. 4: 2, 10: 25.  
 Ἐπισυντρέχειν, Marc. 9: 25.  
 Ἐπισύνεσσις, Act. 24: 12, 2 Cor. 11: 28.  
 Ἐπισφραγίζεσθαι μαρτυρίαν, Ioh. 3: 33.  
 Ἐπισχνειν, Luc. 23: 5.  
 Ἐπισωρεύειν, 2 Tim. 4: 3.  
 Ἐπιτάττειν, Matth. 21: 16.  
 Ἐπιτελεῖν, Hebr. 9: 6. Ἐπιτελεῖσθαι, 1 Petr. 5: 9.  
 Ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, Ioh. 2: 16.  
 Ἐπιτιμῶ, 2 Tim. 4: 2.  
 Ἐπιτρέπειν, Matth. 8: 31, 14: 8.  
 Ἐπιτροπὴ, Luc. 2: 2, Act. 26: 12.  
 Ἐπιτρόπος, Matth. 20: 8, 27: 2, Luc. 2: 2, 8: 3, Gal. 4: 2.  
 Ἐπιτυγχάνειν, Hebr. 11: 9.  
 Ἐπιφάνειν, Matth. 23: 1, 28: 1, Luc. 23: 54, Act. 27: 20, 1 Petr. 1: 20.  
 Ἐπιφάγειν, Matth. 28: 9, 2 Thess. 2: 8.  
 Ἐπιφανῆς, Act. 2: 53.  
 Ἐπιφάσκειν, Matth. 28: 1, Luc. 23: 54.  
 Ἐπιχειρεῖν, Luc. 1: 1.  
 Ἐπιχορηγεῖν, 2 Petr. 1: 5, 11.  
 Ἐπιχορηγημα, 2 Petr. 1: 5.  
 Ἐπιχορηγεῖσθαι, Col. 2: 19.  
 Ἐποικοδομεῖν et ἐποικοδομεῖσθαι, Iud. 20.  
 Ἐπουράνια, Hebr. 9: 23.  
 Ἐπόπται, 2 Petr. 1: 19.  
 Ἐπόπτικον εἶδος, Matth. 28: 20.  
 Ἐκουσιώδης, Matth. 6: 11.  
 Ἐποχὴ, Matth. 7: 29.

Ἐρανίζειν, Luc. 6: 34.  
 Ἐρανισμὸς, Luc. 6: 34.  
 Ἐρανισται, Matth. 5: 42.  
 Ἐργάζεσθαι, Luc. 13: 14, Ioh. 6: 30. Ἐργάζεσθαι βρῶσιν, Ioh. 6: 27. Ἐργάζεσθαι δικαιοσύνην, Hebr. 11: 33, Iac. 3: 18. Ἐργάζεσθαι τὴν θάλασσαν, Apoc. 8: 17. Ἐργάζεσθαι ἐν ἀληθείᾳ, Ioh. 17: 8. Ἐργάζεσθαι ἐν αὐτοῖς, Matth. 25: 16, Luc. 19: 13.  
 Ἐργασία, Act. 16: 16.  
 Ἐργάται, Luc. 13: 27. Ἐργάται δόλιοι, 2 Cor. 11: 13.  
 Ἐργάτης γῆς, Matth. 9: 38.  
 Ἐργειῶνται, Matth. 5: 22.  
 Ἐργον, Matth. 6: 33, ministerium, Marc. 13: 34, Luc. 10: 28. Ἐργον γόμον, Rom. 2: 15. Ἐργον πίστεως, Hebr. 6: 10. Ἐργα, 2 Petr. 3: 10.  
 Ἐργα Θεοῦ, Ioh. 6: 28, 9: 3.  
 Ἐργα νεκρά, Hebr. 6: 1.  
 Ἐρεθίζειν, Col. 3: 21.  
 Ἐρεῖν κακῶς, Act. 23: 5.  
 Ἐρευνᾶν, Ioh. 5: 39, 7: 52.  
 Ἐρημός, Matth. 18: 12, Luc. 8: 29, Ioh. 3: 14, Gal. 4: 27, Hebr. 3: 17, Apoc. 12: 6, 14.  
 Ἐρημος τόπος, Marc. 1: 45.  
 Ἐρημωσις, Marc. 1: 45, 13: 14.  
 Ἐρίζειν, Matth. 12: 19.  
 Ἐρίθεια, Rom. 2: 8, Iac. 3: 14.  
 Ἐρις, Rom. 13: 13.  
 Ἐριόν, Matth. 28: 2.  
 Ἐρέωσο, Act. 15: 29, 23: 30.  
 Ἐρυθρὰ et ἐρυθραία, Hebr. 11: 29.  
 Ἐρχεσθαι, Matth. 3: 11, 5: 24, 11: 14, 16: 5, Marc. 4: 21, Luc. 18: 3, Ioh. 1: 31, 3: 2, 5: 40, 6: 17, 8: 42, 15: 22, 21: 23, Act. 28: 14, 1 Ioh. 5: 6, Apoc. 17: 10. Εἰς κρίσιν, Ioh. 5: 24. Εἰς τὸν κόσμον, Hebr. 10: 5. Ἐγ σαρκί, 1 Ioh. 4: 3. Ἐρχεσθαι σπίσω, Luc. 14: 27.

Ἐρω-

Ἐρωτᾶς, Matth. 26: 63, Luc. 22: 25, 32, Luc. 22: 25, Hebr. 11: 16.  
 Ἐσπέρα, omne tempus pomeridianum, Luc. 24: 29.  
 Ἐσχάρα, Hebr. 9: 4.  
 Ἐσχάται ἡμέραι, Act. 2: 17.  
 Ἐσωτερικός, Matth. 28: 20, Ioh. 1: 38.  
 Ἐταιρικός, Luc. 7: 38.  
 Ἐταῖρος, Matth. 20: 13, 22: 22, Hebr. 1: 8.  
 Ἐτερος, Act. 17: 7, I Cor. 10: 29, Iac. 4: 12.  
 Ἐτι, Luc. 1: 15.  
 Ἐτοιμαζεῖν, Matth. 3: 3, 20: 23, 25: 34, Luc. 1: 17, Hebr. 11: 16.  
 Ἐτομασία, Eph. 6: 15.  
 Ἐγομος, Marc. 14: 15, Tit. 3: 1.  
 Ἐν, Matth. 25: 21.  
 Ἐναγγελίειν, Matth. 11: 5, 21: 23, Act. 8: 25, 13: 32, I Petr. 1: 12, Apoc. 10: 7.  
 Ἐναγγελίεσθαι, Luc. 3: 18, Rom. 10: 14, I Tim. 3: 6, I Petr. 1: 12, Apoc. 14: 6.  
 Ἐναγγέλιον, Matth. inscript. Marc. 1: 1. Ἐναγγέλιον κατὰ Ἐβραίους, Matth. inscript.  
 Ἐναγγελισῆς, Luc. 4: 21.  
 Ἐναρρεεῖν τῷ Θεῷ, Hebr. 11: 6, 13: 16.  
 Ἐνάρεσος, Rom. 12: 2, 14: 18, Hebr. 13: 21.  
 Ἐναρέσως, Hebr. 12: 26.  
 Ἐνδιάβλητον, Matth. 26: 61.  
 Ἐνδοκεῖν, Matth. 12: 18, 27: 43, I Cor. 1: 21, 10: 5, Gal. 1: 15, Eph. 1: 5, I Thess. 2: 8. Ἐνδοκεῖν τινι, Matth. 3: 17. Ἐν τινι vel εἰς τινα, Matth. 3: 17, Luc. 2: 14.  
 Ἐνδοκία, Matth. 3: 17, 5: 17, 11: 26, 18: 14, Luc. 2: 14.  
 Ἐνδοκία καρδίας, Rom. 10: 1.  
 Ἐνεργετεῖν, Matth. 12: 12.

Ἐνεργέτης, Matth. 20: 25, 22: 32, Luc. 22: 25, Hebr. 11: 16.  
 Ἐνίκανος, Luc. 12: 35.  
 Ἐνύπερος, Matth. 9: 37, 13: 52, Act. 27: 11, Hebr. 6: 7.  
 Ἐνύπερως, Matth. 3: 16, Luc. 9: 62, Iac. 1: 24.  
 Ἐνύποδρομεῖν, Act. 16: 11, 21: 1.  
 Ἐνθυμεῖν, Act. 27: 25, Iac. 5: 13, Ioh. 1: 23.  
 Ἐνίλατενειν, Luc. 28: 13.  
 Ἐνύθης, Matth. 3: 16, 12: 21, Marc. 1: 12.  
 Ἐνκαίρειν, I Cor. 16: 12.  
 Ἐνκαιρία, Matth. 25: 16, Marc. 6: 21.  
 Ἐνκαιρός, Hebr. 4: 16.  
 Ἐνκαίρως, Luc. 14: 23, 2 Tim. 4: 2.  
 Ἐνλάβειν, Luc. 5: 8, Hebr. 12: 28.  
 Ἐνλαβεῖσθαι, Hebr. 5: 7, 11: 7.  
 Ἐνλαβής, Luc. 2: 25.  
 Ἐνλογεῖν, Matth. 5: 44, 14: 19, 15: 36, 19: 15, 26: 25, Luc. 24: 50, Ioh. 6: 11, Act. 5: 3, Rom. 16: 18, I Cor. 14: 16, Eph. 1: 2, Hebr. 6: 7, 7: 1, 9: 19, 12: 3, I Petr. 3: 9.  
 Ἐνλογεῖν τινα vel τι, Matth. 26: 25.  
 Ἐνλογημένοι, Matth. 25: 34.  
 Ἐνλογημένοι τοῦ πατρὸς, Ioh. 6: 45.  
 Ἐνλογία, Matth. 5: 44, 26: 25, 26, Luc. 24: 50, Rom. 15: 29, I Cor. 16: 1, 2 Cor. 9: 5.  
 Ἐνμεγέθης, Matth. 20: 16.  
 Ἐνύοια, I Cor. 7: 3.  
 Ἐμετάδοτος, I Cor. 7: 3.  
 Ἐνόδον, Rom. 1: 10, I Cor. 16: 2.  
 Ἐνόρκειν, Matth. 5: 33, 34.  
 Ἐνπάρεδρος, I Cor. 7: 35.  
 Ἐνποτα, Hebr. 13: 16.

Eu-

**Εὐνοεία**, Act. 12: 25.  
**Εὐπρέπεια τοῦ προσώπου**, Iac. 1: 11.  
**Εὐπρόσωπος**; Gal. 6: 12.  
**Εὐρίσκειν, απορεῖ**, Matth. 7: 14, *servare*, ibid. 10: 39, Marc. 8: 35, *consequi, sive studio*, *sive citra studium*, Luc. 1: 30, Act. 8: 40, Rom. 4: 1, 7: 21, Hebr. 10: 38. **Εὐρίσκειν κατηγορίαν**, Luc. 6: 7. **Εὐρίσκειν ψοχὴν**, Matth. 24: 13, Luc. 21: 19. **Εὐρίσκεινθαι, apparere**, Luc. 17: 18. **Εὐρεθῆναι**, Phil. 3: 9, 2 Petr. 3: 14. **Εὐρυκλεῖται**, Act. 16: 16. **Εὐρύγωνος**, Matth. 7: 13. **Εὐρόσκούλων, εὐροκλύδων et εὐροκύδων**, Act. 27: 14. **Εἰσεβεία**, 2 Petr. 1: 6, 3: 11. **Εἰσεβεῖν**, 1 Tim. 5: 4. **Εἰσεβής**, Matth. 15: 22. **Εἴσεβης κατὰ τὸν νόμον**, Act. 22: 12. **Εἴσκλαγχος**, Eph. 4: 32, 1 Petr. 3: 8. **Εἴσγημοσύνη et εἰσγημόνως**, 1 Cor. 7: 35, 14: 40. **Εἴσγημαν**, Matth. 27: 57. **Εἴταις**, 1 Thess. 5: 14. **Εἴταξια**, Matth. 12: 3, 18: 17, 28: 20. **Εἴτονως**, Luc. 23: 10, Act. 28: 28. **Εἴτραπελία**, Eph. 5: 4. **Εἴφημος et εὐφημία**, Phil. 4: 8. **Εἴφραινεσθαι**, Luc. 15: 23, Apoc. 11: 10. **Εἴφράτης**, Apoc. 16: 12. **Εἴφροσυνη**, Luc. 15: 23. **Εἴχαριεῖν**, Matth. 15: 36, 26: 25—27, Ioh. 6: 11. **Εἴχαριστα**, Matth. 26: 26, 1 Cor. 10: 16, 1 Tim. 2: 1. **Εἴχη**, Act. 18: 18. **Εἴχη τῆς πίστεως**, Iac. 5: 15. **Εἴχη τῆς ὠφελείας**, Matth. 15: 5. **Εἴναιδια**, 2 Cor. 2: 15. **Ἐφήμερα**, Luc. 10: 42. **Ἐφημερία**, Luc. 1: 5, 10: 32. **Ἐφημερίς**, Luc. 1: 5. **Ἐφισάνται**, Matth. 28: 2, Luc. 4: 39. **Ἐφισάγαι τὸ πρόσωπον**, Luc. 9: 51. **Ἐφφατὰ**, Marc. 7: 34. **Ἐχειν**, Matth. 13: 12, 14: 4, 15: 29, Ioh. 5: 5, 11: 17, 6: 9, 8: 35, Rom. 8: 9, 1 Cor. 5: 1, 7: 2, Iac. 1: 1. **Ἐχειν δαιμόνιον**, Marc. 3: 22. **Ἐχειν ἐγτολας**, Ioh. 14: 21. **Ἐχειν ζωὴν αἰώνιον**, Ioh. 5: 14, 6: 47. **Ἐχειν κατά τινος**, Marc. 6: 19. **Ἐχειν κατηγορησας**, Ioh. 14: 30. **Ἐχειν λόγον**, Ioh. 14: 21. **Ἐχειτὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ**, Apoc. 12: 17. **Ἐχειν χάριν**, Hebr. 12: 28. **Ἐχόμενα σωτηρίας**, Hebr. 6: 9. **Ἐχθραθεοῦ**, Iac. 4: 4. **Ἐχθραι**, Gal. 5: 20. **Ἐχθρος**, Matth. 5: 44. **Ἐως**, Matth. 5: 18, 12: 34, 26: 38, 28: 20. **Ἐως ἀν**, Matth. 10: 23, Iac. 5: 9. **Ἐως ἅρτι**, Matth. 9: 18, Ioh. 5: 27.

## Z.

**Ζεισός**, Apoc. 3: 15. **Ζεύη βοῶν**, Luc. 14: 18. **Ζεῦλαι ἄφικται**, 2 Petr. 2: 4. **Ζεῦς τρυγόνων**, Luc. 2: 23, 14: 18. **Ζεῦς ὑπόπτερον**, Matth. 28: 19. **Ζευκτηρία**, Act. 27: 40. **Ζῆλος**, Ioh. 2: 17, Act. 5: 17, Rom. 13: 13, 2 Cor. 7: 17, Gal. 5: 20, Iac. 3: 14. **Ζῆλος πυρός**, Hebr. 9: 27. **Ζηλοῦν**, 1 Cor. 12: 30, Gal. 4: 17. **Ζηλωτής**, Matth. 10: 4, 18: 15, 1 Petr.

1 Petr. 3: 13. Ζηλωτὴς καλῶν  
ἔργων, Tit. 2: 14.  
Ζημία, Matth. 16: 26, Phil.  
3: 7.  
Ζημιοῦν, Matth. 16: 26. Ζη-  
μιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, Luc.  
21: 19.  
Ζῆν, Ioh. 4: 50, 6: 51, 1  
Thess. 3: 8. Ζῆν δικαιοσύνη,  
1 Petr. 2: 24. Ζῆν ἐν,  
Rom. 10: 5. Ζῆν Θεῷ, 1 Petr.  
2: 24. Ζῆν πνευματι, 1 Petr. 4: 6.  
Ζῶν, Matth. 16: 16, Ioh. 6:  
51, Hebr. 10: 20, 1 Petr.  
2: 4. Ζῶν ἀσώτως, Luc.  
15: 13. Ζῶν ὁ λόγος τοῦ  
Θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, Hebr. 4: 12.  
Ζητεῖν, Matth. 7: 8, Ioh. 4:  
23, curare, praeципиum ha-  
bere, 5: 30, 1 Cor. 4: 2.  
Ζῆτημας, Act. 28: 29.  
Ζόφος, Hebr. 12: 19, 2 Petr.  
2: 4. Ζόφος σκότους, 2 Petr.  
2: 19.  
Ζυγός, Matth. 11: 29, Apoc.  
6: 5. Ζυγός δουλείας, Gal.  
5: 1. Ζυγὸν ἐπιθεῖναι, Act.  
15: 10.  
Ζύμη, Matth. 26: 5, 1 Cor.  
5: 6. Ζύμη τῶν Φαρισαίων,  
Luc. 12: 1.  
Ζῶα ἄλογα, 2 Petr. 2: 12.  
Ζωγράφος, Matth. 6: 16.  
Ζωγρεῖν, Luc. 5: 10, 2 Tim.  
2: 26.  
Ζωή, Marc. 9: 42, Ioh. 1,  
6: 33, 63, 14: 6, 1 Petr.  
3: 9. Ζωή τοῦ ἀργίου τοῦ  
ἐσφαγμένου, Apoc. 13: 8.  
Ζώνη, Matth. 10: 9, Ioh.  
21: 18.  
Ζωνυγῆς, ibid.  
Ζωογονεῖν, Luc. 17: 33, 21: 19,  
Act. 7: 19.  
Ζωοποιεῖν, Ioh. 5: 21, Rom.  
4: 17, 8: 11. Ζωοποιῶν,  
Matth. 22: 30.  
Ζωσῆρ, Eph. 6: 14.

**H.**  
Ἡ πρὸ αὐτῆς, Col. 4: 16.  
Ἡ μήν, Hebr. 6: 14.  
Ἡγεμονεύειν, Luc. 3: 1.  
Ἡγεμονία, Luc. 2: 2, 3: 1.  
Ἡγεμὼν, Matth. 2: 6, 10: 18,  
27: 2, Luc. 3: 1, Act. 23: 24,  
1 Petr. 2: 14.  
Ἡγούμενοι, Hebr. 13: 7, 17,  
24. Ἡγούμενος τοῦ λόγου,  
Act. 14: 12.  
Ἡδονὴ, Iac. 4: 1, 5.  
Ἡρόεις τάρταρος, 2 Petr. 2: 4.  
Ἡθικὴ πλατύτης, Matth. 12:  
34.  
Ἡθικῶς, Luc. 6: 43.  
Ἡλικία, Matth. 6: 27, Luc.  
2: 52, Eph. 4: 13.  
Ἡλιούμενα, Matth. 13: 6.  
Ἡμέτες, omnes, Gal. 3: 13.  
Ἡμέρα, Luc. 17: 24, Ioh.  
9: 4, 1 Cor. 3: 13, 1 Petr.  
3: 10, 2 Petr. 3: 4. Ἡμέρα  
καὶ ἥμέρᾳ, 2 Cor. 4: 16.  
Ἡμέρα τῶν ἀζύμων, Luc.  
22: 7. Ἡμέρα αἰῶνος, 2 Petr.  
3: 18. Ἡμέρα ἀνθρώπινη,  
1 Cor. 4: 3. Ἡμέρα δηλώσει,  
1 Cor. 3: 13. Ἡμέρα ἐκείνη,  
Marc. 3: 35. Ἡμέρα τοῦ  
ἐνταφιασμοῦ, Ioh. 11: 7.  
Ἡμέρα κρίσεως, Matth. 10: 15,  
11: 22, Ioh. 5: 29. Ἡμέρα  
κυριακὴ, Ioh. 13: 26. Ἡμέρα  
κυρίου, Matth. 24: 36; 2  
Petr. 3: 10. Ἡμέρα κυρίου  
μεγάλη καὶ ἐμφανῆς, Luc.  
17: 30. Ἡμέρα τοῦ πικρο-  
μοῦ, Hebr. 13: 8. Ἡμέρα  
σωτηρίας, Luc. 4: 19. Ἡμέρα  
τεσσαρεπναιδεπάτη, Matth.  
26: 2. Ἡμέραι ἀδελφαῖ, Act.  
15: 21. Ἡμέραι ἀρχαῖαι,  
Act. 15: 7. Ἡμέραι τῆς πεν-  
τεκοτῆς, Luc. 6: 1. Ἡμέραι  
τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου, Luc.  
18: 22. Ἡμέραν ἐξ ἥμέρας,  
2 Petr. 2: 8. Καθ' ἥμέραν,  
Hebr.

Hebr. 7: 27. Ἐν ἡμέρᾳ, Hebr. 8: 9, 2 Petr. 2: 13: Πρὸς ἡμέρας ὅλιγας, Hebr. 12: 10. Ἡμέροβαπτισής, Matth. 15: 2, Marc. 7: 4.  
 Ἡμέρος, Matth. 3: 16. Ἡμέρων, Apoc. 8: 1.  
 Ἡν, vice cuiusvis praeteriti, Luc. 7: 37, Ioh. 6: 22. Ἡν ἀν, Hebr. 8: 4. Ἡν βαπτίζων, Ioh. 1: 28.  
 Ἡπιός, 1 Thess. 2: 7, 2 Tim. 2: 24, 1 Petr. 2: 18.  
 Ἡρως, Matth. 1: 20, 8: 20.  
 Ἡσυχία, 2 Thess. 3: 12, 1 Petr. 3: 4.  
 Ἡτημα, Matth. 5: 40, Rom. 11: 12, 1 Cor. 6: 7.

## Θ.

Θάλασσα, Apoc. 12: 12, 13: 1, 16: 3. Θάλασσα ὑελίνη, Apoc. 15: 2. Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, Ioh. 6: 1.  
 Θάλπω, Eph. 5: 29, 1 Thess. 2: 8.  
 Θαυμάσθαι, Matth. 17: 6.  
 Θαυματηφόρος, Iac. 3: 8.  
 Θάγατος, Matth. 16: 18, 24: 7. Ioh. 11: 4, Apoc. 20: 13.  
 Θάγατος, *peccatis*, Matth. 24: 7. Θάγατος δευτερος, Apoc. 20: 6, 14, 21: 8. Θαγάτου απόκριμα, 2 Cor. 1: 9.  
 Ἐκ θανάτου, Hebr. 5: 7.  
 Θανατοῦν, Rom. 8: 13.  
 Θαρρεῖν, Hebr. 13: 6. Θαρρεῖν κελεύειν, Matth. 9: 2.  
 Θάρσει, Matth. 9: 2, 22, Ioh. 16: 33.  
 Θαυμάζειν, Marc. 6: 51, Ioh. 7: 21, 9: 30. Θαυμάζειν πρόσωπον δυναστού, Iac. 2: 9, Iac. 16. Θαυμασθῆναι, 2 Thess. 1: 10.  
 Θαυμασθήναι, Ioh. 9: 30, 1 Petr. 2: 9, Luc. 1: 32.  
 Θέματα, Matth. 17: 2.

Θιατρὶσθαι, Hebr. 10: 33. Θέατρον γίνεσθαι, 1 Cor. 4: 9, Hebr. 10: 33.  
 Θεῖον, Luc. 17: 29. Θειότης, Rom. 1: 20.  
 Θέλειν, cum accusativo casu in *amandi* notione, Matth. 27: 43.  
 Θέλημα, Matth. 18: 14, Ioh. 1: 13, Rom. 12: 2, 1 Petr. 3: 17. Κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, 1 Petr. 4: 10.  
 Θέλω, Marc. 6: 25, 48, 10: 35, Ioh. 17: 24, Rom. 7: 15.  
 Θέμα, Luc. 4: 18.  
 Θεμέλια, Matth. 27: 2.  
 Θεόδορος, Matth. 10: 2, Phil. 2: 25.  
 Θεομάχειν et θεομάχος, Act. 5: 39, 13: 9.  
 Θεοπρεπτός, Matth. 21: 37, Ioh. 1: 1.  
 Θεοπρεπεύτης, Matth. 10: 2.  
 Θεός, Matth. 13: 23, Luc. 7: 29. Θεός ἀγάπη ἔστι, 1 Ioh. 4: 8. Θεός τοῦ αἰῶνος τούτου, Ioh. 12: 31. Θεός εἰρήνης, Rom. 15: 33, Hebr. 13: 20. Θεός εἰπίδος, Rom. 15: 13. Θεός ἵσχυρός, Luc. 1: 32. Θεός ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως, Rom. 15: 5. Θεοῦ θέλοντος, Iac. 4: 15. Απὸ Θεοῦ ἔσητος, Hebr. 2: 12. Θεὸν ἔχειν, Rom. 1: 28. Θεοί, Matth. 1: 20. Θεοὶ λεγόμενοι, 1 Cor. 8: 5.  
 Θεοπεία, Matth. 12: 7.  
 Θεοσύγχρονος, Rom. 1: 30.  
 Θεοφόρος, 2 Petr. 1: 21.  
 Θεραπεία, Matth. 4: 10.  
 Θερισμός, Matth. 9: 37.  
 Θερμαίνειν, Eph. 5: 29. Θερμαίνεσθαι, Iac. 2: 16.  
 Θέρμη, Act. 28: 3.  
 Θεωρεῖν, non ad visum modo, sed etiam ad alios sensus refertur, Luc. 24: 39; cum at-

attentione *videre*, *cognoscere*, Ioh. 6: 40, 62, Apos. 11: 12. Θεωρεῖ πρὸς θεωρήσει, Ioh. 14: 19, 16: 10; Θέμη, Matth. 26: 52, 28: 6, Ioh. 8: 11. Θηλυτοκία, Luc. 2: 22. Θῆρα, Rom. 11: 9. Θηριόθρωτον, Act. 15: 20. Θηριομάχειν, 1 Cor. 15: 32. Θηρίον, Hebr. 12: 20, Apos. 13: 1, 19: 9. Θηρίον πόλν-πέφαλον, Luc. 2: 22. Θησαυρίζειν, Matth. 6: 19, 20, 24, Rom. 2: 5, 2 Petr. 3: 7, Iac. 5: 3. Θησαυρίζειν εἰς ἀποθησαυρίζειν, 1 Tim. 6: 19. Θησαυρὸς, Matth. 2: 11, 6: 20, 24, 13: 52, 19: 21, 2 Petr. 3: 7. Θησαυρὸς Θεοῦ, Matth. 27: 6. Θησαυρὸς ἔνδινος, Matth. 12: 41. Θησαυροί, Luc. 12: 33. Θησαυροί ἐν οὐρανῷ, Luc. 12: 21. Θέγω εἰς θηγάγω, Col. 2: 21. Θλᾶν, Matth. 21: 44. Θλίβειν, Matth. 19: 19. Τεθλιμένος, Matth. 7: 13. Θλίψις, Matth. 6: 34, 13: 21, 24: 8, Iac. 1: 27, Apos. 2: 9. Θλίψεσθαι, Rom. 2: 9. Θησαυριῶν, Act. 15: 20. Θησαυρίσαι εἰς ἀπέχεσθαι, Matth. 8: 22. Θητὴν σῶμα, Matth. 28: 9. Θόρυβος, Act. 24: 18. Θρηνεῖν, Matth. 11: 17. Θρῆνος, Matth. 11: 17. Θρησκεία, Matth. 4: 10, Luc. 4: 27, Act. 26: 5, Col. 2: 23, Iac. 1: 26. Θρησκευτής, Iac. 1: 26. Θρῆσκος, Iac. 1: 26. Θριαμβεύειν, 2 Cor. 2: 14. Θριγκός, Matth. 28: 2. Θρόμβος, Luc. 22: 44. Θρομβούσθαι, Luc. 22: 44. Θρόνος, Matth. 19: 18, Apos. 13: 2. Θρόνος δόξης, Matth. 6: 29, Hebr. 1: 3. Θρόνος μεγαλωσύνης, Hebr. 1: 3, 8: 1. Θρόνος τῆς χάριτος, Hebr. 4: 16. Θύειν, Matth. 22: 4, Ioh. 16: 2. Θυέλλη, Hebr. 12: 19. Θυμίαμα, Luc. 1: 9. Θυμίασις, Luc. 1: 21. Θυμιατήμον, Hebr. 9: 4. Θυμικὸν, Luc. 19: 41. Θυμομαχεῖν, Act. 12: 20. Θυμός, Matth. 5: 5, 22, Apos. 12: 8, 18: 3. Θυμός καὶ ὁργὴ, Rom. 2: 8. Θυμῷ βάλλειν, Luc. 1: 66. Θυμοὶ, Gal. 5: 20. Θύρα τοῦ ἱεροῦ, Act. 3: 2. Θύρα πυλῶνος, Act. 12: 13. Διὰ τῆς θύρας, Ioh. 10: 1. Τὰ πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1: 1, 2: 2. Θυσία, Matth. 9: 13, 10: 2, Luc. 2: 24, Rom. 12: 1, Eph. 5: 2, Hebr. 5: 1, 8: 3, 9: 9, 11: 4. Θυσία αἰνέσσεως, Hebr. 13: 15. Θυσίας, Marc. 9: 49, 12: 33, 9: 23, 10: 5. Θυσίαι πνεύματικα, Matth. 26: 29, 1 Petr. 2: 5. Θυσίαι σωτήριοι, 1 Cor. 10: 18. Θυσιαστήριον, Hebr. 13: 10, Apos. 11: 1. Θώραξ, Eph. 6: 14.

## I.

I pro iod consonante, Matth. 1: 16. Ιάσθαι, Matth. 1: 21, 26: 51. Ιάσθαι πρὸς σωζεῖν, Matth. 1: 21. Ιάσπις κρυσταλλίζων vel κρυσταλλίζοντα, Apos. 21: 11. Ιδε, Ioh. 7: 52, Gal. 5: 2. Ιδέα, Matth. 28: 3. Ιδεῖν, Ioh. 3: 3, Act. 11: 6. Ιδεῖν διαφθοράν, Act. 2: 27, 13: 36. Ιδεῖν θάνατον, Luc. 2: 26, Ioh. 8: 51.

Τὰ

*Tὰ ἴδια*, Luc. 28: 49, Ioh. 1: "Ιδος, Matth. 5: 31, 24: 39,  
11, 16: 32, 19: 27. *"Ιδια* 27: 46.  
*τοῦ σώματος*, 2 Cor. 5: 10.  
*'Ιδιq*, 1 Cor. 12: 11. *"Ιδιος*,  
Ioh. 5: 18.  
*'Ιδιομα*, Ioh. 8: 43.  
*'Ιδωτης*, Luc. 12: 47, Act.  
4: 13, 1 Cor. 14: 16, 2 Cor.  
11: 5.  
*'Ιδον*, Marc. 10: 33. *'Ιδον*  
*ἔγω*, Matth. 21: 39, Luc.  
1: 38.  
*'Ιδρος*, Luc. 22: 44.  
*'Ιερά γράμματα*, Matth. 22: 44.  
*'Ιερατεία*, Luc. 1: 9.  
*'Ιερατεύειν*, Luc. 1: 8.  
*'Ιερατευμα*, 1 Petr. 2: 5, 9,  
17.  
*'Ιερεὺς*, Matth. 9: 18, Marc.  
1: 44, Hebr. 7: 23.  
*'Ιερόθυτον*, 1 Cor. 10: 28.  
*'Ιερόμβαλον*, Matth. 1: 16.  
*'Ιερὸν καθαρώσατον*, Hebr. 8: 2.  
*'Ιεροκρεσφεντής*, Phil. 2: 25.  
*'Ιερουσαλεῖν*, Rom. 11: 22.  
*'Ιερωσύνη*, Matth. 20: 25.  
*'Ικανός*, Math. 3: 11, 1 Cor.  
15: 8. *'Εξ ικανοῦ*, Luc.  
13: 8. *'Ικανὸν ποιεῖν*, Act.  
17: 9. *'Ικανὸν ποιεῖν*, Marc.  
15: 25.  
*'Ικανοῦν*, 2 Cor. 3: 6.  
*'Ικετεύειν*, Hebr. 5: 7.  
*'Ικετηρία*, Hebr. 5: 7.  
*'Ικμάδα οὐκ ἔχειν*, Luc. 8: 6.  
*'Ιλαρος et ιλαροτης*, Rom. 12: 8.  
*'Ιλασκειν*, 1 Ioh. 1: 2. *'Ιλασ-*  
*κεσθαι*, Luc. 4: 27, 18: 13,  
Hebr. 8: 12, 10: 18. *'Ιλασ-*  
*κεσθαι ἀμαρτίας*, Matth. 26:  
26, Hebr. 2: 17.  
*'Ιλασμός*, Matth. 20: 28, Hebr.  
9: 5, 1 Ioh. 1: 2.  
*'Ιλαζημον*, Matth. 27: 51,  
Rom. 3: 25, Hebr. 9: 5,  
1 Petr. 1: 12.  
*'Ιλασκόν*, Matth. 20: 28.  
*'Ιλεων εἰναι*, Luc. 18: 13. *'Ιλεως*,  
Matth. 26: 22.

*'Ιμας*, Ioh. 1: 27, Act. 22: 25.  
*'Ιμάτια*, Ioh. 13: 4. *'Ιμάτια*  
*λευκὰ*, Apoc. 3: 4. *'Ιμάτια*  
*ρυπαρά*, Iac. 2: 2.  
*'Ιμάτιον*, Matth. 24: 18, Act.  
19: 39. *'Ιμάτιον τὸ ἐπάνω*,  
Ioh. 21: 7. *'Ιμάτιον πορφυ-*  
*ροῦν*, Ioh. 19: 2.  
*'Ιμερος et ιμερειν*, 1 Thess.  
2: 18.  
*'Ινα*, saepe non finem agentis,  
sed solam rei consequentiam  
indicat, Matth. 1: 22, Luc.  
14: 10, Ioh. 4: 36, 9: 3, 39,  
12, 13: 29, 14: 13, 15: 8, 13,  
16: 2, 18: 9, 19: 28, Rom.  
11: 51, 1 Cor. 4: 3, 7: 29,  
9: 18, Gal. 1: 16, 1 Petr.  
4: 6.  
*'Ιος*, Matth. 6: 19. *'Ιος Θα-*  
*νατηφόρος*, Iac. 3: 8.  
*'Ικνος*, Matth. 6: 30.  
*'Ισα*, Phil. 2: 6. *'Ισα Θεῷ*  
*είναι*, Phil. 2: 6.  
*'Ισάγγελος*, Matth. 22: 30,  
Luc. 20: 36, Apoc. 21: 17.  
*'Ιση*, Marc. 14: 36.  
*'Ισοδύναμος*, Matth. 27: 9,  
Luc. 4: 18.  
*'Ισοθεος*, Luc. 20: 36.  
*'Ισοκαλον*, Rom. 12: 21.  
*'Ισομοιρος*, 2 Petr. 1: 1.  
*'Ισοπεδος*, 2 Petr. 1: 1.  
*'Ισος*, Matth. 10: 10.  
*'Ισοτάλαντος*, Matth. 18: 16.  
*'Ισότης*, Col. 4: 1. *'Ισότης ἐν*  
*ουνακλάγμασιν*, Luc. 6: 35.  
*'Ισότιμος*, 2 Pétr. 1: 1.  
*'Ισόψυχος*, Phil. 2: 10.  
*'Ισάκαι*, Matth. 26: 15, Act.  
7: 60, Rom. 3: 31, 5: 2,  
10: 3, Hebr. 10: 9. *'Ισάκαις*  
*πρὸς ἑαυτὸν*, Luc. 18: 11.  
*'Ισασθαι*, Luc. 12: 11, Act.  
7: 60.  
*'Ιστε*, Hebr. 12: 17. *'Ιστε γινώ-*  
*κούτες*, Eph. 5: 5.

*Iσορηματικόν*, Gal. 1: 18.  
*Iσχύων*, Matth. 28: 20.  
*Iσχύειν*, Apoc. 12: 8.  
*Iσχυροί*, Apoc. 19: 18.  
*Iσως*, Matth. 4: 6, 21: 37.  
*Iχθύς*, Ioh. 6: 9.  
*Iγνος*, Rom. 4: 12.

## K.

*Καθειρούσι*, Matth. 4: 24.  
*Καταναθεματίζειν*, Matth. 26: 74.  
*Καθαρεύειν*, Matth. 5: 5.  
*Καθαρίζειν*, Matth. 8: 20, Hebr. 2: 17, 9: 13, 1 Ioh. 1: 9. *Καθαρίζειν χεῖρας*, Iac. 4: 8. *Καθαρίζομαι*, Luc. 4: 27.  
*Καθαρεύμας*, Matth. 15: 2, Marc. 1: 44, Luc. 2: 22, Ioh. 3: 25.  
*Καθάρματα*, 1 Cor. 4: 13.  
*Καθαρός*, Matth. 5: 8, Hebr. 9: 13, Iac. 1: 27. *Καθαρὸς ὅλος*, Ioh. 13: 10.  
*Καθαροῦς*, Ioh. 15: 2. *Κάθαροις ἵναρή*, Matth. 3: 6.  
*Καθεῖται*, Luc. 1: 3, Act. 1: 4.  
*Καθηγετής*, Matth. 23: 8.  
*Καθῆκον*, Matth. 19: 19, Rom. 1: 28, 10: 3.  
*Καθημερόβιος*, Matth. 6: 11, Iac. 2: 15.  
*Καθησθαι*, Matth. 4: 16, 13: 1, Luc. 21: 35.  
*Καθίζειν*, Luc. 24: 49, 1 Cor. 6: 4, Eph. 1: 20. *Καθίσαι*, 2 Thess. 2: 4.  
*Καθό*, 1 Petr. 4: 13.  
*Καθολικὴ ἐπισολή*, Iac. 1: 1.  
*Καθόμαδα*, Luc. 24: 44.  
*Καθότι*, Luc. 19: 9.  
*Καθυβρίζειν*, Luc. 22: 31.  
*Καθωπλισμένος*, Luc. 10: 22.  
*Καθὼς*, Ioh. 17: 2.  
*Καὶ*, Matth. 13: 34, Luc. 7: 49, 14: 1, 16: 22, Ioh.

1: 16, 25, 5: 39, 6: 36, 57, 7: 28, 53, 9: 30, 10: 29, 33, 14: 20, 30, 31, 15: 24, 16: 3, 26, 32, 19: 10, 14, 23, 21: 23, Hebr. 3: 8, 9: 19, 12: 1, 1 Petr. 2: 25, lac. 1: 27, 2: 15, 3: 3, 9, 4: 15, Apoc. 11: 19, 13: 12, 14: 6, 7, 9, 16: 19, 17: 11; *Varie usurpatur*, Luc. 1: 49, 2: 35; *abundans*, Matth. 15: 5, Luc. 2: 21; *intensivum*, Gal. 4: 12; *more Hebraeo vice relativi*, Matth. 13: 22, Apoc. 2: 2; *cum verbo pro participio*, Matth. 5: 16; *pro ἀλλὰ*, Matth. 11: 19; *pro γὰρ*, Luc. 1: 22; *pro ἵνα*, Matth. 5: 19, 12: 37; *pro ἵνα*, Matth. 5: 15; *pro ὥσπερ*, Tit. 1: 15; *pro deinde*, 2 Cor. 13: 5; *pro ergo*, 1 Cor. 15: 29; *pro id est*, 1 Cor. 4: 9; *pro ideo*, Apoc. 22: 5; *pro igitur*, 1 Ioh. 2: 28; *pro nam*, 1 Cor. 2: 3, 14: 32, 2 Cor. 5: 15; 1 Ioh. 3: 4, Apoc. 10: 3; *pro propterea*, Act. 7: 43; *pro quae*, 2 Ioh. 2; *pro quando*, 1 Tim. 6: 12; *pro quia*, 1 Cor. 3: 16, 1 Ioh. 2: 14; *pro sed*, 1 Thess. 2: 18, 1 Ioh. 1: 2; *pro sic*, 1 Thess. 1: 6; *pro tamen*, Act. 7: 9; *pro tunc*, 1 Cor. 15: 52; *pro ut*, Rom. 11: 35; *καὶ ἔτερη δὲ*, Ioh. 8: 16; *καὶ μὴ*, Matth. 5: 29, Ioh. 11: 50; *καὶ τοῦτο*, Rom. 13: 11; *καὶ οὐ*, Matth. 9: 13; *καὶ subauditum*, Matth. 5: 29, 39, 17: 6.  
*Καίειν*, Matth. 5: 45, Iac. 3: 6.  
*Καίσθαι*, Luc. 24: 32, Ioh. 5: 35.  
*Καινὴ κτίσις*, 2 Cor. 5: 17, Gal. 6: 15. *Καινὴ Ἰερουσαλήμ*; Apoc. 21: 2. *Καινος*, 1 Petr. 2: 4:  
*Και-*

**Καιρός**, Matth. 24: 36, Luc. 1: 20, Act. 1: 7, 1 Petr. 5: 6.  
**Καιρὸς δεκτός**, Luc. 4: 19, 2 Cor. 6: 2. **Καιρός διορθώσεως**, Hebr. 9: 10. **Καιρός διαλλαγῆς**, Luc. 4: 19. **Καιρός ἐσαλμένος**, 1 Cor. 7: 29. **Καιρός τῇ σκηνοπηγίᾳ**, Ioh. 6: 6. **Ἐν παντὶ καιρῷ**, Luc. 21: 38. **Καιροί**, 1 Thess. 5: 1. **Καιροί ἐπισκοπῆς**, Luc. 21: 24. **Καιροί χαλεποί**, 2 Tim. 3: 1. **Καιροῖς ἴδιοις**, Tit. 1: 1. **Κάκεῖθεν**, Act. 13: 21. **Κακία**, Matth. 6: 34, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, 1 Petr. 2: 1. **Κακοδαίμονες**, Matth. 4: 24. **Κακοηθεία**, Rom. 1: 29. **Κακοήθης**, Matth. 7: 3. **Κακολογεῖν**, Matth. 5: 4. **Κακοπάθεια**, Iac. 5: 10. **Κακοπάθειν ετ συγκακοπάθειν**, 1 Tim. 1: 8, Iac. 5: 3. **Κακοποιῆσαι**, Matth. 12: 12. **Κακοποιός**, 1 Petr. 4: 15. **Κακόγης**, Matth. 6: 34. **Κακοῦν**, 1 Petr. 3: 13. **Κακύνειν**, Act. 14: 2. **Κακοῦργος**, Luc. 23: 32, 2 Tim. 2: 9. **Κακουγία**, Act. 16: 24. **Κακουγεῖσθαι**, Hebr. 11: 25, 12: 2, 3. **Κακωδία**, 2 Cor. 2: 15. **Κάλαθος**, Matth. 14: 20. **Κάλαμος**, Matth. 27: 48. **Κάλαμος τοῦ μέτρου**, Apos. 11: 1. **Κάλαμος χρυσοῦς**, Apos. 21: 15. **Καλεῖν**, καλεῖσθαι, Matth. 1: 22, 5: 9, 19, 20: 16, Luc. 1: 36, Rom. 8: 30, 9: 7, 1 Cor. 7: 20. **Καλεῖν κατ' ὄνομα**, Ioh. 10: 3. **Κελλιέλαιον**, Rom. 11: 24. **Καλοκαγαθίας ἐμπύρευμα**, Act. 7: 10. **Καλός**, Matth. 15: 26, Hebr. 11: 23. **Καλὸν προ παλλίον**, 1 Cor. 7: 8. **Καλὸν κατ ἀγαθὸν**, Luc. 8: 15. **Καλὸν μᾶλλον**, Marc. 9: 42. **Καλὸν ὄνομα**, Iac. 2: 17. **Κάλπη**, Hebr. 9: 4. **Κάλυμμα**, Matth. 27: 51, Ioh. 11: 44, Hebr. 6: 19, 9: 3. **Καλύπτειν**, Iac. 5: 20, 1 Petr. 4: 8. **Καλός**, Marc. 7: 9, Iac. 2: 3, 7. **Καλός εἰπας**, Luc. 20: 39. **Καλός ποιεῖν**, Act. 10: 33. **Κάμινος**, Matth. 6: 30, Apos. 9: 2. **Καμμίειν**, Matth. 13: 15. **Κάμψις**, Hebr. 12: 3, Iac. 5: 14. **Κάμψων τῇ ψυχῇ μου**, Hebr. 3: 9. **Καμπτήρ βίου**, Iac. 3: 6. **Κάνων**, 2 Cor. 10: 13, Gal. 6: 16. **Κανόνις σοιγεῖν**, Gal. 6: 16. **Οἱ ἐν κανονι**, Luc. 6: 35. **Καπηλεῖσθαι**, Luc. 10: 34. **Καπηλεύειν τὰ πρήγματα**, 2 Cor. 2: 17. **Κάπηλος**, 2 Cor. 2: 17. **Καπνός**, Hebr. 12: 19. **Καραδοκεῖν**, Rom. 8: 19. **Καρδία**, Matth. 5: 8, 6: 21, 12: 40, Marc. 7: 19, 1 Petr. 3: 4, Iac. 5: 5. **Καρδία δισσὴ**, Matth. 14: 31. **Καρδία μία**, Luc. 14: 18. **Καρδίας ἔξισται**, Marc. 3: 21. **Καρδία ψυχῆς**, διάγονα voces in praecerto de amore Dei cumulatae intensius studium designant, Matth. 22: 37. **Καρδιογνώσης**, Luc. 1: 65. **Καρπός**, Iac. 3: 17, Tit. 3: 14, Apos. 13: 16. **Καρπός ἀρουρῆς τίμιος**, Iac. 5: 7. **Καρπός εἰρηνικός**, Hebr. 12: 11. **Καρπός ἔργου**, Phil. 1: 22. **Καρποφορεῖν**, Marc. 4: 28, Luc. 8: 14.

Καρ-

**Καρδιόθεα**, Luc. 15: 16.  
**Καρτοφένη**, Hebr. 11: 27.  
**Κάρφος**, Matth. 7: 3.  
**Κατά**, Matth. inscript., Ioh. 2: 6, Rom. 2: 16, 2 Tim. 1, Hebr. 8: 9; saepe omittitur, Marc. 7: 36; saepe similitudinem significat, Eph. 3: 20; significat obiectum quo, Tit. 1: 1; pro ἐστι, 1 Cor. 12: 8; pro δε, 2 Cor. 11: 21. **Κατά** pre multis praepositionibus usurpat Paulus, 2 Tim. 4: 1. **Κατά** pro καθ' ἡμέραν, 1 Cor. 14: 27. **Κατ'** ἀνδρα, Rom. 3: 5. **Κατ'** ἄυθρωπον λέγειν, Ioh. 3: 17, Rom. 3: 5, Gal. 3: 15. **Κατ'** ἀνθρώπους, 1 Petr. 4: 6. **Κατά** τὴν γραφὴν, Matth. 5: 17. **Καθ'** ἔκτην, Iac. 2: 17. **Καθ'** ἔκτον, Act. 28: 16. **Κατά** μόνας, κατ' αὐτὸν, Ioh. 15: 5. **Καθ'** εἰς, Marc. 14: 19, Rom. 12: 4, 5. **Τὰ** κατ' ἐμὲ, Phil. 1: 12. **Οἱ** κατ' ἐξογῆν δύτες, Act. 25: 23. **Καθ'** ἡμέραν, Matth. 6: 11, Luc. 9: 23, 19: 47, Hebr. 3. **Κατά** Θεόν, Rom. 8: 27, 1 Petr. 4: 6. **Κατά** καιρούν, Rom. 5: 6. **Κατά** λέξιν, Act. 4: 25. **Κατά** λόγον, Act. 18: 14. **Καθ'** δ, Hebr. 9: 27. **Τὸ** καθ' δλου, Matth. 22: 40. **Καθ'** δσον, Matth. 25: 40; Marc. 7: 36, Luc. 19: 9, Hebr. 9: 27. **Κατ'** δψιν κρίνειν, Ioh. 8: 15. **Κατά** πόδας, Matth. 8: 17. **Κατά** πρόσωπον, Luc. 2: 31. **Κατά** σάρκα κρίνειν, Ioh. 8: 15. **Κατά** σάρκα περιπατεῖν, Ioh. 8: 15, 26. **Κατά** συγκυρίαν, Luc. 10: 31. **Κατά** τάξιν, 1 Cor. 14: 40. **Κατά** τόπουν, Luc. 21: 11. **Καθ'** ὑπερβολὴν, 1 Cor. 12: 30, 2 Cor. 1: 8. **Καθ'** ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν

2 Cor. 4: 17. **Κατά** φαντασίαν, Matth. 4: 1. **Καταβαίνειν**, Luc. 23: 43, Ioh. 6: 33, Iac. 1: 17. **Καταβαίνειν** εἰς οὐρανοῦ, Matth. 28: 2. **Καταβάλλειν**, Hebr. 11: 11, Apos. 12: 10. **Καταβάλεσθαι**, Eph. 1: 4. **Καταβολὴ**, Matth. 13: 35, 25: 34, Eph. 1: 4, Hebr. 1: 10. **Ἀπὸ** καταβολῆς κόσμου, Hebr. 3: 3, 9: 26, Apos. 17: 8. **Πρὸ** καταβολῆς κόσμου, Ioh. 17: 5, 24. **Καταβοθενεῖν**, Col. 2: 18. **Καταγείν** et **καταγωγή**, Act. 27: 5. **Καταγιγώσκειν**, Gal. 2: 11, Hebr. 8: 7. **Καταγυννᾶσθαι**, Matth. 12: 20. **Καταδικᾶσθαι**, Matth. 7: 1, Luc. 6: 37. **Κατάθεμα**, Matth. 26: 74. **Καταθεματίζειν**, Matth. 26: 74. **Κατάθεος**, Act. 17: 16. **Καταπαίσθαι**, 2 Petr. 3: 10. **Κατακαυχᾶσθαι**, Rom. 11: 18. **Κατακαυχᾶται** ἔλεος κρίσεως, Iac. 2: 13. **Καταπεῖσθαι**, Act. 28: 8, 1 Cor. 8: 10. **Καταπλεῖσθαι**, Matth. 1: 23. **Καταπληροδοτεῖν**, Act. 13: 20. **Καταπλήγειν**, Luc. 9: 15. **Καταπλυσμὸς**, 2 Petr. 2: 5. **Καταπότειν** et **ἀπανόπτειν**, Gal. 5: 12. **Κατάκηρια**, Rom. 8: 4. **Κατακρίνειν**, Matth. 12: 41, Ioh. 8: 10, Rom. 8: 3, 2 Cor. 7: 3, Hebr. 13: 4. **Κατακριτεύειν**, Matth. 20: 25. **Καταλαλεῖν**, Rom. 1, Iac. 4: 11. **Καταλαλία**, 2 Cor. 12: 20, 1 Petr. 2: 1. **Κατάλαλος**, Marc. 7: 22, 2 Cor. 12: 20, Iac. 4: 11. **Κα-**

**Καταλαμβάνειν**, Act. 25: 25, Phil. 3: 12.  
**Κατάλειμμα**, Matth. 22: 14, Rom. 9: 28.  
**Καταλείπεσθαι**, Hebr. 4: 1.  
**Κατάληψις**, Matth. 9: 22. **Κατάληψις βέβαιος**, Ioh. 6: 69.  
**Καταλιθάζειν**, Luc. 20: 6.  
**Καταλλαγή**, Luc. 2: 14.  
**Καταλλάσσειν**, 1 Petr. 3: 18.  
**Καταλλάγτεσθαι**, Rom. 5: 10, 2 Cor. 5: 20.  
**Κατάλογος**, Luc. 10: 20.  
**Καταλύειν**, Matth. 5: 17.  
**Κατάλυμα**, Marc. 14: 13, Luc. 2: 7.  
**Καταμαρθάνειν τὴν φύσιν**, Matth. 6: 28.  
**Καταμένειν**, 1 Petr. 3: 19.  
**Καταμόνας**, Marc. 3: 10, Luc. 9: 18, Act. 28: 16.  
**Καταγαθεματίζειν**, Matth. 26: 74.  
**Καταγαρκεῖν**, 2 Cor. 11: 8.  
**Καταγοεῖν**, Act. 11: 6, 27: 39, Rom. 4: 19, Hebr. 3: 1, 10: 24. **Καταγοῆσαι**, Act. 7: 32.  
**Καταγράψαιν**, Phil. 3: 11.  
**Καταξιοῦσθαι**, Luc. 20: 35.  
**Καταπαύειν**, Hebr. 4: 8.  
**Κατάπαυσις**, Hebr. 3: 11. **Κατάπαυσις τοῦ παραδέσου**, Luc. 23: 43.  
**Καταπέτασμα**, Matth. 17: 51, Hebr. 6: 19, 9: 3, 10: 20.  
**Καταπέτασμα δεύτερον**, Matth. 27: 51. **Καταπετασματα ἐγδότερα**, Matth. 27: 51.  
**Καταπίγειν**, Matth. 23: 24, 2 Cor. 2: 7, Hebr. 11: 29.  
**Καταποντίζειν**, Hebr. 11: 29.  
**Καταποντίζεσθαι**, Matth. 14: 30.  
**Καταπονισμὸς**, Matth. 18: 6.  
**Κατάρα**, Matth. 5: 44. **Κατάρα νόμου**, Gal. 3: 13. **Κατάρας τέκνα**, 2 Petr. 2: 14.  
**Καταρρᾶσθαι**, Iac. 3: 9.

**Καταργεῖν**, Matth. 5: 17, Luc. 13: 7, Rom. 3: 31, 6: 6, 1 Cor. 1: 28, Eph. 2: 15.  
**Καταργεῖσθαι**, Rom. 4: 14, 2 Cor. 3: 7. **Καταργεῖσθαι ἀπὸ τοῦ νόμου**, Rom. 7: 2.  
**Καταρτίζειν**, Matth. 21: 16, Gal. 6: 1, Hebr. 10: 30, 1 Petr. 5: 10. **Καταρτίσαι**, Hebr. 13: 21. **Κατάρτισις**, 2 Cor. 12: 9. **Καταρτισμένος**, 1 Cor. 1: 10.  
**Κατασκευάζειν**, Luc. 1: 17, Hebr. 9: 5. **Κατασκευάζειν οἶκον**, Hebr. 3: 3.  
**Κατασκοπῆσαι**, Gal. 2: 4, 5.  
**Κατάσκοπος**, Iac. 2: 25.  
**Κατασφρίζειν**, Act. 7: 19.  
**Κατασέλλειν**, Act. 19: 35.  
**Κατάσημα**, Tit. 2: 3.  
**Κατασολὴ**, 1 Tim. 2: 9.  
**Κατασροφὴ**, 2 Tim. 2: 14, Hebr. 13: 7, 2 Petr. 2: 6.  
**Κατασχεῖν σπέρμα**, Hebr. 11: 11.  
**Κατάσχεσις ἐθνῶν**, Act. 7: 45.  
**Κατατέμνειν**, κατατομὴ, Phil. 3: 2.  
**Καταφορὰ**, Matth. 26: 42, Rom. 11: 8.  
**Καταφρόγειν**, Marc. 6: 26.  
**Καταγαλάω**, Marc. 2: 4.  
**Καταγθόγιοι**, Phil. 2: 10.  
**Καταχρῆσθαι**, Luc. 17: 10, 1 Cor. 7: 31, 9: 18.  
**Κατείδωλον**, Act. 17: 16, Rom. 8: 5.  
**Κατεργάσθαι**, 1 Petr. 4: 3.  
**Κατέγαυτι**, Matth. 21: 2, Marc. 12: 41.  
**Κατέξουσιάζεσθαι**, Matth. 20: 26.  
**Κατεργάζεσθαι**, Rom. 4: 15.  
**Κατεργάζεσθαι δικαιούντη**, Iac. 3: 18. **Κατεργάζεσθαι σωτηρίαν**, Ioh. 6: 27.  
**Κατεσθίειν**, Apoc. 12: 4.  
**Κατέχειν**, Marc. 4: 20, Act. 27: 40, Rom. 7: 6.

Κα-

**Κατηγορία**, Luc. 6: 7, Ioh. 18: 29.  
**Κατηγόρος**, Ioh. 8: 10, 14: 16, Apos. 12: 10.  
**Κατήφεια**, Iac. 4: 9.  
**Κατηχεῖν**, Rom. 2: 18.  
**Κατηγόρις**, Matth. 28: 19, 20, Luc. 1: 3, Hebr. 5: 12.  
**Κατιοῦσθαι**, Iac. 5: 3.  
**Κατοικεῖν**, Act. 2: 5, Col. 1: 19. *Κατοικεῖν εἰς τὴν γῆν*, Hebr. 11: 9.  
**Κατοπτρίζειν**, 2 Cor. 3: 18.  
**Κατόρθωμα**, Matth. 19: 19, Act. 24: 3, Rom. 10: 3.  
**Κατοργὴ φυσικὴ**, Luc. 6: 35.  
**Κατωγενεύειν**, Luc. 13: 11.  
**Καύσεως λύχνος**, Ioh. 5: 35.  
**Κανσούμερα**, 2 Petr. 3: 10.  
**Καύσων**, Iac. 1: 11.  
**Κανχᾶσθαι**, Rom. 3: 26, 4: 2, 5: 3, 15: 12, 1 Cor. 1: 29, 2 Thess. 1: 3, Iac. 1: 9.  
**Καύγησις**, Rom. 3: 26.  
**Καύγημα**, 1 Cor. 9: 15, Hebr. 3: 6.  
**Κειμῆλια**, Marc. 12: 41.  
**Κειρίατι**, Matth. 27: 39, Ioh. 10: 44.  
**Κεῖσθαι**, Luc. 2: 34, Phil. 1: 17, 1 Thess. 3: 3, Apos. 4: 2.  
**Κελεύειν**, Luc. 11: 53.  
**Κέλευσμα**, Matth. 11: 17.  
**Κενόδοξοι ετενοδοξία**, Gal. 5: 26.  
**Κενολογία**, 1 Tim. 6: 20.  
**Τὸ κενὸν**, Luc. 16: 26. *Κενὸς*, Matth. 5: 22, 1 Thess. 2: 1, 3: 5, Phil. 2: 7.  
**Κευοτάφιον**, Luc. 6: 22.  
**Κευοῦσθαι**, Rom. 4: 14, 1 Cor. 1: 17.  
**Κευοφωνία**, 1 Tim. 6: 20.  
**Κένωμα**, Luc. 16: 26.  
**Κένωσις**, Matth. 8: 20, 11: 25.  
**Κεραία**, Matth. 5: 18.  
**Κεράτιν**, Luc. 15: 16.

**Κερδαίσιν**, Matth. 18: 15, 1 Cor. 9: 9, Phil. 1: 21.  
**Κερδαίγεσθαι**, 1 Petr. 3: 1.  
**Κερδήσαι ἔβριν καὶ ζημίαν**, Act. 27: 21.  
**Κέρδος**, Matth. 5: 58, 16: 26.  
**Κεφάλαιον**, Act. 22: 28, Hebr. 7: 1.  
**Κεφαλαῖον**, Matth. 22: 40, Marc. 12: 4. *Κεφαλαιοῦ κεφαλιον*, Eph. 1: 10.  
**Κεφαλὴ**, Ioh. 13: 9, Col. 2: 10.  
**Κεφαλὶς**, Hebr. 10: 7.  
**Κῆνσος**, Matth. 17: 25, 22: 17.  
**Κῆπος**, Luc. 21: 5.  
**Κῆπουρδος**, Matth. 28: 2, Ioh. 20: 15.  
**Κήρυγμα**, Matth. 11: 25, Marc. 1: 1, Rom. 16: 25. *Κήρυγμα Πέτρου*, Praef. in Marc.  
**Κήρυσσειν**, Luc. 4: 18, 19, Act. 15: 21, Rom. 2: 19, 1 Cor. 2: 4.  
**Κιβωτὸς**, Matth. 24: 38, Marc. 12: 41, Ioh. 12: 6, Hebr. 11: 7.  
**Κιθαραῖα**, Apos. 15: 2.  
**Κιθαρίζειν**, Apos. 14: 2.  
**Κινεῖν πεφαλήν**, Matth. 27: 36.  
**Κλαίειν**, Luc. 6: 21, Iac. 4: 9.  
**Κλαίειν πικρῶς**, Matth. 26: 75, Ioh. 20: 13.  
**Κλᾶν ἄρτον**, Marc. 8: 19, Act. 2: 42.  
**Κλάσις**, Ioh. 15: 2.  
**Κλέπτης**, Ioh. 10: 1, 1 Petr. 4: 15.  
**Κληροδοσία**, Rom. 8: 17.  
**Κληρονομεῖν**, Matth. 1: 16, 25: 34, 1 Cor. 15: 50, Hebr. 1: 4, 14, 12: 17, Apos. 21: 7.  
**Κληρογομία**, Matth. 21: 38, Rom. 8: 17, Hebr. 9: 15, 1 Petr. 1: 4.  
**Κληρονόμος**, Hebr. 1: 2.  
**κλῆρος**, Rom. 8: 17, Act. 1: 17, 1 Petr. 5: 3.

Κλη-

**Κληροῦν τοὺς νιὸντας**, Eph. 1: 11. **Κοκκίνη γλαυκὸς**, Matth. 27: 28.  
**Κληρωτὸς**, Act. 1: 26. **Κόκκινον**, Ioh. 19: 2.  
**Κλῆσις**, 1 Cor. 1: 26, 2 Tim. 1: 9. **Κόκκον σιγάπεως**, Luc. 17: 6.  
**Κλῆσις τῶν ἐνθῶν**, Matth. 15: 28. **Κολάζεσθαι**, Matth. 1: 19,  
**φάντος**, Hebr. 3: 1. 1 Petr. 2: 20.  
**Κλήτορες**, 1 Cor. 10: 27. **Κολαφίζειν**, Matth. 26: 67,  
**Κλητός**, Matth. 10: 41, 20: 16, 1 Cor. 4: 11. **Κολαφίζεσθαι**,  
**Ioh. 6: 37**, Rom. 1: 1, 8: 21, 2 Cor. 11: 7.  
**Ι Cor. 1: 24.** **Κολεὸς**, Matth. 26: 52.  
**Κλίβανος**, Matth. 6: 30. **Κολλᾶσθαι**, Matth. 5: 43, Ioh.  
**Κλῖμα**, Rom. 15: 23. 4: 9, Act. 9: 26, 10: 28,  
**Κλίνειν**, Hebr. 11: 34. **Κολυνεῖν**, 1 Cor. 6: 16.  
**τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν**, Luc. 24: 5. **Κολλούριον**, Apoc. 3: 18.  
**Κλινίδιον**, Marc. 2: 4. **Κολλυρίης**, κόλλυρος, Matth.  
**Κλινικόλ**, Matth. 3: 6. 21: 12.  
**Κλοπὴ**, Matth. 15: 11, Marc. 7: 22. **Κόλπος**, Ioh. 1: 18, 2: 6.  
**Κλύδων**, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6. **Κολυμβᾶν**, Act. 27: 43.  
**Κλυδωνίζεσθαι**, Eph. 4: 14, Iac. 1: 6. **Κολυμβήθρα**, Act. 16: 33. **Κο-**  
**λυμβήθρα τοῦ ἀπεισαλμένου**, Ioh. 19: 7.  
**Κολούω**, κόλουσις, 1 Ioh. 4: 18. **Κολούων**, 1 Cor. 1: 6.  
**Κυησμὸς**, 2 Tim. 4: 3. **Κομίζειν**, Hebr. 10: 36, 1 Petr.  
**Κορδάντης**, Matth. 5: 26. 1: 13, 2 Petr. 2: 13. **Κο-**  
**μιζεσθαι**, Matth. 1: 18, 25: 27, Phil. 3: 19.  
**Κομῷν**, 1 Thess. 4: 13. **Κομψόθαι**, Ioh. 11: 11, 1 Cor.  
**7: 39.** **Κοπᾶξειν**, Matth. 14: 32,  
**Κοίμησις τοῦ ὅπνου**, Ioh. 10: 13. **Μαρκ. 6: 51.**  
**Κοιναὶ χεῖρες**, Marc. 7: 5. **Κοπιὰν**, Ioh. 4: 38, Act.  
**ἔνυοια**, Act. 4: 19, Rom. 1: 20: 38. **Κοπιὰν ἐν τῷ λόγῳ**,  
**Κοινοὶ**, Matth. 28: 17. **Κοπιὰν**, Hebr. 9: 13, Col. 4: 12, Hebr. 13: 7,  
**Κοινοῦ**, Matth. 15: 11, Marc. 1: Petr. 4: 10.  
**7: 15**, Act. 10: 15, 21: 28, **Κόπος**, Ioh. 4: 38, 2 Cor. 6: 5,  
**Hebr. 9: 13.** 1 Thess. 2: 9. **Κόπος ἀγάπης**,  
**Κοινωνεῖν**, Gal. 6: 6. **Κοινω-** **Hebr. 6: 10. Κόπος ἐν κυρίῳ**,  
**νεῖν ἔργοις πονηροῖς**, 2 Ioh. 2. 1 Cor. 15: 58.  
**Κοινωνεῖν παθήμασι Χριστοῦ**, **Κόπτειν αὐτὴν**, Luc. 8: 52.  
**1 Petr. 4: 13.** **Κοράσιον**, Matth. 9: 24. **Κο-**  
**Κοινωνία**, Matth. 26: 28, Act. **ρασία αποδειγμένα**, Act. 2:  
**2: 42**, Rom. 15: 26, Hebr. 22.  
**13: 16.** **Κορβᾶν**, Matth. 15: 5, 23: 16,  
**Κοινωνίαν ἔχειν**, 1 Ioh. 1: 3. **Luc. 21: 4.** **Κορβανᾶ**, Luc.  
**Κοινωνὸς γινεσθαι**, 1 Cor. 10: 21: 4.  
**20.** **Κορβογᾶς**, Matth. 27: 6.  
**Κοίτη**, Rom. 9: 10, 13: 13. **Κορίνθια κόρα**, proverbium,  
**Λοίτη ἀμίαντος**, 2 Petr. 2: 10. 1 Cor. 1.  
**Κορινθιαῖςεσθαι**, proverbium,  
**1 Cor. 1.**

**Καρυφαῖος**, Act. 1: 13. **Κο-**  
**ρυφαῖος γυναικὸς**, Matth. 10:  
 41.

**Καστεῖν**, Matth. 25: 7.

**Κόσμος**, 1 Tim. 3: 2.

**Κοσμοποιεῖν**, Ioh. 1: 3.

**Κοσμοποίην**, Marc. 10: 6.

**Κοσμοπολίτης**, Matth. 5: 43.

**Κόσμος**, Matth. 5: 13, 17: 7,  
 Marc. 16: 15, Ioh. 1: 10, 29,  
 6: 4, 8: 23, 12: 19, 14: 27,  
 Rom. 5: 12, Hebr. 11: 7.

**Κόσμος ἀσεβῶν**, 2 Petr. 2: 5.

**Κόσμος ἀρχαῖος**, Matth. 24: 39.

**Κόσμος τοῦτος**, Matth. 5: 16.

'Ἐκ τοῦ κόσμου', Ioh. 17: 6, 14,  
 18: 36. 'Ἐκ τοῦ κόσμου εἶναι',  
 Ioh. 15: 19. 'Ἐν τῷ κόσμῳ',  
 Ioh. 16: 33. **Κόσμος γυναικὸς**,  
 1 Petr. 3: 3.

**Κονφοπαλάτης**, Act. 7: 10.

**Κονζῳδία**, Matth. 24: 45,  
 27: 26, 65, Act. 12: 10,  
 1 Cor. 10: 25.

**Κονφῖειν**, Act. 17: 37.

**Κονφότης**, 2 Cor. 1: 17.

**Κόφινος**, Matth. 24: 20.

**Κρατιπάλη**, Luc. 21: 34.

**Κράνιον**, Luc. 23: 33. **Κρανίου**  
**τόπος**, Matth. 27: 33, Luc.  
 24: 33.

**Κράσις**, Luc. 8: 55.

**Κραστέδιον ετεράποδον**,  
 Matth. 9: 20, 14: 36, 23: 5,  
 Marc. 6: 56.

**Κραταιωθῆναι**, Eph. 3: 16.

**Κρατεῖν**, Matth. 6: 12, 16: 19,  
 Marc. 3: 21, 7: 8, Luc. 24: 16,  
 Hebr. 4: 14, 6: 18, Apoc.  
 2: 13. **Κρατεῖν προθέσεως**,  
 Act. 27: 13. **Κρατεῖν τὴς**  
**χειρὸς**, Matth. 9: 25, Luc.  
 1: 54.

**Κράτιος**, Act. 23: 26.

**Κράτος**, Luc. 1: 51, 1 Tim.  
 6: 16, 1 Petr. 5: 11. **Κράτος**  
**τῆς δόξης**, Col. 1: 2, 1 Petr.  
 4: 11.

**Κραυγᾶς**, Apoc. 21: 4.

**Κραυγὴ**, Matth. 12: 19, Apoc.  
 21: 4.

**Κρείττον**, Hebr. 11: 40, 2 Petr.  
 2: 21. **Κρείττονες διδασκάλων**,  
 Luc. 6: 40.

**Κρεωπόλιον**, 1 Cor. 10: 24.

**Κρίμα**, Luc. 23: 40, Ioh. 9: 39,  
 1 Tim. 5: 12, 1 Petr. 4: 17,  
 Iud. 1, 4. **Κρίμα λαμβάνειν**,  
 Rom. 13: 2. **Κρίματα**, Rom.  
 11: 33.

**Κρίγειν**, Matth. 7: 1, 19: 28,  
 Ioh. 3: 17, 5: 22, 7: 51,  
 8: 15, 12: 31, 47, Act. 13: 27,  
 16: 4, 25: 25, 14: 10, Rom.  
 2: 27, 14: 22, Hebr. 10: 31,  
 13: 4, 1 Petr. 2: 13, Apoc.  
 11: 18. **Κρίγεσθαι**, Matth.  
 5: 40, Iac. 5: 9. **Κρίγεσθαι**  
**σαρκὶ**, 1 Petr. 4: 6.

**Κρίσις**, Matth. 5: 21, 22,  
 7: 1, 10: 15, 12: 18, 20,  
 16: 28, 23: 23, Marc. 3: 29,  
 Luc. 11: 42, Ioh. 15: 8,  
 1 Tim. 5: 24, 1 Petr. 2: 13.

**Κρίσις βλασφημίας**, 2 Petr.  
 2: 11, Iud. 1. **Κρίσιν ἐκ-**  
**βάλλειν**, Matth. 12: 20, 24: 14.

**Κρίσιν ποιεῖν**, Ioh. 5: 27.

**Κριτήριον**, 1 Cor. 6: 2.

**Κριτῆς**, Lue. 12: 58. **Κριτῆς**  
**τῆς ἀδικίας**, Lue. 15: 8.

**Κρούνειν**, Matth. 7: 8.

**Κρυβῆναι**, Ioh. 8: 59.

**Κρυπτῇ**, Luc. 11: 33. **Κρυπτός**  
**ἄνθρωπος**, 1 Petr. 3: 4.

**Κρύμα**, Matth. 6: 4.

**Κτᾶσθαι**, Matth. 5: 5, 10: 9.

**Κτᾶσθαι ψυχὴν**, Matth. 24: 13,  
 Luc. 21: 19, Hebr. 10: 38.

**Κτῆμα**, Act. 5: 1.

**Κτῆνος**, 1 Cor. 15: 39, Hebr.  
 12: 20.

**Κτῆσις**, Matth. 5: 5, Lue. 8: 43,  
 Act. 5: 1.

**Κτίζειν**, Matth. inscript., 1  
 Petr. 2: 13. **Κτισθῆναι**,  
 Hebr. 4: 13.

Kri-

**Κτίσις**, Marc. 9: 6, 13: 19,  
16: 15, Rom. 8: 9, Hebr. 4: 13.  
**Κτίσις ἀνθρωπίη**, Matth. in-  
script., 1 Petr. 2: 13.  
**Κτίσμα**, Marc. 10: 6, Iac.  
1: 18.  
**Κυρεῖα**, Eph. 4: 14.  
**Κυβερνήτης**, Act. 27: 11.  
**Κυκλωφ**, Marc. 6: 35, 13: 14,  
Rom. 15: 19.  
**Κύματα ἥγησι**, Iud. 13.  
**Κυνάριον**, Matth. 15: 26.  
**Ἐπὶ κυνὶ**, Hebr. 9: 17.  
**Κυριεύειν**, Math. 20: 25,  
Rom. 7: 1.  
**Κυριολεκτῶς**, Matth. 2: 18.  
**Κύριος**, Math. 14: 4, 28: 6,  
Marc. 16: 20, Luc. 1: 43,  
5: 5, Act. 17: 17, Rom. 10: 12,  
1 Petr. 3: 6, 2 Petr. 2: 1,  
Iac. 5: 10, Ἀρο. 11: 15.  
**Κύριος εἶναι**, Matth. 12: 8.  
**Κύριος μεθ' ὑμῶν**, 2 Thess.  
3: 16. **Κύριος Σαβαὼν**, Rom.  
9: 29, Iac. 5: 4. **Κύριος  
Χριστός**, 1 Cor. 7: 6. **Κύριοι  
κατὰ σαρκῶν**, Eph. 6: 5.  
**Κυριότητες**, 2 Petr. 2: 10.  
**Κῦρος**, Matth. 22: 44.  
**Κυροῦσθαι**, 2 Cor. 2: 8, Gal.  
3: 15.  
**Κύψας**, Marc. 1: 7.  
**Κᾶλον**, Hebr. 3: 17.  
**Κωλύειν**, Act. 10: 47.  
**Κώμη**, Marc. 1: 38, 8: 23,  
Luc. 7: 11, 37, 9: 52, 24: 13,  
Ioh. 7: 42.  
**Κῶμοι**, πομάζειν, πομασῆς,  
Rom. 13: 13, 1 Petr. 4: 3.  
**Κωμόπολις**, Marc. 1: 38, Luc.  
4: 43.  
**Κοπῆλατεῖν**, Marc. 6: 48.  
**Κωρός**, Luc. 1: 20.

A.

**Ἄριστος** apud Graecos nunquam est  
finale, Matth. 1: 16.  
**Ἀγγέλου**, 2 Petr. 1.  
**Ἄλιτρψ ἀγέμον**, Marc. 4: 37.  
**Ἄλκηνος**, Ἀρο. 20: 15. **Ἄλκη-  
νος συντετριμένος**, Marc.  
14: 3.  
**Ἀλεῖν**, Ioh. 8: 25, 15: 17,  
16: 13, Hebr. 9: 19. **Ἀλεῖν**  
ἐκ τῶν ἰδίων, Ioh. 8: 44.  
**Ἀλεῖν μεγάλα**, Iac. 3: 5.  
**Ἀλεία**, Matth. 26: 73, Ioh.  
4: 42, 8: 43.  
**Ἀλιβάνειν**, Matth. 16: 24,  
Marc. 4: 20, Ioh. 1: 12,  
2: 11, 24, 3: 33, 5: 34, 43,  
12: 48, Hebr. 5: 1, 7: 5,  
Iac. 1: 7, 1 Ioh. 5: 9. **Ἀλι-  
βάνειν εἰς τὰ ἴδια**, Matth.  
1: 15. **Ἀλιβάνειν τὴν ἐπι-  
σήμην**, Luc. 11: 53. **Ἀλι-  
βάνειν ἵκανὸν**, Marc. 15: 15.  
**Ἀλιβάνειν τὸ φόρμιον**, Matth.  
27: 23.  
**Ἀλιπτὸς**, Luc. 23: 11, Iac.  
2: 2.  
**Ἀλιπτὸς**, Luc. 23: 11.  
**Ἀλιὸν ἐπιθρώσκειν**, Ἀρο.  
19: 15.  
**Ἀλος**, Matth. 1: 21, 6: 7,  
9: 37, 16: 18, Luc. 7: 29.  
**Περὶ τοῦ λαοῦ**, Hebr. 5: 3.  
**Ἀλόγας**, Matth. 24: 38, Hebr.  
11: 7:  
**Ἀλογεῖν**, Matth. 17: 60.  
**Ἀλτεῖα**, Matth. 4: 10, Ioh.  
15: 2, Rom. 9: 4, Hebr. 9: 1.  
**Ἀλτρεύειν**, Matth. 4: 10,  
Ioh. 15: 2. **Ἀλτρεύοντες**,  
Hebr. 10: 1.  
**Ἀλέχμα**, Matth. 6: 11.  
**Ἀλέγειν**, Matth. 15: 5, Luc.  
6: 46, Ioh. 9: 41, 10: 6,  
11: 31, Phil. 3: 18. **Ἀλέγειν  
ἀπὸ μνήμης**, Luc. 10: 53.  
**Ἀλέγειν ἀπὸ σώματος**, Luc. 10:  
53. **Ἀλεγόμενος**, Matth. 1: 16.  
—  
—

**Δειμῶνες εὐσεβῶν**, Luc. 16: 23.  
**Δείπεσθαι**, Iac. 1: 9.  
**Δειποθυμεῖν**, Marc. 3: 21.  
**Δειποθυμία**, Marc. 3: 21.  
**Δειπόμεγος**, Iac. 1: 4, 2: 15.  
**Δειποτάκτης**, Luc. 14: 28.  
**Δειποψυχεῖν**, Marc. 3: 21.  
**Δειπουργεῖν**, Luc. 1: 8, 2: 37,  
Act. 13: 2, Rom. 15: 27,  
Hebr. 8: 2.  
**Δειπουργία**, Matth. 6: 13, 14: 2,  
Luc. 1: 5, 23, 2: 37, Hebr.  
8: 6.  
**Δειπουργὸς**, Hebr. 8: 2.  
**Δέπορες**, Ioh. 12: 3.  
**Δεπτόμερες**, I Cor. 10: 6.  
**Δεπτὸν ὑπόδημα**, Marc. 6: 9.  
**Δεπτύνειν**, Matth. 21: 44.  
**Δεσμιασμὸς**, Eph. 5: 3.  
**Δευκαὶ εἰσὶ γάρας πρὸς θερι-**  
**μὸν**, Ioh. 4: 35, Apoc. 14:  
15.  
**Δευκαίνειν**, Marc. 9: 3, Apoc.  
7: 14.  
**Δευκός**, Apoc. 20: 11.  
**Δευγειμονεῖν**, Matth. 28: 3.  
**Δευρόφω βαδίζειν**, Matth. 12:  
30.  
**Δήγουνται ἡμέραι**, Matth. 12: 40.  
**Δῆμέω**, Matth. 27: 5.  
**Δῆμοβάτης**, Apoc. 19: 15.  
**Δῆμος**, Matth. 21: 33, Apoc.  
14: 19.  
**Δῆμῆς**, Matth. 21: 13, 27: 16,  
Ioh. 10: 1, 18: 40.  
**Δῆμης**, Matth. 15: 2.  
**Τὰ λίαν**, Act. 15: 28. **Λίαν**  
ἐπι περισσοῦ, Marc. 6: 51.  
**Λίαν πώτι**, Marc. 16: 9.  
**Λίβαρος**, Apoc. 8: 3.  
**Λιβανωτὸς et λιβανωτής**, Apoc.  
8: 3.  
**Λιθάζειν et λιθοβολεῖν**, Act.  
14: 9, 2 Cor. 11: 24.  
**Λιθος**, Matth. 3: 9, I Petr.  
2: 7. **Λιθος τίμος**, πολυτε-  
**λῆς**, Apoc. 17: 4.  
**Λιθόσκυτον**, Matth. 27: 27,  
Ioh. 19.

**Λικῆν**, Matth. 21: 44, Luc.  
22: 31.  
**Λίμνη**, Apoc. 20: 14.  
**Μετὰ λιμὸν λοιπὸς**, Matth.  
24: 7.  
**Λόγια Θεοῦ**, Rom. 3: 2,  
I Petr. 4: 10.  
**Λογίζεσθαι**, Matth. 6: 12,  
Rom. 1, ibid. 3: 28, 4: 8,  
6: 11, 8: 11, I Cor. 13: 5,  
Hebr. 11: 19, 12: 3, I Petr.  
5: 12. **Λογίζεσθαι εἰς δικαιο-**  
**σύνην**, Rom. 4: 5, Gal. 3: 6.  
**Λογίζεσθαι εἰς σπέρμα**, Rom.  
9: 8.  
**Λογικὴ λατρεία**, Rom. 12: 1.  
**Λογικὴ ψυχὴ**, Matth. 13: 3.  
**Λογικόν**, I Petr. 2: 2.  
**Λογοθέτης**, Luc. 8: 3.  
**Λογομαχεῖν et λογομαχία**,  
I Tim. 6: 4.  
**Λόγος**, Matth. 13: 19, 44,  
Marc. 1: 2, Luc. 1: 2, 4: 36,  
Ioh. 1: 10, 4: 41, 15: 20,  
Act. 1: 1, 16: 6, 17: 15,  
19: 38, Rom. 3: 4, Ioh.  
1: 5. **Λόγος ἀκοῆς**, I Thess.  
2: 13, Hebr. 3: 2. **Λόγος ἀλη-**  
**θείας**, Col. 1: 5. **Λόγος τῆς**  
**ἀρχῆς**, Hebr. 5: 12, 6: 1.  
**Λόγος ἐσχηματισμένος**, Matth.  
13: 3, I Cor. 4: 6. **Λόγος**  
Θεοῦ, Ioh. 10: 35, I Thess.  
2: 13, Apoc. 16: 13. **Λόγος**  
παρακλήσεως, Act. 13: 15.  
**Λόγος σαπρὸς**, Eph. 4: 29.  
**Λόγος ὑγιῆς**, ἀκατάγνωστος,  
Tit. 1: 8. **Λόγοῦ ἐφῆμερος**  
γένεσις, Matth. 13: 21. **Λό-**  
**γον** ἔνα, Luc. 6: 9.  
**Λοιδορεῖν**, Act. 23: 24.  
**Λοιδορία**, I Cor. 5: 11, Hebr.  
3: 8.  
**Λοιμὸς**, Act. 24: 5. **Λοιμὸς**  
ἀντὶ θανατοῦ, Matth. 24: 7.  
**Τὰ λοιπὰ**, Marc. 4: 19. **Λοι-**  
**ποι**, Matth. 27: 49. **Λοιπὸν**,  
I Cor. 4: 2, Phil. 3: 30. **Τὸ**  
**λοιπὸν**, Luc. 11: 41.

*Αρχέα*, Luc. 1: 56.  
*Αὐτειν*, Matth. 5: 17, 16: 19,  
 Ioh. 2: 19. *Αὐτειν ἐπὶ τῆς  
 γῆς*, Matth. 9: 6. *Αὐτειν τὸ  
 σάββατον*, Ioh. 5: 18. *Αὐτε-  
 σθαι*, Marc. 7: 34, 2 Petr.  
 3: 10.  
*Αύκοι βαρεῖς*, Act. 20: 29.  
*Αυκαλύπτωσι*, Matth. 6: 19.  
*Αυτείσθαι*, Matth. 14: 9.  
*Αύτη*, 1 Petr. 2: 19, Hebr.  
 12: 11.  
*Αυτειλεῖν*, Luc. 17: 2.  
*Αύτρον*, Matth. 16: 26, 20:  
 28. *Αυτροῦν*, Luc. 24: 21.  
*Αυτροῦσθαι*, 1 Petr. 1: 18.  
*Αύτρωσις*, Luc. 1: 68, 24: 21,  
 Hebr. 9: 12, 1 Petr. 1: 18.  
*Αύτρωσις τοῦ Ιερατὸν*, Luc.  
 19: 11. *Αυτρωτής*, Act. 7: 25.  
*Αυγήτια*, Hebr. 9: 2. *Αυγήτιι*,  
 Apoc. 11: 4.

**M.**

*M in Graecis vocibus nun-  
 quam est finale*, Matth. 1: 16.  
*Μαθητὴς*, Matth. 5: 1, 10: 24.  
*Μαθηταῖ*, Luc. 6: 17, 7: 11,  
 Ioh. 7: 3, 8: 31, 9: 27,  
 Act. 9: 19.  
*Μαθητεύειν*, Matth. 13: 52,  
 28: 19, 20.  
*Μάκαρ εἰς μακαρίτης*, Matth.  
 9: 24.  
*Μακαρίζειν*, Iac. 5: 11.  
*Μακαρισμὸς*, Rom. 4: 6, Iac.  
 5: 11.  
*Μάκελλον*, 1 Cor. 10: 25.  
*Μακρὰ*, Luc. 20: 47. *Oἱ μα-  
 κρὰν καὶ οἱ ἔγγὺς*, Eph. 2: 17.  
*Μακροθυμεῖν*, Matth. 18: 26,  
 1 Cor. 13: 4, Iac. 5: 7.  
*Μακροθυμεῖν ἐπὶ τινὶ*, Luc.  
 18: 7. *Μακροθυμία*, 2 Cor.  
 6: 6, 2 Tim. 3: 10, Iac.  
 5: 10. *Μακρόθυμος*, Matth.  
 18: 26.

*Μακρύνειν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἔκσ-  
 τον*, Luc. 15: 13.  
*Μαλακοὶ εἰς μαλακία*, 1 Cor.  
 6: 9, Apoc. 21: 8.  
*Μάλιστα*, Iac. 5: 12, Apoc.  
 14: 13.  
*Μᾶλλον*, Matth. 6: 26, Marc.  
 7: 36, 14: 31, Luc. 15: 7,  
 Ioh. 3: 19. *Μᾶλλον ἢ*, Ioh.  
 12: 43. *Μᾶλλον περισσότερον*,  
 Marc. 7: 36.  
*Μάμψῃ*, Marc. 14: 36.  
*Μαμυνᾶς εἰς μαμυνᾶς*, Matth.  
 6: 24. *Μαμωνᾶς ἀδικίας*, Luc.  
 16: 9.  
*Μανθάνειν*, Matth. 11: 29,  
 Luc. 11: 53, 1 Tim. 5: 13.  
*Μάννα*, Ioh. 6: 31. *Μάννα  
 νοητόν*, Apoc. 2: 17.  
*Μαντεύεσθαι*, Matth. 26: 68.  
*Μαραθίεσθαι*, 1 Petr. 1: 4.  
*Μαραγαθὰ*, Luc. 6: 22.  
*Μαργαρίται*, 1 Tim. 2: 9.  
*Μαρία*, *Μαριάμ εἰς Μαριάμη*,  
 Matth. 1: 16. *Μαρία ἡ τοῦ  
 Κλωπᾶ*, Ioh. 19: 25.  
*Μαρσύπιον*, Luc. 22: 36.  
*Μαρτυρεῖν*, Ioh. 3: 32, 12: 17,  
 Ioh. 15: 27, 18: 23, 13: 21,  
 Hebr. 1: 4, 7: 17, Apoc. 1: 2.  
*Μαρτυρεῖν τινὶ*, Rom. 10: 2.  
*Μαρτυρεῖσθαι*, Act. 10: 22,  
 Rom. 3: 21, Hebr. 11: 2.  
*Μάρτυρες*, Apoc. 17: 6.  
*Μαρτυρία*, Matth. 1: 1. *Μαρ-  
 τυρία Θεοῦ*, Matth. 5: 34,  
 Hebr. 6: 16. *Μαρτυρία περὶ  
 ἑμοῦ*, Ioh. 1: 7. *Μαρτυρία  
 μαρτυρεῖν*, 1 Ioh. 5: 10.  
*Μαρτυρίου αὐτοῖς*, Matth. 8: 4,  
 10: 14, 18. *Μαρτύριον Χρ-  
 ισοῦ*, 1 Cor. 1: 6.  
*Μαριγούν*, Hebr. 12: 6.  
*Μαριγόφορος*, Act. 22: 29.  
*Μάζις*, Marc. 3: 8, 10, Hebr.  
 12: 6. *Μαζίσιν ἀνετάξεσθαι*,  
 Matth. 27: 19.  
*Ματαιολογία*, 1 Tim. 1: 6.  
*Ματαιολόγει*, Tit. 1: 10.

Má-

*Μάταιος*, Matth. 5: 33, 15: 9, Iac. 1: 26.

*Ματαιότης*, Rom. 8: 20.

*Ματαιοῦσθαι*, Eph. 4: 17.

*Μάχαιρα*, Matth. 10: 34, Rom. 8: 35. *Μάχαιρα δίδωμος*, Hebr. 4: 12.

*Μάχεσθαι*, Ioh. 6: 52, 2 Tim. 3: 24.

*Μάχη*, Luc. 2: 34. *Μάχη ἐκ περισάσεως*, Matth. 9: 13.

*Μάχαιρα καὶ ἔρεις γομικαῖ*, Tit. 3: 9.

*Μάχιμος*, Matth. 5: 40, Luc. 22: 38.

*Μεγαλανγεῖν*, Iac. 3: 5.

*Μεγαλεῖα*, Luc. 1: 49, 13: 17. *Μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ*, 2 Petr. 1: 16.

*Μεγαλειότης*, Act. 19: 27, 2 Petr. 1: 16.

*Μεγαλοπρεπής δόξα*, 2 Petr. 1: 18.

*Μεγαλοφόρημα*, Iac. 3: 5.

*Μεγαλοψυχία*, Matth. 18: 3.

*Μεγαλύνειν*, Luc. 1: 46, 58.

*Μεγαλύνεσθαι*, Phil. 1: 20.

*Μαγαλωανή*, Hebr. 1: 3.

*Μέγας*, Act. 8: 9, Apos. 12: 3. *Μέγας γενόμενος*, Hebr. 11: 24. *Μέγας*, 1 Cor. 9: 11.

*Μέγα καὶ θαυμαστὸν*, 1 Petr. 2: 9. *Μεγάλη προ μεγίση*, Matth. 22: 36. *Μεγάλη εὐχή*, Matth. 2: 23. *Μεγάλοι*, Marc. 10: 42.

*Μεγισάν* et *μεγισάνεις*, Marc. 6: 21, Apos. 6: 15.

*Μέθη*, Luc. 21: 34.

*Μεθοδεῖα*, Eph. 4: 14, 6: 11.

*Μεθοδεύειν*, Eph. 4: 14.

*Μέθοδος*, ibid.

*Μεθόρια*, Marc. 3: 8. *Μεθόριον*, Luc. 24: 31.

*Μέθυνται κριθῶν*, Luc. 1: 15.

*Μεθύειν*, Matth. 26: 27, Ioh. 2: 10.

*Μέθυσσοι*, 1 Cor. 6: 10.

*Μεῖσων*, Luc. 22: 26, Ioh. 4: 12. *Μεῖσων προ μάγοις*, Matth. 11: 11.

*Μιαοῦθαι*, Marc. 9: 49.

*Μίλευ*, 2 Cor. 3: 3.

*Μέλει*, Ioh. 10: 13, 1 Petr. 5: 7.

*Μελετάσ*, Marc. 13: 11. *Μελέτασσ*, Matth. 27: 4.

*Μέλλειν*, Luc. 7: 2, Ioh. 4: 47, Act. 23: 27. *Μέλλειν*, Rom. 5: 14.

*Μέμφεσθαι*, Marc. 7: 2, Rom. 4: 18, Hebr. 8: 8.

*Μεμψιμοιρία*, Phil. 2: 14, Iud. 16.

*Μεμψίμορος*, Matth. 5: 5, Iud. 16.

*Μέν*, Ioh. 6: 16. *Μέν δὲ*, Marc. 4: 8. *Μενοῦνγε*, Luc. 11: 28.

*Μένειν*, Ioh. 1: 38, 3: 36, 5: 38, 6: 56, 7: 9, 8: 31, 9: 41, 14: 10, 17, 15: 4, 1 Cor. 7: 20, Hebr. 7: 24.

*Μένειν ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ*, Ioh. 15: 10. *Μένειν ἐν τῷ λόγῳ*, Ioh. 8: 31. *Μένειν ἐν φροτὶ*, Ioh. 12: 46.

*Μερίζειν*, Hebr. 1: 4.

*Μεριμνα*, Matth. 6: 25. *Μεριμνα βιοτικαῖ*, Matth. 24: 38, Luc. 21: 34.

*Μεριμνᾶ*, Matth. 6: 27, 10: 19.

*Μερισάς*, Luc. 1: 5.

*Μερισῆς*, Luc. 12: 14.

*Μέρος*, Matth. 20: 22, 24: 51, Apos. 21: 8. *Μέρος ἐπιβάλλον*, Luc. 15: 12. *Μέρος οὐκ ἔχει μετ' ἑμοῦ*, Ioh. 13: 8. *Ἐν τῷ μέρει τουτῷ*, 1 Petr. 4: 26.

*Μεσιτεύειν δρκῷ*, Hebr. 6: 17.

*Μεσίτης*, Hebr. 8: 6, 9: 15, 12: 23.

*Μεσονυκτιον*, Act. 16: 25.

*Μεσότοιχον*, Eph. 2: 14.

*Μεσουρανημα*, Apos. 8: 13, 16: 17.

*Μεσοίας*, Matth. 1: 21, Ioh. 4: 25.  
*Ἐν μέσῳ*, Ioh. 8: 3, 9.  
*Μετά, intra*, Matth. 27: 63, Hebr. 11: 9, Apoc. 19: 19.  
*Μεταβάνειν*, Ioh. 6: 24. *Μεταβῆναι*, Ioh. 7: 3.  
*Μεταβασις*, Luc. 22: 16.  
*Μεταβατικῶς*, Marc. 2: 23.  
*Μεταβολή πρὸς τὸ καίρον*, Matth. 9: 13.  
*Μεταδιδοὺς*, Luc. 3: 11, Rom. 12: 8.  
*Μετάθεσις*, Marc. 7: 4, Hebr. 7: 12, 12: 26.  
*Μετάρχειν*, Matth. 13: 53.  
*Μεταλαμβάνειν τροφῆς*, 1 Tim. 4: 3.  
*Μεταλλάσσειν*, Rom. 1: 26.  
*Μεταμέλεια*, Matth. 26: 3.  
*Μεταμόρφωσις*, Matth. 17: 1.  
*Μετανοεῖν*, Marc. 1: 4. *Μετανόησον*, Apoc. 2: 16.  
*Μετάνοια*, Matth. 27: 3, Marc. 1: 4, Rom. 2: 4, Hebr. 6: 1.  
*Μετάνοιαν δοῦναι*, Act. 5: 31, 11: 18. *Μετανοίας τόπου εὐρίσκειν*, Hebr. 12: 17.  
*Μεταξὺ ἀλλήλων*, Rom. 2: 15. *Εἰς τὸ μεταξὺ σαββάτων*, Act. 13: 42.  
*Μετασχηματίζειν*, Rom. 7: 7, 1 Cor. 4: 6.  
*Μετατίθεσθαι*, Act. 23: 22, Gal. 1: 6, Hebr. 11: 5, 12: 26. *Μετατίθεσθαι βούλῃ*, Hebr. 6: 17.  
*Μετάτορ*, Matth. 11: 50.  
*Μεταφρασῆς*, Matth. 27: 47.  
*Μετεμψύχωσις*, Matth. 14: 2, 21: 32, Ioh. 9: 2.  
*Μετέχειν φύλης*, Hebr. 7: 13.  
*Μετεωρίζειν*, Ioh. 10: 24. *Μετεωρίζεσθαι*, Matth. 6: 25, Luc. 12: 29.  
*Μετεωρισμός*, Luc. 12: 29.  
*Μέτοχος*, Hebr. 1: 8, 3: 14.  
*Μετρητής*, Ioh. 2: 6.  
*Μετριοπαθεῖν*, Hebr. 5: 2.

*Μετριοπαθῶς*, Hebr. 5: 2.  
*Μέτρον*, Matth. 23: 32. *Μέτρον αὐθόπον*, Apoc. 21: 17.  
*Μέτρον πίσεως*, Rom. 12: 13. *Ἐκ μέτρου*, Ioh. 3: 34.  
*Μέγιστη σῆμερος*, Matth. 28: 15.  
*Μὴ*, Matth. 6: 9, 16: 22, Luc. 11: 35, 22: 23, Rom. 3: 5. *Μὴ γένοιτο*, Luc. 20: 16, Rom. 3: 6, 9: 14. *Μὴ καὶ σὺ*, Ioh. 18: 17. *Μηδαμῶς*, Matth. 16: 22.  
*Μηλωταῖ*, Hebr. 11: 37.  
*Μηρύειν*, Luc. 20: 37.  
*Μήποτε*, Luc. 24: 12, 1 Tim. 2: 25.  
*Μήπως*, Gal. 4: 11.  
*Μηρὸς*, Apoc. 19: 16.  
*Μητρόπολις*, Matth. 22: 37, Hebr. 11: 10, 16.  
*Μιαίνειν*, 1 Petr. 1: 4, Iac. 2: 6, Hebr. 9: 13. *Μιαίνεσθαι*, Hebr. 12: 15, Iud. 23.  
*Μιασμὸς*, 2 Petr. 2: 10.  
*Μίγμα*, Ioh. 19: 39.  
*Μικρὸν*, Ioh. 16: 16. *Μικρὸν δοου*, Hebr. 10: 37. *Μικρὸς*, Matth. 10: 41, 18: 6. *Μικρότερος*, Matth. 11: 2, Luc. 9: 48.  
*Μικροψυχία*, Matth. 18: 3.  
*Μιμήματα*, Hebr. 9: 24.  
*Μιμηταῖ*, 1 Petr. 3: 13.  
*Μιμησκεῖν τῶν δεσμῶν*, Hebr. 10: 33.  
*Μισῆν*, Matth. 19: 29, Luc. 24: 26, Ioh. 12: 25, Rom. 7: 15, Iud. 23. *Μισοῦτες*, Matth. 5: 44, Luc. 1: 71.  
*Μισθαποδοσία*, Matth. 20: 40, Hebr. 10: 35, 11: 6, 26, *Μισθαποδοσίας ἔνδικος*, Hebr. 11: 25.  
*Μισθαποδότης*, Hebr. 11: 6.  
*Μισθὸς*, Matth. 6: 1, 10: 10, Luc. 17: 9, 10. *Μισθὸς ἀδε-*

ἀδυκίας, 2 Petr. 2: 15. **Μισθὸς** Μόσχος, Hebr. 9: 13.  
 ἀπειρογένενος, Iac. 5. 5. Μόχθος, 2 Cor. 11: 27,  
**Μίσθημα**, Act. 28: 29. 1 Thess. 2: 9.  
**Μητρεῖον**, Matth. 28: 2, 5, Μνεῖσθαι, Phil. 4: 12.  
 Ioh. 20: 3. **Μητρεῖα τὰ ἄδηλα**, Μύθοι βέβηλοι, 2 Tim. 2: 15.  
 Luc. 11: 44. Ἐγ τοῖς μητρεῖοις, Ioh. 5: 28. Μυθόλογος, 1 Cor. 1: 20.  
**Μητρουσεύειν**, Ioh. 15: 20. Μνίαγρος, Matth. 10: 25.  
**Μητροθῆναι ἐλέους**, Luc. 1: Μυκᾶσθαι, Apoc. 10: 3.  
 54, 72. Μυντηρίζειν, Luc. 16: 14.  
**Μητρωπατεῖν**, Luc. 11: 53, Μύλος, Apoc. 18: 21. **Μύλος**  
 Rom. 4: 8. ὀπικὸς, Matth. 18: 6.  
**Μοιχαλίος**, Marc. 7: 32. Μυραλοφεῖν, Matth. 6: 17.  
**Μόδιος**, Matth. 5: 15, Luc. Μυρηὸν, Matth. 26: 7.  
 8: 16. Μυριάδες, Luc. 12: 1.  
**Μοιχαλία**, 2 Petr. 2: 14. Μύριοι, 1 Cor. 14: 19.  
**Μοιχαλὶς**, Marc. 8: 38, Rom. Μυσῆρος, Rom. 11: 25, Col.  
 7: 3, 2 Petr. 2: 14, Iac. 4: 4. 2: 2, 2 Thess. 2: 7, Apoc.  
**Μοιχεῖα**, Matth. 1: 19, 5: 27, 17: 5. **Μυσῆρια**, 1 Cor. 4: 1.  
 15: 11, Ioh. 8: 3, Gal. 5: 19, Μυσῆρια τῆς βασιλείας, Matth.  
 2 Petr. 2: 14. 13: 10.  
**Μοικὸς**, 2 Petr. 2: 14. **Μυσικῶ**, 1 Petr. 2: 2. **Μυ-**  
**Μόλις**, Act. 28: 8, 1 Petr. **σικῶ**, Luc. 22: 16. **Μυσι-**  
 4: 18. **κώτερος**, μυσικώτατος, Matth.  
**Μολύειν**, Matth. 15: 11. **Μο-** 11: 12, Luc. 1: 72, Hebr.  
 λύνεσθαι, 1 Cor. 8: 7, Apoc. 10: 18.  
**Μολυσμὸς**, Apoc. 3: 4.  
**Μομφὴ**, Marc. 6: 19. **Μομφὴν** **Μυσικῶ**, 2 Petr. 1: 9,  
 ἔχειν, Col. 3: 13. 12: 21, 15: 2.  
**Μονὴ**, Ioh. 14: 2.  
**Μονηρῆς**, Marc. 1: 34.  
**Μονογενῆς**, Matth. 5: 31, **Μωλῶψ**, 1 Petr. 2: 24.  
 Marc. 12: 6, Luc. 7: 12, **Μῶμος**, 2 Petr. 2: 13, Apoc.  
 Ioh. 1, 6: 46, Hebr. 11: 17. 14: 5.  
**Μονοκέρως**, Hebr. 5: 7.  
**Μονοκληρόγονος**, Matjh. 1: 16. **Μωμοσκοπεῖν**, Rom. 12: 2.  
**Μόνον**, Iac. 2: 24. **Μωρὸς**, **Μωρᾶ**,  
 Matth. 4: 10, Ioh. 8: 9, 29, Ioh. 5: 37. **Μωρὰ τοῦ κόσ-  
 12: 24. μου**, 1 Cor. 1: 27.  
**Μοροσίκη**, Luc. 19: 4. **N.**  
**Μορφὴ**, Matth. 17: 2, Marc. **Ναὶ**, Matth. 5: 18, 37, 15: 27,  
 16: 12, Phil. 2: 6. Ioh. 11: 27, 2 Cor. 2: 17,  
**Μορφοῦσθαι**, Rom. 2: 20. Philem. 20, Iac. 5: 12,  
**Μόρφωσις**, Rom. 2: 20, 2 Tim. Apoc. 14: 13.  
 3: 5. **Ναῖτκον**, Act. 7: 43.  
**Μόρφωμα**, Rom. 2: 20. **Ναὸς**, Luc. 1: 9, 11: 51,  
**Μοσχοποιεῖν**, Matth. 4: 14, Apoc. 11: 1, 19.  
 Act. 7: 14. **Νάρ-**

*Νάρδος πιστή*, Marc. 14: 3.  
*Ναυαγεῖν*, 2 Cor. 11: 24.  
*Ναύπληρος*, Act. 27: 11.  
*Νεανενεσθατ*, 2 Tim. 2: 22.  
*Νεᾶνις*, Matth. 1: 23.  
*Νεανίσκος*, Matth. 10: 41, Marc. 14: 51, 1 Ioh. 2: 13.  
*Νεοριμαῖον*, Act. 15: 20.  
*Νεκρός*, Matth. 8: 22, Luc. 15: 24, Rom. 7: 8, Iac. 2: 17, 26. *Νεκρόι*, 1 Petr. 4: 6, Apoc. 14: 13.  
*Νεκροῦν*, Col. 3: 5. *Νευκρωμένος*, Hebr. 11: 12.  
*Νέκρωσις*, 2 Cor. 4: 10. *Νέκρωσις μῆτρας*, Rom. 4: 19, Hebr. 11: 12.  
*Νεκτία*, Matth. 10: 28.  
*Νεκυομαντεῖα*, Matth. 8: 28.  
*Νέος*, Matth. 13: 23. *Νεώτεροι*, Luc. 22: 26.  
*Νεότης*, Marc. 9: 21, 1 Tim. 4: 12.  
*Νεόφυτος*, 1 Tim. 3: 6, Hebr. 6: 6.  
*Νεύειν*, Ioh. 13: 24.  
*Νεφέλη γνοφάδης*, Hebr. 12: 19.  
*Νεφέλη λευκὴ*, Apoc. 14: 14.  
*Νεφέλαι*, 2 Petr. 2: 17, Apoc. 11: 12. *Νεφέλαι ἄγνοδοι*, Iud. 12.  
*Νέφρος*, Hebr. 12: 1.  
*Νεωκόρος*, Act. 19: 35.  
*Νεωτεριζεῖν*, Matth. 27: 65.  
*Νεωτερικαὶ ἐπιθυμίαι*, 2 Tim. 2: 22.  
*Νήπιος*, Matth. 10: 41, 11: 25, 13: 11, 21: 16, 1 Cor. 13: 11, Hebr. 4: 13. *Νήπιοι*, Eph. 4: 14. *Νήπιοι ἐν Χριστῷ*, Matth. 26: 41.  
*Νῆσος, νησίον*, Act. 27: 25, Apoc. 16: 20.  
*Νῆσία*, Luc. 18: 12, Act. 27: 9.  
*Νηφαλίος*, 1 Tim. 3: 2.  
*Νηφεῖν*, 1 Thess. 5: 6, 1 Petr. 4: 7, 5: 8. *Νηφοτεῖς*, 1 Petr. 1: 13.  
*Νικάσ*, Apoc. 11: 7, 13: 7. *Ο νικῶν*, Apoc. 21: 7.  
*Νίκος*, Matth. 12: 20.  
*Νίπτεσθαι*, Matth. 15: 2, Marc. 7: 3.  
*Νοήματα*, Matth. 27: 31, 2 Cor. 2: 11.  
*Νοητὰ*, Matth. 8: 11, Hebr. 9: 24, Apoc. 15: 6.  
*Νόθος*, Hebr. 12: 8.  
*Νομὴ*, Ioh. 10: 9. *Νομὴν ἔχειν*, 2 Tim. 2: 17.  
*Νομίζομαι*, Luc. 3: 23.  
*Νομίκος*, Matth. 2: 4, 13: 52, 22: 35, Luc. 7: 29, 10: 25, Rom. 2: 27, Tit. 3: 13.  
*Νόμιμος*, Matth. 3: 15, Rom. 2: 27. *Νόμιμα*, Luc. 1: 6.  
*Νόμισμα*, Matth. 12: 20.  
*Νομοδιδασκαλος*, Matth. 13: 52, Ioh. 7: 15.  
*Νομοθεσία*, Matth. 16: 28, Rom. 9: 4.  
*Νομοθετεῖν*, Hebr. 8: 6.  
*Νόμος*, Matth. 1: 1, 2: 4, 23, Ioh. 12: 34, 13: 25, Rom. 2: 25, 1 Cor. 14: 21, Phil. 3: 5, Hebr. 7: 16. *Νόμος, νία*, Rom. 9: 31. *Νόμος ἐπτολῶν*, Luc. 1: 6, Eph. 2: 15. *Νόμος πνευματικός*, Matth. 5: 17. *Νόμος σαρκικός*, Matth. 5: 17. *Νόμος τέλειος*, Matth. 5: 17, Iac. 1: 25. *Τὰ τοῦ νόμου*, Rom. 2: 14. *Οἱ ἐν τῷ νόμῳ*, Rom. 3: 19. *Οἱ ἐκ τοῦ νόμου*, Rom. 4: 14. *Νόμον τηρεῖν*, Act. 15: 24. *Κατὰ νόμον*, Hebr. 9: 19. *Νόμοι καλλισοι*, Matth. 5: 17.  
*Νοσεῖν*, 1 Tim. 6: 4.  
*Νόσος*, Marc. 3: 10. *Νόσος ἱερα*, Marc. 9: 20.  
*Νοσφίζεσθαι*, Act. 5: 2.  
*Νότιος*, Ioh. 10: 23.  
*Νότος*, Act. 27: 13.  
*Νουθεσία*, Matth. 5: 40, 6: 14, Luc. 1: 18, 1 Cor. 10: 11, Eph. 6: 4.

*Nouθετεῖν*, 1 Cor. 4: 14, 2 Thess. 3: 15.  
*Nouθετητικός*, Matth. 12: 39.  
*Noῦς*, Matth. 27: 42, Rom. 1: 28, Apoc. 17: 9.  
*Nυμφαγωγός*, Matth. 9: 15, Ioh. 2: 1.  
*Nυμφή*, Apoc. 21: 9.  
*Nυμφίος ἐξὶν*, Ioh. 3: 29.  
*Nυμφόληπτος*, Matth. 4: 29, 1 Cor. 12: 2.  
*Nυμφῶν*, Matth. 22: 10.  
*Nῦν*, Ioh. 4: 23, 11: 8, Act. 4: 29, Rom. 5: 11, 11: 31, Hebr. 9: 26, 11: 16.  
*Nῦν δέ*, Luc. 11: 39, 16: 25, Ioh. 8: 40.  
*Nυνὶ*, 1 Cor. 5: 10, 14: 6.  
*Nυνὶ δέ*, Hebr. 8: 6.  
*Nῦξ*, Luc. 17: 34, Ioh. 9: 4.  
*Nυχθήμερον*, Matth. 13: 40, Luc. 4: 2, Ioh. 4: 19, 2 Cor. 11: 25. *Nυχθήμερον τῆς παρασκευῆς*, Ioh. 13: 1.  
*Nύω*, νύζω, νυσάζω, Roma. 11: 8.  
*Nωθρὸς*, νωθρότερος, Hebr. 5: 11, 6: 12.  
*Nωμῆσαι βῶν*, 2 Cor. 6: 7.

E.

*Εινῆλασία*, Matth. 5: 43.  
*Εινία*, Act. 28: 23, Philem. 22.  
*Εινίζεσθαι*, 1 Petr. 4: 4, 12.  
*Εἶνος*, Matth. 5: 27, Luc. 24: 18, Rom. 16: 23, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 4: 12. *Εἶνος κόσμου*, Luc. 24: 17. *Εἶνοι*, Matth. 27: 7, Eph. 2: 19. *Εἶναι δαιμόνια*, Hebr. 13: 9.  
*Εινοδοχεῖν*, 1 Tim. 5: 10.  
*Εἴσης*, Marc. 7: 4.  
*Εἶρα*, Matth. 23: 15, Hebr. 12: 26, 11: 29.  
*Εἰρανεσθαι*, Marc. 9: 6, Ioh. 15: 5.

*Ἐηρὸν*, Ioh. 15: 2. *Ἐηρὸν ξύλον*, Luc. 23: 31.  
*Ἐηροφαγίαι*, Luc. 6: 22.  
*Ἐύλον*, Matth. 6: 30, 26: 55, Act. 16: 24, Apoc. 2: 7.  
*Ἐύλον ὑγρὸν*, Luc. 23: 31.  
*Ἐύλοπέδη*, Act. 16: 24.  
*Ἐύλοφόρια*, Matth. 21: 9.  
*Ἐυνός λόγος*, Matth. 5: 40.

O.

*O pro τί*, Marc. 14: 36.  
*O μὲν*, ὃ δέ, Marc. 4: 8, Luc. 8: 5.  
*O, ἦ, τὸ*, vim habet Pronominis indefiniti, Matth. 24: 2. Habet vim vocativi, Rom. 8: 15. Signum generalitatis, Matth. 12: 32, 41. Emphasim vel relationem designat, Matth. 4: 1, 3. Subintelligitur, Matth. 10: 23. *O τὰς ἔξ ἐμοῦ*, Matth. 15: 5.  
*Οὐκος*, Hebr. 12: 1.  
*Οδὸς*, Matth. 7: 13, Hebr. 9: 20, Iac. 1: 8, 2 Petr. 2: 2.  
*Οδὸς ἀληθείας*, 2 Petr. 2: 21.  
*Οδὸς δικαιοσύνης*, Matth. 21: 33, 2 Petr. 2: 21. *Οδὸς εὐθείας*, 2 Petr. 2: 15, 21. *Εἰς ὅδον*, Marc. 6: 8.  
*Οδοποιοι*, Luc. 3: 5.  
*Οδύρομαι et ὁδυρόμος*, 2 Cor. 7: 7.  
*Οθεν*, Hebr. 3: 1.  
*Οθύνη, ὁθύνων*, Matth. 27: 59, Act. 9: 11. *Οθόνια*, Ioh. 19: 40, 20: 5.  
*Οἰκεῖοι, οἰκιακοί*, Eph. 2: 19.  
*Οἰκέται*, 1 Petr. 2: 18.  
*Οἰκία*, Matth. 10: 13, Ioh. 4: 53.  
*Οἰκοδομεῖν*, Matth. 16: 18, 1 Cor. 14: 3. *Οἰκοδομεῖν τάφους*, Matth. 22: 29. *Οἰκοδομεῖσθαι*, Act. 9: 31.  
*Οἰκοθεν μάρτυς*, Ioh. 5: 31. *Oι-*

**Οἰκονομία**, Luc. 24: 28, Eph. 3: 2. **Οἰκονομίας**, Hebr. 12: 6.

**Οἰκονομικός**, Ioh. 20: 17. **Οἰκονομικός**, Luc. 22: 16, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28.

**Οἰκονόμος**, Matth. 20: 8, 14: 45, Luc. 5: 5, 16: 1, 1 Cor. 4: 1, Gal. 4: 2, 1 Petr. 4: 10. **Οἰκονόμος τῆς ἀδικίας**, Luc. 16: 8. **Οἰκονόμος τῆς πόλεως**, Rom. 16: 23. **Οἰκονόμος τῆς ψυχῆς**, Matth. 6: 22, 23, 11: 15, 13: 15.

**Οἶκος**, Matth. 23: 38, Luc. 2: 4, 11: 42, 19: 9, Hebr. 3: 2. **Οἶκος ἐμπορίου**, Ioh. 2: 16. **Οἶκος ἐπὶ οἴκου**, Luc. 10: 17. **Οἶκος ληστῶν**, Ioh. 2: 16. **Οἶκος ληστῶν**, Matth. 24: 7, Hebr. 1: 6, Apoc. 3: 10, 6: 5, 11: 15, 13: 8. **Οἶκον μένην μέλλοντα**, Hebr. 2: 5. **Οἶκον φοιτ.**, Tit. 1: 5. **Οἶκτιφος**, οἰκτιφοί, Matth. 14: 14, Rom. 12: 1, Phil. 2: 1. **Οἶκτιφοι καὶ σπλάγχνα**, Luc. 1: 78. **Οἶκτιφων**, Matth. 5: 48, Luc. 6: 36.

**Οἶκοι**, Matth. 18: 7. **Οἶνος τοῦ θυμοῦ**, Apoc. 14: 8, 16: 19, 19: 15. **Οἶνος τῆς ὁργῆς**, Apoc. 16: 19. **Οἶνος χρίθιγος**, Matth. 27: 34. **Οἶνοποσία**, Luc. 21: 34. **Οἶνοπότης**, Matth. 11: 19. **Οἶνοφλυεῖν**, οἰνοφλυγίαι, οἰνοφλυξ, 1 Petr. 4: 3. **Οἶος ἐξ οἴου**, Act. 8: 1. **Οἰκυηρὸς**, Matth. 25: 26, Phil. 3: 1. **Οἰκταήμερος**, Phil. 3: 5. **Οἴλιον**, 1 Petr. 1: 6, 5: 10, 2 Petr. 2: 18. **Οἴλιον δύον**, Hebr. 10: 37. **Οἰλιγοπίσια**, Matth. 6: 25, 8: 26, 14: 31, 17: 17, 28: 7. **Οἰλιγόπισος**, Matth. 6: 30, 8: 26. **Οἰλιγοψυχεῖν**, Hebr. 10: 38. **Οἰλιγοψυχοί et ὄιλιγοψυχία**, 1 Thess. 4: 14. **Οἴλιγόψειν**, Hebr. 12: 6. **Οἴλοθρευτής**, Luc. 22: 16, 1 Cor. 10: 10, Hebr. 11: 28. **Οἴλοθρεύων**, Hebr. 11: 28. **Οἴλοκαύτωμα**, Marc. 9: 49, 12: 33, Luc. 2: 24. **Οἴλοκληρία**, Act. 3: 16. **Οἴλοκληρος**, 1 Thess. 5: 23, Iac. 1: 4. **Οἴματα τῆς ψυχῆς**, Matth. 6: 22, 23, 11: 15, 13: 15. **Οἴμοσαι vel ὄμυσειν**, Matth. 5: 34, 14: 7. **Οἴμοακοεῖν**, Matth. 18: 17. **Οἴμογένεα**, Luc. 9: 56. **Οἴμογενῆς**, Matth. 6: 1. **Οἴμοζηλος**, Matth. 18: 15. **Οἴμοθυμαδὸν**, Rom. 15: 6. **Οἴμοιος**, Matth. 5: 45, 11: 16. **Οἴμοιοπαθῆς**, Act. 10: 26, 14: 15, Iac. 5: 17. **Καθ' ὄμοιότητα**, Hebr. 4: 15. **Οἴμοιομα εἰκόνος**, Rom. 1: 23. **Οἴμοιομα τῆς σαρκὸς ἀμαρτίας**, Luc. 2: 22. **Οἴμοιος**, 1 Petr. 3: 7. **Οἴμοιος ποιεῖν**, Ioh. 5: 19. **Οἴμολογεῖν**, Luc. 22: 6, Hebr. 13: 15. **Οἴμολογία**, 2 Cor. 9: 13, Hebr. 3: 1, 4: 14. **Οἴμονοεῖν**, Matth. 18: 20. **Οἴμόφρενον**, 1 Petr. 3: 8. **Οἴμόχροντες**, Luc. 3: 23. **Οἴνδριον**, Ioh. 13: 14. **Οἴνειδιζεῖν**, Luc. 6: 22. **Οἴνειδισμός**, 1 Tim. 3: 7. **Οἴνειδισμός Χριστοῦ**, Hebr. 11: 26. **Οἴνειδος**, Luc. 1: 25. **Οἴνομα**, Matth. 7: 22, 10: 22, 12: 21, 24: 5, Marc. 6: 14, Ioh. 5: 43, 17: 6, 11, 26, Act. 26: 9. **Οἴνομα θηρίου**, Apoc. 13: 17. **Τῷ ὄνόματι**, ἐν ὄνόματι, ἐπὶ τῷ ὄνόματι, Matth. 7: 22, Luc. 24: 47, Iac. 5: 10, 1 Petr. 4: 14. **X 2**

Ὁγόματα ἀγθρώπων, Αροс. 11: 13. Ὁγόματα βλασφημίας,  
 Αροс. 12: 1, 17: 3.  
 Ὁγος, Matth. 27: 6, 21: 5.  
 Ὁγτος, Luc. 24: 34, Ioh. 8: 36.  
 Ὁξος, Matth. 27: 34, Ioh. 19: 29. Ὁξος ἐψητον, Matth. 27: 34.  
 Ὁξυς, Rom. 3: 15.  
 Ὁξυδερκες, Matth. 10: 16.  
 Ὁπίσω, Matth. 16: 23, 24, Act. 20: 30, Phil. 3: 14.  
 Εἰς τὰ ὄπισω, Ioh. 6: 66, 2 Petr. 2: 21.  
 Ὁπλα, Rom. 6: 12.  
 Ὁπου, Marc. 4: 15, 1 Cor. 3: 7. Ὁπου cum ἐκει, Marc. 6: 56, Arос. 12: 6.  
 Ὁπταλέος, Ioh. 6: 9.  
 Ὁπτασία, Matth. 1: 20, 17: 9, 28: 5, Luc. 1: 22, 2: 16, 24: 22, Act. 2: 17, 26: 19, 2 Cor. 12: 1.  
 Ὁπώρα, Arос. 18: 14.  
 Ὁπως, Matth. 5: 45, 13: 35, Act. 3: 19.  
 Ὁραμα, Matth. 17: 9.  
 Ὁρασις, Matth. 5: 28.  
 Ὁρᾶν, Ioh. 6: 40, 8: 38, Arос. 19: 10. Ὁρᾶν ἀκολάσως, Matth. 5: 28. Ὁρῶντες μὴ δρᾶν, Matth. 13: 13.  
 Ὁργανον, 1 Petr. 3: 7.  
 Ὁργᾶν, 1 Cor. 7: 26.  
 Ὁργη, Matth. 5: 22, Luc. 21: 23, Ioh. 3: 36, Rom. 3: 5.  
 Ὁργίλος, Matth. 5: 5, Tit. 1: 7.  
 Ὁργυμα, Act. 28: 28.  
 Ὁρέγειν et ὁρέξις, 1 Tim. 5: 10.  
 Ὁρεινά, Matth. 18: 12.  
 Ὁρθοτομεῖν, 2 Tim. 2: 15.  
 Ὁρθοῦν et ἐπανορθοῦν, 2 Tim. 3: 16.  
 Ὁρθρου βαθέος, Luc. 24: 1.  
 Ὁρια, Matth. 2: 16.  
 Ὁρίζειν, δρίζεσθαι, Luc. 22: 22, Rom. 1: 4, Hebr. 4: 7.  
 Ὁρίζεσθαι ἀπαγτα τῷ ἔργῳ,

Luc. 22: 32. Ὁρίζων, Marc. 1: 32.  
 Ὁρκίζειν, Matth. 26: 63, Marc. 5: 7, 1 Thess. 5: 27.  
 Ὁρκισμὸς, Matth. 26: 63.  
 Ὁρκος, Matth. 5: 37, 14: 9, 15: 5. Ὁρκος τοῦ δοῦναι, Luc. 1: 74.  
 Ὁρκωμοσία, Hebr. 7: 20.  
 Ὁρμη, Matth. 5: 22, 6: 21, Iac. 3: 4; 2 Petr. 3: 10.  
 Ὁρμαι φυσικαι, Luc. 17: 7.  
 Ὁροθεσται, Act. 17: 26.  
 Ὁρος ἀγιον, 2 Petr. 1: 18.  
 Ὁρος αἴσθητον, Hebr. 12: 18.  
 Ὁρος τῶν ἑλαιῶν, Ioh. 8: 1.  
 Ὁρος ἐπουρανίου, Hebr. 12: 18.  
 Ὁρος νοητὸν, ibid. 12: 18.  
 Ὁρος Σιων, Arос. 13: 1. Ὁρος ψηλαφόμενον, Hebr. 12: 18.  
 Ὁρφανισθῆναι, 1 Thess. 2: 17.  
 Ὁρφανὸς, Ioh. 8: 29.  
 Ὁς pro τις, Matth. 26: 50.  
 Ὁς cum αὐτὲς, Marc. 6: 55.  
 Ὁσίας χάριν, Matth. 15: 2.  
 Ὁσιος, Arос. 16: 5.  
 Ὁσιότης, Eph. 4: 24.  
 Ὁσμή εὐωδίας, Phil. 4: 18.  
 Ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον, Luc. 2: 34, 2 Cor. 2: 16.  
 Ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν, 2 Cor. 2: 16.  
 Ὁσον, Marc. 7: 36. Καθ' ὅσον, Matth. 7: 20.  
 Ὁσφὺς, Matth. 3: 4.  
 Ὁσχοφόρια, Matth. 21: 9.  
 Ὁταν, Ioh. 8: 28.  
 Ὁτι pro ἐν φελ ᾧ, Rom. 2: 16.  
 Ὁτι, Matth. 2: 23, Marc. 6: 2, 8: 11, 9: 28, Luc. 1: 37, 35, 7: 47, 19: 42, Ioh. 5: 38, 6: 14, 7: 53, 14: 17, 15: 15, 25, Rom. 3: 8, Gal. 3: 10, Hebr. 7: 17, 8: 10, 12, 10: 8, 11: 18, 1 Petr. 2: 3, 1 Ioh. 5: 9, Arос. 17: 8.  
 Ὁν, Hebr. 3: 9, 11: 8. Ὁν ἔνεκεν, Luc. 4: 18. Περὶ ὅν, Hebr. 5: 11.

*Oὐ*, Matth. 5: 37, 10: 13, 20, Luc. 15: 4.  
*Oὐδὲ*, Hebr. 9: 25. *Oὐδὲ ἐν*, Ioh. 1: 3. *Oὐδὲ ὁ νιὸς*, Marc. 13: 32.  
*Oὐα*, Marc. 15: 29.  
*Oὐατ*, Matth. 18: 7. *Oὐατ*, δι, Luc. 11: 42.  
*Oὐδαμῶς*, Matth. 2: 6.  
*Oὐδεῖς*, Ioh. 3: 32, 7: 13, 19. *Oὐδέν*, Hebr. 7: 9.  
*Oὐχ' οἶον*, Rom. 9: 6.  
*Oὐκοῦν*, Ioh. 18: 37.  
*Oὐλόγυτα*, Marc. 9: 49.  
*Oὖν*, Ioh. 6: 5, 13: 6, Rom. 6: 1.  
*Oὐπο πάρεστιν*, Ioh. 7: 6. +  
*Oὐρανὸς*, Matth. 3: 2, 5: 16, 6: 10, 20, 21: 25, 23: 22, Luc. 15: 18, Apoc. 12: 1, 15: 6. *Oὐρανὸς οὐρανῷν*, Matth. 27: 51, Luc. 24: 51.  
*Oὐρανὸς πρῶτος*, Apoc. 21: 1.  
*Οἱ ἔξ οὐρανοῦ*, Luc. 10: 13.  
*Εἰς οὐρανὸν ετ εἰς οὐρανοὺς*, Marc. 16: 19. *Oὐρανοί*, Matth. 24: 29, Hebr. 4: 14, 8: 1, 9: 8.  
*Oὐσία*, Matth. 5: 16. *Oὐσία* ἀτελῆς, Matth. 22: 32.  
*Oὗτος*, Luc. 20: 35, Ioh. 15: 5, Act. 8: 2, 1 Ioh. 5: 20.  
*Oὗτω*, 1 Cor. 14: 12. *Oὗτω* πως, Marc. 4: 40. *Oὗτως*, Matth. 20: 14, 26: 40, Marc. 2: 12, 4: 40.  
*Οφείλειν δίκην*, Matth. 6: 12.  
*Οφειλέτης*, Matth. 6: 12, Rom. 15: 27. *Οφειλέται*, Luc. 13: 4.  
*Οφειλὴ*, Rom. 13: 7, 1 Cor. 7: 3.  
*Οφειλῆμα*, Matth. 6: 12, Luc. 11: 3, 17: 10.  
*Οφελον*, 2 Cor. 11: 1, Apoc. 3: 15.  
*Οφελος*, Iac. 2: 14, 16.  
*Οφθαλμὸς πενηρὸς*, Marc. 7: 22.

*Οφθαλμοδουλεία*, Luc. 17: 9, Eph. 6: 6.  
*Οφθήσεται εἰς σωτηρίαν*, Hebr. 9: 28.  
*Οφις*, Ioh. 3: 14. *Οφις ἀργανῶς*, Apoc. 12: 2, 9, 20: 2.  
*Οχλοποιεῖν*, Act. 17: 5.  
*Οψάριον*, Ioh. 6: 9, 21: 5.  
*Οψε σαββάτων*, Matth. 27: 1.  
*Οψία*, Matth. 14: 15, 15: 2, 16: 20, 27: 1, Marc. 1: 32, Ioh. 20: 19.  
*Οψίον*, Marc. 11: 11.  
*Οψις*, Matth. 18: 2, Ioh. 7: 24.  
*Οψις τῆς διάνοιας*, Matth. 6: 23.  
*Οψον*, Ioh. 6: 19, 21: 5.  
*Οψώνιον*, 2 Cor. 11: 8.  
*Οψώνια*, Luc. 3: 14.

## II.

*Πάθη*, Luc. 16: 41. *Πάθη* ἀτιμίας, Rom. 1: 26.  
*Πάθημα*, Matth. 13: 21. *Παθήματα*, Hebr. 10: 32, 1 Petr. 5: 9. *Παθήματα*, μαθήματα, Hebr. 5: 8.  
*Παθητὸς*, Act. 26: 23.  
*Πάθος*, Matth. 5: 22, Col. 3: 5, 1 Thess. 4: 5:  
*Παιδαγωγία*, Matth. 28: 20.  
*Παιδαγωγὸς*, 1 Cor. 4: 15.  
*Παιδάριον*, Marc. 9: 21, Ioh. 6: 9.  
*Παιδεία*, Matth. 6: 14, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6.  
*Παιδεύειν*, Luc. 23: 16, Eph. 6: 4, Hebr. 12: 6. *Παιδεύεσθαι*, 2 Cor. 6: 9.  
*Παιδερασία*, Rom. 1: 27.  
*Παιδίον*, παιδία, Matth. 2: 11, 10: 41, 17: 21, 18: 2, 19: 13, Marc. 9: 21, Luc. 11: 7, Ioh. 21: 5.  
*Παιδιόθεν*, Matth. 17: 21, Marc. 9: 21.  
*Παιδίσκη*, Matth. 26: 69.  
*Παιίειν*, Matth. 21: 44. *Παιίειν*

ἐπὶ πόρους, Matth. 26: 67.  
*Παῖτεν ὀλίγας*, Luc. 12: 47.  
**Παῖς**, Matth. 8: 6, 13: 23, 18: 4. *Παῖς* pro νιψ, Act. 3: 13; pro δευτέρῳ, Act. 4: 25.  
**Παῖσιν**, I Cor. 10: 7.  
**Παλαι**, Matth. 11: 21, Hebr. 1: 1.  
**Πάλαιος λόγος**, Matth. 15: 2.  
**Παλιγγενεσία exspectabatur** cum ab aliis, tum a Iudeis, qui putabant eam fore tempore Messiae, Matth. 14: 2, 16: 14, 19: 28, Ioh. 3: 3, 1 Petr. 1: 3, 3: 21. *Παλιγγενεσίας λουτρὸν*, Matth. 28: 19.  
**Πάλιν**, Ioh. 16: 28, 18: 33, 20: 10, 21: 1, Hebr. 1: 5, 2: 13. *Πάλιν δεύτερον*, Ioh. 21: 16. *Πάλιν οὐν*, Ioh. 8: 12.  
**Πᾶν ὁ**, Ioh. 6: 37, 39, 17: 2.  
**Πανοπλία**, Eph. 6: 11, 1 Petr. 4: 1.  
**Πανταχοῦ**, Marc. 16: 15. *Εἰς τὸ παντελές*, Hebr. 7: 25.  
**Παντοκράτωρ**, 2 Cor. 6: 18, Αροс. 15: 3.  
**Πάντως**, Luc. 22: 22, 1 Cor. 9: 10.  
**Πανουργία**, I Cor. 3: 19.  
**Πανουργότατος**, Luc. 23: 32.  
**Παρὰ**, Luc. 17: 14. In compositione non raro significat id quod rectum non est, 1 Tim. 6: 5, Hebr. 3: 3, 9: 23. *Παρὰ κυρίου*, Luc. 1: 45. *Παρὰ τὸν πτίσαντα*, Rom. 1: 25. *Παρὰ τῷ πατρὶ*, Ioh. 1: 1. *Παρὰ πατρὸς*, Ioh. 1: 14, 15: 26.  
**Παραβάνειν**, Luc. 15: 29, Ioh. 8: 31, Hebr. 7: 24, 2 Ioh. 9: 11.  
**Παραβάνεις**, Rom. 2: 23, 4: 15, Hebr. 2: 2, 9: 15.  
**Παραβάτης**, Rom. 2: 25, Gal. 2: 18.  
**Παραβιάζειν**, Act. 16: 15.

*Παραβιάζεσθαι*, Luc. 14: 23, 24: 28.  
**Παραβολὴ**, αἰσθος, παροιμία quo modo inter se differant, Matth. 13: 3, Marc. 12: 1, Luc. 4: 23, 14: 7, Ioh. 10: 6, 16: 25, Hebr. 9: 25, 11: 19.  
*Παράγειν et παράγεσθαι*, Ioh. 9: 1, 1 Cor. 7: 31, 1 Ioh. 2: 8.  
**Παράδειγμα**, Matth. 5: 40, Ioh. 1: 10.  
*Παραδειγματίζειν*, Matth. 1: 19, Hebr. 6: 8.  
*Παραδέχεσθαι*; Marc. 4: 20, Hebr. 12: 6.  
*Παραδέσιος*, Matth. 5: 20, Luc. 16: 22, 23: 43, Hebr. 12: 23.  
*Παραδίδογαι*, Matth. 5: 25, 15: 2, 17: 22, Ioh. 6: 51, Rom. 1: 29, 8: 32. *Παραδίδοσθαι*, Luc. 12: 1. *Παραδοθεῖσα πίσις*, 2 Petr. 2: 21.  
*Παράδεξα*, Math. 5: 30, Luc. 5: 26. *Παράδεξοι*, Luc. 5: 26.  
*Παράδοσις*, Matth. 5: 20, 14: 15, *dogma*, 15: 2, 17: 11, 42, 20: 22, Luc. 1: 2, 1 Cor. 11: 2, 2 Thess. 2: 15. *Παραδόσις πατριναὶ*, Gal. 1: 4.  
*Παραθεσις*, Matth. 13: 3.  
*Παραθήκη et παραπαθήκη*, 1 Tim. 6: 20.  
*Παραιτεῖν*, Hebr. 12: 25.  
*Παραιτεῖσθαι*, 1 Tim. 4: 7, 5: 11, Tit. 3: 10, Hebr. 12: 19.  
*Παραζῆλοῦν*, I Cor. 10: 21.  
*Παρακαλεῖν*, Tit. 1: 9, Philem. 1, 10, Hebr. 13: 22. *Παρακαλεῖσθαι*, Luc. 6: 21, 23: 43.  
*Παρέκκλησις*, Luc. 23: 43, Ioh. 11: 24. *Παρέκκλησις αἰτηνιος*, 2 Thess. 2: 16.  
*Παρέκκλητος*, Ioh. 14: 16, 15: 26, 16: 8.  
*Παρακοή*, Hebr. 2: 2, *Πα-*

**Παρακολουθεῖν**, Luc. 1: 3, Marc. 16: 20, 2 Tim. 4: 6.  
**Παρακυπτεῖν**, Matth. 28: 5, Luc. 24: 12, Ioh. 20: 5, Iac. 1: 25, 1 Petr. 1: 12.  
**Παραλαμβάνειν**, Matth. 1: 18, 15: 2, 24: 40, Marc. 4: 36, 7: 4, Luc. 17: 34, Ioh. 1: 12, 3: 33, Col. 2: 6.  
**Παράληψις**, Matth. 1: 8.  
**Παράλιος**, Marc. 3: 8, Luc. 10: 17.  
**Παράλλαξις**, Iac. 1: 17.  
**Παράλογίζεσθαι**, Col. 2: 4.  
**Παράλυσις**, Matth. 4: 24.  
**Παραλυτικός**, Matth. 4: 24.  
**Παραμυθέαμαι**, Ioh. 11: 19.  
**Παράναιας**, 2 Petr. 2: 16.  
**Παρανομεῖν**, Act. 23: 3.  
**Παραγομία**, Matth. 14: 4, 23: 25.  
**Παράνομος**, Matth. 5: 46.  
**Παραντίκα τῆς θλίψεως**, Luc. 17: 7, 2 Cor. 4: 17.  
**Παραχαράγματα**, Luc. 4: 31.  
**Παραχειμάζεσθαι**, Act. 28: 12.  
**Παραχειμάσσαι**, Tit. 3: 13.  
**Παραχρῆμα**, Marc. 5: 29, Act. 16: 33.  
**Παραπέμπεσθαι**, Hebr. 7: 24.  
**Παραπορεύομαι**, Marc. 9: 30, 11: 20.  
**Παραφέρεσθαι**, Hebr. 13: 9.  
**Παραφράζειν**, Matth. 13: 6, 15: 11, Luc. 1: 17.  
**Παραφρούλα**, 2 Petr. 2: 16.  
**Παραφρόνησις**, ibid.  
**Παραφροσύνη**, ibid.  
**Παράπτωμα**, Matth. 6: 14, Rom. 5: 15, 11: 12.  
**Παραφύλακες**, Act. 23: 23.  
**Παραφύλακες τοῦ Θείου νόμου**, Matth. 10: 2.  
**Παραρρέειν**, Hebr. 2: 1.  
**Παράσημον**, Act. 28: 11.  
**Παρασιωπᾶν**, Luc. 1: 20.  
**Παρασκενή**, Matth. 26: 2, 17, Marc. 15: 42, Luc. 23: 54, Ioh. 19: 31. **Παρασκενή τῶν**

**Ιουδαίων**, Ioh. 19: 42. **Παρασκευὴ τοῦ πάσχα**, Ioh. 19: 42.  
**Παρασάτης**, Act. 7: 56. **Παρασάτης**, Rom. 16: 2.  
**Παρατηρέω**, Luc. 20: 20.  
**Παρατιθέναι**, Matth. 26: 25, Luc. 23: 46, Act. 16: 54, 1 Cor. 10: 27, 1 Petr. 4: 19.  
**Παρεδρεύειν ετ πάρεδρος**, 1 Cor. 7: 35.  
**Παρεῖγαι**, Col. 1: 6.  
**Παρεισάγειν**, 2 Petr. 2: 1.  
**Παρεισάπτοι**, Gal. 2: 4, 5.  
**Παρελθεῖν**, Matth. 26: 42, Iac. 1: 10. **Παρελθὼν**, Luc. 12: 37.  
**Παρέλλειν**, Matth. 5: 24, 6: 26.  
**Παρεμβολὴ**, Act. 21: 34, Hebr. 11: 34, 13: 13.  
**Παρεπίδημος**, Hebr. 11: 13, 1 Petr. 2: 11.  
**Πάρεργον**, Matth. 6: 33.  
**Παρέρχεσθαι**, Matth. 5: 18, Act. 24: 7, Hebr. 1: 10, 7: 24, 2 Petr. 3: 10.  
**Παρετηκὸς**, Matth. 18: 10, Luc. 1: 17.  
**Παρέγειν τινὶ κόπους**, Matth. 26: 10.  
**Παρθέμενοι κεφαλὰς**, Ioh. 10: 11.  
**Παρθένοι χεῖρες**, Apos. 14: 4.  
**Παρθένος**, Matth. 1: 23, Apos. 14: 4. **Παρθένος ἄγνη**, Luc. 1: 27.  
**Παρθενὸν**, Matth. 1: 23.  
**Παρηγορία**, Col. 4: 11.  
**Παρηλίος**, Hebr. 1: 3.  
**Παρισᾶν**, Act. 23: 33. **Παρισᾶνται**, Rom. 16: 2, 1 Cor. 8: 8. **Παρισάγειν**, Rom. 6: 13.  
**Παρισάσθαι**, Act. 24: 13.  
**Παρασῆναι**, Act. 25: 7, 27: 23, Rom. 12: 1, 2 Cor. 11: 2, Col. 1: 22.  
**Πάρνωπες**, Apos. 9: 3.  
**Παροικεῖν**, Luc. 24: 18, Act. 2: 5, Hebr. 11: 9. **Παροικία**,

Luc. 24: 18, Act. 3: 17, 15: 2, Luc. 11: 47, Ioh. 1 Petr. 1: 17. *Πάροικος*, 4: 20. *Πατέρες τῆς σαρκὸς*, Luc. 24: 18, Act. 7: 6, Hebr. 12: 9.  
*Πάροικία*, Matth. 13: 3, Luc. Eph. 2: 19, 1 Petr. 2: 11. 4: 23, Ioh. 10: 6; *omnis sermo, qui audientibus est obscurus*, Ioh. 16: 25.  
*Παροξύνειν*, Hebr. 10: 24. *Παροξύνειν ἐπὶ μάχην*, Hebr. 10: 24. *Παροξύνεσθαι*, 1 Cor. 13: 5.  
*Παροξύνουμός*, Act. 15: 39, Hebr. 10: 24.  
*Παρόγηστα*, Hellenistis plura significat, quam Graecis, Matth. 28: 14, Marc. 8: 32, Ioh. 6: 4, 13, 7: 26, 10: 24, 11: 14, 54, 18: 20, Eph. 3: 12, 6: 19, Philem. 8, Hebr. 3: 6, 9: 19, 6: 16.  
*Παροντία*, Matth. 24: 3, Luc. 17: 24, 2 Petr. 1: 16, 3: 12. *Παροντία αὐτοῦ*, Iac. 5: 7.  
*Πᾶς, πᾶσα, πᾶν*, Matth. 2: 32, Luc. 16: 16, 1 Tim. 1: 16.  
*Πᾶς σίγα*, Hebr. 2: 9. *Πᾶσα γαρὰ*, Iac. 1: 1. *Πάντα*, Marc. 6: 30, Act. 20: 35, Hebr. 2: 10. *Πάντες*, Rom. 3: 9, 1 Cor. 8: 1, 9: 10. *Διὰ παντὸς*, Luc. 24: 53.  
*Πασοφόρια*, Marc. 12: 41.  
*Πασοφόροι*, Matth. 8: 4.  
*Πάσχα*, Matth. 25: 2, Luc. 2: 41, 22: 1, 16, Ioh. 18: 28, 1 Cor. 5: 7. *Πάσχα τῶν Ἰουδαίων*, Ioh. 5: 1, 11: 55.  
*Πασχαποιεῖν*, Matth. 26: 18.  
*Πασχατίζειν*, ibid.  
*Πάσχειν*, 1 Petr. 4: 19.  
*Πατάσσειν*, Matth. 21: 44.  
*Πατεῖν*, Luc. 21: 24, Apos. 11: 2.  
*Πατήρ*, Matth. 5: 16, Rom. 4: 11, 1 Petr. 1: 18. *Πατὴρ τῶν φυτῶν*, Iac. 1: 17. *Πατέρεις*, Matth. 10: 41, 13: 23,  
 15: 2, Luc. 11: 47, Ioh. 4: 20. *Πατέρες τῆς σαρκὸς*, Hebr. 12: 9.  
*Πατριά*, Matth. 1: 16, 2: 6, Luc. 2: 4, Act. 7: 8, Eph. 3: 15, Hebr. 7: 4.  
*Πατριάρχης*, Luc. 4: 20, Hebr. 7: 4. *Πατριάρχαι*, Matth. 1: 16, 2: 6.  
*Πανεῖν*, 1 Petr. 3: 10. *Πανεσθαι*, 1 Petr. 4.  
*Παχυμερῶς*, Matth. 17: 1, Luc. 1: 3.  
*Παχύναι*, Matth. 13: 15. *Παχυνεσθαι*, ibid. 13: 15, Act. 28: 27.  
*Παχύτης*, Luc. 24: 31.  
*Πειζένειν*, Act. 20: 13.  
*Πειθαρχεῖν*, Act. 5: 29.  
*Πειθεῖν*, Matth. 28: 14, Luc. 4: 22, Gal. 1: 10, Act. 19: 8, 28: 23. *Πειθεσθαι*, Matth. 21: 32, Hebr. 13: 18, Iac. 3: 3.  
*Πειράγειν λαμβάνειν*, Hebr. 11: 29.  
*Πειράζειν*, Matth. 4: 3, 6: 13, Ioh. 6: 6, 1 Thess. 3: 5, Hebr. 3: 8. *Πειράζων*, Iac. 1: 13. *Πειρασθῆναι*, Luc. 22: 18.  
*Πειρασμός*, Matth. 6: 13, Luc. 22: 28, 43, Gal. 4: 14, Hebr. 3: 8, II: 17, 1 Petr. 4: 12. *Πειρασμός ἀνθρώπινος*, 1 Cor. 10: 13.  
*Πέμπειν*, Matth. 2: 8, 8: 31, 1 Petr. 2: 14. *Πέμπειν δὲ ἐπισολῶν*, 1 Cor. 16: 3.  
*Πεμπταῖς*, Ioh. 11: 39.  
*Πενθεῖν*, Luc. 6: 21, 1 Cor. 5: 2, 2 Cor. 12: 21, Iac. 4: 9.  
*Πένητες*, Matth. 5: 30, Luc. 4: 18.  
*Πέραν*, Matth. 4: 15, Marc. 10: 1, Ioh. 3: 26, 5: 1, 22, 10: 40.  
*Περὶ*, Ioh. 11: 19, 1 Petr. 3: 15. *Περὶ αὐτοῦ*, Marc. 4: 10.

πτ-

**Περιάγεεν**, 1 Cor. 9: 5.  
**Περίαπτον**, Matth. 23: 5.  
**Περιαψεῖν**, Hebr. 10: 11.  
**Περιαντολογία**, Luc. 18: 14.  
**Περίβατον**, Luc. 6: 22.  
**Περίβολος**, Matth. 28: 2.  
**Περίδρομος**, Matth. 14: 5.  
**Περιελεῖν**, Hebr. 10: 11.  
**Περίεργα**, Act. 19: 19.  
**Περιεργάζεσθαι**, Luc. 24: 31,  
2 Thess. 3: 11.  
**Περιεργία**, Luc. 3: 5.  
**Περίεργος**, Ioh. 21: 22, 2 Thess.  
3: 11.  
**Περιέρχεσθαι**, Luc. 15: 29.  
**Περιερχόμενοι**, Act. 19: 13.  
**Περιέχει**, 1 Petr. 2: 6. **Περιέχειν**, Luc. 5: 9.  
**Περίθεσις χρυσίων**, 1 Petr. 3: 3.  
**Περικάθαρμα**, περικαθαίρειν,  
Matth. 20: 28, 1 Cor. 6: 13.  
**Περικεφαλαία τοῦ σωτηρίου**,  
Eph. 6: 16.  
**Περικοπή**, Matth. 23: 29, Luc.  
6: 43.  
**Περιλαμβάνειν**, Marc. 9: 36.  
**Περιλιμπαγόμενος**, 1 Thess.  
4: 15.  
**Περίοδος**, Luc. 2: 21.  
**Περιοδευταὶ**, Luc. 10: 1.  
**Περιοχὴ**, Luc. 3: 16, Act.  
8: 32, Hebr. 5: 6, 1 Petr.  
2: 6.  
**Περιπατεῖν**, Marc. 7: 5, Ioh.  
7: 1, 1 Cor. 7: 19, Eph. 2: 2,  
5: 2, 1 Petr. 5: 8. **Περιπατεῖν κατὰ σάρκα**, ἐν σάρκι,  
2 Cor. 10: 3. **Περιπατεῖν τοῖς ἕγκεσι**, 1 Petr. 2: 21.  
**Περιπείρω**, 1 Tim. 6: 10.  
**Περιπλοκαὶ τῶν τριγῶν**, Luc.  
7: 38.  
**Περιποιεῖσθαι**, Matth. 10: 9.  
**Περιποίησις**, Eph. 1: 14, Col.  
5: 9, 1 Petr. 2: 9. **Περιποίησις ψυχῆς**, Hebr. 10: 38.  
**Περιφέγγειν**, Act. 16: 22.  
**Περιφύλαγήριον**, Hebr. 9: 19.  
**Περισπᾶσθαι**, 1 Cor. 7: 35.  
**Περισσείς πανίσις**, Iac. 1: 21.  
**Περισσεύειν**, Matth. 5: 20, 47,  
13: 12, Marc. 12: 44, Luc.  
12: 15, Rom. 3: 7, 5: 15,  
1 Cor. 8: 8, Eph. 1: 8. **Περισσεῦν**, Matth. 14: 20. **Τὰ περισσεύοντα**, Luc. 3: 8.  
**Περισσὸν**, Matth. 5: 47. **Περισσὸν ἔχειν**, Ioh. 10: 10.  
**Περισσότερον**, 1 Cor. 15: 10,  
Hebr. 7: 15. **Περισσοτέρως**,  
Marc. 6: 51. **Περισσοτέρως μᾶλλον**, 2 Cor. 7: 13. **Περισσοτέρως παρακαλῶ**, Hebr.  
13: 18. **Περισσοτέρως, ἀφόβως**,  
Phil. 1: 14.  
**Περιέσπασθαι**, 2 Tim. 2: 16.  
**Περιέσπασις**, Matth. 9: 13. **Ἐκ περιεάσεως**, Luc. 2: 34.  
**Περιέλλω**, Act. 5: 6.  
**Περιελή**, Act. 5: 6.  
**Περιτομὴ**, Matth. 17: 24, Act.  
10: 45, Rom. 2: 26. **Περιτομὴ ἀχειροποίητος**, Rom. 2: 28,  
Col. 2: 11. **Περιτομὴ ἐπικαλύπτειν**, 1 Cor. 7: 18.  
**Περιούσιος**, Matth. 6: 9, Tit.  
2: 14, 1 Petr. 2: 9.  
**Περιφέρεσθαι**, Hebr. 13: 9.  
**Περιφρά**, ibid.  
**Περιφρογεῖν**, Tit. 2: 15.  
**Περιγωρός**, Matth. 3: 5, Marc.  
1: 28. **Περιγωρός τοῦ Ιορδάνου**, Luc. 3: 3.  
**Περιψῆμα**, 1 Cor. 4: 13.  
**Περιπερεία**, 1 Cor. 13: 4. **Περιπερενόμαι**, ibid.  
**Πέροντι**, 1 Cor. 8: 10.  
**Πέτρα**, Matth. 16: 18, Ioh.  
1: 42. **Πέτρα σκανδάλου**, Luc.  
2: 34, 1 Petr. 2: 7.  
**Πήγνυσθαι**, Hebr. 8: 2.  
**Πηδάλιον**, Act. 27: 40.  
**Πηλίκος**, Hebr. 7: 4.  
**Πήρα**, Matth. 2: 11, Luc.  
22: 36.  
**Πιάζειν**, Act. 3: 7. **Πιάσαι**,  
2 Cor. 11: 32. **Πιέζειν**, Luc.  
5: 39.

# I N D E X

330

**Πικράνειν**, Hebr. 3: 8, 16,  
    Apos. 10: 9.

**Πικρασμός**, Hebr. 3: 8.

**Πικρίδες**, Matth. 26: 19.

**Πικρός**, Matth. 27: 34, **Πικρός**,  
    Matth. 7: 2, Iac. 3: 14.

**Πίγαξ**, Matth. 27: 37.

**Πίνειν**, Ioh. 7: 37. **Πίνειν τὸ**  
    ποτήριον, Matth. 26: 52.

**Πίογης**, Rom. 11: 17.

**Πίπτειν**, Luc. 26: 17, Rom.  
    11: 11. **Πίπτειν πρὸς πόδας**,  
    Matth. 8: 2. **Πίπτειν ἐπὶ**  
    πρόσωπον, Matth. 8: 2, 17: 6.

**Πίπτειν εἰς πρόσωπον**, Luc.  
    22: 44.

**Πισεύειν**, Matth. 14: 31, 21:  
    21, 32, Ioh. 2: 12, 22,  
    3: 12, 6: 5, 9: 35, 11: 15,  
    19: 35. **Πισεύειν ἐπὶ τινος**  
    vel ἐπὶ τινὶ, Matth. 27: 24.

**Πισεύειν τινὶ**, Matth. 27: 42,  
    Marc. 1: 15, Ioh. 5: 45.

**Πισεύειν εἰς τινὰ**, Marc. 1: 15,  
    Ioh. 7: 38, 14: 1. **Πισεύειν**  
    ἐν τινὶ, Marc. 1: 15. **Πι-**  
    **σεύειν αὐτοῦ**, Ioh. 7: 38.

**Πίσις**, Matth. 6: 30, 8: 10,  
    14: 31, 23: 23, Luc. 18: 8,  
    Rom. 14: 22, 2 Tim. 3: 10.

**Πίστις**, quid significet apud  
    Paulum, proleg. in Ep. ad  
    Rom. **Πίσις νεκρὰ**, Matth.  
    7: 21, Iac. 2: 26. **Πίσις δὲ**  
    ἀγάπης ἐνεργουμένη, Matth.  
    7: 21, Gal. 4: 6. **Πίσις Θεοῦ**,  
    pro εἰς τὸν Θεόν, Marc. 11:  
    22, Rom. 3: 22. **Πίσις δόξης**,  
    Iac. 2: 1. **Πίσις ἐν Χριστῷ**,  
    Iac. 2: 1. **Πίσεως τέκνα**,  
    Hebr. 10: 38.

**Πισός**, Matth. 17: 20, Ioh.  
    20: 27, 2 Tim. 2: 13, Hebr.  
    2: 17. **Πισοὶ**, Eph. 1: 1.

**Πλανᾶσθαι**, Tit. 3: 3, Hebr.  
    5: 2. **Πλανᾶν**, Iac. 1: 22,  
    2 Petr. 2: 15. **Πλάνη**, 1 Thess.  
    2: 3, Hebr. 13: 9, 2 Petr.  
    3: 17. **Πλανόμενος** Ioh. 11: 52.

**Πλάνος**, Matth. 24: 5, 27: 62,  
    2 Cor. 6: 8, 2 Ioh. 6.

**Πλαστὸς λόγος**, 2 Petr. 1: 16.

**Πλάτος**, Luc. 6: 35, Apos. 20: 9.

**Πλατὺς**, Matth. 7: 13.

**Πλατύνεσθαι**, 2 Cor. 6: 11.

**Πλέγματα**, 1 Tim. 2: 9,  
    1 Petr. 3: 3.

**Πλεῖν τόπους**, Act. 27: 2.

**Πλεῖν**, Matth. 6: 25, Marc.  
    12: 33.

**Πλείσιν**, Hebr. 11: 4.

**Πλεονάζειν**, 2 Petr. 1: 8. **Πλεο-**  
    **νάσαι καὶ περισσεύσαι**, 1 Thess.  
    3: 12.

**Πλεονέκται**, 1 Cor. 5: 9, 6: 10.

**Πλεονέκτημα**, Luc. 6: 35,  
    1 Cor. 5: 9.

**Πλεονέκτειν**, Marc. 7: 22,  
    1 Cor. 5: 9, 2 Cor. 2: 10,  
    2 Thess. 4: 6.

**Πλεονεκτία**, Matth. 5: 40, 6: 19,  
    19: 23, Marc. 7: 22, Luc.  
    12: 15, Rom. 1: 29, 1 Cor.  
    5: 9, 2 Petr. 2: 14.

**Πλοκὴ**, Ioh. 3: 31.

**Πλοῖον**, Matth. 12: 2, 24: 38.

**Πλῆγὴ**, Apos. 11: 6.

**Πλῆθος**, Luc. 23: 1, Act. 23: 7.

**Πλῆθυνω**, Hebr. 6: 14, 2 Petr.  
    1: 2.

**Πλημμελήματα**, Luc. 1: 6.

**Πλῆν**, Matth. 11: 21, 18: 7,  
    Luc. 10: 11, 19: 27, 22: 21.

**Πληροφορία**, Hebr. 6: 11. **Πλη-**  
    **ροφορία συγέσεως**, Col. 2: 2.

**Πληροφορία πίσεως**, Hebr. 10:  
    21.

**Πληροφορεῖν**, Hebr. 6: 11.

**Πληροφορεῖσθαι**, Rom. 4: 19,  
    14: 5.

**Πληροῦν**, Luc. 9: 31, Col.  
    4: 17. **Πληροῦν τὸν δρόμον**,  
    Act. 13: 25. **Πληροῦσθαι**,  
    Matth. 1: 22, 2: 15, 4: 14,  
    5: 17, 7: 12, 8: 17, 13: 14,  
    Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7, 15:  
    11, 25, Act. 1: 16, Col.  
    2: 10, Iac. 2: 23. **Πληρού-**  
    με-

**μενος**, Eph. 1: 23, 1 Petr. 2: 4.  
**Πλήρωμα**, Matth. 1: 22, 9: 16, Ioh. 1: 16, Rom. 11: 12, 1 Cor. 10: 26, Eph. 1: 23.  
**Πλήρωμα καιρου**, Eph. 1: 10.  
**Πλήρωμα τοῦ νόμου**, Matth. 5: 19. **Πλήρωμα τῆς Πεντεκόστης**, Luc. 6: 1.  
**Πλησίον**, Matth. 5: 43, 9: 15, 22: 39, Iac. 2: 8, 4: 12.  
**Πλησίον γεγονέγαι**, Luc. 10: 36.  
**Πλοιος ὁ δεύτερος**, Matth. 5: 23.  
**Πλούσιος**, Luc. 6: 24, 14: 12, Iac. 2: 5. **Πλούσιος**, 2 Petr. 1: 11.  
**Πλουτεῖν**, Luc. 12: 21, 1 Cor. 1: 5, 1 Tim. 6: 18.  
**Πλοῦτος**, Matth. 5: 3, 13: 22, 19: 23, Rom. 2: 4, 9: 23, 2 Cor. 8: 2, Eph. 1: 8, Iac. 2: 5. *Poni solet cum adiectivis neutris*, Eph. 2: 7. Item in neutro genere, Phil. 4: 19.  
**Πνεῦμα**, Matth. 5: 3, 10: 28, 12: 18, 22: 23, 26: 41, Marc. 8: 12, Ioh. 3: 5, 6, 6: 63, 11: 33, Act. 19: 21, 1 Cor. 14: 14, 2 Cor. 12: 18, Phil. 1: 27, 2 Thess. 2: 2, Hebr. 4: 12, Iac. 2: 28, 1 Petr. 3: 4, 18, Apoc. 2: 7, 13: 15. **Πνεῦμα ἀπάθαστον**, Marc. 5: 2.  
**Πνεῦμα ἀληθείας καὶ πλάνης**, Ioh. 14: 17, 15: 26, 1 Ioh. 4: 6, 1 Tim. 4: 1. **Πνεῦμα δόξης**, 1 Petr. 4: 14. **Πνεῦμα ἀσθενείας**, Luc. 13: 11.  
**Πνεῦμα ζωῆς**, Rom. 8: 2. **Πνεῦμα κατανίξεως**, Luc. 9: 55, Rom. 11: 8. **Πνεῦμα κρίσεως καὶ καύσεως**, Act. 1: 5. **Πνεῦμα πρόθυμον**, Ioh. 13: 10.  
**Πνεῦμα Χριστοῦ**, 1 Petr. 1: 11. **Πνεῦματα λειτουργικά**, Hebr. 1: 14. **Πνεῦματι**, Luc. 10: 21. **Ἐν** πνεύματι, Ioh. 4: 23, Apoc. 7: 3, 21: 10. **Ἐν τῷ πνεύματι**, Luc. 4: 1. **Πνευματικὰ θυσίαι**, Apoc. 11: 8. **Πνευματικὰ πονηρίας**, Luc. 8: 31, Eph. 6: 12. **Πνευματικὸν εἶδος**, Matth. 28: 20.  
**Πνευματοφορεῖσθαι**, Act. 15: 29.  
**Πνοὴ βιαία**, Luc. 14: 23.  
**Ποδηγός**, Act. 9: 8.  
**Ποδηργός**, Matth. 28: 3, Marc. 12: 38, Apoc. 1: 13.  
**Ποδοκάη, ποδοσφράβη**, Act. 16: 42.  
**Πόθεν**, Marc. 8: 4, 12: 37, Ioh. 7: 27, 9: 29.  
**Ποῖα**, Luc. 24: 19. **Ποίαν ὥραν**, Apoc. 3: 3.  
**Ποιεῖν**, Matth. 5: 38, 7: 21, 11: 24, 15: 4, 20: 12, Marc. 3: 14, Luc. 6: 47, 10: 28, 11: 28, 15: 19, 17: 7, 22: 22, Ioh. 6: 30, 4, Rom. 9: 20, 2 Cor. 13: 7, Col. 3: 17, Iac. 11: 13, Apoc. 13: 5. **Ποιεῖν ἀμαρτίαν**, Ioh. 8: 34. **Ποιεῖν δικαιοσύνην**, Iac. 3: 18, 1 Petr. 2: 24.  
**Ποιητής εἰρήνην**, Iac. 3: 18.  
**Ποιεῖν ἐλεημοσύνην**, Luc. 11: 41. **Ποιεῖν τὸν νόμον**, Ioh. 7: 19. **Ποιεῖν πόλεμον**, Apoc. 11: 7. **Ποιεῖν καὶ διδάσκειν**, Matth. 5: 17.  
**Ποίησις**, Iac. 1: 25.  
**Ποιητής ἔργου**, Iac. 1: 25.  
**Ποιητής νόμου**, Ioh. 7: 19, Iac. 4: 11. **Ποιητής καὶ πατήρ τῶν ὅλων**, Matth. 5: 34.  
**Ποιμαίνειν**, Matth. 9: 18, Ioh. 21: 15, 1 Petr. 5: 21, Apoc. 19: 15.  
**Ποιμὴν**, Matth. 9: 36. **Ποιμὴν μέγας**, 1 Petr. 5: 4.  
**Ποῖος**, Matth. 19: 18, Ioh. 10: 21, 2 Petr. 3: 11.  
**Πόλεις**, Luc. 4: 43, 7: 17.  
**Πολεμεῖσθαι**, Apoc. 20: 4.  
**Πό-**

**Πόλεμον ποιεῖν**, Αροс. 12: 17.  
13: 7, 20: 4. **Πόλεμος**, Αροс. 12: 7. **Πόλεμος ἐμφύλιος**, Matth. 5: 40. **Πόλεμος ἀσπονδος**, Matth. 5: 43. **Πόλεμοντις καὶ ἀκοὰς πολέμων**, Matth. 24: 6.

**Πόλις**, Marc. 1: 38, 16: 12, Luc. 1: 39, Ioh. 14: 4. **Πόλις ἄγια**, 2 Petr. 3: 2. **Πόλις μεγάλη**, Αροс. 16: 19, 21: 10. **Πολίτης**, Luc. 19: 14, Hebr. 8: 11.

**Πολιτάρχαι**, Act. 17: 6.

**Πολιτεῖα ὑψηλοτέρα**, Matth. 19: 12.

**Πολιτεύεσθαι**, Act. 23: 1, Phil. 1: 27. Vide etiam Ambulare in Indice I.

**Πολίτευμα**, Phil. 3: 20. **Πολίτευμα ἐν οὐρανῷ**, Αροс. 13: 6, 14: 2.

**Πολλάκις**, Luc. 7: 29, Hebr. 10: 11.

**Πολλαπλασιασμός**, Matth. 1: 17.

**Πολὺς**, Matth. 20: 26. *Oι πολλοί*, Hebr. 12: 15. *'Epi τὸ πολὺ*, Luc. 14: 21. *Τὸ ἐπὶ πολὺ*, Ioh. 2: 10. **Πολλὰ**, Marc. 15: 3.

**Πολύσημος**, Matth. 12: 18, Hebr. 11: 21.

**Πολυτελές**, 1 Petr. 3: 4.

**Πολυτρόπος**, Hebr. 1: 1.

**Πολυωνυμία**, Luc. 3: 23.

**Πόματα**, Hebr. 9: 10.

**Πονηρία**, Matth. 23: 25, Marc. 7: 22, Act. 3: 26, Rom. 1: 29.

**Πονηρός**, πονηρὸν, Matth. 5: 37, 39, 6: 13, 22, 7: 16, 13: 49, Luc. 23: 41, Ioh. 17: 13.

**Πότανον**, Marc. 9: 49.

**Πορεύεσθαι**, Matth. 7: 13, 26: 23, Luc. 13: 33, 22: 22, Ioh. 15: 16, 1 Petr. 4: 3.

**Πορεύεσθαι τῷ φόβῳ**, Act. 9: 31. **Πορεύεσθαι ὁδῷ**,

**Iud. 11. Πορεύεσθαι πλάγιον**, Act. 8: 51. **Πορεύεσθαι ὅπισσον**, Luc. 21: 8, 2 Petr. 2: 10. **Πορφεῖη**, Act. 9: 21, Gal. 1: 13.

**Πορίζεσθαι ἐπιτήδεια**, Iac. 2: 16.

**Πορνεία**, Matth. 1: 19, 5: 27, 31, 15: 11, 19, Act. 15: 20, Rom. 1: 29, 1 Cor. 5: 1, 2 Cor. 12: 21, Gal. 5: 19, Col. 3: 15, Eph. 5: 3, Αροс. 2: 21, 14: 8. **Πορνείας τέκνα**, Ioh. 8: 41. **Πόρον**, Matth. 5: 47, 18: 17, Hebr. 11: 31, Iac. 2: 25, Αροс. 17: 1. **Πόρρος**, Matth. 5: 46, 1 Cor. 5: 9, Hebr. 12: 16, Αροс. 21: 8.

**Πορνευταὶ**, 1 Cor. 6: 9.

**Πορνεύειν**, 1 Cor. 10: 8, Αροс. 17: 2.

**Ποταπὴ**, Luc. 7: 39. **Ποταπὸς**, Marc. 13: 1, Luc. 1: 40, 2 Petr. 3: 11.

**Ποτὲ**, Matth. 4: 6.

**Πότερος**, Luc. 6: 9.

**Ποτήριον**, Matth. 20: 22, 16: 39.

**Ποτήριον δαιμονίων**, 1 Cor. 10: 21. **Ποτήριον εὐλογίας**, Matth. 26: 26, 27.

**Ποτίζειν**, 1 Cor. 3: 2.

**Πότος**, 1 Petr. 4: 3.

**Πράγμα**, 1 Cor. 6: 13.

**Πράγματεία**, 1 Thess. 4: 6.

**Πράγματεύεσθαι**, Luc. 19: 13, 1 Thess. 4: 6.

**Πρᾶξις**, Matth. 5: 5, 11: 25, 21: 5, Luc. 1: 52. **Πρᾶξος**, Matth. 6: 19, 5: 5, 29. **πρᾶξτερος περισερᾶς**, Matth. 3: 16.

**Πραότης**, Iac. 1: 21.

**Πραιτώριον**, Ioh. 18: 28, Act. 23: 35.

**Πρᾶξις**, Matth. 6: 19, 16: 27, Rom. 12: 4.

**Πρᾶξις κατ' ἀρετὴν**, 2 Cor. 8: 9. **Πρᾶξις μικτῇ**, Matth. 26:

οὐδὲν, Act. 1: 1.  
 Πράττειν, Matth. 25: 27.  
 Πραῦπαθεῖα, 1 Tim. 6: 11.  
 Πρεφέντης σοφίας, Iac. 3: 13.  
 Πρέπον, Marc. 4: 33, 1 Cor. 11: 13.  
 Πρεσβύτεριν, 2 Cor. 5: 20.  
 Πρεσβύτεροι, Matth. 2: 4, 5: 22, 9: 18, 15: 2, 16: 21, Marc. 11: 27, Luc. 19: 47, 22: 26, Act. 4: 5, Hebr. 11: 2, 13: 7, 1 Petr. 5: 1, Apos. 13: 3.  
 Πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τῶν εἰών Ἰσραὴλ, Matth. 26: 47.  
 Πρεσβύτεροι τῶν πόλεων, ibid: 26: 47, Luc. 19: 47. Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, Matth. 26: 47, Marc. 11: 27.  
 Πρεσβυτέριον, Matth. 5: 22, 18: 17. Πρεσβυτερίου προεξώς, Matth. 11: 10.  
 Πρεσβύτατος, Matth. 9: 18.  
 Πρεσβύτης, Tit. 2: 2.  
 Πρεσβύτιδες, Luc. 2: 37, Rom. 16: 1.  
 Ποιὸν, Matth. 10: 23, Marc. 5: 18.  
 Προῖται, Marc. 9: 20.  
 Πρό, Gal. 3: 1. Πρὸ ἐπῶν δεκατεσσάρων, Ioh. 11: 1. Πρὸ πάντων, 1 Petr. 4: 8. Πρὸ τῆς πόλεως, Act. 14: 13. Πρὸ χρόνων αἰωνίων, Tit. 1: 2.  
 Προάγειν, προάγεσθαι, Matth. 21: 31, 28: 7, Hebr. 7: 18.  
 Προαιρεσθαι, 2 Cor. 9: 7.  
 Προαιρεσις, Matth. 17: 24, 18: 4, Luc. 7: 30, 2 Cor. 9: 7. Ἀνευ προαιρέσεως, Luc. 10: 31.  
 Προαιτιᾶσθαι, Rom. 3: 9.  
 Προαργή, Ioh. 1: 1.  
 Προβάλλειν, Luc. 21: 30.  
 Προβάτα σφαγῆς, Rom. 8: 36.  
 Προβιβάζειν, Act. 19: 33.  
 Προβλῆμα, Matth. 12: 42, 13: 35.  
 Προβολὴ, Marc. 2: 8, Ioh. 1: 1.

Προγινώσκειν, Matth. 1: 22, Rom. 8: 29, 11: 1, 1 Petr. 1: 20, 2 Petr. 3: 17.  
 Προγόνεις, 2 Tim. 1.  
 Προγόνωσις, Luc. 7: 30, 22: 1 Petr. 2.  
 Πρόδηλον, Hebr. 7: 15.  
 Πρόδομος, Hebr. 6: 20. Πρόδομος ὁ ἔχω, Ioh. 10: 1.  
 Προδοσία, Luc. 23: 14.  
 Προεδρία, Iac. 2: 3.  
 Προέδρος, Matth. 9: 18.  
 Προεόργιον, Marc. 15: 42.  
 Προετοιμάζειν, Rom. 9: 13, Hebr. 11: 16.  
 Προέχειν, Rom. 3: 9.  
 Προηγεῖσθαι, Rom. 12: 10.  
 Προηγουμένως, Matth. 9: 13, 10: 34, 15: 11, Luc. 2: 34.  
 Πρόθεσις, Act. 11: 13, Rom. 8: 28, Eph. 1: 5, 3: 11, 2 Tim. 3: 10. Πρόθεσις ἀρτων, Hebr. 9: 2.  
 Προθεσμία, Gal. 4: 2.  
 Πρόθυμος, Matth. 16: 16, 26: 41, Luc. 17: 10, Rom. 1: 15, 2 Cor. 8: 11.  
 Προθύμως, 1 Petr. 5: 2.  
 Προθυμία, Marc. 8: 32, Act. 17: 11.  
 Προθύματα, Marc. 9: 49.  
 Πρόθυρον, Marc. 1: 2.  
 Προϊστημι, Matth. 16: 16, Luc. 12: 47, Hebr. 13: 7.  
 Προισάμενος, Rom. 12: 8, Col. 5: 12. Προίσασθαι, Tit. 3: 8.  
 Προκαθήμεναι, Luc. 2: 37.  
 Προκαλεῖσθαι, Gal. 5: 26.  
 Προκείμενος, Hebr. 6: 18, 12: 2.  
 Προκεῖσθαι, Iud. 7.  
 Προκηρύγματα, Matth. 1: 22.  
 Πρόκλανσις, Luc. 6: 22.  
 Προκοπή, Phil. 1: 12, 1 Tim. 4: 15.  
 Προκόπτειν, Rom. 13: 12, 2 Tim. 2: 15.  
 Πρόκριμα, Matth. 26: 66, 1 Tim. 5: 21.  
 Προλέγειν, Luc. 20: 37.

Προληφθῆται, Gal. 6: 1.  
 Προναός, Hebr. 9: 2.  
 Προνοεῖν, 1 Tim. 5: 8. Προ-  
 νοεῖσθαι, Matth. 10: 29, Rom.  
 12: 17.  
 Πρόνοια, Matth. 10: 29. Πρό-  
 νοιαν ποιεῖν, Rom. 13.  
 Προορίζειν, Luc. 22, Act. 4: 28,  
 Rom. 8: 29.  
 Προπάθεια, Matth. 5: 22.  
 Προπαρασκευή, Marc. 1: 2.  
 Προπέμψειν, Act. 15: 3, Tit.  
 3: 13, 3 Ioh. 5.  
 Προπεμπτικά, Act. 15: 3.  
 Προπετής, Act. 19: 36, 2 Tim.  
 3: 4.  
 Προσποιεῖσθαι, Luc. 24: 28.  
 Προπομπή, Act. 20: 38.  
 Προπύλαιον, Matth. 19: 8,  
 27: 51.  
 Πρός, Rom. 4: 2, 10: 21,  
 1 Cor. 6: 1, Hebr. praeft.,  
 4: 13. Πρός ἔστων, Ioh. 7:  
 35, 20: 10. Τὰ πρὸς τὸν θεόν,  
 Hebr. 2: 17. Πρός καιρὸν ὥρας,  
 1 Thess. 2: 17. Πρός ὥραν,  
 2 Cor. 7: 8, Phil. 1: 15.  
 Προσάββατον, Matth. 25, Marc.  
 15: 42, Ioh. 19: 14.  
 Προσάγειν ετ προσαγωγή, Eph.  
 2: 18, 1 Petr. 3: 18.  
 Προσαγορευθεῖς, Hebr. 5: 10.  
 Προσαιτεῖν, Luc. 16: 3.  
 Προσαιτής, Ioh. 9: 8.  
 Προσέλευσις, Matth. 8: 5.  
 Προσέχειν τῷ, 1 Tim. 3: 8,  
 Hebr. 7: 13, 2 Petr. 1: 19.  
 Προσέχετε ἔστων, Marc. 13:  
 9, Luc. 17: 3, 21: 34.  
 Προσευκήσιον, Matth. 6: 23.  
 Προσεύχεσθαι, Matth. 5: 44,  
 26: 25, Luc. 18: 11.  
 Προσευχὴ, Matth. 4: 23, Luc.  
 18: 11, 21: 36, Act. 16: 13,  
 Eph. 6: 18, 1 Tim. 2: 1.  
 Προσέρχεσθαι, Matth. 5: 43,  
 8: 5, Act. 10: 28, 1 Tim. 6: 3.  
 Προσέρχεσθαι Θεῷ, Hebr. 7,  
 10: 1, 1 Petr. 2: 4, 3: 18.

Προσκαλεῖν, Act. 13: 2. Προ-  
 καλεῖσθαι, Matth. 17: 2.  
 Προσκαρπεῖν τῷ, Marc. 3: 9,  
 Act. 8: 13.  
 Προσκληροῦσθαι, Act. 17: 4.  
 Προσκλίσις, 1 Cor. 1: 12.  
 Πρόσκομψα, Matth. 5: 29, Act.  
 24: 16, 1 Cor. 8: 9.  
 Προσκοπή, Act. 24: 16, 2 Cor.  
 6: 3.  
 Προσκόπειν, Ioh. 7: 17,  
 11: 9.  
 Προσκυνεῖν, Matth. 2: 2, 4:  
 9, 10, 8: 2, Marc. 10: 17,  
 Ioh. 4: 20, 9: 38, Apoc. 3: 9,  
 11: 16, 13: 4, 20: 4. Προσ-  
 κυνεῖν τὸ θηρίον, Apoc. 13:  
 12, 14: 9.  
 Προσκύνησις, Matth. 2: 2,  
 Luc. 5: 12.  
 Προσηγορία, Matth. 22: 44.  
 Προσῆλυτος, Matth. 5: 43,  
 23: 15. Προσῆλυτος σεβόμενοι,  
 Act. 13: 43.  
 Προσηλοῦσθαι, Ioh. 20: 25.  
 Προσθήκη, Matth. 6: 33.  
 Προσλαμβάνειν, Rom. 11: 15,  
 14: 1. Προσλαμβάνεσθαι,  
 Matth. 16: 22, Philem. 1, 12.  
 Προσάτης, Act. 1: 13.  
 Προσάτις, Rom. 16: 2.  
 Προσφάγιον, Ioh. 21: 5.  
 Προσφατος, Hebr. 9: 20, 10: 19.  
 Προσφέρειν, Ioh. 17: 19, Hebr.  
 7: 27, 9: 7, 25, 28. Προσφέ-  
 ρεσθαι, Luc. 12: 11, Hebr.  
 12: 7.  
 Προσφατής, Phil. 4: 8.  
 Προσφορά, Marc. 9: 49, Ioh.  
 16: 2, Eph. 5: 2, Hebr.  
 10: 5, 14.  
 Προσχέειν, Hebr. 11: 28.  
 Πρόσχυσις, ibid.  
 Προσποληπτεῖν, Iac. 2: 9.  
 Προσποληπτής, Matth. 22: 16,  
 Iac. 2: 9. Προσποληψία,  
 Rom. 2: 11, Iac. 2: 1.  
 Πρόσωπον, omne id quod ex-  
 terius spectatur, aut indi-  
 ci-

ciām praeberet, Luc. 9: 53, Ioh. 7: 24, Apoc. 4: 7, **Πρόσωπον τῆς γῆς**, Act. 17: 26. **Πρόσωπον χρωματίζεσθαι**, Matth. 17: 2. **Προτείγειν**, Act. 23: 25. **Προτεραιός**, Luc. 21: 34. **Προτίθεσθαι**, Eph. 3: 11. **Προπομαῖ**, Matth. 24: 15. **Πρόφασις**, Matth. 23: 16, Ioh. 15: 22, Phil. 1: 18, Apoc. 11: 7. **Πρόφασις πλεονεξίας**, Matth. 5: 40. **Προφάσει**, Marc. 12: 40, Luc. 19: 47. **Προφάσεως ἐπιλαμβάνεσθαι**, Luc. 19: 20. **Προφάσει μελλόντων ἐπειγειν ἀγκύρας**, Act. 27: 30. **Προφέρειν**, Matth. 9: 38. **Προφητεία**, Matth. 13: 10, 22: 43, Luc. 2: 25. **Προφητεία διὰ λόγου sive δηματῶν**, et προφητεία διὰ τόπου, sive πραγμάτων, Matth. 1: 22. **Προφήτης**, Matth. 2: 23, 10: 41, 13: 35, 22: 43, 24: 11, Luc. 1: 76, 2: 36, 7: 16, Ioh. 4: 19, 7: 40, 2 Petr. 2: 16. **Ἐγ προφῆτη**, Hebr. 3: 16. **Προφητεύειν**, Matth. 26: 68, Act. 2: 17. **προφῆτις**, Matth. 1: 22, Luc. 36. **Προφητοκόνγος**, Matth. 23: 29. **Προχειρίζεσθαι**, Act. 22: 14. **Προώρισμένος**, Matth. 1: 22. **Πρωτός**, Matth. 28: 1, 9, Marc. 16: 9. **Πρωτός ἔγγυον λαοῦ**, Marc. 1: 35. **Πρωτεῖα**, Matth. 20: 25. **Πρωτός**, Ioh. 1: 15, 41; sumitur pro πρώτερος, Act. 1: 1, 7: 12, Hebr. 8: 7, 9: 2. **Πρωτός καὶ ἔσχατος**, Apoc. 1: 17. **Πρωτοι τῶν Ιουδαίων**, Act. 25: 2. **Πρωτοι τῆς πόλεως**, Marc. 6: 21, Act. 13: 50. **Πρωτοι τοῦ λαοῦ**, Luc. 19: 47. **Πρωτόν**, Ioh. 12: 16, 19: 39, Rom. 1: 8, 2 Tim. 2: 6, 2 Petr. 1: 20, Apoc. 13: 12. **Πρωτον ὑμᾶς**, Ioh. 15: 18. **Πρωτόπρωτος**, Luc. 6: 1. **Πρωτοτόκα**, Hebr. 11: 28. **Πρωτοτόκια**, Matth. 1: 25. **Πρωτότοκος**, Luc. 2: 7, 3: 23, Hebr. 1: 6, 12: 23. **Πταιεῖν**, Rom. 11: 9, Iac. 2: 10, 3: 2, 2 Petr. 1: 10. **Πταισματα**, Matth. 6: 12. **Πτερυγιον**, Matth. 4: 5, Luc. 3: 2. **Πτερύγια**, Ioh. 9: 14. **Πτοεῖσθαι**, 1 Petr. 3: 6. **Πτοηθέντες**, Luc. 24: 37. **Πτόησις**, 1 Petr. 3: 6. **Πτύρομαι**, Phil. 1: 28. **Πτύσσειν**, Luc. 4: 17. **Πτύω**, Marc. 7: 33. **Πτῶμα**, Marc. 6: 29, Luc. 17: 37. **Πτωχεία εἰς τὸ βάθος**, 2 Cor. 8: 2. **Πτωχός, πτωχοί**, Matth. 5: 3, 31, 42, 21: 5, 26: 11, Luc. 4: 18, 14: 13, 21, Rom. 15: 26, 2 Cor. 8: 2, Iac. 2: 2. **Πτωχοὶ τοῦ κόσμου**, Iac. 2: 5. **Πυγμὴ**, Marc. 7: 3. **Πυθόληπτοι**, Act. 16: 16. **Πυθομάντεις**, Act. 16: 16, 1 Cor. 12: 2. **Πύθων**, Act. 16: 16. **Πυκτεύω**, 1 Cor. 9: 25. **Πύλαι ὁδοῦ**, Matth. 16: 18. **Πύλη**, Matth. 7: 13. **Ἐξ πύλης**, Hebr. 13: 2. **Πυλῶν**, Matth. 26: 71, Apoc. 21: 12. **Πῦρ**, Apoc. 20: 9. **Πῦρ ἀγαλίσκον**, Marc. 9: 49. **Πῦρ τὸ ἀσβεστὸν**, Matth. 5: 29. **Πῦρ πεκανμένον**, Hebr. 12: 19. **Πῦρ φλογος**, 2 Thess. 1: 8, Hebr. 10: 27. **Πῦρ φλέγον**, Hebr. 1: 7. **Πυρεῖον**, Hebr. 9: 4. **Πυντία**, Marc. 9: 49. **Πυρῷος**, Apoc. 12: 3.

Πύ-

*Πύρωσις*, 1 Petr. 4: 12.  
*Πυροῦν*, Apoc. 3: 18. *Πυροῦσθαι*, 1 Cor. 8: 9, 2 Cor. 11: 29, 2 Petr. 3: 18.  
*Πυρματικῶς*, Matth. 7: 9.  
*Ποῦ*, Ioh. 3: 8.  
*Πῶλος*, Matth. 21: 2.  
*Πῶμα*, Hebr. 9: 5.  
*Πωροῦν*, Marc. 6: 52, 7: 17, Luc. 21: 34, Rom. 11: 7.  
*Πωροῦσθαι*, 2 Cor. 3: 14.  
*Πώρωσις*, Marc. 3: 5, Rom. 11: 7, Eph. 4: 18.  
*Πῶς*, Matth. 22: 45, Marc. 9: 12, 49, Luc. 12: 49, Rom. 6: 2.

*P.*

*Πάθει*, Ioh. 1: 38. *Παθούν*, ἀβούντι, Marc. 10: 51. *Παθούντι*, Ioh. 20: 16.  
*Παθίζειν*, Act. 16: 22.  
*Πάθος*, Matth. 10: 10, 1 Cor. 4: 21, Hebr. 11: 20. *Πάθος* ἀνδρῶν, 1 Cor. 10: 13.  
*Παθουχοί*, Act. 16: 22.  
*Παθουγημα*, Ioh. 18: 38, Act. 13: 10, 18: 14.  
*Παθουργία*, Act. 13: 10.  
*Πακά*, ὁκά, Marc. 10: 51.  
*Παντισμός*, 1 Petr. 1: 2.  
*Παπίζω*, Matth. 26: 67. *Παπισθεῖς*, Ioh. 18: 22.  
*Πάπισμα*, Matth. 26: 67, Marc. 14: 65, Ioh. 18: 22, 19: 3.  
*Πηγαύναι*, Marc. 9: 18. *Πηγαύνσθαι*, Gal. 4: 27.  
*Πῆμα*, Marc. 9: 32, Luc. 2: 15, 3: 2, 4: 36, Act. 10: 37, Hebr. 1: 3, 11: 3.  
*Πήσσειν*, Marc. 9: 18.  
*Πήτον*, Matth. 12: 1, 5, 23: 4.  
*Πήτω*, Act. 24: 1.  
*Πητῶς*, 1 Tim. 4: 1.  
*Πίζα*, Rom. 14: 16. *Πίζα* ἀμαρτωλὸς, Hebr. 12: 15.  
*Πίζαν οὐκ ἔχειν*, Luc. 8: 6.

*Πίψασπις*, Luc. 24: 28, Rom. 6: 14, 1 Cor. 10: 13, 2 Tim. 1: 7.  
*Ποιηζόν*, 2 Petr. 3: 10.  
*Ποίησ*, ibid.  
*Πρημαία δίσομος*, Hebr. 4: 12, Apoc. 1: 19, 19: 15.  
*Πόταλον*, Matth. 26: 55.  
*Ρύμη*, Act. 9: 11.  
*Ρυπαρὰ ἐσθῆτες*, Iac. 2: 2.  
*Ρυπαρία*, Iac. 1: 21.

*Σ.*

*Σαβάζειν*, 1 Petr. 4: 3.  
*Σαβαὼτ*, Iac. 5: 4.  
*Σάββα*, σάββατα, σάββατον, Matth. 1: 16, 12: 1, 28: , Marc. 2: 27, Hebr. 4: 9.  
*Σάββατον δευτερόφετον*, Luc. 6: 1. *Σάββατον πρωτόφετον*, ibid.  
*Σαββατίζειν*, Hebr. 4: 9.  
*Σαββατισμός*, ibid.  
*Σαγήνη*, Matth. 13: 47.  
*Σαίνεσθαι*, 1 Thess. 3: 3.  
*Σάκκος*, Matth. 11: 21. *Σάκκος τοίχινος*, Apoc. 6: 12.  
*Σάκκος ἑπταβόειον*, Eph. 6: 16.  
*Σαλενείν*, Act. 17: 13, 2 Thess. 2: 2. *Σαλενείν κεφαλὴν*, Matth. 27: 39.  
*Σαλπιγξ*, Matth. 24: 31.  
*Σαλπίζειν*, Matth. 6: 2.  
*Σανδάλια*, Marc. 6: 9.  
*Σαπρὸς*, Matth. 7: 17, 13: 47.  
*Σαπρὸν*, Marc. 9: 50.  
*Σάραπες*, σάραπις, Matth. 12: 24.  
*Σαρογάνη*, 2 Cor. 11: 33.  
*Σάρξ*, Matth. 6: 14, 19: 5, 26: 41, Ioh. 6: 51, 27: 2, Rom. 6: 19, Gal. 4: 13, Hebr. 2: 14, 5: 7, 13: 6, 1 Petr. 1: 23, 3: 18, 4: 2, 2 Petr. 2: 10. *Σαρξ καὶ αἷμα*, Ioh. 1: 13, Hebr. 5: 7. *Σαρξ ἐτέρα*, Iud. 7.

*Σαρ-*

**Σαρπειοί**, Matth. 26: 41. **Σαρ-**  
**κιά**, Rom. 15: 27.  
**Σαρκικός**, Matth. 5: 21.  
**Σάρπιγξ καρδίας πλακές**, 2  
 Cor. 3: 3.  
**Σαρκοφαγεῖν**, Matth. 15: 11.  
**Σαρξίφαγος**, Marc. 14: 3.  
**Σατάν**, σατανᾶς, Matth. 26: 23,  
 Luc. 13: 16, Ioh. 8: 44,  
 Marc. 3: 26.  
**Σατραπής**, Marc. 6: 21.  
**Σαττόμενα ἀγγεῖα**, Luc. 6: 38.  
**Σέβασμα**, 2 Thess. 2: 4.  
**Σέβασμοι**, σεβάσματα, Act.  
 17: 23.  
**Σεβόμενοι Ἑλληνες**, Ioh. 12: 20.  
**Σεβόμενοι τῶν Ἑλλήνων**, Act.  
 13: 16. **Σεβόμενοι τὸν Θεόν**,  
 Ioh. 12: 42.  
**Σεγαλίμ**, Ioh. 3: 23.  
**Σειραὶ ζόρον**, Luc. 16: 28,  
 2 Petr. 4.  
**Σεισμὸς**, Marc. 3: 17. **Σεισμοὶ**  
 κατὰ τόπουν, Matth. 23: 7.  
**Σελήνη**, Matth. 24: 29.  
**Σεληνιάζεσθαι**, Matth. 17: 15.  
**Σεληνιαζόμενος**, Matth. 4:  
 24.  
**Σεληνιακός**, ibid.  
**Σεμιδαίις**, Apoc. 18: 13.  
**Σεμνός**, Phil. 4: 8.  
**Σεμναῖ**, Matth. 19: 12.  
**Σεμνότης**, 1 Tim. 2: 2, Tit.  
 1: 8.  
**Σῆμα**, Luc. 17: 37.  
**Σημαίνειν**, Luc. 20: 37.  
**Σημεῖον**, Matth. 12: 38, 39,  
 16: 3, 17: 20, Marc. 14: 44,  
 Luc. 2: 12, 34, Ioh. 4: 48,  
 2 Thess. 3: 17, Hebr. 2: 4,  
 Apoc. 12: 1. **Σημεῖα**, Ioh.  
 9: 16.  
**Σημειοῦσθαι**, 2 Thess. 3: 14.  
**Σημερού**, Matth. 6: 11, Luc.  
 23: 43, Hebr. 3: 17.  
**Σῆπω**, Iac. 5: 2.  
**Σῆς**, Matth. 6: 19.  
**Σητόβρωτος**, Matth. 6: 19,  
 Iac. 5: 2.

**Σθενώ**, 1 Petr. 5: 10.  
**Σιδωνία**, Luc. 4: 26.  
**Σικάριος**, Matth. 27: 16.  
**Σίκερα**, Luc. 1: 15.  
**Σίκλος**, Matth. 26: 15, 27: 24.  
**Σιγδὼν**, Matth. 27: 59, Marc.  
 4: 51.  
**Σιτιάζειν**, Luc. 23: 31.  
**Σιτευτὸν**, σιτιζόν, Marc. 22: 4.  
**Σιτομέτριον**, Luc. 12: 42.  
**Σιτομετρεῖν**, ibid.  
**Σίττα**, Ioh. 10: 3.  
**Σιωπᾶν**, Luc. 1: 20.  
**Σκάζειν**, Gal. 2: 14.  
**Σκανδάληθρον**, Matth. 5: 29.  
**Σκάνδαλον**, Matth. 5: 29,  
 13: 41, 17: 23. **Σκάνδαλα**,  
 Marc. 9: 49.  
**Σκανδαλίζειν**, Matth. 5: 29,  
 15: 12, 18: 16, Ioh. 6: 61.  
**Σκανδαλίζεσθαι**, Matth. 23:  
 21, 57, 26: 31.  
**Σκεπάζω**, Luc. 1: 35.  
**Σκεπάσματα**, Matth. 6: 11,  
 1 Tim. 6: 8.  
**Σκέπη**, Matth. 6: 11, 28: 2,  
 1 Tim. 6: 8.  
**Σκέπτεσθαι**, Matth. 10: 9,  
 27: 9.  
**Σκεῦος**, Matth. 24: 4, Luc.  
 8: 16, 1 Thess. 4: 4, 1 Petr.  
 3: 7. **Σκεῦος ἐκλογῆς**, Act.  
 9: 15. **Σκεύη**, Act. 27: 19.  
**Σκεύη τῆς λειτουργίας**, Hebr.  
 9: 21. **Σκεύη ὁργῆς**, Rom.  
 9: 22.  
**Σκηνὴ**, Matth. 12: 4, Luc.  
 16: 9, Act. 7: 43, 15: 16,  
 Hebr. 9: 2, 8. **Σκηνὴ τοῦ**  
 μαρτυρίου, Apoc. 15: 5.  
**Σκῆνος**, Luc. 15: 9, 2 Cor.  
 5: 1, Hebr. 9: 11, 2 Petr.  
 1: 13.  
**Σκηνοπηγία**, Luc. 6: 1, Hebr.  
 3: 7, 13.  
**Σκηνοῦν**, Ioh. 1: 14. **Σκηνοῦν**  
 ετ ἐπισκηνοῦν, 2 Cor. 12: 9.  
**Σκήνωμα**, Act. 7: 46, 2 Cor.  
 5: 1, 2 Petr. 1: 13.

Y

Σκιά

Σκιά, Hebr. 10: 1,  
 Σκιάςειν, Hebr. 9: 5.  
 Σκιμπόδιον, Marc. 2: 4.  
 Σκιρτήν, Luc. 1: 41, 6: 21.  
 Σκληραγωγία, 1 Cor. 9: 27,  
     Iac. 4: 9.  
 Σκληρότης, σκληρύνεσθαι, Rom. 2: 5.  
 Σκληρός, Matth. 25: 24, Ioh. 6: 60.  
 Σκληροκαρδία, Matth. 19: 8,  
     Marc. 3: 5, 13: 14, Luc. 24: 25.  
 Σκληρύνειν, Luc. 21: 34, Rom. 9: 18, Hebr. 3: 8, 13. Σκληρύνεσθαι, Hebr. 6: 6.  
 Σκολιάζειν, 1 Petr. 2: 18.  
 Σκολιός, ibid.  
 Σκόλον, 2 Cor. 12: 7.  
 Σκοπεῖν, Luc. 11: 35, 53,  
     Rom. 16: 17, Phil. 5: 17.  
 Σκοπός, Phil. 3: 14.  
 Σκορπίζειν, 2 Cor. 9: 9.  
 Σκότια, Ioh. 1: 5, 12: 35.  
 Σκότος, Matth. 6: 23, Ioh. 3: 19, Hebr. 12: 19; 1 Petr. 2: 9. Σκότος ἑστέρον, Matth. 8: 12, Luc. 8: 31.  
 Σκοτεινός, Matth. 6: 22.  
 Σκύβαλον, Matth. 5: 12, Phil. 3: 8.  
 Σκύθρωτος, Matth. 6: 16,  
     Luc. 24: 17.  
 Σκύλλειν, Luc. 7: 6.  
 Σκυληκόρφωτος, Iac. 5: 8,  
     Act. 12: 23.  
 Σκύλον, Matth. 5: 29.  
 Σμύρνισις πεπτοῦ, Ioh. 19: 39.  
 Σμυρνιώτος, ibid.  
 Σοφός, Luc. 7: 14.  
 Σούδάριος, Luc. 19: 20, Ioh. 11: 44, 20: 9.  
 Σούσινον, Luc. 8: 3.  
 Σοφία, Matth. 11: 49, 12: 42,  
     Ioh. 1: 1, Hebr. 6: 13, Iac. 1: 5, 3: 13. Σοφία τοῦ Θεοῦ,  
     Luc. 7: 35, 1 Cor. 1: 20.  
 Σοφία πεπρωμένη, Matth. 25:  
     16. Σοφία λόγου, 1 Cor. 1: 17.

Σοφίαςειν, 2 Petr. 1: 26.  
 Σοφός, Matth. 11: 25, 13: 12,  
     1 Cor. 1: 20, 3: 10, Iac. 3: 13.  
 Σπάγ μάχαιραν, Act. 16: 27.  
 Σπαραγμός, Matth. 1: 26.  
 Σπαράσσειν, Marc. 1: 26,  
     9: 18.  
 Σπαρτίον, 2 Cor. 10: 13.  
 Σπασμός, Marc. 2: 26.  
 Σπαταλό επ οπατύλῃ, 1 Tim. 5: 5, 6.  
 Σπεῖρα, Matth. 26: 45, 27: 27,  
     Act. 10: 1, 21: 31. Σπεῖρα  
     Σεβάση, Act. 27: 1.  
 Σπάζον, Ioh. 11: 44.  
 Σπέγδεσθαι, Phil. 2: 17, 2 Tim. 4: 6.  
 Σπέρμα, Matth. 22: 24, Joh. 8: 37, Apoc. 1: 17.  
 Σπερματίζειν, Luc. 22: 20.  
 Σπερμολόγος, Matth. 29: 63,  
     Act. 17: 18.  
 Σπεύδειν, 2 Petr. 5: 12.  
 Σπῆλαιον, Matth. 18: 2, Joh. 11: 38.  
 Σπῖλος, 2 Petr. 2: 13, Eph. 5: 27.  
 Σπιλοῦν, Hebr. 12: 15, Iac. 3: 6, 2 Petr. 2: 13. Σπιλούσθαι, Iud. 23.  
 Σπιλωτή, Eph. 5: 27, Iac. 3: 6.  
 Σπλάγχνα, Matth. 14: 14,  
     2 Cor. 5: 12, Phil. 1: 3.  
 Philem. 7, Iac. 6: 12,  
     1 Petr. 3: 8. Σπλάγχνα σπετών, Luc. 4: 98.  
 Σπλαγχνοθήμα, Matth. 5: 7.  
 Σπωδες, Matth. 41: 24.  
 Σπωδός, Matth. 26: 27, Phil. 2: 17. Σπωδαί ἀπόρρετος,  
     Matth. 26: 27.  
 Σπωδή, Rom. 12: 8, Hebr. 6: 11.  
 Στάμυος, Hebr. 9: 4.  
 Στάσις, Act. 15: 2.  
 Σταυρός, Matth. 10: 38. Σταυρός Χριστοῦ, Gal. 6: 12.

**Στέγειν**, 1 Thess. 3: 1.  
**Στελλόμενος**, 2 Cor. 8: 20.  
**Στέναγμος**, Rom. 8: 26.  
**Στενάζειν**, Marc. 7: 34, Rom. 8: 22, Hebr. 13: 17.  
**Στενός**, Matth. 7: 13.  
**Στενοχωρεῖσθαι**, Rom. 2: 9, 2 Cor. 4: 8.  
**Στερεὰ τῆς πίσεως πέτρα**, Matth. 16: 18. **Στερεοὶ τῇ πίσει**, 1 Petr. 5: 9.  
**Στερεώμα πίσεως**, Matth. 13: 21, 1 Petr. 5: 9.  
**Στεφάνη**, Matth. 4: 5.  
**Στέφανος**, Iac. 1: 12. **Στέφανος κανγήσιως**, 1 Thess. 2: 19.  
**Στεφανοῦ**, Hebr. 2: 7.  
**Στήκειν**, 1 Cor. 16: 13.  
**Στήριγμα**, Hebr. 11: 21. **Στήριγμα ἀρτου**, Hebr. 13: 9.  
**Στήριγμός**, 2 Petr. 3: 17.  
**Στηρίζειν**, 1 Petr. 2: 12, 5: 10, Iud. 24. **Στηρίζειν τὸ πρόσωπον**, Luc. 9: 61.  
**Στιγμή**, Luc. 6: 35. **'Εν σίγμῃ**, Luc. 8: 42.  
**Στίζεσθαι εἰς κάρπους**, Apoc. 13: 16.  
**Στοιχεῖα**, Gal. 4: 3, 2 Petr. 3: 10.  
**Στοιχεῖα τῆς ὁργῆς**, Hebr. 5: 12.  
**Στοιχεῖα τοῦ κοσμου**, Col. 2: 8, 19, Hebr. 5. **Στοιχεῖν**, Act. 21: 24. **Στοιχεῖν τοῖς ἵγρεσι**, Rom. 4: 12, 1 Petr. 2: 21. **Στοιχεῖν καγόνι**, Phil. 3: 16.  
**Στολὴ**, Matth. 28: 3, Luc. 15: 27, Marc. 12: 38, 16: 5. **Στολὴ ποδήρης**, Ioh. 21: 7.  
**Στόμα**, Matth. 23: 6, 16: 11. **Στόματα μαχαιρῶς**, Hebr. 1: 34.  
**Στρατεύεσθαι**, Iac. 4: 1; 1 Petr. 2: 11.  
**Στράτευμα**, Luc. 23: 11.  
**Στρατηγὸς**, Ioh. 17: 3. **Στρατηγὸς τοῦ ἱροῦ**, Matth. 26: 45, Luc. 13: 14, Act. 4: 1. **Στρατηγοί**, Luc. 22: 4.

**Στρατιὰ**, Matth. 24: 29, Luc. 23: 11. **Στρατιὰ οὐράνιος**, Luc. 2: 13.  
**Στρατιωτικὰ ὑποδήματα**, Marc. 6: 9.  
**Στρατολογίζομαι εἰς στρατολογία**, 2 Tim. 2: 4.  
**Στρατόπεδον**, Matth. 24: 15.  
**Στρατοπεδάρχης**, Act. 28: 16.  
**Στρεβλοῦ**, 2 Petr. 3: 16.  
**Στρέφειν**, στρέφεσθαι, Matth. 7: 6, 16: 23.  
**Σὺ**, Luc. 1: 28, Act. 4: 24.  
**Σὺ εἶπας**, Matth. 26: 25.  
**Σὺ λέγεις**, Ioh. 18: 37. **Σὺ ὄψει**, Matth. 27: 4. **Σὺ τις εἰ**, Ioh. 1: 19, 8: 25, Iac. 4: 12.  
**Σοὶ μελέτω**, Marc. 27: 4.  
**Συγγενεῖς**, Luc. 24: 12.  
**Συγγίνεσθαι δαμονίῳ**, Marc. 3: 22.  
**Συγγνώμη**, 1 Cor. 7: 6. **Συγγνώμην ἔχειν**, Luc. 4: 27.  
**Συγκάμπτειν**, Rom. 1: 1: 9.  
**Συγκάταυθηθῆσθαι**, Act. 11: 26.  
**Συναλεῖειν**, Rom. 11: 32.  
**Συγκληρονόμος**, Eph. 3: 6, 1 Petr. 5: 13.  
**Συγκοινωνὸς**, Rom. 11: 17, 1 Petr. 3: 13.  
**Συγχρησθαι**, Matth. 5: 43, Ioh. 4: 9.  
**Συγχύειν τὰ πότερα**, Matth. 14: 4.  
**Συνέπειν**, Marc. 8: 11, Luc. 24: 16.  
**Συνήτησις**, 1 Cor. 1: 20.  
**Συνῆτητής τοῦ αἰδίνεος**, ibid.  
**Συκάμινος**, Luc. 17: 6.  
**Συκῆ**, Luc. 13: 6, Ioh. 1: 48.  
**Συκομόρφεις**, Luc. 19: 4.  
**Συκομόρος**, ibid.  
**Συκοφάντειν**, Luc. 3: 14.  
**Σύλα, συλλαγογεῖν**, Col. 2: 8.  
**Συλᾶν**, 2 Cor. 11: 8.  
**Συλλάβεσθαι αὐτοῖς**, Luc. 5: 7.  
**Συλλογίζεσθαι**, Luc. 20: 5.  
**'Ἐν συλλόγῳ δικαιῶν**, Luc. 14: 14.

**Συμβαίνειν**, Luc. 24: 14.  
**Συμβάλλειν**, Luc. 2: 19. **Συμβάλλειν ἐν τῇ παρδίᾳ**, Luc. 21: 14.  
**Συμβιβάζειν**, Act. 9: 22, 1 Cor. 2: 16, Eph. 4: 16, Col. 2: 2.  
**Συμβολὴ**, Matth. 9: 16. **Συμβολικὸς**, Matth. 3: 10. **Συμβολικῶς**, Luc. 23: 43. **Συμβολογ**, Matth. 10: 9.  
**Συμβουλεύεσθαι**, Matth. 12: 14.  
**Συμβουλὴ**, ibid. **Συμβούλιον**, ibid. **Συμβούλιον λαμβάνειν**, Matth. 12: 14, 28: 1. **Συμβούλιον ποιεῖν**, Matth. 12: 14, Marc. 15: 1.  
**Συμμαρτυρεῖν, συμμαρτυρεῖσθαι**, Rom. 2: 15, 8: 15.  
**Σύμμαχος ἀρετῆς**, Matth. 5: 22.  
**Σύμμορφος**, Rom. 8: 29, Phil. 3: 21.  
**Συμπαθῶ**, Hebr. 4: 14. **Συμπαθῆσαι**, ibid.  
**Συμπεριφορὰ**, Luc. 24: 28.  
**Συμπληροῦσθαι**, Luc. 9: 51, Ioh. 7: 7.  
**Συμπολίτης**, Luc. 19: 14, Eph. 2: 19, Hebr. 8: 11.  
**Συμπορεύομαι**, Marc. 10: 1.  
**Συμπόσια**, 1 Petr. 4: 3. **Συμπόσια, συμπόσια**, Marc. 6: 14.  
**Συμπρεσβύτερος**, 1 Petr. 5: 1.  
**Συμφέρειν**, Matth. 15: 26, Marc. 9: 42. **Συμφέρον**, Matth. 5: 38, Hebr. 12: 10.  
**Σύμφυτοι**, Rom. 7: 16.  
**Συμφοιτηται**, Matth. 23: 8.  
**Συμφορὰ πάθους**, 2 Petr. 2: 19.  
**Συμφύεσθαι**, Rom. 6: 5.  
**Συμψυλετῆς**, 1 Thess. 2: 14.  
**Συμψωνεῖν**, Matth. 18: 19.  
**Σὺν**, Luc. 24: 21, Rom. 6: 8, 2 Cor. 13: 4, Gal. 3: 9, 1 Thess. 4: 17.  
**Συνάγειν**, Matth. 23: 37, 25: 35, Ioh. 7: 6, 11: 52. **Συνάγεσθαι**, Matth. 18: 20, 25: 35, 25: 64, Luc. 4: 1.

**Συναγωγὴ**, Matth. 4: 23, 6: 2, 9: 18, 10: 17, 16: 18, 18: 17, Luc. 6: 22, 1 Cor. 11: 18, Hebr. 10: 25, Iac. 2: 2.  
**Συναγωγὴ μεγάλη**, Matth. 10: 17, 15: 2, 27: 57, Luc. 6: 22.  
**Συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ**, Apos. 2: 9. **Συναγωγαῖ**, Luc. 12: 11, Act. 15: 21.  
**Συναγωγίσασθαι**, Rom. 15: 30.  
**Συναθλεῖν**, Phil. 1: 27.  
**Συναλίζειν**, Act. 1: 4.  
**Συναλλακτικὴ**, Matth. 1: 19.  
**Συναγαμίγγυνοσθαι**, 1 Cor. 5: 8, 2 Thess. 3: 14.  
**Συναγνηλαμβάνεσθαι**, Luc. 10: 40, Rom. 8: 26.  
**Συναγαπαύεσθαι**, Rom. 15: 32.  
**Συναντήσας**, Hebr. 7: 1.  
**Σύναξις**, Matth. 23: 37.  
**Συναπάγειν, συναπάγεσθαι**, Rom. 12: 16, 2 Petr. 3: 17.  
**Συναρμόζω**, Eph. 4: 16.  
**Συναρμολογῶ**, Eph. 2: 21, 4: 16.  
**Σύνδειπνα**, Matth. 26: 26.  
**Σύνδεσμος ἀδικίας**, Act. 8: 23.  
**Συνέδριον**, Matth. 5: 22, 10: 17, 16: 21, Act. 4: 15.  
**Συνέδριον τὸ μέγα**, Matth. 5: 22.  
**Σύνεδρος**, Matth. 27: 57.  
**Συνείδησις**, 1 Cor. 8: 12, Hebr. 9: 9. **Συνείδησις ἀγαθὴ**, Hebr. 10: 22, 1 Petr. 3: 16.  
**Συνείδησις Θεοῦ**, 1 Petr. 2: 19.  
**Συνείδησις εἰδώλου**, 1 Cor. 8: 7.  
**Συνείδησις πονηρὰ**, Hebr. 10: 22.  
**Συνεκδογικῶς**, Luc. 2: 21.  
**Συνεκλεκτὴ**, 1 Petr. 5: 13.  
**Συνελθεῖν**, Matth. 1: 18.  
**Συνέμπτωσις**, Matth. 1: 23.  
**Συνεπιμάρτυρεῖν**, Hebr. 2: 4.  
**Συνεσθίειν**, Matth. 5: 43, 1 Cor. 5: 11.  
**Σύνεσις**, Marc. 11: 30, Iac. 3: 13.  
**Συνετὸς**, Matth. 11: 25, 13: 11.

**Συνέχεια**, Luc. 11: 53, 22: 63, **Συνειχεῖσθαι**, Gal. 5: 25.  
 Act. 28: 8, 2 Cor. 5: 14. **Συνέργεσθαι**, Luc. 12: 50,  
 Act 18: 5, Cor. 2: 4, Phil. 1: 23. **Συνθήκη**, inscript. N. T.  
**Συνθιταρτης**, 1 Cor. 8: 1. **Συνθλην**, Matth. 12: 20, 21: 44.  
**Συνθρόπτειν καρδίαν**, Act. 21: 13. **Συνιέναι**, Matth. 13: 19, Marc. 4: 20, 6: 52, Eph. 5: 15.  
**Συνιεσθαι**, Luc. 2: 50. **Συνιεσάναι**, Matth. 6: 5, Rom. 3: 5, 5: 8. **Συνιεγένειν**, 2 Cor. 10: 18. **Συνίσημαι**, συστατικὸς, Rom. 16: 1. **Συνεώσσα**, 2 Petr. 3: 5. **Συνοδία**, Matth. 12: 3, Luc. 2: 44.  
**Συνοικεῖν**, 1 Petr. 3: 7. **Συνορᾶν**, Matth. 7: 3. **Συνοχὴ**, 2 Cor. 2: 4. **Συνοχὴ ἔθνων**, Luc. 21: 25. **Συντέλεια**, 1 Petr. 4: 17. **Συντέλεια τοῦ αἰῶνος**, Matth. 13: 39, 28: 20, Ioh. 6: 39, Hebr. 11: 26. **Συντελεῖν**, Hebr. 9: 6. **Συντιθέναι**, Act. 24: 9. **Συντρίβειν**, Matth. 12: 20, Marc. 4: 3, Luc. 4: 18. **Σύντροφος**, Act. 13: 1. **Συνχρᾶσθαι**, Act. 9: 26. **Συνχύνειν**, Act. 2: 6. **Σύνχυσις**, Act. 19: 29. **Σύρφακες ἀγόραιοι**, Act. 17: 5. **Συσπαράσσειν**, Marc. 9: 18. **Συσσεισμὸς**, Marc. 3: 17. **Σύστημον**, Marc. 14: 44. **Συστίτον**, Matth. 26: 18, 1 Petr. 4: 3. **Σύσσωμα**, Eph. 3: 6. **Σύσασις κόσμου**, 2 Petr. 3: 5. **Σύσασις ὑλικὴ**, Luc. 21: 25. **Σίσασις φυσικὴ**, Col. 1: 17. **Συστίλλειν**, Act. 5: 6. **Συστήλεσθαι**, Ioh. 11: 44. **Συνεοφῆ**, συνεργεσθαι, Act. 23: 12. **Συνηγματίζειν**, Rom. 12: 2. **Συνηγματίζεσθαι**, Matth. 28: 19, 1 Petr. 1: 14. **Σφάγια**, Iac. 5: 5. **Σφάζω**, σφάττω, Matth. 22: 4, 1 Ioh. 3: 12. **Σφράγις**, Rom. 4: 11, 1 Cor. 9: 2, 2 Tim. 2: 19. **Σφραγίζεσθαι**, Rom. 4: 11. **Σφραγίζειν**, Ioh. 3: 33, Apoc. 20: 4. **Σχεδὸν**, Hebr. 9: 22. **Σχέσις**, Luc. 1: 20, 1 Petr. 2: 17. **Σχῆμα**, Phil. 2: 8, 8: 8. **Σχίσμα**, Ioh. 7: 43, q: 16, 10: 19, 1 Cor. 1: 10. **Σχοινίον**, Ioh. 2: 15, 2 Cor. 10: 13. **Σώζειν**, Matth. 1: 21, 16: 18, 19, 18: 14, 18, Marc. 8: 35, 16: 16, Luc. 17: 33, 21: 19, 1 Tim. 4: 16, Hebr. 10: 38, Iac. 2: 14, 5: 15, 2 Petr. 2: 1. **Σώζων**, Matth. 14: 2, Luc. 2: 11. **Σώζεσθαι**, Matth. 24: 13, Ioh. 3: 17, 10: 9, Eph. 2: 8, Iac. 5: 15. **Σώζεσθαι ὡς διὰ πυρὸς**, 1 Cor. 3: 15. **Σωζόμενοι**, Act. 2: 47, 2 Cor. 2: 15. **Σῶμα**, Luc. 11: 36, 17: 37, Ioh. 6: 51, Act. 9: 40, Iac. 2: 2, 3: 6. **Σῶμα αὐγοειδὲς**, Luc. 16: 23. **Σῶμα ἐπίγειον**, Hebr. 13: 3. **Σῶμα θαυάτον**, Rom. 7: 24. **Σῶμα θυητὸν**, Hebr. 13: 3. **Σῶμα φθαρτὸν**, ibid. **Σῶμα τοῦ Χριστοῦ**, Col. 2: 17. **Σωματοποιεῖν**, Col. 2: 19. **Σωμασκία**, Luc. 18: 12. **Σωτῆρ**, Matth. 1: 21, Luc. 1: 47, 2: 11, Ioh. 1. **Σωτηρία**, Luc. 2: 30, 3: 6. **Σωτῆριοι θυσίαι**, Hebr. 13: 16.

**Σωτήριον**, Matth. 26: 26, Luc. 1: 47, 2: 14, 30, 3: 6, Act. 28: 28.

**Σωφρασίν**, Marc. 5: 14, 2 Cor. 5: 13, 1 Petr. 4: 7. **Σωφρενίαμος**, 2 Tim. 1: 7. **Σωφρονίσατ**, Tit. 1: 4. **Σωφρονίσειαι**, Luc. 2: 37. **Σωφροσύνη**, Rom. 12: 3. **Σωφρον**, Act. 26: 25.

**T.**

**Τὰ πρὸ ταῦτα**, Hebr. 3: 4. **Τὰ παρὸν ἔαυτῆς**, Luc. 8: 43. **Τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ**, Act. 28: 34.

**Ταλαιπωρέω**, Iac. 4: 9. **Ταλαντάον**, Apoc. 16: 21. **Ταμεῖον**, Matth. 24: 26, Luc. 12: 24.

**Τάξις**, Matth. 26: 45, Luc. 1: 8, Col. 2: 5. **Κατὰ τὴν τάξιν**, Hebr. 5: 6, 6: 20.

**Ταπειρός**, Matth. 11: 25, 29, 13: 11, 17: 4, Luc. 1: 52, Iac. 1: 9, 1 Petr. 5: 5.

**Ταπειρῶν**, 2 Cor. 12: 21, 1 Petr. 5: 6. **Ταπειρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ**, Act. 9: 9. **Ταπειρῶν**, Luc. 4: 18.

**Ταπείρωσις**, Luc. 1: 48, 2 Cor. 12: 21, Phil. 3: 20.

**Ταπειρόφρονες**, Luc. 1: 52, 1 Petr. 3: 8. **Ταπειγοφρονέσιος**, Matth. 11: 25, Luc. 9: 48.

**Ταπεινοφροσύνη**, Matth. 23: 8, 1 Petr. 5: 5.

**Ταράσσεσθαι**, Luc. 24: 37, Ioh. 12: 27. **Ταράσσεσθαι τῷ πνεύματι**, Ioh. 13: 1, 21.

**Ταραχᾶι**, Marc. 13: 8, Luc. 21: 25.

**Τάραχος**, Act. 19: 23.

**Τάρταρος γέρθεν ἀδεου**, Matth. 8: 21. **Ταρτάρου ἀβυσσον γάσματα**, Luc. 8: 31. **Ταρταρον** 2 Petr. 2: 4.

**Ταρταραν**, ibid.

**Τάσσω**, 1 Petr. 2: 13. **Τάττειν**, ἐν τῇ καρδίᾳ, Luc. 1: 66.

**Τέκνου**, τεκνίου, Matth. 1: 1, 9: 2, 10: 41, 11: 19, 22; 24, Marc. 12: 19, Ioh. 13: 33. **Τέκνα τῆς ἐπαγγελίας**, Matth. 3: 9, 15: 26. **Τέκνα Θεοῦ**, Ioh. 1: 12, 13, 11: 52, Rom. 4: 3. **Τέκνα καθάρας**, 1 Petr. 1: 14. **Τέκνα ὁργῆς**, ibid. **Τέκνα πίσεως**, ibid.

**Τέκνα σοφίας**, Luc. 7: 35. **Τέκνα ὑπανοῆς**, 1 Petr. 1: 14. **Τέκνα ὑποσολῆς**, Hebr. 10: 38. **Τέκνα φωτὸς**, 1 Petr. 1: 14, 7: 15.

**Τεκυοποιόσασθαι**, Luc. 3: 23. **Τέκτων**, Matth. 13: 55, Marc. 6: 3, Ioh. 7: 15.

**Τέλειος**, Matth. 5: 20, 10: 41, 19: 21, Phil. 3: 5, Hebr. 5: 14, Iac. 1: 4, 17, 3: 2. **Τέλειον**, Rom. 12: 2. **Τέλειον τοῦ γόμου**, Matth. 19: 21.

**Τελειοῦν**, Matth. 5: 48, 10: 14. **Τελειοῦμαι**, Luc. 13: 32.

**Τελειοῦσθαι**, Matth. 19: 17, Luc. 10: 20, 2 Cor. 12: 9, Phil. 3, Hebr. 5: 9, 7: 28, 11: 40, 12: 23, Iac. 1: 17.

**Τελειώσαι**, Hebr. 2: 10, 10: 1.

**Τελείως ἐλπίζειν**, 1 Petr. 1: 13.

**Τελείωσις**, Hebr. 7: 11. **Τελείωσις τῆς ἐπαγγελίας**, Matth. 17: 3.

**Τελειώνη**, Matth. 1: 28, Hebr. 6: 1, 12: 2.

**Τελεῖν**, Rom. 2: 27. **Τελεῖν ἐκιθυκίαν**, Ioh. 8: 44. **Τελεῖσθαι**, Matth. 5: 17.

**Τελεσφροφεῖν ετελεσφροφεῖσθαι**, Matth. 13: 22, 23, Marc. 4: 20, Luc. 8: 14.

**Τελεσφόρος**, Luc. 8: 14.

**Τελευτῆς**, Matth. 2: 19, Hebr. 11: 22.

**Τέλος**, Matth. 12: 20, 24: 30, Luc. 20: 22, Rom. 10: 4, 13: 7, Hebr. 6: 8, 1 Petr. 3:

3: 8, 6: 17. Τέλος τῶν ἀ-  
πειθούντων, 1 Petr. 4: 17.  
Τέλος πίστεως, 1 Petr. 1: 9.  
Εἰς τέλος, Luc. 18: 5, Joh.  
13: 1. Τέλη αἰώνων, 1 Cor.  
10: 11, Hebr. 9: 26.  
Τέλωνεῖν, Matth. 5: 46.  
Τέλωνης, Matth. 5: 46, 9: 9,  
18: 17, Luc. 3: 12, 7: 29.  
Τέλωνιον, Matth. 9: 9.  
Τέρας, Matth. 12: 38, Joh.  
4: 48, Hebr. 2: 4. Τέρατα  
ψεύδοντας, 2 Thessa. 2: 9.  
Τεράτιος, Apoc. 11: 7.  
Τέρμα, Phil. 3: 14.  
Τετραγράμματον, Matth. 10: 3,  
12: 27, 22: 44.  
Τετράγωνος, Apoc. 21: 16.  
Τετράδιον, Act. 12: 3.  
Τετραπλοῦν, Luc. 15: 8.  
Τεφρῶν, 2 Petr. 2: 6.  
Τεφρώδης, ibid.  
Τέχνη, Act. 17: 29. Τέχνη  
τῶν ἀνθρώπων φίκειωτική,  
Matth. 4: 19. Τέχνικα, Marc.  
1: 32.  
Τεχνίτης, Act. 19: 24, Hebr.  
19: 10.  
Τηκτούσαι, 2 Petr. 3: 12.  
Τηρεῖν, Iac. 1: 27, 1 Petr. 1: 4.  
Τηρεῖν ἐντολὰς, Apoc. 12: 17.  
Τηρεῖν νόμον, Iac. 2: 10,  
4: 11. Τηρεῖσθαι, 1 Petr. 1: 4.  
Τηρησις, Act. 4: 3.  
Τιθέναι, Luc. 2: 34, Joh.  
15: 16, 1 Petr. 2: 8. Τιθέ-  
ναι εἰς τὰς καρδίας et ἐν καρ-  
δίᾳ, Luc. 21: 14. Τιθέναι  
χάριν, 1 Cor. 9: 18.  
Τίλλειν, Matth. 12: 1.  
Τιμᾶν, Matth. 15: 4, Eph.  
6: 2, 1 Tim. 5: 3. Τιμᾶσθαι,  
Act. 7: 60. Τιμημένος,  
Matth. 27: 9.  
Τιμὴ, Matth. 15: 4, 27: 9,  
Rom. 13: 7. Τιμὴ καὶ δόξα,  
2 Petr. 1: 17. Τιμὴ σαρκὸς,  
Col. 2: 23. Τιμὴν ἔχειν, Luc.  
4: 24, 1 Petr. 3: 7.

Τιμωρεῖν, Matth. 5: 39.  
Τιμωρία, Matth. 5: 38—40,  
Luc. 1: 18. Τιμωρίαν ἀπεβάλλει,  
Luc. 16: 23.  
Τίς, Joh. 12: 38. Τίς inde-  
finitum in oratione deficit  
quandoque, Matth. 27: 9,  
Marc. 6: 43. Τίς ύποθετικόν,  
Matth. 24: 45. Τίς προ πά-  
τερος, 1 Cor. 4: 21. Τίς προ  
σι quis, Matth. 7: 9. Τίς, τί,  
Luc. 6: 9. Τίς vel τί sub-  
intellectum, Matth. 9: 16,  
18, 33, 10: 5, 18: 29. Τὸ  
τίς ἀν εἶη, Luc. 9: 46. Τίς  
ἄρα, Marc. 4: 41, Luc. 12: 42.  
Τίς ὁ λόγος αὐτος, Luc. 6: 36.  
Τίστηται, Matth. 4: 6. Τί,  
Marc. 6: 36, 1 Cor. 3: 7;  
προ δ, Marc. 14: 36; προ  
τόπον, Luc. 12: 49; προ πόσι,  
Matth. 16: 26; προ πάτερον,  
Phil. 1: 22; προ ως, Matth.  
12: 14. Τί ἄρα, Luc. 1: 66.  
Τί γέγονεν, Joh. 14: 22. Τί  
ἔμοι καὶ σοι, Joh. 2: 4. Τί  
ῆμιν καὶ σοι, Matth. 8: 29,  
Marc. 1: 24. Τί δια, Act.  
5: 4. Τί οὐν, Luc. 20: 17.  
Τολμᾶν, 2 Cor. 11: 21. Τολ-  
μᾶν πρόσωπον, Luc. 9: 51.  
Τολμῆσας, Marc. 15: 43.  
Τολμηρότερον, Rom. 15: 15.  
Τολμηταί, 2 Petr. 2: 10.  
Τόπος, Matth. 5: 16, 26; 52,  
28: 6, Luc. 4: 17, Joh. 11: 48,  
19: 41, 20: 25, Act. 6: 14,  
Hebr. 5: 6. Τόπος καταπαυ-  
σεως Θεοῦ, Matth. 5: 35.  
Τοσαῦτα, Joh. 12: 37. Το-  
σοῦτοι, Joh. 6: 9, 21: 11.  
Τοσοῦτον, Hebr. 7: 20.  
Τότε, Matth. 24: 9, 26: 3,  
Joh. 13: 38.  
Τοῦτο, Luc. 9: 48, Joh. 8: 40.  
Τραπέζα, Matth. 18: 6, Luc.  
19: 23.  
Τραπεζίτης, Matth. 25: 27,  
Luc. 19: 23. Τραπεζίται δο-

κιμοι, Matth. inscript.  
 Τράχεις τόποι, Act. 27: 29.  
 Τραχηλίζειν, Hebr. 4: 13.  
 Τραχωνῖτις, Luc. 3: 1.  
 Τρέμειν, 2 Petr. 2: 10.  
 Τρέχειν ἀγῶνα, Hebr. 12: 1.  
 Τρίζειν, Marc. 9: 18.  
 Τρίσεγον, Act. 20: 9.  
 Τριώδος, Matth. 27: 45.  
 Τρόμος, Matth. 28: 8.  
 Τρόπη, Iac. 1: 17.  
 Τρόπος, Hebr. 13: 5. Τρόπος τῆς παιδείας, Iac. 3: 13.  
 Τροποφορεῖν, Act. 13: 18.  
 Τροφὴ, Matth. 6: 11, 25; pro cibo, vestitu et habitatione, ibid. 10: 10, 13: 30, 2 Petr. 2: 13. Τροφὴ ἐφῆμερος, Iac. 2: 15. Τροφὴ παθ' ἡμέραν, ibid.  
 Τροφὸς, 1 Thess. 2: 8.  
 Τροχία, Hebr. 12: 13. Τροχίας ὑρθὰς ποιεῖν, Gal. 2: 14.  
 Τρυχός, Iac. 3: 6.  
 Τρυφάω, Iac. 5: 5.  
 Τρυψή, 2 Petr. 2: 13.  
 Τρώκτης, Matth. 11: 21.  
 Τρυγάρειν, Hebr. 8: 6.  
 Τυμπανίζειν, Hebr. 11: 35.  
 Τυμπανον, ibid.  
 Τύπος, Matth. 1: 22, Ioh. 20: 25, Act. 23: 25, Phil. 3: 17, 1 Thess. 1: 7. Τύπος τοῦ μέλλοντος, Matth. 1: 22.  
 Τύποι, Hebr. 9: 24. Τύποι τοῦ ποιμνίου, Ioh. 10: 4, 1 Petr. 5: 3. Ἐν τύπῳ διατύπου, Luc. 3: 5, 1 Cor. 10: 6.  
 Τυπικῶς, Matth. 1: 22.  
 Τύπειν, 1 Cor. 8: 12. Τύπειν ἐν γαστρὶ, Marc. 12: 4.  
 Τυπτόμενος πολλὰς, Luc. 12: 47.  
 Τύραννος, Matth. 10: 28.  
 Τυρβάζειν, Luc. 10: 41.  
 Τυφλοί, Luc. 4: 18, Ioh. 9: 41.  
 Τυφλῶν, 1 Ioh. 2: 11.  
 Τύφος, 2 Tim. 3: 4.  
 Τυφῶν, Act. 27: 24.  
 Τυφωθῆναι, 1 Tim. 3: 6.  
 Τύχη Βασιλέως, τύχη Καίσαρος, Matth. 5: 34.  
 Τυχῶν, Matth. 16: 18, Act. 19: 11, Tit. 1: 9.

T.

Τρῆμα, Matth. 12: 32, Luc. 18: 32, Act. 27: 10.  
 Τδωρ, Matth. 5: 13, 26: 29, Ioh. 3: 5. Ὑδατα, Ioh. 3: 23. Ὑδατα ζωῆς, Apoc. 7: 17.  
 Τίος, Matth. 1: 1. Τίος τοῦ ἀνθρώπου, Matth. 8: 20, 12: 8, 16: 13, Marc. 3: 28, 9: 12, 10: 45, Ioh. 3: 14, 5: 27, 8: 28, 12: 34. Τίος απωλείας, Ioh. 17: 12, 2 Thess. 2: 3. Τίος ἀρρήν, Apoc. 12: 1: 5. Τίος τῆς βασιλείας, Matth. 8: 12. Τίος βροντῆς, Act. 12: 2. Τίος Δαβὶδ, Matth. 9: 27. Τίος εἰρήνης, Matth. 11: 19, Luc. 10: 6. Τίος θαλάμου, Matth. 8: 12. Τίος Θεοῦ, Matth. 14: 33, 26: 63, 27: 40, 43, Marc. 1: 1, 24, Ioh. 1: 1, 34, 49, 9: 35, Hebr. 3: 6, 4: 14. Τίος ψίσου, Luc. 1: 32. Τιοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, Luc. 16: 8, 20: 34. Τιοὶ τῆς ἀκρας, Matth. 9: 16. Τιοὶ τῆς ἀναστάσεως, Luc. 20: 34. Τιοὶ ἀπειθείας, Eph. 2: 2. Τιοὶ ἀποδόλων, 1 Petr. 5: 13. Τιοὶ τῶν ἡρώων, Matth. 8: 20. Τιοὶ Θεοῦ, Matth. 5: 9, Luc. 15: 29. Τιοὶ τοῦ νυμφῶνος, Matth. 9: 15. Τιοὶ τῶν προφήτων, Luc. 1: 72. Τιοὶ φωτός, Luc. 16: 8, Ioh. 13: 36. Τιοθετεῖν et οιοθεσία, Rom. 8: 15, Gal. 4: 5.  
 Τίη, Iac. 2: 5 / 2 Petr. 3: 5.  
 Τιγροί, Eph. 5: 19.  
 Την-

**Τπάγειν**, Matth. 26: 24, Ioh. 7: 34, 8: 21, 15: 16, 16: 16, Apoc. 14. **Τπαγε**, Matth. 8: 13, Marc. 7: 29, 10: 52, Apoc. 16: 1. **Τπαγε εἰς εἰ-ρηνήν**, Marc. 5: 34. **Τπαιθρού**, Matth. 23: 35, 28: 2. **Τπακοή**, Rom. 10: 16, 16: 19. **Τπακούειν**, Rom. 10: 16, Hebr. 5: 9. **Τπακούειν εὐ-αγγελίω**, 2 Thess. 1: 8. **Τπαλλῆλος**, Matth. 8: 9. **Τπαυδρος**, Matth. 14: 4, Rom. 7: 2. **Τπαρξία**, Hebr. 1: 3, 10: 34. **Τπάρχοντα**, Matth. 19: 21, 25: 14, Luc. 14: 33. **Τπείκειν**, Hebr. 13: 17. **Τπέρ**, Rom. 9: 26, 2 Cor. 1: 8, Hebr. 5: 1, 1 Petr. 2: 21, 3: 18. **Τπέρ ἐκπε-ρισσοῦ**, Eph. 3: 20. **Τπέρ τῆς εὐδοκίας**, Phil. 2: 13. **Τπερβαίνειν**, 1 Thess. 4: 6. **Τπερεντυγχανειν**, Rom. 8: 26, Hebr. 7: 25. **Τπερέχουσα εξονοία**, Rom. 13: 1, 1 Petr. 2: 13. **Τπερφανία**, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, Iac. 4: 17. **Τπερη-φανίαν λαλοῦν**, Iac. 3: 5, **Τπερηφανεῖν**, Luc. 7: 30. **Τπερήφανος**, Marc. 7: 22, Luc. 1: 52, Rom. 1: 30. **Τπεριδεῖν**, Act. 17: 30. **Τπέρογκος**, 2 Petr. 2: 18. **Τπερονισιώδης**, Matth. 6: 11. **Τπεφοχὴ**, Matth. 20: 22. **Τπερφερισσεύειν**, Marc. 7: 37. **Τπερφερισσῶς**, ibid. **Τπερφρογεῖν**, Rom. 12: 3. **Τπέρφροντες**, Rom. 11: 20. **Τπερῶν**, Act. 1: 13. **Τπηρεσία**, Luc. 4: 20. **Τπηρέτης**, ὑπηρέται, Matth. 5: 21, 25, 26: 45, Luc. 1: 2, 3: 16, 4: 20, Ioh. 7: 32, 18: 3, 12. **Τπηρέται βασά-γων**, Matth. 27: 65. **Τπό**, Act. 27: 13. **Τφ** ὀμαρ-τίαν εἶναι, Rom. 3: 9. **Τπό ζυγόν**, 1 Tim. 6: 1. **Τπό κατάραν εἶναι**, Gal. 3: 10. **Τπόγραμμος**, 1 Petr. 2: 21. **Τπουραφεῖς**, Rom. 16: 22. **Τπόδειγμα**, Ioh. 13: 15, Hebr. 4: 11, 8: 5, 9: 23, Iac. 5: 10, 2 Petr. 2: 6. **Τποδείκνυσθαι**, Luc. 20: 37. **Τποδέχομαι**, Act. 17: 7. **Τπόδημα**, Marc. 6: 9, Ioh. 1: 27. **Τποδιάκνονς**, Luc. 4: 18. **Τπόδικος**, Rom. 3: 19. **Τποδύτης**, Ioh. 21: 7. **Τποένγιον**, 2 Petr. 2: 16. **Τποζωννέιν τὸ πλοῖον**, Act. 27: 17. **Τποκατακλίγεσθαι**, Matth. 23: 6. **Τποκάτω τῇ γῆς**, Apoc. 5: 3. **Τποκλίνεσθαι**, Gal. 2: 15. **Τποκορίζειν**, Eph. 5: 4. **Τποκοριζικὴ**, Luc. 4: 18. **Τπόκουφος**, Act. 27: 13. **Τποκρέκος**, ibid. **Τποκρίγεσθαι**, Iac. 5: 12. **Τπόκρισις**, Matth. 5: 37, Marc. 12: 15, Iac. 5: 12, 1 Petr. 2: 1. **Τποκριτής**, Matth. 6: 2, 22: 18, Luc. 13: 14, Iac. 5: 12. **Τποκριτικῶς**, Luc. 13: 14. **Τπόκαφος**, Hebr. 6: 11. **Τπολαμβάνω**, Luc. 7: 43. **Τπολέλειμμαι μόνος**, Rom. 11: 3. **Τπόληψις**, Hebr. 12: 11. **Τπόλυσις γογάτων**, Hebr. 12: 12. **Τπομένειν**, Matth. 10: 22, 24: 11, Iac. 1: 12, 1 Petr. 2: 19. **Τπομένειν κρίσεις**, Hebr. 13: 7. **Τπομένειν πα-γοντες**, 1 Petr. 2: 20. **Τπομιμηγόκειν**, 2 Petr. 3: 1, 3 Ioh. 10, 2 Petr. 1: 12. **Ἐν ὑπομηγέσει**, 2 Petr. 3: 1. **Τπόμιησιν λαμβάνειν**, 2 Tim. 1. **Τπομονή**, Matth. 10: 22, 13: 23, Luc. 8: 15, Rom. 2: 7, 5: 3, Y 5 Iac.

Ιακ. 1: 3, 2 Petr. 1: 5. Ὁπο-  
μογὴ ταῦτα ἡ πίστη, Luc. 18: 8,  
Αροс. 15: 10. Δι' ὑπομονῆς,  
Hebr. 12: 1. Ἐν ὑπομονῇ,  
Luc. 21: 19.

Τπόγοια, Rom. 9: 8. Τπόγεια,  
Matth. 26: 21, 28: 20. Τπό-  
γοια μυστικὴ, Luc. 1: 41.

Τπέπετρος, Luc. 11: 44.

Τποπιάζω, ὑποπιάζω, ὑπο-  
πιάζω, 1 Cor. 9: 27.

Τποπιπτεῖν, Matth. 5: 5.

Τποπυεῖν, Act. 27: 13.

Τπόδασις, Ioh. 1: 2, Hebr.  
1: 3, 3: 14, 11: 5, 2 Petr.  
1: 4.

Τποστέλλειν, Act. 20: 20, Gal.  
2: 12. Τποστέλλεσθαι, Hebr.  
10: 38.

Τποστολῆς τέκνα, ibid.

Τποτάσσειν, Rom. 8: 20. Τπο-  
τάσσεσθαι, Rom. 13: 1, 1 Cor.  
16: 16, Hebr. 12: 9, Iac. 3: 6,  
1 Petr. 2: 18, 3: 1, 5: 5.

Τποτιθέναι τὸν τραγγῆλον, Rom.  
16: 4. Τποτιθεσθαι, 1 Tim.  
4: 6.

Τποτύπωσις, Luc. 16: 19,  
1 Tim. 1: 16, 2 Tim. 1: 13.

Τπουργὸς, Ioh. 1: 3.

Τποφέρειν, 1 Petr. 2: 19.

Τποχθόνια, Luc. 16: 23.

Τπωκια, 1 Cor. 9: 26.

Τπωκιάζον, Luc. 18: 5.

Τπωκιός, Matth. 26: 48, 1 Ioh.  
19: 29.

Τπερεῖν, ὑπερεισθαι, Matth.  
13: 12, 19: 20, Ioh. 2: 3,  
Rom. 3: 23, 1 Cor. 1: 7,  
8: 8, 12: 24, Hebr. 4: 1,  
12: 15.

Τπέρημα, Marc. 12, Phil. 4:  
11, Hebr. 11: 37.

Τπέρημα, Marc. 12: 44, Phil.  
4: 11.

Τπερον, Marc. 16: 14, Ioh.  
13: 36.

Τπεροφημία, 1 Cor. 13: 3.

Τπεσμετα λιγα, Matth. 27: 59.

Τψέσασθαι προσώπῳ, Luc. 9: 51.

Τψυλὸν, Luc. 16: 15. Ἐν  
ὑψηλῷ, Hebr. 8: 1.

Τψυλοφροσύνῃ, Rom. 11: 20,  
1 Tim. 6: 17.

Τψος, Iac. 1: 9. Ἐξ ὑψους,  
Luc. 24: 49. Τψισα, Marc.  
5: 7. Ἐν ὑψίσιν, Ioh. 19: 11.

Τψεῖν, Luc. 14: 52, Ioh. 8: 28,  
12: 33, Iac. 4: 10. Τψεύσθαι,  
Ioh. 3: 14.

Τψωμα, Rom. 8: 39, 2 Cor.  
10: 5.

Φ.

Φαγεῖν, Matth. 26: 26, Hebr.  
13: 10. Φαγεῖν ἐπώπιον τινος,  
Luc. 13: 26. Φαγεσθαι, Iac.  
5: 39, Iac. 5: 3.

Φαγεσ, Matth. 11: 19.

Φαίνειν, Ioh. 5: 35. Φαί-  
νεσθαι, Rom. 7: 13. Φαί-  
νόμενα, Matth. 2: 7.

Φανεραῦν, 1 Cor. 12: 7. Φα-  
νεραῦσθαι, Marc. 4: 22, Ioh.  
1: 31, 2 Cor. 3: 3, 5: 10,  
Hebr. 9: 24, 26, 1 Petr. 1: 20.

Φανέρωσις, Luc. 1: 5, Ioh.  
17: 6, 2 Cor. 12: 7.

Το φανταζόμενον, Hebr. 12: 21.

Φαντασιοσκοπεῖν, Act. 25: 23.

Φαντεσμα, Matth. 4: 8, 14: 26,  
17: 9, Luc. 24: 37.

Φαρμακεῖα, Gal. 5: 20, Αροс.  
21: 8.

Φαρμακοὶ, ibid.

Φάσμα, φάσματα, Matth. 8: 28.

Φασμα δρυιδος, Matth. 3: 16.

Φείδεσθαι, Act. 20: 29, Col.  
2: 23.

Φειδίτια, Matth. 26: 18.

Φειδωλία, Matth. 6: 19.

Φελόνης, 2 Tim. 4: 13.

Φέρειν, Hebr. 1: 3, 9: 28,  
1 Petr. 1: 13. Φέρειν ἀμαρτίας,  
1 Petr. 2: 24. Φέρεσθαι, Hebr.  
9: 6. Φερομενοι, 2 Petr. 1:  
21.

ΦΩ-

**Φθάνειν**, Rom. 9: 31, 2 Cor. 10: 14, Phil. 3: 16. **Φλήναφος**, Act. 17: 18.  
**Φθέγγομαι**, Matth. 13: 35. **Φλογίω**, Iac. 3: 6.  
**Φθονος**, Marc. 7: 22, Rom. 1: 29, Iac. 4: 5, 1 Petr. 2: 1. **Φλόξ πυρὸς**, Act. 7: 30, Hebr. 10: 27. **Φλόξ πυρίη**, Hebr. 1: 7.  
**Φθόνοι**, Gal. 5: 21. **Φθόνερος**, Math. 20: 15.  
**Φθορὰ**, Matth. 20: 20, 22: 30, 2 Petr. 1: 4, 2: 19. **Φλύειν**, 1 Petr. 4: 3.  
**Φιλάγαθος**, 2 Tim. 3: 3. **Φεβερὸς λόγος**, Hebr. 5: 7.  
**Φιλαδέλφια**, 1 Petr. 1: 22, 3: 8, 2 Petr. 1: 7. **Φοβεῖσθαι**, ibid. Μὴ φοβοῦ, Ioh. 12: 15.  
**Φιλαδέλφος**, 1 Petr. 3: 8. **Φοβήτρον**, Marc. 12: 8, Luc. 21: 11.  
**Φίλανδρος**, φίλανδροι, Tit. 1: 4. **Φόβος**, Luc. 1: 65, 5: 26, 7: 16, Rom. 13: 7, 1 Petr. 1.  
**Φιλανθρωπία**, Tit. 3: 4. **Φόβος καὶ τρόμος**, Phil. 2: 12.  
**Φιλαργυρία**, Matth. 6: 19, 18: 3, Luc. 12: 15, Hebr. 13: 5. **Φόβος Θεοῦ**, 1 Petr. 3: 2, 15.  
**Φιλάρχια**, Matth. 18: 3, 19: 13. **Ἐγ πάντει φόβῳ**, 1 Petr. 2: 18.  
**Φιλαντία**, Lue. 18: 9. **Φοκεὺς**, 1 Petr. 4: 15, Apoc. 21: 8, 15: 11.  
**Φιλαντος**, Matth. 26: 24, 2 Tim. 3: 2. **Φάνδος**, Matth. 23: 30, Rom. 1: 29, Apoc. 21: 8.  
**Φιλεῖν**, Ioh. 21: 15. **Φόρα**, Luc. 24: 31.  
**Φίλαι**, Matth. 9: 15. **Φόρος**, Matth. 22: 17, Luc. 20: 22. **Φόρος σωμάτων**, Matth. 27: 24. **Φόροι τεκαγμένοι**, Luc. 2: 1.  
**Φιλέργημος**, Matth. 3: 16. **Φραγέλλιον**, Ioh. 2: 15.  
**Φιλήδονος**, 2 Tim. 3: 4. **Φραγελλῶν**, Matth. 27: 26, Marc. 15: 15, 1 Cor. 10: 25.  
**Φιληματία**, Matth. 22: 39. **Φραγμὸς**, Luc. 14: 23.  
**Φιλοξενία**, Hebr. 13: 2. **Φράσις**, Matth. 13: 35.  
**Φιλοξενος**, 1 Tim. 3: 2, 1 Petr. 4: 8. **Φράσσειν σόμα**, Rom. 3: 19, 2 Cor. 11: 10, Hebr. 11: 33.  
**Φιλόπατρος**, Matth. 16: 3. **Φρατρία**, Matth. 26: 18, Aet. 2: 45.  
**Φίλος**, Θεοῦ, Iac. 4: 4. **Φρέαρ**, Luc. 14: 5.  
**τοῦ υμφίου**, Ioh. 3: 29. **Φρεατατὲν**, φρεαταταῖ, Gal. 6: 3, Tit. 2: 10.  
**Φιλοξερος**, φιλοξέρος, Rom. 12: 9. **Φρεάτης**, 2 Cor. 10: 13.  
**Φιλότεκνος**, Tit. 1: 4. **Φρίστω**, φρίστος, φριστῶς, φρικῶδες, Iac. 2: 19.  
**Φιλοτιμεῖν**, 2 Cor. 5: 9. **Φροεῖν**, Matth. 16: 23, Rom. 8: 5, 11: 20, 14: 6, 2 Cor. 13: 11. **Φρονεῖν τὸ αὐτό**, Rom. 12: 16. **Φρονεῖν εἰς τὸ σωφροσεῖν**, Rom. 12: 3. **Φρονεῖντες τὰ ἐπίγεια**, Iac. 3: 15. **Φρο-**

**Φαύρης**, Ρωμ. 8: 5. **Φάρις**, τῆς αἱρέσεως, Matth. 26: 41, Luc. 2: 34.

**Φαύρητος δικαίου**, Luc. 1: 17.

**Φαυροτίτειον**, Luc. 10: 41.

**Φαυροτεισθρόνος**, Matth. 4: 23.

**Φαύβδα πάντα**, Apoc. 18: 18.

**Φαυροφά**, Phil. 4: 7.

**Φαύγανον**, Act. 28: 3.

**Φαήη**, Matth. 1: 16, Apoc. 1: 7.

**Φυλακή**, Luc. 1: 5, 1 Petr. 3: 19, Apoc. 18: 2, 20: 7.

**Φυλακή ἐποίειται**, Act. 16: 24.

**Φυλακίζω**, Act. 22: 19.

**Φυλακτήριον**, Matth. 23: 5.

**Φυλάκιζον**, Matth. 19: 28.

**Φύλαρχοι**, Matth. 1: 16.

**Φυλασσειν**, Luc. 11: 28, Ioh. 12: 25, 2 Tim. 4: 15. **Φυλάσσειν γόρον**, Iac. 4: 11.

**Φύρωμα**, Rom. 9: 21, II: 16.

**Φυτική ἀκρίβεια**, Matth. 12: 34. **Φυτικὸς ἄρθρος**, Matth. 6: 29. **Φυτική τοῦ γόρου**, Matth. 5: 17.

**Φύτος**, Rom. 2: 14, 2 Petr. 1: 4, Iac. 3: 7. **Φύτος θέρα**, Luc. 6: 19. **Φύτον**, Gal. 4: 8, Eph. 3: 3, 2 Petr. 2: 12.

**Φύτον**, οὐ βούλεσαι, Matth. 8: 21.

**Φυτοτεῖθαι**, 1 Cor. 4: 6, Col. 2: 19.

**Φυτά**, Matth. 6: 30, Luc. 1: 78.

**Φυτεία**, *doctrina*, Matth. 15: 13.

**Φυτή**, Ioh. 3: 8, 5: 24, Act. 2: 6. **Φυτή τυμφίου**, Ioh. 3: 29. **Φυτή ἑρμάτων**, Hebr. 12: 19. **Φυτή σαΐτιγγος**, Hebr. 12: 19, Apoc. 1: 10.

**Φυταὶ βροντῶν**, Apoc. 16: 18.

**Φυταὶ τῶν προφητῶν**, Act. 13: 27.

**Φύτος**, Marc. 14: 54, Luc. 16: 23, 22: 56, 1 Petr. 2: 9.

**Φύτος ἡ ἔτος φυγὴ**, Matth. 6: 22. **Ἐκ φυτοῦ μέσων**, Luc. 11: 36. **Φύτον**, Ioh. 10: 22.

**Φυτόρος**, Phil. 2: 15, Apoc. 21: 11.

**Φυτούμενος**, 2 Cor. 11: 14.

**Φυτώντως**, Matth. 6: 22.

**Φυτίζω**, Eph. 3: 9, Hebr. 6: 6. **Φυτοφύτεια**, Hebr. 10: 27.

**Φυτόρος**, Matth. 28: 19, Ioh. 9: 7, Hebr. 6: 6, 2 Petr. 1: 19.

**X.**

**Χάρις**, Luc. 16: 26.

**Χαίρειν**, ibid.

**Χαίρετος**, Iac. 1: 2, Apoc. 11: 10.

**Χαλέπια μεγάλη**, Apoc. 16: 21.

**Χαλαστόν**, Act. 9: 25. **Χαλάξεθαι**, 2 Cor. 11: 33. **Χαλάρη**, Marc. 1: 4, Luc. 5: 4, Act. 27: 17.

**Χαλαρός**, Iac. 2: 3.

**Χαλαρογενέτος**, Iac. 1: 26, 2: 2.

**Χαλκίας**, Marc. 7: 4.

**Χαλκός**, Marc. 12: 41. **Χαλκός γράμμη**, 1 Cor. 13: 1. **Χαλκός ἰστηται**, Iac. 5: 3.

**Χαλκοδιβετον**, Apoc. 1: 15.

**Χαλκονία**, Matth. 6: 16.

**Χαρά**, Luc. 16: 26.

**Χαρά**, Matth. 25: 21, Luc. 24: 41, Ioh. 16: 22, 2 Cor. 1: 24, Hebr. 12: 2, 13: 17, Iac. 1: 2. **Χαρὰ ἡ ἐμή**, Ioh. 15: 11, 17: 13. **Χαρῷ χαιρεῖν**, Ioh. 3: 29.

**Χαραγμα**, Apoc. 13: 17, 14: 9, 19: 20, 20: 4.

**Χαρακτήρ**, Matth. 20: 15, Ioh. 1: 1, Hebr. 1: 3.

**Χαριεγγίτειον**, Rom. 3: 3.

**Χάρης**, Luc. 2: 40, 52, 6: 32, 14: 42, Ioh. 1: 14, 16, Act. 25: 3, Rom. 4: 4, 5: 15, 6: 13, 11: 5, Rom. 12: 4, 5, 15: 15, Hebr. 2: 9, 4: 16, 12:

12: 28, 1 Petr. 1: 2, 5: 12. **Χθονὸς πέδου,** 2 Petr. 2: 17.  
**Χάρις ζωῆς,** 1 Petr. 3: 7. **Τπὸ χθόνος,** Luc. 23: 43.  
**Χάριν,** Ioh. 1: 16. **Χάριν**  
**ἔχειν,** Luc. 6: 32, 17: 9. **Χιλίαρχος,** Marc. 6: 21, Ioh.  
**Χάριν πατατίθεσθαι,** Act. 24: 18, 3, 12, Act. 10: 1.  
**27. Οὐ χάριν,** Luc. 7: 47. **Χιλιάς,** Math. 2: 6.  
**Χαρισθῆναι, χαρίζεσθαι,** Math. **Χιτῶν,** Math. 10: 10, Act.  
 7: 12, 18: 35, Marc. 5: 19, 9: 39.  
 Luc. 7: 42, Ioh. 19: 16, **Χλευάζειν,** Act. 2: 13.  
 Act. 3: 14, 25: 11, 27: 24. **Χλιαρὸς,** Apoc. 3: 16.  
**Χάρισμα, χαρίσματα,** Math. **Χλωρὸς,** Math. 24: 9, Apoc.  
 10: 28, Rom. 1: 11, 5: 15, 8: 7.  
 12: 3, 1 Petr. 1: 13, 4: 10. **Χνᾶ,** Math. 15: 22.  
**Χάρισμα σημείων,** Math. 17: **Χοῖκὸς,** 1 Cor. 15: 47.  
 20. **Χοίρεξ,** Apoc. 6: 6.  
**Χαρισήριον,** Math. 26: 26, **Χοιράδες,** Act. 27: 29.  
 Marc. 12: 33. **Χαροπολῆσειν,** 1 Cor. 1.  
**Χαριτῶ,** Luc. 1: 13, 28. **Χολάω,** Ioh. 7: 21.  
**Χάρτης,** Hebr. 10: 7. **Χολὴ,** Math. 27: 34. **Χολὴ**  
**Χαρτίον,** ibid. **πικρίας,** Act. 7: 23, Hebr.  
 20. **12: 15.**  
**Χάριμα,** Luc. 16: 26. **Χορηγεῖν,** 2 Cor. 9: 10, Gal.  
**Χαῦνότης,** 2 Cor. 12: 6. 3: 5.  
**Χεῖλη,** 1 Petr. 3: 10. **Χορηγημα,** Math. 19: 27.  
**Χειμαζεσθαι,** Act. 27: 12. **Χορηγία,** Phil. 1: 19.  
**Χειμαζόμενοι,** Luc. 6: 22. **Χορὸς,** Math. 11: 17.  
**Χειμαρρός,** Luc. 13: 4. **Χορτάζειν,** γόρτασμα, Act. 7:  
**μαρρός τῶν κεδρῶν,** Ioh. 18: 8. 11. **Χορταζεσθαι,** Iac. 2: 16.  
**Χείμων,** Act. 27: 20. **Χόρτος,** Math. 6: 30, 24: 19,  
**Χεὶρ,** Ioh. 13: 9. **Iac. 1: 10, 1 Petr. 1: 24.**  
**Χεὶρα,** 1 Petr. 5: 6. **Χρεία,** Marc. 2: 25, Phil. 3:  
**Χεὶρον,** Luc. 1: 66, 3: 2. 25, **Τὰ πρὸς τὴν ψείαν,**  
**Χεὶρα ἐκτείναι,** Math. 9: 18. **Act. 28: 10.**  
**Χεὶρας ἐπειθεῖν,** Marc. 16: **Χρεωφειλέτης,** Luc. 7: 41.  
 18, Act. 13: 3. **Χρήματα ἴερα,** Math. 27: 6.  
**Χειραγωγεῖν,** Act. 9: 8. **Χρηματίζειν,** Act. 11: 4, 26,  
**Χειραρσία,** Luc. 24: 50. Rom. 7: 3, Hebr. 12: 25.  
**Χειρίσης,** Luc. 1: 2. **Χρηματίζεσθαι,** Act. 5: 22,  
**Χειροθεσία,** Math. 19: 13, Hebr. 8: 5. **Χρηματισθεῖς,**  
 Luc. 10: 1. Hebr. 11: 7. **Χρηματισμός,**  
**Χειροποίητος,** Hebr. 9: 11, 24. Math. 2: 12, Rom. 11: 4.  
**Χειροτογεῖν,** Luc. 10: 1, Act. **Χρήσιμον ἔσαι,** Luc. 9: 26.  
 10: 41, 14: 23. **Χρῆσον μοι,** Luc. 11: 5.  
**Χειροτονία,** Marc. 3: 13. **Χρησμὸς,** Math. 28: 9.  
**Χειρῆτις,** Matth. 13: 55. **Χρησεύεσθαι,** 1 Cor. 13: 4.  
**Χῆρα,** Luc. 18: 3, 1 Tim. 5: 5. **Χρησὸς,** Math. 5: 48, Luc.  
**Χῆρος,** 1 Cor. 7: 8. 5: 39, Eph. 5: 32, 1 Petr.  
**Χηροῦν,** 1 Tim. 5: 3. 2: 3.  
**Χθιζὸς,** Luc. 21: 34. **Χρηστέρος,** Luc. 5: 39.

Χρη-

**Φρόνημα, Rom. 8: 5.** **Φρόνημα τῆς σαρκὸς, Matth. 26: 41,** Luc. 2: 34.  
**Φρόνησις δικαίου, Luc. 1: 17.**  
**Φροντίζειν, Luc. 10: 41,**  
**Φροντισήριον, Matth. 4: 23.**  
**Φροῦδα πάντα, Apoc. 18: 18.**  
**Φρούρα, Phil. 4: 7.**  
**Φρύγανον, Act. 28: 3.**  
**Φυλὴ, Matth. 1: 16, Apoc. 1: 7.**  
**Φυλακὴ, Luc. 1: 5, 1 Petr. 3: 19, Apoc. 18: 2, 20: 7.**  
**Φυλακὴ ἑσωτέρα, Act. 16: 24.**  
**Φυλακίω, Act. 22: 19.**  
**Φυλακῆριον, Matth. 23: 5.**  
**Φυλάρχης, Matth. 19: 28.**  
**Φύλαρχοι, Matth. 1: 16.**  
**Φυλάσσειν, Luc. 11: 28, Ioh. 12: 25; 2 Tim. 4: 15. Φυλάσσειν γόμον, Iac. 4: 11.**  
**Φύραμα, Rom. 9: 21, II: 16.**  
**Φυσικὴ ἀκριβεῖα, Matth. 12: 34. Φυσικὸν ἄνθος, Matth. 6: 29. Φυσικὰ τοῦ γόμον, Matth. 5: 17.**  
**Φύσις, Rom. 2: 14, 2 Petr. 1: 4, Iac. 3: 7. Φύσις θεῖα, Luc. 6: 19. Φύσις, Gal. 4: 8, Eph. 3: 3, 2 Petr. 2: 12.**  
**Φύσει, οὐ βουλήσει, Matth. 9: 21.**  
**Φυσιοῦθαι, 1 Cor. 4: 6, Col. 2: 19.**  
**Φυτὰ, Matth. 6: 30, Luc. 1: 78.**  
**Φυτεία, doctrina, Matth. 15: 13.**  
**Φωνὴ, Ioh. 3: 8, 5: 24, Act. 2: 6. Φωνὴ υνυφίου, Ioh. 3: 29. Φωνὴ ὁμιάτων, Hebr. 12: 19. Φωνὴ σάλπιγγος, Hebr. 12: 19, Apoc. 1: 10.**  
**Φωναι βροντῶν, Apoc. 16: 18.**  
**Φωναι τῶν προφητῶν, Act. 13: 27.**  
**Φῶς, Marc. 14: 54, Luc. 16: 23, 22: 56, 1 Petr. 2: 9.**  
**Φῶς ἡ ἐντὸς ψυχὴ, Matth. 6: 22. Ἐν φωτὶ μένειν, Luc. 11: 36. Φῶτα, Ioh. 10: 22.**  
**Φωτῆρος, Phil. 2: 15, Apoc. 21: 11.**  
**Φωταγωγὸς, 2 Cor. 11: 14.**  
**Φωτεινὸς, Matth. 6: 22.**  
**Φωτίζειν, Eph. 3: 9, Hebr. 6: 6. Φωτισθῆναι, Hebr. 10: 27.**  
**Φωτισμὸς, Matth. 28: 19, Ioh. 9: 7, Hebr. 6: 6, 2 Petr. 1: 19.**

## X.

**Χάειν, Luc. 16: 26.**  
**Χαίρειν, ibid.**  
**Χαίρειν, Iac. 1: 2, Apoc. 11: 10.**  
**Χαλᾶζα μεγάλη, Apoc. 16: 21.**  
**Χαλαζεῖν, Act. 9: 25. Χαλάξεσθαι, 2 Cor. 11: 33. Χαλᾶν, Marc. 1: 4, Luc. 5: 4, Act. 27: 17.**  
**Χαλινὸς, Iac. 2: 3.**  
**Χαλιναγωγέω, Iac. 1: 26, 2: 2.**  
**Χαλκίον, Marc. 7: 4.**  
**Χαλκὸς, Mart. 12: 41. Χαλκὸς ἥχῶν, 1 Cor. 13: 1. Χαλκὸς ιοῦται, Iac. 5: 3.**  
**Χαλκολίβανον, Apoc. 1: 15.**  
**Χαμενύια, Matth. 6: 16.**  
**Χάος, Luc. 16: 26.**  
**Χαρὰ, Matth. 25: 21, Luc. 24: 41, Ioh. 16: 22, 2 Cor. 1: 24, Hebr. 12: 2, 13: 17, Iac. 1: 2. Χαρὰ ἡ ἐμὴ, Ioh. 15: 11, 17: 13. Χαρῷ χαίρειν, Ioh. 3: 29.**  
**Χάραγμα, Apoc. 13: 17, 14: 9, 19: 20, 20: 4.**  
**Χαρακτήρ, Matth. 20: 15, Ioh. 1: 1, Hebr. 1: 3.**  
**Χαριεντίζειν, Rom. 3: 3.**  
**Χάρις, Luc. 2: 40, 52, 6: 32, 14: 42, Ioh. 1: 14, 16, Act. 25: 3, Rom. 4: 4, 5: 15, 6: 13, 11: 5, Rom. 12: 4, 5, 15: 15, Hebr. 2: 9, 4: 16, 12:**

12: 28, 1 Petr. 1: 2, 5: 12.  
**Χάρις ζωῆς**, 1 Petr. 3: 7.  
**Χάριν**, Ioh. 1: 16. **Χάριν**  
 ἔχειν, Luc. 6: 32, 17: 9.  
**Χάριν κατατίθεσθαι**, Act. 24:  
 27. **Οὐ χάριν**, Luc. 7: 47.  
**Χαρισθῆναι**, χαρίζεσθαι, Matth.  
 7: 12, 18: 35, Marc. 5: 19,  
 Luc. 7: 42, Ioh. 19: 16,  
 Act. 3: 14, 25: 11, 27: 24.  
**Χάρισμα**, χαρίσματα, Matth.  
 10: 28, Rom. 1: 11, 5: 15,  
 12: 3, 1 Petr. 1: 13, 4: 10.  
**Χάρισμα σημεῖον**, Matth. 17:  
 20.  
**Χαρισήριον**, Matth. 26: 26,  
 Marc. 12: 33.  
**Χαριτῶ**, Luc. 1: 13, 28.  
**Χάρτης**, Hebr. 10: 7.  
**Χαρτίου**, ibid.  
**Χάρις**, Luc. 16: 26.  
**Χαυνότης**, 2 Cor. 12: 6.  
**Χείλη**, 1 Petr. 3: 10.  
**Χειμάζεσθαι**, Act. 27: 12.  
**Χειμαζόμενοι**, Luc. 6: 22.  
**Χείμαρρος**, Luc. 13: 4. **Χεί-**  
**μαρρός τῶν κεδρῶν**, Ioh. 18: 8.  
**Χείμων**, Act. 27: 20.  
**Χειρ**, Ioh. 13: 9. **Χειρ** προ-  
 ταῖα, 1 Petr. 5: 6. **Χειρ** πν-  
 είον, Luc. 1: 66, 3: 2.  
**Χεῖρα ἐκτείγει**, Matth. 9: 18.  
**Χεῖρας ἐπιτίθειν**, Marc. 16:  
 18, Act. 13: 3.  
**Χειραγωγεῖν**, Act. 9: 8.  
**Χειροφρία**, Luc. 24: 50.  
**Χειρίσης**, Luc. 1: 2.  
**Χειροθεσία**, Matth. 19: 13,  
 Luc. 10: 1.  
**Χειροποίητος**, Hebr. 9: 11, 24.  
**Χειροτογεῖν**, Luc. 10: 1, Act.  
 10: 41, 14: 23.  
**Χειροτονία**, Marc. 3: 13.  
**Χειροήτης**, Matth. 13: 55.  
**Χίρα**, Luc. 18: 3, 1 Tim. 5: 5.  
**Χῆρος**, 1 Cor. 7: 8.  
**Χηροῦν**, 1 Tim. 5: 3.  
**Χθῖος**, Luc. 21: 34.

**Χθονὸς πέδον**, 2 Petr. 2: 17.  
 Τπὸ χθόνος, Luc. 23: 43.  
**Χιλιάρχος**, Marc. 6: 21, Ioh.  
 18: 3, 12, Act. 10: 1.  
**Χιλιὰς**, Matth. 2: 6.  
**Χιτὼν**, Matth. 10: 10, Act.  
 9: 39.  
**Χιλιάζειν**, Act. 2: 13.  
**Χιλιαρὸς**, Apoc. 3: 16.  
**Χιλιαρὸς**, Matth. 24: 9, Apoc.  
 8: 7.  
**Χιῦ**, Matth. 15: 22.  
**Χοῖνὸς**, 1 Cor. 15: 47.  
**Χοίνιξ**, Apoc. 6: 6.  
**Χοιράδες**, Act. 27: 29.  
**Χοεροπωλήσειν**, 1 Cor. 1.  
**Χολάω**, Ioh. 7: 21.  
**Χολὴ**, Matth. 27: 34. **Χολὴ**  
 πικρίας, Act. 7: 23, Hebr.  
 12: 15.  
**Χορηγεῖν**, 2 Cor. 9: 10, Gal.  
 3: 5.  
**Χορηγημα**, Matth. 19: 27.  
**Χορηγία**, Phil. 1: 19.  
**Χορὸς**, Matth. 11: 17.  
**Χορτάζειν**, γόρτασμα, Act. 7:  
 11. **Χορτάζεσθαι**, Iac. 2: 16.  
**Χόρτος**, Matth. 6: 30, 24: 19,  
 Iac. 1: 10, 1 Petr. 1: 24.  
**Χρεία**, Marc. 2: 25, Phil. 3:  
 25, Τὰ πρὸς τὴν χρείαν,  
 Act. 28: 10.  
**Χρεωφειλέτης**, Luc. 7: 41.  
**Χρήματα ἱερὰ**, Matth. 27: 6.  
**Χρηματίζειν**, Act. 11: 4, 26,  
 Rom. 7: 3, Hebr. 12: 25.  
**Χρηματίζεσθαι**, Act. 5: 22,  
 Hebr. 8: 5. **Χρηματισθεῖς**,  
 Hebr. 11: 7. **Χρηματισμὸς**,  
 Matth. 2: 12, Rom. 11: 4.  
**Χρῆσμον ἔσαι**, Luc. 9: 26.  
**Χρῆσον μοι**, Luc. 11: 5.  
**Χρησμὸς**, Matth. 28: 9.  
**Χρηστεύεσθαι**, 1 Cor. 13: 4.  
**Χρησὸς**, Matth. 5: 48, Luc.  
 5: 39, Eph. 5: 32, 1 Petr.  
 2: 3.  
**Χρησότερος**, Luc. 5: 39.

Χρη-

**Χρηστός**, Rom. 11: 22, 2 Cor. 6: 6, Gal. 5: 22.  
**Χρηστότηται ποιῶν**, Rom. 3: 12.  
**Χρηστόλογος**, Rom. 16: 18.  
**Χριστανός**, 1 Petr. 4: 6.  
**Χριστός**, Matth. 1: 16, 9: 27, 20: 16, 26: 63, 27: 17, Hebr. 1: 8. **Χριστός βασιλεὺς**, Luc. 23: 2. **Χριστός Κύριος**, Luc. 2: 11. **Χριστός Ἰησοῦς**, 1 Petr. 5: 14.  
**Χρονίζειν**, Matth. 24: 48, 25: 6.  
**Χρόνος**, Luc. 28: 4, Apoc. 12: 14. **Χρονὸς ἵκανος**, Luc. 20: 9. **Χρόνον ποιεῖν**, Act. 25: 33. **Χρόνοι**, 1 Thess. 5: 1. **Χρόνοι αὐγούσας**, Act. 17: 30. **Χρόνον αἰώνιοι**, Rom. 16: 25. **Ἐπι χρόνων ἵκανῶν**, Luc. 22: 8. **Χρυσοδακτύλιος**, Iac. 2: 2. **Χωλὸν**, Hebr. 12: 13. **Χωνευτήριον**, Matth. 27: 10. **Χώρα**, Marc. 1: 28, i. q. **ἀγρὸς**, Luc. 12: 16, 16: 26, 21: 21, Ioh. 3: 22.  
**Χωρεία**, Luc. 15: 25.  
**Χωρίον**, Luc. 4: 17.  
**Χωρεῖν**, Matth. 19: 11, Ioh. 5: 38, 8: 37.  
**Χωρεπίσκοπος**, Luc. 12: 16.  
**Χωρίζειν**, Rom. 8: 35.  
**Χωρίζεσθαι**, Matth. 5: 31, 1 Cor. 7: 10.  
**Χωρίς**, Ioh. 1: 3. **Χώρις ἀτιλογίας**, Hebr. 7: 7. **Χωρίς ἐμοῦ**, Ioh. 15: 5. **Χωρὶς τοῦ οὐ**, Marc. 6: 40.  
**Χῶρος**, Luc. 15: 24.  
**Χωρισμός**, Matth. 5: 31, Act. 27: 12.

**Ψ.**

**Ψάλλειν**, Iac. 5: 3.  
**Ψαλμοί**, Luc. 14: 44, Eph. 5: 19.  
**Ψαλμῳδοί**, Luc. 4: 20.  
**Ψαμμακόσια**, Apoc. 20: 8.

**Ψεκτὸς**, Matth. 27: 20.  
**Ψευδεῖς**, Apoc. 21: 8. **Ψευδεῖς πνεῦμα**, Ioh. 8: 44.  
**Ψεῦδος**, Rom. 1: 25, 1 Ioh. 2: 21. **Ψευδῆ**, Matth. 5: 33.  
**Ψεύδος ἔρεις**, Luc. 24: 28.  
**Ψεύδοντες καταβολὴ**, Matth. 12: 19.  
**Ψευδάνθελφοι**, 2 Cor. 11: 26.  
**Ψευδαπόσολοι**, Matth. 24: 11, 2 Cor. 11: 13.  
**Ψευδοδιδάσκαλος**, Matth. 7: 15, 2 Petr. 2: 1.  
**Ψευδομαρτυρεῖν**, Matth. 5: 33.  
**Ψευδομαρτυρία**, Matth. 15: 11.  
**Ψευδοπροφήτης**, Matth. 7: 15, 2 Cor. 11: 13, 2 Petr. 2: 1.  
**Ψευδόχριστοι**, Matth. 24: 5.  
**Ψευδορρήσειν**, Matth. 5: 33.  
**Ψεύδω**, Luc. 24: 28. **Μὴ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας**, Iac. 3: 14. **Ψεύδεσθαι**, Hebr. 6: 18. **Διαιψεύδεσθαι**, Act. 5: 3.  
**Ψευδώνυμα**, Luc. 12: 18.  
**Ψευδώνυμος γνῶσις**, Matth. 24: 11, 1 Tim. 6: 20.  
**Ψεῦσμα**, ψευδῆς, Rom. 3: 7.  
**Ψεῦσαι**, Apoc. 21: 8.  
**Ψηλαφάω**, Act. 17: 27. **Ψηλαφώμενος**, Hebr. 12: 18.  
**Ψηλαφητὸς**, ibid.  
**Ψηφισμα**, Matth. 1: 1, 10: 17.  
**Ψῆφον φέρειν**, Act. 16: 9.  
**Ψιθυρισμός**, 2 Cor. 12: 20.  
**Ψιθυριστής**, Marc. 7: 22, Rom. 1: 30, 2 Cor. 12: 20.  
**Ψιθυρίζειν**, Rom. 1: 30.  
**Ψιλὸς ἀγθρωπός**, Marc. 1: 1, Ioh. 1: 6.  
**Ψυχάρια**, Apoc. 18: 13.  
**Ψυχὴ**, Matth. 6: 25, 10: 28, 16: 25, 22: 29, Marc. 3: 4, 12: 30, Luc. 9: 56, Ioh. 12: 25, Act. 2: 43, 18: 10, Rom. 2: 9, Hebr. 4: 12, 1 Petr. 2: 11, Apoc. 12: 11.  
**Ψυχὴ ἀτάνατος**, Matth. 2: 18.  
**Ψυχὴ τοῦ κύσμου**, Ioh. 1: 2. **Ψυ-**

**ψυχὴ λογικὴ** vide **λογικὴ ψυχὴ**.  
**ψυχὴ πᾶσα**, *Apos.* 16: 3.  
**ψυχὴν παραδιδόντες** vel **τιθέντες**, *Ioh.* 10: 11, 13: 37, 15: 13, *Act.* 15: 26, *Ioh.* 3: 16. **ψυχαῖ**, *I Petr.* 3: 20, 4: 19. **ψυχῶν μῆτραι**, *Matth.* 13: 23.  
**ψυχικὸς**, *I Cor.* 2: 14. **ψυχικὸν σῶμα**, *Matth.* 28: 9, *I Cor.* 2: 14. **ψυχικοὶ**, *Iac.* 3: 15, *Iud.* 19. **ψωμίζειν**, *I Cor.* 13: 3. **ψωχοντες**, *Luc.* 6: 1.

**Ω.**

**Ωβελίσθαι**, *Luc.* 3: 36.  
**Ωδε**, *Act.* 9: 21, *Hebr.* 7: 8, *Apos.* 13: 10, 18, 14: 12. **Ωδὴ δευτέρᾳ ὀρνίθῳ**, *Matth.* 26: 34. **Ωδαῖ**, *Eph.* 5: 19. **Ωδῆς**, *Matth.* 24: 8, *Apos.* 12: 2. **Ωδῆς θανάτου**, *Matth.* 26: 38, *Act.* 2: 24. **Ωδίγειν**, *Gal.* 4: 19, *Apos.* 12: 2. **Ωδοί**, *Matth.* 26: 3. **Ωρα**, *Matth.* 24: 36, 26: 39, *Marc.* 6: 35, 7: 35, 11: 11,

14: 35, *Luc.* 22: 14, 53, *Ioh.* 2: 4, 7: 30, 12: 27, 17: 1, *Ioh.* 2: 18, *Apos.* 3: 10. **Ωρα τοῦ θερίσαι**, *Apos.* 14: 15. **Ωρα τοῦ θυμάσιας**, *Luc.* 1: 10. **Ωραν μίαν**, *Apos.* 17: 12. **Πρὸς ὥραν**, *Ioh.* 5: 35, *Apos.* 17: 12. **Πρὸς καιρὸν ὥρας**, *Apos.* 17: 12. **Ως**, *Matth.* 22: 39, 27: 12, *Luc.* 3: 23, *Apos.* 2: 27. **Ως ἀνηκεν**, *Col.* 3: 18. **Ως ἐγένετο**, *Luc.* 3: 25. **Ως ἐγένετο ἡμέρα**, *Matth.* 26: 64. **Ως ἦν ἐν τῷ πλοίῳ**, *Marc.* 4: 36. **Ως ἐν τύπῳ**, *Marc.* 1: 4, 22, *Luc.* 1: 3. **Ως Θεὸν**, *Róm.* 1: 21. **Ωσαγγὰ**, *Matth.* 21: 9. **Ωσεὶ**, *Luc.* 3: 23, 9: 28, 22: 59, *Ioh.* 6: 10, 19: 14, *Act.* 25: 6. **Ωσεὶ ἡμέρα ὅκτω**, *Matth.* 17: 1. **Ωστερ**, *Matth.* 6: 16, 7: 18, 13: 13. **Ωσε**, *Luc.* 5: 7, *Gal.* 2: 13. **Ωστον**, *Matth.* 26: 51, *Hebr.* 10: 5. **Ωφελεῖσθαι**, *Matth.* 15: 5.











Di



